

தமிழ்நாடு
தமிழ்நாடு
தமிழ்நாடு

தாயுமர்நசுவாமிகள்

2757 அருளிச்செய்த
திருப்பாடற் றிரட்டு

இஃது

கிருத்தணிகை கந்தப்பையா குமாரர்

சரவணப்பெருமாவளையரால்

முனபதிபதித பிரிதிககணங்களை

மயிலம்.

சுப்பிரமணியஸ்வாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டது.

குளம்.

முனிசாமிமுதலியாரவர்களது

மாதவநிவாச வசகக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1879

பிரமாதிலு புரட்டாசியர்

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. H. V. RAMANATHAN, M.A., F.R.S.E.

தாயுமானசுவாமி.

கடவுள்துணை.

தாய்மானசுவாமிகளுடைய

மாணக்கராகிய

அருளையொன்பவர் அந்த சுவாமிகளைத் துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

கிருவளர்களுணைச் சிவானந்தபூரண - மொருவருமயிரா பொருதனிச்சித்து - நவநதருபேதமாய நாடகநடித்தும் - பவந்தனைக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங் - கண்ணுங்கருத்துங் - கதிரொளிபோல - நண்ணிடவெனக்கு நலகியநனமை - பொன்றாயப்பலவாயொப்பிலாமோனக - குன்றாயநிறைந்த குணம்பெருங்குன்ற - மண்ணையும்புனலையும் ஊளியையுங்கனலையும்-விண்ணையும்படைத்த வித்திலா வித்துப்-பந்தனைத்தையும்பாழ்படநாறியென்-சிறதையுட்புருத்தசெழுஞகடர்ச்சேரதிவிள்ளொணாநாண்மவிளங்கியமேலோர்-கொள்ளை கொண்டெண்ணக்குறைவிலாரிறைவு - தாட்டாமரைமலர்த் தாணினைப்பவர்க்குக் - காட்டாவின்பங்காட்டியகதினிலை - வாக்காளமனத்தான் மதித்திடவரிதென - நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க - மாதிரியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட - சோதியாயவிரிநது துலங்கியதோற்றம்- பரவெளிதன்னி, பதிநதவென்னுளத்தின விரவிவிரவி மேறகொளும்வெள்ளஞ்-கட்டுக்கடங்காச் சோதியடியார்-மட்டுக்கடங்கும் வான்பெருங்கருணை-யெல்லைக்கடங்கர் - வேகப்பெருவெளி-தில்லைப்பொதுவிற் திருநடத்தெய்வம்-வாதலுநொந்தையை வரிசையாயவிழுவதும்-போதலாமேவுகாப்பூரவிளக்குச் - சுகரையகண்டததுவெளியெல்லா - திகழவேகாட்டுஞ் சின்மயசாட்சி- செழுந்தமிழ்ப்பாச-சிவலிங்கமாகிவிழங்கியஞாள்வித்தகவேழ - மெழிறருபட்டினத் திறைவகையென்று- மழிவிலாவிளங்க மாக்கியவனாகி - சாந்தபூமி தண்ணருள்வெள்ள-மார்த்தநீழலசைபாக்ககனம் - பரவுவார்தெஞ்சிறபாரியமாட்சி - விரவுபகலறவேதாந்தக்காட்சி-யாட்சிபோலிருகரு மகிலந்தனக்குச் சாட்சியாயிருக்குந் தாரகத்தனிமுத-லானும்பெண்ணு மலியுமல்லாததோர்- தாதுவாய்பீன்ற சத்தாந்தனிச்சுட - கொள்ளுமெண்ணெய் மெப்படிபடிப்படி-யுள்ளும்புறம்பு முலாவியவொருபொரு-ள்ளவிலாமதந்தெறும்புரவாபொருளென வுளநிறைந்திருக்கு மொருபொற்பணிதி-துளநு

த்தி-மூலாதாச முதலாயின - மேலாதாசமும் வெறுவெளிகண்டும்
 ன்மண்டலமூன்றிலு மன்னியவுருவிலுவு - கண்டவையத்திலும்
 வுளரப் பின்னோன் - பகர்சமயந்தோரும் பாமேயிருந்து - சுகந்த
 ம்புரிந்தொழிலெனசொன்னோன் - பேதவபேத பேதாபேதா-பேத
 மிதுவெனப் புகன்றிமெப்பண்ணிய - னதுநானெனவே யாற்றிடுமது
 பவரு- சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ னல்லம்பகலு
 றிவானோர்க்கு- சொல்லும்பொருளுஞ் சுமையெனச் சொன்னோ
 ன்- சுதனேருருவாரு சுவாயிநாயகற்கெனி னதிகமெய்ஞ்ஞானமல
 லவோவென்றோ- னேசயோகத்துறு நிருபரெல்லாந்தொழு- மிரா
 சயோகத்திறையிராசயோகத்தான் பொறுமைதெளிவு புனிதவாசா
 ர- மறுவிலாவண்மைவாரமியுற்கை- நண்ணமாச்சாந்தங்கியகீர்த்தியெ
 ண்ணென்கலை பபிலணையிலாககலவி நல்லவிதகநடுநிலைசத்திய மில
 லையென்னுமலெவர்க்குநதருகொடை - நற்குணவெல்லா நண்ணிய
 பெருநதகை- சிறகுணவாரி திருவருட்செலவன் - கரமேலெடுத்து
 கருத்துறவணங்கிப் பாமேவுனக்குப் பாமெனப்பகர்ந்தோ - னுலகு
 மேவு மாகினையுத்தே- சிலமெஞ்ஞானந் தெளிந்தனனென்னவுஞ்
 சித்தமெளனிதிடசித்தமாக- வைத்தநிலையினவளாந்தனனெனவு- மூ
 லுனமாபின் முளைத்தமெளனிதன- பாலனயானெனவும் பரிவொடும்
 பகர்ந்தோன்- வடமொழியிறகையின மகிமைபுணர்ந்து - திடமுதமு
 ப்பொருட்டிததையுநதெளிந்து- கண்டமுகென்னக் கனிச மென
 னத் தண்டமிழமாரி தன்னேப்பொழிந்து - சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்த
 ஞானகொழிக்கு-சித்தியிராசுனிராலம்பரிதவைப- பா; யுதாடியும்
 பணிந்தெழுதனப-லாடியுமறியுமகங்குழைவெய்தியு-முடனங்குழை
 யவுரோமஞ்சிரர்ப்பப்-படபடென்று எய்யபதைத்துப்பதைத்துப்பா
 ங்குறுநெட்டிப- பாகிப்பரதவித் தேங்கியேனயிராகி- யோய்ந்தப்
 ம்பரம்போ லொடுங்கியேசிந்து- மேய்ந்தவிழிகனிமைப்பதுயினரிச-
 சோர்ந்துசோர்ந்து துவண்டுதுவண்டுமெய் - யார்ந்தவனபோட வச
 முற்றடிக்கடி- யுண்ணுக்குறலேயுருகியேசற்று தண்ணமர்மொழிய ம
 தமுதமுத்திடவே- யுள்ளுமபுறம்பு மொருமித்திருகி-வெள்ளநீர்போ
 ல் விழிநீர்பெருதி - களையகவைக் கருகிககருதிச - சென்றுசென்
 றோடித் திகைப்பதுபோல-வென்புகருகுடைய விருகரங்குவித்துப்
 புன்புலாலயாக்கை பொருந்தானியென-வுணர்ந்துணர்ந்தனபா யு
 கைமேற்கொண்டினிக்- கமணம்பிரியேனெனக் கருகியேகுவித்துத்-
 திருவுருவெல்லாந் திருநீரிலங்க்-விருகரங்கின ம்யன்முதுகுவித்துப்
 பூரணசந்திரன போலொளிகாட்டிந்- காரணவதனங் கவின்குறு
 யர்வுற-விளரிலானெவே யில்லியிதுநகை ணதளவெனனத் துங்கி
 பெய்தில்பெற-வித்தன்மையெல்லா மினசந்துய்வளருட்-சித்தெனச்சி

எனது தேர்ந்தவரைப்பப்-பாத்திரமாடப் பரிவுடனாடிச்-சார்ந்திரங்காட்-
 டித் தபுவுசெய்தருளும்- வல்லவனெனவே, மன்னுயிர்க்காக-வெல்லே
 யிஸன்பனிவு, என்னவெனக்கி-யினவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றேநா
 னதுன்மெய்யெனவென நினைக்கிக்கேவலசகலங்கீழ்ப்பட்டமேலாய்
 மேவருஞ்சுத்தமெயினென்க,வருளயுருவுகொண்டவனியிலவந்த பொ
 ருளையினெனப் பொலிங்கிமெப்புனிதன்- சைவஞ்சிவனுடன் சம்ப,
 ந்தமென்பது-மெய்வளர்ஞானம் விளங்கும்வன்யிசைத்தோன்-கதிர்-
 விழியொளியுறக் கலத்தல்சித்தாந்த-விதிமுறையாமெனவெனம்பியமே,
 லோன் - முடிவிலாகம முறைமையினுண்மையை-யடியகாகுறித்
 துறைத்தருளியவண்ணல் சிதம்பரநோமை கிதமாவூரைத்திதை-பதம்
 புரெயுனப்பகர் பரமமென்றானி-முத்திடஞ்சாககரமுறைமையிலிக்
 கியரு-சுத்தியுமிதுவெனச சார்ந்தவாகுரைத்தோ-னஞ்செழுத்துள்
 ளே யனைத்தையுங்காட்டி,பென்-னெஞ்சமுத்திய குருநீதிமா,தவ-னெ
 லலானிதைந்தவிறைவன்செயலெனக-கலலாவெனகருங் கருணைசெ
 யகடவுள்-குருவருளாலேகடவிலதல்லாற்-நிருவருளுறாதென தெரிந்தி
 டவரைத்தோங்குருவுருளெனக் கொண்டபிங்குறையா-பொருண்மய
 மாமெனப்புகள்றிமெபோத-நெந்தமூத்திகளையுமெழிற்குருவுமென
 சு-சிந்தையிறியுக்கறத் தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்- சதாசிவமென்ற
 பேர், தான்படைத்ததுதா-னெதாவதேபொருளென்மெய்தெய்தது
 னுரைத்தோன்-கல்லாண்கண்ணல் கவர்ந்திடச்செய்தவ-னெல்லாம்வ,
 லலசித் தெம்மிறையென்றே-மெய்வயிர்தோறு மிதைமேலியகிறரு
 செவ்வியபிரம்படி, செப்பிமென்றே-மெய்வனமெவரெவ ரிசைத்
 தனரவுரவர்க்-கவ்வனமாவனெம்மா மெனவரைந்தோ-னெருபாண,
 னுக்கே பொருசிவனுட்படி-வருமடியார் கிறம்வழுத்தோனானென்றே
 ன-சிவனடியாராச் சிவனடியாராச்சிவனெனக்காண்பவ-னெவ்வனவ
 னசிவனே யென்றெய்தித்துறைத்தோன்-விருப்புவெறுப்பினேவெறப்
 பறித்துக்-கருப்புகாதென்னைக் காத்தருள்செய்தோ - னிருசொல்லு
 னாயா, தியானின்பமெய்த-வொருசொல்லுரைத்த வயர்குணபூதான
 ததுவமாரக்க மாறையுமகற்றி-தத்துவாதிதததன்மையுத்தந்தோன்-
 நிருமகண்மருவிய திகழ்வனமுறைகளில்-வருமுணர்வாளாண்மருளி
 லாழன்தா-னெண்ணியவெண்ணமெல்லாக்தெரிந்தெனக்குத்- தண்
 ணருள்செய்தவன் றாயுமானவ-னெருமொழிபகாந்த வுத்தியாலவன
 ட-னிருபதமுப்போ கிறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய ஆகவல்

முற்றிற்று.

௨

சிலமயம.

சரித்திரச்சுறுக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்துவிடங்கூகின்ற சோழமன்ன டுத்திலேஉள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப்பெயரையுடையதிருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேரக்குறைய(ராமு)வது ஷத்துக்குமுன்பாக வேளாங்குலகிலகராயும் குறுளிக் சங்கமபத்தியிலேசிறந்தவராயும் கேடிலியப்பப்பிள்ளையென்பவ ரொருவறிந்துந்தார் அவராலே அந்தசிவஸ்தலவிசாரணை நடத்தப்பட்டிக்கொண்டிருந்தது அக்காலத்திலேதிரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்கநாயகரென்பவர் கேடிலியப்பப்பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்குவல்லமையையும்-சிலர்சொல்லக்கேட்டு அல்லா அழைத்துப்பரீட்சித்து அவருக்குப்பெரியசம்பிரதீயுத்தியோகக்கொடுத்துத்தமிழிடத்தேவைத்துக்கொண்டார் அந்தக்கேடிலியப்பப்பிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவராயிருந்தமையனாருக்குத் தம்முடையஒரேபேராகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னும் குமாரனைக்கொடுத்துவிட்டிற்றுந்தினால் தமக்குச்சந்ததியுண்டாக அதுன்செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறதாயுமாணேகராஜுத்தொரிசித்துக் கொண்டுவந்தார் அக்கடவுளதுகிருவருளினாலே -ஒராஷ்பிள்ளைபிறந்து அதுகண்டு தகப்பனார்மகிழுகூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக்காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார் அந்ததாயுமானவர்தத்தகப்பனாருக்கு மிகவும்மனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்மடிக்கு அவர்செய்யும்புயற்சியளவிறகு அதிகமான கீர்வாணந் தமிழ் முதலிய கல்லிப்பயற்சியிலேசிறந்தவரானா உண்ண்மை -அன்பு-பொறுமை-அடக்கம்-இரக்கம் இவைமுதலிய நற்குணங்ளெல்லாம் அவரோடுகூட வேவனந்தன ஓர்-அஞ்ஞாவிரினைதுமனது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படியிரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமானதுதத்துவப்பொருளையேவிரும்பிின்றதுஅப்படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார்மாரபிலே எழுந்தருளியமொண்டேசிகர் தாயுமானவரைச்சந்தித்துஅவரதுஅதிசீவரபக்குவத்தைக்கண்டு வேதாசுவதிகளின் முழுவான தத்துவப்பொருளைஉபதேசித்தருளினார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவாதமது ஞானசாடியரிடத்தே யிருந்தபத்திடைபுவராய் அங்வுபதேகப் பொருளைச் சிந்தித்துத்தொன்று தினந்தோறும் தட்சிணமூர்த்தி சந்திகியிலே ஷ்டைசெய்துக்கொண்டு வந்தார்-பின்புதாயுமானவருக்குத்தக்கபுத்தேகவியோகத்தை அடைதலினாலே அவரதுலெளகிகதொழிலை

சனது வேண்டிதலைபற்றி அதிலவிருப்பமில்லாதவராயிருந்தும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று அரசனானவன் அவரை முதலிலே ஞானவாகனன்று அறிந்திலானாலும் கேட்கியப்பின்னையினும் இவாயோசகியபொன்று நன்குமதித்து மிகவுஞ்சிறப்புச்செய்து வைத்திருந்தான ஆனால் கழைக்கத்தகுந்ததையகருத்து உடல்கார்ப்பிலும் அவனதுசெய்கைகூத்திலும் எப்படிவைக்கப்பட்டிருக்காமோ அப்படியே தாயுமாள்வாறு கருத்துச்சிவத்திலும் அவரதுசெய்கை லெளகிகத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன இப்படிக்குச் சிலநாள்கள் சென்றதினமேல் அரசன் அவரிடத்தேவிளங்கிய அபூர்வமான சிலசெய்கைகளைக்கண்டு அவரதுமகிமைபை அறிந்துகொண்டான் உடனேவிவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு அவரைக்குறித்து அச்சமும் அளபும் உண்டாதலால் அவரையழைப்பித்து உயர்ந்த ஆசனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணிக வாயிஅடியேன் இதுவகையிலே உமக்கு ஊழியஞ்செய்யதக்கநான் உமீமைஎன் ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன் ஆயினும் இதுபெரியகுற்றமாகவின் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொருத்தருளி இன்றுமுதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச்செய்வித்துக்கொண்டு விஷடைக்குக்குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்றுவேண்டுகுதல்செய்தான் அதுகேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்றுமுதலாக அளவற்றஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சிம்மமமதுரமான தம்முச்செம்பாட்டுகளைப்பாடித் துதிசெய்துகொண்டு வந்தார் இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன்மனைவி தாயுமானவாறு திருமேனியின கண்ணையுள்ள அழகைக்கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கித் தேள்விப்பட்ட வளவினும் அதிகமாய் விளங்குதலால் உளமருண்டு அவரைத்தன் னரசாட்சிகருத்தலைவராகவும் தன்னால் விரும்பப்பட்டதாகத் செய்கைக்கு உடன்படுத்தவும் தான் கொண்டிருந்ததைக்குறிப்பித் தான் அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவரோவென்றால் உடனே ஒருபாடி அழியினாலே அங்கிருந்து தம்மைவிடுவித்துக்கொண்டு அவன் அரசாய்சிறி செல்லையைக்கடந்து இராமநாதபுரத்துச்சிமைகரு எழுந்தருளி ன்றி இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளை இருசெவியை அடைந்ததினாலே அவரும் சிறியதாய் குமாராகிய அருளையப்பிளையையும் தேடிக்கண்டு பிடித்துச் சந்திவிளங்கவேண்டுமென நான் கருத்தைக்கொண்டு திருக்கோவிலுக்கு வந்தேன்

தாயுமான சுவாமிகளுக்கு அதுகாரியத்திலே சிறிதும் திருவுண்மையுமில்லாதிருந்தும் தமையரோடு வேண்டதவின் மிகுதியினால் உடனடியே வேண்டியதாயிற்று உடனே பத்தினியார் ஓராண்டின்கையப் பெற்று லைத்துச் சிவபத அடைந்தார் அந்தப் பிள்ளைக்குக் கனகசுப்பிரிய பிள்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமான சுவாமிகள் கொள்பினத்தோடு பரிசுத்தசிவஸ்தலந்தோறுஞ்சூஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளிபெயர்ப்பெற்று அஞ்ஞான விருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பலவகையப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார் அருளையரென்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுகொண்டு அவரைவிட்டு நீங்காமல் பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வந்தார்.

தாயுமான சுவாமிகள் அகண்டபரிபூண சச்சிதானந்த செருபமாநாகியசிவத்திலே கலந்தபின்பு அருளைய சுவாமிகள் அவைப்பா வினாலே குருவைத்துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தங்குப்பின்பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யுமபடி கைகங்கை பாயிப்பிள்ளைகளு அபிஷேகஞ் செய்தருளினார்

இருக்குருபரம்பரையில் தஞ்சமாநகரத்துக் கீழ்பால் அன்னப் பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவாண சுவாமிகளுடைய அடியார்கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதினத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ளனெத்துக்கட்டி அருணாசலநாதரவர்களிடத்திலிருந்த ஆதின புஸ்தகத்தையும் மிறுஞ் சிலபுஸ்தகங்களையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிதப்பதிப்பித்ததென்றறிக.

தாயுமான சுவாமிகளது சரித்திரம்

—(*)—

முற்றப்பெற்றது.

வினா	பக்கம்.	விடை	பக்கம்.
அருள்வாக்கிய அகவல்	க	ஆக்குவை	11 உ உ
சுரித்திரச் சருக்கம்	ரு	கற்புறு சிந்தை	11
திருவருள்விலாசம்		மலை வளர்காதலி	11 உ உ
பரசிவவணக்கம்	க	அதிலாண்ட நாயகி விருத்தம்	11
பரிபூரணனந்தம்	ய	பெரிய நாயகி விருத்தம்	11 உ எ
பொருள்வணக்கம்	யி	தந்தை தாய்	11
சின்மயானந்தகுரு	யெ	பெற்றவட்டே	11 உ அ
மௌனகுருவணக்கம்	உ உ	கல்லாலின்	11 க யி
கருணாகரக்கடவுள்	உ க	பராபரக்கண்ணி	11 க உ
சித்தர்கணம்	க க	பைங்கிளிக்கண்ணி	11 க ச
ஆனந்தமானபரம்	க ரு	எந்நாட்கண்ணி	11 க எ
சுகவாரி	க ச	குருமரபின்வணக்கம்	11
எங்குமிதென்கின்றபொருள்	ச ரு	அடியார்வணக்கம்	11 கி அ
சச்சிதானந்தசிவம்	ரு க	பாகைகையப்பழித்தல்	11 கி க
தேசோமயானந்தம்	ரு ச	மாதரைப்பழித்தல்	11
சிறுக்கோதயவிலாசம்	ரு க	தத்துவமுறைமை	11 க யி
ஆகாரபுவனம்	க க	தன்னுண்மை	11 க உ
தேன்முகம்	எ யி	அருளியல்பு	11
பன்மலை	எ க	பொருளியல்பு	11 க க
நினைவொன்று	எ ச	ஆனந்தவியல்பு	11 க ச
பொன்னை மாதரை	11	அனபுனிலைமை	11 க ரு
அசனம்	அ ரு	அனபர்நெறி	11
தொல்லக்கரிய	அ எ	அறிஞருரை	11 க எ
மமபனைன்	அ க	நித்குநிலை	11 க அ
செவ்வசெயல்	க க	நிலைபிரிந்தோர்	11
தன்னையொருவர்	க க	காண்பேறேவென்கண்ணி	11 எ யி
ஆசையெனும்	க உ	ஆகாதோவென்கண்ணி	11 எ உ
எனக்கெனச்செயல்	11	நிலையோவென்கண்ணி	11 எ ச
மண்டலத்தின்	11 க	வேண்டாவோவென்கண்ணி	11
பாயப்புலி	11 உ	நல்லறிவேயென்கண்ணி	11
உடல்பொய்யுறவு	11 க	பலவகைக்கண்ணி	11 எ ரு
ஏசுத்தவநிலை	11 உ அ	நின்றநிலை	11 எ க
காடுக்களையும்	11 க	பாடுகின்றபனுவல்	11 எ எ
எடுத்ததேகம்	11 உ யி	ஆனந்தக்கனிப்பு	11
முககொலாம்	11	அகவல்	11 எ க
கிடமுதறவே	11	வண்ணம்	11 அ க
தன்னை	11 உ உ		

கடவுள் தூணை.

(*)

இருவருள் வில்லாசப்பாசிவவணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங் செதை படியெங்கும்புகோசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடு நிலைநாதெதுதன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டுகோடி யெல்லாந்
தங்கும்படிகக்சிசை வைத்துயிராகநயிராய்த்
தலைததெது மனவாககினிற
தட்டாமனிநதெதுசமயகோ டிகளெல்லாந்
தன்றெய்வமென்றெய்வமென்
தெங்குந்தொடர்ந்தெனாவழிகமடவுநின்றதெது
வெங்கனும்பெருவ முக்கா
யாதினும்வலலவொருசித்தாகி யீன்பமா
யென்றைகரு முள்ளசெதுமேற்
கங்குல்பகலநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற் கிசைத்ததுவே
கண்டனவெலாமோன வருவேனியதாகவுங்
கருகியஞ்சலிசெய்குவாம்.

[5]

ஊரனந்தம்பெற்றதேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்பிணையின
லுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றதேர்
ரேனந்தஞ்சொர்க்க முறவனந்தந்
றெய்வமுமனந்தபேந்
திகழ்திள்றசமயமு மனந்தமதந்நுணர்
சிற்சத்தி யாவுணர்ந்து
கரனந்தங்கோர் வருவித்த தெனவுன்ப
நந்தம்மிந்திந்தகோர்

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்:-

கருந்திய வானந்தமழைப்பொழியும்கிலைங்
 கடவுளைத் துரியவடிவைப்
 பேரனந்தம்பேசுமறையனத் தஞ்சொலும்
 பெரியமௌனத்தினவைப்பெய்
 பேசுமனந்தபத ஞானவர் னந்தமாம்
 பெரியபொருளைப் பன்னிராம
 அத்துவிதவசீசென் றப்பாஞ்சத்தன்னிய
 யருமறையகண் முரசுறையவே
 யறிவினுக்கறிவாடி யாந்தமயிழை
 வானியையனாதியேக
 தத்துவசெய்யுந்நாத மதசம்மதம்பெருச்
 சாலம்பரதிமான
 சாகவதபுட்பகல நிரலம்பரலம்ப
 சாந்தபதவ்யோமநிலைய
 நித்தநிர்மலசகித நிஷ்பரபஞ்சப்பொருளை
 நிர்விஷய சுத்தமான
 நிர்விசாரத்தைத் துத்தமாய் நின்றொளிர்
 நிரஞ்சன நிராமயத்தைச
 சித்தமறியாதபடி சித்ததகிலின் றிலரு
 திவ்யதேசோமயகூச
 சிற்பர வெளிக்குளவனாத நுபரமதானபரம்
 தேவதையை டஞ்சலீசயரும.

(5)

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

மு ம றி த் து .

பரிபூரணநீதம்

காசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
 மாணோவாயுநிற்குமவண்ணம்
 வானையமாகவும்பழகியறி யெனறுதவு
 மார்க்கத்தி நிசசைபோல
 நேசானுசாரியாய் விவகரி ப்பேளந்த
 நினைவையுமறந்தபோது
 நித்திரைகொள்வன்னைதங்கு மென வெண்ணிசெய்க்கு
 கெஞ்சந்துடித் தயருளை
 பேசாதவானந்தாநி ட் டுண்டாழ்விவாய்
 பேதைக்கும்வெருதா
 பேய்க்குண மறிந்திந்த காய்க்கு
 பேரின்பனிடையருவியு

பாசாடவிக்ருளே செல்லா தவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமநினைகின்ற
பரிபூரணாதேவ (6)

தெரிவாகழாவன நடப்பனபற்பன
செய்த்கொண் டிருப்பனமுதல்
தேகங்கள்த்தனைபு மோகமாகொள் பள்ளிகளு
செனயித்த வாங்குகட்கும்
விரிவாய்ப்புகளக ளொலி டொனறுயழியு
மேற்கொண்ட சேடமுதுவே
வெறுவெளிநிராலமப ிய நுவையருபசாந்த
வேதவே தாந்த ஞானம
பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்ற ஞானநட்
பெற்றோர்கள் பெறாபெருமை
பிறவாமையெனகைகு மிவ்வாமையாய்வந்து
பேசாமை யாகுமெனவே
பரிவாயெனகருநீ யறிவுககவந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமநினைகின்ற
பரிபூரணாதேவ (7)

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதிபாணது
மையவொரு செயலாயிலே
யமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுருளசந்த
ராமென விருந்தபேரு
நேராகவொருகோப மொருவேளாவரவந்த
நிறைவொன்று மல்லாமலே
நெட்டியித்ததுததட் டிழிந்துவாறுவாரசுறு
நிவாகரென்ற பேரும்
பூராயமாயொன்று பேசமிடமொன்றைப்
புலம்புவார சிவராதநிரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரிவருமறிதுயிற்
போலேயிருந்து துயில்வார
பராதிதனிலுள்ள செயலெல்லாமுடிவிலே
பாக்கினின் செயலெல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமநினைகின்ற
பரிபூரணாதேவ (8)

பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநின்ற
பரிபூரணந்தமே

(அ)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடி
வாலமமுதரகவிலையோ
வக்கடலின்மீதுவடவனனிற்க விலையோ
வந்தரத்தகில கோடி
தாழாம னிலைநிறகவிலையோமேருவுந்
தனுவரகவிலையிலையோ
சப்தமேகங்களுந் வசந்தரணையித்
சஞ்சருதகிட விலையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாமலையு
மடமங்கை யாகவிலையோ
மணிமந்தரமாயினால் வேண்டிநீங்கியுந்
மாரககத்தில்கைக்க விலையோ
பழாணவெனமனங் குவியொருநகந்திரம்
பண்ணுவ துனகருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநின்ற
பரிபூரணந்தமே.

(சு)

ஆசைககோரளவிலை யிடா மெல்லுங்கட்டி
யாளி உங்கடன மீதிலே
யானெசை வேறினவானகேச னிகராக
வம்பொளிக வைத்திப்பந்
நேசித்து ரசவாதவிநகைக்கலோடிவந்
நெடுநா ளிருநதபேரு
நிலையாகவேயுநங் காயகறபந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணுவரெல்லாம்
யோசிகதும் வேளையிப்பசிதிரவுண்பது
முநருகுவதுமாகமுடியு
முன்னதேபோதுநா னெனனக்குளரியே
யொன்றைவிட்டொன்று பற்றிப்
பாசகடறகுளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையருளவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநின்ற
பரிபூரணந்தமே.

(ய)

— 44 —

பரிபூரணந்தமே-முற்றியதுஆகயெ

பொருள் வணக்கம்

நிததியமாய் நிர்மலமாய்நிட்கனமாய்
 நிராபயமாய் நிறைவாயநீங்காச்
 சுத்தமும் யத்தாரமுமாரச் சமீபமுமாய்த்
 துரியநிறை சுடராயெல்லாம்
 எவகதிருந்த தாரகமாயானந்த
 மயமாகி மனவாககெட்டாச
 சிதனருவாய்நினறவொன்றைச் சுகாரம்பப்
 பெருவெளியைச் சிந்தைசெய்வாம்,

(க)

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுகரு
 நினைவாகி யாகின்பாலும்
 பேதமற நின்றயிருகருயிராகி
 யனபருககே பேரானந்தக
 கோகிலமுதாம் நறமுடிக்குணங்குறியொன்
 றறத்தனனக கொடுத்தாக காட்டிந்
 தீகில்பரா பரமானித்தாந்தப்
 பேரொளியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

[உ]

பெருவெளியா யைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்
 பேசாதபெரியமோனம்
 வருமிடமாய மனமாதிகெட்டாத
 பேரினபமயமாய் ஞானக்
 குருவருளாத் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்
 தநவிழுங்கககொண்டப் பாலுந்
 தெரிவரிடாயக கலந்தெந்தப்பொருளந்தப்
 பொருளினையாஞ்சிந்தை செய்வாம்.

[ஈ]

இகபரமுமுபிரக்கருயிரை யானெனதற்
 றவ : ரவையெந்தராளுஞ்
 ககபரி பூரணமானநிராமம்ப
 கோசரத்தைத் துரியவாழ்வை
 யகமழிவ வழுந்தேனை முக்கனிலையத்
 கதாண்டை யமித்தநாடி
 மொருமொகெனவிருவிநிர முத்திறைப்பக்
 காமலக்கண் முழித்திநி -பாய்

[ச]

சூதிருலம் பிறப்பிதப்புப்பந்தருத்தி
 யருவுருவ தனமைநாம
 மேதுமின்றி பெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்
 பிவிவமின் பியககண் செய்யம்

சோதியைமாத் தூவெளியைமனதவிழ
நிறைவான தூரியவாழ்வைத்
திதில்பரமாம்பொருளைத் திருநெருநெ
நினைவாகச் சிந்தைசெய்வாம்

(இ)

இந்திரசரலங்கனவு கானலினி
ரெனவுகலக மெமக்குததோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா ஸழியாத
தற்பரத்தைச சாரநதுவாழ்க
புந்திமகி முறனானந் தடையறவா
னநதவெள்ளம் பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமெளனி மலர்ததானை
யனுகினமும் வழுத்தல்செய்வாம்

(ஈ)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதம்
பொருளாகப் போதமாகித்
தெருளாகிகருதுமன்பா மிழகிரப்
பருகவநத செழுந்தே னுகி
யருளானோர்க் ககமபுறமென லுண்ணுத
பூரணவா னந்த மாகி
யிருஉரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்
பொருளினையா மிடைஞ்சிற்பரம்

(ஐ)

அருமறையின் சிறப்பொருளாய்விண்ண வர்மா
முனிவர்க்கிதத ராதியானோ
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கத்
பனைகடந்த செலவாமாகிக
கருதகயமலரினமண மெளனிலெண்ணை
யுடலுயிர்போற கலந்தெநநாளும்
தூரியநடுமுடிநந்த பெரியபொரு
ளியாததனைத் தொழுதலசொய்வாம்

(அ)

விண்ணுதிபூதமெல்லாம் தன்னகத்தி
லடக்கிவெறு வெளியாயனானக்
கண்ணாரக்கண்டவனபர் கண்ணாடே
யானந்தக் கடலால்வேழுந்
மெண்ணுதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்
செய்தருளு மிதையேயுங்கள்
கண்ணருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்து
காமலர்க்கடலைமேற கொள்வாம்

(ஆ)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலத்தறிவரம் வெளியினுந்
தண்ணிறைந்த போழுதாய்ச் சதானந்த

மாண்பொருந்தகையேயின்மர
 லுண்ணிறைந்தி போன்றா லுன்னருகி
 மொழிநுழை புங்கையாகித்
 ளுண்ணிறைந்தபுன லுருப்பக்கா முகிழ்ப்ப
 லின்னருள்க்கருத்தில்வைப்பாம்.

(10)

வேறு.

ஆதியந் தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
 யழிமைக்கா வளர்த்தெடுத்தவன்னையபோல
 நீதியெ லுங்குருவாகிமளவாக்கெட்டா
 டிசையமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
 வாதமிஞ்சுமயநெறிக்கரியதாகி
 மௌனத்தோர் யாவ்வெனியாய்வயங்காநின்ற
 சோதியையென்னுயிர்த்துணையகாழ்க்கண்ணீர்
 சொரியலிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்(11)
 அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிலேறு
 யமர்ந்ததெனலிலாண்டமனைத்துமாகிப்
 யகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
 பரமாகிச்சொல்லரிய பான்மையாகித்
 துளையுசங்கற்பவிகத்யங்கனெல்லாந்
 தோயாதவரிவாகிச் சுத்தமாகி
 நிகரில்பகபதியானபொருளாகி
 நெட்டிவிர்த்துப்பேரன்மா னினைதல்செய்வாம் (12)

பொருள்வணக்கம் முற்றியது ௨௨.

சின்மயானந்தகுரு

(*)-3-1-5(*)

அங்கைகொடுமலர்தாயியம்மைது புளகிப்ப
 வன்விரு லுருகிவிழிநீ
 காருகவாரத முத்தியினதாயேச
 வாகைக் கடற்கண்முழிநீ
 சங்கரவம்புவே சம்புவேநீந்நவ்மொழி
 தழுதழுத்திடவ ன்ருகு
 சன்மார்த்தநெறியிலாத் துன்மார்த்தனென்னுந்
 தன்னருள் கொடுத்தான்வையோ

அங்கமிருபக்குவச்சனகெழுந்தன்முனிலோர்க
 டொழுதருகின்றிற்றிருப்பன்
 சொல்லரியபெரியையொரு சொல்லானுண்டத்தியே
 சொருபாறுபுகுதிசுட்டி
 செங்கமலபீடமேற்கல்லாண்டுகுள்வனா
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே (க)

ஆக்கையெழியிடுகரையை மெய்யென்றபாவிரா
 னத்துவிதவாஞ்சையாத்
 லரியகொம்பித்தேனைமுடவனிச் சித்தபடி
 யாகுமரிவழிமுவின்பந்
 தாக்குமரிவழிசெய்கிராட்சரியைகிரியாயோம்
 சாதினியிடுக்ததெல்லாஞ்
 சின்மாரீக்கமல்லவிறைவநிறகவென்றார்க்கங்கள்
 சாராதபேரரிவதாய்
 வரக்குமனம்னுங்காதபூர்ணப்பொருள்வந்து
 வரங்க்குமபடிக்குயாயம்
 வருவிதது வட்டாத பேரின்பமானக
 வாரியினைவாய்மடுத்து
 தேக்கித் திளைத்தநீ முன்னிறம்ப தென்றுகான்
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே (உ)

அவ்வியமிருக்கநா னென்சிவந்த வானவ
 மடைந்திட்டுருக்கலோப
 மருளின்மைகூழித் தவிர்த்துள்ளிருக்கையே
 லாசாபுககககககக
 வெவ்வியகுணம்புண்புருக்குமென்ன மிவ்நி
 மெய்யநீதிற்றிருக்க
 விதியில் அபென்னிலோபுருணுருணுருணுருணு
 விரிக்கிலுரை வேறு முன்னே
 கவ்வுலமாகின் தகரபூர்த்திமுத்
 கட்டுண்ட வயிற்று முர்ச்சு
 கழிதலைவலியவரு ஞானசூர்த்தியே
 கதிபாசுமிருகிவ்நி
 செவ்வதினவளர்ந்தேர்திருநிவியகுண்மேருவே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவினங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே

சின்மயா னந்தகுருவே,

(௩)

ஐவகையெனும்பூதமாதிரிய வகுத்ததனு

ளசரசரபேதுமான

யாவையும்வகுத்தால் வயிவையுமவகுத்துமறை

யாதினிலையுங்வகுத்துச்

சைவமுதலாவனவில் சமயமும்வகுத்தற்றமே

சமயங்கடந்தமோன

சமரசம்வகுத்துநீயுன்னேநான்னுதவுந்

தண்ணருள் வகுக்கவிலையோ

பொய்வளருநெஞ்சினர்க்கு கரணாதகாட்சியே

பொய்யிலார் மெய்யார்விறம்

போதபரிபூரணவகண்டதா கரமாய்ப்

போக்குவாவற்ற பெருருளே

தெய்வமறைமூழ்வானபிரணவசொருபிலே

சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவினங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே

சின்மயானந்தகுருவே

(௪)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேத்தினு

லாகின்ற வாககைநீர்மே

லமீர்கின்றகுமிழியெனநிமிசின்நதென்னநா

னறியாதகாலமெல்லாம்

புத்திமுகிமுதலுண்டித்தின்ப மாவதே

போந்தநெறியென்றி ருந்தேன

பூராயமாகரின தருளவகணுந்நதவிவை

போனவழி தெரியவில்லை

யெந்தவிலேபேசினு மிணங்கவிலைவல்லா

விறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே

வெண்ணினனெஞ்சதுபுகரெனுத்துயிலுரு

திருவிழியுமிரவுபகலாயச

செந்தழவின்மெழுகாசதங்கமிவைவென்கோலே

சித்தாந்த முத்தி முதலே

சிரகிரிவினங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே

சின்மயானந்தகுருவே

(௫)

காரிட்டவாணவக கருவறையிலறியுற்ற

கண்ணிலாகமுதுவியைப்போற்

கண்டெனடிருந்தவெமை வெளியில்விட்டில்லலாக்

காப்பட்டதற்கிசைந்த

சின்மயானந்தகுரு.

பேரிட்டுமெய்யென்று ரோகபாழ்ப்பொய்யடல்
 பலக்கவினையமுதமுட்டிப்
 பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
 பெரியவினையாட்டைமைத்திட்
 பேரிட்டதன்கருதிமொழிதப்பின்கண்விட்
 டிருந்றவுருக்கியுடர்தீர்த்
 திரவுபகலில்லாதபேரின்பவிட்டினி
 லினாந்துதுயில்கொண்மினென்று
 சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 கிரகிரிவினங்கவருதகூணுமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(க)

கருமருவுருகையனையகாயத்தினடுவுட்
 கனிமபுதோய்மெம்மனையயான்
 காண்டகவிருக்குநீனானவனன்முட்டியே
 கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
 பருவமதறிந்துநின்னருளானருனிகைகொடு
 பரிசித்துவேதிசெய்து
 பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
 பகூத்தையென்சொல்லுவே
 னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
 மாதிராமந்தமீது
 னத்துவிதநிலையாரயென்னையாண்டென்னடிமை
 யானவர்களறிவினாடுந்
 திருமருவுகல்லாலடிகளும்வளர்கின்ற
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 கிரகிரிவினங்கவருதகூணுமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே

(ச)

கூடுதலுடன்பிரித ஸந்துநிர்த்தொந்தமாய்க்
 குவிதலுடன்பிரிதஸந்துக்
 குணமற்றுவிசெய்தோடுயோக்கந்துநிலையான
 குறியற்றுமலமுமற்று
 காடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
 காணுதலு மற்றுவிந்து
 காதுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
 காணுதலு மற்றுவிந்து
 காதுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
 காணுதலு மற்றுவிந்து

மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்விலே
வாய்மடுத்தாண்டவசமாய்த்
தேதெலுமற்றவிடிலையென்றமெனவியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே

(அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமெனவியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தானியென்முடிசூட்டியருவிற்சாமாடியே
சாகஸ்தசம்பரதாய
மோராமன்மந்திரமுமுன்னாமன்முத்திரிலே
யொன்றோழாண்டெனாம
லொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவு
மொவியெனவுமுணர்வுருமத்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலே
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சோயிருக்கரின தருள்வேண்டு மெய்வே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே

(ஆ)

பேதமாயாகிடுவந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாய்விக்காமாய்ப்
போக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நின்றநின்
பூரணப்புகழிடமதா
வாதவலையாமல் நிவினமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமருவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலொளியனெந்
கறிவாவதேறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
னிசைசாகதந்தரஞ் சிறிதுமிலைவிசய
மிரண்டினுண்மலைவுதீர்த்
திலுருள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையான்ஸையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே

(இ)

பத்திரெநிலிலேன்று நவகண்டபூமிப்
 பரப்பை வலமாகவந்து
 பாவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
 பசிதாக மின்றியெழுநா
 மத்திடைநின்றுமுதிர் சருகுநல்வாயுவின்
 வன்பசி தனக் கடைத்து
 மெனனத்திருந்துமுயிர் மலைநுழைவுபுகியு
 மன்னுதச நாடிமுறறுஞ்
 சுத்திசெய்தும்மூலப்பரணனோ டங்கியைச
 சோமவட்டத் தடைத்துஞ்
 சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
 டோறுநிலை நிற்கவீறு
 சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகனிகுடிமோ
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
 சின்மையா னந்த குருவே.

(௨௧)

சின்மயானந்தகுரு-முற்றியது - ௧௨ - ௨௨

—(*)—

மெனனகுருவணக்கம்

ஆசைநிகனத்தினை நிர்த்தாளிபடவுதறி
 யங்காரமுனையை யெறறி
 யளதுவிதமதமாகி மதமாறுமாறாக
 வங்கையினவிலாழி யாககிப
 பாசவிருடன்னிழ லெனசுகளித்தார்த்துமேற்
 பார்த்துப் பரந்தமனதைப்
 பாரித்தகவனமாய்ப் பூரிககவுண்டுமுக
 படாமன்ன மாயைநுறித்
 தேசபெறநீவைத்த சினமுதராவகுசச
 செங்கைக்குளே யடங்கிச
 சின்மயானந்தக வெளனப்படிந்துகின
 றிருவருட் பூர்த்தியநன
 வாசமுறுசறசார மீதெனையொருஞ்ஞான
 மத்தகெச மெனவனாததாய்
 மந்தரகுருவேயோக தந்தகுருவேமூலன
 மாபிலவரு மெனன்குருவே

(௨௨)

ஐநதுவகையாகின்ற பூதமுதனாந்மு
 மடங்குவெளியாக வெளியெய

தற்பாமைபுரிவாகி பித்திராகவறிவார்க
 ளறிவாக நின்றகிழையிற்
 சிந்தையறியுலென்று ஈழ்மாவிருத்திமேற்
 சினையமா னந்த வெள்ளந்
 தேக்கிதனைத்துநா ன்னுவாயிருக்கநீ
 செய்சித்ரா பிநநன் துகா
 னெந்தைவடனாற்பரம குருவாழ்கவாழ்வரு
 ளரியநந்த ஈரபுவாழ்க
 வென்றழியாமனமகிழ வேதாகமத்துணி
 பிரண்டில்லை பெர்ன் நென்னவே
 வந்தகுருவேலீறு சிவஞானசித்திநெறி
 மெளனோப தேசகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வரு மெளனகுருவே

(உ)

ஆதிக்கநல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
 ளறிவன்றி யிடமில்லையோ
 வந்தரப்புஷ்பமும் கசனலின்னீருமோ
 ரவசரத் துபயோகமோ
 போதிததநிலையு மயக்குதேயபயநாள்
 புககவரு டோற்றிடாமற்
 பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
 புத்திக்கு லீந்திரசாலஞ்
 சாதிக்குதேயினை வெல்லவுமுபாயநீ
 தந்தருள்வ தென்றுபுகல்வாய்
 சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
 சமரசநிரவாக நிலையு
 மாதிக் கொண் டப பரப்பெலாமறியவே
 வந்தருளு ஞானகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே

(உ)

மின்னையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
 விழிகொண்டு மையல்பூட்டி
 மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றுவளர்மாட
 மேல்விடுசொர்க்க மென்றும்
 பொன்னையழியா துவளர்பொருளென்று போற்றியிப்
 பொய்வேஷ மிகுதிகாட்டிப்
 பொறையறிவுறுதலீதலாதிகற்குணமெல்லாம்
 போக்கிலே போக விட்டித்

தன்னிகரி லோபாதி பாழம்போய் பிழத்திட
தாணியிசை லோகாயுதன்
சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சிவானு பூதி
மன்னவொரு சொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்ட
பின் வாழ்வித்த ஞான குருவே
மந்த்ராகுரு வேயோகதந்த்ராகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மொளனகுருவே (ச)

போனமேருக்கின் டசாயிடவேண்டுவ
புசித்தபிற்குக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறு தர்மாதிவேதமுடனாகமம்
புகலுமதினூலம்பயன்
ஞானநெறிமுகப்பநெறி காட்சியனுமானமுத
காணவிதங்கடோர்ந்து
காணுனெனக்குனதுபடைபுடைபெயர்த்திடவு
காங்குசாதனமு மோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியையாதிசோ பானமும்
தனுபகூ சம்புபகூ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதி சோவையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்
மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுமது
மரபென்றபரம குருவே
மந்த்ராகுருவேயோகதந்த்ராகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மெளனகுருவே (இ)

கல்லாதவறியுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடுகெஞ்சமும்
பொல்லாத பொய்மொழியுமல்லாதுகன்கைகள்
பொருந்துகுண மேதுமறியேன்
புருஷர்வடி வானதேயல்லாதுகன்கிலும்
புருஷார்த்த மேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநியறியாததன்மொனக்
கெவ்வண்ண முய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குளின்னருடாகரம்
வல்லானெனும்பெய குனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாள் நினையாய்

மந்தரகுருவேயோக தந்தரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே

[சு]

கானகமில்ங்குபுலி பகவொடுருலாவுநின்
கண்காண மத்யானை
கைகாட்டவுங்கையா னெகிழக் கெனப்பெரிய
காட்டைமிக வேந்தி வருமே

போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுநின்
பொன்னழி னின்றுசொலுமே
புவிராசர்கவிராசர் தவராசனென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றியென்பார்

ஞானகருணைகா முகங்கண்ட போதிலே

நவநாத சித்தா கருமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வரம தேவர்முதன்
ஞானிகளு முனைமெச்ச வார்
வாகனமுமண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்ல வெளிதோ
மந்தரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே

(எ)

சருகுபலபகூணிகளொருகோடியல்லாத்
சகோரபட்சிகள் போலவே
தவளநிலவொழுகமீர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையானந்தகோடி
யிருவினைகள் ற்றிரவுபகலென்பதறியாத
வெதாந்த மொள ஞான
வின்பரீஷ்டையார்கோடி மணிமந்தர்சித்தினிலே
யெய்தினர்கள் கோடிருமுக
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை
கொலுவி ற்றிருககுரினனைக்
கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந் தீரும்வண்ண
மருமலொடுத்துணிநு தாளையர்சிக்கவெனை
வாவெனறழைப்பதெந்நாண
மந்தரகுருவேயோகதந்தரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமெளனகுருவே

(அ)

ஆங்கா மாணகுல வேடவெம்பேய்பாழாத
வானவத்தினிம்வலிதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
பாதொன்று தொடினுமதுவாய்த்

தங்கரதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாகி
 தம்மொடி சமானமென்னுந்
 தடையற்றதேரிலஞ்சருவாணிபோலவே
 தன்னிலசையாதுநிந்து
 மங்காரெனக்குறிகொன்னப்பிரதாபித்
 திராவண காரமாகி
 மிதியவெளி யெங்கணுந்தன்னரசு நாடிசெய்
 திருக்குமிதனோடேநேரமும்
 வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
 மௌனோபதேச குருவே
 மந்தராகுருவேயோகதந்தராகுருவேமூலன்
 மரகில்வரு மெளன குருவே

(க)

பற்றுவெருவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றைப்
 பற்றியுறலகிரும்போலப்
 பாழஞ்சிந்தைபெறநான் வெளியாக நின்னருள்
 பகர்ந்துமரியென்றுவிதமோ
 சிறறிவதனறியு மெவரேனுமொருமொழி
 திடுக்கென் றுரைத்தபோது
 சிந்தைசெவியாகவேபடையுறைய வுதரவென
 தீநெஞ்சமளவளாவ
 வுற்றுணர்வுணர்வற்றுன் மததவெறி யினர்போல
 வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
 முணர்வதெப்படியின்பதுணபஞ் சமானமாக
 யுறவதெப்படியாயின
 மற்றெனக்கை நீ சொன்னவொரு வார்த்தையினை
 மலையிலக கெனநம் பினை
 மந்தராகுருவேயோகதந்தராகுருவேமூலன்
 பரபிலவருமெளனகுருவே

(ங)

மெளனகுருவணக்கம்-முற்றியது ஆசை

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
 நிரவிஷய கைவல்யமா
 நிஷ்களவசங்கசஞ்சலாகிதநிர்வசன
 நிர்ந்தொந்தநித்தமுத்த
 தம்மரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண
 சாதானந்த ஞானபகவ

சம்புகிவசங்கரசர்வேச வென்றுநான்
 சர்வகாலமுநினைவனே
 வறபுதவகோசா நிவர்த்திபெறுமன்பருக
 கானந்தபூர்த்தியான
 வத்துவிதரிசசயசொருபசகூடக்கா
 வனுபூதியனுருதமுங்
 கற்பனையறக்காணமுககணுடன்வடநிழற்
 கண்ணாடிருந்தகுருவே
 கருதரியசிறசபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே

[௧]

மண்ணதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ராடியும்
 வளர்கின்றசப்தாதி மனமாகிலையாதி
 மனனுசுததாதிபுடனே
 தொண்ணூற்றொடாமற் றுள்ளனவுமெளனியாயச்
 சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
 தூவெளிய தாயகண்டானந்தககவாரி
 தோறறுமதை யென்சொல்லுகேள்
 பண்ணுருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
 பானமெந்நி நினறுதவருப
 பக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெக்குருக்ப
 பணிநதெழுந் திருகைகட்டிக
 கண்ணாகலரபுரளநின்றவனபரையெலாய
 கைவிடாக்காட்சியுறவே
 கருதரிய சிறசபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே

[௨]

எல்லாமுனடிமையேயெல்லாமுனுடைமையே
 யெல்லாமு னுடைய செயலே
 யெங்கணும்வியாபிநீயென்றுசொலுமியல்பென்
 றிருக்காதி வேதமெல்லாநு
 சொல்லான் முறக்கியது மிக்கவுபகாரமாச
 சொல்லிந் தவருமவிண்டு
 சொன்னவையுமிவைநல்லகுருவானபேரு
 தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
 யல்லாமலிலையென்நன்றாவறிந்தே
 நிறதபடிநின்றுசுகநா
 னாகாதவண்ணமேயில்வண்ணமாயினே
 னதுவுநினை தருளென்னவே

கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினே
சதிக்குவகையேது புகலவாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக கடவுளே

(௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருனாதம
பகூழ்மோ வெனது பகூழ்ம்
பார்த்தவிடமெங்கனுங் கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெனியாக வொருசொற்
நிட்டமுடன்மெளனியா யருளசெய்திருகவுஞ்
சோராம லாரா கநான,
சிறுவிடுகட்டியதி னடிசேற்றையுண்டென்
தேக்குசிறி யாராகள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
நன்னிலய மாகவுன்னி
நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்த மனதைக்
கட்டவறியாமலே வாடினெனெப்போது
கருணைக் குறித்தாவனே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக கடவுளே

(௪)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமில்
மெய்யேது மறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான
பொய்யானபொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமேபுகலவைத்தாயென்ற
புன்மையேனென்செய் குவேன
மைவிடாதெழுநீல கண்டருருவேவிஷ்ணு
வடிவான் ஞானகுருவே
மலர்மேவிமதையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடொறு நின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருககன்பாய்க்
கருத்து மெனர்த்து குருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக்கடவுளே

(௫)

பண்ணேனுனக்காக பூசையொருவடிவிலே
பாவித் திறைஞ்சு வாங்கே

கருணாகரககடவுள்

பார்க்கின்ற மலருநீயெ யிருத்தியப்
 பனிமலரெடுக்கமனமு
 நண்ணெனலாமலிருகைதான் குவிக்கீவெனீ
 னுனுமென்னுளநீற்றிநீ
 நான்கும்பிடும்போ தடைக்கும்பிடாதலா
 னுன்பூசைசெய்யன முறையோ
 விண்ணெவி னுதியாம்பூதமேநாதமே
 வேதமேவேதாந்தமே
 மேதகககேளவியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
 வித்தேயவித்தினமுனையே
 கண்ணைகருத்தேயெ னெண்ணெயெழுத்தே
 கதிககான மோனவடிவே
 கருதரிய சிறசபையி லானந்தநிரத்தமிடு
 கருணா கரக கடவுளே

[சு]

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
 தானவந்து முற்றமுமெனலாற்
 சகமீ திருந்தாலுமரணமுண்டெனபது
 சதாநிஷ்டர்நினைவதிலை
 சிந்தையறி யார்க்கீது போதிப்பதல்லவே
 செப்பினும் வெகுதாக்கமாந்
 திவ்யகுண மார்க்கண்டர்ககராதிமுனிவோர்கள்
 சித்தாந்தநித்யரலவோ
 விந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள்
 றிருககாதி வேதமுனிவ
 ரொண்ணரிய கணநாதா நவநாதசித்தர்கள்
 ளிரவிமதியாதியோர்கள்
 கந்தருவாகினராகள் மற்றையர்களியாவருங்
 கைகுவித்திடுதெய்வமே
 கருதரிய சிற்சபையிலநனந்தநிரத்தமிடு
 கருணாகரககடவுளே

(எ)

துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
 துஷ்டதே வதைகளிலை
 துரியநிறை சாந்ததேவதையாமுனககே
 தொழும்பனன வபிஷேகந்
 ருள்ளுறையி லென்னுவினைவேத்தியம்ப்ராண
 னைங்குமதிதூபதீப
 மொருகாலமன்றி துசதாகாலபூசையா
 வொப்புவித் தேன்கருணைகூடா

தெள்ளிமறை வடியிட்ட வழுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனேசீனியே
திவ்யரச மிழாவுந்திராண்டொழுபாகே
தெவிட்டாதவனந்தமே
கள்ளனறிவூழிமேமெள்ளமெள வெளியாய்க்
கலகவரு நலலவுறவே
கருதரியசிறசபையிலா வந்திராத்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே

(அ)

உடல்குழையவெனபெலாரெக்குருக விழிநீரக
ஹ்மென வெதும்பியூற்ற
ஆசிகாந்தத்தினைக கண்ட ஹுகல்போலவே
யோருறவு மு னனிபுனனிப
படபடெனநெஞ்சம்பெ தத்துணைகெருதப்
பாடியாழககுதித்துப்
பனிமதி முத்திலேநிலவையுனனகை
பரப்பியாரததாரா தெழுந்து
மடலவிழுமலாநய னகவித்ததுகூப்பி
வானேயவானிலிப
மழையேமழைததாரை வெள்ளமேநீழி
வாறியேனவாழத்தியேததுங்
கடன்மடைதிறந்தனைய வனபரனபுககெளியை
கன்னெஞ்சனாக கெளியையோ
கருதரியசிறசபையிலா வந்திராத்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே

(ஆ)

இங்கற்றபடியங்குமெனவறியுநல்லறிஞ்
கொக்காலமுமமுதவுவா
நின்சொறவறாபொய்மையாமிழுக குரையா
நிரங்குவார் கொலைகள் பயிலா
சங்கறபசிததரவருள்ளககருதிவினிறை
சாடகிநீ மிகபரத்துஞ்
சந்தான கற்பகததெளிவாயிருந்தே
சமஸ்தவினபமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிககவருசிம்புளே
சிந்தாகுலத்திமிடமகலவருபாறுவே
தினனென்கறையேறவே
கங்கற்றபேரானை வேள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே

கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே

(௨)

கருணாகரக்கடவுள்-முற்றியது ஆக-இசு.

சித்தர்கணம்

இக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னே-

சென்றோடியாடிவருவீர்

செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே

திகழ்தருவனளவளாவி

யுகமிகுசகரதானென்னநிர்ப்பிரகையி

லுத்தமிழுமாசமனமா

வோரோழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்தர

லுலகுமயிராவதமுமே

எக்கெளியபந்தா வெடுத்தினியாடுவீர்

ககனவட்டத்தைபெயலலாங்

கடுகிடைநுத்தியே யஷ்டஞுவெற்பையுங்

காட்டுவீர்மேலுமேலு

மிககசித்திகளெலாம் வலவநீரடிமைமுன்

விளங்கவரி சித்தியிலையோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற

வித்தகச்சித்தர்கணமே

(க)

பாட்டளிதுளையவளர்கற்பகநீழலைப்

பாரினிலைவரவழைப்பிர்

பத்மநிதிசங்கந்தியிருபாரிசத்திலும்

பணிசெயுநகொழிலாளாபோற்

கேட்டதுகொடுத்துவாநிற்கவைப்பிர் பிச்சை

கேட்டுப் பிழைப்போரையுங்

நீரிடபதியாககுவிாகதபாந்த

கேணிபிடைகுறுகவைப்பீ

ரோட்டினைபெடுத்ததாயிரத்தெட்டுமாற்றாக

வொளிவிடும பொன் னாகுவி

ருரகனுமிளபபாறயோகதண்டத்திலே

யுலகுசுமையாகவருவான்

மீட்டிடவும்வல்லீ, ரொனமனக்கல்லையனன்

மெழுகாககிவைப்பதரிதோ

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற

வித்தகச்சித்தர்கணமே

(உ]

பாரொடுநன் னீராகி யொன்றாடொன் றாகவே
 பற்றிலய மாகு போது
 பாவெளியின்மருவுவீர கற்பாந்தவென்னம்
 பார்திடினதற்குமீதே
 நீரிலுறை வண்டாய்த்துவண்டிவையோகநிலை
 நித்பீர் விகற்ப மாகி
 நெடியமுதிலேமும் பாந்துவருஷிக்கிலோ
 நிலவுமதி மண்டலமதே
 யூரொன விளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவிலவிடை
 யூர்தியருளாலுலவுவீ
 ருலபங்கள்கீழ்மேலதாகப் பெருங்காற்
 றுலாவினற் றாரணையி னான்
 மேருவென வசையாம னிற்கவல்லீருமது
 மேதக்கசித்தியெளிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர் கணமே

[௩]

எண்ணரியபிரிவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
 னியாகினும் மரிதரிதுகா
 னிப்புறவி தப்பினுலெப்பிறவிவாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகிலேன்
 கண்ணகனிலத்துநா னுன்னபொழுதேயருட்
 ககனவட்டத்தினின்று
 காலான்றிறின்றுபொழியானந்தமுகிலொடு
 கலந்துமதியவச முறவே
 பண்ணுவதுநன்மையிந்நிஷேபதியுமட்டிமே
 பதியாயிருந்ததேகப்
 பவுரிகுலை யாமலேகௌரிகுண்டரியாயி
 பண்ணவிதனருளினுலே
 விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாது பொழியவே
 வேண்டிலேனுமதடிமைநான்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே

(௪)

பொய்திகமுமுலகநடை யென்சொல்கே னென்சொ
 ல்கேன் பொழுதுபோக்கே தென்னிலோ
 பொய்யுடனியித்தம்புசிப்புக்கல்லந்நிடல்
 புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
 கைதவமலாமவிது செய்தவமதல்லவே
 கண்டெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்

சித் த ர் க ண ம்

கீண்டதிதுவிண்டிதைக்கண்டித்துநிற்றெல்
 காலமோவதையறி கிலேன்
 மைமதிகழு முகிலினங் குடைநிழற் றிடவட்ட
 வரையினெடுசெம்பொன்மேரு
 மால்வரையின முனுகடும் யோகதண்டககோல்
 வரைந்துசெயவிருதுகாட்டி
 மெய்திகழு மஷ்டாங்கயோக பூமிக்குள்வளர்
 வேந்தரோருண்சாரந்தரே
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச சித்தர்கணமே

(௧)

கெசதுரகமுதலானசதுரங்கமனமாதி
 கேள்வியி னிசைநதுவிறயக்
 கெழுகொண்டதலமாறு முமமண்டலதநிலுங்
 கிள்ளாகருசெல்லமிக்க
 தெசவிதம தாயநின்றநதங்க னோவிடச
 சிங்காசநாதிபர்களாயத்
 திகுத்திகந்தமும்பூரண மதிக்குடை
 திகழநதிட வசந்தகால
 மிசையமலா மீதுறைமனம்போலவானந்த
 மிதயமேறகொளளுமவண்ண
 மென்றைககுமழியாத சிவராச யோகமா
 மிந்தராகி தேவர்களெலாம்
 விசயசய சயவென்ன வாசிசொலவேகொலு
 விருககுறும் பெருமையெளிதே
 வேதாத்தசிந்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச சித்தர்கணமே.

(௨)

ஆணிலேபெண்ணிலையென்போலவொருபேதை
 யகிலத்தின மிசையுள்ளதோ
 வாடியகறங்குபோலோடியுழல் சிந்தையை
 யடக்கியொரு கணமேனும்யான்
 காணிலேன் நிருவருளையல்லாதுமெளனியாய்க்
 கண்மூடியோடு மூசசைக்
 கட்டிக்கலமாதிலய முட்டவே மூலவெங்
 கனவினை யெழுப்பநிலைவும்
 பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
 போக்கிலேபோகவிட்டிப்
 பொய்யுலகனையினையினுங்கடையான
 புன்மையே னின்னமின்னம்

வினிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

[௭]

கன்னலமு தெனவுமுக்கனியெனவும்வாயுறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர் கடந்ததலவமுதமுதுபேய்போற்
கருத்திலெழு கின நவெல்லா
மென்னதறி யாமையறிவென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென் றமிழினுக
கின்னல்பகரா துலகமாராமமேலிட்
முருத்தலாவித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முதலித்திகளெலாந்
தோயந்தநெறி யேபடித்தீர்
சொல்லுமென வவநீங்கன்சொன்னவையிற்சிறிது
தோயந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்லவசசொல்கேட்டடிமமனம்
விகசிப்ப வெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

[௮]

பொற்பினெடுகைகாலில வள்ளுகிற்படைத்தலாற்
போந்திடையொடுககமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறுபூசியேருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீரமையா
லெற்படவிளங்குகனத்திலிமையாவிழி
பிசைந்துமேனோககமுறலா
லீரவுபகலிருளான கனதந்திபடநுறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிலெயில்கள்புகுதாமனெடியவான்றொடர்நெடிய
பருமரவனங்களாறும்
வெற்பினிடையுறைதலாற்றவராஜசிங்கமென
மிக்கோருமைப்புக்குவர்கரண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே.

[௯]

கல்லாதபேர்களைநல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவிலலாதவென்

கன்மத்தையென்சொலவன மதியையென்சொல்லு
வேன்கைவலய ஞானநீதி
நலலோருரைக்கிலோ துளாமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன கர்மமொருவ
நாடமுனலோபழைய ஞான்முக்கியமென்று
நவிலுவேன வடமொழியிலே
வலலாநொருத்தன வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன
வலலதமிழறிஞாவரி என்குனவடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன
வெலலாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
விந்தையென் முதகித்தருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசனனிலைபெறற
வித்தகசசித்தா கணமே

சித்தாக்ஷணமுழைபெற்றது லீ. கக

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேடடைநீக்கும்க்
குணமொன்று மொன்றிலேன்பாற
கோரமெத்தனைபகை பாதமெத்தனையவன
குணங்களெத்தனை கொடியபாழந்
கல்லாமையெத் தன்பகநதையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனை யுள்ளசுற
காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிகென றமைத்தவருளிற
செல்லாமையெத்தனைவிர் தாகோஷடியென்னிலோ
செலவெதத் தனைமுயற்சி
சுந்தையெத்தனைசலன மிந்தசாலமபோன்ற
தேகததில வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானே னிவைவகுமாரோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மாண்பரமே [க]

தொருளாகிமருளாகி யுழலுமளமாயமனஞ்
சோகதுவளா சித்தாகியச
சித்தெலாஞ் சூழநதவிவ சித்தாய்வி சித்தமாய்த
கிநமாகி நானுவிதப்

பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
 புலனுமா யைம்பூதமாய்ம்
 புறமுமா னுருமாய்த் தூரஞ்சம்பமாய்
 போக்கொடு வரத்துமாகி
 யிருளாகியொளியாகி நன்மைதிழையுமாகி
 யின்றாகி காண்பாகி
 யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
 யிவையல்ல வாயின்னை
 யுருளாகின்றவர்க ளறிவுதல்லாலொருவ
 ரறிததற கெளிதாருமோ
 வண்டபகிரண்டமுமடங்க வொருநிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே.

[உ]

மாறுபடுதர்ககந் தொடுக்கவறிவார்சான்
 வயிறறின பொருட்டதாக
 மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகி மனதுழல
 மாலாகிநிறகவறிவார்
 வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறி வானொன்றை
 மெணமெணன் தகம்பேறதாம்
 வித்தையறிவாரெழைப் போலவே சந்தைபேரன்
 மெய்நூல் விரிக்க வறிவார்
 சிறுபுலிபேற்றீறி மூசசைப்பிடித்துவிழி
 செக்கச சிவககவறிவார்
 திறமென்று தந்தம் மிதத்தையேதாமத
 செய்கைகொடு முளறவறிவார்
 ராறுசமயங்கடொறும வேறுவேறுகிவினை
 யாடுமுனை யாவரறிவார்
 ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே

[உ]

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனனமண்டிய
 கடுப்பிதினககடைத்துங்
 காண்வையிறிமுழையிர் கருங்கலபேச லசையாது
 கண்மூடி நொடிநிர்ந்தும
 தியினிடைவைகியுந் தோயமதி மூழ்கியுந்
 தேகக்களென் பெலும்பாயத
 தெரியின்னுந் சென்னியிசுகள கூடாகருந்வி
 தெற்றவெயி லாடிருந்நம்
 வாயுபையடக்கியுமனதகினை யடக்கியு
 மெனனசதிலே யிருந்ருது

மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
வானமுடிநீந்துவறிஞ்
ராயுமறைமுடிவான வருணாடி னாரடிமை
புகிலத்தைநாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமாணபரமே.

[ச]

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட் னிரத்தொந்தமுந்
ஸ்தூலமொடுருகூமமு மாகையுநிராகையுந்
செரல்லுமொருசொல்லினமுடிவும்
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொடுபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுட் னெனினையும்
பெண்ணினுடனனுமறிது
நித்தமு மினித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு
நீதியுமனீதியு மாகியொடனாகியு
நிரவிஷய விஷயடிவு
மத்தனையுநீயல தெளத்தனையு மில்லையெனின்
யாங்களுனையனறியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமாணபரமே

[௫]

காராருமானவக்காட்டைக்களைந்தநக்
கண்டகங் காரமென்னும
கலலைப்பிளந்துநெஞ்சக மான்புமிவெளி
காணத்திருதங்குமேனமேற
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதிததன்புநீராகவே
பாச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயவன
பறவையனு காதவண்ண
நேராகின்றவினை போகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவினபடிக்குநீ முன்னின்றகாப்பதே
நின்னருட் பாரமென்று
மாராறுமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
யாகின்ற துரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மாணபரமே

[௬]

வானுதிபூதமா யுகிலாண்டகோடியாய்
 மலையாகி வலாகடலுமாய்
 மதியாகியிரவியாய் முற்றுளவெலாமாகி
 வான்கருணை வென்னமாகி
 நானாகின்றவனு நீயாகின்றிடவு
 நானென்ப தறிந்திடாதே
 நானெனக்குறறி நானுவிசாரியாய்
 நானறிந் தறியாமையாய்
 போலாதிட்டவலி வெல்லவெளிதோயகத
 பொழுதுபுகு முன்கண்முடிப்
 பொயததுயிலகொன்வானறனை பெழுப்பவடிமோவினிப்
 போகிப்ப தெந்தநெறியை
 யானுமெனகொடுமை யனியாயமனியாய்
 மாபாபலெடுத்து மொழிவே
 ண்டபகிடரண்மு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்த மாணபரனே

(எ)

பெய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேன்னினருள்
 புலப்படவறிந்து நிலையப்
 புனமையேனகலலாத நன்மையேன்னமைபோற்
 பொருளலாப் பொருளைநாடும்
 வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
 வினையினே னென்றெனனை
 விட்டுவிடநினைவையேற தட்டழிவதல்லாது
 வேறுகதி யேதுபுகலாய்
 துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
 துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
 துரியனேதுரியமும் காணவகித்தனே
 சுருதிமுடி மீதிருந்த
 வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
 டகலாத கருணைவடிவே
 யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்த மாணபரனே

(அ)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
 னிதயமு மொடுங்கவில்லை
 யானெனுமகந்ததா னெள்ளளவுமாதவிலை
 யாதினும் மபிமாளமென்
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட திகையோடிக்கமென்
 சென்மத்து நானறிகிலேன

சீலமொதெவ்விதமொருகனவி லாயினுக்
தெரிசனக்கண்மெறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேனபிறாகேட்கவே
போதிப்பதல்லாது கமமாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேட்கண்டதாக் கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

[௬]

எககாலமுநதனக கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடலபொருளுமெளனியாய்வந்துகை
யேற்றுநக தென்றவென்னே
பொய்ககால தேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபரதலும் பொய்யாகு நானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியு மில்லை
மனமில்லையமனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிககால மென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமான தன்றோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

[௭]

ஆனந்தமானபர முற்றுப்பெற்றதுஆக என

சு க வ ரி

இன்னமிதுகனிபாகுகறகண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யெந்நேரின்னன்ப
ரிடையரு அருகிநாடி
யுன்னியகருத்தவிழவுரைகுறியுடபுலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
யுணர்வரியபேரின்பவ னுபூதியுணர்விலே
யுணர்வாரீக் ளுள்ளபடிக்கான்

கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பமவேம்பென்னும்
கைக்கொள்வள் பகருவத்திற்
கணவனருள் பெறினமுனே சொன்னவாறென்னென்க்
கருதி நகையாவளதுபோற்
சொன்னபடி கேட்குமிப்பேதைக்குநிள்கருணை
தோற்றிற்ககாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (க)

அன்பின்வழியறியாத மெனனைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப்பெருக்கொடுத்துநா
னற்றேனலநதேனென
வென்புலமயங்கவே புத்தேற்றிவிட்டா
யிராகியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந்துள்ளங்களிககவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தனபருவ மலருக்கு மணமுண்டெவன்மென்
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவணந்திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற றனியிருந்து
தனபமுறி எனங்ஙனையழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்து வாய்க்குமுரையாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (உ)

கலலேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்ச முருகவிலையோ
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முக
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பொரு
வழக்குகிழக்கு முண்டோ
வானமாய் நின்றின்ப மவையாயிரங்கியெனே
வாழ்விப்பதுன்பாரங்கான்
பொலலாதசெயென்றாய்தள்ளனிதமோ
புகளிடம்பிதிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்லிலேதிருவருட்குடிமாய்ப்
புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லைமெனவியாய்ச்
சுமமா விருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசகவாரியே.

(௧)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிவிர்ப்பவுட
விளகமனதழலின்மெழுகா
பிலையறாநுகவருமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிதர்ப்ப
வன்பினான் மூர்ச்சித்தவனபருக்கங்கனே
யமிர்தசஞ்சேவி போல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன் பிலாதவெனே
யரர்ககரகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான் மயிரதோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென நாமபியென்
புந்திசொலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையோ வுலகநடையையவொரு
சொற்பனத்திலும் செவண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசக வாரியே.

(௨)

வெந்நீர்பொருதெனுடல் காலின்ருட்டைக்கவும்
வெடுக்கெனறசைத்தெடுத்தால
விழிபிமைதங்ஙனே தண்ணருளநாடுவேன்
வேறொன்றையொருவர்கொல்லி
னந்நேரமையோவென முகம்வாடிநித்பதுவு
பையரின்னருளறியுமே
யானாலுமெத்தப் பயநதவனி யானெனனை
யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென் றிலையுட நசுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருகோவையாயமுண்டாயினு
யிறைஞ்சுககராதியான
தொன்னீர்மை யாளர்கருமானிடம்வகுத்தவரு
டுணையென நம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசகவாரியே.

(௩)

பறவவனவறநிடு நிராசையென்றெருநூயி
பற்றிப்பிடிக்கு மியோகப்
பாங்கிறபிராணலய மென்னுமொருநூயியிவை
பற்றின்மன மறுமென்னுந்.

கற்பையஞ் சடைமெளனிதானேகனிந்தகனி
 கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
 கண்டதிநெறியெனத்திருவுளக்கனிவினெடு
 கனிவாய்திறந்து மொன்றைப்
 பெற்றவனுமல்லேன பெருதவனுமல்லேன்
 பெருக்கத்த தவித்து ளறியே
 பெண்ணீர்மையெள்ளவிரு கண்ணீரிதைநூநான்
 பேயபோ விருக்கவுலகன்
 சுற்றிநகைசெயயவே யுலையிட்டாயெனிற்
 சொல்லவினி வாயுமுண்டோ
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே

(௧)

அரும்பொலே மணியே யெனன்பேயெனன்பான
 வறியே யெனறிவி லூறு
 மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
 னாடினே னாடிநாடி
 விரும்பியே கூவினே லுலறினேனலறினேன்
 மெய்சிவிர்த் திருக்கூப்பி
 விண்மரரியென்வெனிருகண்மாரிபெய்வே
 வேசுற்றயர்ந்தே னியா
 னிரும்புநெர்நெஞ்சக்ககள்வனா னுலமுனை
 யிடைவிட்டி நின்ற துண்டோ
 வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
 யாதேனுமறியா வெறிக்
 துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
 தொண்டொரடி கூட்டுகண்டாய்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே

(௨)

பாராதியண்டங்க னத்தனையும் வைக்கின்ற
 பரவெனியினுண்மை காட்டிப்
 பற்றுமனவெனிகாட்டி மனவெனியினிற்றேயுந்த
 பாவினேன்பரிசு காட்டித்
 தாராளமாய்க்கிழக்கிசுகித்தகாட்டிச்
 சதாகாலநிட்டையெனவே
 சகசநிலகாட்டினை ககாதீதநிலயந்
 தனைக்காட்டநான் செலவாமோ
 காராவெண்ணரு மனந்தகோ டுகணின்று
 காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்

கால்விசி மின்னிப்பட்டர்த்துபரவெனியெலாங்
கம்மியானந்த வெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையினமுழங்கியே
தொண்டரைக்கவுமுகிலே
சுத்தநிராக்ருணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுக வாரியே.

(அ)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுற வாகியே
பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்தினுத்
பேசாக்கள்பரம குருவாய்ப்
போதிகஞ் முக்கணிற்றேநோமையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிபதாச்சுமிவிலே
போககுரவநவினப நீக்கமறவசனமாய்ப்
போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகாக்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானாயயாந்துவிடுவோ மெனத்
தனியிருநதிடினங்ஙனே
சோதிகசமவமா உயதனையேவினாடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிராக்ருணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

(ஆ)

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டல நடுவிலோ
வன்னடுவிலோவமிர்தமதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித
தெண்டமிடவருமூர்த்திலையிலோதிக்குந்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ
திசுழவிந்துநாதிலே தன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
கண்டஞ்ஞியமதனிலோ
காலமொருமுனையிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
கருவிகரலாங்குளாய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோநீவீற்றறிருப்பது
தொழுமபனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிராக்ருணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

(இ)

எந்தநாள்களுனைக் குறித்தாகுகாணெனவு
 மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
 யேதென்று சொல்லுவேன்முன்னொழிபினமலைவறவு
 மிற்றவரையாதுபெற்றேன்
 பந்தமானதிலிட்டமெழுகாதுள்ளங்
 பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
 பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
 பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
 சிந்தையானதுமறிய வயென்னறிவிலறிவான
 தெய்வநியன்றுயுளதோ
 தேகநிலையல்லவேயுடகப்பல்கப்பலாய்த்
 திரையாழியுடுசெலுமோ
 சொந்தமாயாண்டநீயறியார்கள்போலவே
 துன்பத்திலாழ்த்தனமுறையோ
 கத்தரிக்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே

(மக)

எந்நாளாழ்வாரிலே யுயிராழுணைப்போ
 விருககவிலையோமனதென
 மியானுமென் னடபாமபிராணனுமெமைசடம
 தெனறுனைசுகிதென்றுமே
 யந்நாளிலெவனோபிரிதகா னதைககேட்ட
 வனறுமுதலின்னுவரைபு
 மரியாயமாயெமையடக்கிக்குறுக்கே
 யடாநதரசுபண்ணியெங்கள்
 முன்னுநீயென்னகோடடைகொண்டாயென்று
 மூடமனமிகவுமேச
 முண்டெழுமனவிட்டமெழுகா யுளங்கருகன்
 முறைமையோபதினாபிரஞ்
 சொன்னாலுநின்னருளிரங்கவிலையேயினிச
 சுகமவருவதெப்படிசொலாய்
 கத்தரிசுக குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே

(மஉ)

சுகவாரி-முற்றுப்பெற்றது-ஆட-அஅ

செவ்வெழுத்துக்களின் பெயர்

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனனறி யோரனுவு மசைபாதெனும்பெரிய
 ப்பதாமொழி யொன்றுகண்டா
 ஸறிவாவதேதுசில வுரியாமை யேதிவை
 யறிந்தாநக னுரியாகளார்
 மௌனமோடிருந்ததா ரொன்போலுடம்பெலாம்
 வாயாய்ப் பிதறு மவரார்
 மனதெனவு மொருமாயை யெங்கே யிருந்துவரும்
 வனமையோ டிரகக மெங்கே
 புவனம்படைப்பதென சாதவயமெவ்விடம்
 பூதபேதங்க ளெவிடம்
 பெரயமெததமதிமேல வருநன்மைதிமையொடு
 பொறைபொரு மையு மெவ்விட
 மெவார்சிறியரெவாபெரிய ரொருநவரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனை யனறியுண்டோ
 விகபரமிரண்டினுலு முயிருநக குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்ற பொருளே

(ச)

அன்னையனெயெனாஞ் சிலசமையனின்னையே
 வையாவையா வெனவனவே
 யலரிஞா சிலசமைய மல்லாதுயி யபொல
 வலறியே யொன்றுமல்லாப
 பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட்டுடொன்றைப்
 பிதறியிஞா சிலசமையமெற
 பேசறிய வொளியென்றும் வெளியென்றும்நாதாதி
 பிதருமே நிலய மென்றாக்
 தன்னேரி லாந்தோ ரனுவென்று மூவிதத்
 தன்மையாந காஸ மெனதுஞ்
 சாற்றிஞா சிலசமைய ம்வையடாங் வேரதாய்ச்
 சதாஞான வானந்தமா
 யென்னையெனெகருணை வினாயாட்டிருந்தவா
 நெம்மனோர்புகலவெளிதோ
 விகபர மிரண்டினுலு முயிருநக குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்ற பொருளே

(சு)

வேதமுடனாகம புராணமிதி காசமுதல்
 வேருமுள கலக ளெல்லா
 மிககாக வததுவித துவிதமார்க்கத்தையே
 விரிவா யெடுத்த துணாக்கு
 மோதரிய துவிதமே யத்துவிதஞானந்தை
 யுண்டுபனு ஞான மாசூம்

முகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வும்
 துபயவா திகள சம்மத
 மாதலிலெனக்கினிச சரியையா திகன்போது
 மியாதென்று பாவிக்கநா
 னதுவாதலாநுன்னை நானென்றுபாவிக்க
 னத்துவித மார்க்க முறலா
 மேதுபா விததிடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
 யெல்லதே குலாயுமுண்டோ
 விகபரமிரண்டினு முயிருனுக்குயிராகி
 யெங்குனினைகின்ற பொருளே

(௩)

சொல்லானதிமசற்றும் வாராதபிள்ளையத்
 தொட்டிழைத்த தாட்டியாட்டித்
 துடிபினைகினிளலபோற சங்கற்ப மொன்றித்
 றெடுககுத் தொடுததழிகும்
 பொல்லாதவாநனை யெருஞ்சப்தபூமியிடை
 போந்துதலை சுமையாமும
 புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே
 புறம்போந்து சஞ்சரிககுங்
 கல்லோடும்புககு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
 காணாது கேட்ட வெல்லாங்
 கண்டதாககாட்டியே யணுவாசகருக்கிடுங்
 கபடநாடக சாலமோ
 செல்லாமுழ்வலதிந்த மனமாயையேழையா
 மென்ன லடக்கவசமோ
 விகபரமிரண்டினு முயிருனுக்குயிராகி
 யெங்குனினைகின்ற பொருளே

(௪)

சன்னாரநீர்மல்தி யுள்ளநெக்குருகாத
 கன்னனே னுனைய மோ
 கைகுவித்தாடியும் பாடியும் விடாமலே
 கண்பனித் தானாகாட்டி
 யண்ணாபாஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
 யானெனவு மே லெழுந்த
 வன்பாகிநாடக நீடித்ததேர் குணாவில்லை
 யகிலமுஞ் சிறி தறியுமேற்
 தண்ணரு நின்றதரு ளரியாததல்லவே
 சமதேனு மினிதிரங்கன்
 சாகவத முத்திரிலை யிதென் னுணர்த்தியே
 சகசநிலை தந்து வேடுஞ்சின்

மெண்ணுமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற் கருள்செய்கண்டா
யிகபரியரன்மனிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே.

(௫)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றனாமொரு
கல்லின்முன்னெனின் நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப் பாவாக வருணைத்
தரகமாய்காடினரை னாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற் கருட்டாகமோ
சற்றுமில்லென்பதுவும் வெளியாசகவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க் கூடியே
தேகமானதையிகவும் வாட்டுதேறுன்பங்கள்
சேராமலயோக மார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைகளும் வெகுதூரநா
னேகமானினனே டிருக்கருகாநெந்தநா
ளிந்நானின் முறறுருதோ
யிகபரியரன்மனிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே.

(௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனான் வந்திருக்கி
னுலகம்பொருததோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோ விடமில்லையோ
வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்துபுராரே
வலதுகிர்த் தியகர்த்தரா
யகிலம்மடைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாகென்பரோ வசன்ற
பெருமைபெறுபூணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவிலையோ தொல்லையா
யிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்ப்பேசுமோ
வேதுளவு சிறிதுபுகாலா
யிகபரியரன்மனிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே
நில்லாதுதேகமெனுநினைவுடைதேகநிலை
நின்றிடவு மெனையுராகி

(௭)

நேரேயுபாயமொன் றுநுனியையேவிதனை
 நின்றனுட்டிக்க வென்றும்
 கல்லாதமனமோ வெடுங்கியுபரதிபெறக்
 காணவிலை யாகையாலே
 கைகேற்றனும்புகிப் பொவ்வாதநாளுமுன்
 காட்சியிலிருந்து கொண்டி
 வல்லாளராயிம் நியமாகிமேற்கொண்ட
 மாதவாக் கேவலசெய்து
 மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞ்ரனம்
 வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
 கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
 யிப்போ திரங்குகண்டர்
 பிகபரமிரண்டினிலு முயிரிட்டுக்குயிராதி
 யெங்குநினைவிற்பொருளே

(அ)

மரவுரியுதித்துமலைவனநெற் கொடுத்தியிதிர்
 வனசுருகு பாயிலவந்தால்
 வன்பசிதவிதமணல் வெல்லாதிழையால்
 வநந்தியும்கூல வலையக
 சிரமளவெழுப்பியு நீரினடைமூழ்த்தியுந்
 தேகம தலலென்ற
 சித்தகவபேசையாடி நின்னன்பயோகஞ்
 செலுத்தினு ரியம்பாவினே
 விரவுமறுசுவபினெடு டேண்டெவபுசித்தரையெ
 வேண்டெ வெலாபுமித்தி
 மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடவையே
 லேறொரு வருததமின்றி
 யிரவுபகலேழையாகன் சையோகமாயினே
 மெப்படி பிழைப்பதுரையா
 பிகபரமிரண்டினிலு முயிரிட்டுக்குயிராதி
 யெங்குநினைவிற்பொருளே

(ஆ)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொது
 முகத்திலரு பகமஞ்சளு
 முர்ச்சிக்கவிர்கசன் தமேற்றவிருக்கும்ப்
 முலையின்மணி மாலைகால
 வைத்தெமைமயக்கியிரு நன்மனமாயினே
 | மாயா விலாசமோக
 வாரிதிபிலாழ்த்துகிடம் பாழானசித்திநி
 மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமே

புத்தமீர்தபோகம் புசித்துவிழியினமயாத
பொன்னுட்டும் வந்த தென்றூற்
போராட்டமல்லலோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூயியிலிருந்து

வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யில்வுலக மறியாததோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெவ குகிறை கின்றபொருளே

(ம)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கேடந்
துளறிநி மவத்தையாகி
யுருவுதான் காட்டாதவானவமு மொளிகண்
டொளிகின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையிறை
றுவுககதுககவேலை

தட்டழியமுற்றியில் லாமாயையதனா
றடித்தகில பேதமான

முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்

முதறிவு மேலுதிபப
முன்பினெடுகிழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்

முற்றுமானந்த நிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூருள்வடிவ

மெநநாளும் வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே.

(மக)

எங்குநிறைகின்றபொருள்-முற்றியது-ஆ. ௯௯

சச்சிதானந்தசிவம்

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணாச சயஞ்சோதியா யன்ட்
பகிரண்டவுயி ரெவைக்கு
நோகவறிவா யகண்டமா யேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
கிற்குணவிலாசமாய் வாக்ருமனமதுகாத
நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
பேராதுநிற்றி நீசம்மாவிருந்துதான
பேரின்பமெய் திடாமற்

பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
 பித்தாகவோ மனதைநான்
 சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
 சாகவத நிஷ்டையருளாய்
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்த சிவமே

(க)

குடக்கொடுகுணக்காகி திக்கினையுழக்கடு
 கொள்ளல்போ லைந்துபூதங்
 கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலோகமொன்பது
 குலாவுநடை மனையெநாறும்
 வடக்கயிறு வெண்ணரம் பாவெளபுதசையினான்
 மதவேளவிழா நடத்த
 வைக்கின்றகைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணிர்
 மலர்நீர் புணீரிறைக்கும்
 விடகருத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
 வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
 வேட்கைமரமுருகின்ற கடுகாட்டைமுடிவிலே
 மெய்போலிருந்து பொய்யாஞ்
 சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயங்
 தானுகிறிற் தென்றோ
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்த சிவமே

(உ)

பாகத்திறற்கவிகை பாடிப்படிக்கவோ
 பத்திரெறி யில்லைவேத
 பாராயணப்பலுவன் மூவர்செய்பனுவலது
 பகரவோ விசையுயில்லை
 யோகத்திலே கிறிதுமுயல்வென்றூற்றேக
 மொவ்வாகி லுணவெறுததா
 லுயிர்வெருத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
 ளுபாயத்திறற் செய்வவோ
 மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
 மோனத்தினிடுக வென்றான்
 முற்றாதுபரிபாக சத்திகளனேகின்
 மூதறிவிலே பெழுந்த
 தாகத்திலேவாய்க்கு மயிர்தீர்வாகமே
 தன்னந்தனிப் பெருமையே
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே

(ஈ)

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
 மிவ்வுலகமெவ் வுலகமோ
 வென்றெண்ணம்வருவிகு மாதர்சிற்றின்பமோ
 வென்னின்மகமேரு வாக்கிசு
 சமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
 சமையாளு மாக்கிநாளுந்
 தூர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுரு
 ருறையிட்டிந்தா சால
 மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
 யம்மகீம வெல்லலெனினோ
 வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றிநிற்கும்
 தருளோவலாது மருளோ
 சமையநெறிகாணாத சாட்சிநீருகூமமாத்
 தமிழனேற்குளவு புகலாய்
 சர்வபரிபூரண வகண்டத்தத்துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே

(ச)

இனியேதெமக்குளருள் வருமோவெனக்கருதி
 யேங்குதே நெருசமையோ
 வினதைகமிருந்தாரை நானாககிருப்பரென்
 மெண்ணவோதிட மில்லையே
 யனியாயமாயிந்த வுடலைநானெனறுவரு
 மந்தகற்கா ளாகவோ
 வாடித்திரிந்துவான் கறததுங்கேட்டது
 மவலமாய்ப்போத னன்றோ
 கனியேனுமவறிய செங்காயேனுமுதிசருகு
 கந்தமூலங்க ளேனுங்
 கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்யுசிததுநான்
 கண்மூடி மெளனியாகித்
 தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
 சாமிரீ யறியாததோ
 சர்வபரிபூரண வகண்டத்தத்துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே

(இ)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலரு
 வாயிலுடனமதி யகடுதோய்
 மாடகூட்ச்சிகர் மொய்த்தசந்திரகாந்த
 மணிமேடை யுசுமிது
 முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்திகைகயார்களொடு
 முத்துமுத் தாய்க்குலாவி

மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினினைந்து
மூசசைப்பிடித் தடைத்துக்
கைத்தலநகைப்படை விரித்தபுவிசிக்கமொடு
கரடிதுழை துழைகொண்ட
கானமலையுச்சிழிற்றுகையுழிந்துமென்
கரதலாமலக மென்னச
சத்தமறமோனிலை, பெற்றவர்களுய்வர்கான்
சனகாதி துணிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே

(க)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவே தாகமத்தின
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருகினது மானமாத்ரி
யுத்திபலவாநிருவி கதபமேலில்லையா
லொன்றோ டிண்டென்னலோ
வுரையுமில்லையுமில் நானுமில்லையென்பது
முபாயநீ யுண்டொனானு
சித்தமுளநானிலை மெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்க டெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சின்முததி ராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்ட சூருமொளனிகையினுற்
தமியனேற் குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே

(எ)

காயாதமரமீதுகல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுளீ யாங்களடியேவ
கர்மபந்தத்தினுற்சனமபநதம்பெறக்
கற்பித்ததுன்னதருளே
வாயாவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநெர்ந்தபேர்
வைவதுவுமென்களுலக
வாய்பாடுநிறகநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்தினுறபெறுபேறுதா
னேயாதுபெறுவொனமுலையிட்டதாற்பின்ன
ருளறுவது கருமமன்ற
முபயநெறியீதெனனிதுகித்திறியெந்த நெறி
யுலகிலேபிழம்பெற்று

தாயான கருணையுமுனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டத் தவமான
சச்சிதானந்தசிவமே

(அ)

இனனம்பிறப்பதற்கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவா திருப்பமூலத
தெழுமங்கி யம்மொதொழுமுகிமண்டலத்திலுற
வெனன்ம்மைகுண்டினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெனவளாத்திடப்
பேயேனைநலகவேணடும்
பிறவாத நெய்யெனககுண்டென்னினிம்மையே
பேசு காப்பூரஜிப
மின்னுபபழக்ககண்டாகார வன்னைபால்
வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுதள மிகவநனவிலையன்றி
விவகார முண்டெனினிலோ
தன்னநதனிச்சரிய னுற்றிலேன்போற்றிவளர்
சனமாகக முததிமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டத்ததுவமான
சச்சிதானந்தசிவமே

(ஆ)

வேதாவையிவ்வணம விததித்தேதென்னினுன்
வினைப்பகுதி யெனபனந்த
வினைபேசவாய்யாது நிறகவிலைவமனதால்
வினைந்தான மனதைநாழற
போதயேசிறகுமப் போததைநாழிலோ
போகமுனி ஞல்விளக்கம
பொயயளறுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவர வரநிகழ்த்து
மாதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலா
லங்குமீ தெனையாட்டி
பாடல்கண்டவனுநீ யாடுமெனவனுநீ
யருளுநீ மொளளொன
தாதாவுநீடுபற்ற தாயநந ததானநீ
தமருமநீ உய்யுகொண
சர்வபரிபூரண வகண்டத்ததுவமான
சச்சிதானந்தசிவமே

(இ)

கொநதவிழ்மலர்ச்சோலை நனநிநிநுந்வகினுன
குளிர் தீம்புநாயககுலாநீ

சச்சிதர்னந்தசிவம்.

கொள்ளுகிதழீயநீரினீட்டினைத் தாழ்நாங்
 குளிர்சந்த வாடைமடவார்
 வந்துலவுகின்றதென் முன்றிலிளையுலவவே
 வசதிபெறுபோது வெளானை
 வட்டமதிபட்டய் பகறபோலநிலவுதர
 மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
 விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும
 வேளையிலு மாலைகந்தம்
 வெள்ளிலையடக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
 விளையாடி விழிதுயிலினஞ்
 சந்ததிமுதினனருளை மறவாவரந்தந்து
 தமிழேனை ரகைபுரிவாய்
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதர்னந்தசிவமே (106)

சச்சிதர்னந்தசிவம்-முற்றியது-ஆடாந்

தேசோமயானந்தம்

மருமலாசசோலைசெறி நன்னீழன்மலையாதி
 மனனுமுனி வாக்கேவலாய்
 மந்தரமர்லிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
 மாராககத்தி னின்றுகொண்டு
 கருமருவுகாளத்தை நிர்மலமதாகவே
 கமலாச னுதிசேர்த்துக்
 காலேப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடித்
 கலைமதியி னூடுதாக்கி
 யுருகிவருமமிந்தத்தை யுண்டுண்டுறங்கப்
 லுணர்வான விழியைநாடி
 யொன்றோடிராண்டெனாச சமரச்சொருபகசு
 முற்றிடவென் மனதின்வண்ணந்
 திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனோ
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தெசோமயானந்தமே (107)

இப்பிறவியென்னுமொ ரிருட்கடலின்முழ்கிநா
 னென்னுமொந் மகரவாய்ப்பட்
 டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
 மெனக்கொங்கை வரிசைகாட்டுந்

துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்குண்டமாருதச்
சுழல்வந்து வந்தழிப்பச்
சோராதவாசையாங்காணுதுவானதி
சுரந்ததென மேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போலறிவானவங்குழங்
கைவிட்டுமதிமயங்கி
களவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டுமெனியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசோவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென
சித்தமிசை குழுகொண்டவறிவானதெய்மே
தேசோ மயானந்தமே

(உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுழிவையெலாஞ்
சந்தையிற கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமிலலைமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்தர்சாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொருமை ஸோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரியெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
பிரவுபக வில்லாவிடத்
தேகமாய்கின்றிண்ணருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமுழுகிச்
சிந்தைதான்மறையாது சுழலுவகையென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே

(உ)

ஆடாமலோய்நிட்டுடபம்பரம்போல்விசை
படங்கிமனம் வீழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருனகலவிருனொளியு
மல்லாகிருந்த வெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண்டெனக்குணிதைசாந்தவெளி
கூடியின் பாதீதமுங்
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனே வல்லவனியா
னீடாகவேயாது விட்டினினிதம்பியே
யிலகிவளர் பிராணனென்னு

மிருகிதியினைக்கட்டியோகபரஞகாம
 லேழைக்குடும்பனாகித்
 தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்டவரிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(சு)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
 பஞ்சுபடு சொல்லனிவனைப்
 பார்மினோபார்மினோ வென்றுதபைகூடவும்
 பரமார்த்தமிதுவென்னவே
 பாடாதுமாடினெஞ் சுருகிநெக்காடவே
 யமலமேயேயகமேயெம்
 மாதியேசொதியேபெங்குகிதைகடவுளே
 யரசேயெனக் கூவிரான்
 வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
 வாடாவெனக்கருணைநீ
 வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிர்த
 வண்மையை வளர்ப்பித்ததார்
 தேடாதுதேடிவோர்தேட்டற்றதேட்டமே
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்டவரிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(ரு)

பிறியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
 பேசரிய வாசியாலே
 பேரின்பவுண்மையையளித்தனைபென்மனதறப்
 பேரம்பலக்கடவுளா
 பரிவாயிருந்திடுநாதவொளிகாட்டியே
 யமிர்தப்ரவாகசித்தி
 யருளினையலாதுகிரு வம்பலமுமாகியேனை
 யாண்டனைபிளெய்திநெறியாய்க்
 ருரிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தனைக
 கோலமாயசபாநலங்
 கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறு
 கூட்டினையெலாமிருக்கச்
 சிறியேன்மயங்குமிக வறிவிண்மைபாவனோ
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வரிவானதெய்வமே
 தேசோம்பாணந்தமே

(சு)

தேசோ மயானந்தம் .

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
 னறிவினை மயக்கவசமோ
 வண்டகோழுகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
 மடுக்கடுக்கா வமைத்து
 பேராமனின்றபா வெளியிலேமனவெளி
 பிறங்குவதலா தொன்றினும்
 ின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
 பேரின்ப முத்திரிலையுந்
 தாராதுதள்ளவும் போகாதுதலுது
 தன்னினும் போகேனியாந
 மடையே துமில்லையான் டவனடிமையென்னுமிரு
 தன்மையிலு மெனவழக்குத்
 தீராது விடுவதிலை நடுவானகடவுளே
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(எ)

கந்துகமதககரியை வசமாநடத்தலாங்
 காழுவெம் புலிவாயையுங்
 கட்டலாமொருசிக்க முதுகினமேற்கொள்ளலாங்
 கட்டுசெவி யெடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழவினிரதமவைத்தைந்துலோகத்தையும்
 வேகித்து விற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவர்காணும் லுலகத்துலாவலாம்
 விண்ணவரை யேவலகொளலாளு
 சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமறறொரு
 சரீரத்தினும் புகுதலாஞ்
 சலமேனடக்கலாங் கன்னமேலிருக்கலாந்
 தன்னிகரில் சித்திபெறலாஞ்
 சிந்தையைடக்கியே சும்மாவிருக்கிறே
 திறமரிது சத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(அ)

எல்லா மறிந்துவரு மேதுமறி யாதவரு
 மில்லையெனு மிவ்வுலகம்
 தேதுமறி யாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
 வேகழக்கு னேழையாகித்
 கலலாத வறிவிற் கடைப்பட்டநாளன்று
 கையினு லுண்மைஞானத்

கற்பித்தநின்னரு னினுக்கென்னன்கீழ்மாறு
காட்டுவேன் சூற்றேவன
னல்லாரந்தமேனியொடு குண்டிகட்பிழையெயிற
ருபாச வடிவமான
வந்தகாநீயொரு பகட்டார்பகட்டுவ
தடாதடா காசநம்பாற
செல்லாதடாவென்று பேசுவாயதுதந்த
செல்வமே சத்தாகியென்
சித்தமிசைசூழுகொண்ட வரிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே

(சு)

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிதலபோன்
மெனசிலம் பொலிதளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைமட
மின்னார்கள் பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவாகள் கற்றார்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களி லொருவருண்டோ
வென்செய்கே னம்மம்மவென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்து மொழிவே
னன்பால்வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாவகளெனு நால்வருக்
கரமாகி பொருளுரைப்பத்
தென்பாவின் முகமாகிவடவா வீருககின்ற
செல்வமே சத்தாகியென்
சித்தமிசைசூழுகொண்ட வரிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே

(சு)

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகந னீழலிற்
பொலிவுரவிருககு மியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறு வரிசையும்
பூபண்ட லாகிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாவென்று தள்ளவுமெ
மாறுமொறு சுட்டிமுறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன்மொளனதேசகவனன்ன
வந்தின் னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேபேகமே
சுருதிமுடிவான்பொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடையங்கரு நின்றருள்
கரந்துபொழி கருணைமுகிலே

சித்திரிலை முத்திரிலை விளைகின்ற பூமியே
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே (௨௧)
 தேசோமயானந்தம் முற்றியது-ஆ-௮௨௧

சிற்சுகோதயவிலாசம்

காகமோடு கழுகலகை நாய்நரிகள்
 சுறையசோ றிடுதுருத் தியைக்
 காலிரண்டு வாய் வாசல்பெற றுவளர்
 காமவே ண்டன சாலையை
 மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு
 மலமிகுந்தொழுகு கேணியை
 மொயததுவெங் கிருமிதத்துகும்பியை
 முடங்கலார்க்கிடை சரக்கினை
 மாகவிந்தரதனு மின்னையொத்திலக
 வேதமோ தியகுலாலனர்
 வணையவெயய தழிகரனானயமன
 வந்தழிககுமொரு மட்கலத்
 தேகமானபொய்யை மெய்யெனக்கருதி
 யையவைய மிசைவாடவோ
 தெரிவதற் கரிய பிரமேயமல
 சிறசுகோதய விலாசமே (௧)
 குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியன
 லொழுகநின்றிடு மிரும்பளற
 கூடலின் றி யதுவாயிருந்தபடி
 கொடியவாணவ வறைக்குளே
 யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
 மாயிருக்கு மெனையருளின
 லளவிலாததனு கரணமாகியை
 யளித்தபோதுனை யறிந்துநான
 பிறிவிலா தவண நின்றிடா தபடி
 பெலநிறங் கவரு மூமலமாய்ப்
 பெரியமாயையி லழுந்திரின்னது
 ப்ரசாதநல்லருண் மறந்திடுகு
 சிறியனேனுமுனை வந்தனைந்துகக
 மாயிருப்ப தினியென்று காண்

தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிற்கோதய விலாசமே

(௨)

ஐந்துபூதமொரு காளனீரென
வடங்கவந்த பெருவானமே
யாதியந்தநடுவேது மின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலரு சோதியே
தொந்தருபமுட னருபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர் வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிருணக்குணாவு
தோனறின்னருள் சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாகியேகருணை நீதியே
யெந்ததையென விடைந்திடைந்துருகு
மெனியனென்கவலை தீரவுளு
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநானுமினி யுயவனே
தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிற்கோதய விலாசமே

(௧)

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமர்க கடவனமுட்டியா
யட்விரின்றுமலை யருகின்றின்றுசரு
காதிகின்றபனி வெயிலினுன
மெய்வருந்துதவ மிலலைந்சரியை
கரியையோகமெனு மூன்றதாய
மேவுகின்றசவு பரனன்னெறி
விரும்பவில்லை யுலகத்திலே
பொயமுடங் குதொழில்யாததற்குநல
சாரகிததொழி னடததிடும
புத்தியுமறி வற்றமுகமிவை
பொருளெனக் கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருளபடைத்த வன்பொரு
சேரவுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிற்கோதயவி லாசமே

(௪)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னலனேகவுரு வாகியே
யெந்தநாள்கில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநான்வரைய நாண்முத்

லாகநாளதுவரைக்குமுன னடிமை
கூடவேசனன மானதோ
வனந்த மூண்டிநல சுன்னமீதிதனு
ளறியவேண்டுவன வறியலா
மோகமாதிதரு பாசமாலை
யறிந்துவிட்டுனையு மெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவினப்பவள
— மூழக வேண்டு மிது வினறியே
தகமேநமூவி நானுமோ நமூவிவ்
பினதூ ருயபுமவகை யுள்ளதோ
தெரிவ தமகர்ய பிரமமே யமல
சிறக கொதய விலாசம

(இ)

நியம லக்ஷணமும்பயமலக்ஷணமு
மாசனாதிவித பேதமு
நெடிதுணர்ந திதய பத்மபீடமிசை
நின, நிலய குமச பாசலத
தியல, நிறதுவனா மூலகுண—வியை
யினிதிரைஞ்சி யவளருளிது
லெலையற துவளா சோதிமூலவயா
லெலகண மோனமறு முறையிலே
வயமிகுந்து வருமரித மண்டல
மதிகருள மதியை வைத்துநான்
வாயமடுத்தமித வாரியைப் பருங்
மனனுமாயமித வடிவமாயச
செயமிருந துவருசிதத யோகநிலை
யெருறுஞானநெய் யடைவனே
தெரிவதம் கரிய பிரமமேயமல
சிறக்கோதய விலாசமே

(உ)

எறிதிரைக கடனிகர்த் தசெலவமிக
வல்லலென ரெருவா பினசெலா
தில்லை யென்னுமுரை பேசிடா துவகி
லெவரு மாமே னமதிகக்வே
நெறியின வைகிவளா செலவமும் முகயி
நோய்களற்றசக வாழ்கையாய்
நியமமாகிரிலை வின்று ஞான நெறி
நிஷ்டை கூடவுமெந் நரஞ்மே
யறிவினினு குரு வாயுணர்த்தியது
மன்றி மோனகுரு வாகியே

யகிலமீதுவா வந்தசீரானு
யையவையவியினியென்சொல்கேள்
சிறிய னேழைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத் தினி லிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமே யமர
சிற்சுகோதய விலாசமே

(௭)

எவ்வுயிர்த்திரா முலகிலென்னுயி
ரொனக்குழைந்துருகி நன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்ற யாவையு
மெடுத்தெறிந்து மதயானேபோற
உவ்வையற்றநடை பயில வன்பாடி
கண்டதேவருளின் வடிவமாய்க்
கண்டயாவையு மகண்டமென னவிரு
கைகுவித்துமலா தூவியே
பவவ வெண்டிசை கொடுத்ததண்டாளம்
விறியுதிாப்பமொழி குளரியே
பாடியாடியுளுடைந் துடைந்தெழுது
பாவையொத் தசைதலின் றியே
திவ்வவன்புருவ மாகியன்பொரு
மின்பவீட்டினி விருப்பனே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே

(௮)

மத்தர்பேயொரு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரிய வடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாகியை
மறந்துநின்னடிய ரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகில மாயையைப்
பாருபாரென நடந்த வந்தென
பாரதத்தினுமி துள்ளதோ
சுதநித்தவியல பாருமோவுனது
விசுவமாயை நடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகை நல்லகாதிகதை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்கு மோவருளை
நம்பினோர்கள் பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே

(௯)

பன்முகச் சமய தெரி படைத்தவரு
 மியாங்கனே கடவுளென்றிடு.
 பாத கத்தவரும் வாததர்க்கமிடு,
 பழந ருந்தலை வணங்கிடத்,
 தன்முகத் திலுபிர் வரவழைக்குமெம
 தருமனும் பகடு மேயக்கியாய்த்
 தனி யிருப்ப வடநீழலாடு வளர்
 சனக னாகிமுனி வேர்கடஞ்
 சொனமயக் கமது தீரவங் கைகொடு
 மோன ஞானம துணர்த்தியே
 சுத்த ரித்த வருளியல்பதாகவுள
 சோம சேகரகிர்பாணுவாய்த்
 தென்முகத்தின முகமாயிருந்தகொலு
 வெம்முகத்தி தினும் வணங்குவேன்
 தெரிவ தற்கரிய பிரமமேயமல
 சிறககோ தயவிலாசமே
 சிறககோதயவிலாசம் முற்றியதுஆகக

(2)

ஆகாரபுவனம்-சிதம்பராகசியம்

ஆகார புவன மின்பாகரமக
 வங்கனே யொருமொழியா லகண்டா கா
 யோகானு பூதிபெற்றவன்பராவித்
 குறுதுணையே யென்னளவுமுகந்தநட்பே
 வாகாரும் பழககிசை கிண்கிணிவாயென்ன
 மலர்ந்த மலரிடைவாசம்வயங்குமாமோற்
 நேகாதி யுலகமெங் குங் கலந்துதானே
 திகழனத் தானந்தமயத்தெய்வக் குன்றே
 அனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிராயென்று
 மானந்த நிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
 தனந்தனிச் சின்மாத்திர மாய்க்கிழ்மேல்காட்டாச்
 சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
 யினம்பிரிந்த மான்போ னுனிடையாவண்ண
 மின்பமுற வன்பர்ப்பக் கவிருத்திவைத்துச்
 கனந்தருமாகனமேதண்ணுளிறுருளே
 கனிபவித்தவானந்தக் கட்டிப்பேறே
 பே நனைத்து மணுவெனவே யுதறித்தள்ளிப்
 பேரின்பமாகவந்தபெருக்கே பே சாய்

(1)

(2)

வீரனைத்துமிந்நெற்க்கே யென்னவென்னை
மேவென்ற வரத்தேபாழ்வெய்ய மாண்பு
கூறனைத்துங் கடந்த வெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும் புருங்கடல்போறசமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாகிநட்பே

(க)

ஆதிபந்த மெனுமெழுவர யீற்றேறுங்கி
யறுமறையின னமுங்காணதாற்றநானு
பேதமதங்களுமலைய மலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப் பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்ன வடவானீழற்
றண்ணருட்சந் திரமௌஸிதடகைக்கேற்க
வேதகசின் மாத்நிரமா யெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்த வொன்றேஹிமலவாழவே

(ச)

வீமலமுதற் குணமாகி நூறறெட்டாகி
வேதமெடுக் தெடுத்தாரைததவிருத்திக் கேற்க
வமையுமில்க்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணுகிச
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலுமியாககாணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காகஞ் சாட்சிப்பேறே
பிமையளவு முபகாச மல்லால் வேறேன்
றியக்காரிர்க் குணக்கடலா யிருத்தவொன்றே

(இ)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகி வெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகி மற்றமாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணதாகி

யின்னுகி நாளையுமாய்மேலுமான்

வெந்தையே யெம்மானேயெனறென்றேங்கிக்
கனறுகிக்கதறினர்க்குச் சேதாவாகிக்
கடிதினிர்வந் தருள்கருங்கருணைவிண்ணே

(ஈ)

அருள்பழுத்த பழசுகவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணையரியவான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணைநீங்காப்
பூரணமாய நின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்விருத்துக் கருவியாகி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த்திரையாட்டிம்
விழிப்பொருளையாளசொ ளும் விண்ணப்பங்கேனே

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர்நாதாதி
 விளங்குசுப்தரிஷிகள்கன வினைவல்லோ
 ரெண்ணரியசித்தர்மனு வாகிவேந்த
 ரிருக்காதிமறைமுனிவ ரெல்லாமிந்தக்
 கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத் தானேயுள்ளங்
 கையினெல்லிக் கனிபோலக்காட்சியாகத்
 திண்ணியநல்ல றிவாவிச சமயத்தன்றோ
 செப்பரியசித்திமுத்தி சோந்தாரென்றும் (அ)

செப்பரியசமயநெறி யெலலாந்தன்மன்
 றெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
 வப்பரிசாளரும்தே பிடித்தாவிப்பா
 லடுத்ததந்தூல்களும் விரித்தேயனுமானி
 பொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய்யென்ன
 வொன்றிலையொன்றெனப்பாப்ப தொவ்வாதார்க்கு
 மிப்பரிசாஞ்சமயமுமா யல்லவாகி
 யாதுசமயமும்வணங்கு மியல்பதாகி (ஆ)

இயல்பென்றுந்கிரியாமலியமமாதி
 யென்குணமுங்காட்டியன்பா வின்பமாகிப்
 பயனருளப்பொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
 யன்புறவுஞ்செளபான பகலங்காட்டி
 மயலறுமந்திரஞ்சிட்சை சோகிடாதி
 மற்றங்கதூல்வணங்க மெளனமோலி
 யயர்வறசசென்னியில்வைத்து ராசாங்கத்தி
 லமர்ந்ததுவைதிகசைவ மழகிதநதோ (இ)

அந்தோவீதிசயமிச சமயமடோஷின்
 றறிஞரெல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
 ஷந்தாடித்திரிபவர்க்கும் பேசாமோனம்
 வைத்திருந்தமாதவர்க்கு மற்றுமற்ற
 மிந்த்ராதிபோகநலம் பெற்றபோககு
 மிதுவன்றிதாயகமவே நிலையிலலை
 சந்தானகற்பகம்போ லருளைக்காட்டத்
 தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சன்மார்க்கம் (ஈ)

சன்மார்க்கஞானமதின் பொருளும்வீறு
 சமயசங்கேதப்பொருளுந் தானென்றாகப்
 பன்மார்க்கநெறியினிலுங் கண்டதில்லை
 பகர்வரியதில்லைமன்றுட பார்த்தபோதங்

கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம் வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந் திறைஞ்சாரிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுள வெனக்குந்தானே
கண்டவுடனுனந்தங் காண்டலாகும். (௮௨-)

காண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ள படியேயுள்ளங்
காட்சிமெய்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையும்கலக குறுககுங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய் நித்தமாகி
வேண்டுவிடப்பொடுவெறுப்புச் சமீபந்தாரம்
விலகலனுகுதன்முதலாம் விவகாரங்களை
பூண்டவளவைகணமனவாக காதியெலலாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும் புணாககையாகி (௮௩)

ஆகியசற்காரியஞ் கத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகி யனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்த மயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெந்நாளு மோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினை யுயிர்க்கட்கெலலா
மொய்த்ததென் கொலுபகாரமுயர்ச்சியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவந்து
பதித்ததென்கொனனெனு வப்பான்மை'யென்கொல்
நானென்னுமோரகந்தை யெவர்க்கும்வந்து
நலிந்தவுடன் சகமாயைநானுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர் சாற்றவல்லா
ருனென்றுமுடலென்றுங் கரணமென்று
முன்னென்றும்புறமென்று மொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந் தீநீரென்று
மன்னென்றுமலையென்றும் வனமதென்றும் (௮௪)

மலையையாங்காட்சிகண்காணுமையாகி
மறப்பென்றுகினைப்பென்று காயாவாரி
யலையையாடிக்குயின்ப துன்பமென்று
கலைவினகருவினைகளென்று மதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுத் தெய்வமென்றுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச் சாட்டியாகத்
கலைபலவாநெறியென்றுந் தர்க்கவென்றுங்
கடலுறுதுண்மணலெண்ணிக் கரணும்போதும் (௮௫)
காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுக
காட்டாகவினையுமதைக்கடடோடேதான்

வினினிற்கர்ப்பூரமலை மடுதிப்பட்ட
 விந்தையெனககாணவொரு விவேகங்காட்ட
 ஓணுறக்கமின்பதுன்பம் பேருராதி
 யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டித்
 கோணறவோர்மரன்காட்டி மாணையீர்க்குங்
 கொள்கையெனவருண்மெனனகுருவாய்வந்துயிள்
 வந்தெனுடல்பொருளாவிழுந்துந்நன்கை
 வசமெனவேயத்துவா மார்க்கநோக்கி
 யைந்துபுலனெம்பூதங் கரணமாதி
 யடுத்தருணமத்தனையு மல்லையல்லை
 யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயல்லை
 யாதொன்றுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
 பந்தமறும்பனிக்கனைய சித்துநீயுள்
 பக்குவங்கண்டறிவிக்கும் பானமையேயாம் (௨௮)

அறிவாகியானந்த மயமாயென்று
 மழியாதநிலையாகி யாதின்பாலும்
 பிரியாமற்றண்ணருளே கோயிலான
 பெரியபரம்பதியதனைப் பெறவேவேண்டி
 நெறியாகக்கூறுவன்கே னெந்தநாளு
 நிறக்குணநிறகுளம்வாப்த்து நீடுவாழ்க
 செறிவானவறியாமை யெல்லாரநீங்க
 சிறககம்பெற்றிகெபந்தந் தீர்கவென்றே (௨௯)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞான மானமோனப
 பண்பொனரேயருளியந்தப் பண்புக்கேதான்
 சிந்தையிலலைநா னென்னும் பானமையிலலை
 தேசமில்லைசாலமில்லை திககுமில்லை
 தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவுமில்லை
 சொல்லுமில்லையிராப்பகலாக் தோற்றமில்லை
 யந்தமில்லை யாதியிலலை நடுவுமில்லை
 யகமுமில்லைபுரமுமில்லை யனைத்துமில்லை [௨௯]

இலையிலையென்னினொன்று மில்லாதல்ல
 வியலபாகியென்றுமுள்ள வியற்கையாகிச்
 சொல்லரியதனமையதா யான்றுனென்னத்
 தோனருதெல்லாம்விழுங்குஞ் சொருபமாகி
 யல்லையுண்டபகல்போ லவவித்தையெல்லா
 மலையவுண்டுதடையதவுன் னறிவைத்தானே

வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தா னாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமைவிளக்குந்தானே (உக)

தானானதன்மய்மே யல்லாதொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைபட்டாங்கே
போனாலுங்கற்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதலலாது புலம்வேறினறே
நானாகாரத்தினெடு னேயமறற
நானருவுநடுவாம னழுவிநிறகும்
மானாலுமிதன பெருமை யெலாக்காரசொல்வா
ரதுவானாலதுவாவர துவேசொல்லும் (உஉ)

அதுவென்றாலெதுவெனவொன் றதிககுஞ்சங்கை
யாதலிலைதுவெனலு மறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சன்கனாதி
மன்னவாகளசுகமுதல்லா வாழந்தாரொன்றும்
பதியிந்தநிலையெனவு மெனையாண்ட
பழககுநிருவிகர்ப்பததாற பரமான்ந்த
கதிகண்டுகொளளவுநினை னருளரந்நதக
கதியன்றியுறங்கேன்மேற கருமம்பாரேன் (உஉ)

பாராதிவிண்ணைத்து நீயாசசின்லத
பரியமடலாவெழுதிப் பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென், ப்ராண நாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தேனைநீயா வைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன் றறியாவண்ணம்
புண்ணாளர்போனெனஞ்சம் புலம்பியுள்ள
நீராளமாயுருகிக் கண்ணீரசோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர் நிலையாயிற்பேன

ஆயுமறிவாகியுன்னைப் பிறியாவண்ண
மணந்துசுகம்பெற்றவனப ரையோவென்னைத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ் செல்லசசின்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செயவேன்வாழ்வா
காபிலைபுன்சருகாதி யருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங் கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்து புரள்வேனவானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையா வைத்துநேரே (உடு)

நேரேதானிரவுபகல் கோடாவண்ண
கிண்கும்வாவங்குளையிந் நிலைக்கேவெத்தா

ராரேயங்கவாபெருமை யென்னேயென்பே
 னடிககினதகாறதேநீ யாராலேதான்
 பேராதேசமுலகின்ற யென்பேன்வந்து
 பெயகினதமுலகாலெம் பெருமாஹம்போற்
 ருராளமாககருணை பொழிசெய்யுளு
 சாதகமென்னேகருதிச சாற்றுமென்பேன் (௨௨)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக
 கலந்தனையேயுனமுடிவின காட்சியாக
 வருபொருளெப்படியிருக்குஞ் சொல்லாயென்பேன்
 மண்ணேயுன்முடிவிலெய்துவயங்குமாங்கே
 நுரியவறியுடைச்சேட ஸீதறினுண்மை
 சொல்லானேசொல்லெனபேன கருதியேநீ
 யொருவரைப்போலனைவருக்கு முன்மையாமுன
 னுரையனறேவுனமுடிவை யுரைநீயென்பேன் (௨௩)

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத் திரைக்கைநீட்டி
 யொடிககின்றகடலேயிவ் வுலகஞ்சூழக்
 கரையுமின்றியுனனைவைநதா ரியாரேயென்பேன்
 கானகத்திறபைங்குகாளை கமலமேவும்
 வரிசிறைவணடினங்காளோ திமங்காடுது
 மார்க்கமனறேநீங்குகரிது வடையிலேயும்
 பெரியபரிபூரணமாம் பொருளைகருணை
 பேசியதுண்டோவொருகாற் பேசுமெனபேன் (௨௪)

ஒருவனவன்யானைகெடக் குடத்துட்சங்கை
 யோடுதலபோனென்பேதை யுப்போடபவை
 மருவவிடங்கர்ப்பூர மதனிற்றீபம்
 வயங்கவிட்டுமைக்கியமுனனி வருந்திறிதபே
 னருளுடையபரமென்றே வன்றுதானே
 யானுளனென்றும் மெனக்கேயாணவாதி
 பெருகுவினைக்கட்டென்று மெனனற்கட்டிப்
 பேசியதன்றேயருநூல் பேசிறதனதே (௨௫)

அன்றுமுதலின்வரைச்சனனகோடி
 யடைந்தடைந்திங்கியாதனையா லழிந்ததல்லா
 வின்றைவரைமுத்தியின்றே யெடுத்ததேக
 மெப்போதேதெரியாதேய்ப்போதேதான்
 றுன்றுமனக்கவலைகெடம் புலைநாயேனைத்
 தொழும்புகொளச்சகாழித் துரையேதூது
 சென்றிடவேபொருளைவைத்த நாவலோய்கள்
 சிவனப்பாவென்றவருட் செல்வத்தேவே (௨௬)

தேவர்தொழும் வாதவூர்த் தேவேயெனப்பேன்
 றிருமூலத்தேவையிற் சகத்தோர்முததிக
 காவலுறச்சிவவென்வாக் குடனேவந்த
 வரசேசம்மாவிருந்துன் னருளைச்சாரப்
 பூவுலகில்வளரருணை கிரியேமறதைப்
 புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன்றில்லா
 வோவியம்போலசைவரவுந் தானேநிற்பே
 னேதரியதுயர்கெடவே யுரைக்குமுன்னே (௩௧)

ஓதரியகர்பேரல வேனெனென்ன
 வொருவரிலையோவெனவு முரைப்பேன்றுனே
 பேதம்பேதங்கெடவு மொருபேசாமை
 பிறவாதோவாலடியிற் பெரியமோன
 நாதனொருதரமுலகம் பார்க்கவிசசை
 நண்ணுனேவென்றெனறே நானாவாகிக்
 காதனமிகுமணியிழையா ரெனவாடுதேனே
 கருத்தறிந்து புரப்பதுனமேற் கடனமுக்காலும் (௩௨)

காலமொடுதேசவர்த்த மானமாகி
 கலந்துநின்றறிலைவாழி கருணைவாழி
 மாலறவுஞ் சைவமுதன மதங்கனாகி
 மகாத்மாவருண் மரபுவாழி
 சாலயிகுமெனியேயில் வழக்குப்பேசத்
 தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
 யாலடியிறபரமகுரு வாழிவாழி
 யகண்டிதாகாரவரு ளடியார்வாழிவாழி (௩௩)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பராகசியம்-முற்றியது-ஆகாரகச

தேன் முகம்

தேன்முகம்பிவிற்றுப்பைந்தாட் செய்யபங்கயத்தின்மேவு
 நான்முகத்தேவேனின்ன னாட்டியவகிலமாயை
 கான்முயற்கொம்பேயென் கோகானலம்புனலேயென்கோ
 வான்முகமுனரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும்(௧)

வேண்டுவபடைத்தாய்நந்தை விதிப்படிபுரந்தரனத்தைக்
 காண்டகவழித்தாள்முககட் கடவுடானினையவாற்று
 லாண்டவனெனவனோவென்ன வறிகிலாதகிலநீயே
 நீண்டியவல்லநீரவெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய் (௨)

கண்டனவல்லவென்றே கழுத்திடுமிறுதிக்கண்ணே
 கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலமுததியுத்தாற்

பண்டைநீற்படைப்புங்காப்பும் பறந்தனமாயையோட
வெண்டலைவழிகைகாவில் விளங்கிடநின்றான்யாவன்

(௩)

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன ரசகமூல்வளநெடுமுச்சாகக்
களங்கயிலுருவந்தானே ககனமாயப்பொலியப்பூமி
வளர்ந்தாளென்னவுள்ள மன்றெனமறையொன்றின்றி

(௪)

மறைமூழக்கொலிப்பத்தானே வாதமோடபயக்கைகண்
முறைமயினேங்கநாத முரசெனக்கதங்கவெங்குங்
குறைவிலாவணநிறைந்து கோதிலாநடனஞ்செய்வா
விறையவனெனலாமியார்க்கு மிதபசம்மதமீதல்லால்

(௫)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தே யடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாறாலங்காக்கவருபவர் கடவுளென்னிற்
றொல்லையாம்பிறவிவேலை தொலைந்திடாநிருணிங்காது
நல்லதுமாயத்தானு நானெனவந்துநிற்கும்

(௬)

நானெனவந்துநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டா மோனமின்றாகவேதான்
மேனெனருசிகமும்பாற் சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம்
பானெனநீறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே

(௭)

இன்றெனவிருப்போவென்னி னென்றுஞ்ஞனியமாமுத்தி
நன்றொடுத்தமன்றி நாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவரைநான்கேட்க வுணர்வில்லைகுருவுமில்லை

(௮)

இலலையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாக ஞன்சொலுநெழிக்குவீனிற்
றொல்லையேகைமாத் தொடுப்பதென்மயக்கமேகிங்
கொல்லைவந்திருமினென்ன வுறவுசெய்திவெனந்தோ

(௯)

அந்தனாநால்வர்காண வருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையெயல்லாந்தானின் மியம்பினெனமைப்படைத்த
நந்தைநீயெம்மைக்காக்குந் தலைவனேறுந்தையன்றோ
பந்தமில்லத்திமுத்திபடைக்க நின்னருள்பாளிப்பாய

(௧௦)

தேன்முகம் முற்றியது. ஆ-ர-ஹீ.

பன்மா வலி

பன்மாலத்திராநிருக்கத் தமையுணர்ந்தோந்
மாலக்கேநீதான் பட்சமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச் சொன்னார்நல்லோர்
நலமநிந்தகல்லாத நானுஞ்சொன்னேன்

சொன்மாலையாய்க் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனெனநாளுந் துதித்துறிம்பே
னென்மாலையறிந்திங்கே வாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணை யெம்பிரானே (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லே னீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
மொருவரபுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுகருணமும் கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுக்காமாகியாலும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மத்த்தொடுமவந்தெதிர்த்தநவ வடிவமன்றே [உ]

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வாள்பொருடே யெனியனேம் மனமாமாயைக்
குடிக்கெடிக்கத்துசங்கட்டிக் கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமே கோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம் வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணை பற்றுமாமே
யடியெடுத்தேன்முடியிலின்னம் வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாத வகண்டவாழுவே (ங)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றோந்த
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற்
ஈழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேன் தென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
பூழ்வலியோவல்லதுன்றன் றிருக்கத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்ந்தாயின்னம்
பாழ்வதிப்படவெளக்கு முடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துததுடைக்கவல்ல பரிசினுனே [ஈ]

நானுனிகெனுமகந்தை யெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினையெனவேனடுவேநாட்டி
பூனாருமுடற்குமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னம்
செறும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த் திகழ்ந்தவொன்றே (ஊ)

ஒன்றியொன்றின்றுநின்று மென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளிலையுன்பரலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும் வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டியிந்த நிலனுக்கே
யென்றிமென்றுமிந்நெறியோர் குணமூயில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளை யேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனாடி தழைதின்றற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக் கலக்குன்றேனே

(சு)

உற்றதுணையல்லாற் பற்றுவேறென்
றுள்ளேன்பன்னாளுகத் தேரடியாடிக
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணீத
நற்றுணையேயருட்டாயே யின்பமான
நாதாந்தப்பரம்பொருளே நாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர் தமைச்சேயாகத்

தொழும்புகொள்ளுங்களுகனமேசோதிக்குன்றே

(எ)

குன்றாதமுவுருவா யருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக் கூத்துமாடி
நின்றாயேமாயையெனுந் திரையைநீக்கி
நின்னையாரியவல்லார் நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாடவின்பக் கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணைமா மருந்தேநூல்வர்க்
கன்றாடில்லிதிருந்து மோனஞான
மமத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமாரோதே

(அ)

திரையிலலாக்கடல்போலச் சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச் செகத்தையெல்லாம்
கரையவேகனிந்துருக்கு முகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக் கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரககானே னென்னாற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோ வஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திரிநு விகற்பமான
வின்பரிஷ்டைகொடுப்பதையா வெந்தநாளோ

(க)

எந்தநாளுனக்கடிமை யானநாளோ
வெந்தாளோகதிவருநா னெனியனென்றன்
சிந்தைநாளாவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
மெளிந்ததுண்டோமெளனியாய்த் தெனியவோர்சொற

நந்தநாண்முதலென்பக் கால்சற்றல்லாற்
 றடையறவாளந்தவெள்ளந் தானே பொங்கி
 வந்தநாளிலைமெத்த வலைத்தேனுன்னே
 மறவாவின்பத்தாலே வாழ்கின்றேனே

(10)

பன்மலை-முற்றியது ஆகாஅது

நிவணவொன்றுஞானிகளிடம்

பொருளேவல.

நினைவொன்றுநினையாம னிற்கினகமென்பார்
 நிற்குமிடமேயருளா நிஷ்டையருளொட்டிந்
 தனையென்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற்
 றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந் தன்மயமேயதுவாம்
 பினையொன்றுமிலையந்த வின்பமெறுநிலயம்
 பெற்றாரைபிறவாமை பெற்றார்மற்றுந்தான்
 மனையென்றுமகவென்றுஞ் சுற்றமென்றுமகத்த
 வாதனையாமாசையொழி மன்னொருசொற்கொண்டே (க)

ஒருமொழியேபலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கும்ந்த
 வொருமொழியேபலமொழிக்கு மொழிக்குமெனமொழிந்த
 குருமொழியேமலையிலகரு மறறைமொழியெலலாங்
 கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொகருங்கண்டாய்
 கருமொழியிங்குனக்கில்லை மொழிக்குமொழிருக்கக்க
 கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காட்டவங்கண்டனைமேற்
 றருமொழியிங்குனக்கில்லை யுண்ணவிட்டிநீங்காத்
 தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய்நிலை (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலை யன்றெனவேகண்டாய்
 நேயவருண்மெய்யென்றோ நிலயமதாநிற்கக்
 கல்லாதேயென்படித்தாய் சுற்றதெல்லாழுடங்
 சுற்றதெல்லாழுடமென்றே கண்டனையும்ன்று
 சொல்லாயேபயனில்லை சொன்னமுடிவைத்தானே
 தொடர்ந்துபிடிமார்க்கடம்போற் றொட்டதுபறறூநில்
 லெல்லாரும்றிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
 பிராப்பகலில்லாவிடமே பெயக்கிடமென்றறிந்தே (ஃ)

இடம்பொருளேவலைக்குறித்து மடம்புகுநாயெனவே
 பெய்கேநீயகப்பட்டா ிங்கேநீவாடா
 மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலே யஞ்சாதேநீராசை
 மன்னிடமேவிடமந்த மானிலந்தேபொருளுந்

திடம்பெறவேறினகினைல்லா வுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிந்தநிலைநின்றோர் சனகன்முகதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானை யென்னவுநீபாசக்
கட்டானிகளபந்தக் கட்டவிழப்பாரே

(சு)

பாராதியண்டமெலாம் படர்கானசலம்போற
பாரத்தனையேமுடிவினின்று பாரெறுதானின்ற
தாராலுமறியாத சத்தன்றோவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்து மதுவாவைகண்டாய்
பூராயமாகபீநீ மற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப் புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றைநீ முன்னிலையையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகானே

(இ)

உள்ளபடியென்னவுநீ மற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக
கள்ளமனத்துறவைவிட் டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கறபித்தமொழிப்படியே கங்குல்பகலறற
வெள்ளவெளிக்கடன்முழி யின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயினறிக
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக
கும்பிட்டுச்சகம்பொய்யெனத்தம்பட்டமடியே

(ஊ)

அமுமுடியுநடுமற்ற பரவெளிமேலிகொண்டா
லத்துவிதவானந்த சித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொரு குறையுமிலையேந்த
கோலமெலலாநனராகுங் குறைவுநிறைவுறவே
விடியுமுதயம்போல வருளுதயம்பெற்ற
விதக்கரோடுகூடிவிளையூடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தாலுங்களியாய்
பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குணம்வருமே

(எ)

வரும்போமென்பனவுமின்றி யென்றுமொருபடித்தாய்
வானாதிதத்துவத்தை வளைந்தருந்திவெளியா
யிருமபோகலலோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக்களமென்
விட்டமெழுகாவுருக்கு யின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகண்டோசினிச் சருக்கையையோதேனோ
கனியமிர்தோ வெனருசிக்குங் கருத்தவிழந்தோருணர்வா
ரரும்போநனமணங்காட்டுங் காமரசங்கன்னி
யறிவாரோரவபற்குவர்க்கோ வந்நலந்தான்விளங்கும்

(அ)

தானேயுயிர்வல்லக மொருமுதலுமாகாத்
 தன்மையினற்படைத்தளிக்குந் தலைமையதுவான
 கோனகவொருமுதலிங் குண்டெனவும்பூகக
 கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
 வானாகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான்
 மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன்மனமே
 யுறனலுமனஞ்சடமென் தழுங்காதேயுண்மை
 யறிவித்தவிடங்குருவா மருளிலதொன்றிலையே (௬)
 நினைவொன்றுஞ்ஞானிகளிடம்-முற்றியது-ஆக-ஈ-கூஉ.

பொன்வணமாதரை

—(*)—

பொன்னைமாதரைப் பூமியேநாடிடே
 னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
 யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டுவெளி
 தன்னைநாடுவன் தன்னந்தனியனே (௭)

தன்னதென்றுரை சாற்றுவனவெலா
 நின்றதென்றெனை நின்னிடத்தேதந்தே
 னின்னமென்னை யிடருதக்கூட்டினுற்
 பின்னையுங்குலென் பேதையனுவியே (௮)

ஆவியேயுனை யானறிவாய்நின்று
 சேவியேன்களச் சிந்தைதினெனகொடேன்
 பாவியேனுள பான்மையைக்கண்டுநீ
 கூவியாளெனை யாட்கொண்டகோலமே (௯)

கோலமின்றிக் குணமின்றிநின்னருட்
 சிலளின்றிச் சிறியன்பிழைப்பனே
 வாலமுண்டு மயிர் துருவாய்வந்த
 காலமெந்தை கதிநிலைகாண்பதே (௧௦)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனைச
 சேனும்பாருந் திரிபவர்காண்பரோ
 வாணும்பென்னு மதுவெனும்பான்மையும்
 பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணிகவே (௧௧)

நிற்குநன்நிலை நிறகப்பெற்றாரருள்
 வாககமன்றி மனிதாள்நேயையா

தூர்க்குணக்கடற் ற சோங்கன்னநாவியேற்
கெற்குணங்கண் டெனபெயர்சொல்வதே (௬)

சொல்லையுன்னித் துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னி யெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லையென்னை வாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாயிக் கருமிநடக்கையே (௭)

கையுமெய்யுங் கருத்துக்விசையவே
யையதந்தவற் கையயினியுண்டோ
பொய்யினேசிற்தைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாயின்ப மென்றுவினாவதே (௮)

என்றுமுன்னே யிதயுவெளிக்குளே
துன்றவைத்தன னேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மை நிலைக்கெனினேநோர்மையா
நன்றுநீதற வைத்தநடுவதே (௯)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
பித்தனானருள் பெற்றுந்நிடமிலேன்
சித்தமோன சிவசிவமயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொறசோதியே (௧௦)

செம்பொன்மெனிச் செழுஞ்சுடரேழுமு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியினறி
யிம்பர்வாழ்வினுக் கிசசைவைத்தேனமன
நம்பிவாவெனி னானெனநொல்செய்வதே (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென் நெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாம வெருளிமயக்கமாம
பொய்யிலேகழன்றெ னென்னபுன்மையே (௧௨)

புன்புலானரம் பென்புடைப்பெய்யுட
லன்பர்யார்க்கு மருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணி யேயிறையேயித்தாற
றுன்புமன்றிச் சுகமொன்றுமிலையே (௧௩)

இல்லையுண்டென் நெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பயான்

செல்வேருரு திக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயென வாழ்விக்கவேண்டுமே (௧௪)

வேண்டுஞ்சீரருண் மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென் புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன் னடியவனென்று
தூண்டிவேனன் றித்தொண்டனென்சொல்வதே யடு

எனக்குளையுறி ரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தை மாறறல்வழிக்கன்றோ
கனத்தசீரருட் சாட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதனற னெஞ்சமே [௧௬]

நெஞ்சுகந்துனை நேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்ற வருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்று ன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சவேனின்ற சிற்சுகவாரியே (௧௭)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின் சினமயத்தேயெனரு
லாரிலேயுள தாவித்திரளதை
யோரிலேனெனை யாண்டவொருவனெ [௧௮]

ஒருவரென்னுளத் துங்குங்குறிப்பறிந்
தருளவரோவெனை யாருடையண்ணலே
மருளனெனபட்ட வாதைவிரிக்கினு
●பெருகுநாளினிப் பேசுவிதியின்றே [௧௯]

இன்றுனக்கன் பிழைத்திலனெனன்றே
வன்றுதொட்டனை யாளரசேயென்று
நின்றறறிய நிலனைக்கைவிட்டான
மன்றமெப்படி நின்னருளவாழ்த்துமே [௨௦]

வாழ்த்துநின்னருள் வாரம்பவைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப் பதகனுமுய்வதே
குழந்துநின்ற தொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக ணருட்செம்பொற்சோதியே [௨௧]

சோதியேசுடரே சுகமேதுனை
நீதியேசிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயு னையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள வாயருள்வானேயே (௨௨)

வானைப்போலவுனைந்துகொண்டாநந்தத்
தேனைத்தநதெனைச சேர்ந்துகலந்தமெயஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவானெனு
மீனப்பாழுகெட வெனறுமிருப்பனே [௨௩]

இரும்பைக்காந்த மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்க வொட்டாமற்றிருவழிக
கரும்பைத்தந்துகண் ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பசசெய்யென தன்னையொப்பாமனே [௨௪]

அன்னையப்பென் னாவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்ற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்ப வெளிக்ருளே
துன்னவைததகட ரொனத்தக்கதே [௨௫]

தக்ககௌவியிற் சார்ந்தநழுவியின்
மிக்கதாகவிளங்கு முதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்ககின்று மொன்றாய் நிறைவானதே [௨௬]

ஆனமான்சமயங்க ளாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தினனேனின்பந் தேக்கித்திளைப்பனே [௨௭]

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக கானந்தமாகியே
போக்கினோடு வரவற்றபூரணந்
தாக்கினின்றவா தன்மயமாமதே [௨௮]

அதுவென்றுன்னு மதுவுமறநின்ற
முதியாஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி யிறைஞசுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்ப வாரிவழங்குமே [௨௯]

வாரிக்கொண்டெனை வாய்மதித்தின்பமாம்
பாரிர்கண்டவை யாவும்பருகினை
யோரிர்கண்டிடு மூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையையனே [௩௦]

ஐயமற்றவநிவ ருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக் கனியாகிய

மெய்யனையிந்த மேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகவிடமெங்கனே [௩௧]

எங்கனையுய்ய யானெனதென்பதற்
றங்கனையுன் னருண்மயமாகிலேன்
றிங்குகன்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக் கண்ணுதலெந்தையே (௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுங் காட்சிகையாற்றெழில்
கண்ணல்பூசை பகர்வதுமங்கிர
மண்ணொடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின் னருளவடிவாகுமே (௩௩)

வடிவெலரநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன் காரணங்காண்பனே
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேரசே யருளத்தனே (௩௪)

அத்தனையகண் டானந்தனையருட்
கத்தனையென் வுனனைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனென்பெரு மாமலமாயவான்
கத்தனெகல்வி யாத்துகற்கவே (௩௫)

கற்றுமென்பலன் கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்கள் ஈகாரம்பமோநெறி
நிறறல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சகம்
பெற்றபேர்பெற்ற பேசாப்பெருமையே [௩௬]

பெருமைக்கேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாங்கோலா
வருமைச்சீரன்பார்க் கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியே யுன்மனாந்தமே (௩௭)

உன்மணிக்கு னொளிர்வரஞ்சோதியாஞ்
சின்னமயப்பொருளே பழஞ்செலவமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவினேன்
நன்மனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே [௩௮]

கரையிலின்பக் கடலமுதேயிது
வரையினுணை வந்துகலந்திலே
ஔரையிலாவின்ப முள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தே னென்னதன்மையே (௩௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
 பொய்யிலாமும் புலையினிப்பூரைகாண்
 கையிலாமல கக்கனிபோன்றவென்
 னையே னெய்னை யாளுடையண்ணலே (சய)
 அண்ணலேயுன் னடியவர்போலருட
 கண்ணினாலுனைக் காணவும்வாவனப்
 பண்ணினாலென்ப சுத்துவம்போய்யும்
 வண்ணமாக மனோலயம்வாய்க்குமே (சக)
 வாய்க்குங்கைககு மெளனமெனனமென்
 றேயக்குஞ்சொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
 நாய்க்குமினபிழுண்டோ நல்லடியரைத்
 தோய்க்குமானந்தத் தூவெளிவெள்ளமே (ச'உ)
 தூயதான தூரியவறிவெனும்
 தாயுநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றும்
 சேயதாயிந்தத் சீவத்திரளன்றோ
 வாயும்பேரொளி யானவகண்டமே (சா.)
 அகண்டமென்ன வருமறையாகமம்
 புகன்றறினறமை போதத்தடங்குமோ
 செகக்கொங்குந் திரிந்துநன்மோனத்தை
 புகந்தபெருனை யொன்றுவரையனே (சச)
 ஐயனையுனை யன்றியொருதெய்வங்
 கையினுற்றொழுவங் கருதேனகண்டாய
 பொய்யனாகிலும் பொய்யுரையேனசுதத
 மெய்யனாமுனக் கேவெளியாகுமே (சடு)
 வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
 வெளியினின்ற வெளியாமுன் தன்னைநான்
 நெளிவுதந்தகல் லாலடித்தேவென்று
 களிபொருந்தவன் றோகற்பகல்விடே (சக)
 கல்லையுற்ற கருத்தினர்காங்கிறத்
 தல்லையொத்த குழலினராசையா
 லெல்லையற்ற மயல்கொளவேவெழிற்
 றில்லைகிறற்குழந் திருப்பாதனே (சஎ)
 திருவருட்டெய்வச செல்லிமலைமக
 னுருவிருக்கின்ற மேனியொருபரங்
 குருவைமூக்கணங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
 கருவிருக்கின்ற கன்மயிங்கில்லையே (சஅ)

கன்மமேது கடுநாகேதுமேற்
சென்மமேதெனே த தீண்டக்கடவதோ
வென்மமேராத மெய்துமபடிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்க னாதனிருக்கவே (௬௪)

நாதகீதனென் னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன் வெள்விட டநூதிமெய்ப்
மோதமாய்நினற புண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதி மற்றில்லைபாழ்நெஞ்சே (௬௫)

மற்று னக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேராவசே பெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர் மூதுரையர்ததமே (௬௬)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமான்
திரைகடந்தவர் தேடுமுக்கட்பிரான்
பிரைநிறைந்த பரப்பெங்கனங்ஙனே
கரைகடந்தின்ப மாகக்கலப்பனே. (௬௭)

கலந்தமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலங்கனாதிபு நின்றமைப்போலவே
யலந்துபேயின மென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாழ்முக்கண் மாணிககசசோதியே (௬௮)

சோதியாதெனேத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமெளப்போதிகக
வாதிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
மேதுநான்முயன்றேன் முககணெந்தையே (௬௯)

எந்தநானைக்கு மீன்றருடாயென
வந்தசேருள்வாழ்க வென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிந் துருறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந் தபாமுககணுதியே (௭௦)

கண்ணகன் நவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முத லாமென்பிறவியை
பெண்ணவோவெரி தேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே (௭௧)

காக்குநின்னருட காட்சியல்லாலெசரு
போக்குவிலையெ ன்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியானாக நின்பரமன்பின
ரடக்கமேமுக்க னுனந்தமுர்த்தியே (௭௨)

ஆனந்தங்கதி யென்னவென்னுனந்த
மோனஞ்சொன்ன முறைபெறமுக்கணை
கோனிக்ந்த குறிப்பதனுல்வெறுந்
தினன்செய்கை திருவருட்செய்கையே

(இஅ)

கையினற்றொழு தேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினுலுனைக் காணவிரும்பினே
னையனையரசே யருளேயருட்
டையலோர்புறம் வாழ்சுகநாதனே

(இஆ)

சுகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிருத்ததீமை வினையவினக்கின்றே
னகத்துளரமு தாமையரின்முத்தி
சுகத்தினுன்வந்து தோய்வதெக்காலமே

(இஅ)

காலமுன்றுங் கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேரினறிரு வருளாலிந்தா
சாலமாயிச் சுகமெனவெண்ணியின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே

(இக)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளே நினககன்பினறிப்
படியிலேழைமை பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதி மேவும்விகியினறே

(இஉ)

விகியையும்விகித் தென்னைவிகித்திட்ட
மதியையும்விகித் தமமகிமாயைபிற
பதியவைத்த பகபதிரின்னருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே

(இஉ)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரொனப்
பண்டுமின்றுமென் னானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோர்வதினாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மை திர்த்திடல்வேண்டிமே

(இச)

வேண்டும்பாவு மிரந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரதற சோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பாதம் பொருபணியாயககுமே
லீண்டுசென்ம மெடுப்பினனந்தமே

(இநி)

எடுததவேக மிரக்குமுனையெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுங்காண்பனே
வடுததபேரறிவாரீயறியாமையைக்
கெடுததவினபக் கிளர்மணிக்குன்றமே

(இக)

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணை யாருறவார்கதி
'யென்றுநீயெனக கின்னருள்செய்வதே (௧௭)

அருளெலாந்திரண் டேசர்வழுவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாக்கெடுத் தேயுளமன்னலா
லிருளெலாயிரிந் தேங்கொளித்திட்டதே (௧௮)

எங்குமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பங்களுசெய்த பழவினைபற்றற்றா
லங்களுவுன் னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிட முண்டோசகத்திலே (௧௯)

உண்டவர்க்கன்றி யுற்பரியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றி காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளி யானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை வாகமதிககவே (௨௦)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமததமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதநின்புன்னழக
கதியைவிட்டிந்தக காமத்திலாழ்ந்தவென
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதனறே (௨௧)

அன்றெனச்சொல் வாகமெனவற்புத
நன்றெனச்சொல் நண்ணியநன்மையை
யொனநெனச்சொன வொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே (௨௨)

இருவரேபுகழ்ந் தேத்தற்கினிவரா
மொருவரேதுணை யென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங் காலாகளவந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க் கென்கொல்புகலவதே [௨௩]

புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையு மன்புமளித்தலே
ககவிலாசத் துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக கண்டனகண்களே [௨௪]

கண்ணுணின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்று விளங்கியமெய்யினை

பெண்ணிபெண்ணி யிர்வும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர் நான் றெழும்பெய்வுமே. (எடு)

தெய்வம்வேறுள தென்பவர்கிந்தனை
கைவரென்பதுநற்பரதற்பா
சைவசிறிவனேயுனனை சார்ந்தவ
ருயவரென்பதும் யூனணர்ந்தேனுற்றே (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிந்தச
கற்றமோநமைக்காக்குளு சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்ச்சடைக் கணனுதல்பாதமே
பற்றதாயிற் பரசுகமபற்றுமே (எள்)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றின
லுற்றமாதவரக குண்மையையல்குமே
மற்றமவேறுள மார்க்கமெலாமெதித்
தெற்றுவாய்மனமே கெதியெய்தவே (எயி)

பொண்ணைமாதரை - முற்றியது - ஆக - உளக

உ

ஆரணம்.

ஆரணமாக்கத் தாகமவாசி
யறபுதவாய் நடந்தருளுங்
காரணமுணர்ந்துங் கையுநின் மெய்யுங்
கண்கண்முன்றுடைய வெண்கண்ணே
பூரணவறிவிற கண்டிலுமதனந்
போற்றியிப் புநதியோடிருந்து
தாரணியுளமட்டுமே வணங்கத்
தமியனேன் வேண்டித்தகுமே (க)

இடமொருமடவா ஞலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையு மீனறுந்
தடமுறுமகில மடங்குநாளம்லம
தன்னையுமொழித்து விண்ணெனவே
படருறுசோதிக் கருணையங்கடலே
பாயிருட்படு கரிநகிடக்கக்
கடனதோகினைப்பு மறப்பெணுந்திரையக
கவர்ந்தெனை வளர்ப்புதுஷ்கடனே (உ)

வளம்பெறுஞான வாரிலாய்மதித்து
மண்ணையும் விண்ணையுந்தெரியா

தளம்பெறுந்துரும் பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமீகலே யலந்தேன்
களம்பெறு வஞ்சநெஞ்சினர்காணக்
காட்சியே சாட்சியேயறிஞ்
ருளம்பெறுந்துணையே பொதுவினிகழ்க்கு
முணமையே யுள்ளவாரிதுவே

(ஓ)

உள்ளமேநீங்கா வென்னவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுறக்குந் துவெளிப்பரப்பே
கருவெனககிடந்த பாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
பாவிப்பதுன்னருட் பரமே

(ச)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள் பழுத்துச்
சுரத்தினிதிரங்குந் தானகற்பகமே
சோதியே தொண்டனேனின்னை
விரந்துநெஞ்சடைந்து கண்டியில்பொரும
விருந்ததுமென்கணி யிருட்டைக்
கரந்துனின்கண்ணாற் றுயில்பெறவேண்டிக்
கருகினேன் கருத்திதுதானே

(இ)

கருத்தினுடகருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டு சும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெருவண்ணம்
வருந்தினேன் மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பா டெனர்பவர்பாவ
(குலகவர் பன்னெறிமெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே
போற்றியின் பொன்னடிப்போதே

(ஈ)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினீர்க் குணநிறைவு
முடியெனுமதுவுமொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற் கதமனநாயைக
குடிக்கெடவேண்டிப்பணியநிறிற்
குணமெனப்புன் னைக்காட்டிப்
படியிசைமௌனி யாகிநியானப்
பாக்கியமென் செயதேன்பரனே

(உ)

என்செயலின்னீ யாவுரின்செயலென்
 மென்னுலே னெவ்வொருகாலம்
 புன்செயன்மாயை மயக்கினேன்செயலாம்
 பொருந்துவே னஃதொருகாலம்
 பின்செயல்யாது நினைவின், மிக்கிடப்பேன்
 பித்தனேனன்னிலை பெற்றின்
 றன்செயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ்
 சசுதிதானந்தசற் குருவே

[அ]

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக்
 கொள்கையையுணர்த்தினை யதனாற்
 கருவுருவாவ தெனக்கிலையிந்த
 கரயமோபொய்யெனக் கண்ட
 திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
 சேருமோவாவலோ மெத்த
 வருவுருவாகி யல்லவாய்ச்சமய
 மளவிடாவானந்த வடிவ

[ஆ]

வடிவிலாவடிவாய்மனநிலைவனுநா
 மார்க்கமாய்நீகருஞ்சுகமாய்
 முடிவிலாவிட்டினவாழக்கைவேண்டினர்க்குன்
 மோனமல்லால்வழியுண்டோ
 படியிருளகலசசின்மயம்பூத்த
 பசுகொம்பையடக்கியோர்கல்லா
 லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
 யன்பரைப்பருகுமாரமுதே.

(வ)

ஆரணம் முற்றுப்பெற்றது-ஆ-உ-அக.

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
 வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டென்கொளித்தாயாகெட்டேன்
 கல்விற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு
 மல்லிற்கரியவந்தகனாக்காளாக்கினையோவறியேனே.

(௧)

அறிவிந்நிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
 நெறியிற்புருதாதோப்படித்தாய்நின்றநிலையுத்தெரியாது
 குறியகற்றகண்டாதிறயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிங்
 பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்றினிநீமேசாயே.

(௨)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
 றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருஞந்திர்ப்பாயோ
 பாசாடவியைக்கடந்தவன்பார்பற்றுமகண்டப்பார்ப்பான
 விசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திவொனிசவும்பகலுந்தோற்றம
 லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணுவாசேயெனக்கூவிப்
 பின்புற்றமுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
 துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே (௪)
 கொழுந்துகிழ்வென்பிறைச்சுடலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
 கெழுந்தகடசேயிம்யவரையென்றாய்கண்ணுகவினியாளே
 தொழுந்தெய்வமுநீருருவுநீதுணைநீதந்தையுநீ
 யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதாளே (௫)

தானையகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
 வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
 தேனேயெனனைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
 கோனேயெனுகொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூருயேசு
 கூருநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டுணைந்துதடு
 மாருநின்றபாவியைநீவாவென்றழைக்கலாகாதோ
 நீரூர்மேனிமூக்கனுடைகிமலாவடியார்நினைவினிடை
 யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வாளே (௬)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துபுரந்துமாற்றவல்ல
 கோனேயெனனைப்புரக்குநெறிகுறிந்தாயிலேயேகொடியேனைத்
 தானேபடைத்திடுகென்னவல்லன்றனைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
 நாணேதென்றிங்கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே (௭)

கண்டார்க்கண்டகாட்சியுநீகாணாகாணக்கள்வனுநீ
 பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீயிலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
 யெண்டோண்முக்கட்டெம்மேனிடெயந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
 தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிநீசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாரே (௮)

சூட்டியெனதென்றிடுககமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சுமையாளாக்
 கூட்டிப்பிடிந்துவினைவழியே கூத்தாட்டிணையெகினைதருளால்
 விட்டைக்கருதுமப்போதுவெனியாழ்மலகவிப்பப்பனைத்து
 மேடடுக்கடங்காச்சொற்பனம்போலெந்தாயிருந்ததென்சொல்லேவன்

வ ம் ப னே ன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளராய
 வும்பர்பாரேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகேரவாரோர்
 தம்பிரானேசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
 வெம்பிரானாய்கதேனுயந்தே னினியோன்றுகுறவிலேனே (க)

குறவிலாரிநறவாய்நூனக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
 துறையிலேபடிந்துமுழித் துணந்துநானறேன்றுவாறுள்
 றுறையிலேயுணர்த்திமோன வென்குடர்வைவாடந்த
 விறைவனேயுனைப்பிரித்திங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (உ)

திருநிலமாதிநாத மீறதாயிவைகடந்த
 பெருநிலமாயதாய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றதுங்
 கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண
 வருகவென்றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேறகே (ஈ)

வஞ்சனையமூக்காராதி வைத்திடம்பாண்டமான
 கெஞ்சனாவலின்மேன்மே னெககுனெக்குருகப்பண்ணி
 யஞ்சளியெய்யுங்கையு மருவிநீரவியுமாகத்
 தஞ்சமென்றிரங்கிககாககத் தறபாரபரமுனககே (ச)

உனக்குநானழித்தொண்டாகியுனனழிகடன்புசெய்ய
 வெனக்குகீதோற்றியஞ்சேலென் னுநாளெந்தநாளோ
 மனக்கிலேசங்கடந்தமாதவற்கிரண்டற்றேறுங்குந்
 தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே (ஐ)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டிம்பாழ்த்த
 ழூழ்வினைப்பகுகிகேட்டிவகுன்னையுங்கிடவேனோ
 தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லான்
 சூழ்வெனிப்பொருளேமுககட்டோதியேயமரரேறே (ஊ)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருக்கலையுரியாவென்று
 நாறுநற்சாந்தநீருநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
 கூறருங்குணத்தோயுன் றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
 லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லறானே. (எ)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பான்
 ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுந்குவாயோ
 பானலங்கவார்த்ததிஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
 வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினானே. (அ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீரிதைந்ததன்மை
 திடத்துடனழிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே

விடத்திள்ளையகாமவேட்கையிலமுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்பெய்ந்தெண்ணித்தனாவோதனியனேனே (௯)

தனிவளர்பொருளேமாறுத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணைந்தையேநினக்கன்றி
நனிபெருங்குழலங்காட்டுநயனவேற்கரியகந்தல்
வனிதயர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே (10)

வம்பனேன் -முற்றுப்பெற்றது. ஆக ௩௩௧.

சிவன்செயல்

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனாமவந்தருநினை
வைவெல்லாமகற்றிலேனாசுவெள்ளம் கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்த
க் கட்டிலேயகப்பட்டையோபவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கினறேன்
பாவிபேனே. (௧)

பாவிபேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்சேவி
பேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி யாவிபேநிரையவந்தவமு
தமேயென்னேனந்தோ சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்த
விக்கின்றேனே. (௨)

இடைந்திடைந்தேங்கி மெய்புனகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையின்
மடைந்தனனினிகைவிடேலுனக்கேயபயமெனறஞ்சலிசெய
துள் ளுடைந்துடைந்தெழுது சித்திரப்பாவையொததுநானசைவற
கிற்பத் தொடர்ந்துநீயெனையாட் கொள்ளுநானென்றோ சோதியே
யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்கவொவந்தமாய்ப்பொந்தம் யாவும்ற்றகம்புறநிறைந்தசோ
தியாய்ச்சுகமா பிருந்தவெம்பெருமான் றெண்டனென்ககத்திலேயி
ருககப், போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோ புன்மையெனென்
செய்கேன்மனமோ, வாதியாநின்ற தன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோ
தியினுங்கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனுவேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங்கா
மத்,தியிலேவெதுப்பியுயிரொடுநின்னச சிந்தைநைநதுருகி மெய்ம்ம
றந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன் றுயினுங்கருணையா
மன்று, னாயசமாகியொளி விமெணியே நாதனேனான வாரிதி
யே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த் தேவொர்தேடுநாட்டமேநாட்டத்துணிறை
ந்தவானமேயெனக்கு வந்துவந்தோற்கு மார்க்கமேமருளர்தாமதி
யா மோனமேமுதலே முத்திகல்வித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்யு
ந்- தனமேதவமே நின்னைநானினைந்தேன்றியினேன்றனைமறப்பத
ம். (௬)

மதமனியுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் -வந்துநின்னன்பர்தம்ம
னியா, மதமதுகிடைக்கி னன்றியானந்தவற்புதநிட்டையினி மித்தர்,
துமதுவேண்டு மொளனியாயெனக்குத் துயதல்லருடரினின்னம்,
பிறவியும்வேண்டும் புானெனநிதக்கப்பெற்றவர்பெற்றிமும்பேறே.)

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவர்களுன்றே பெருகியகருணைவாரிதி
யே நற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலேனாதுருனானேயங்க, ன
ற்றவர்களுதகட்புடைக்கலப்பே யனெகமாய்கின்றழக்கன்பு- கற்ற
துக்கேள்வி கேட்டதுநின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோகானே.

அன்றுநாஷ்வருக்கு மொளிறெநிகாட்டு மன்புடைச்சோதியே
செம்பொன்- மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவா
னமேயென்னுட், இன்றுகூரிநூத் தூர்திமெதியே துன்பமுமின்
யமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவரினையேநேசமேநின்பரம்பா
னே. (க)

யானெனல்கானேன் பூரணநிறைவில் யாதினுமிருந்தபேரொ
ளிநீ- தானெனநிற்குஞ் சமததுற வென்னைத் தன்னவ அகவுந்
தருங்காண் வானெனவயங்கி பொன்றிரண்டென்ன மார்க்கமாதெ
நிதந்துமாறாத தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெலவமேநிறப
ரசிவமே.

சிவன்செயல்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-காலக.

—

தன்வனபொருவர்

தன்னபொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானையெங்குநிறைத்
துன்னகரியமாவெனியா யுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியெனு
கின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளா னிலையைக்கொடுக்கரினையாயோ.(க)

நினையுநினைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினையைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெனப்பெருக்கேகினைதருளால்
மனைவிபுதல்வாள்னைபிதா மாடுவிடென்றிமெயக்கந்
தனையும்தந்திங்குணைமறவாத் தன்மைவருமோதமியேற்கே. (உ)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமை மன்னுதொருதன்மைத்தாதி
கரும்போதேனோமுகனியோவென்னவென்னுட்கலந்துகலந்
தரும்பேரினப்பொருளேநின் தன்னினினைத்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமாமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே (உ)

அறியுந்தாமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையினும்பிறியுந்த
ரமோந்யென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாச் செறியும்பொருணீநி
ன்னையனறிச செறியாப்பொருணுன்பெறும்பெற்றை, நெறியின்றொ
கூகிதாசிந்தாயின்பொருளென்பெற்றை.

எனதென்பதும்மொப்பயானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்ததிடங்காட்டி நினைதொன்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன, மனதென்பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ, தனதென்பதுக்குமிடங்காணென்றமியெனெவ்வாறுய்வவேனே (இ)

உய்யும்பிடிக்குன திருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாறுடையாய்ப்பாழ், பொய்யும்வாவுமழுககாறும்புடைப்பட்டோடுநென்னெறியா, மெய்யுமறிவுபெறுமபேறும வினங்குமெனக்குன்னடியார்பாற் செய்யுமயணியுக்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயருந்திராந்திமே (ஈ)

சிந்தைத்துயரென்றொருமாதிரினந்துதினந்துபோர்முயங்க மிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழல வநிலையெனறுணார்ந்தேறிகின்றேனெந்தப்படியுன்னருளவாய்க் குமெனக்கப்படியீயருள்செய்வாங் பந்தத்துயரற்றவர்க்கெனிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே, (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றென்னுமொருபாவியிருளைத்திறந்திட்டொளிகெளியையெடுத்துப்பத்பதெனறுகொலோதெருளத்தெருளவனபர் நெஞ்சந்தித்தித்துருளத் தெவிட்டாதவருளைப்பொழியுக்குணமுதிலே யறிவானந்ததகாரமுதே (அ)

ஆராவமுதம்விரும்பினர்க ளறியவிடதவையமீர்தாகரும் பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிகருரியோயகேள் காரார்கிரகவலையினிடைக்கூட்டின் கருந்தகளைகளெல்லா முராலொருநூல்கையுண்மேறுணடா லெனகககொழிந்திடுமே (ஊ)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுரினவென்றிந்தவண்ண மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய நில்லாதழிவழக்காய் மனத்துப்புருந்துமயங்கவுமென மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னே தனக்கொன்றுவமையறிறைந்த தனியேதன்னந்தனிமுதலே (ஐ)

தன்னையொருவர் முற்றுப்பெற்றதுஆக ஊஉக

—*—

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காறுமுலவம்பொரு செனவுமனதலையுங்காறு மோசம்வருமிதனலேகற்றதுக்கேட்டதுநூர்ந்துமுத்திக்காண - நேசமுதல்வாசமும்போய்ப்புலனுயிர்கொடுமைபற்றிநிரபரந்நேசதேகமுத்தருள்பறித்தப்பராபரமேநிராசையின்றேற்றெயவமுண்டோக

இரப்பான்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள்செயெனவேசற்றேதான்- புரப்பான்மனருணையிருப்பதுபோலெங்கு நிறைபொருளேகளாய், மரப்பான்மைநெஞ்சினனயான் வேண்டுவகேட்டிசுநொனவேமெனனத்தோடந்- தரப்பான்மையருணிதைவி லிப்பது கோபராபரமேசகசரிட்டை (ஈ)

சாட்டையிற்பம்பா சாலம்போலெலா
மாட்டுவாநிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
விட்டதந்துதவற மிரண்டுமேன்மையே

(உ)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவினான் ஞான மெனாந்தன்
மைபேசு, வன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொரு சொல்லுரைத்தனையேயதனையு
ருகேனையா, வன்னெஞ்சோ விரங்காதமாநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்
சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலது மண்ணுங்கட்டிநெஞ்சோவெ
னதுநெஞ்சங்கருகிற்றினே

(ச)

வாழிசோபனம் வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழலாதரு டோற்றமுஞ்சோதன
மாழிபோலரு னையனமொளனத்தா
லெனையென பெந்தவினபமுஞ்சோபனம்

(டு)

கொடுக்கினரோர்க்குப்பாற் குறைவையாநியானெனுங்குதர்க்கம்
விடுக்கினரோர்க்குப்பாற்பிரிகிலா துள்ளன்புவிடாதே
யடுக்கினரோர்க்குக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
டுருக்கினரோர்க்குச சோதியாததுபாருசோதி

(க)

உலகமாயையிலையெனியேன்றனை யழலவிட்டனையே யுடையா
யரு, னிலகுபேரின்பவிட்டினிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்
ஞ்சொலாயெழிற் நிலகவாணுதறபைத்தொடிகண்ணனைதேக்காநாட
கஞ்செய்தடியார்க்கெலா- மலைகிலாவினைதீர்க்கத்துசங்கட்டிமப்பனே
யருளானந்தசோதியே

(எ)

முன்னிலைகூட்டொழி தியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநான்மொழிந்
தேனெனின் தன்னிலையெககாட்டாதே யென்னையொன்றாச் சூட்டா
தேசாணுன்போர்ந்தவநிலையேநிலையந்தநிலையிலே சித்திமுததியனை
த்துந்தோன்று, நன்னிலையிதன்றுயிலைககபிமன்றே ககாமுதலோர்
நாடினாரே

(அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமல் யனென்றபேயகந்தை
யோடு-மத்தமதியினின்போலமனங்கிடப்பவின்னயினமலருந்துவே
னே- சுத்தபரிபூரணமாயின்மலமாயகண்டிதமாயசொன்பானந்தச
ந்திகனீங்கா தவணநதன்மயமாயருள் பழுத்துத் தழைத்தவொன்
தே

(ஆ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க, வந்ததேசிகவ
டிவியுநையலான் மறறொருதுணைகானே- னந்தமாயியுமளப்பருஞ்
சோதியேயாநியேயடியார்தஞ், சிந்தைமேவியதாயுமானவெனுநா
கிகிரிப்பெருமானே

(இ)

காதிவோலையெவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேன்கருநீலம், போதுபோன்றிடுவகண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன் மாதுகாதலிங்கனையபங்கனையமாடமானிகைகுமுஞ், சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே (௧௧)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமா யளவிலாதவாரு யிருக்கோருயிராயமர்ந்தாயானும், கண்டவாராகேடடவாரானுன்னுன்னைக்காண்பதலலாலென்னறிவாற்காணப்போமோ- வண்டிளபமணிமாபனபுதலனனேடுமனைவியொடுங்குடிபீருந்துவணங்கிப்போற்றும் புண்டரிகபுரத்தினினுதாந்தமெளனபோதாந்த நடம்புரியும்புனிதவாழுவே (௧௨)

பொழியிற்செறியைம்புலககனியைப்புநதிகவவரார்பிருக்கிழுத்துமறிகிச்சமுலுமனககுரங்கு மாளவாவிருப்பிபனே வறிருககறிவாயப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப் பிறிவற்றிருக்கும் பெருங்கருணைப்பெம்மாணையெம்பெருமானே (௧௩)

உலாயுணர்விரந்துதம்மை யுணர்வவருணறவினூடே கரைபிலாவின்பவெனளங்காட்டிமுடிசெமாருப் பரையெனுங்கிரணாருகூழ்ந்தபாணுவேரினைப்பற்றித் திரையிலாநீர்போறசித்தத்தெளிவனோசிறியனேனே (௧௪)

கேவலசகலமின்றிக ிமொடுமேலாயெங்கு மேகியவருளிகண்ணாய மேகிடமேலாயின்பந் தாதிடதன்பாகித்தத் தனியிடையிருந்திவத்தத் தேவெனுமெளனிசெம்பொற் சேவடிசிந்தைசெய்வாம் (௧௫)

நேற்றுனாரினறுமானா நின்றனரதனைக்கண்டும் போற்றிலேனினையந்தோ போககினைவீணைகால மாற்றிலென்கண்டானந்த வண்ணலையளவினமாயைச் சேற்றிலேயின்னமீழ்ந்து திளைக்கவோசிறியனேனே (௧௬)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்பிருளாய்த் திதிலாவிளக்கெடுத்திருடேடவுஞ்சிக்கா தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமையே துமிலையெனறெம்பிரான சுருதியேயியம்பும் (௧௭)

சுருதியேசிவாகமங்கனே யுங்கனாற்சொல்லு மொருதனிப்பொருளாவை யிதெனவாயுண்டோ பொருதிலாக்கட ண மனலெண்ணினுமபுலக கருதவெட்டிடாநிறைபொரு ளாவையாகாணபார் (௧௮)

யின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்து மெயப்பொருளா முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளிலையென நோர்ந்து பொன்னைப்போன்றநின் போதங்காணியுணிபொருநதான் வென்னைப்போன்றன வேழையரையவிங்கெவோ (௧௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக் குறவாவதுஞ்சாற்
 னாயநீயுரின்னருளு நின்னடியருமன்றோ
 பேயனேன்றிருவடியினைத் தாமரைபிடித்தே
 னாயனெயெனையாளுடைமுக்கனையகனே

(௨௦)

காந்தமதையெதிர்க்காணிந்கருந்தாது செல்லுமந்தக்காந்தத்தொன்றோ
 தேயந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சலிப்பறவுமிருகருமாபோற்சாந்
 தபதப்பரம்பொருளேயற்றுபொருளிருக்குமத்தாறசலிக்குஞ்சித்தம்,
 வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற்பேசாமெனின்றிலைவாய்க்குமன்றே ()

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயதிற்பொருந்தக்
 கற்பின்மங்கையொன்விழி கதவுபொற்கவினச்
 சொற்பனத்தினுஞ்சோரவின் நியிருந்தநாள்சோர்ந்து
 நிற்பதற்கிந்தவினை வந்தாவாறென்கொனிமலா

(௨௨)

வந்தவாறிர்தவினை வழியிதுவெனமதிக்கேத்
 தந்தவாறுண்டோவுள் ஞ்ணர்விலையன் நிதமியே
 னெந்தவாறுகண்டாங்கவு மிலைகற்றதூலா
 லெந்தவாறினித்தற்பரா யுய்குணேனேழை

[௨௬]

வேறு.

சொல்லாலும்பொருளாலு மளவையாலும்
 தொடரவொண்ணுவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி
 நல்லார்கனவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய்
 நன்னர்நெஞ்சந்தன்னல முநனுருவேனோ
 வில்லாளியாயுலகோ மெயிரையின்றிட்
 டெண்ணரியபோகினுக்கு மிவனெயென்னக்
 கல்லாளின்கீழிருந்த செக்காமேனிக்
 கற்பகமேபராபரமே கைலைவாழ்வே

[௨௪]

சாக்கிரமாறுதலினிந் திரியம்பத்துஞ்
 சத்தாதிவசனாதி வாயுபத்து
 நீக்கமிலந்தக்காணம் புருடனோடு
 நின்றதுமுப்பாணத்து நிலவுங்கண்டத்
 தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்து
 மடுத்தனசத்தாதி வசனாதிபாக
 நோக்குகாணம்புருடனுடனேகூட
 துவல்வரிருபத்தைந்தாறுண்ணியோரோ

[௨௭]

கழுத்தியந்தனிற் பிராணஞ்சித்தஞ்
 சொல்லரியபுருடனுட முன்றதாகும்
 வழுத்தியநாயிற் றரியமிபிராணனோடு
 கன்னுபுருடனுக்கடவயங்காநிற்கு

மழுத்திமுலந்தன்னிற்றுரியாதீத
மதனிடையேபுருட னென்றியமருஞானம்
பழித்திடும்பக்குவாறிவ ரவத்தையைந்திற்
பாங்குபெறக்கருவி நிற்கும்பரிசுதானே (உக)
வேறு,

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப் புன்புலாவிதைச்சிச்
சடைத்தைக்காத்திட்டநாயினே னுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்ட தண்டத்தோயின்னருள்வேண்டி (உஎ)

வாதனைப்பழக்கத்தினுள் மனமந்தமனத்தா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிந் கண்டவெல்லா
மாதாஞ்செயாப்பொய்யதற் கையமுண்டாமோ (உஅ)

ஐயவாதனைப்பழக்கமே மனநினைவ்துதான்
வையமீதினிற்பரம்பரை யாகிலுமருவு
மெய்யினின்றொளிர் பெரியவர் சாவுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவி மெய்யுணருதல்போதம் (உக)

குலமிலாந்குணங்குயிலான் குறையிலாந்கொடிதாம்
புலமிலாந்நனக்கென்னவோர் மற்றிலாந்பொருந்து
மிலமிலாந்மைந்தர்முனைவியில்லா வெவனவன்சஞ்
சலாமிலாந்முத்திரும் பரசிவனெனத்தருமே (உஊ)

கடத்தைமண்ணெனலுடைந்த போதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனலிறந்தபோதோ சொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொது வெனிக்கடே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்கு நலத்தோய (உக)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனகீவேசம்மா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேற்கு [ரி
மோனகுருவாகியுக்கைகாட்டினையேதிரும்பவுநான்முனைத்துத்தோன்
மானதமார்க்கமபுரிந்திங்கலைத்தேனேபாத்தேனேவஞ்சனேனே (உஉ)

தன்மயஞ்சபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந் தட்சிணதிககமூர்த்தம் (உஉ)

சின்றரும்பனசின்றறிவரானேதெனின்தான்
மற்றரும்பெனமலரொனப்பேரன்வரகிக்
சுற்றரும்பியகேளவியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றும்பும்பியமெனனியாய்ப்பரததிடைமுனைப்பன் (உச)

உளவறிந்தெலாரின் செயலாமெனவுணந்தோர்க்
கனவிலானந்த மனித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
கனவுநாயினேற் கிவ்வணமைத்தனைகருத்துத்
தனருந்தன்மையிங் காரொடம்புகலுவேன்றக்கோய (உ)

என்னைத்தானின்ன வண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திட வருள்புரிதியேற்றக்கோய
பின்னைத்தானின்ற னருளபெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிக ராரொனவாழ்த்துவர்நெறியால். (ங)

ஏதமின்றித்தன் னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிலையீதெனக்காட்டும்
போதறித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பர நானெவ்வாறுய்குவேனவிலாய் (ச)

வேறெழுந்தனையத்தனை சிரத்தினும்விளங்கும
பாதறித்தியபாம்பர கிரத்தாபாம
நாததற்பர சித்பாவடிவமாய்நடக்கு
நீதநிர்க்குண்கினையன் றி யொன்றுகரனினையேன். (ரு)

நெறிகடாம்பல பலவுமாயந்தந்தநெறிக்காரு
செறியுந்தெய்வமும் பலபலவரவுகஞ்செறிந்தா
ஸறியுந்தன்மையிங் காருனையறிவினலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையிஸா வகைகலக்கின்றபெரியோய். (சு)

பெரியவுண்டங்க ளெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
மூரியபல்லுயிரெத்தனை யமைத்ததிற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனை யமைத்தருள்வுளர்க்கு
மரியத்ததுவவெனக்கிந்த வெண்ணமேனமைத்தாய், (ஏ)

கணமதேனுநின்காரணந் தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்த முதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய் வஞ்சனைக்கெந்தநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந் தரின்யாருணைமறுப்பார். (அ)

கன்னன்முககனிகண்டு தேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிறகலந்த வர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலற்றநின்னற்பதந் துணையெனநம்பச
சொன்னவர்க்கெனால்க்கைம்மாதில்லையென்சொல்வேன். (ஆ)

தந்தைதாய்தமர்மக வெனுமவையெலாஞ்சுகத்திற்
பந்தமாவென்றேயருமதை வாயினுற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவல்லலினிருத்திச்
சிந்தைதான்மெளந் தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (இ)

துய்யன்றன்னருள் வடிவினன்பொறுமைபாற்றலங்கு
மெய்யனென்றுணையுனையேன்கட்டந்தன்னமெத்த
நொய்யனுண்ணி யவ றிலிலனென்றைதுருக்கும்
பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய் (மக

தூன்றதாய்ப்பலவா யுயிர்த்திரட்டுகலாமுறுகி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின் றிடுமறிஞ்ஞென்னெஞ்சு
மன்றதாயின்ப வருக்கொடுநடித்திழன்வாழ்வேன். (மஉ)

தனியிருந்தருட்சகசமே பொருந்திடத்தமியேழ
கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமப்படியா யினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாத தொன்றுள்ளதோபுகலாய். (மக)

திருந்துரேடிததாமரைக் கன்புதான்செய்யப
பொருந்துநானலல் புண்ணியஞ்செய்யுநாளபொருந்தா
திருந்தநாளவெகுதீவினை யிழைத்தநாளென்ற
லருந்தவாவுணைப்பொருந்துநா ளெந்தநாளடிமை. (மச)

பின்னுமுன்னுமாய் கடுவுமாயாவி னுமயெரிய
தென்னுந்தனமையா யெவ்வுயிரதிரீனையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள் வடிவமேயுன்ககனபுவைத்துக்
துன்னுமின்னலேன் யானெனுமகநதையென்சொல்லாய் (மரு)

மின்னையன்னைபோய் வாழுகையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வண்முய்வனமுரையாய
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தென்றுமுடியாத
தன்னைத்தன்னடியார்க் கருளபுரிந்திடுந்தக்கோய், (மக)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவெனநிலைநஞ்சு
மும்பரிமபர்க்கு முளக்கணைநடிக்கின்றயுன்ற
னம்பொனமாமலாப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனிணிப்புரப்ப தெக்காலமோகவிலாய். (மஎ)

பாடியாடிநின்நிரங்கி நிற்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழநதநாமலரின்னடி யர்யானொழுமும்ப
னாடியேயிர்தவுலகத்தை மெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையே யென்னினிச்செய்வேன். (மஅ)

களவுவஞ்சனைகாம மென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையுங்காடெனக் கமைத்தெனரையா
வுளவிலேவெனக்குள்ள வாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன் மதிதளர்வினநிலாழ்வேன். (மக)

வானநாயகவானவர் நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயக நலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னீழக் கன்பின்நீழுந்துந்
தினனாயகம்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய (உய)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்றவிறையே
பாதக்கருங்கனமனங் கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனாயதினு மிசைசமேற்றேனறும்
வாதனைக்கிடமாயினே நெவ்வணமவாழவேன். (உக)

தெளிவொங்கையோ வறிகிலர்நறிவிலாந்நிதிது
மனியிலானிவன்றிரு வருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாக்கினை யெனசெய்வேனெனசெய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியு மாயாவுமாமுரவோய். (உஉ)

கண்ணினுன்மணியென்னவே தொழும்பர்கருத்து
ணண்னுகின்றிண்ணரு ளெனக்கெனநாளுறுகு
மண்ணுவிண்ணு மறவுள்ளனபுதமுமாறுப
பெண்ணுமாணுமாயல மாய்நிறகின்றபெரியோய் (உங)

சகமெலாந்தணி புரந்தனைதகவுடைத்தககோ
ரகமெலாநிறைந்தா னந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரை வாழவித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப் பிறந்திடசெய்ததேனெந்தாய். (உச)

ஏயநதல்லருள்பெற்றவர்க் கேவலாயெளியேன்
வாய்த்தபேரன்புவளர்க்கவுங் கருணைநீவளர்ப்பா
யாயந்தமாமறை யெத்தனையத்தனையறிவாற
ரேயந்தபேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோன்றலாந்துயோய (உரு)

தககனின்னருட்கேள்வியோ சிறிதின்றித்தபியேன
மிககதெய்வமே நின்னின்பவெள்ளத்திலவீழே
னெக்கரூய்தந்தைமகவெனும் பாசககட்டிடனே
துககவெள்ளத்திலாழ்கினே நெனசெய்வா னறுணிந்தேன ()

பவம்புரிந்திடுமபாவியேந் கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்த வயிர்த்ததையனிகக
நவங்கொடத்துவத்திரை யெறிகடலெனுநலத்தோய (உஎ)

உற்றுணர்ந்தெலாநியல தில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனரெந்தை நின்னடியாய்நான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையே மெய்யெனமுதற்
வற்றிருந்திடதொழிய செயவானநனைநிகரானேன. (உஅ)

எனக்கெனச்செயல்-முற்றுப்பெற்றது ஆக-உஅக

ம ண் ட ல த் தி ன் .

மண்டலத்தின் மிசையொருவன செய்த வித்தையகோ வெனவும்வாற ணதிக]யண்டமலையகெடுககாயந்தத்தினிற்றுத்துமவதானமபோல வெண்டருநலலகிலாண்டகோடியைத் தன்னருள வெளியில்கவைத் து]கொண்டிரினவற்புத்ததை பெவராலுரிசசயிகககூடா வெர்நறை

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்போகபூயி நின்னுதெளிந்தவர் பேசாமெளன நியாயத்தைநிறைநிலை நவைத்தன்னை யனயியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்டுந்தானமுதலாயசலமாகி யெனறுமுள்ளவிப்பத்தைத்தண்ணெளற சாந்தபதவியற்கைதன்னை()

பதமுன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானனாநபதப்பரிசுகாடடிச் சதமாமிராலம்பசாட்சிய தாயாரம்பத்தன்மையாகி விதமயாவுகடந்தவிததையெனுமிருளைக கீண்டெழுந்துவிமலமாகி மதமாறுங்காணுதவானந்த சாகரத்தைமெளனவாமுவை (ங)

வாழ்வனைத்துந்தத்தவின்பமாகடலை நல்லமிர்தைமணியைப்பொன்னை த்]தாழ்வானென்னுளத்திருந்தத்ததுவத்தையத்துவிதசாரந்தனைச சூழபெருமபேரொளியையொளிபரந்த பரவொளியையிப்பச்சகத்தை மாறா,வேமுலகுக்கலந்தினறாய் நாளையாயென்றமாய்மறகைதன்னை.

தன்ளையரிந்தவார்தம்மைத்தானாகச் செயதருளுஞ்சமத்தைலோக மினனைகிசாத்திடணியாகச் சொருபானந்தச்சுடரைவேதமாகி யெனளையரிவரிதெனனைச்சமயகோடிகனிடையவிடையருத பொனளைவிரித்திடுமுலகத்துமபருமிப பரும்பரவுமபுனிதமெய்யை()

பரவரியபரசிவமாயறுவெனலாயநாளெனலாய்பாசகாலம் விரவிநின்றவிசித்திரத்தையைக யபதத்தினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை யிரவுபகனினைப்புமறப்பெனுந் தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச் சிரமெனவாழ்ப்பாரபரத்தையானந்த நீங்காதசிதாகாசத்தை (ஈ)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியேமென்னு நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிராகருணத்தைத் தன்னருளாநினைவுக்குள ளை]வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத்தானாகவெனனுளமவளாத்துக காக்குஞ்சித்தினைமாதாவெளியைத்தனமயமா மாநைதததெய்வந்த

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழந்துகசமாநியாகப் [னனை(உ) பொன்னிலேபணிபோலுமாயை தருமனமேயுன்புரைச்சடாந்தா [ஷெ யெனனிலேயான்முழப்பேனெனக் கினியாருன்போலவாரிலையில புன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவயென்னுயிர்க்கோருதவமாவாய்()

உதவுடலையெடுத்தவரிற்மிரமாகியேனுமுனையொழிந்துதன்னற்
கறவுமரிதரிதன்றோவிதப்ரமுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ
வறிதிலுன்னையசைத்தென்னல்வழக்கென்று சத்தெனவும்வாழ்த்து
வேனென், சிறுமைகெட்ப்பெருமையினிள்சென்மமதே யத்தினிள்
செல்லல்வேண்டும். (௬)

வேண்டியநாளென்னோடும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே
மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செய்வே
ணுண்டருருமெளனிதன்னால் யானெனதந்தவனருணை வேனெனவிந்
காண்டகவென்சித்திமுத்தியெனக்குண்டா முன்னுலென்கவலைநீர்
வேன். (௭)

நீராதவென்சன்னவாழக்கெல்லாந் தீருமிந்தசசனனத்தோடே
யாரேனுமரிவரியசீவன்முத்தியுண்டாருமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூக்கரவேனுமுனகருவமைகாட்டப்போமோ
பாராடியாகவெழுமண்டலத்தினிளமகிமைபகரலாமோ (௮)

மண்டலத்தின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆட-சா.

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன்மாண்கன்றைக் காட்டும்படியகில
மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக் காவெனவைத்தனையோ
நீயெப்படியுருத்தாலு நன்றேயின்பெருங்கருணை
தாயெத்தடியார்க்கருள் சசசிதானந்ததற்பாமே.

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகி மன்றந்தனிளடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால் பணிந்தரென்னெஞ்சமாங்
கற்பரந்தரங்குரைந்திடவாடுத்தகாட்சிநல்கும்
பொதரமாயென்வினைக்கருந்ததைப்பொடிச்செய்தே (௯)

செய்யுந்தவஞ்சற்று மில்லாதநா னுன் றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிறமிசைக்கப்பிரி ன்ரு டிக்கசிந்துருகி
ய்யும்படிக்கருள் செய்வதன்றோபுலியூரத்தனே (௧௦)

அத்தனைச்சிற்றம்பல வனை யென்னுயிராகிநின்ற
சத்தனைச்சத்தவெளியானவனைசசகவடிவா
சித்தனைசித்த நிராதாரமாகியநின்மலனை
பெத்தனைநான்செல்லுமோமனமேகண்டுகதற்கே (௧௧)

கண்டாருளத்தினிற்காலுள்நிப் பெய்யுங்கருணைமுதி
லண்டார்புரத்துக்கு மனபர்வினைக்குமசனிதன்னைக
கொண்டாழ்நூர்முனங் கூத்தாமெத்தன்நன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவென்றுவகாணாது வெட்டவெறுவெளியே (இ)

வெளியானரீயென்மன வெளியூழிவிரவினையா
வொளியாருங்கண்ணு மிரவியும்போனின் லுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச் சடையாடவும்புளியாடைக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடு முக்கடசுடர்க்கொழுந்தே. (சு)

சொழுந்தா துரைமலர்க்கோதையர் மோகக்குரைகடவி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப் புணைந்ததருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையெவன்பொடி பூத்தமேனிசுகபபொருளே()

சுகமாகுளுனங்கிருமேனியாநல்லதொண்டார்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலென மகிழ்ந்தேமன்றுள்ளாடியகற்
பகமேயுள் பொன்னடி நீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடை நீங்குந்திரமிலையே (அ)

கீங்காதுயிருக்குயிராகி நின்றனினையரிந்தே
தூங்காமற்றுங்கிடல்லாதே யெனகருசுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற் புவனத்தையுண்டிபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளே யகண்டபரசிவமே. (சு)

சிவமாகிநான் முகக்கோவந்த மாமதைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றே மிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கே யென்னறிவுப்பொல்லாப்
பவமேவினைக்கவென்றோ வெளிமாவெண்ப்பாயந்தடவே. (வ)

ஆறெத்திலங்குசமயங்களாருக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பாந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெனிந்துநிலைபெற்றமாதவாசித்தத்திலே
பூறிப்பறந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியேதே (கக)

நடக்கினுமோடினு நிற்கினும்வேறெருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சு மனமற்றபூறணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்பான்பா மானந்தரித்தினாழ்முடிமே. (கஉ)

எண்ணுததெண்ணியநெஞ்சே துயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணோபுரங்குறங்கென்னனை முக்கட்கருணை பிரான்
நன்னுற்கருணைமெள்ளத்தினுன் முத்திசாதிக்கலா
நன்னுததொன்றில்லை பெல்லாநலமுநமக்குளவே. (கக)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சே நின்றாதமுனைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம் பிறகருங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையெநிலுதானேதனிச சச்சிதானந்தமா
நன்னிலவாய்க்குமென் சித்தியுங்காணுநமதல்லவோ, (௨௩)

சொல்லான்மவுனமவுன்மென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்
தல்லான்மறப்பு நிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாதமுடனினியென்செய்வேன் சகத்காரணமாம்
வல்லாளனான மவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமமெல்லா முரைத்தவருணன்மவுன
கரணமூலங்கல்லாலடிக்கே யுண்டுகொணப்பெற்றுற்
பாரணங்கோடுகமுனஞ்சமாகிய பாதரச
மாரணமாய்விடுமெனசித்தி முத்தியும்வாய்த்திடுமே. (௨௫)

சித்தமவுனிவடபரன்மவுனி நஞ்சிபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனாமுவருக்குந் தொழும்புசெய்து
சுத்தமவுனமுதலமுன்று மெளனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன் மற்றைநிட்டைகளே. (௨௬)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய் நின்றுகாண்பதல்லா
முண்டேயதுவுரினதாக்கி னெனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியின்பபாறியே னல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமே யெனக்கேதுவருரைவிலையே (௨௭)

மேற்கொண்டவாயவுங் கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழிசை
சூற்கொண்டமேகமெனவூமை நின்றுசொரிவதையென்
னாற்கண்டதன்றுமெனனோப தேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன் மேலேயமிர்தம்பருகுவானே. (௨௮)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற் றொடராய்பரஞ்சோதினின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவே கிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும் வாய்விட்டாற்றுவானே. (௨௯)

அறியாதவென்னையறிவாயு நீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ் சுத்தபேரொளியோ
சூறியாதவானந்தக்கோவோ உமுகருஞ்ஞாண்டவியோ
சிறியேன்படுதுயர் கண்டகல்லாநிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩௦)

எல்லாமுதவுமுனை யொன்றிப்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொரு பசுசிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லெனல்யோகநெரியுஞ்செயேனரு ணீதியொளையங்
கலலெனெவவாறு பாமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௧)

ஒன்றுந்தெறிந்திடவில்லையென்னுள்ளத் தொருவவெனக
கென்றுந்தெறிந்தவிவைகே னிரவும்பகலுங்
ருன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங் குரைகடலு
மன்றுமனையு மனமாதித்தவமாயையுமே. (௬௨)

மழுதுண்டுபாவையர் மோகவிகாரப்பரவையிட
விழுதின்றபாவிக்குந் தன்றாட்புணையவியந்தளிததான்
றொறுகின்றவன்ய ருளங்கனிகூரத்துலங்குமன்று
னெழுதின்றவானந்தக கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (௬௩)

அழுக்காரந்தநெஞ்சடை யேறுக்கையாரின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காகுமென்றெண்ணி யோவிரங்காதவியல்புகனடாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெரிக்கிய முத்தொனுங்
குழுக்காணரின்று நடமாடுந்தில்லைகொழுஞ்சுடரே. (௬௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால் கொண்டவாச்செய்ந்தர்
சாலம்படைத்துததளாந்தனையென்றுந் தண்ணறுங்கூர்
கோலம்படைத்துககல்லா லடிக்கீழுவைகருங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கதவம்படையாதென்கொல் கன்றெஞ்சமே (௬௫)

கம்மாவிருக்கச்சுக்குக்கமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாரிரந்தாஞ் சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
மெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௬௬)

தினமேசெலச்சொலவாழ்நாளுநீங்கச் செகத்திருளசொற்
பனமேயெனவெளி கண்டேயிருத்தவும்பாசமந்த
வினதேறுதனையென றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குலோ
மனமேநம்போலுவுண்டோ சுத்தமுடரிவ்வையகத்தே. (௬௭)

கடலெத்தனை மலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகட லுண்மண லொகருமிநதச்
சடவத்தைநாளவிடு மினளையுணவந்துசாரவிருட
படலத்தைமாறதப் படாதோநிரைந்தபராபரமே. (௬௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லை நினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுத னின்னையல்லா துவினவதுண்டோ
தனையுத்தெளிந்துணைச் சார்ந்தோர்களுள்ளசெந்தாமலாயா
மனையும்பொன்மனமு நின்றடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௬௯)

உள்ளத்தயயிங்கனையுநிகையினி லொப்பிவித்துங்
கள்ளத்தைசெய்யும்வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்திலீழும் புனல்போப்பறிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தினுமுழுகினர்க்கே யெளித்தான்தில்லைவித்தகனே. (௭௦)

கள்ளம்பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங்காலாவந்தா
லுள்ளன்பர்கட்குண்டோவிலையே யுலகின் தவன்னை
வள்ளம்பொருந்தும்லரடிகாண மன்றூதியின்ப
வெள்ள்செம்பாதப் புனையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே.

(சக)

தன்மயமானசபாவத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகம்பாதுரைத்தென் வெனியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திராக்கையேமெயயாகத் தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மய மெல்லாநிதைந்த நிராமயமே.

(சக)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருகியுங்கண்டாற் கரியவுனைத்
தோயும்படிகுருக கருணைசெய்வாய்க்கவானபொருளே
தாயும்பிதாவும் தமருங்குருவுந் தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றே யுனர்த்தேனிது நீசசயமே.

(சக)

அல்லும்பகலுமுனககே யபயமபயமென்று
செல்லுஞ்சொல்லினங் தெரிந்ததன்றோதுதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைகரு மெளனவுனது கருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லலோ செல்லுவேனந்தசசிந்தகமே.

(சக)

எல்லாஞ்சிவசெயலென்றறிந்தாலவ னிளனருள
யல்லாறபுகலிடம்வேருமுண்டோ வதுவேறிலையா
நில்லாயுனாறறியேறகதியுண்டிந நீணிலத்திர
பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்ந்தாவதென்ன புகனெஞ்சமே.

(சக)

ஒளியேயொளியி னுணர்வேயுணர்வி னுவகைபொந்துங்
களியேனகிகுருக கருத்தேகருத்தைக் கவளாகுகொண்ட
வெளியேவெளியின் விளசுகமேசுகர் வீறுகண்டுந்
தெனியேனதெளிந்தவரைப் போற்றிடேனென்னசெயகுவேனே, ()

மறக்கினததன்மையிறத்தலொப்பாரு மனதொன்றிற
பிறக்கின்றததன்மை பிறத்தலொப்பாரு மிப்பேய்ப்பிறவி
விறக்கினவெலிலைக் களவிலையேயிந்தச சன்மவல்ல
றுறக்கின்றநாளைந்த நாள்பரமேகின்றொழும்பனுக்கே

(சௌ)

காட்டியவந்தக் காரணமுமாயைக் காயமென்று
குட்டியகோலமுநானுவியங்கத் துறையிதனு
ணுட்டியநானனைக தென்றோரறிவற்ற நானிவறதைக்
கூட்டினிளாட்டிநையேபரமேநல்ல கூத்திதுவே.

(சௌ)

பொல்லாதமாமாக கடமனமேயெனைப்போலித்த
வெல்லாற்றையுமபறிக் கொண்டனையெனனைந்நமயமா
நில்லாயருளவெனநீ நானிறபேனருணிடைடையொரு
சொல்லாறபதிந்து பரிபூரணுனந்தத் தோய்குவனே.

(சக)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் துன்மார்க்கியாவையம்வைத்துக்கட்டுக
காராயடிக்கடிசுற்றுநின்ருயுன்னவலமதிக்க
கோராயிரம்புத்தி சொனனாலுமோர்க்கிலே யோடுகெவாய
பாராயுணைக்கொல்லுவேன் வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (௧)

மாதத்திலையொருநிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையெவரும் புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான் பொருளுடிக்கொள்ளே (௫௧)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந் தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
சங்கங்குழைந்துள்ளருகு மன்மாளர்க்கணைநடந்து
பொங்குக்கருணைக் கடலேசம்பூரணபோதத்தனே (௫௨)

வையகமாதர்க்கததையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மைமயில்விட்டையு மெய்ந்துலையும்பொய்யதர்க்கவெண்ணும்
பொய்யாதநட்பை விடுவதென்றோபரி பூரணமே. (௫௩)

அளியுங்கனியொத் தருவிளையானெத் தயர்வுறுவேன்
றெனியும்படிக்கிப் பரிபாககலமுஞ் சித்திக்குமோ
வொளியுக்கருணையு மாறுதவின்பமு மோருருவாய
வெளிவந்தடியர்க்கவிக்கின்றமும்விழப்பொருளே, (௫௪)

அடையார்பூரஞ்செற்ற தேவேநின் பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவெனைப் படைத்திந்தபாரிந்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றளவிட்டு நெஞ்சம்புண்ணாகத் தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியை நி யான்செய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந் திரிகையும்போலவிலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந் திரிவதலலாநின் கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத் தவமுயலாத கொடியரெமன்
றேடும்பொழுதென்ன செய்வார்பாராநந்தசிறுகடரே (௫௬)

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
கற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிறறின்பத்தா கேழலினெனனைங்
குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமனனர் கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையென நம்புகண்டாய்கத்தழுடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்னு நினைவருளத்
தாடுயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்திடிமச்
சேயெனககாத்தனை யேபரமேநின்றியுலருளக
கேயெனனசெய்யுங்கைம்மாறுள தோசுததவேழையனே, (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவர் போலையாமலரோகதிட
காததிருந்தெனனை யேயள்ளைபோலுங்கருணைவைத்தும்
மாத்திரமுனின் றுணர்த்தினையேமவு னுவினினை
சாததிருஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே (௧௯)

பாயப்புவி- முற்றுப்பெற்றது- ஆட-சடுகூ.

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவார்தன்னருளேகண்டாய்- திடமுடனே
யுறறுப்பாமோன னெருசொலையுண்மைநன்றூப்
பற்றிப்பாமதறவல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெல்லாம் பாரகருங்கால்பபரத்தின்
சீராகனிதருந்திறங்கண்டாய்- நேராக
நிறகுந்திருவருளி னெஞ்சேயாநிற்பதெல்லாந்
சுருகுநெறியாதினிமேற காண் (௨)

மெய்யானதன்மை வி னங்கினுல்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மை பொருநதுமோ- வையவே
மனனுனிராசையின்மை வந்ததல்லோவுன்னடுமை
யெனனுநிலை யெய்துமாடுறள (௩)

அறியாமைமேலிட்ட டறிவின்றிறிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்- வறிதேயா
நியுணர்த்தநானுணரு நேசத்தாலோவறிவெ-ள
றேயெனககோர் நாமமிட்டதே (௪)

ஏதுக்குச்சுகம்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்- வாதுக்கு
வந்தெதிராததமல்லரைப்போல் வாதாடினையுள
புந்தியென்ன போதமென்னபோ (௫)

சுகமனைத்தும்பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாறறுத்த
சுகமனைத்தும்பொய்யென்றேசோரார்- திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலானவததுவிதக
கட்டுக்குளாவதென்றே காண். (௬)

கற்கண்டோதேதேனே கனிசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதென்னநான்சொல்லுவேன்- விற்கண்ட
வானமதிராண மவுனிமவுளத்தளித்
நானமதிவாறு மயிந்தம. (௭)

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்ததெளிவால்
வாட்டமறவுற்பவனோய்மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம் (அ)

மாயாசகத்தை மதியார்தார்மன்முதலா
யேயானதத்துவத்தி லெய்துவரோ - நேயானு
பூகிலிலேநிறகப்பொருத்துவாகளன்னவர்த
நீதியையோ யோர்மனமேநீ (ஆ)

இகமுழுதும்பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளாவந்தவருண்மெய்யேயகநெகிழ்ப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுவவத்தைச
சேரீததுவேகிறம். (இ)

ஆரணங்களாகமவகள யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப் பொருளெனனுங் - காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணாந்தவவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேமகா [௮௧]

நேராயம்மெளனநிலை நில்லாமலவாய்ப்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீ ராகெடுவீர - தேரீர்
திசூயந்திரையுந்திச சென்னியினைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல். [௮௨]

அற்பனமே யகிலவாழ்வத்தினையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனான்-கற்பனையொ
றில்லாவிடத்தேயெனச் சும்மாவைத்திருக்கக் [ன்]
கல்லாநீதானோர்கவி (௮௩)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையா மென்றென்னைப்
போதும்பொருந்தும் புனிதர்பாற்றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதே செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோ வேதத்தொனி. [௮௪]

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேற்பாழ்த்துனைச செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சென்னநிற்கவைத்தாய் நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேநீயேமதி [௮௫]

அப்பொருளுமான்மாவு மாரணநுற்சொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றானு ஆகியின-லெப்படியுந்
தேறிற்றுவிதஞ் சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்து விதமாம் (௮௬)

வேதமுதலாய் வினக்குஞ்சிவவடிவாம்
 போதநிலையிற்பொருந்தாம் - லேதமிகு
 மோதாநியல்லவிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
 தேகாதிமெய்யோதெளி

(௮௭)

நோக்கர்க்கரிதான னுண்ணியவான்மோனநிலை
 தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான காக்குமுயி
 ரத்தனைக்குநானழை மயாதலினுலயானெனதென்
 றித்தனைக்கும்பேசவிடமில்.

(௮௮)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
 தனையுணர்த்தாணீழிதானவாழ்க - வெனநென்றே
 நிககனைததுங்கைவிக்குஞ் சிவமையராந்தனமையர்க்கே
 கைக்குவருமின்பக்கனி

(௮௯)

மனத்தா லுல்வரக்கா லு மன்னவொண்ணுமோன
 லினத்தாரேநல்லவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
 கொண்டவருமன்னவரே கூறியமுத்திநெறி
 கண்டவரு மன்னவரேகாண்,

[௨௦]

கண்ணொளியேமோனக கரும்பேகவலையந்
 பண்ணொளிக்ருமுள்ளியரம்பான்மையினை - நண்ணிடவுந்
 சித்தமிரங்கிலதென் சித்தந்தெனியாவே
 றித்தனைக்கு மாதரவுமில்

(௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவ
 நெறியானபோததுவாயறிம்குந் - குறியார்
 சதசந்தருளுணர்த்தத் தானுணராரின்ற
 விதமுற்றறிவெனும்பேமெய்.

(௨௨)

குருளிக்கசங்கமமாக கொண்டேதிருமேனி
 கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளென்று
 கண்டவற்கேயானந்தம் கண்டுகொளலாமலது
 கொண்டவர்கிங் கென்னகிடைக்கும்

(௨௩)

புலியினதுளுடையான் பூதப்படையான்
 பவியிரந்தும்மெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
 பொன்முடியான்முக்கட்புரிதனசாண்பிஞ்சுந்தோர்க்
 கென்முடியாதேதுமுளதே.

(௨௪)

சொல்லுககடங்காச ககப்பொருளைநாமெனவே
 யல்லும்பக லும்மாற்றுவதென் - ளுலலசிவ
 ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பாரந்தோ
 மோனமயமானமுறை

(௨௫)

ஐயாவருணகிரி யப்பாவுணைப்போல
மொய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றறிதென்றேசற்றூர் தன்னையாய்முககணெந்தை
காற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான். (௨௬)

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைதலாவதுண்டோ
திறகாயமுமச் செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லாவிச்சகத்தி னேரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார் தாம். (௨௭)

வெள்ளங்குலாவசடை வெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங்குலாவஞ்சக் கள்ளனே றுள்ளத்தி
விலலனென்றாலன்னவன்றா நெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்காம். (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மொளன வள்ளலையே - நித்தமனபு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்கு யிருகண். (௨௯)

தொல்லவினைக்கிடாச் சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலானிள்கருணை யெய்துவனே - வல்லவனா
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானு ணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩௦)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமுலகுக்
தோன்றக்கறுணைபொழிதோன்றலே - யின்றவண்ணை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முண்ணைப்போலுண்டோவுரை (௩௧)

நெடுக்குஞ்சித்தை நினைவுக்குளுண்ணைவைத்துப்
பூசிக்குந்தாரிரைந்து பூணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனா நிருவிகற்பனிட்டைநிலை
யென்றுவறுமோவறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமை யற்றறிவாய்னின்று
பிறிவறவாநந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டிவனேயான், (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுக்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோ மெய்ப்பைப் படயடென
வேண்டிவெனிந்தவுடன் மெய்யுணரப்பொய்யனா
னாண்டீதானேயறி. (௩௪)

அயியாயோவென்னை யாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்-நெறியங்கிக
குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற் றுயருகேகாண்.

(௩௩)

ஏதுக்குடிற்கமைகொண் டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே -சோதியா
மன்னிருவிகற்ப வானந்தட்டையிவே
பின்னமறநில்லாதபின்.

(௩௪)

பின்னுமுடற்சுமையாப பேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனெந் றிருநதோமே - யன்னதனா
லானந்தந்தானேகா னாகுமெம்மையனே
யேனிர்த்ததுவபயினி.

(௩௫)

துன்பக்கடலிற் றுளைந்தெல்லாங்கோந்தே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவரு மானந்தமே

(௩௬)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணாராருக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த-நிரந்தரமு
நின்னையேசுந்திக்க நீகொடுத்தாயமோனாநா
னென்னைமுழுதுங் கொடுத்தேனே.

(௩௭)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனே தானிருநதாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெருசே -பொலலாத
தப்புவழியேநினைந்தாய் சந்ததமுநீவிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே.

(௩௮)

கொடுத்தேனெயன்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீழிவாழந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
விற்தேனேயேழை யடியேன

(௩௯)

பெற்றோம்பிறவாமை பேசாமையாயிருக்க
கற்றோமெனவுரைக்கக் காரியமேன் - சற்றேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றற்பேசுமோ வாய.

(௪௦)

காலன்றையுதைத்தான் காமன்றையெரித்தான்
பாலன்பசிகழிரங்கப் பாறகடலை - ஞாலமெச்சப
பின்னேநடக்கவிட்டான யோருளநாடாதார்க
கென்னேநடக்குகயினி.

(௪௧)

விண்ணருவிமேன்மேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்பித்தண்ணமீர் த
வெள்ளமேயானந்த வெற்பேயெனத்தொழுவு
ருள்ளமே ஞானவொளி.

(௧௪)

பிள்ளைமகிச்செஞ்சுடையான் பேசாப்பெருமையின
கள்ளவிழம்பூங்கொன்றைக் கண்ணியா - னுள்ளபடி
கல்லாவின்கீழிருந்து கற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாரு மீடேறவே.

(௧௫)

புலனைந்துதானே பொரிமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிமை-நலமிருந்த
சித்தானமோன சிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானுண்டோ பிறப்பு.

(௧௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறைமுணர்ந்தார்யாதை முயல்வாரா - பிறையணிந்த
மிக்கைலாயமலை வித்தகனேவேகியனே
செக்காணிமேனியனே செப்பு.

(௧௭)

துங்கமழமானுடையாய் குலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சுடையாய் சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயென் சென்னியின்மேற்
கூலுடையாய்நீயே கதி.

(௧௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமீர்தவாரியின்பக்கட்டி- தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தளமக்கென்றுந் துணை.

(௧௯)

நீதியாய்க்கல்லர்வினீழின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகநீதியாய் தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனாமெளன சிவன்.

(௨௦)

தேகச்செயறாறுஞ் சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லவிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேகம்மா விரு.

(௨௧)

கம்மாவிருக்கச் சுசமுதயமாகுமே
பிம்மாயாயேர்கயினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோ சொல்லவேண்டாங்கன்ம
பிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ.

(௨௨)

நீயறதவந்நிலையே நிட்டையதினியிலையோ
வாயறதவனே மயங்காதே-போயற
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்கம்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா

(ரு௩)

வாவாவென்றின்பம் வரவழைக்குங் கண்ணரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே-நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயிந்தனையேயிந்தபடி
நிலலாயதுவே நிலை

(ரு௪)

நில்லாப்பொருளை நினையாதேநின்னையுள்ளோ
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தைக்குழைந்து சுக்குசோககுருவருளால்
வந்தவழிநலவழி

(ரு௫)

வழிபிடுதென்றுமல்லாவழிபென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியானல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றே பெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீ வார்.

(ரு௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே படடிணத்துப்பிள்ளையப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது-நேரோ
மனத்துறவுமப்படியே மாணவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறெனதேயோரா

(ரு௭)

ஓராமலையொருகா லுன்மைலுள்ளெள்ளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தால வாராதோ
பத்துத்திசையும் பார்த்தெழுந்தாநந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரணதொன்

(ரு௮)

தானைதன்மைவந்து தாககிலைவவிடத்தே
வானைதிமாலைய வழங்காதோ-ஞானுக்கே
ஞன்னுள்ளேதோன்றா வுதவாகிநின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு

(ரு௯)

என்னையுன்னையின்னதின வென்றமுமிறகுநிலை
தன்னையருளென்ற தருணத்தி-லனைபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாத பெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்திதுள்ளே யுணர்.

(ரு௧௦)

சொன்னவர்தானிடடை தொகுத்திராநிடடையிலே
மன்னினவாபோதுயாாமாமென்ன-நன்னு
விருப்பாகக்கைக்கட்டி மிக்கவடநீழ
பெருப்பாணிநிகாப்பததே

(ரு௧௧)

இந்தநிருவிகற்பத் தெந்தையிருக்கரிட்டை
சுந்தைதீதேராய் செகமனைததும்-வந்ததொடாப்
பாடுகெடவனரோவோர பாத்திரதனுககாடலலலா
லாடுவதேனாட்டிமவன்

(கூஉ)

அவனேபரமுமவனேருருவு
மவனேயகிலமனைத்து மவனேதா
மானவரேசொனனா லவரோருருவெனக்கு
நானவனாயிற் பபெந்தநாள.

(கூஉ)

நாளவங்கள்போகாம னாடோறுந்தனமயே
யானவந்தார்தாளினகிழாப்புருந்தாய-மீளவுள்ளைக்
காட்டாமனிற்ருங்கருததறிந்தானெஞ்சேயுன
னாட்டானையிலலை யால

(கூச)

யானருனெனலறவே யின்பரிட்டையெனநருனைக
கோன்றானுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ - தோன்றி
யிழுககடித்தாயநெஞ்சேநீ யெனகலைகளசொர
வழுககடிக்கும்வனனாபோ லாய்

(கூடு)

எங்குஞ்சிவமே யிரண்டறறுநிதகினைஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென
நெண்ணுதேபாழி விநநதுபிறநதுழல்ப்
பண்ணுதேயானுன் பாம்.

(கூக)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யினையாப்பொய்நெஞ்சே
பொய்யைத்தானமெய்யெனவும் போருமோ-வையமறத
தன்மயத்தைமெய்யெனவே சாரந்தனையேலானந்த
மெனமயமுநின்மயமுநினமயமுமே

[கூஎ]

பூங்காவனநிழலும் புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்த மாமழையு நீங்காவாரு
சொல்லிறந்தமாண்டவாபோற றாமெளனபூயியின
னிலலையென நினநவிடம

(கூஅ)

இடம்வானநல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காககருவியனைத்து-முடனுவது
மந்தாரதாருவென வந்துமவுனரு
தந்தாரோசொறகொண்டு தான

[கூக]

தானந்தவனானா சாற்றியசுத்திநுத்தி
யானீவையெல்லாந்தாமேயாருமே-மோனருரு
சொனனவொருசொல்லாரு ககமாயிருமனமே

[கூடு]

உ ன் னையுடலை யுறு பொருளைத் தாவெனவே
யென னையடிமைக் கிருத்தினுன - சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றெயநநாநெஞ்சேயுன்னு
லிலலைபிறப்ப தெனக்கே.

(௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவிலையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவினப நிட்டை - தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனுன காண.

(௭௨)

ஆனந்தமோனொரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசைய முறறியதாம் - தேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன மோனவடிவே.

[௭௩]

எல்லாமேமோனநிறை வெயதுதலா லெவ்விடத்து
நல்லாகண் மோனநிலை நாடினார் - பொலலாத
நானெனவின்கொணைநை நடுவேமுனைக்கவிடமிக்
கேனலைநதென் மோனொருவே.

(௭௪)

மோனொருவளித்த மோனமேயானந்த
ஞானவருளுமது நாமுமது - 'வாருதி'
நின்றநிலையுமது நெஞ்சுபிறப்பும்து
வென்றறிந்தே னுனந்தமே.

(௭௫)

அறிந்தவ நெல்லலா மறிவனநிலை
மறிந்தமனமறந மவுனஞ - செறிந்திடவே
காட்டினுனந்த நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினுனமோன குரு.

(௭௬)

குருவாகித்தானொருள்க கூறுமுன்னேமோன
வுருநீடுபிரபொருளு மொக்கத - தருநியென
வாருகினையேமேறுமுண்மை வைத்திடவுகேட்டிடவு
மிகுகொருவருண்டோ வினி.

[௭௭]

இனியகருப்புவடடை யெனனாவி விட்டா
னனியிரதமாறுது நானாந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேனமோனம பிறந்தவனதேமோனமல்லாந்
கற்றிலேனதுவ கதி.

(௭௮)

எதுக்குஞ்சம்மா விருநியெனவுரைத்த
குதுக்கோதோன்றாத துணையாகப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கப்பிரியாமற்
கொணைத்தற்கோபேசா சூரி.

[௭௯]

குறியுங்குணமறக் கூடாதகூட்டத்

தறிவறிவாய்நின்று விடவாங்கே - பிறிவறவுஞ்
சுமமாவிருத்தச் சுகங்கொடுத்தமோனநின்பா
கைம்மாறுநானொழிதல் காண.

(அ)

நானறனெனுமயக்க நன்னுங்காலென்னுனை
வானறனென் நிறைய மாட்டாய்நீ - யூன்றாமல
வைத்தமவுனத்தாலே மாயைமனமீறந்து
துயத்திவிடுஞான சுகம்.

(அக)

ஞானநெய்க்கேறறகுரு நண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தரும் தழைத்தகுரு - மோனமொடு
தாயனவும்வந்தெனைத் தந்தகுருவெனசிந்தை
கோயிலெனவாழும் குரு.

(அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவிலலையென்ற
நிதநபரமகுரு நேசத்தாற - சுதநிலை
பெற்றேமேநெஞ்சே பெரும்பிறவிசாராமற
கறறேமேமோனக குரு.

(அங)

உடலபொய்யுறவு - முறறுப்பெற்றது-ஆ-ஞசஉ.

ஏ ச ற் ற வ ந் நி லு

கொச்சகக்கவிப்பா.

ஏசற்றவன்நிலையே பெந்தைபரிபூரணமா

மாசற்றவானந்த வாரிவழங்கிடுமே

யூசற்குழல்போ லுலகநெறிவாதனையாற்

பாசத்துட்செல்லாதே பலகானும்பாழ்நெஞ்சே.

(க)

பாழாகியயண்டப் பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து

மாழாழியின்பத தழுந்தப்படியாயோ

தாழாயோவெந்தை யருட்டாழ்கிழ நெஞ்சேயெனைப்போல்

வாழாதுவாழ்ந்தழியா வண்ணமிருப்பாயே.

(உ)

இருப்பாயிருந்திடப் பேரின்பவெளிகேநமக்குக்

குருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைத்திடுமோ

வருட்பாய்நமக்காக வானவந்தர்பொ ண்ணமுகிழ்

மருட்பேயர்போலிருக்க வாகண்டாயவஞ்சநெஞ்சே.

(ஈ)

வஞ்சமோபண்டையுள வாதனையாய்நிலந்து

கொஞ்சமுற்றயுனைக் குலதசொல்லவாயுமுண்டோ

வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மாளந்தமாகடற்கீழ்

நெஞ்சமேயெனபோல் நியழுந்தவாராயோ.

(ஏ)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ வீற்றிருந்த
பூராயம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ,
வோராயோநெஞ்சே யுருகாயே வற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப் பாக்ககிறைவாய்விடுமே (௧)

வாயாதோவின்பவெள்ளம் வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும் பவிராயப்பிறையேனோ
வோயாமலுன்னி யுருகுநெஞ்சே யநநிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே (௨)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகனம்
பந்தமுநவுன்னைப் படிப்பிக்ககநநவ்யா
ரித்கமதியே னுளககிங் கென்மதிகேளென்னலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற் சாரினின்பமுண்டாமே. (௩)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம் பிழைப்பதற்குள்
என்புநிலையென்பா ரதுவுநிலையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட் கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்து செய்ப்புசைகொண்டருளே (௪)

அருளையோராலயமா வானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடரமுயற்கோடோ வான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடரநீயுரைந்த தெவ்விடமோகாணேனே (௫)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்ததிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயைபிலே மாண்டனையோ வவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் சென்னமற்றுவாழியவே. (௬)

ஏசுத்தவந்நிலை முற்றுப்பெற்றது ஆக ௧௮௨.

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே [ரா
போடுந்தொழிலாற் பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவா யுயிர்க்குயி
யாடுங்கருணைப்பாஞ்சோதி யருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவயிதுகண்டிர் சேரவாரஞ்சுகத்திரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாகிதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமனதுள வெளிகாட்டுமிந்தக கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழுவஞ் சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதநந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்சுகத்திரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக கண்டரகண்டரகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்பூணமா
பேசுவாவாய்க்கிடகருதையோவின் புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௩)

காடுங்கரையும்-முற்றுப்பெற்றது-ஆடுநடுகு-

எடுத்ததேகம்

கட்டளைக்கவிப்பா,

எடுத்ததேகம் பொருளாவிழமுன்றுநீ
யெனக்கொன்றிலலை யெனமோனநன்னெறி
கொடுத்தபோது கொடுத்தனரேபிணங்
குளவிராநென்று கூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாருக கண்ணீரொடுகம்பலை
விலகுமாறுமென்வேடகைப்ரவாகத்தைத்
தடுத்தவாறும்புகலாயசிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே (௧)
நோயும்வெங்கலிப் பேயுந்தொடரநின்
நூலிற்சொன்ன முறையியமாதிரான்
ரேயும்வண்ணமெனைக காகஞங்காவலுந்
தொழும்புகொள்ளுஞ் சுவாமியுநீகண்டாய்
யோயுஞ்சன்மயினி யஞ்சலஞ்சலென்
றுலகங்கண்டு தொழுவோருருவிலே
தாயுந்தந்தையுமாஜோயசிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே

எடுத்ததேகம்,முற்றுப்பெற்றது-ஆடுநடுகு

முகமெலாம்

முகமெலாங்கண்ணீர்முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழப்ப
வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞ்
சிகமெலாந்தவமிழக்கின்ற ரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதர மாசசமைந்தோய்.

முகமெலாம்-முற்றுப் பெற்றது-ஆடு-நடுகு

திடமுறவே

கொச்சக்கவிப்பா.

திடமுறவேனின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனககென்றெண்ணி நின்னைககருவித்தோனானலனோ
வடைவுகெட்ட பாழ்மாயையாழியிலேயின எமல்லற
புடமுடியா தென்னவிப்பறதேபராபரமே. (௧)

ஆராமகண்டிங் கருட்குருவாய் நியொருகால்
வாராயோவந்து வருத்தமெல்லாந் திராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராதிவைத்த பதியே பராபரமே. (௨)

வாழாதுவாழவுனை வந்தடைந்தோ ரெல்லாரு
மாழாழியென்ன வருளானாழககாமரோ
டேழாயெனவுலக மேசுமினிநா னொருவன்
பாழாகாவாருமுகம் பாநீபராபரமே, (௩)

உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்தென்னை யாட்டிகின்ற
காளாககருணையையான காணுந்தரமாமோ
வெள்ளகதைமாமறி விடகருணபார்நஞ்சுட்டிம்
பாளத்தினமீன்போற் பதைத்தேனபராபரமே. [௪]

வாவிடகமலமலர் வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிடகருணியாறவுனககன்புகைத்தாராகஞ்சலென்பாய்
பூவிறகும்வான்கடைநிற புல்லிந்பேராபோலவொன்றைப்
பாவிடகமாட்டேன் பதியேபராபரமே (௫)

விண்ணுறுவெற்பின் விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணுறுபாய்ச்சிடுமென காதலவெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணுறுசாந்தபதத் தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணுறுமின்பப் பதியேபராபரமே. (௬)

கூடியநின்சோடியாந் கூட்டமென்றோவாய்க்ருமென
வாடியவென்றெஞ்சமுக வாட்டமுந்கண்டிலையோ
தேடியநின்சோருளைத் திக்கனைத்துங்கைகுவித்து
பாடியநா ன்கண்டாய் பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடி
மஞ்சலெனவாழுமென தாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற் ருயககுபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானாற் பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திரெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திரெறிவேண்டாத மூடனேனாகெடுவேன்
சித்திரெறிக்கென்கடவேன சோடியாக்கே வல்செய்யும்
பத்திரெறிக்கேனுமுகம் பார்நீபராமரமே. (௯)

கண்டறியேன்கேட டறியேன் காட்டுநினை யேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன் சொல்லேனினரோன்மைஎல்லாம்
பண்டறிவாய்நீயே பகராய்பராபரமே. (௧௦)

தன் வன்

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றுணுணர்ந்து
மன்னைப்பொருளெனவே வாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவிமைடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவரந்திழுத்திட் டென்னபலன்கண்டாயே. (க)

தன்னை-முற்றுப்பெற்றது-ஆகுகூகூ

ஆக்குவை

ஆக்குவைமாயையாவு நொடியினிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப
போக்கொடுவாரின்றிப் புனிதநல்லருளானநந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழுவே. (க)

ஆக்குவை-முற்றுப்பெற்றது-ஆகுகூகூ

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறோ
நிற்புரத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழவுந்
தற்பொறியாகநல்குந் தலைவினினலதோ தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணனந்தவாழுவே. (க)

முருந்தினகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாடிககாளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயுதப்பே ரினத்தனயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோ பூரணனந்தவாழுவே (உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசின்தைபெற்ற பதகனுன்பாதநீழ்
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார் பூரணனந்தவாழுவே. (உ)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைககலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருககியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரணனந்தவாழுவே (ச)

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னுறவையெல்லாம் பாழாககியெனைப்பாழாக்குங்
திண்ணியவினையைக்கொன்னு சிறியனையுய்யக்கொண்டார்
புண்ணியரினக்கேயன்றோ பூரணனந்தவாழுவே (ரு)

பத்திரீபத்தீககான பலனுநீபலவாச்செரல்வாந்
சித்திரீசித்தர்சித்தித திறமுகீதிறமார்மோன
முத்திரீமுத்திககான முதலுநீமுதன்மையான
புத்திரீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணுநந்தவாழ்வே
தாயினுமினியின்னைச் சரணவடைந்தநாயேன்
யேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தியிடைமெழுகாய்நொந்தேன் நெளிவிலேன்வினே
போயினதாற்றுகிலலேன்பூரணுநந்தவாழ்வே[காலம்
கற்புறுசிந்தை-மு மறுப்பெற்றது-ஆக-இள

மலிவளர்காதலி

பதியுண்டுநிதியுண்டு புத்திராகண்மித்திரர்கள்
பககமுண்டெககாலமும்
பவுசுணடுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படரொந நிமிரமனுகாக
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசு துருண்டு
காயசித்திகளு முண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லமமைநின்றாளிற்
கருத்தொன்று முண்டாகுமே
னதியுண்டகடலெனச் சமயததையுண்டபர
ஞானவானந்த வொளியே
நாதாநதாபமே வேதாநதமோனமே
நானெ றுமகந்தை சிரத்தேன்
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுஞுதன்ன றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலே
வளாக தலிபபெனுமையே. (க)
தெட்டிலேவரியமட மாதர்வாய்வெட்டிலே
சிறுநிலையிலே நடையிலே
சேலொத்தவிழிலிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கிறிலே
பொட்டிலேயவர்கடடு பட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூரித்தரு'லையிலே நிறகின்றிலையிலே
புருதினை நுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
நிலையடியா கூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவன்பிலே மலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
 ஞேயத்திலே யுனிருநான்
 மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருளவையோ
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே. (உ)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும
 பொய்யென் றெனக்காட்டியென்
 போதத்தினவொகி யடியீறுமில்லாத
 போதபூரண வெளிகு
 ளேதுமறநிலலெனதுபாயமாவைத்துநினை
 வெல்லாஞ்செய வல்லசித்தா
 மின்பவுருவைத்தந்த வண்ணையேநின்னையே
 யெனியேன் மறந்துயவனே
 வேதமுதலானால் லாகமத்தனமைய
 விளக்குமுட்கண்ணிலாககு
 மிககநின்மகிமையைக கேளாதசெவிடர்க்கும்
 வீறுவாதம புகலும்வாயு
 லாதநோயாளர்க்கு மெட்டாதமுக்கனுடை
 மாமருந் துக்கமிாதமே
 வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே (ங)

மிடியிட்டவாழகையர னுப்டிட்டகலமெனவு
 மெய்யெலா முள்ளுடைந்து
 வீறிட்டசெல்வாதந் தலைவாயிலவாசமாய
 வேதனைகளுநவேதனை
 துடியிட்டவெவ்வினையை யேவினாபாவிநான
 ரொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
 துணடிட்டசாண்கும்பி யினபொருட்டாயதுன
 தொண்டர்பணி செய்வதெனரோ
 வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாருரி
 லரிவையோர் பரவையாயி
 லம்மட்டெடியிட்ட நடைநடந்தருளடிக
 னடியீது முடியீதென
 வடியிட்டமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
 வளமருவு தேவையரசே

வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே

(ச)

பூரணிபுராதனி சுமங்கலேசுதந்தரி
புராந்தகி திரியம்பகியெழிற
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்யமிஸை வீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதித நாயகிருணாதித
நாதாநத சதகியெனறுன்
ஞமமேயுசசரித் திமெடியர்நாமமே
நானுச சரிககவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழ்
வகிலாண்ட கோடியினேற
வண்ணையெனையுங் கன்னியெனமறைபேக
மானநத ரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழுகங்கைபுகழ்
வளர்மருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே

(ரு)

மாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மலப்
பரிபாகம் வரவுமனதிற
பண்புமோசறறுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேன் பாபரூப
தேகமோதிடமில்லை ஞானமோகனவிறுஞ்
சிறதியேன பேரினபமோ
சேரவென்றருகளை மனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திககு தென்செய்குவேன
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முற்றுமாச் சரியமோதான்
முறியிடடெனைக்கொள்ளு நிகியமோதேடவெனின
முகவரி வண்டுபோல்
மாகமோடவுமவல்லனையாளவல்லையோ
= 'ஶுளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே

(சு)

தாளேறுதாசிபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுடசிக்கொருஞ்

கழலேறுகாற்றினிடை யழவேறுபஞ்செனச்
 சூறையிட்டறிவையெல்லா
 நாளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்கூற்றி
 னட்பேற வுள்ளுடைந்து
 நயனங்கன்றதோ ஞரேதுபோலவே
 நானிலந் தனிலலையவே
 வேளேறுதந்தியைக கனதந்தியுடன்வென்று
 விமையேறு மாலைசூடி
 விண்ணேருமேகங்கள் வெற்பேறிமதைவுற
 வெட்டிய கருங்கூந்தலாய
 வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
 மனதுக் கிசைந்தமயிலே
 வரைராஜனுக்கிருண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெனுமையே

(எ)

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாமபேய்கள்
 புந்திமுத லானபேயகள்
 போராடுகோபாதி ராசுஷப்பேய்களென்
 போதததை யூட்டித்து
 வாதனை வளரத்திடச் சதூரேவதவஞ்சன்
 வுதித்தா றி வல்லலெலலாம்
 வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராகிய
 விததையை வியந்தருள்வையோ
 நாதவடிவாகிய மகாமந்த்ரஞ்சியே
 நாதாந்த வெட்டவெளியே
 நறசமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
 ஞானவானந்தமயிலே
 வாதயிடுபரசமயம யாவுக்குமுணர்வரிந்
 மகிமைபெறு பெரியபொருளே
 வரைராஜனுக்கிருண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெனுமையே.

(அ)

மலைவளர்காதலி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௧௮௫

அகிலாண்டநயாகி சநதவிருத்தம்.

வட்டமிட்டடொளிர் பிராணவாயுவெனு
 நிகளமோடுகம னஞ்செயு
 மனவெனுமபெரிய மத்தயானையென்
 வசமடக்கிடினமு மண்டலத்

திட்டமுற்றவள ஶாஜபோகமிவன்
 போகமென்றறிஞர் புகழவே
 யேழையேறுலகி னீடுவாழவனினி
 யிங்கிதற்குமனு மானமேர்
 பட்டடவர்த்தனர் பராவுசகரதா
 பாசயமான சுபயோகமும்
 பாரகாவிய கவிதவநான்மறை
 பராயணஞ்செய் மதியூகமு
 மட்டசித்தியுந லன்பருக்கருள
 விருதுகட்டியபொ னன்னமே
 யண்டகோடிபுகழ் காவைவாழமகி
 லாண்டநாயகியெனமையே

(௧)

அகிலாண்டநாயகி-சந்தவிருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆடுஅள.

பெரிய நாயகி-விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்து மட்கரகத்தடைத்தபடி
 கனமப் புனற்குளுறுங்
 கடைகெட்டநவவாயில பெற்றபுகமட்கலக
 காயத்து ளெனையிருத்திச
 சோற்றைசுகமத்திநீ பந்தித்துவைககத்
 துருத்திகருண் மதுவென்னவே
 துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்
 டோயநீ பாய்ச்சல்செய்து
 நாற்றைப்பதித்தென ஞானமாம்பயிரதனை
 நாட்டிப் புலப்பட்டியு
 நமனுதிப்பூடு மனுகாமன்முள்ளின்று
 நாடுசிவபோகமான
 பேற்றைப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
 பெரியவகி லாண்டகோடி
 பெற்றநாயகிபெரிய கபிலமாநகர்மருவு
 பெரியநாயகி யம்மையே

(௧)

பெரியநாயகி-விருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆடுஅள.

ததைததாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனை வாழ்க்கையாக்கை
 சகமனைத்துமெளனியருடழைத்தபோதே
 ிந்திரசாலங்கனவு காளனீரா
 யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கை யெள்ளேயெள்ளே

(௧)

என்னைநான் கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென் னெவைபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலே யரசேசெசல்லாய் (உ)

அரசேநின் திருக்கருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனானதினன்முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குளருட் புனையக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன் (ங)

கண்டேனின்கென்னைபுமென் றுனையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான் கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்சளிப்பின்வியப்பாஸன்றோ (ச)

ஒவென்றசுத்தவெளி யொன்றேநின்றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோசெகவிலாசம் (ஈ)

செகத்தையெல்லா மனுவளவுஞ் சிதறவண்ணஞ்
சேர்த்தகனுவிஸ் வைப்பையனுத்திரானெயெல்லா
மசுத்துவமாம்பிரமாண்டமாகசெய்யும்
வல்வாநீநினைந்த வாறேயெல்லாம் (ஊ)

சொல்லாலே வாய்துடிப்பதல்லாநெஞ்சங்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
சுல்லாலேயிரந்தநெஞ்சங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருட்டவுங்காண்பேன்கொல்லோ (ஊ)

தந்தைதாய்-முற்றுப்பெற்றது-அஃ-நிகுசு

பெற்றவட்கே

பெற்றவட்கே தெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறுப்பேதை யறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண்டாரு
முறாதவரே கண்ணெஞ்சமுடையராவார் (க)

ஆவாவென்றமுதுதொழுங் கையராதி
யப்பனே யானந்த வடிகளேநீ
வாவாவென் றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க் கிரங்குவதெவவாறுநீயே (உ)

நீயேயிங் கெளியேற்குந் தாகமோக
நினைவூடே நின்றுணர்த்தி நிகழ்த்தலாலே

பேயேற்குந் தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானே யினனமன்பு பெருகப்பாராய் (௬)

பாராயோவென்றுயர மெல்லாமைய
பகருமுன்னே தெரியாதோர் பாவியேன்முன்
வாராயோ வின்னமொரு காலானுலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசை வைத்திடாயோ. (௭)

வைத்திடுங்காலிப் பிடித்துக்கண்ணின் மாற்பில்
வைத்திணைத்துக் கொண்டு கையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புக விருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமற விபைசுகளு சேர்வதனறோ. (௮)

சேராமற சிறறினததைப் பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பே ரிளததுடளேசேராவண்ண
மாராக நானலைந்தே னரசேந்தோ
னரிநதிருந்து மாயையிலே னமுந்தவையதாய் (௯)

வைத்தபொருளுடலாவி மூன்றுநின்கை
வசமெனவே யானகொடுக்க வாங்கிககொண்டு
சித்தமிசைப் புருந்ததுதான் மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங் குளவுரையாய் திகையாவண்ணம் (௧௦)

திகையாதோ வெந்நாளும் பேரானந்தத்
தெள்ளமுக முதவாமா றிவலைகாட்டி
வகையாக வலககழிததா யுண்டுதிது
வாமுந்தேனா னிரணம்தொள மாடுபோலே (௧௧)

மாடுமக்கள் சிற்றிடையார் ஜேம்பொனாடை
வைத்தகன தனமேடை மாடகூடம்
விடுமென்பாற் றொடர்ச்சியோர் விடைவிடாமன்
பிக்ககதிவிடனறோ விளங்கலவேண்டும். (௧௨)

வினங்கவெனக்குளளே வினங்காநின்ற
வேதகமே போதகமே விமலவாழவே
களங்கரகி தப்மொருளே மெய்னை நீங்காக
கண்ணுதலே நாதாந்தக் காட்சிப்பேறே (௧௩)

நாதமேநாதாந்த வெளியேசுத்த
ஞாதுருவே ஞானமே ஞேயமேநல
வேதமே வேதமுடி வானமோன
வித்தேயிங் கென்னையினி விட்டிடாதே. (௧௪)

பெற்றவட்கே-முற்றுப்பெற மறதுவிட-காசு

க ல் லா லி ன் .

கல்லாலினீழ்மணி லொருநால்வர்க்குங்
 கடவுணியுணர்த்துவதுங் கைகாட்டென்றற்
 சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந்தனமை
 துரும்புபறதிக் கடல்கடக்குந் துணிபேயனறே க
 அன்றோவாமோ வெனவுஞ் சமயகோழி
 யத்தனையும்வெவ்வேறு யாற்றநேரே
 நின்றாயே நினைப்பெறுமா நெய்வாறுவகே
 நின்னருள்கொண் டறிவதல்லாநெறிவேறுண்டோ. உ
 நெறிபார்க்கி னின்னையனறியகிலம்வேறே
 நிலநீர்தீக்கால்வா னுநீயலாத
 குறியாது நிலையென்றால் யாங்கள்வேறே
 கோலதயொருகூறுடையாய் கூறய்கூறாய் ங
 கூறயவைம்பூதச் சூழையைத்தாங்கிக்
 சூணமிலாமனமெனும் பேய்க்குாங்கின்பிள்ளே
 மாறாதகவலையுடன் சுழலவெனனை
 வைத்தனையேபரமேநின் மகிமைநன்றே ஈ
 நன்றெனவுந்தீதெனவு மெனக்கிங்குண்டோ
 நானாகியிருந்த நியாயஞ்சற்றே
 யின்றெனக்குவெனியானு லெல்லாம்வல்ல
 விறைவாரின்னடியருட் னிருந்துவாழவேன் இ
 வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசும்
 வையகத்தாரா கற்பனையாம் மயக்கமான
 பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச் செயலபோய்வாழப்
 பரமேநினனுனந்தப் பார்வையெங்கே ஊ
 எங்கேயெங் கேயருளெ ன் றெமையிரந்தா
 னேழையிவனெனவுமெண் யீசசைகூரு
 மங்கேயெங்கேயெளிவந் தென்னையாண்ட
 வாரமுதேயுனைக்காண்பா னலந்துபோனேன் எ
 போனகாட் கிரங்குவதே தொழிலாவிங்குன்
 பொருந்து நாளத்தனையும் போக்கினெனென்
 ஞானஞயகனெநின் மோனஞான
 நாட்டமுற்று வாழ்ந்திருக்கு நாளெந்நாளோ அ
 நாட்பட்டகமலமென்ன விதயமேவு
 நறுந்தேனேதுன்மார்க்க நாரிமார்க்கன்
 வாட்பட்டகாயமிந்தக் காயமென்றே
 வள்கூற்றுமுயிர் பிடிக்க வருமந்நீதி ஈ

நீதிபெங்கே மறையெங்கே மண்விண்ணெங்கே
நித்தியரா மவர்களைங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கே பொழுக்கமெங்கே யாக்களைங்கே
தற்பரநீ பின்னுமொன்றைச் சமைப்பாதானல். (௨)

ஆனாலும் யானெனதிக் கற்றவெல்லே
யதுபோது மதுகதிதா னல்லவென்று
போனாலுங் யாண்போவ னல்லான் மோனப்
புண்ணியனே வேறுமொரு பொருளைநாடேன், (௩)

பொருளேநின் பூரணமே வீட்டகாலம்
போகருவா வுண்டோதற போதமுண்டோ
விருடானுண் டோவல்லால் வெளிதானுண்டோ
வினபமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங்குண்டோ

உண்டோநீ படைத்தவயிர்த் திரளிலென்போ
லொருபாவி தேகாதி யுலகம்பொய்யாக
தண்டேயுமெள்ளவுத் துறவுமின்றிக்
காகனிககு ளிலைந்தவரார காட்டாய்தேவே (௪)

தேவரெல்லாந்தொழ்ச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட
செங்கரும்பேமொழிகுமொழிதித்திப்பாக
மூவற்சொலுந் தமிழ்கேட்குந் திருச்செவிக்கே
முடனேனபுலம்பியசொன் முற்றுமோதான். (௫)

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழவு
மூதறிவுக்கினியாயநின் முளரித்தாவிர
மற்றுமோ சறறுமில்லை பையோவையோ
பாவிபடுங் கடகலககம பார்த்திலாநீயா. (௬)

பார்த்தனவெல் லாமழியு மதனாற்குடடிப
பாராதே பார்த்திருக்கப ரமேமோனா
மூர்த்திவடி வாயுணர்த்துங் கைக்காட்டுணமை
முற்றுவென தல்லலவினைமுடிவதென்றே (௭)

என்றுனைநீயனறுளம்பா மென்பதென்னே
விதுநித்கவெலலந்தா மில்லையென்றே
பொனநிடச்செய் வல்லவளையெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயெ ன்னினைதுபொருந்திடாதே. (௮)

பொருந்துசக மனைத்திணையும்பொய்பொய்யென்று
புகளாபடியெய்யென்றே போந ருபத்
திருந்தபடியெனறிருப்ப தன்றேயன்றே
தெம்பெருமான் யாண்கவலை யொப்தாக்காலம். (௯)

காலமே காலமொரு மூன்றுங்கூட்டுங்
 காரணமே காரணகாரியங்களில்லாக
 கோலமேயெனவாவாவென்றுகூடிக
 குறைவறின்னருள்கொடுத்தாற் குறைவோசொல்லாய்
 சொல்லாய் தருதியெல்லங்கடந்துநின்ற
 சொருபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனைக
 கல்லாகப்படைத்தாறு மெத்தநன்றே
 கரணமுட னுறுவகலக்கமாட்டேன் 20

கலவகாதநெஞ்சுடைய ஞானதீரர்
 கடவுளுனைக் காணவேகாயமாதி
 புலங்காணாநானொருவன் ஞானம்பேசி
 பொய்க்கூடு காத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். 21

கண்டிலையோ யான்படும்பாடெல்லாமூன்று
 கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளென்பா
 தொண்டாடித்தொண்டனனரோசுருணைநீங்காச
 சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. 22

சோதியாயிருப்பிழம்பைச குறையாடுந்
 தாவெளியேமெனைததொடர்ந்து தொடர்ந்தெந்நாளும்
 வாதியாநின்மவினைப்பகையைவென்ற
 வாழ்வேப்பிங்குளைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். 23

மயக்குதுமென் மனமணுகாம்பதைகாட்டி
 வலவினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்
 செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
 செங்கைகுவிப் பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. 24

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம் புருநதுபாக்கின்
 விளங்குபரம்பொருளேநின்வினையாடடல்லான்
 மாறுபடுங்கருததில்லைமுடிவின்மோன
 வாரிதியினதிராபோலவயங்கிறமம்மா 25

அம்மாவித்தி ததிசயந்தா னனரோவனரோ
 வகண்டநிலை யாககியென்னையறிவாமண்ணரு
 கமமாவேயிருக்கவைத்தையயாவாங்கே
 சுகமயமாயிருப்பதல்லாற் சொல்லாநென்னே 26

என்னேநானடிதந்துமுலவந்தவாழிங்
 கென்ககெனவேராசெயலிலையேயெழையென்பான்
 முன்னோசெயலிலையெனவும் வினனேவந்து
 ... 27

தாயானதண்ணருளை நிரம்பவைத்துத்
 தமிழேனைப்புரவாமற் றன்னித்தள்ளிப்
 போயானதென்கொலைபா லேகதேசம்,
 பூரணத்துக்குண்டோதான் புகலலவேண்டும் ௨௮
 புகலரியநின்வினையாட் டென்னேயெந்தாய்
 புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
 யிகலவினைக்குமலமாயை கன்மத்துடே
 யிடருறவுஞ்செய்தனையேபிரக்கமீதோ ௨௯
 இரக்கமொடுபொறையித் லறிவாசார
 மிலலேனானல்லோர்களீட்டங்கண்டரற்
 கரககுமியல்புடையேனபாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
 கருந்தாதோவலலுருக்கோகரியகல்லோ (௩௦)
 கல்லாலின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக௩௩௬

பராபர கீகண்ணி

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
 பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே
 கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணாமலருள்
 விண்ணாடிருந்தவினபவெற்பேபராபரமே ௨
 சிந்தித்தவெல்லாமென சிந்தையறியிதயுதவ
 வந்தகருணை மழையேபராபரமே ௩
 ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
 பேராதேமோனப் பெருக்கேபராபரமே ௪
 ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையேலம்மும்
 பேரறிவேயின்பப பெருக்கேபராபரமே ௫
 உராயிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
 களாயிறந்தவினபககடலேபராபரமே ௬
 எத்திக்குத்தானடி யென்னிதயத்தேயுறித்
 தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே ௭
 திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தார்
 கைககுள்வளர்நெலவிக்கனியேபராபரமே ௮
 முத்தேபவளமேமொயததபகம்பெற்குடரோ
 சித்தேயென னுள்ளததெனியேபராபரமே ௯
 கண்ணைகருத்தேயெனகமபகமகண்ணிறைந்த
 விண்ணையானந்த வியப்பேபராபரமே ௧௦
 வாககாயமனதாய்மனவாக்கிநதீவாபாற்
 ருககாதேதாக நூதனியேபராபரமே ௧௧

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெனியாய்த் தோன்றவொரு
வார்த்தை சொல்லுந் த ம்னு வேபராபரமே. (102)

வானந்தமண்ணினந்தம் ஹவத் து வைத்துப் பரக்கவெனக
கானந்தந்தந்த அரசேபராபரமே. (103)

அன்பைப்பெருக்கியென நானுயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே லிறையேபராபரமே. (104)

வானமெல்லாகுகொண்ட மெள்ளம்ணிப்பொட்டகத்துக்
கானபணியான வணியேபராபரமே. (105)

ஓமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
னாடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. (106)

சித்தநினைவுள் மிச்சுஞ்செய நூலியென
முததடிசுட்டகான வுறவேபராபரமே (107)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள் போற்றியுயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவிட்டில விளக்கேபராபரமே. (108)

முத்தாந்தவிதி முள்ளீதோமும்பெருக்கே
சித்தாந்தவிதிவருந்தேவ பராபரமே. (109)

நானந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தம்விவண்டி யலைந்தேன்பராபரமே. (110)

என்புருகிறெஞ்ச மிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. (111)

சுத்தவறிவாச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென செய்வேன்பராபரமே. (112)

மாறாவனுபூதி வாக்கினல்லாலெ ன்மயக்கந்
தேருதெனசெய்வேன் சிவமேபராபரமே. (113)

தாகமநிந்தின்பரிட்டை தாராதேலாகெடுவேன்
தேகம்விழுந்திடினென செய்வேன்பராபரமே. (114)

அப்பாவென்னெயப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேப் போற்றியென்று
செப்புதலல்லாலவேதென் செய்வேன்பராபரமே. (115)

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றினபந்தநிலையே வையாபராபரமே. (116)

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றுகமறுமோபராபரமே. (117)

பாராயோவென்னைமுகம் பார்த்தொருகாலென்கவலை
திராயோவாய்திறந்து செப்பாயபராபரமே. (118)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதேரவையா பகராயபராபரமே. (119)

- ஒகோவுணப்பிரிந்தா நுளவங்கனலுவுதா
யாகோமெழுதோ பகராய்பராபரமே (௧௦)
- கூர்த்தவயிவத்தையுங்கொள்ளைகொடுத்தவுன்னருப
பார்த்தவனென்னெழுகம் பார்ந்தபராபரமே (௧௧)
- கடலமுதேனையென்கண்ணைகவலைப்
படமுடியாதெனமுகம் பார்ந்த பராபரமே (௧௨)
- உள்ளமறிவாயுழைப்பறிவாய் நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேன பராபரமே (௧௩)
- கன்றினுக்குச்சேதாகனின்றிரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெநாய்பராபரமே (௧௪)
- எண்ணுதவெண்ணமெலாமெண்ணி யெண்ணியேழை நெஞ்சம்
புண்ணாகசெய்ததினிப் போதும்பராபரமே (௧௫)
- ஆழிததுரும்பெனவே யங்குயிககுமுன் ஈழமை
பாழிறிறிவதெனன பாவம்பராபரமே (௧௬)
- கருவயிவாலுணைநான் கண்டவன்போறகூத்தாழிற்
குறடமெனறென்னெஞ்சே கொங்குகும்பராபரமே (௧௭)
- ஐயோவுணக்காண்பா னுசைகொண்டத்தையும்
பெரையோவெனியாயப் புகலாய்பராபரமே (௧௮)
- துன்பககண்ணரிற் றுணைந்தேற்குன னுனந்த
வின்பக்கண்ணர்வருவ னெந்நாளபராபரமே (௧௯)
- வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழக்காறுயுறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே (௨௦)
- பாசம்போய்நின்றவன்போற் பாராட்டியானுறு
மோசம்போனேனான முறையோபராபரமே (௨௧)
- நன்றறியென்றிதறியே னுனென்றுநின்றவனா
ரென்றறியெனேழை யெனனேபராபரமே (௨௨)
- இன்றுபுதிதன்றே யெளியேபெடுத்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே (௨௩)
- எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே (௨௪)
- இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையெற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே (௨௫)
- உற்றுற்றுநாடியுளமருண்ட பாவினையீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே (௨௬)
- எள்ளளவுநின்னைவிடவிலலா வெனையயக்கிற்
நன்னுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே (௨௭)
- பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்ப்பதர்க்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. (௨௮)

- சொன்னதைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென் சொல்லுருதிச்
கென்னத்தைச் சொல்வே னெனியேன்பராபரமே (சக)
- சொல்லும் பொருளும்ற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே (ரு)
- நேசநிருவிகற்பிட்டையல்லா லுன்னடிமைச்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே (ருக)
- துச்சனெனவேண்டாமிட் தொல்லுலகில்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே (ருஉ)
- கண்ணவாரே னுமுனைக்கைருவியாராயினந்த
மண்ணவாராட்டைபமகியேன்பராபரமே (ருங)
- கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிசசைபராபரமே (ருச)
- எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தாளேன் மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே (ருரு)
- வாயினுற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனான் தளர்ந்தேன்பராபரமே (ருசு)
- அன்னையிலாசசேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்குய்போ விருக்குமபராபரமே (ரு௭)
- உற்றுநினைக்கிறுயரமுள்ளுள்ளே செந்தியாய்ப்
பற்றுகொந்தேனென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. (ருஅ)
- பொய்யனிவனென்று மெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே (ருகூ)
- எண்ணமறிந்தேயிளப்பறிந்தே யெழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. (கஉ)
- காட்டாதே பென்னையொன்றி னுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே (கக)
- உன்னையினைந்துன்னிறைவி லுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னையிற்றின்ன மடைக்காதேபராபரமே. (கஉ)
- பரமுனக்கென்பெண்ணும் பழக்கமேமாறா
வாமெனக்குத்தந்தருளென் வாழ்வேபராபரமே. (கங)
- வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள் செய்யாய்பராபரமே (கச)
- எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே (கரு)
- வெட்டவெளிப்பேதையன் யான் வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டுருடன்சேரனந்த தெண்டன்பராபரமே (கசு)
- இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வைப்பாய்ப்பராபரமே (க௭)

- மால்காட்டிச் சிந்தை மயங்காமனின்றுககக்
கால்காட்டிநாகாதே கண்டாய்பாராமே. (௧௮)
- எப்பொருளுநீயெனவே பெண்ணுநானேருன்றது
வைப்பையழியா நிலையாவையாராமே, (௧௯)
- கம்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபாராமே. (௨௦)
- முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறின்
றன்னொடுகொளிற்பதென்றே சாற்றாய்பாராமே. (௨௧)
- மைவ்வண்ணந்திரந்த மெனனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணரிட்டை யருளாய்பாராமே. (௨௨)
- வித்தன்றியாதும் விளவதுண்டோகின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பாராமே. (௨௩)
- ஆங்காரமற்றுன் னறிவாவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பாராமே. (௨௪)
- சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்னமயமானின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பாராமே. (௨௫)
- சொல்லடாலுமரைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாசெனக்குமுத்தி யாமோபாராமே. (௨௬)
- பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாசுகமேற்பயனுண் டாமோபாராமே- (௨௭)
- கெட்டியென்றுன்னன்பர் மலங்கெட்டயர்ந்தோர் பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பாராமே. (௨௮)
- காட்டவருளிருககக் காணுதிருண்மலத்து
காட்டாமெனக்குவர னன்றோபாராமே. (௨௯)
- எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைகின்னருளு மன்றோபாராமே. (௩௦)
- எத்தனையோதேர்த்தாறு மென்னுலையின்பமுண்டோ
சித்தருவேயின்பச் சிவமேபாராமே. (௩௧)
- மண்ணொடுகிண்காட்டி முழிறந்துமுதையாவுருளைத்
கண்ணொடுகென்னுதவென்றுகாண்பேன்பாராமே (௩௨)
- பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாவிரத்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபாராமே (௩௩)
- எங்கேங்கேபார்த்தாறு மெவ்வழிக்குமவ்வழிநா
யங்கங்கிருப்பதூர் யன்றோபாராமே. (௩௪)
- அனைத்துமாய்நின்றயே யூன்றிவருகின்னை
நினைக்குமாதெந்தே நிகழ்த்தாய்பாராமே (௩௫)
- சுன்போதத்தாலே நினைப்புகழ்ப்புகழென்ற
லென்போதமெங்கே யியம்பாய்பாராமே (௩௬)

- ஒன்றைநினைந்தொளமைமறந் தோடுமௌமெல்லாந்
யென்றறிந்தாலெய்கே யியங்குமபராபரமே [அ௭]
- கொழுந்திலவுயிரடுமணக் கோதநவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேககமுண் டாகும்பராபரமே (அ௮)
- பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பா வம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடாண் பேறும்பராபரமே (அ௯)
- யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்போன்பான
தாங்கியரும்யோகமுன்னே சாரந்தோயராபரமே [[௧௦]
- அல்லும்பகலுமயிவாகி நின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே [௧௧]
- எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குண்ப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே [௧௨]
- அந்தகரணமடங்கத் துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன் தெந்தாயபராபரமே [௧௩]
- தன்னையறிந்தாற்றிலவன்மேற்பற்றலறு
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாயபராபரமே (௧௪)
- அன்பாற்களநந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதர் னுண்டேபராபரமே (௧௫)
- தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே [௧௬]
- கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவித்தேவெனியாமன்றோபராபரமே [௧௭]
- கண்முடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்முடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே [௧௮]
- கேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
பாரேன்கழிமும்படைப்பேன்பராபரமே (௧௯)
- வான்காண்வேண்டிள் மலையேறலொக்குமுன்னை
காண்காண்ப்பாவனைசெய் காட்டம்பராபரமே (௨௦)
- வாதனைவிட்டுள்ளருளின் மன்னிவல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதர்வனடோநீ சாற்றும்பராபரமே [௨௧]
- பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகளிபதருட்
டார்கித்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றும்பராபரமே (௨௨)
- விளக்குத்தகனிய்யும் வெறென்றாநின்னைத்
துளக்கமறச்சிலனென்ற சொல்வார்பராபரமே (௨௩)
- பாராதிசியப் பகர்ந்தரல்கெனவு
மாராயுஞ்சிலனுநீ பார்க்குபராபரமே (௨௪)
- பொய்யைப்பொய்யென்பறியும் போதத்துக்காதவுன்
மெய்யருளென்றோ விளம்பாய்பராபரமே (௨௫)

- வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாதலில்லையென்ற நிரம்பராபரமே (௩௧)
- மாயாசகமில்லையென் மற்றெனக்கோர்பற்றுயில
நியோனாளைன்றவந்து நிற்பென்பராபரமே (௩௨)
- வானுதிநீகயனவே னைத்தமறைபென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதே சாற்றாப்பராபரமே (௩௩)
- வெள்ளக்கருணைமத வேழவாரின்னருட்டுகென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே (௩௪)
- வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணமேத்
கொண்டாற்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே (௩௫)
- மாயைமுதலாம்வினை நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானது நியன்றோப்பராபரமே (௩௬)
- என்னறிவுமயானுமென தென்பதுவுமாயிவைக
ணினைவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௩௭)
- பார நியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவாரநானே வறியேன்பராபரமே (௩௮)
- அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுப்
கொண்டரின்னையறிந்து கொள்வார்பராபரமே (௩௯)
- ஒப்புயர்வொன்றி ன்றி யொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணி கண்டாய்பராபரமே (௪௦)
- என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போலவரியவரு முண்டோபராபரமே (௪௧)
- பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநினைசெயலே
யார்க்குசெயலிலையே யையாபராபரமே (௪௨)
- ஒன்றேபலவே யுருவேயுருவேயே
வென்றேயழைப்பதுனை யென்றுபராபரமே (௪௩)
- செப்புவதெல்லாரு செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பி,ரியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே (௪௪)
- ஆரிருந்தென்றோபோயென் னொழுதானின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன சிவமேபராபரமே (௪௫)
- வஞ்சநமனவாதனை குகம் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந தேனையாபராபரமே (௪௬)
- எந்தப்படியுன் னிதயமிருத்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபராபரமே (௪௭)
- எந்தெந்தநாளுமெனைப் பிரியாதென்னுயிராயச்
சிந்தைகுழிகொண்டவவுட் டேலேபராபரமே (௪௮)
- அஞ்சலஞ்சலென் றழகை மக கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்ந்து நிராவேபராபரமே (௪௯)

- ஏன்னையுன்றன்கைக்கனித்தார் யாவரென்னையான் கொடுத்துப்
பின்னையுன்னுற்பெற்றனலம்பேசேன்பராபரமே (கஉ௫)
- வாய்பேசாஜுமைபென வைக்கவென்றோநீமெனனத்
தாயாகாவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே (கஉ௭)
- தன்னைத்தந்தென்றைத் தடுத்தாண்டநின்கருனைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே (கஉ௭)
- மார்க்கண்டர்த்தாக ழறவிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்கென்ன பயங்காண்பராபரமே (கஉ௮)
- கட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெனியில்
விட்டநின்னையானோ வியம்பேன்பராபரமே (கஉ௯)
- குதொன்றுமின்றியெனனைச கம்மரவிருக்கவைத்தாய்
ய்தொன்றும்போதாதோ விற்பம்பராபரமே (௧௩௦)
- வாயொன்றும்பேசாமொனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ விற்பம்பராபரமே (௧௩௧)
- என்றுமிருந்தப்படிக்கென்னையெனக்கனித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே (கஉ௨)
- எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாபெருவெனியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுன கண்டேன்பராபரமே (கஉ௩)
- பித்தனையேதுமரியாப் பேதையெனையாண்டஉனக்
கெத்தனைதானெண்ட னிடிலேன்பராபரமே [கஉ௪]
- தாயார்கற்பத்தாடனமுந் தண்ணிருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே (கஉ௫)
- விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையினாகப்
பாந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே [கஉ௬]
- சின்தனையோய்நாளெனல்போய்த் தேககவிற்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீ வாழிபராபரமே [கஉ௭]
- தந்தேனையோர்வசனத் தந்தபடிக்கிற்பமுமாய்
வந்தேனையெந்தனைநீ வாழிபராபரமே [கஉ௮]
- மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோனின்னருளைக்
கண்ணுநவுட்கண்டவரைக கண்டார்பராபரமே [கஉ௯]
- என்றுங்கருணைபெற்ற விற்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்சொல்லும்பராபரமே [க௩௦]
- ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகனின்னைத்
தேடுவதுவிண்ணடியார் செய்கைபராபரமே [க௩௧]
- பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமடிப்பெற்றவர்கட்
கெக்கெழுந்தெனனூயிரி யம்பாபராபரமே [க௩௨]
- பாலொடுபேயர்பிதநர் பான்மையென்னிற்பதுவே
சீலயிருளுனியர்தஞ் செய்கைபராபரமே [க௩௩]

- உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் ருலகத்தாபோற்றிரியுங்
தொண்டர்விலையாட்டே சுகந்தாண்மரபாபரமே (௮௪௪)
- கவகுப்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கன்கண்டபழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாயபராபரமே (௮௪௫)
- காயநிலையல்லவென்று காண்பாருரங்குவரோ
தூயவருட்பற்றாத்தொடாவாபராபரமே (௮௪௬)
- அப்புழுப்பும்போன்ற வயிககியபரானந்தர்தமந்
கொப்புவிமைசொல்லுவுமவா யுண்டோயாபராபரமே (௮௪௭)
- சித்தந்தெளிந்துவிவாமானேரெல்லோர்க்கும்
கொத்தழமையான குழகாண்பராபரமே. (௮௪௮)
- தம்முயிர்போலெவ்வயிருந் தானென்றுதண்ணருளினாய்
செம்மையருககேவென்றுசெய்வென்பராபரமே (௮௪௯)
- விண்ணுக்குமவிண்ணுகி மேவுமுனங்கியாள்பூசை
பண்ணிநித்குமாறு பகராய்பராபரமே (௮௫௦)
- நெஞ்சக்மேகோயி னினைவேககந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே (௮௫௧)
- கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
கிட்டருளைபூசை செய்வார்பராபரமே (௮௫௨)
- காஷ்பிடித்துமூலக்கலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிறதேகம் விழுமோபராபரமே (௮௫௩)
- பஞ்சகத்திசெய்துநினைப் பாவித்துப்பூசைசெய்தான்
விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே (௮௫௪)
- அன்பர்பணிசெய்யவெனையானாக்கிவிட்டுவிட்டா
விளபநிலைகானேவந் தெய்தும்பராபரமே (௮௫௫)
- மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலசற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமோடுக (௮௫௬)
- விரும்புஞ்சரியையமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்க்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே. (௮௫௭)
- தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்கிவ
ஞானந்தனையனைவ நல்லோர்பராபரமே (௮௫௮)
- சொன்னதைசொலவித் துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதென்கா னெந்தாய்பராபரமே (௮௫௯)
- இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றோ
வனறேவினைந்தனறோவாற்றேன்பராபரமே (௮௬௦)
- எண்ணமுந்தானின்னவிட வில்லையென்றாவிவாழ்முனமே
பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே (௮௬௧)
- என்னையின்னதென்றவா வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னவினையுடன் முறையோபராபரமே (௮௬௨)

- அற்பாநான்செய்வீனையை யையாநீகட்பிங்
குறியேதென்கருளவு கூறும்பராபரமே (௧௧௭)
- என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே (௧௧௮)
- வல்லமையேகூட்டினின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினென்கே யிருக்கும்பராபரமே (௧௧௯)
- முக்குணத்தாடுல்லா முனைக்கப்பிரகிரிதித்
திக்குணத்தாடுல்லாதாடுந்தாய்பராபரமே (௧௨௦)
- ஆற்றப்படாதுதுணிவ மையென்னுலென்மனது
தேற்றப்பிடாதினியென் செய்வேன்பராபரமே [௧௨௧]
- பூராயகாய்மனைதப் போக்கவறியாமலையோ
யாராயிலந்தே னரசேபராபரமே (௧௨௨)
- சினமிறக்கக்கற்றாலுரு சித்தியெலலாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே (௧௨௩)
- வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே (௧௨௪)
- ருதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்மெனம்
வாதாடுனென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே (௧௨௫)
- கொள்ளித்தேன்கொட்டிக் குதிக்கின்றமேய்க்குறங்காய்க்
கள்ளமனத்துள்ளுவதென் கண்டாய்பராபரமே (௧௨௬)
- வந்ததையும்போளதையும்வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சுந்தையிதமகிழ்தஞ்சேரும்பராபரமே (௧௨௭)
- ஏறுமயிர்பாலமுணர் விந்தவிடயங்கநெருப்
றெனவுநன்றா வறிந்தேன்பராபரமே (௧௨௮)
- பொறியுறியேயேழை பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்கித்த விதியாமோபராபரமே (௧௨௯)
- பாசசாலங்கனெலலாம்பறறுவிடஞானவைவான்
விசுவானெந்நான் விளம்பாய்பராபரமே (௧௩௦)
- எந்தவுடலேனு மெடுத்தவிடநல்லதென்று
சிந்தைசெய்வந்திறகு செப்பாய்பராபரமே (௧௩௧)
- பொய்யெல்லாமொன்றாப் பொருத்தவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய விடுமோபராபரமே (௧௩௨)
- மின்னையபொய்யுடலை மெய்யென்றுகம்பியையோ
நின்றுமறக்கை நெறியோபராபரமே (௧௩௩)
- நித்தியமொன்றிலலாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைத்தான்னுன்பமுண்டோ வெண்ணேபராபரமே
- தேவியுமென்றுசுடர் தேம்புவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாறபயந்தா னுண்டோபராபரமே (௧௩௪)

- ஏதச்சுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுரினயாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே [௧௮௨]
- தோர்பரலைநாலாட் சுமையாகுஞ்சேவனென்றிக்
கார்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே [௧௮௩]
- ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிக ம்பிராளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியெனன கண்டேன்பராபரமே [௧௮௪]
- பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலையசேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுகாண்பராபரமே [௧௮௫]
- நூலேணிவிண்ணேற் நூற்குப்பவித்திலைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற் போதம்பராபரமே [௧௮௬]
- சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமண மசோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞான மாக்ககம்பராபரமே [௧௮௭]
- வாசகஞானத்தால் வருமோககம்பாழத்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே [௧௮௮]
- கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
ஞட்டியின் ரிவாய்பேச னன்றோபராபரமே [௧௮௯]
- வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே [௧௯௦]
- காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணர்நதாலுமதை
ஞாலந்தனக்குறையாய் நலலோர்பராபரமே [௧௯௧]
- கொல்லாவிதமொன்று கொண்டவரோநல்லோர்மற்
றல்லாதாயாரோ வறியேனபராபரமே [௧௯௨]
- இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துசெய்க்கைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே [௧௯௩]
- எதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியென்னஞ்சிகள்
போதநிலைநீண்ட புலத்தோர்பராபரமே [௧௯௪]
- ஆயிரஞ்சொன்னுவு னறியாதவஞ்சகெஞ்சப்
பேயரொடுகடிந் பிழைகாண்பராபரமே [௧௯௫]
- மாயமயக்கொழிந்தாற் மறஞென்றைநாவெரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே [௧௯௬]
- நித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களுநல்ல துறவோர்பராபரமே [௧௯௭]
- எந்நெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்டுக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்ப்பராபரமே [௧௯௮]
- மந்தவறிவாக்கின்பம் வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வென்பராபரமே [௧௯௯]
- தேடினெனநிக்கனைத்துக் தெண்டநிட்டென்கிந்தனைந்து
வாடினெனெனம்மக்க மாற்றாய்பராபரமே (௨௦)

மதுமையினுமொன்றை மறுத்தன்றோவென்னை யுத்தம்கொள்ளவேண்டு மரசேபராபரமே	உக௪
காலப்பயந்தீரவின்பக் காற்பயமென்றெழுந்த மாலையுளத்தினையே வாழிபராபரமே	உக௫
நீர்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப் பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபரமே	
நீர்க்குமிழிபொலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப் பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைபராபரமே	உக௬
ஆடியோய்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமுனைத் தேடியோய்கிளந்தேனென் செய்வேன்பராபரமே	உக௭
வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்றாக்கண்களிக்கு நாதாந்தமோனலமோ பராபரமே	உக௮
ஆனந்தமானநினை யன் றியொன்றையுன்துத் மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே	உக௯
ஏதுக்குமுன்னேவிட வில்லையென்றலென்கருத்தைச் சோதிக்கவேண்டாநான் சொன்னேன்பராபரமே	உக௧௦
முத்தியினுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றே ரெத்தனைபேரென்றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே	உக௧௧
நீயன் றிநானூர் நினைவாரென்னெஞ்சுகமார் தாயன் றிருவமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே	உக௧௨
ஆங்கமேலின்னவழிவ மானகங்கப்பிடநீ பெங்குமேனெனென்ற தென்னேபராபரமே	உக௧௩
கொன்னெவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டெழித்தார்கிழித்தா கள்ளமுன்க்கப்பலெங்கே காணும்பராயரமே	[ந]
எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ மென்றவுக்குஞ்சுடித்தனெசால் வக்கணையாவின்பம் வருமோப்பராபரமே	உக௧௪
தூல்லெயியப்பரூசி தலைக்குன்னுநீர்காணுநல்லோர் சொல்லுணரின்னானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே	
நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிக்தித்தபேயறிஞ் சென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே	உக௧௫
என்னதியானென்னலற்றோ ரெங்கிருந்தயார்க்கினுநின் சன்னிதியாக்பெரிய சாயிபராபரமே	உக௧௬
சோற்றுத்துருத்திச் சமைகமப்பக்கன்பிதுத்த காந்தைப்பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பராபரமே	உக௧௭
உன்னபுதியொன்றை யுரைக்கின்வர்கவர்க்குமுற்றுவாய்ப் கள்ளமுன்னியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே	உக௧௮
அறித்தவியலாதுவொன்றை யான்பகர்வதல்லாத் றெடுத்ததொன்றையான்வேண்டிச் சொல்லென்பராபர	

- உள்ளம்நியாதொருவ சொன்வையுன்னிப்பேடுநிபோ
துன்னியினங்கன்றயுத துழிப்பென்மரபாமே (உஉ௮)
- எல்லாருமின்புற நிருக்கவினைப்பதுவே
பல்லாமல்வேறென தறியேன்பரபாமே (உஉ௯)
- முன்னுண்மெய்துஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைப்பரபாமே (உ௨௯)
- கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்துஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைப்பரபாமே (உ௩௦)
- கண்டபிறுதென்னறியின் கண்ணாடேகாட்டுபெற
மண்டியபேரொளிரி வாழிபரபாமே (உ௩௧)
- கானுதன்மைமென்று நாடாமதுடயின்ப
வானுதிநின்றனை வாழிபரபாமே (உ௩௨)
- அதத்தாடனுவனுவா யன்டமெல்லாந்தாய்
மகத்தானின்றுநீ வாழிபரபாமே (உ௩௩)
- காரமொக்கப்பவலுநக கண்ணாடுமென்கண்ணே
வாரத்தைத்துக்காத்தானீ வாழிபரபாமே (உ௩௪)
- புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியையோராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பா ரென்னேபரபாமே (உ௩௫)
- முர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனருருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர் வாழிபரபாமே (உ௩௬)
- சொல்லும்பொருளுட் தொடராவருணிதைற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பரபாமே (உ௩௭)
- இந்தைவதைகருள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களைத்தனைபேர் பேசாய்பரபாமே (உ௩௮)
- நாடுகருகிசா னுட்டியபானயமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பரபாமே (உ௩௯)
- தேடுக்திரவியமுஞ் சேர்த்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருத்துணையோ கூறாய்பரபாமே (உ௪௦)
- தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துரைக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில் வாழ்வாய்பரபாமே (உ௪௧)
- நீராய்க்ககின்றுகி னெட்டுயிர்த்துநின்றேநீ
பாராத்தென்னோ பகராய்பரபாமே (உ௪௨)
- உள்ளபொருளானியுடன் குன்றிமன்றேந்தாய்
) கொள்ளெனியுடையிடுவென் குறைதாய்பரபாமே (உ௪௩)
- ஆழந்தாயேயிவ்வுயிர் எல்லாவுலகந்தந்தருளான
வாழ்ந்தாயேயென்றிநி னையிவ்வுலகிடு (உ௪௪)
- தாராவருள் யெல்லாந் தந்தையிடுவென் குறிகள்
வாராயோடுவென்றிநி வாய்பரபாமே (உ௪௫)

- ஆசையுனமீதல்லா லருளறியவேறுமொளறித்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்காற்பராபரமே (௨௩௯)
- ஆதியந்தநீருருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே (௨௪௦)
- தானாகவந்து தடுத்தானெனையின்ப
வானாகசெய்தவின்ப வானேபராபரமே (௨௪௧)
- பற்றற்றிருக்குறெறி பற்றிக்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநீனக்குமனஞ் சொன்னேனபராபரமே (௨௪௨)
- படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றூர்க்கன்றோ சுகங்கான்பராபரமே (௨௪௩)
- சத்தாகின்றோ சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே (௨௪௪)
- சித்தநிருவிகற்பஞ் சோந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே (௨௪௫)
- ஆதிகாலத்திலெனையண்டனையேயிப்பாளி
போதியெனினென்கேளான் போவேன்பராபரமே (௨௪௬)
- நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாலுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கினனதென்று செப்பாய்பராபரமே (௨௪௭)
- கன்னறும்பாகாய்க் கருப்புலட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு னிருந்தாய்பராபரமே (௨௪௮)
- சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வகருதிகொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே (௨௪௯)
- அறிவிப்பாநீயென்றூலம் புலன்கடந்தந்
நெறிநின்பாரீயாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௨௫௦)
- அந்தக்காணமெனு மாகாதபேய்களெனே
வந்துபிழத்தாட்ட வழக்கோபராபரமே (௨௫௧)
- ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே (௨௫௨)
- அருளாகிநின்ற கமராகாமலையோ
விருளாகிநிற்க வியுல்போபராபரமே (௨௫௩)
- அன்பொல்லாமின்ப மருந்திடவுமயாஹுருவன
றுன்புறுதன்னோடு சொல்லாய்பராபரமே (௨௫௪)
- சந்ததமுனின்கருணை சாற்றுலதல்லால்வேறு
சிந்தையறியெனான் சித்தம்பராபரமே (௨௫௫)
- நானுனைக்குறறு நாட்டத்தாலென்னைவிட்டிப்
போனாறுமுன்னவிட்டிப் போகேன்பராபரமே (௨௫௬)
- இக்காயம்பொய்யென்றோ ரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோ புகலாய்பராபரமே (௨௫௭)

தாதுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டியிரும் வானுதியுமொழுங்காய் மன்னும்பராபரமே	(௨௮௮)
உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலகரைய மின்னுமானந்த வினக்கேபராபரமே	(௨௮௯)
நர்ப்பட்டலலைந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுளக காட்பட்டுந்துன்பமெனக் காமோபராபரமே	(௨௯௦)
பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா லாவிசுதுறுதுணையா ரையாபராபரமே	(௨௯௧)
பின்னறவேதாரகமாய் நின்றுககமெய்தாம லென்னிற்றைவேபாவித்தே னென்னேபராபரமே	(௨௯௨)
நின்னைச்சரண்புகுந்தா ளீகாககல்வேண்மெல்லா லென்னேபுரமயிதித லென்னேபராபரமே	(௨௯௩)
மாறாததுன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தானின்செவியி லேருதவாதே தியம்பாய்பராபரமே	(௨௯௪)
விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்வலந்த வஞ்சுபுயிவேடருக்கு மாறறேன்பராபரமே	(௨௯௫)
கன்னங்கரியநிறக் காமாநிராக்ஷசப்பேயுய்க் கென்னிலககாகவைத்த தென்னேபராபரமே	(௨௯௬)
சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கஞ்சென்மமற முத்திநெறிகேட்டன முறைகாண்பராபரமே	(௨௯௭)
சிந்தைசிகயச சிதைபாதவானந்த மெந்தவகையாலேவந் தெயதும்பராபரமே	(௨௯௮)
கூர்த்தவநிலாலறியக் கூடாதெனக்குவரன் தேர்த்தபடிதானே திரிந்தேனபராபரமே	(௨௯௯)
பத்தரருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த வெததனைநாள்செல்லு மியம்பாயபராபரமே	(௩௦௦)
தீரத்தினாற்றுநவு சேரர்மலிவ்வுலகிற் பாரத்தனபேசல பண்போபராபரமே	(௩௦௧)
யிந்தவெளியிணையுண் டேப்பமிடப்போறிவாத தந்தவெளிககேவெளியாச சார்ந்தேனபராபரமே	(௩௦௨)
உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி யிணக்குருமென்னேழமைதா னென்னேபராபரமே	(௩௦௩)
உண்டிபோலின்ற முலகைத்திரமெனவுட் கொண்கொன்பெற்றபலன கூறும்பராயரமே	(௩௦௪)
உன்னபடியாதுமென உற்றுணந்தேனக்கணமே கன்னமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே	(௩௦௫)
சித்தமவனந் செயலவாககெலாமவனந்	

- கண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்தனைகருங்
கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபாரபரமே (௨௭௭)
- எனக்கினியாருளபோலு மில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியானாக வுளவேனபாரபரமே (௨௭௮)
- அண்ட்பிண்டங்கானே னகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவெனனை நீகலந்த காலம்பாரபரமே (௨௭௯)
- எத்தனையோகோடி பெடுத்தெழுத்துசொன்னாலுன்
சித்தம்நாங்கலையென் செயவேனபாரபரமே (௨௮௦)
- அன்றந்தநாலவருக்கு மப்புதமாரீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக குண்டோபாரபரமே (௨௮௧)
- அப்பனென்றமன்னையென்று மாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின சீகாண்பாரபரமே (௨௮௨)
- எட்டுங்கனமும்ந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாயபாரபரமே (௨௮௩)
- பேசாதமோனநிலை பெற்றென்றேறின்னருளாம
வாசமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பாரபரமே (௨௮௪)
- என்றாலுங்கேட்டசலங்கமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பாரபரமே (௨௮௫)
- எட்டவழிவெலாந் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெலாநின்னருளே யன்றோபாரபரமே (௨௮௬)
- எட்செயலாலொன்றுமில் தானென்றானபாவி
நினைசெயலாய்நிலை நினைவேனபாரபரமே (௨௮௭)
- இசைகளைவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலககாநின்னருடன வாய்க்கும்பாரபரமே (௨௮௮)
- கன்னையரியாதுசுகந் தானாநிருந்துவிட்டா
லுன்னையரியவரு ளுண்டோபாரபரமே (௨௮௯)
- உன்றிரண்டென்றுன்ன வுணர்வுகொடுத்துளபடி
யென்றுமெனனைவையா யிரையேபாரபரமே (௨௯௦)
- குதுமடியாகளுளங் காணவெளியாகுந்
துரியநிலைவான ககமேபாரபரமே (௨௯௧)
- உய்யங்குவித்தகெஞ்சனருட்பொறபறித்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெத்தக் காலம்பாரபரமே (௨௯௨)
- அத்துவிதமான வயிகக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையன்னிலையா சொலவார்பாரபரமே (௨௯௩)
- உத்தகரவலாபின மணபோமோமாயையினோர்க்
கெத்தனையோதித்துமெனன மெயந்தாயபாரபரமே (௨௯௪)
- உட்டறத்தேகமறறுப் போகுமுன்னேநின்னருளப்
காட்டாதகாதோவென கண்ணேபாரபரமே (௨௯௫)

சொல்லிப்பதர்களைந்து சொன்முடிவுகாணுதார் நெல்லிறப்பதாபோல நித்பாபராபரமே	(உக௯)
அழுக்காற்றுகெஞ்ச மழுங்கியபுனமாக்க விழுக்காற்றுவின்பல மெய்தாப்பராபரமே	(உ௯௭)
தேகாதிபொயபெனவேதோத்தவுபசாந்தருக்கு மோகாதிபுனடோ மொழியாப்பராபரமே	(உ௯௮)
சாதனையெல்லாமவிழத்தறபோதங்காட்டாதோர் போதனைநிலகுவதெப் போதேபராபரமே	(உ௯௯)
புனறுமறியாவிறுளா முன்னம்படைத்தவெனக் கெனறுகதிருவ தெந்தாய்பராபரமே	(௩௦)
சிந்திகுந்தோறுமென்னுட் சிஞ்சுமாயூற்றூறிப் புகதிக்குணிந்தவருட் பொறபேபராபரமே	(௩௦௧)
என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்காசூறிப்பனைத்துங் கனறையுதைகாவி கதைகாண்பராபரமே	(௩௦௨)
குறநகருதையைக் குணமேலிடவருளை புறநவரோயாகி குறவாம்பராபரமே	[௩௦௩]
ஒருரையாலவாய்குமுணமைக் கோரனந்ததுல்கோழிம் பேருரையாற்பேசிலென்ன பேரூம்பராபரமே	(௩௦௪)
சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசமுலு மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே	[௩௦௫]
பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும பேராணவற்றை படித்துததூத்தவல்லா ராகாண்பராபரமே	(௩௦௬)
நேசத்தானினனை நினைக்குநினைவுடையா ராசைக்கடலிலமுநதாபராபரமே	[௩௦௭]
கள்ளதுகட்டுணவுங் காரியமோநானெருசொற் கொள்ளாததோஷமனறோ கூறுபராபரமே	[௩௦௮]
சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா நின்றவாக்கேயானத நிடடைபராபரமே	[௩௦௯]
நீட்சிசூறுகவிலலா நிதயக்காரமபசு சாட்சியாமுன்னைவநது சாராதேபராபரமே	[௩௧௦]
வானுதித்ததுவமாய மனன்நிலைநகாரணநீ நானுநிற்பதெநத நாளோபராபரமே	[௩௧௧]
காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாளென்னவுன்னு நாட்டத்திலுநிலவந நடபேபராபரமே	௩௧௨
சித்திரையாயதநாளே நினையாநதானிததனித்தரு செத்தபிழைப்பாஸ்தெவகள செய்கைபராபரமே	[௩௧௩]
இன்பநிடடையெயதாமல யாதெனினுஞ்செனறுமன துன்புறுதலவன்பிடுவித துக்கம்பராபரமே	[௩௧௪]

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ சையமிலையையிலை யையாபராபரமே	
மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெளக்கினியோர் தந்திரதைவவக்கத் தாகாதோபராபரமே	[௩௬௬]
வின்கருணபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த் தன்கருணதோன்றவரு டாயநீபராயரமே	[௩௬௭]
தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகினின்ற னின்மயமாபெல்லா நிகழும்பராபரமே	[௩௬௮]
வங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையையநீவாவென்றே பாங்குபெறசெய்வதுனமேற் பாரம்பராபரமே	[௩௬௯]
ஆண்டநின்னைநீங்கா வழமைகள்யாமாணவத்தைப் பூண்டதென்னகனமம் புகலாய்பராபரமே	[௩௭௦]
என்கணுநீயென்ற லிருந்தபடியெய்தாம லங்குயிங்குமென்றலைய லாமோபராபரமே	[௩௭௧]
கற்குமதுவுண்டு களித்ததெல்லானின்னருளி னிர்க்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே	[௩௭௨]
அண்டபகிரண்டமரியாதநின்வழுவைக் கண்டவரைகண்டாற் கதியாம்பராபரமே	[௩௭௩]
கலக்கமுற்றநெஞ்சக் கலக்கித்திரும்பத் துலக்குபவனியலையோ சொல்லாய்பராபரமே	[௩௭௪]
சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால் வந்ததெலானின்செயலா வாழ்வேன்பராபரமே	[௩௭௫]
பந்தமெல்லாதீர்ப் பரஞ்சொகிநீகுருவாய் வந்தவழுவை மறவேன்பராபரமே	[௩௭௬]
தானந்தமான சகசனிறுவிகற்ப வானந்தனிட்டையரு ளையாபராபரமே	[௩௭௭]
அலலெல்லாந்தீரவெனக் கானந்தமாகவெரு சொல்லையென்பால்வைத்தத்தை யென்சொல்வேன்பராபரமே	
சிந்தைமயக்கமறச் சினமயமாநனின் நலுன்னைத் தந்தவுணக்கெனையுநான் றந்தேன்பராபரமே	[௩௭௮]
மைகாட்டுமாயை மயக்கமறநீகுருவாயக கைகாட்டவங்கனவு கண்டேன்பராபரமே	[௩௭௯]
மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவென்செனியிசைக் கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே	[௩௮௦]
மண்ணுனமாயெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு கண்ணுரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே	[௩௮௧]
மண்ணீர்மையாலே மயங்காதுனகையாலென் கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே	[௩௮௨]

- உள்ளதுணரா வுணர்விவிமாபாவிபெனரே
மெள்ளமெள்ளககைநெகிழ விட்டாயபராபரமே (௩௩௪)
- எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே (௩௩௫)
- பந்தமயக்கிருககப் பநறொழிந்தேனென்றுளரு
மிந்தமயகக மெனக்கேனபராபரமே (௩௩௬]
- காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் பண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளே யனரேபராபரமே
- எட்டுத்திசையுமொன்று யின்பமானின்றுவுண்ணை
விட்டுப்பிரியவிடம வேரேபராபரமே [௩௩௭]
- பிரியாதுயிர்க்குபிராயப்பின்னமதவோங்குரு
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே (௩௩௯)
- ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளனவுநீயிரங்காச
குதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே (௩௪௦)
- கற்பனையாப்பாகின்றேன் கண்ணிருககம்பலையஞ்
சொற்பனத்துங்காணென்னசொலவேன்பராபரமே.
- வன்பொன்றுநீங்கா மனத்திப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றுமபோது மெனக்கையாபராபரமே (௩௪௨)
- ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவுனநின்
போதநிலைகாட்டிற் பொருதோபராபரமே (௩௪௩)
- தூராமலெல்லா மொழிந்தேதருன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தருமோபராபரமே [௩௪௪]
- மோனந்தருளுள மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழககை யருளாய்பராபரமே [௩௪௫]
- வாழுககங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே [௩௪௬]
- புத்தியினுநின்னடியைப் போற்றுநின்றமெய்யடியா
கீதையிறப்போநின் நியானம்பராபரமே [௩௪௭]
- உனக்குவமையாக்கருணை புள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே [௩௪௮]
- தாயிருந்தும்பின்னை தளர்த்தாற்போலெவ்விடதது
நீயிருந்துகான்றளாந்து நின்றேன்பராபரமே [௩௪௯]
- வாயாற்றிணுகெட்ட வாரேபோல்வாயபேசிப்
பேயானாக்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே [௩௫௦]
- பாவமென்றாலேதும் பயமின்றிசெய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந் தெரிந்தார்பராபரமே [௩௫௧]
- இன்பநிருவிசுற்ப மின்றேதான்வன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேன்பராபரமே [௩௫௨]

கற்குநிலைகற்றூந் கருவியவிழாதருளாய நிற்குநிலைகறபதுவே நீதம்பராபரமே	[௩௫௩]
காச்சுச்சுடர்விடும்போற கட்டிபேரனிண்மலமாய் பேச்சறநவரே பிறவார்பராபரமே	[௩௫௪]
பற்றொழிந்துசிறதைப் பகைப்பொழிந்துதானேதா னநிற்குப்பதெனானைக் கமைப்பாயபராபரமே	[௩௫௫]
உருவெனினதான்வாதந் உத்தமாக்கல்லாலினழும் குருவழிநினறாககுமுண்டோ கூராய்பராபரமே	[௩௫௬]
தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறசசீவன்முத்தி யாகுநெரிநல்லநெறியையபராபரமே	௩௫௭
உலகநெறிபோற்சடல மோயவுவீர்முத்தி யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே	௩௫௮
பரமாய்பரவெலியாற் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்கும் திரமேதுயில்லைநன்றாய்த் தேர்ந்தேன்பராபரமே	௩௫௯
தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னமேயெய்திநட மாடுவேனானந்த மாவேன்பராபரமே	௩௬௦
உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே	[௩௬௧]
பட்டப்பகற்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம் வெட்டவெனியாக வினங்கும்பராபரமே	[௩௬௨]
பார்க்கினனுப்போற்கிடந்த பாழ்சிந்தைமாளினென்னே யார்க்குஞ்சரிபிடலா மையபராபரமே	[௩௬௩]
பாட்டுக்கோவன்பிணக்கோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க னீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி னின்றாய்பராபரமே	௩௬௪
முத்தாந்தவித்தே முனைக்குனிலமாயெழுந்த சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே	௩௬௫
உன்னுவெனியாயுரக்காதபேருணர்வா யென்னுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே	௩௬௬
தத்துவமெல்லாமுன்ற தன்மயர்க்குச்சின்மயமா னிர்த்தமுத்தசுத்த னிறைவேபராபரமே	௩௬௭
உள்ளக்கொடிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த வென்னமலர்க்கருணை வேண்டும்பராபரமே	௩௬௮
என்னேப்பிடிப்பதருளின் கடனாமென்கடன னின்னிநபனியரவே னிற்கைபராபரமே	௩௬௯
தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த மானேமனாகீத வாழ்வேபராபரமே	௩௭௦
மண்ணுதிபூதமெல்லாம் தன்கிருந்தனின்னிறைவைக் ண்ணாரக்கண்டு களித்தேனாபராபரமே	௩௭௧

பைங்கிளிக்கண்ணி

- அந்தமுடனாகி யளவாமலென்னறிவீர்
சுந்தாவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே (க)
- அகமேவுமண்ணலுககென னல்லலெல்லாருசொலவிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே (உ)
- ஆவிக்குளர்வியேனு மற்புதனார்கிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாயநீபைங்கிளியே (ங)
- ஆருமறியாமலென யநதரங்கமாகவந்து
சேருமபடியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே (ச)
- ஆருனகண்ணீரககேன னங்கபங்கமா னதையுங்
கூறுததென்னோகுதலைமொழிப்பங் கிளியே (ரு)
- இன்பருவவாடையமூக் கேறுமெமககண்ணல்சத்த
வம்பரமாமாடை யளிப்பானோபைங்கிளியே (சு)
- உன்னாமலொன்றிரண்டென் றேராமலவிட்டுநெறி
சொன்னுவரவுவகை சொல்லாயநீபைங்கிளியே (எ)
- ஊருமிலாபேருமிலா நற்றூர்பொருளுடனே
யாருமிலா ரெனனை யறிவாரோபைங்கிளியே (அ)
- ஊரைப்பாராமலெனச் சூளளகததுநாயகனா
சீரைப்பாததார்கருணை செயவாரோபைங்கிளியே (ஊ)
- என்றுவிடியுமிறை வாரோவெனநென்று
நினநிலையெலலா நிகழத்தாயநீபைங்கிளியே (ய)
- எந்தமடலாடு மெழுதாவிறைவழிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுங்ச் சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே (யக)
- கண்ணுண்மணுபோலி பங் காடடியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சோவாரோபைங்கிளியே (யஉ)
- ஏடாமலர்குடே னெமபெருமான் பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாயகடுமோபைங்கிளியே (யங)
- கல்லென்மலரேன் களிந்தவனடிபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு சாடுவாரோபைங்கிளியே (யச)
- கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபொருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே (யரு)
- காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
விணைகழித்துமெலியேனோபைங்கிளியே (யசு)
- காந்தமிற்கும்பைக கவர்த்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெமையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே (யஎ)
- காதலால்வாடினதுங் கண்டனையெய்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே (யஅ)
- கிடங்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவழிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாயநீபைங்கிளியே (யக)

- டிட்டுரொஞ்சிற் கிளாவார்தழுவவென்று
 டெட்டோரவரவா நேசமென்னோபைங்கினியே
 கூறுகருணமூமில்லாக் கொண்கையினுரெனகவலை
 யாறுமபடிக்கு மனைவாரோபைங்கினியே (௨௭)
 சின்னஞ்சிறியேனறன் சிந்தைகவந்தாரிலாதவா
 தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கினியே (௨௮)
 சிந்தைமருளாத தெளிவித்தெனையான
 வந்தகுருநாதனருளவாயக்குமோபைங்கினியே (௨௯)
 சொல்லிறந்துநின்ற சுருபுப்பெயர்மனை
 யல்லும்பகலுமனைவேனோபைங்கினியே (௩௦)
 தற்போதத்தாலே தலைகீழ்தாகவைய
 னறபோதவின்புவா நாட்செவ்வோபைங்கினியே (௩௧)
 தனையையியுந் தருணந்தனிதறவை
 ரென்னையனையாதவண்ணமென்கொளித்தார்பைங்கினியே (௩௨)
 தாவகரியமையெல்லலாக் தந்தனவிட்டெனாருளாம்
 பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிதைக்குப் பண்போசொல்பைங்கினியே
 தாவியதோர்மாககடமூந் தன்மையிட்டேயண்ணலிடத்
 தோவியம்போனிறிநெனை யுள குவரோபைங்கினியே (௩௩)
 தீராக்கருவழகைத் தோவையிட்டெனெனையினிப்
 பாரேறுதாண்டானைப் பற்றுவனோபைங்கினியே (௩௪)
 தூங்கிவிழித்தென்னபலன நூங்காமநூங்குநிறகும
 பாகுகுண்டாலன ிறு பலனகாண்பேனபைங்கினியே (௩௫)
 தொல்லைகவலை தொலைத்துக் குழியாத
 வெல்லையிலாவின்பமயமெயதுவனோபைங்கினியே (௩௬)
 நன்னெஞ்சத்தன்பொல்லா நாதனாச்சேர்க்கிளப்போத்தார்
 வன்னெஞ்சத்தாலேநான வாழவழிமுந்தேன்பைங்கினியே (௩௭)
 கானேகருகினவா நாடாசும்மாவிருந்தாற்
 றுனையனைவரவா தன்மையெனனோபைங்கினியே (௩௮)
 நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிறகையிலேசாகவதஞ்
 சோககவரியாமற றிகைப்பேனோபைங்கினியே (௩௯)
 நெஞ்சகத்திலவாழ்வார் நினைக்கினவேறென்றனையார்
 வஞ்சகத்தாலலரவார் மார்க்கமெனனோபைங்கினியே (௪௦)
 பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படகலலாலடிவாழ
 சின்முத்திரையாசைச் சேர்வேனோபைங்கினியே (௪௧)
 பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
 னிச்சையெல்லாமண்ணு கியம்பிவாபைங்கினியே (௪௨)
 பாசமந்தஞ்செய்ததுன்பம் பாராமலெம்முறவ
 ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனோபைங்கினியே (௪௩)

- பாராசையறிறையைப் பற்றநான்பற்றிவீன்ற
பூராயமெலலாம் புகன்றுவாபைங்கினியே (௩௯)
- பேதைப்பருவத்தே பிள்ளெடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்நாரோழைபைங்கினியே (௪௦)
- பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பார்ப்புத்தபைங்கொடிசோ
செம்பயிரைநாடித் திகைத்தேனாபைங்கினியே (௪௧)
- பொய்க்குகொண்டு புலம்புலனோலெம்மிறைவர்
மெய்ககூடுசென்று விளம்புவாபைங்கினியே (௪௨)
- பொய்ப்பணிவேண்டேனைப் பொருட்படுத்தியண்ணென்பான்
மெய்ப்பணிபுகந்தொருகான் மேவுவனோபைங்கினியே (௪௩)
- மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கும் மற்றுளவெலாமுறங்குந
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற்பைங்கினியே (௪௪)
- மட்டுப்படாத மயக்கமெலாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன் மேவுவனோபைங்கினியே (௪௫)
- மாலவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவர்பனனெறியாம
பாலவனததில்விட்ட பாவமெனனோபைங்கினியே (௪௬)
- மெய்யினோயமாற்றவிழ்த மெத்தவுண்டெம்மண்ணநந்த
மையனோய்தீரக்கமருந்து முண்டோபைங்கினியே (௪௭)
- மேவுஞ்சுவண்ணமுற்றாய வீணசிறையாலல்லுற்றாய
பாவிபஞ்சுவண்ணம் பகாநதுவாபைங்கினியே (௪௮)
- வாய்திறவாவண்ணமேனை வைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிநவாசசொலவி விசமாங்காணபைங்கினியே (௪௯)
- வாட்டப்படாத மவுனவீன்பநாகையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனோபைங்கினியே (௫௦)
- வாராவரவாக மந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாமபோய்ப் பேசுவாபைங்கினியே (௫௧)
- விண்ணவர்தம்பாலமுதம வேபபங்காயாகவெனபாற
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல் பார்த்தாயோபைங்கினியே (௫௨)
- விண்ணுளவாயிடங்கி வேறறறதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோபைங்கினியே (௫௩)
- விண்ணாநிலவுதவழ் மேடையிலெல்லா முந்த
மண்ணுளவீட்டிலெனனை வைத்ததெனனோபைங்கினியே (௫௪)
- உள்ளததிலுள்ளே யொளித்திருந்தென்களாமெலலாம்
வள்ளலுநிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோபைங்கினியே (௫௫)
- ஆகத்தைநீக்குமுன்னே யாவிததுணைவரைநான்
ருகத்தினவண்ணன் தழுவுவனோபைங்கினியே (௫௬)
- தாளேசபாவந தலைப்படநின்றாளுளஞான
வானுளவரும் வருவாரோபைங்கினியே (௫௭)

களளத்தலவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
 லுளளத்திலவந்த வுபாயமென்னோயைங்கிலியே (௫௮)
 பைபிளிக்கண்ணி-முறறுப்பெற்றது-ஆத.௮௩.

எந்நாட்கண்ணி

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமனறாடு
 கார்பூத்தகண்டனையான காலுநாளெந்நாளோ (௧)
 பொன்னாறுமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்ணென்று
 மெனனாழுதினில மிசசிப்பதெந்நாளோ (௨)
 நீக்கிமலகட்டறுதது நேனோ வெளியிலெம்மைத்
 தூக்கிவைக்குந்தானைத்தொழுதினொளெந்நாளோ (௩)
 கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்விசந்
 திருமுகமேநோககித திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (௪)
 வெஞ்சலெனுமவிழியா வேடகைநஞ்சுக்கஞ்சினரே
 யஞ்செலெனுவுகைக கபயமென்பதெந்நாளோ (௫)
 ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நினிலிங்கும்
 வீறுபரைநிருத்ததான் மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
 பச்சைநிறமாய்சிவந்த பாகங்கலநதுலகை
 யிச்சையுடனினறோ யாங்காண்பதெந்நாளோ (௭)
 ஆதியநதங்காட்டாத தகனடி கமாயினிறுணர்த்தும
 போதவடிவாண்டியைப் போற்றுகாளெந்நாளோ (௮)
 கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத் தந்தையெனும்
 புங்கவெண்கோட்டானைப் பற்றிவைப்பதெந்நாளோ (௯)
 அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுங்காட்டவந்த
 செஞ்சரணச்சேவடிவையச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (௧௦)
 தந்தையிருநாடுணித்துத்தம்பிரான் றுளசேர்ந்த
 வெநதைவிருநாளிணைக்கே யினபுதுவதெந்நாளோ (௧௧)
 முறறுப்பெற்றது-ஆத.௮௪.

குருமரபின்வணக்கம்

துய்யகரமலராதொசாஸலாமுசொன்னவுண்மை
 யையனைக்கலலாலாசை மாமனைவதெந்நாளோ (௧)
 சிந்தையினுககெட்டாத சிறுகத்தைகாட்டவலல
 நநதியடிகழுகுடியாடி நாமனைவதெந்நாளோ (௨)
 எந்தைசனறகுமர னாகியெமையாட்கொள்வான்
 வந்ததவதின்னை வாழ்த்துகாளெந்நாளோ (௩)

- பொய்கண்டர்காணப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டதானருண் மேவுனொன்னொனோ (ச)
- பாதிவிருத்தத்தாவிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ (ரு)
- சித்தம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைகர்க
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூருநாளென்னொனோ (க)
- குறைவிலருண்னானமுதல் கொற்றங்குடியழக
ணாமலாத்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ (எ)
- நாளவங்கன்போகாம னன்னெறியைக்காட்டியெமை
யானவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (அ)
- என்னறியையுளடக்கி யென்போல்வரும்மவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான சாருநாளெந்நாளோ (கூ)
- ஆறுனொன்றைநாடினதற் காருமுண்டாமென்றெமக்குத்
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ (ய)
- நில்லாமரின்னருளே நேரேபாரொன்றவொரு
சொல்லாண்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ (யக)
- வைதிகமாற்றைசவ மவுனிமவுனத்தனித்த
மெய்சிகழ்ந்தென்னல்லவிடியுநாளெந்நாளோ (யஉ)
- வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளோ
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதென்னொனோ (யக)
- முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தூஎ.

அடியார்வணக்கம்

- வெம்பந்தங்கோத்துலகாள் வேநநயிரினுநான
சம்பந்தமையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ (க)
- ஏரினசிவபோக மிக்கிவாககேயென்னவழ
வாபங்கொளசெய்கையாதாள் வாரம்பவைப்பதெந்நாளோ [
- பித்தரிதையென்றறிநறு பேதைபாற்றுதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சுமத்தர் மெய்பபுகழுவதெந்நாளோ (க)
- போதலூகாடறிய புத்தர்தமைவரதிலவென்ற
வாதலூரையன்னனை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (ச)
- ஒட்டுடன்பற்றிந்நி யுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்புதரகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ (ரு)
- கண்டதுபொய்யெனபுண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாககியுத்தான் மேவுநாளெந்நாளோ (கூ)
- சக்கரவர்த்தி தவராஜயோகியெனு
மிககிருமுலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ [எ]

கந்தரனுபூதிபெற்றது கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணாடி யிருக்குநாளெந்நாளோ (அ)
எண்ணியசித்த ரிமையோமுதலான
பண்ணவாகள்பத்தாருள் பாவிப்பதெந்நாளோ (ஆ)
முற்றிப்பெற்றது ஆடி-தூயக.

யாக்ங்கையைப்பழித்தல்

ககமில்முடிநுஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
புகழுமும்வாஞ்சையினிப போதுமென்பதெந்நாளோ (க)
நீர்க்குயிழ்நா மததுகினறலுநிலா மெய
பாக்கமுமிட சிறின்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ (உ)
காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாளாகுமயுண்டு
தெருவிநுந் காருடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ (ஈ)
செய்யுநியாதி செனிததசென்மயூரினை
யிகுகெழுடலென் னுமிழுககொழிவதெந்நாளோ (உ)
தத்துவர்தொண்டாற்றுறுவா தாமாயவாழிநாட்டைடப்
பித்தனெனென னும பித்தறொழிவதெந்நாளோ (ஊ)
ஊனெனறிநாத்நுணர் த்துமதைவிட்டறிவே
னெனெறபாவிதலை நானுநாளெந்நாளோ (ஊ)
வேலையிலாவேதன விதித்தவிநதரசாலவுடன்
மாலையியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ (எ)
ஆழந்துகினைககினரோசிகமாயிவ்வுடலில்
வாழந்துபெறும்பேற்றதைகிக்குநாளெந்நாளோ (அ)
மும்மலசசேனா முழுக்கும்பிபாகமென
மிமமலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ (ஆ)
நாற்றமிகக்காட்டு நவவாயிலபெற்றபகஞ்
சோற்றுததுருத்தி சுமையென்பதெந்நாளோ (இ)
உருவிருப்பவுள்ளேதா னுறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டருசுநாளெந்நாளோ (ஐ)
முற்றிப்பெற்றது ஆடி-தூயக.

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்க்கந்தாற்றமெல்லாயிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்க்கம்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ (க)
இண்ணியநெஞ்சைப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயந் கடக்குநாளெந்நாளோ

- கண்டிமொழிபேசுமனம் கண்டிகொண்டிகைவிலையாக்
கொண்டிவிடுமாறும்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ (௩)
- காமனைவா வென்றிருண்ட கண்வலையைவிசுமின்னார்
நாமமறந்தருள் நண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)
- கண்களில்வெண்பூளைகாப்பக்கருமைபிட்ட
பெண்கண்மயற்பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௫)
- விங்கித்தளர்ந்துவிழு முலையாமேல்விழுந்து
தூங்குமதன்சேரமபைத துடைக்குதுநெந்நாளோ (௬)
- கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருககுமினமாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக கொழிவதெந்நாளோ (௭)
- பச்சென்றகொங்கைப் பசுப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருள் நண்ணுநாளெந்நாளோ (௮)
- உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ (௯)
- தட்டுவைத்தசேலகொய்ச்சுத்தி ர்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயின்னார் கட்டழிவதெந்நாளோ (௧௦)
- முழியென்னவளவுபடா வஞ்சநெஞ்சப்
பகழானமாதர்மயற பறநெழிவதெந்நாளோ (௧௧)
- துயபணித்திங்கை சுவிகெனப்பித்தேறு
மாயமடவார மயககொழிவதெந்நாளோ (௧௨)
- எழைக்குறும்புசெயு மேநகிழையாரமோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ (௧௩)
- விண்டிமொழிசுளறி லோட்கைவதுமொண்டித்ருந்
தொண்டியாகள்கடகடையித சுறநெழிவதெந்நாளோ (௧௪)
- மெய்சிறிசிலம்பிறகக மேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யின்னின்மென்று பொருந்தநாளெந்நாளோ (௧௫)
- முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தூ சஉ

தத்துவமுரைமை.

- ஐம்பூதத்தாலேயலகாழிந்ததோலுமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (௧)
- சத்தமுதலாம்புனித சஞ்சரித்தகன்வரெனும்
பித்தர்பயந்திந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௨)
- நானும்பொறிவழியைநாட்டாதவண்ணமெமை
யானும்பொறிவாலருள் தருள்வதெந்நாளோ (௩)
- வாக்காகியானகன்ம மாலைதம்பால்விண்கசலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ (௪)

கின்மாளவரனாக் கைம்மாலையாகாம

லெனையாளழகனடி செய்துநாளெந்நாளோ (இ)

வேட்டைப்புலப்புலவர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைதிருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ

உந்துபிறப்பிதப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமன மிதப்பதெந்நாளோ (எ)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ (அ)

ஆங்காரமெனனுமத யானைவாழிற்கரும்பா
பேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (சு)

சித்தமெனும்பெளவத்திரைக்கடலில்வாழ்நுரும்பாய்
நிதமலையாதருளினிதருநாளெந்நாளோ (ஐ)

வித்தியாதத்துவங்கனேழும் வெருண்டோடச்
சுத்தபாபோகததைததுய்கு நாளெந்நாளோ (ஐக)

சுத்தவித்தையெழுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநிகியருள்சாருநாளெந்நாளோ (ஐஉ)

பொல்லாதகாமப் பிலைததொழிவினென்னறிவு
சொல்லாமல்நன் னெறிபிற் சேருநாளென்னாளோ

அழகனழகிழக்குடியாயம்வாழாவண்ணங்
குழகெடுகுபாழமுமைக் கூறெழிவதென்னாளோ (ஐச)

ஆனபுறக்கருவியாறு யறறுமற்றுளவும்
போளவழியுக்கூடப் புன்முனைப்பதென்னாளோ (ஐரு)

அந்தகனுக்கெங்கு மிறுளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள் வேலைவழியுநாளென்னாளோ (ஐசு)

புன்மலத்தைச்சோந்துமல போதமபொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சோந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ (ஐள)

கண்டிகண்டிந்தேறாக கலக்கமெலலாகநீர்வண்ணம்
பண்டைவினவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ

பைங்கூழவினதான படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோனகிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ (ஐகூ)

குறித்தவிதமாகியாற கூடும்வினையெல்லாம்
வறுதத்தவிததாமவண்ண மருள்வந்திகொளெந்நாளோ (ஐல)

சஞ்சிதமேயாகி சரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொறியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ (ஐக)

தேகமுதனாகரத்திரண் டொன்றாய்நின்றிலரு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ (ஐஉ)

சத்தமுலதாத்த்தைத்திங் கெமக்குணர்த்துஞ்
உக

- சுத்தமாயையதொடக்கத்துவ தெந்நாளோ (உ௩)
 எம்மைவினையை பிறையையெம்பாறகாட்டாதே
 வம்மைகிரோதை யகலுநாளெந்நாளோ (உ௪)
 நித்திரையாய்வந்து நீனைவழிக்குங் கேவலமாஞ்
 சத்துருவைவெலலுஞ் சமர்த்தறிவதெந்நாளோ (உ௫)
 சன்னலினைலான சகளமெனுகுப்பையிடை
 முன்னவன்னானக்கனலை முட்டுநாதெந்நாளோ (உ௬)
 மாயாவிசார மலமொழிசுத்தாவத்தை
 தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ (உ௭)
 முற்றுப்பெற்றது - ஆக - தாககூ.

தன்னுண்மை

- உடம்பறியுமென்னுமந்தபூழலெல்லாங்கீர்த்
 கிடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (க)
 செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிசூனாஸிசைந்த
 யெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ (உ)
 தத்துவமாய்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்கமந்த
 சித்தருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (ங)
 பஞ்சப்பொறியையுறி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச
 செஞ்செவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதென்னாளோ (ஃ)
 அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
 சிந்தைக்கனத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதென்னாளோ
 மூக்குணத்தைச்சேவென்ன னு மூடத்தைவிட்டருளா
 லக்கனமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதென்னாளோ (சு)
 காலையுயிரென்னுங் காலாதிகள்சொறகேளாமற
 சேலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதென்னாளோ (எ)
 வான் கெடுத்துத்தேமிகி கேடர்போலவெம்மை
 நாளைகெடுத்துத்தேடாம னனகறிவதென்னாளோ (அ)
 முற்றுப்பெற்றது - ஆக - தாளள.

அருளியல்பு

- நனந்தருமாழ்து ந்மக்குவேண்டாமென்
 ருனந்தாட்டிலவதரிப்ப தெந்நாளோ (க)
 பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
 மெய்க்காட்சியம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ [உ]
 ஆதியந்தக்காட்டாம லம்பாம்போலேநிறந்த
 திலிருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ [ங]
 எட்டித்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
 வெட்டவெளிவின்றாறறின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ [ஃ]

- குதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடி
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ (டு)
- வெந்துவெடிகின்றசின்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிந்த மறைகாண்பதெந்நாளோ (சு)
- சூரியாகளசந்திரர்க டோன்றாசொயஞ்சோதிப்
பூரணத்தேயத்திற பொருந்துநாளெந்நாளோ (எ)
- கனாமனவெப்பக கலகமெலாங்கீரவருட்
டென்றல்வந்துவிசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ (அ)
- கடிகமனசெவகோல கடாவழகஞங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருள மெவுநாளெந்நாளோ (க)
- சாலககபாடத்தடை தீரவெம்பெருமா
னோலககமண்டபத்து னோடுநாளெந்நாளோ (ங)
- விண்ணவன்றாளென்னும வெரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணிரருந்தித் தளாவொழிவதெந்நாளோ (ஐ)
- வெய்புவிபார்த்து விழித்திருநதவலலறைத்
துயயவருளிக றுயிலுநாளெந்நாளோ (இ)
- வெய்யபிறவிவெயில் மெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநா னெந்நாளோ (ஊ)
- வாதைப்பிறவி களைகடலைநீங்கையன
பாதப்புணையினையப் பற்றுநாளெந்நாளோ (ஈ)
- சுனமில்லாமெய்ப்பொருள ினமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ
- எல்லாமிதந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாமவடிவவப்
புல்லாமற்புலவிப் புணருநாளெந்நாளோ (ஊ)
- சடததுருபிரிபோலெமக்குத் தாறுயிராய்ஞான
நடததுமுறைகண்டுபணி நாமவிடிவதெந்நாளோ (ய)
- சுக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்கையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ (ய)
- முற்றுப்பெற்றது ஆதாரகூடு

பொருளியல்பு

- கைவிளக்கின்பினனே பேரயககாணபார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பினனேபோய் மெய்காண்பதென்னாளோ
- கேடில்பகபாசமெல்லாய் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுக்கப்பொருளுக் கனபுறுவதெந்நாளோ (உ)
- ஆணயததைநீக்கியறிஞ்ஞடையவகையாய்க்
காணவததைக்கப்பாலேக் காரணுநெந்நாளோ (உ)

நீக்கப்பிரியாநீனக்கமறக்கக்கூடாய்

போக்குவாவற்ற பொருளைவதெந்நாளோ (ச)

அண்டருக்குப்பெய்யில்வைப்பாமா முனையென்னகத்திற்

கண்டுகொண்டின்று களிகருநாளெந்நாளோ (ரு)

காட்டுந்நிருவருளேகண்ணுகககணபிர

விட்டின்பெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ (க)

நானானதன்மைமழுவியே யெவ்வயிர்க்குந்

தானானவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ (எ)

சிந்தைமறந்துநிருவருளாய் நிற்பவாபால்

வந்தபொருளெம்மைபுநதான் வாள்விப்பதெந்நாளோ (அ)

எள்ளுகருளெண்ணெய்போ லெங்குமவியாபகமா

புள்ளவொனறையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ (கூ)

அருருவமெல்லா மகனறதுவயான

பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ (வ)

கூரணமுகங்காண வகண்டிதகாரபரி

பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருளுநாளெந்நாளோ (யக)

சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி

சுதவுகண்டசிவந் தோனறுநாளெந்நாளோ (யஉ)

எங்கெங்கும்பார்த்தாலு யின்புருவாய்க்ககயின்றித்

தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ (யக)

அடிமுடிக்காட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதி

கடுவெளிவந்தெனனைக் கலகருநாளெந்நாளோ (யச)

ஆன்றையுங்காட்டா வுளத்திருளைச்சுறையிட்டு

நின்றபாஞ்சோதியுட னிறகுநாளெந்நாளோ (யரு)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூட றிவாய்

வந்தபொருளே பொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (யக)

எவ்வாறிங்குறறுணந்தார் யாவரவாதமக்கே

யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (யஎ)

பெண்ணுளையெனவும் பேசாமலென்னறிவின

கண்ணுடேநின்றவொனறைக் காணுநாளெந்நாளோ (யஅ)

நினைப்புமறப்புமற நின்றபாஞ்சோதி

தனைப்புலமாவென்னறிவிறசந்திப்பதெந்நாளோ (யஊ)

முற்றுப்பெற்றது-ஆகதொய்ச

—*—*—*—*—*—*—

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமுச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று

நீச்சுநிலகாணை நிற்குநாளெந்நாளோ

(க)

- சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்தேவியான
சுத்தசுகங்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ
சிறின்பமுண்டே சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ள மெமை மூடுநாளெந்நாளோ (ங)
எல்லையிப்பேரினபமய மெப்படியென்றோத்தமக்குச
சொல்லரியாவுமாகளபேற சொல்லுநாளெந்நாளோ
அண்டரண்டகோடியனைத்து முகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரினப் கூடுநாளெந்நாளோ (ரு)
ஆதியந்தமில்லாத வாதியானையே + னு
சோதியினபத்தாடே துலையுநாளெந்நாளோ (க)
சாலோகமாகி சவுககியமும்விட்டநம்பான
மேலானனானவினப் மேவுநாளெந்நாளோ (எ)
தற்பரததினானையுநு சாலோகமாகியனும்
பொறப்பிறநானந்தம் பொருநதுநாளெந்நாளோ (அ)
உள்ளத்தினானையுநு னூறுநுசிவானந்த
வெள்ளந்துனைந்து விடையதீவதெந்நாளோ (சு)
கன்னலுடனமுககனியுநு கருகணடுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமினபவாசமுதை வாயமடுப்பதெந்நாளோ (ம)
மன்னுமினுந மயக்கமெல்லாஜீநகிடும்
விண்ணுடெழுந்த சுகமேவுநாளெந்நாளோ (மக)
கரனாசலமபோனற கட்டுழைப்பொயதீர
வானமுதவாவிமருவுநாதெந்நாளோ (மஉ)
திங்கரும்பெனருளினி யாதினருளினிப்பனபோற் +
பாறுதும்பெரிபாற் படைகருநாதெந்நாளோ (மஉ)
புண்ணியபாவங்கா பொருநதாமெயயளப்பிரெல்ல
நண்ணியபேரினபக நாமனைவதெந்நாளோ (மச)
முறறியது-ஆக- ௩௨௨அ.

அன்புநிலைமை

- தககரவிகண்டசரோ ருதமபோலென்னியதய
மிககவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ (க)
வானமுகில்கண்டமபூரபட்சிபோலவையன்
நூனநடங்கண்டு நடிக்குநாதெந்நாளோ (உ)
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபட்சிபோலறிவி
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாசுசிப்பதெந்நாளோ (க)
குத்திரமெய்ப்புறகத்துக குண்டலிப்பாம்பொன்றாட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணுந் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (ச)

- அந்தரத்தேவின்ருடி மானந்தகூத்தனுக்கென்
சின்தைகொடுக்கெடுத்துச் சேவித்தென்னுளோ (டு)
- கன்னனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதலகாரியமோ
வள்ளலெயென்று வருந்துநாடோந்நாளோ (சு)
- கிண்ணாடர்காணு விமலாபரஞ்சோதி
யண்ணுவாவாவென் றுறறுளுள்ளனனாளோ (எ)
- ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோரிந்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துளுள்ளனனாளோ (அ)
- பண்டிங்கானேணு பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டிங்கானேனெனவுங்கைகுவிப்பதெனனாளோ (க)
- பொங்கைதமாண புரக்கமெல்லாக் கிரவிஸப
மெகிகேயெங்கேயென நிரங்குளுள்ளனனாளோ (ங)
- கடலின்மலையுண்டதுபோற் கண்ணிராருக்
வடலவெதுமடிபூசுகித் துருதுளுள்ளனனாளோ (மக)
- புலர்ந்தேனாகுருசருகாயப் போனேனிந்காண
வலந்தேனென மெய்யி யழகுநாடென்னாளோ (மஉ)
- புண்ணீரமையாளர் புலம்புமாபோற்புலமடிக
கண்ணீரும்மகமபுலைய காட்டுவாடென்னாளோ (மங)
- போற்றேனெனருவமெனலைப் புருமசெய்யும்வேதனைககிங்
காற்றேனாறமெனென நூற்றுகுள்ளனனாளோ (மச)
- பொய்முடங்கும்பூயிசில போட்டலநபபூங்கமலன
கைமுடங்குளுனசனளக் கட்டறுவதெனனாளோ (மடு)
- கற்குணத்தைப்போன்றவருசக் காராகனகைகோவாம
கற்குணத்தாகைகோத்து நான்நிரிவதெனனாளோ (மக)
- துட்டணைமாயைச் சிழனிகயெந்தாமே
விட்டனையோவேனது வியசுநாடெனநாளோ (கஎ)
- முற்றியது-அகூதசகி.

அன்பாநெறி

- அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோகித்தபழச்
சித்துருவாய்நினரார் தெளிவறிவதென்னாளோ (க)
- மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்றுமுதலிவாய்ப்
பேச்சுற்றோர்பெற்றவொணைநிப்பெற்றநிநாளேந்நா
கோட்டாலையான குணமிறந்தறிந்துணத்தோர்
- தேட்டாலேதேடிபொருள் சேருளுள்ளனனாளோ (க)
- கெடுத்ததேபசத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரெத்தபொருட்கார்வம்மைப்பதெந்நாளோ

- கற்கண்டாலோடுகின்ற காகைபோக்பொய்மாய்ச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வறிவதெந்நாளோ (இ)
மெய்த்தருலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொளறுஞ்சோரச செயலறிவதெந்நாளோ (ஈ)
குற்றச்சபயகருதும் படர்ந்துதற்போத
மறவர்கட்குற்றபொருட் கன்புனைவப்பதெந்நாளோ (எ)
தர்க்கமிட்ப்பாழாஞ் சமயகருதர்க்கம்விட்டு
நிர்க்குமவர்கண்டவழி நோடெருவதெந்நாளோ (அ)
வீறியவேதாந்தமுதன் மிகுககாலாந்தவரை
பாறுமுணர்ந்தோருணரவுக் கன்புனைவப்பதெந்நாளோ (க)
கண்டவிடமெல்லாவ கடவுணமயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெருந் கொணடிருப்பதெந்நாளோ
பாக்கியங்கௌலலாம முழுததுமணம்பழு = தார
நோககுந்திருக்கத்தை நோகஞ்ஞாநெந்நாளோ (க)
எவ்வுயிருந்தள்ளுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிம்கச சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (ங)

முறறியது - ஆட, ஆடருள்

அறிஞருரை

- இருநிலையத்தியாடு யென்றிருப்பாட்டின்
பெருநிலையக்கண்டிணந்து பேச்சருவதெந்நாளோ (க)
அறவாகடகதாபரிவாடு மென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின முழுகுநாளெந்நாளோ (உ)
தானெண்ணெழுப்படைத்த னென்றகதவரைய
நானென்னுவுண்மைபெற்று நாமுணர்வதெந்நாளோ (ஈ)
என்னுடையதோழனுமா யென்றிருப்பாட்டி
என்னெளியைக்கண்டிரிமை நாளுசெய்வதெந்நாளோ (ச)
ஆருடனேசேருமரி வென்றவவ்வுரையைத
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளெந்நாளோ (ரு)
உன்னிலுன்னுமென்ற வருமொழியாலென்னியதயக்
தன்னிலுன்னின்னெளியைச் சாருநாளெந்நாளோ (க)
நினைப்பரவேதாலினந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாமுநாதெந்நாளோ (எ)
சென்றுசென்றேயனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்த்தொன்றி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிர்க்குநாளெந்நாளோ (அ)
ஆதியந்தமில்லா வரியபாருடோதி
நிதிமொழிகண்டதுவாய் நிர்த்துந்நெந்நாளோ (க)

பித்தொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
 நெறியுடையான் சொல்லினிலே நிரக்குநாளெந்நாளோ (ம)
 திரையற்றீற்போற் றெளியவனத்தேர்ந்த
 வுரைபற்றியுற்றங் கொடுங்குநாதெந்நாளோ (மக)
 அறியர்வறியி லவிழ்ந்தேரவென்ற
 நெறியாமுறைபுணர்ந்து நிற்க்குநாதெந்நாளோ (மஉ)
 எனக்குரியென்று மியக்கையாய்ப்பின்னு
 முனக்குளுனென்ற வறுதிகொளவதெந்நாளோ (மந)
 அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளுள்ள
 றறுதியைசொன்னவுண்மைபினை யோருநாளெந்நாளோ)

முற்றயது - ஆட-தஉ-எக

நீர்க்குநின்று

பண்ணினிசைபேரலப் பரமன்பானின் ததிர
 னெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ (க)
 அறிவோடறியாமை யற்றறிவினாடே
 ழுறியிலறிவுவந்து கூடுநாதெந்நாளோ (உ)
 சொல்லானமனத்தறீற் றொடராசசம்பூரணத்தி
 னிலலாநிலையாய நிலைநிப்பதெந்நாளோ (ஈ)
 செங்கதிரினமுன்மதியன் தேசடங்குநீன்றிடல்போ
 லங்கணனூர்தாளி லடங்குநாதெந்நாளோ (ச)
 வானூட்டங்கும் வனிபோலவினபுருவாங்
 கோனூட்டங்ஙங் குவிப்பறிவதெந்நாளோ (ஞ)
 செப்பறியதன்கருணைச ளுறககனூர்பூரணத்தி
 ல்பிழிநிடையப்பா யணையுனதெந்நாளோ (சு)
 றாயவரிவான சுகநுபசோகிகனபாற
 றீயினிரும்பென்னக கிகமுநாளெந்நாளோ (எ)
 திதனையாககர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
 சோதியுடனென்றித் துரிசருவதெந்நாளோ (அ)
 ஆராருங்கணதவமபுத்தனூர் பொற்படிக்கீழ்
 நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ (ஊ)
 எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிராசன்னிதியிற்
 பட்டப்பகல்விளக்காய் பண்புருவதெந்நாளோ (இ)
 கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துத் கண்டார்நாப்போல
 விருப்புவட்டாவினபுருவை மேவுநாளெந்நாளோ (ஐக)
 அசகபுனூர் சுழலாமற்றண்ணருளா
 அச்சிக்கதிர்ப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ (ஐஉ)

- இம்மாலிலத்தி விருத்தபடியேயிருந்து
கமலாவருள்த் தொடருநாளெந்நாளோ (ய௩)
தானவனாத்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவெண்ட்மெய்து
நூனமகயானை நடத்துநாளெந்நாளோ (ய௪)
ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாய் கொன்றிரண்டுமுள்ளதுவா
நின்றசமயத்துநிலை நேர்பெருவதெந்நாளோ (ய௫)
பாசமகலாமற் பதிநகலவாமன்
மாசிலசமத்துமுத்து வாய்கருநாளெந்நாளோ (ய௬)
சித்தவிலுமொள்ளச சிவாகருமமாணபேரறிவா
புறாறியாவண்ணம,நிந் கோங்குநாளெந்நாளோ (ய௭)
தந்திரக்தைமந்திரக்தைச சாரிணைய்யாமறிவென்
மெந்தையுணரவேமடிவா வெந்தூராளெந்நாளோ (ய௮)
பேர்த்துவாவறகொளி பொலிவாரங்குபொகநிலை
நிதகமிககடி நினைப்பெருவகெந்நாளோ (ய௯)
காண்பா ரங்காட்டிவதுங் காட்டியுமாவின்நுந்த
விண்ணாவாமபிராதுவாய் மவநாளெந்நாளோ (ய௧௦)
வாடாதேந்நூலாய மாநிதேசெக்கொலவ
வாடாதுநாடி நலமபெறுவெந்நாளோ (ய௧௧)
ஆடையேகாட்டியெம காடவொழிசு காண்டான்பொற்
நாடலைமொருடிசு தலைகருநாளெந்நாளோ (ய௧௨)
மேலொடுகிழிவாக வித்தகனாதமருடனோ
பாபெடுநீர்பொருகலது பண்புருவதெந்நாளோ (ய௧௩)
அறியாத ம்கதெலாமய யண்ணலைநாளாகக்
குறியாகவண்ணங் குறிக்கருநாளெந்நாளோ (ய௧௪)
ஒளாமளமந்திரமு முளமைமபாணப்
பாாமபாபாகதுப் பழகருநாளெந்நாளோ (ய௧௫)
ஊர்பாறுமெனநேடுவபுடறுபூரணபால்
வாணபறறுங்குண்போன மருவநாளெந்நாளோ (ய௧௬)
ஆண்டாளமவுனி யளித்தவறிவாறலிலைவத்
தாண்டாமற்றுணடிசு துலங்கருநாளெந்நாளோ (ய௧௭)
ஆணவகதோடகதுவித மாளபடிமெட்டுருநக
தாணவிகுனெ-த்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ (ய௧௮)
முற்பியது - சீ - ருஉகல

நிஷுபிரித்தேரர்குடிதற்குபாயம்

- கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௧௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௨௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௩௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௪௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௫௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௬௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௭௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௮௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௦)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௧)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௨)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௩)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௪)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௫)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௬)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௭)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௮)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௯௯)
கம்பெருநாளெந்நாளோ (ய௧௦௦)

- ஞானநெயிநானே நடுவிடினுமுப்பதத்து
 னானமுத்திநல்குமென வன்புருவதெந்நாளோ (உ)
- பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
 சொன்னமார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ (௩)
- அத்துவிதமென்ற வன்னியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
 சுத்தசிவத்தை தொடருநாளெந்நாளோ (௪)
- கேட்டன்முதனாகாலே கேடிலாநாற்புதமும
 வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ (௫)
- என்னதியாளென்பதற வெவ்விடமுமென்றசான்
 சன்னியாக்கண்டுபிடிடை சாதிப்பதெந்நாளோ (௬)
- நாம்பிரமமென்ற னடுவேயொன்றுண்டாமா
 நேம்பியெல்லாமொன்றாய்த் திகழுநாளெந்நாளோ (௭)
- மூச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
 சச்சிதானந்தசிவந் தானென்பதெந்நாளோ (௮)
- எவ்வடிவுப்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
 வவ்வடிவுக்குள்ளோ யடங்குநாளெந்நாளோ (௯)
- சித்தித்ததெல்லாளு சிவபூரணமாக
 வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ (௧௦)
- தாங்கியபார்விண்ணாதி தாளேஞானக்கினியா
 யோங்குமிகயோகவுணர் வுறயிநாளெந்நாளோ (௧௧)
- ஆசனமூர்த்தங்க ளறவசண்டாகாரசிவ
 பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ (௧௨)
- அஞ்செழுத்திதுண்மை யதுவானவப்பொருளை
 நெஞ்சழுத்தியொன்றாகி நிறகுநாளெந்நாளோ (௧௩)
- அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரானறனடிம
 யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ (௧௪)
- தேசிகர்கோனான திறமைவுனிந்தமக்கு
 வசிசுகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ (௧௫)
- குருளிக்சைவகமமாக் கொண்டிருமேனி
 யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ (௧௬)
- சாந்நாட் கண்ணி-முற்றியது-ஆட்கூடாயிடு,

காண்பேடுவென்கண்ணி

- சித்திகுந்தோதக தெயிட்டாவுமுதேயென்
 ஸ்தித்திகுந்தோதக தெயிட்டாவுமுதேயென் (௧)
- காவலநிதிருவிட்டது கீழ்ப்பாடாதிப்பலகு
 காவலநிதிருவிட்டது கீழ்ப்பாடாதிப்பலகு (௨)

- துரியங்கடந்தவொன்றே துவேனியாய்வின்ற
பெரியநிறைவேயுள்ளான பெற்றிடவுங்காண்பேரே (௩)
- மாசுற்றவனபர்கெஞ்சே மாறுதபெட்டகமாத்
தேகற்றமாமணியின் தேசினையுங்காண்பேரே (௪)
- மாயாவிக்காமலமகல வெந்தைபிரா
னையாறுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேரே (௫)
- பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யநினைமெய்யனவே மெய்யுடனேகாண்பேரே (௬)
- வாகுறறபட்டமென மாயாமனப்படலறு
காலுற்றுவிழவுமுக கண்ணுடையாய்காண்பேரே (௭)
- உளனும்புறமபு மொறுபடித்தாயநின்றுககம் -
கொளனும்படிககிஹநீ கூட்டிடுவுங்காண்பேரே (௮)
- காடகினை மழுககட் ஈரும்பேகனியேயென்
னுட்டமெலலாநந்ரவுன தாடலையுங்காண்பேரே (௯)
- துங்காமற்றுங்கிசு கும்பெருமானினின்றவி
னீங்காமனிற்றுகிலை பெறவுங்காண்பேரே (௧௦)
- வாதவூரான்தனை வாணகருளையாலவிழங்கும்
போதவூரேறேநின் பொன்னடியுங்காண்பேரே (௧௧)
- சாட்டையிலாபபம் பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைகதத ஞான வெளிகாண்பேரே (௧௨)
- மன்றாதமவாமுவே மரகதஞ்சேர்மாணிககக
குனதேநின் றுட்டீழுககுடிபெற்றவுங்காண்பேரே (௧௩)
- பொய்யெனறநிந்துமெமைப போகவொட்டாதையவிந்த
வையவகனமயக்க மாற்றிடவுங்காண்பேரே (௧௪)
- தாயினும்நல்லதயாளுவே நினையுனனாத
தியினமெழுதேரகதுருகுநுநிதைவரககாண்பேரே (௧௫)
- என்செயினுவென்டெறினு மென்னிதைவரவேழையன்யா
வின்னசெயலேனறுன்னு நினைவுவரககாண்பேரே (௧௬)
- என்னததனையுமிரக்க மிலாவனபாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங் காண்பேரே (௧௭)
- வஞ்சகத்துக்காயுலமாம் வல்லிளையேனுகெடுவ
நெஞ்சகததிலபாநீ கேள்பொரவங்காண்பேரே (௧௮)
- தொலைப்பிறவித துயர்கெடவுமெந்தைபிரான
மல்லுழுகுநுன்னுழங்கிடுவதீகாண்பேரே (௧௯)
- வானாருங்கண்ணா மயறகடலிலாழந்தேசம்
ஞானகவெந்தையருள செயவுங்காண்பேரே (௨௦)
- பஞ்சாய்ப்பிறககுநெஞ்சப் பாவினையகவியையர்
வஞ்சாதெயென்றிந் னருளசெயவுங்காண்பேரே (௨௧)

- ஆடுகதற்கா பகிர்மதிவழன்மகன்ம்
வாடுகதற்கா பகிர்மதிவழன்மகன்ம் (௨௨)
- சிட்டர்க்கெளியசெளயேயோகிளையேயு
மட்டிதறவாசை மயங்குதலுங்குண்பேஜே (௨௩)
- உண்ணிபுறுணாந்துமுலப்பிவா கொள தேநி
தண்ணொண்டசாந்தவருள சாந்ததுவுங்காண்பேஜே (௨௪)
- ஒடுங்கருத்தொடுங்க வுளளுணாவு? தானாநினை
கூடும்பழிகுணைநீ கூடுட்டிவுங்காண்பேஜே (௨௫)
- வாக்காணமனமகதா மதப்பய்யாநி யவரு
கோகசாமநோககிமகு துண்ணா பிவுகாண்பேஜே (௨௬)
- இவ்வுடம்புநீயுமுனை மெந்தாயயேளினனருளா
மவ்வுடம்புக்குளளே யவதர்க்கககாண்பேஜே (௨௭)
- நித்தமாயொளருய் நிரஞ்சல மாயநிரஞ்ஞமாஞ
கத்தவெளிநீவெளியாய நதோ அபுடவுங்காண்பேஜே (௨௮)
- கண்ணிமந்தி மாளாக தருத்தேயெனகண்ணேயென
துண்ணினைமந்தமாயை யொழிநகிடவுங்காண்பேஜே (௨௯)
- அத்தாவிமலா வருளா ராவாநந்த
சத்தாவெனக துளருள செய்திடவுங்காண்பேஜே
- வீணேபிரமிந்நுயேவசத்தேனுசைய நக
காணேநிலமனினை கருணைபெருககாண்பேஜே (௩௦)
- சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத தாளருமுனைநாணசகச
நிட்டையபபெடலாநா நிருஷ்கரபங்காண்பேஜே (௩௧)
- எல்லார்க்கெரிபுழிநைவா கொணலலலலெலலாஞ்
செல்லலாமுலி காண ரேருகுத்திமங்கககாண்பேஜே (௩௨)
- அண்டபபிரண்டமனைத துமொருபழிததா க
கண்டவர்க்ககண்டகிருக காட்சியையுங்காண்பேஜே (௩௩)
- ஊனிஞ்சுதகாபுடனி நுப்பபெவந்தைநிஷ்டால
வாணிநுந்ததெனவநாந வந்திசுக்கககாண்பேஜே (௩௪)
- நிஷ்டாக்கிஷ்டயுந்தெளிவறியாப்பா வியே
னினைவிபரமபெருநீ கோபொவுங்காண்பேஜே (௩௫)
- அன்பமென ந்திட்டனைத்துஞ் சுவறயிடலையாகே
பின்பவென்னமவந்திவ தெனாப்பவங்காண்பேஜே (௩௬)

முற்றியது: ௧௩-௧௩௩

ஆகாதேவன் கண்ணி

௧௩(௧):௧௩௩

கல்லாததென்றுசங்கதந்தருகவெத்தொழிற்கும்
கண்ணிமனின்பம்முதிங்கிஞலாகாதே

தமிழக அரசு தலைமை அலுவலகம், சென்னை-1
தமிழக அரசு தலைமை அலுவலகம், சென்னை-1 (உ)

பொய்ம்மயமேயான புராண வெந்தழிப்ப
மேயம்மயம்வந்தெழுநீ விழங்கைவந்தாலாகாதோ (ந.)

மட்டிநாச சிறுதகமான் வாழ்வெனியபயமு,
சுட்டிபொய்யாள்நூதி, த தேக்கவயத்தாலாகாதோ (ச)

அத்தானியபொற்று எழுச்சிகளையும்
பிரதானப்பெரும் பெருகல்களையும் தாக்காதே (10)

மெல்லியலா மோகவிழர் ஓடிப் போயானின்
 னெல்லையலா நதநாமிச்சித்தலாகர்தோ (க)

கட்டழகியெண்ணுமலாந் சூவதயீட்டா வந்தமயக்
கட்டழகி சிலுவை தலககலவந்துநாலாகாழீதா (எ)

சோதியேநந்தாச சகலடிவோதூவெளியே
யாதுயேநினை யய்யனைதலகாதோ (7)

நேசஞ்சுழி துமிஸே னிவ்மவனேநிளநாழிகே
வாசஞ்செயவிரங்நி வாயென்ருலாகாதே (க)

என்ன நிவர்த்தனமோ பீடுக்ததுபாடியாவே
நினைப்பினினைபுடையா ஸங்கலக்ததாராகாதோ (உ)

ஆதிப்பிரானேயென்னவல்லென்றுளகலச
 'சோதிப்பதாசமடங்கோன்றுபிததலாகாதோ (யக)

ஆலாசகமுநகடலிலாழா மலையாநிநா
 னேசைடிணைதநா னாறு கதினாரகாதோ (12)

பாசனிகளாங்கனெஸ் நாம் டிசுதாசுசெனசேவே
 டிசெவெனவென றிசுநுனாநாகாதே (யக)

செயாங்கியந்தைரினைச் சேரவைத்தாலாகாதோ [யா]

சோதுரீயெனைக்கொழும்பென்னுலாகாதோ [யரு]

கண்ணாடனினவரினையெவ்வகாணவந்தாலாகாதோ [யக]

சேராமதசேரநதுனனது எளியவேஷமெழுத்துப்பாரமதபுரெனநீபட்சம்வைத்தாலாகாதோ [யெ]

கண்ணாடிப் பாலம் வலலாது காட்டுகின்றதுவருள்
யுண்ணாடியையா வருகவைத்தாழ்க்காதோ [உஅ]

கோலும் வெளியாக வெண்டதுக ஓரி ததரலாகுதோ [வக]

உத்தரவு எண்: 100/1987-பி.என்.டி. (20)

கையுக்குவித்திரண்டு கண்ணருவிடுகப்பவரு
கையின்ருட்டிழை யடிமைநின்றலாகாதோ (உச)
முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தகனக.

இவ்வையோவென் கண்ணி

ஏதுந்தெரியா தெனையதைத்தவல்லிருநா
நாதநீக்கவொரு ஞானவினகடிலையோ [க]
பணியறறுநின்றபுதைப்பறவென்கணனுன
மணியொத்தசோகியின்ப வாரியெனகடிலையோ [உ]
எம்மாலறிவதா வெம்பெருமானயாதுயினறிச
கும்மாவிராக்கவொரு சூதிரந்தானிலையோ [ஈ]
நாய்க்குங்கடையானே னாதநினைநின்பமயம்
வாய்க்குமபடியினியோ மந்தரந்தானிலையோ [ஈ]
ஊனாகி ரகுமுனையமைதநதயாநீ
தானாகிரகவொரு தந்திரந்தானிலையோ [ஊ]
அல்லம்பகடிமகண்டவடிவேயுனநான
புல்லுமபடியெனககோ போதனைதானிலையோ [க]
முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தகனக

வேண்டாவோவென் கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாரின காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டிபுனறுநின்றவெனையப்பாத்திரங்க வேண்டாவோ
வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ (உ)
தன்னையறியத் தனியருளாயனிறருளு
னினலையறிந்தெனனிலை நீக்கினிறகவேண்டாவோ (ஈ)
அள்ளக்குறையா வகண்டிதானநதமெனும்
வெள்ளமெனககையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ (ஈ)
அண்டனையண்டரமுதேயெனனருயின
தெண்டனறிகின்பத் தொகுத்திங்கவேண்டாவோ (ஊ)
பாராதேனின்று பதையாதேம்மமாதான்
வாராயெனவும்கடிகாட்டவேண்டாவோ (க)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தகனக

நல்லறிவேயென் கண்ணி

என்கண்ணறந்தமென்மைப்படைத்தெனவுயிர்க்குமங்கியாய்க்
கண்ணிறந்தசோதியுநாங்காணவாகலையிலே (க)
கித்தானா மென்பததததா மென்னபெனது
சத்தானவழிவைதனைச்சாணவழிவே (உ)

அக்குயிக்குமென்றுநிறை யதபுதனூர்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன் பெரவாநல்லறியே (௩)

கான்றிசோதென்னவிங்கக்காசினிவாழ்வத்தினையுந்
தோளாவருள்வெளிநிறுளன்றவாநல்லறியே (௪)

முறறியது - ஆக - தூதாசு.

ப ல வ கை க ண் ணி

என்னரசேகேடகிலையோ வென்செயலோலேதுயிலை
தன்னாகநாடாகித் தத்துவங்குத்தாழியதே (௧)

பண்டொருகாணிபாற் பழக்கமுண்டோவெந்தநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருகியதே (௨)

வேறு.

கண்டளவேகாணுமன்றிக் காணுவோகாணுவென்
கொண்டரிவேனெந்தநினைக்கடுங்குறிப்பினையே (௩)

கல்லாலழியில்வளர் சுடபகமேயெள்ளளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான் சொல்லையோ (௪)

தப்பிதமொன்றியது தாணுகிறகவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியதுதொட்டியே (௫)

வேறு.

மாசாளனெஞ்சனியன் வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமவுளம் பெருமானபடைத்ததுவே (௬)

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுநீ கண்ணுடையானின்பாணியாய்
நிற்பதுகற்றனறோ னிருவிசிற்பமாவதுவே (௭)

முன்னளவில்கனம் முயனறாணிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தா பிரங்காதிரந்ததுவே (௮)

வேறு.

நெஞ்சம்தேவாதி னினைக்கடலென்னுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாவ்வாறே (௯)

வேறு.

பன்னக்கோதும் ஸூர்த்தபுளல்போலுலகி
லுன்னம்பாந்தா லுலுடையென்செய்வேனே (௧௦)

முன்னினைக்கப்பின்மதைக்குமலவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மதக்க வெந்தபெருமானே (௧௧)

வல்லாளமோனானின் வான்கருணையென்னிடத்தே
நில்லாதேபோனாரு ஷெவ்வன்னமுய்வேனே (௧௨)

வேறு.

காக்குமனது: கவுனமுதவெந்தனின்னை.
நோக்குமவுனமிந்த னாவழிவிதுண்டாமோ (௧௩)

- (1) ஒன்றாய்ப்பல்லவா யுலகென்குந்தாணையாங்
நின்றாணையாவெனநீ நீங்கற்கொளிதாருவினா (108)
- (2) ஆவித்துணையே யருமருந்தேயுன்றனைநீ - (109)
- (3) கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குணமவாழோ
எத்தனையோநின்வினையாட் டெந்தாய்கேளில்வளவென்
றத்தனையுமென்னு லறியுங்கரமாமோ (110)
- தேவொர்தேடுஞ் சிவனையோரின்றிறந்தாள்
கூவிவாழ்ப்பட்டாயர் கூறம்கொளிதரமோ (111)

- புற்றின்தைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்செவ்வந்தி
(12) வுறறுவிடுகெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்மதெப்படியே (112)
- ஒப்பினவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங்கரட்டாம்த் -
(13) பொய்புவினையெய்ப்போற் புதுககவைத்ததென்னையோ (113)
- காலல்வறிதடவுங் காலத்தேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதறிவிற் போந்தரிவாய்நில்லாயோ (114)
- (14) தன்னதகரா டாஞ்சீடசாவுமீம்மைச
(15) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிசையோ (115)

- (16) திங்கிள்தாநின் னிரகவாக்கைவிட்டரசே
பொருதுவிடம்மைய பொய்ந்துன்புலம்புகுளே (116)
- (17) உயிரினைநான்றவொலையெடுத் துளவிழங்குகின்றவலை
யினையின்னங்காணும செலந்தாயகழல்வேளே (117)
- ஆராவழுவியு வானநகலாய்ப்பென்புறு-
(18) ருராமலையுந் தள்ளிவிடவந்ததென்னு (118)
- பலவுருகுதகணாணி - முற்றியது - ஆக - தசாயக

- [19] நிவ்நிதியல
[20] நிவ்நிதியல

- விவ்நிதியலே விவ்நிதியலே கதாநங்க
விவ்நிதியலே விவ்நிதியலே கதாநங்க
[21] யென்றுயிரிபுறதவின்பு பொருளந்தேகமிட
நிருக்கவினைந்தொடர்ந்து தெரிந்திருக்குமத்தோ (119)
- நிருக்காதிமதைமுடிவுஞ் சிவாகமாதி
நிதமுங்கைகரட்டின்கோ நிறையத்துள்ளே
[22] மலாறுக்கொடுக்கின்றவந்தென்கேக்காதுந்தா
தெய்வியத்தின்புள்ளுள் சூதகாவிநிதமு (120)
- [23] நதிக்கட்டித்தந்தாணே யேதுக்காக்க
கடப்பின்முற்றிடுகெந்தோ தல்லாவினியோ (121)
- [24] நுற்றமறக்கைக்கட்டுந் தருகைக்கைக்கட்டு
குணங்குரியாறுன்பகரிட்டிட கூடவன்றோ (122)
- விவ்நிதியலே முற்றியது - ஆக - தசாயக

பாடுகின் தபனுவல்

- பாடுகின் தபனுவலோர்க - டேடுகின் தசெல்வமே
 நாடுகின் தநாண்மணி - லாடுகின் தவாழகனே (க)
 அத்தனென் மறிந்நையே பத்திசெய்துப் வலார்
 பித்தனிந் துபேசவே - வைத்தகென்னவாரமே (உ)
 சிந்தையன புசோவே - நைந்துகினைநாடினேன்
 வந்துவந்துளின்பமே - தந்திங் குதானுவே (ஈ)
 அண்டரண்டமயாவுநீ - கொண்டுநினைமகோலமே
 கொண்டாகண்டுசொரிகனீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே (ச)
 அன்னேபோலவருணமிருத்து - மன் னுநாண்வாதனே
 யென்னையெனக்களித்த - நினையானுகினைவனே (ரு)
 பாடுகின் தபனுவல் - முற்றுப் பெற்றது - ௧௨ தசுடக

ஆனந்தகளிப்பு

—————(*)—————

சங்கர சங்கர - சம்பு - சிவ சங்கர - சங்கர சங்கர - சம்பு

ஆகியதுபுமாத - எனக கானந்தமாயி - வாயகின் நிலங்குந்
 சோகிமொனியாத் - தோன்றி - அவனசொல்லாத - வார்த்தையைச்
 சொன்னாண்டிதோழி - சங்கர (க)

சொன்னசொல்லேகென்று சொல்லீவன் - யென்னைசந்தாய்த்
 தனிக்கவே - சுமாவிருந்தி - முன்னிலையேதுமில்லாத - கக - முற்றச
 செய்தே யெனைப் பற்றிககொண்டாண்டி - சங்கர (உ)

பற்றிய பற்றா - உள்ளே நனைப் பற்றச சொன்னான்பற்றிப்பா
 ர்த்தவிடத்தே - பெற்றகையெனென்று - சொல்லேன் - சற்றும்பசா
 தகாரியம்பேசினான் தோழி சங்கர (ஈ)

பேசாவிடம்பைகள் - பேசுகத்தப் பேயங்மாடப் பிதாபிசகிபி
 தேன் - ஆசாபிசாசைத் துரத்தி ஐய னடிநனைந்தேழ - உடககிக்
 கொண்டாண்டி சங்கர (ச)

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தே - அவனையே மெனிரிளன்பை - வளர்த்
 தேன்மடக்கிககொண்டானெனனைத்தன - உட் சற்றும் வாய்ப்பசாவ
 ன்ண - மரபுஞ்செய்தாண்டி சங்கர (ரு)

மரபாக கெடுத்தான கெட்டேன் - இத்தை - வாய்விட்டு சொ
 ள்வினவாழ்வெனகிலலை கரவுபுந் துமலவன் என்னககாகுந்தல
 மைக்கடவுள்காண் மின்னெழுசங்கர (ஊ)

கடவிடிவம்மடைவிண்டதென்ன - இருக்கனருமானந்தக்கண்ணீர் சொ
 ரிபு - உடலுங் புனதிதமாக என்னுள்ளமுருக்குபயஞ்செய்தாண்டி - ச
 ங்கர (எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய- மூன்-நுணர்வதுவாயுன் - நுள்ங்கண்ட
தெல்லாந்தள்ளெனச் சொல்லி யென்னையன் - என்னைத் தானாக்கிக்
கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி சங்கர (அ)

பாராதித்யதீயல்லு உன்னிப் -பாரிந்- திரியங்காணநீயல்லுவா
ராயுணர்வுநீ யென்றான் ஐய- னன்பாயுரைத்தசொல்-லானந்தந்தோ
ழி சங்கர. (க)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய நுனந்தமோனனருட் குரு
நாதன் தல்பாதினா சென்னியலவைததான-என்னைத்தானறிந்தேன்
மனந்தானிதந்தேன சங்கர. (ஈ)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த-எனக்கெவ்வணம்வந்ததென்றெண்
னியான்பார்க்கின்-மரப்புகினைப்புமாய்நின்றவஞ்சமாயமானத்தால்வ
னந்ததுதோழி சங்கர. (ஐ)

மனதேல்லாலெனக்கன்றோ- தெய்வ மெனனகுருவாகிவந்து
கைகாட்டி எனதாம்பணிபுறமாந்நி அவனின் னருளவெள்ளத்திருத்
திவைத்தாண்டி-சங்கர. (ஐஉ)

அருளாலெலையும்பா ரென்றான்- அத்தையரியாதேகட்டியென்
னறிவார்போர்த்தேன இருளானபொருளகண்டதல்லாறகண்ட வெ
ன்னையுங் கண்டிலனென்னேழிதோழி- சங்கர (ஐங்)

என்னையுந்தன்னையும் வேற-உள்ளத்தெண்ணுத வண்ணமிரண்
டறநிற்கச் சொன்னது மோவொருசொல்லேஅந்தச்- சொல்லால்
வினைந்தககத்தையெனசொல்லவேன சங்கர (ஐசு)

வினையுஞ்சுவா னந்தபூமி அந்த வெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவி
ருளங் களையாகக் கீந்து பின்பார்த்தேன ஐயன்களையன்றிலேறொ
ன்றுங்கண்டிலனதோழி சங்கர (ஐரு)

கண்டார் நகைப் புயிர்வாழ்க்கைஇரு- கண்காண நீங்கவுங்கண்
டோந்துபிறாந- கொண்டாற் போர் போனாலும் போகும் இதிற்கு
ணமேது நலமேது கூறாய் நீதோழிசங்கர (ஐக)

நலமேதுமறியாத வென்னைசகத்த - நாதாந்த - மோனமானுட்
டந்தத் தேசஞ்சலமேது மிலலாமலெல்லாம் வல்லான் றுளாலென்
சலமிது தாகசினுன்தோழி - சங்கர (ஐஎ)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - தன்னிச்சிறிய வெனைத்தன்
னருளாற் - போக்குவா வத்திருக்குஞ் கததபூரணமாகிணுன்- புது
மைகரண் மின்னே - சங்கர (ஐஅ)

ஆக்கியளித்துத் துடைக்குந் - தொழி லத்தனைவைத்து - மென்
னத்தனையேனுந் தாக்கறிந்திருஞ் சமர்த்தன்- உன்னசாட்சியைச்சித்தி
க்கத் தகைதுதோழி - சங்கர (ஐஆ)

செந்தையிறத்தது மடங்கே - செந்தையிறத்ததுதெளிந்தது.

மாங்கே- எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட யான்றாணிரண்டத்திருந்தது
மாங்கே - சங்கர (உ௦)

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ- சச்சி-தானந்தசோதியகண்ட
புழுவாய் - ஒங்கிசிறைத்தது கண்டாம்- பின்னர் - ஒன்மென்றிரண்
டென் றுரைத்திடலாமோ-சங் ர (உ௧)

என்றுமறிபு மிக்காயம் - இத்தை யேதுக்கு மெய்யென்றிருந்தி
ருலகீர் ஒன்றுமறியாதநீரோ-யம- னோலைவந்தாமசொல்ல- வுததாமு
ண்டோ-சங்கர (உ௨)

உண்டோ நமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறித் ததம்பு முடலை
மெய்யென்றுகொண்டோபிழைப்பதிங் லகையோ - அருட்கோலத்தை
மெய்யென்று கொள்ளவேண்டாமோ - சங்கர (உ௩)

வேண்டாம் விருப்பும்வெறுப்பும்- அந்தவில்லங்கத்தாலேவி
யுஞ்சனைம் ஆண்டா னுரைத்தபடியே சற்றுமசையா கிருந்துகொள்
ளறிவாகி நேஞ்சே - சங்கர (உ௪)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை - யாரென்றறியாதவங்க
தேசத்தில் வறிதேகாமத்திவிற் சிக்கி - உள்ள - வானபொருடோற்க
வோவந்தே னுன்தோழி சங்கர (உ௫)

வந்தவரவைமறந்து மிக்க மாதர் பொன்புமி மயக்கத்தி லாமும்
இந்தமய கத்தையறுக்க - எனக - தெந்தைமெயளுஞானவெழிவா
ள் கொடுத்தான் - சங்கர (உ௬)

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம்யம - வாதக்கனலை வளர்க்குமெ
ய்யென்றே - வேளாளவனு மெய்கிடடான் - எண்ணின் - மிக்கோ
துறக்கை விதியுன்றோதோழி சங்கர (உ௭)

விதிகரும் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுத்தவெயின் மஞ்சளென்னனே
வேதாகமங்கள் - மிக்கிருமதனை மதியார் - அவாமார்க்கந் துனமார்க்
கஞ்சன் மார்க்கமோ மாளே - சங்கர (உ௮)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம்மனத் துயர்க்குப்பற்றாதுசொன்னே
ன்சனகன் - தனமார்க்கநீதிதி ட்டாந்தம்-அவனாருனந்தமானசதான
ந்தனன்றோ - சங்கர (உ௯)

அன்மென்று மாமென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டி
னறிவாகிசமறே -நின்றாறமெரியுமெனவேமறை - நீதியெம்மாதிரிசுத்
த்தினுன்தோழி -சங்கர சங்கரசம்பு -சிவ- சங்கரசங்கர சங்கர சம்பு

ஆனந்தக்கனிப்பு-முறறியது-ஆஹ - துசஇயக

அ க வ ல்

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்கும்
குருவடிவான குறையிலா நிறைவே

நின்றமொன்றே நின்மலவடிவே
 குன்றப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
 ஆகியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
 சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே
 சீர்மள்தெய்வத் திருவருளதனற்
 பார்முதலண்டப்பாப்பெலாநிறுவி
 அண்டசமுதலா மெண்டருநால்வகை
 ஏழுபிரவியிற றுழாதோங்கும்
 அவந்தயோனியி னினம்பெரமல்க
 அனுமுதலசல மானவாககையுங்
 கணமுதலளவிற் கதபகாலமுங்
 கனமப்பகுதித் தொன்மைகடீடா
 இவ்மப்பொழுதேனந் தமக்கெனவறிவினா
 ஏவையுயரத்தின வாமுலமைத்தனை
 எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்ககை
 இளபமெனவே துளபமீலையெனப
 பிரியாவண்ண முரில மயினவளாகக
 ஆதரவாகக காதலுமமைத்திட்
 நெடும்புறியே தேகநானென
 அவிவுபாலயி யாமையியககிக்
 காலமுங்குமமுங் கட்டுங்காட்டியே
 மேலுநரகமு மேதருகவர்க்கரும்
 மாலதவருகதனை யேலும்வண்ணம்
 அமையாகககாதலிற் சமயகோடி
 அமம்பொருளாதி திரமபடுநிலையிற்
 குருவாயுணாததி யொருவாபோலனைவருந்
 தத்தநிலையே முக்கிமுடிவென
 வாததாசகமும் போதநூலகளும்
 நிறைவிறகாட்டியே குறைவினையியங்க
 அங்கங்குநினறனை யெங்குமாகித்
 சமயாதேத் தன்மையாகி
 இமையோர்முதலிய யாவருமுணிகருந்
 தம்மைக்கொடுத்திட் டெம்மையானென
 ஏசுமறிருக்க மாசுமறஞான
 நலமுங்காட்டினை ஞானமிலேற்கு
 நிலையுங்காட்டு தனினைருட்கடனே

அகவல் முற்றியது - ஆக தசுருதி

வ ண் ண ம்

அருவென்பனவுமன்றி உருவென்பவனுமன்றி .
 அகநும்புநமுமன்றி முறைபிறழாது
 குய்புங்குணமுமனநிறிவைவுகருணாவுமன்றி
 மறைபொன்றெனவிளம்ப விமலமதாகி
 அசலம்பெறவுயர்ந்து விபுலம்பெறவுளர்ந்து
 சபலஞ்சபலமென்று எயிவினர்காண
 ஞானவெளியிடை மேவுமுபிராய்

அனலொன்றிடவெரிந்துபுகைமணடிடுவதன்று
 புனலொன்றிடவாழிந்து மடிவிலதாதை
 சருவும்பொழுதுயாநதுசலனம்படுவதன்று
 சமாகொண்டழிவதன்றோ ரியல்பினதாகும்
 அவனென்பதுவுமன்றி அவனென்பதுவுமன்றி
 அதுவென்பதுவுமன்றி எழிலகொடுலாவும்
 ஆருகிலையரியாப்படியேவ

(வ)

இருனென்பதுவுமன்றி ஒன்றென்பதுவுமன்றி
 எவையுநதொளடங்கு ஒருமுதலாகும்
 உாதென்பதுவுமன்றி இலதென்பதுவுமன்றி
 உலகநதொழுவருநத வாய்நுதலோகன
 எவருங்கவிலகொண்டு சமயங்களிலவிழந்து
 கழலும்பொழுதிரங்கி அருளசெயுமாறு
 கூறரியசகமாயையறவே

எனதென்பதையிகழ்ந்த அறிவின்றிரளினின்று
 மறிவென்றெனவிளங்கு முபயமதாக
 அறியந்தரமுமன்று பிறியுநதரமுமன்று
 அசரஞ்சரமிரண்டி நெருபடியாகி .
 எதுசந்தநிறுநந்த தெதுசந்தநையிறந்த
 தெதுமங்கவளசபகொள சகவடிவாகும்
 யாதுபரமதை நாடியறிநீ

(உ)

பருவங்குலவுகின்ற மடமங்கையர்தொடங்கு
 கபடந்தனிலவிழந்துகெடுகிறோளாகி
 வலையின்புடைமறிந்த மறியென்றவசமுண்டு
 வணங்கிரமுமின்றி அவநிதமுநல
 பருகுந்தொழிவினங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
 பகரும்படிதுணிந்து குழலழகாக
 மாலைவகை பலகுடியுடனே

சிறையம்.
திருச்சிதரம் உம்
சைவா ல்லப்பநாவலர்.
அருளிச் செய்து.

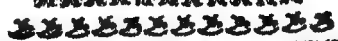
அருணாசலபுராணம் - மூலமும் - உரையும்.

இ னை.
திருத்தணிகள்.
விசாகப்பெருமானையரவர்கள்
மாணாக்கரிசலாருவரவிய
திருவண்ணுலை
அல்லார்புரத்தார்.
அருணாசலையரவால்.
முன்புதிப்பித்தபிதிக்கிணங்கப்
பரிசேசாயத்த

திருவண்ணுலைபடம்-க.
பிரமன்-நால்-அடி, 17 அடியறிபாதபடம்-க.
பாவசுபமண-திருவவதாரபடம்-க.
இடபாடமல், தற்பாடம்-க.
திருக்கண்ணபுதைத்தபடம்-க.
ஆகாசபாடம்-க.
திருவொற்றியூர்

இருப்பமு விபா-குமாரர்
பாசுரம் முதலியாரது
பாப்பிரமமுத்திராகுராவியிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அ. அ. உ.

உ,

சிவமயம்,

புராணத்தின் சருக்கங்கள் ஐந்தாம்

அ ட் ட வ வணை

சருக்கங்கள்.

மக்கம்.

பாயிரம்.

க

முதலாவது-திருகோச்சருக்கம்

க

உ-வது-திருமலைச்சருக்கம்

க

ங-வது-திருவவதாச்சருக்கம்

திஉ

ச-வது-திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்

எக

ரு-வது-இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்

க

க-வது-வச்சிராங்கநபாண்டியன்சருக்கம்

எடுச

ச-வது-நீர்த்தச்சருக்கம்

நீஉரு

அ-வது-திருமலைவலம் புரிச்சருக்கம்

நஉச

க-வது-ஆதிதத்தச்சருக்கம்

நசச

ய-வது-பிரதத்தச்சருக்கம்

பூசள

ய-வது-பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்

நருக

யஉ-வது-புளகாதிபச்சருக்கம்

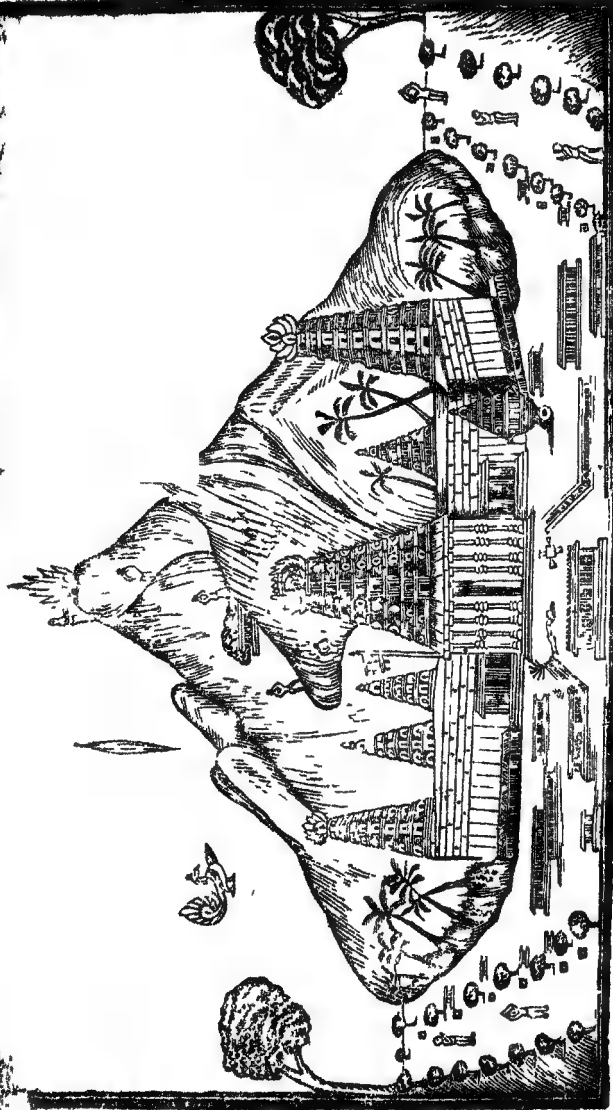
நகக

ஆகராயிரம்உள்படச்சருக்கம்யக

சருக்கம் அட்டவணை

முற்றிற்று

முதலாவது நந்திகேசுவர்-மார்க்குண்டேயருக்கு-உபதேசித்தபடம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்-

அருணாசலபுரணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாடியிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கவிவிருத்தம்.

மிகவேதவிநாயகர் வினம்பிய

விக்கலைக்கிய பின்றருளையதிட

முகமெவற்றின் முகமதவாரியைச்

கெட்களிறறினைக் கொழுத்தையவாம்.

(இரண்டொருள்)

அருணாசலத்தின் இடல் அகவே உணர்ந்த விநாயகரால் அருளிச்சி
ர்ப்பட்ட ஸ்ரீரத்தபுரணத்தில் உருத்திரசகலினைதுயிலிருக்குஞ் சூக
ருணாகசரித்திரத்தைபிக்காலதங் தமிழினுச்சொல்ல இசற்றி
யிலையென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகம்பண்ணுதற்கு முன்றுகண்
ளையுடைய மலைபாளையநகரைச் சமுத்திரம்மேயுறை மும்மதத்தையு
கூரிகளையி னயுடையயானை முகம் கொருநெய்விநாயகனைக்கையினு
கொண்ட ஸ்ரீரத்திரஞ்செய்வெ ம எடுத்த நூல் இடையூறில்லாமல்

(சபாபதி துதி)

முதிருஞ்சுவைமதும்பெற மொழியுத்தமிழ்விசைப்புதல்
பதிகம்புனைபவையினர் பவபஞ்சனமலன்கதி
குதிரும்படிபகிரண் முழுமையும்படியிலுரும்படி
யகிருமபடிநடனம்புரி யதிருங்கழலதிருங்கழல்

(இ-ள்.) மிஞ்சுதமதுராசமுண்டாகப்படுகின்ற திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தியை மிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பகிமொகிப மாலை
பததிரிகின்றவராகியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிரவியைக்கொடுப்ப
வராகியும் மலராகிராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய குரியவனாகியும்
பகிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்ற பழையதிரவும்நடனத்தைச் செய்யவா
கின்ற மிகவுஞ்சுப்திக்கின்றவர்களைடைபவத்தரித்தவாதத்தைவனங்கு
வோம்-எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது.) (க)

ஸ்தலமகிமை அறகோடியாகிய விருத்தம்.

இரவிகன்சந்திரர் வயிவள்ளிஞ்சைய ரிமையற மெண்டிசையோ
ருகருத்தவர்க்குமொருவருவண்கொடுக்கொடியோர்
பாவிகொருங்கிலுலககிறைந்தவர்பணிபுமிடங்கிடைப
தகாவென்பதுகடலின்முழங்கியதருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) குரியரும்சந்திரரும்வயிவரும் வித்தியாசாரும் தேவரும்
அஞ்சு-தகருப்பாலாகும் காகலோகத்தாகும் அரியதபகிகளும் முனிவரு
ம்பிரமாதாரும் கருடகொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பாந்துகொரு
குதலிஞ்சு உலககிறைந்து வரர்களவண்குதறகு இடகிடைப ததாய
வாகளாலேசொல்லப்பட்ட அரகாவென்கிறசந்தமனதுசமுத்திரத்தினு
ம் அகிகொழுமுகும்வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ
தலமாம்-எ-று. (உ)

இளமுமைக்கையர்முழுமுதெருங்கியவிருகுழையும்மகலே
யொளிவொருசந்திரனுடனிருசெங்கிடுகியமெனுத்தனிபூர்
தனையவிழந்தொடைமகபதிதன்பதினைப்பதின்பதியை
மனவைவளம்பதிதனிவழ்வளம்பதியருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளைமையாகிய ஸ்தனங்கையுடையமென்கள்முன்கள
ம் அவர்களானந்திரண்டு இரகருண்டலங்களும்பகிலே பிரகித்தி
ன்றதருசந்திரனுடனே இரண்டுகுரியருதயமாண்களென் றசொல்லும்
மடியாகியதப்பற்றஜர்முறுக்கவிழ்த கற்பமொலையத் தரித்த தேவே
ந்திரனுடையபட்டணமாகிய அராவலியையும்குரோணுடைய நகர
இ-அரகாபுரியைப்பார்க்கிலுமவளத்தையுடையது அருணாசலமென்
னதுஸ்தலமாம்-எ-று. (உ)

காலனெதிர் த்திடமார் பிலுதைத்தவர்காமனுரு பொடியா
சாலமிடம் பின்மாலெதிக் குறையாடாகப்பணிவார
ஹ்முகத்தவன் ஞான மனிப்பவனும்கற்கரியார்
சூலபெடுப்பவாமேவு தீர்ப்பதிகோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) யா. நெதிர்க்கமார்பி லுதைத்தவராகியும் மன்மதனுடை
தேகத்தைப்பொடியாகச் செய்தவராகியும் விஷத்தைக்கண்ட திலகரித
வாகியும் மூல ஞாமபிறையை மாடிக் கதரித்தவராகியும் ஆடுகிணற்
ப்பத்ன ஆபாணமாகப் பூண்டவராகியும் பிரம்மாவின் னுயும் திருத்த
ரியவராகியும் சூலத்தை யெயிலடுத்தவராகியும் விளங்குபின் தபாமகி
ணவாசஞ்செய்துந் தாழ்காகியபதி அருணாசலமென்னும்தலமாம.

உறவொடுபகையறு மொருமுதலெனெனவ

னிருகியிலுலகரு னிறையவெனவெனவன்
மறைமுடி மீட்டம் உள்பவனெனவெனவன்
நெறிநிலறிபவ னடியினைத் தொழுதாம்.

(இ-ள்.) உறவுப்பகையுரிக்காத ஒப்பற்றமுதன்னை மானவென
ன்வாங்காரமான னெழு உலகத்தை உண்டாக்குதற்கெனெனவென
டியிலேசகலத்தையுமறிநிறவெனவன் அப்படி பட்டதன்மை யுடை
யசுவனது திருவடிகளையாம் வணங்கினோம்-என்று. (தி)

கலிநிலத்தறை அருணாசலகோதுதி.

மணிகொண்ட நெடுங்கட லில் விழிவளருகிருமா லுமறையினும்
யணிகொண்ட பாதலத்துமபூதலத்து மீதலத்தம் பரிந்துதே
வணிகொண்ட பிரமாண்டகோளையொற் கொளகையாயருகாட்டக்
கணிகொண்ட ஒருவனாயாமொருவனாயாமகலாதுகருத்துச்சேப்பம்

(இ-ள்.) இரத்தினங்க ளிருப்பிடமாவிய கீண்டகடலில் நித்திரை
செய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் வாங்கன்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாள
த்திலுமழுமியிலும் மேலுலகத்திலும் கருத்திடத்தே அவர்களால் உண்ட
ப்பட்டாமல் அழகாகப் பிரமாண்ட கோளையானது பொன்னுற்செய்ய
ப்பட்ட கோளாகவிரி அழகு காண்பிகளண்ணவ கெண்ட ஒப்ப
ற்ற அகநிலிமலையாகிய பரமசிவத்தை நிகர்த்து இருசயத்திற் சோத
ககொளவோம்-என்று. (க)

ஒருமானைக் கரத்தினில் வைத் தொருமானைச் சீர்த்தினில் வைத்துலக
சேமுடி தருமானையிடத்தினில் வைத்தருளவானெப்பவன செஞ்சயிலும்
போல, வருமானை முகத்தானியளித்தானைப் பொருளையிழவேதும்,
பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறன் தீர்ப்பாம்;

அருளுகைபுரணம்.

(இ-ள்) தாகுதாவனரிலி.ன்வாவிட்டமாயின்கையிலேனைத்துஞ் சொசிலேனாருமான்போன்ற கங்கையைச்சுடையில்தைதும் ஏழுலகத் தையும்பெற்றமாதேவியை வாய்புகத்தில்தைதும் அடியாககருள் செய்கிறவரும் பலனம்பேரல்வருகின்ற ஆணைமுகத்தைபுடைபகண்பதி நாயுப்பெற்றவருமபோர்செய்கிறிஷ்பவாகணத்தி லெழுந்தருளுள்ள நுண்டவருமாகிய அருணாசலதலதில்வீற்றிடுகிற உறபயசியன்ரா தத்தைவணங்கி இனிமேலவருமபிறப்பைநீர்த்துக் கொள்ளும-எ-று. (௭)

உண்ணுபலையம்மைதுதி.

காறெழுஞ்சுருமுலானை கருணைவழித்தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணாளை மூர்லினைநிலவொழுதப் புழுக்கொழுதெழ கொழுதமுகத்தேனை வாரெழுமுதலனைகதானை புழுக்கொழுதி கத்திரியாகமருந்துவானைச் சீரொழுதமபத்தானையருணையுண்ணு முலையானைச்சிதைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மேகப்போன்ற கூத்தலையம் கிருபைவழித்தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்ணையும் தந்தங்களின்காநி இளநையாகியசந்திரி யுடைய பிரக சிதைப் புழுக்கொசுக்கின்ற அமுதபொருத்தியமுகத் தையுமவிதகதரித்த ஸ்தனவகையம் அதிகவழங்கையுடையதாயொ ருவருக்குத்தெரிபாத இடுபிணையும் சிறப்புப்பொருத்திய பாதங்களை யுமுடைய அருணாசலதலதில் வீற்றிருக்க நின்ற உண்ணு முலையமம னைமனை திலகினைத்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (௮)

யானைநிறைகொண்டவியையர்துதி.

கதமுன்றுமாறு வருவகளிற்று முகத்தானைமனகிலேதான் பதமுன்றுமயாதவாகருபயதமுன்றுங் கட்டத்தரதரபாலி யானை னிகமுன்று வருவகிதாரளித்தருளுமெருமுதலையோடேசஞ் சிதமுன்றுபிறப்பிழிக்குமானைநிறைகொண்டவனைகிதைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மும்பதகளுநம் ஆறுநிலுடையருகின்ற யானைமுகமுள்ளை நும்மனையில்முடைய பாதங்களைச்சிதைக்கின்ற அரியதனத்தையுடையவாகருகரு நான்காம்பதையிப சாயுசசியத்தைக் கொடுப்பவருமு ப்புரத்தைநீறசெய்த சிவனாலெபெறப்பட்டவரும் சூப்பற்றமுதலையிப சஞ்சிதவினையையுடையபிறப்பைக்கெடுக்கிற உறமாயியபானை கொண்டவனென்னும்வியையகைமனை திற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம்-எ

- சப்பிரமணியர்துதி.

கொத்தாருமனாசோலையருணை கொடுக்கொழுத்திற்குமாவேனை கூந்தலாவாழ்விக்கவடவீந்தனி லுறையுமயிரினினைக் கந்தாருகடககளிற்றயகவாருகதருநிழலுவகணகருடுத் தந்தானையலர்க்கடப்பதாரானைப்பணிபவாதாலைமேற்கொள்காம்

இ-ன்பூங்கொத்துகையையுடையசோலை சூழ்த்த அருணாசலத்துகிழக்குகொ பூவாசலுக்குத்தமேல் புறத்து மண்டபத்திலிருக்கிறதும் தம்மை

டைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்து
மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய அவி
ராவதத்திலே மகிழ்ந்த தேவந்திரானுக்குத்தெய்வலோகத்தையும்கற்பு
கவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவரும் கடப்பமாலையைத் தரித்தவ
ருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பா
தங்களைத் தலைமேல்வைத்துக் கொள்வோம்-என்றவாறு. (ய)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்டபாசமய கோளரியையடிணங்கி வன்கற்றுணர்
நீதுகொண்டசருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தழிழ்க்கடலின் நிருததாள்
போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக்
கால்களேவத், தாதுகொண்டசுந்தரனைத் தம்பிரான் ன்றோழனையான்
துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்-)வாதுகொண்டுஜெயிக்கவந்தசமணர்களாகியயானைகளுக்
குச் சிவமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவ
ணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திர
த்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந
தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பாசவாபிகளதுபாதத்தைவ
ணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்ணையுடைய பாவைவாச்சியாருடைய தி
ருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களும்நோக ஐந்தாண்டவரைத் தாதாகவனு
ப்பியதம்பிரான் ன்றோழராகிய சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்குவோம்.

(தாவு-கொச்சகக் கவிப்பா.)

(எ-று.)

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசேவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார்முத்திக்கு
வித்தனார் வாதலூர் வித்தகாதாள்போற்றி.

(இ-ள்-) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப்
பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சாமியினுடைய அணக்காகும்பெற்று
ரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அநாதக்காலத்தில் வியாபித்திருந்தப
வுத்தாசனுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியசேவன்
முத்திதையைடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நீலத்திற்கு விரையாகியு
ம கிருவாருநிர்மித்த குளசொருபாகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாச
கசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்-எ-று.

(யஉ.)

(திருத்தொண்டர்கள் துதி.)

அறு சீர டிய ஈ ரிய விரு த்தம்

(தி

மனையானையார்களித்துமணங்களித்தவியற்பகையார்மலர்த்தாள்போற்
தனையாரும்பெருமானாக செச்சிவிடுங்கண்ணப்பர் சாணம்போற்றி
வினையாளரியாத திருநீலகண்டாடி விருப்பிப்போற்றி
னையாளுயினையாறான் குடிமாரினையாடியை யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) புரமசிவன் அடியார்வேடம்பூன்சீவந்துபென்சாதியை பெண்குருக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகச்சுதோஷத் தையடைந்து சுவாமிகுத்தன்மையை நிகழ்கொடுத்து அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபெருந்திய இயற்பண்களையனருடைய மலர்போன்றபாதக நைவணங்கி தனையை ட்கொண்ட சுவாமிக்ருத தான் தின்று குசிபாத் தஞ்ச்சிலைகொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கிவினா யையுடையவாகளறியாத திருநீலகண்டநாடனருடையபாததன் மகி ழ்ந்துவணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும் இனையான்மனகுடிமா றநாடனருடைய பாதத்தைவணங்குவேன்-எ-று. (யரு)

ஐயடிகள்காடவர்கோ வீரடியைவணங்கிமகவறுத்தெம்மாந்து, ரெயய டிசிவூடன்படைததார் திருவடியைதநொழுதுதிரு நீற்றுச்சேழன், மெய்யடியைப்புகழ்ந்துதெய்வவுலாச்சொன்னசோனடிவிரும்பிஎததி ப்,பொய்யடிமையிலலாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே,

(இ-ள்) ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனாது இரண்டிபாதத்தையு ம வணங்கி மதுசுவாமிகுப்பிள்ளையை அறுத்துச்சுமைததாறியை மச ய்விட்ட அன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்டளையனருடைய மெ யமையாகிப பாததனதவந்தித்துத் தெயவீகம்பொருந்திப் உலாப்பிர பாதம்பாடிய சேமான்பெருமாணபனருடையபாதத்தை ஆசையுறறு ப்பணிந்து மெய்யடிமைபையுடைய புலவர்கள்முதலாகிபுகலரையும் வணங்குவோம்-எ-று. (யசு)

(நந்திகேசார்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசார்துதி.)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விசையடிபுகழ்ந்துமறை நான் கிழ்கைநதாய் வந்தருளுகௌதமனார் மலாடிவென்றுமுடிக்குமுடி மாஸையாகித் தந்தைவிருபதஞ் சிதைத்துசிதையாதபததிருத்தணடிதானைச் சித்தையிசைக்குடியி ருத்தியருளையிரிவினையவர்தாளசென்விசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) நந்திகேசாருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுதுதான் காதேவியனுடைய பாதத்தைவணங்கி என்னுவேத்ததினின்றும் ஐந் தாழ்வேதசொருபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரை போன்றபாதத்தை என்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாஸையாச்செய்துத் தம்முடைய தகப்பனாதுஇரண்டிபாதங்களையும்வெட்டி அதனூட்கொ ட த மோட்சபததிருத்தசண்டேசாருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலத்தலத்தை நினைப்பவருடையபாதத் தைச்சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (யரு)

(அஸ்வயடக்கம்.)

தேவதின்மலகலையுச் தெளிந்தகவையிருநான்குந் திகழும்பாடல் கூறுதின்மபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகல்சொ ற குறித்தவாறு விதுதின்மமலைவிரிஞ்சனேறிவருமன த்திமுன் னுந விரிஞ்சன்ருதை யேறுதின்மநூட ன்முன்னுமொருமசும்பறவை வையவிரிதல்போலு

(இ-ள்.) பலதூல்களையுங் குறைவறக்கேற்ற எட்டுச்சுவையுமுடைய
ருந்திய தமிழ்ப்பாடல்சொல்லுகின்ற வித்துவாண்கள் முன்னே
ஊறுமறியாதயானுஞ்சிலபாடல்னைப்பாட நினைத்தவிதம் விளக்கியநா
வேதக்களையுடைய பிரமணாவனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தி
ன்முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறுமடியானகருடன்மு
ன்னும் ஒருசிறியகொகதானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலும்
-எ-று. (யசு)

நீரிருக்குதெனப்பழித்துவிவெரோவதுவானிகமுமானால்
நீரிருக்குதெனக்கழித்து விவெரோவதுமலரினண்ணுமானால்
லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்கு திருமிடற்ற ருணைநாதர்
பேரிருக்குத்தகைமையினாலெனதுரைவையிசமுவரோபெருமையோரோ

(இ-ள்.) பாடலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சுவாசயோக்கியதநா
ல்தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் புஷ்பமாஸையோடுசேர்த்தநாரை
யும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள் ஆததிமாஸையைச் சூடிய சடைமுடி
யையும் ஆலகாலமிருக்கும் கண்டத்தைபுழுடைய அருணாஜலேசுவர
தாராமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்னும்செய்யப்பட்ட புன் பாட
லையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி மிகழார்கள்-எ-று.

அழகுதாக்கணிந்தரச்சமரம்பழையதெனினுமதிலமுதுண்டாமோ
விழைவுதருகவைக்கரும்புபுதியதுவேயெனினுமதன் விரதம்போமே
இழிவுறுபாடலுமுயாவு தக்கியசெய்யுளுமவைபோ விருககுமாகில்
பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்படுமோ பயன்கொள்
வாக்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்புசிறம்பொருத்தப் பழப்பழுததண்டிமாம்
வெருநாயையமாயிருந்தபோதிலும் 'அதில்மாதுரியமுண்டாகாது' ■
ர்வதாரும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகியகரும்பு கொஞ்சநாயையதாயி
ருந்தாலும் அதில்கசப்புண்டாகாது அப்படிபோல் குறத்ததோடுகூ
டியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலே ஒருநன்மையைக் கொடுக்கா
துயாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்தியபாடல் சிலநாளை
ங்குமுன் ஊண்டாயிருத்தினாலேயே 'இகழப்பட்டாது' பிரயோசனத்
தைக்கொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (யசு)

தினையளவுந்தமிழ்மடியிற் றுகிமதூம்பிறத்தகல்வித் திறமையேரும்
நினைபுமயங்கவையறியாமூடர்பருவறிவின்முன்னே நிற்கலாமோ
வினையடருங்குவளை விழியனிச்சமலாணையதிருமேனிமாறா (திடாரோ
புனைவின்மதன்மலர்க்கணையைப் பொறப்பதல்லாமலமினப்புபொறுதி

எட்டுஞ்சுவையாவன-சிக்காரம்-விரம்-பெருநகை-சருணை-ரொளத்
திரம்-ஞாஞ்சை-ஆ? புதம்-பயம்.

(இ-ள்.) திணையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரிததும் இன்றி அதிகம தூம்பிறத்தகல்விவல்லவாகநம் இலக்கணாசமே அறியாத மூடாகள அமிருந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின்மூலம் நிற்கார்கள் கொ ளுந்தொழிலடைகின்ற நீலேற்பலம்போன்ற கண்களையும் அனிச்ச ப்பூவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவிஸில்லத்தரிக்கின் றமன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பாகளைய ல்லாமல்கொடிதாடியுத்தத்ததில்விடுகிற அம்மைப்பொறுக்கார்களது போல்-எ-று (106)

(தூல்வாலாறு.)

கருத்தருகவிழைவனந்திக்கருள்புரிய நந்தியுமார்க்கண்டற்கோத, விரு த்திமறைவியாசமுனிச்சவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன் சொல்லப் பெருத்தமன விருடியருக்கருட்குதன் மொழிந்துசிவ புராணங்கோடி, உருத்திராசங்கிதையுரைத்தவருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன

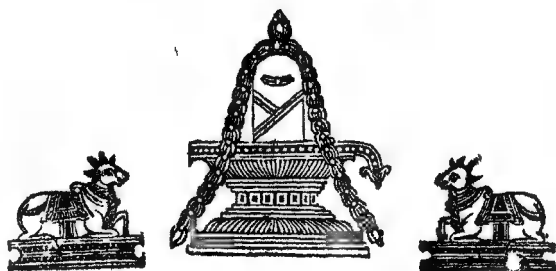
(இ-ள்) மனதுருகப்பாமசிவன்-நந்திசேகராருக்கு அருள்புரியந் திகேகாரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள் செய்ய மார்க்கண்டேயாவேதக்க னையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் - சூதமுனிவருக் குச்சொல்ல சூதா ஒருவழிப்பட்டமனதையுடைய சவுனகாதிரிஷி, ரு க்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும்-அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசலஸ்தலமகி மையைச்சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. (107)

அருணாகர்வளமையுமாலயனகந்தைவிடவழல் வெற்பானவாறும் பொருவில்மகமழித்ததுவும் அரனுமையை மணந்துக்கண்டபுதைத்தவா றும், வருமகிடற்றொலித்ததுவுமிறையிடங்கலந்ததுவும்வயிப்பூண னிருவினையயகற்றியதுவடலைதென்கலைவியாவிசைக்கலுற்றேன.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும் பிரமாவிஷ்ணுவினுடையக ள்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாதக்கனூடையயாகததை- அப்த்தப்போட்டதும், பாமசிவன்-தார்வதியைக் கலிபாணஞ்செய்த தும், அப்பார்வதி-கலாமியினுடையகண்ணை முடியதும், மகிடாரு னை-உமாதேவிகொன்றதும்; அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற் சோந்ததும், வச்சிராங்கதபாண்டி-உனுடைய பாவத்தைநீக்கினதுமாகிய சரித்திரங் கையச் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தை தமிழ் மொழியினாலே சொல்லத் தொடங்கினேன்-எ-று. (108)

பாபிர - முற்றிற்று

ஆக-திருவிருத்தம்-உக.

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சுருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கமழுவழைபிரம்பு சுரிசையகலாதகையான் றுகிர்க்குன் றுடே,
திங்களுமிழிலவனைய வென்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமு
ககண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புவித்தோலுன் புயநாலான்பு
ரிமுந்தாலான், கங்கைமதிதவழ்சடையான் றிருவனே செலுத்தவெ
ள்ளிக்கயிலகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாகியமழுவும் மானும்பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்
காதகையையுடையவர்-பவளமலையில் சந்திரன் பொழிகின்ற நிலவுபோ
லத்தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர்-முகையையுடைய
வா-செருகியமுன் றுகண்ணையுடையவர், விளங்குகின்ற இமப்பில் என்
றும் நீங்காத புவித்தோலையுடையவர், நான்கு புசங்கையுமுடையவா மு
ன் றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தலமுநி
ன்ற சடையையுடைய பாமசிவனது கட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்
டுகைலாசுகிரியைக்காகுகிறவர்-ஈ-று. (க)

கொய்வன சமலர்நிறத்தான்மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவேன்னே
ற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக் கருணைமழைபொழிமேகை தன்
னையொப்பா, நைவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதார்க்குப்புறத்துலவுமா
விபோல்வான், நெய்வமெல்லாந்தொழ்ச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தான்
யெனாதிருமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்டதாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும் லும்பொருத்திய கண்டதனையும் கல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனதையுமுண்டிய பாமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமையமென்னுமயிசாண்ட நழைப்பக்கூறையாகிய மழையைப்பொழிவின்ற மேகம் போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்திலநின்றும் புறத்தில்தீமையாகிப்பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புறத்திற்சஞ்சரிககின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்க ளெல்லாம்வணங்க அதனாற்சிவப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்தபாதங்க ளையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையருந்திகேசராகென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்-எ-று. (உ)

சசனணிகதிமதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும் கேசவெனவிளங்குமோரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே வாசவனேமுதலிமையோர்நெருங்குதலான்மருடமொடு மருடந்தாக்கி யோசையுடன்கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக்குவமையாகும்

(இ-ள்.) பாமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொ ள்ளசுவாமியின்று வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவதில் அணித்ததிருநீறுமாகிய இச்சைக்கிணுடைய காதிபோலப்பிரகாசிகரு ளைகலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு அந்த திருமலையே வணங்கு கின்றதற்காகத் தேவேந்திரன்முதல கிய தேவானே நெருங்குகிறபடி யினாலே கிரீடததோடுகிரீடம் இடிபட்டுச் சப்தகதுடனே சொன்னப் பொடிகளும் சதனப்பொடிகளும் உதிர்ந்துமகமேரு கிரிக்குச் சமான மாகக்குவியும்-எ-று. (ங)

இந்திரீலச்சிலையா லிசைத்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்திமாணிக்க மதகைகட்டிச் செந்துகிரார்போதிகையு மாகதநாணத்திராமுஞ் செறித்தமீதே சந்திரகாந்தத்தகடு பாரப்பிமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரீலக்கல்லினாலேஒன்றோடொன்றுசேர்த்துசந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவாணவத்து மந்திரிகிரிபோல் வயிரத் தூ ன்களைரிறுத்தி மாணிக்கத்தினுற்செய்தகொடுக்கைசோதனாச சிவப் போகிய பவளத்தினாலேபோ திகையும் மாகதத்தினால் உதிராபுஞ்சே ர்த்து அதன்மேல்சந்திரகாந்தத் தகடுமேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்தமலையின்மேல்-எ-று. (ச)

குருமருங்குத்தாணமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப் பதுவணியா லிழைத்ததொரு பாதபிழைகையின்மலர்ப் பதபதையுன்றி லிருவுபெருங்கயிலையினிதிருத் தமுயலகன்ருதுகில்லலததாளுன்றி குருமறையைமுனிவாருக் குறைக்குயிமையென விரும்பா னந்தவேனே.

(இ-ள்.) அத்தமண்டபத்தில்இரண்டுபக்கமும் முத்துசளிழைத் தசும்தாணத்திலிருந்துபெரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருந்தபாதக்குமட்டின்மேலேமலர்போன்றபாதங்களை வைத்துகவக

ண்டுநெல்வேலி மருவடிப்பட்டு பெருமைபெற்ற
கைலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயல்கண்மேல் வலப்பாதத்தை
வைத்து அரிதாகிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய் லக்ஷ்மீ
ளிய பரமசிவம்போல் இத்தீர்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. (இ)

குற்சுரோமசன் குமுதன் குமுதாக்கன் சகடாயன் குமப்சாசன்
வற்சவைசம்பாயநாக னுசிமுனிபுலிக்குகான் வாமதேவன்
நற்சனகன் சனக்குமான் வாதாயனன் மதங்க னடனத்தானை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவார்தயமருகிற் குமு

(இ-ள்.) குற்சுரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்திய
ர் வற்சாவைசம்பாயநாக னுசிவியாக்கிரபாதர் வாமதேவர் சனகர் சன
நகுமாரர் வியாசர் மதங்கர் சுவாமியினது நடனம் பொருந்திய திருவடிந
ளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலி முதலாகிய அனந்த முனிவர்கள்
தமமுடைய பக்கத்திமருமு-எ-று. (சு)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்து பணிந்து யிர்கண் மழை
மிண்டேல, வித்திலத்திற்கேற்ப்பதுவு மிறப்பதுவு மிருவினையு மெமகரு
ததோன்றி, சொன்னவொருதனிமுதலே முதத்திபெறும் பரிசெமகரு
கசொல்வ. பென்ற, னன்னவுரைசெவிப்புகலு நந்தியருள்காந்து முனி
கருணவதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றவயதிலையுடைய மார்க்கண்டேய முனியான
வர்க்கிரத்திலெழுந்திருந்து நிற்கேகாரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி
மேகத்தில்தோன்றி அதிசிக்கித்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களா
இதுவுலகத்தில்பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக்கார
கிய நல்வினையினையினையாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்
படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்றகடவுளோரங்களோடச் சத்தையடை
கிறதற்குத் தக்கவழியைக் குறை செய்வேண்டு மென்று கேட்க அந்
தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்திருபையுண்டானவராகி நான்
கேசரர் மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத்தொடங்கினா-எ-று. (சு)

கம்பநிசுமபநதி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி
கம்பநிசுவேகநதி வேதவதிசாயுநதி பரமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகிலல்லமுனைநதி நருமறைமேற் செப்புஞ்சே
யம்புலியின்றிசுவனவங்காடினந்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பநிசுமபநதி காவேரி-கோதாவிரிநருஷ்ணவே
ணி-பமபநதி-வேகவதி-வேதவதிசாயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேலை
கியகங்காநதி-தாமிராணி பொன்முகி - யுநாநதி - நம்மதாநதி-மேலை
மையாகச்சொல்லப்பட்ட கோணத்தியென்று அழகுபொருந்திய
நதிக் கில் அனேகநதிகளுண்டு அவைகளையுடைய திவ்யவானஞ் செ
ய்தவாசனாடைய பரவததைநீக்குந் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்சிறப்புளது கண்ணித்தம்
கீசுதினாக்கோழுந்தோட்டிப்பாகதிக்கு வேறோட்டெய்யியதுமூழ்கின்
முகிணுடலதிலிந்தான் மாமேனும்விலக்கேனுமனிதரோனு
மீசுனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலா விறைவனெனவிருக்கலாமே.

(இ-ள்.) காசினகிற ஒருகிவ்யத்தலமானது இத்தக் கைலாசத்
தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியிலவருகின்ற கங்கப்பிரவா
கமாவது சிறிதின்ற அலகனைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்
தில் விருப்பிமுழுதினால் அவர்களுக்கும்மோட்சத்துக்குவழிகாட்டும் க
ளங்கம்பொருந்தியதேசம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது
மனிதராவது பாமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சோத
னாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (சு)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிதலல்லாற்புனி
தர்போற்றம், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருத்தலங்கண்டதுண்
டோ வுரைப்பக்கேளு; நாசுமிசைநடித்தவருக்குயிர்வேண்டித் திருநவ
ஞ்செய் களினக்கோயில், சேருமனத்தவரான மறுவாரூர் தனையெரித்
த திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானதுபுற்றை யிடமாகக் கொண்டிருந்ததைப்பா
ர்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர் புற்றினிட
த்திலே யிருந்ததலத்தைப்பார்த்ததுண்டே! அதுயாதெனிறசொல்ல
க்கேளுங்கள காளிக்கனென்னும்பாம்பினமேலேறி நடனஞ்செய்த வி
ஷ்ணுவஞ்சூடயிர்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள்பூசைசெய்துக்கொ
ண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிவஞ்சும்பொருந்திய மனதை
யுடைய திரிபுராதிகையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திரு
வாரூர் என்னுந் திவயியத்தலத்தான்-எ-று. (ய)

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர்தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
மூக்கனாஞ்நடிப்பாவர்மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிகையிலையிடத்துறைவதன்னிலத்தின் பெருமைகம்மாவிசைக்கலாமே
வக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணாதமுத்தியடைருவாரே. ||

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடையதிருநயத்தல
மாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபை
யில் மூன்றுகண்ணையுடையபாமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்
பவர் அவருடையமூர்த்திகாத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலா
ர்புத்தத்திருக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை கம்மாந்
தொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையை
க்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமாவினாலும்காணப்படாத மோ
ட்சத்தையடைவார்கள்-எ-று. (ருக)

தாங்காழியவன்சிலனை வழிபடுந்தொல்வனாய்ந்ததலத்தையார்
க்கி, லோகவாஸதியுயிரிழங்காலுடையுயிர்தொளிகெடாது-வி
ங்காதுநெகிழாது பிறவுயிரால்வருந்தாது வெடித்திடாது-திங்கைமண
ங்கிருமி பிறவாதுகிடக்கும் வஸ்செவிமேலாக.

(இ-ள்) சக்காததைக்கையில்நிற்கின்ற விஷ்ணுவான்வர் பரமசி
வனைபயுசைபண்ணிய விர்ததாசலமென்று ஒருவதலமுண்டாக்கித்
தலத்தையார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவசொருபமா யிருக்கும் அ
ந்தஸ்தலத்தில் உயிரிடைத்தேகமழியாது நிறங்கூர்ந்துவிக்கிமா
ட்டாதுகட்டுமுறாது மற்றபட்சிமிருகங்களால்பின்னமாகாதுவெடி
ப்படாது அசிலதார்க்கந்தமும்புறமும்உண்டாகாமல்வலதுகாது மேலாக
க்கிடக்கும்-எ-று. (மஉ)

பொம்மகிடமுகனைவென்மலம்மையிடமகலாதபுனிதமுந்தி, செ
ம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகராசச்செறிசேதார- மிம்மையிட
மறுமையிடர்ஞானமில்லாத சிறுமையிடமொல்லாதீர்க்கும், மும்மையி
டம்பெறுமுலகுக்கெளிதாகத் தனியிருந்தமுத்திபே' லும்

(இ-ள்) மெய்மையாகியஎருமை முகத்தினையுடையகிடாரூனை
ஜயித்தபார்வதிவரமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுததாராகிய பரமசிவனுனைவர்
செம்மையாகியபிடம இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பா
கிய எருமையினதுமுகம்போல் விளங்கியதிருக் கேதாரமென்னுமஸ
தலமானது இதேஜனமத்திவருகிறதகமும் மறுமையில்வருகிறதா
க்கமும்ஞானமில்லாததினாலே உண்டாகிதக்கமுமாகிய எல்லாதைய
ாதவையும்தூக்கிததற்குமுன் றலகத்தாருக்கும்எளிதாகி தனியேயிரு
ந்த முத்திஸ்தானம்போலிருக்கின்றது-எ-று. (மங்)

இருப்பனத்தன்பகுப்பதத்திற் பிரமாஸ்பிகையுடனென்றான்
பேரதும-விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோருலகுமுதலனைத்தலரும்
விதித்தான்மற்றைத்-திருப்பதிகேயிரப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சாரா
மாய்ச்செனித்தல்வூரி-விருப்பதற்குமுயல்வொன்று செத்தலமுமத்தல
த்துக்கினைப்பதோமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வத்தில் பிரமாஸ்பிகையுட
னெபரமசிவனுனைவர் எழுந்தருளியிருக்கிறோன்று அன்னவாகதை
தையுடையபிரமாவானவாஸ்துபத்தியோடுபிரணவிகேளையும் வணங்கி
அவருடையஅருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும்
மடைத்தார்மற்றைத்திருப்பதியிலிருக்கின்ற வெங்கடாசலத்தையும் தே
வர்களும் அந்தஸ்தலத்திற்சாராகவும் அசாமாசவும் பிறந்திருப்பதற்கு
த்தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் அந்தகை
த்திர்த்துக்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (மச)

விருப்படியார்சொரிந்தவறுகலஞ் னேவியிழியிடத்தேவடர்காலித்
செருப்படியமுந்தாரைன் காளத்திகைமெனுஞ்செய்வூரி - பருப்பத

புதிப்பு விவரக்குறியீடுகளைக் கிடைக்காமல் பதனிடப்பட்டு - உருப்படிப்புத் திட்டம் பற்றி உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(இ-ன்.) திருக்காளத்தியென்னும் தெயவிகம் பொருந்தி வந்தவத் திவ்யநாகைப்பெயர்மணரகிபசிவகோசரியாபதந்தயோடுநிகுதி. 1. 8. அச் சீர்னைசெயத அறுகுபுழைபுறாள் இவையுடனே கண்ணைப்பிடுகிகிப்பதித
கண்ணைப்பிடுகியிருநகைமதேருபபையும் விருப்பமாக ஏறமுதலாக
புறவகைசொருமரகிபசிவந்தாமனருளிச்செயிபொருதியதேனைசெய
நகையுறதாமனமலரிவிரகுகின் தலட்கமியோடுவாசனையுறதுகள். இவ
பையவநீந்தமார்பினைபுடைய விஷ்ணுமூரணவாகேவகட்கமன்னுந் திருப
திபில நிலமுடொண்டதரிசனஞ்செயது கணகரும்பொருட்டு அடச்
காலத்திலுமலரகியுமவிளவருதிருள்—எ-று. (யது)

தேக்குநாஸிருதினையும்புகழ்ந்ததொண்ணடைநாடு. இமேரீந்தெயவ
நாட்டி-னோகுகிஞாண்னையகமறு. சமரீருதலமுடைதன்முப்பவழை. முயுக
கேளும-வங்குருகியகிண்ணவண். பண்டத்தபுவிதழைக்கூறம வளரீதந்த
நகர்நாடு-கிரகநூல்கியபுடனே. கிம்பகரிவகருநையுங்ககிசமுதர்.

(இ-ள்) அந்நாட்டிந்தக்கிவன் னவர்களும் புகழ்ந்துகொண்ட
க்கிற வகையினையுண்டவென ஒருதெய்வீகம் பொருந்திய உட்கவதரிச
வஞ்செய்துநாடு ஒருநாட்பாவதினைப்போகுகின்றதருஸ்தலமுண்டுஅ
தலம் பெயரைச்சொல்லுகேளுவகச்சொல் திறிவ் கணவனாகியநான் முந
ன்படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் இவ்வுக்குமபுகி கருபுபத்திரை
ம்தருமதனையும் பரிபாலனஞ்செய்துநாடும்மகாசகின் தகாமட்சியம்
மையுடனே வகாம்பபேசுநாடும்நாளிரிந்தகிவகாஞ்சிபுரமாகும்-எ-று

பழதறவேயெழுக்கடனுமெழுதிர்யுமெழுதலுமப்படைத்தவேதத்
கிழைநிறியாருமுயவொருபாலும்நிகற்பதிகின்ற்த்தக்கேளு
மடிசுதருடம்புரிபுமிஈறகஞ்ச்கம்மபிஷஸையனூபுசை
வனவுவந்து மசிபுச்சைகன் பூசைபுகிந்திருவிளிஞ்சைமதுார்.

(இ-ள-.) ஸ்தொத்ரபுராணவிலாசம் ஏழுசுமுத்தி: தீதையும் ஏழும
 ஸையுடனமுலகததையும் படைத்தபிரம்விஞானுரிவக்கடாக 0 சி
 ஸ்சுது ஆதிசைவப்பிரமணப்பிள்ளையானது அறிந்த ஸகலததைசொ
 ஸகலகதைகளை ஆகத்தந்தாண்டவஞ்செய்தகவாயிக் குபராவத்யையும்
 ஸ்பாவும்கிசனேயித் தநிஷ்டாவும் காலம்புசித்தலிரஞ்சிபுமென்
 துபலதலமாமி-ள-து. (யெ)

[illegible]

மெய்யாதபுனல்பெருகுந் காவேரிநிக்கணையிற் பாயு
மையாருமிடைமருதுச்சிருக்குடந்தைவளநாருநனைக்காவு
மையாறுமிடம்மந்திரிசிராமியு மாணிக்கபலையுந்தோன்று
மெய்யாகவனற்றினதுபெருமை எல்லாம்விரித்துணைக்குமவேதத்தினே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்ற காவேரிநீதிருகணாயினு
ம்சேஷி திருமையாறுதிருவிடைமருதாவளம் பொருந்தியமடபுன
ணம் கருவானைக்காவிஷம்பொருந்திய கண்டதனையவை - ய - ம - அ - ரு - பு -
நேகா - எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிராபுரமுதல்தலைகிரி இணைபுதலை
இ - னைகணான்கிஷிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அத்தலைமேசுத்தந்தாவநா
டையபெருமைஎல்லாமவேதமானதுதான்மெய்யையாக விரித்ததென்றோ
லலும் - எ - று -

(ய - ௨)

பருமையார்பரிக்குந்நைகணநிக்கணாயின்மதுநாயறுபத்துநாலு
திருவினையாட்டிமுறைவளியற்றியதலமா மதன் பெருமைசெப்பலுபோ
கருவினையாட்டகற் பரி பேச்சுரத்தென் கடற்கணையிற்காணாமற்கி
செருவினையாட்டிசுராவளஞ்சிராவணனைத்தொலைத்தபழிதீர்த்திட்டோ.

(இ-ள்) பெரிபசுந்துகள்முழங்குகின்ற னைகணையார்பரிந்கணாயில்
சோமகந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு சீருவினையாட்டி செய்தருளிய
மதுநாயென்றுமுநுதலமுண்டு அத்தலகலத்திற் பரிநாம வசவராலு
ந்நொல்லப்பாடாது தெருகுமுதலோக்கணையில் துணைதுக் கததைப்
போக்குகின்றநாடுமக்காமொன்றுநூல்கலமுண்டியு தத்தலைவினையாட்
டாகச் செய்துகிற் திரிசிராமனகராவணனைக்கொன்றதனைல்லாததோ
ததைஅக்கததலத்தில் வைப்புகின்றுசுத்திர்த்துக்கொண்டா - எ - று . ()

அத்தனைவாத்தலங்கடயிம்பிறக்கவுடலிறக்கவிழிர்நாயக்காணச்
சுத்தவள்ளிதனிவாமிஞ்சுடசொளிக்கு மனைக்களிப்பதாயிராட்ட
வித்தமனைகவித்துணைத்துச்சிலாலமமும்விரிபொழிவு நீவுண்டாக்க
வுத்தாமாசிலபாமககியுளதென்றுணைக்கமுனிபுனைப்பதானான்.

(இ-ள்.) அப்பாடிப்பட்டகண்ணாயையாடல சலங்கனில யசுரநா
கிலும் பிறக்காலு மிலும்காலு மெய் கரிசித்தாலு ம பரிசுத்ததாரகியளி
கச்சாசத்தில் சிருத்தஞ்சொயு பிசுத்த பிரகாசமே சொருவாதி சிவண
க்குகசீருவுள்ளானது சனிக்குப்பா தாழ்வாயகிய சீரினில் அரேஷ
கஞ்செய்தாலும் சிரவியகளை செவவுசெய்து சிவநலங்கட்டுவிக்காறு
ம்விரித்தபுஞ்சொலையினைவததலுட்க்காமடு பாருந்தியபரசுகியுண்டா
மென்று கருவியைவர அருளிச்செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேயரோ
ல்லத்தொட வரேறு - எ - று -

(உ - ௩)

இங்கிலாந்திலேயே தலத்தோறுநிப்படியேயியற்றவென்றான்
முன்னியசேமநுக்குள் சித்தருக்குமுனிவருக்கு புடிவுருது
மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்க்கெளிதாமோமென்னு
மங்கிபமாமபிவழிகாரு மாத்நினுக்குக்கிடையாதேயலவென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மை யுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்த
லங்கள் தோறும் பொய்த் தேவர்க்கட்டிவிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாகி
வழியாமுமதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்பு
ப்பொருத்திய தேவர்களாலு (சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும் முடியா
து அப்படியாகமின்னலபேற்றோன்றி கூடினதிலழியுஞ்சிறியவாமுநா
னையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதல்முடியுமோ அப்படி முடிந்தாலுமிரு
கங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விநட்சகங்களுக்கும் கிடைக்க மாட்டாதே
சுவாமிஎன்று சொன்னார் மரர்க்கண்டேயர்—எ-து. (உக)

ஆடுமந்தநதிகளோறுமினிதெனும் தலத்தோறுமனந்தகாலம்
தெடுகின்றபயனுலுவுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமறசிறுதுபோதி
னாகின்றவறுப்பிலாகு நிவிடர்க்கும் புலையருக்குக் காளவாக்கு [ரன்
மோடுகின்றவிலங்கினுக்குமறமெவைக்குக் குழுவற்றவாபபாயன்

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறுந் இனித்கிய அ
ந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அனைக்காலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுந்
தவையவைகளைச் செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்
தைவருத்தப்படாமல்கொஞ்சகாலத்தில்தானே பிரதட்சணஞ்செய்தல்கு
மபிதேவ தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகியவைகளாகண்
களற்றவர்களுக்கும் விவேகருனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நாகேதிலவி
ழகதகுத்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் எஞ்சுரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும்
மறமமுள்ள எல்லாச்சிவாசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற மருநஸ்தலம் அரு
னிக் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டாராமர்க்கண்டேயர்.—எ-து. (உஉ)

இப்படியே நமனைவென்றபெருந்தவனுமிருச்சவருமிடம்பியேந்திக்
கைப்பதமமலர்க்கொடுதல் காற்பதமத்தின்கிதலுங்களுக்கொளி [ன்னை
அப்படியே முதத்திருமொருதலமுண்டுணக்குதுமென் மமைததான்பி
மைப்படியுங்கண்டத்தா னருணகிரிநினைத் தபாவசத்தனானுன்

(இ-ள்.) எம்னைச்செயித்தபெருமைவாகிய தவத்தினையுடையமர்க்
கண்டேயரும் மற்றமுள்ள முனிவர்களும் இத்தப்பிரகார மாசெச்சால்
நிதோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றவைகளால் நத்திகேஸகர
கூடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைநிரித்தவத்தனஞ்செய்யு ளளவி
ந்அவர்கிருவாயுள்ளவாடுகீழ்க்கள் சொன்னபடியேமோட சங்கொடுக்கி
தன் லம் ஒன்றுண்டு அதைச்சொல்லுகிறோமஎன்று கையமாததிப்பின்
பு விஷத்தவையெண்டத்தையுடையபாமசிவம்எழுந்தருளியிருக்கிற அரு
ணா லமென் னும்ஸ்தலத்திலுந் துப்பா வசம் ஓர்நாதிவேஷம்—எ

அங்கமெல்லாமயிர் பொழுப்ப நடுகெனியிறியிண்டு மறிப்பா
ய, சென்கையினையுமலர்க்குவிட மொழிதவர்கெடும்போது தென்கின்
லையம், கன்னையணிசடைபாளே யருணகிரிப்பெருமாளே கனற்கண்
ணானே, எககையாணுடையாளே பெனத்துதித்து விழித்ததற்பிணி
சைப்பதானான்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செரியக் கம்பிதன் கொண்டு இர
ண்டுகண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வரமலர்போ
ன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிட வார்த்தைதமொற அநேகநா
ழிகை ஞாபகமிலலால் கண்களையத்தரித்திருக்கின்றசடைபையுடைய
யவரே அருணகிரியில்எழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண் உளையுடைய
வரேஎன்கையாட்கொண்டவரேஎன் தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்
கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லதெட்டங்கினுந்நிதிகேசா-எ-று

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திரகுமுறது தனக்குரிடநாமயிகவு
ண், டத்தையுரான் பொழியவேதனை வலேநதிலொரபவனவையு
லுவேன், சத்தியதவன்கெனிரீதேகநக ரென்றுபெயர் தென்னாரு
பென்றுபெயர்சோனவத்தசிவலேகநக பென்றுபெயர் நீசெதுர் வையு
நகொன்றுபெயரே.

இ-ள். அப்படிஸ்தோத்திரஞ் செய்தபின்பு கங்கிகேசார் சொல்
வார்கேளும் மாக்கண்டையரே சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோட்
சதனைககொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாயகனோ
நேகம்அதனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதாரு நான்எவ்வளவுகதி
யுடையவன் ஆகிலும் அவைகளில் சிலநாமமாததிரும் சொல்லுகிற
ன்சத்தினைக்கொடுக்கிறகெனிரகாமென்றும் தேககாமென்றும் அ
ழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகமெ
ன்றும் நாகரீகமிருத வாயுகாமென்றும் தூல்களில்சொல்லப்பட்ட
திருநாயகனையுடையது-எ-று.

உரு

சத்தபுரியேமுதலெடுத்தலம் யாவும்பொருத்திமொரு தட்டத
னிலே, யத்தலமுமிட்டெதிர நிறுக்கவனை கட்டகதிகமானதொனிகத
நகரம், முத்திரககொன்றுபெயர் ஞானககொன்று பெயர்முத்தியதலேச்
சாமெனஞ், கத்தநககொன்றுபெயர் தென்கைகென்று பெயர்சோன
கிரிஎன்று பெயரே.

இ-ள். பின்னும் கங்கிகேசார்சொல்லார் சத்தபுரிகளென்கிறஅயோ
த்தியமதுலாபாய புரி ஈகி-காலுசிபுரி-அகந்தி-துவாரக முதலாகிய

சீலாத்தாங்குளையும் ஓர்த்தடினும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர்த்தடினும் வைத்திடுங்க அந்தத்தலவ-ருக்கெல்லாம் அநிகைததைடைபு தாவிருந்து பிராகித்தின்ற அந்தத்தலதனக்கு முதநிகைபென்றும் ஓரண நகரமென்றும்- முதன்மைமாயிய தலெச்சுரமென்றும் சுதந்தரகர மென்றும்- தட்சணைசலாசமென்றும் சோணிரிவன்றும் பெயராம்-எ-று.

வாதபிரதாபலமலாபியலை ஏழுபுயல் வாதபிரதாபகாஞ்சேத முதலானபிரி தீமையிடைபுறுபசி சோலரிதானகாரம், மாதவாண மாகவர்கள் பூரபுரிமகாரமாதவாணபிரமலாரம், போதியுறை தெதியாதென்னுறு பெயரே உதவா பூரபுரிதேவகாரம்.

(இ-ள்). இறுதிக்காலத்திலுண்டாயிய பிரசண்டவாயினாலுண்ட ழித்திராயிர வடவாமுகாகினியினாலும்பொங்கிவரும்சமூத்திர பிரளய நதினாலுண்டமுடிவில்பொழிந்திறழு மேகவ்ளினாலும் யாதொரு வாதையும் அடையாததலம்சைவித்தியம் முதலானபிரிதன் தீமையா சிய இடைபூறகள் பசியிவைகள் சோததலம் மகத்தாயிய தலகிகள். அகேவிஷ்ணுக்களுடைய வாகினாயிய தாமலாமலர்களில் உண்டாயி யதொன்னுற்றாறு பிரபாக்கள் பூரித்ததெய்விகம்பொருந்தியதலம் அரு ணாசலமென்றும் வதலமாம்-எ-று. (௨௭)

ஒன்றளதுபூமிதனி வின்றுபுதிதன்றுவரு மும்பருமுயர்ந்தவெளி யு மென்றுவகையானது வேதமுடிமீதனி விருப்பதலம வதினோர் குன்றுதலிலாதருவெற்புளது புண்டரிககோளையுமுருவியே. நின்று வதுதென்றிசைவிலென்று மழியாதகே தீருவையுமுவுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட சன்முகையபடையஸ்தலம் ஒன்றுண்டு ன்ந்தலம் இன்றைக்கு புதிதாகக் கல்ல இந்தப்பூவுலகமும் மேலு லகமும் ஆகையெனியுள்ளனதற்கு உண்டானதுகளோ அந்தநாளிலே தானே உண்டாயிருக்கின்றது கீங்காமல்வேதததின்முடிவிலுள்ளது அந்ததலத்தலத்தில் கெடுதலிலாதரு மலையுண்டிதுதென்குகடில் என் றும் கிண்பெற்றபிரமாண்டகோளையைவருவிருவிற்றின்றது பெரிய கடல்குழந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாரும்படிக்கு-எ-று. 2ஆ

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கதம்சுந்தேவதத்
தாருடைமாளிடஞ் சம்புவென்றுகாம்
பேரிடுமியிங்கமே பிறங்குமங்கண
மேருடைப்பருப்பத மிலிங்கமாவது.

(இ-ன்.) ஆரிஷமென்றும் பாட்சசமென்றும் ஆசாமென்றும் வை
வதமென்றும் மாலைவைத்தநிலையின்ற மானிடமென்றும் மராமங்கள் பிற
விலகங்கள் எநகன்சைவகனிலு பிசாகாசிக்கும் இந்தத் தலத்தி லாகென்
றுல் மலைபேலி வகமாயிருக்கிறது நிலி னாலே பூசை செய்யப்பட்டது
ஆரிஷவிற்கும் பாட்சசர்களுலோட்சசவிற்கும் தேவர்களுலே வைத்த
வகம் மானிடராலே மானிடவிற்கும்—எ-று (உரு)

செங்கனன் முதல்யுக் தீரோதமாமணி
மோங்கியதுவாயும் பொலிதபொன்னிதங்
தங்கியசெய்யுக்-தன்னிலேவினை
யங்கமாமதன்பெயர் சூரணபுதாம்

(இ-ஊ) முதல்புகையாகிய இசோதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்ஷினிய லைசாகவும் திசோதாயுகத்திலுமாணிக்மையாகவும் தவாபாயுகத்தில் மீனா கப்பிரகாசததையுடைய பொன்மையாகவும் லேயுகத்தில் கம்பலையாகவும் மதிருவருக்கொள்ளாது அதமலைக்கு அந்நாசலமென் னாதிருமாம்-ஊ-

கருவியா முகக்கடைச் சொரியுங்காளை
முருகமேழத்தியெய் வொன்றுகோடியாய்
பருகாமிசைதுணி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாபடங்குமம் வசலுந்தினில்

(இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளும் கருவாயும் படிபார்க்காததால் தீயில் போய்வின்றன. இவர்கள் ஏதென்றும் என்னவிதமான மலம் ஒன்றும் உண்டாகாது. ஆகவே அவர்கள் ஒன்றாகத்தான் பிணமாகப் போய் பருகிப் பெய்தாலும் அந்த மலையின்மேல் சிறிய அருவியாய்ச் சவரிக் குடகிப்போம். எல்லாம் புறத்தில் வரமாட்டாது. — ௪-ம். (௩-௧)

அறிபயணஸிவிடா தனத்தகாலமாய்த்
நிதிதலிசதமகிணை செப்பலாகுமே
காநகிபரவநிற் கிணையினீருண
லிபிததன்புரலிமே லேறிசெஞ்ஞமே.

(இ-ள்.) வீழ்ணு-பன்றியாகிடும்-பிரமா-அன்னயாகிடும்- அனேக கோடிகாலமாய்த் தீது அமுமுடிசுனாமல் வருதுவார்களானால் உத த அருணாசத்திக்கு ஒன்றைச்சமனமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அங்ங் னன்றி ஆகாசகெங்கையானது மெய்விழுமுக்கிய மென்றால் தகு சொதி ன்ற அத்தமையிலிருக்கின்றகணையிலே நீருணைச்சூரியன தேசீரகட் டியபடுகியாயானதுகன ஏறினடக்கும-எ-து. (உஉ)

வெண்மைசேர்ப்புமலத னடியி ன்பேவுத
வெண்மகிழ் டுமீயி திருப்பதொகரு.

மணையேசர்கார்த்தினக் கீளக்கையெற்றுநீல்
மணமகன்மருட்மானியிறனென்றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளை சிறமாகியமேகங்கள் அந்தமலையடிக்கார்த்திச்சேர்ந்
தாய்வுவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்தமலையிருக்கிறது
போலும் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகைமாதத்தில் கிரத்தகாதிபம
அந்தமலமேல் ஏற்றினால் பூமிதேவியினுடையகிரீடத்தில்பதித்தாததின
ம்போலாம்—எ-று. (௩௩)

அன்றுமாறிநச முகன்னவிடாமுதன்
மன்றல்சோந்திமலை வடிவுகொளகையா
என்றுமருகனு காமமோர்ருள
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதாம்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிரமானினாலும் வீஷ்ணுவினாலும் அறிபப்
படாத பாமசிவன்கிரத்திபொருந்திய அந்தமலையிருவங் கொண்டதின
டே இமோதபாலதாசுருளவன் டுத்தனைகாலமவனாக்கும்வேறுசாதியா
யிருதமம்முடையமருமகன்மருடையசாதியாய்ப்போய்விட்டான்ென்
றுமனதுசூதோஷிததான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிக்கரும பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுணர்க்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவசையா லுணர்க்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுமாதமும்சந்திரகுபிரன் மகாமேருவைவலஞ்
செய்தல்போலப்பிரதட்சணஞ்செய்தவருவார்களென்றுன் அந்தஅருணா
சலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற் குஅற்பமாகியஎன்னுடையபுத்தி
போதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தி
யினால் சொல்லத்தொடங்கியது—எ-று. (௩௫)

அற்கமாமலையுள தடுத்திழ்த்திசை
நதருணவிரத்தவ எண்ணிவழ்த்துவன்
தெற்கிலையுளதுபுத்தேளிர்மாமலை
பொறையைந்தசன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்

(இ-ள்.) அருணாசலமென்று பலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்
கையென்று ஒருமலையுண்டு அதிலுயிராகக்கொண்டையுடையதேவெந்தி
ரன் இருந்துகொண்டகவையினையஸதோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரி
யுறு அமத்ததென் பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுணடுஅதிர்சிவ
நதகைகொண்டைய யமன்புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (௩௬)

ரோற்றிசைத்தண்டமாவிலங் லுண்டதீர்
சேற்றிசைவருணன் பூன்செங்ககையுபுவன்

திருநகராச்சாரங்கம்

தேற்றிடுங் கிட திசைஞ்ஞலமால்வரை
தேற்றிடுகளைகையான் பெருந்திவாழ்த்துவான்.

(தி-ள்.) இஃது அருணாசலமென்னுங் திருமலைக்குமேல்பாசரிசுத்தி-
தண்டலையென் றுருமலையுண்டு அதில் காவாகனத்தி லேறுகிறகூ-
ணர்ஜன சிவந்தகையைக்கூப்பி அத்தமலையை வணகருவாங் வடபா-
சத்திலு ளுமலையென் று ஓதமலையுண்டு அதில் காவாலுமபொற்றம்பு-
டகுபேரானவன் இரத்தகங்கெண்டு துதெய்வான்-எ-று. (உன

மற்றுந் தனைகளில் வையுதிபவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருநிபொற்றுவான்
சுற்றுமைலெதொறுஞ் சுருஞ்சித்தரு
முற்றசோவகக்கரு முறைத்துபொறுவார்.

(இ-ள்.) மற்றான்குதிக்குளிலுந் இருக்கிறாலைகள் நான்கிலுந்
குத்துகொண்டவையு அக்கினிநாசனஸ்ரிசுதி சீந்தநாலகர்களும்
குவாகன அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலையளி லெல்லாம் தேவானு-
சித்தர்களும் சிறப்புபொருத்திய அஷ்டவசக்களும் இருத்துக்கொ-
டுகணவகுவாகள்-எ-று. (உன

தன்னையேநிதருமத் தலத்திலேபுவி
கண்ணைமாதவம்புரித் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடக்கலத்தைய
பிண்ணையுதிநலம் பேசலாகுமோ,

(இ-ள்.) கணக்குத்தானேஒப்பாகிய அத்தன் தலத்தில் லோகத்-
க்குத் தாய கிப்பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்-
யாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்கோந்தான் ஆனபடி
னாலே அத்த அருணாசலத்தின்பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ

தன்னிகர்மந்திரம் புவனத்தத்துணம்
வானமாயவிளங்குந் வனையமாலய
என்னமுமேனமு மாதிரிநு
நின்னமுமளவிடா திம்மபைக்கிணர்

(இ-ள்.) கணக்குத்தானேசமானமாகிய மந்திரம்புவனம் தத்-
துவைகளினுருவமாய விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுநீர்மக-
வரும் பன்றியுந் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடைய
முகநிபக்கடாமையினுலெகங்களுடையசர்வத்தைக்கீக்கிணர்-எ-று.

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராக்கக
நுணைபைவலபுரித் தமலனையினுன்
கருவியலாதான்காத்திசாவிபென்
நிருவநம்புநதியெய்தினுநிசர்.

(இ-ள்-) மகத்தாகிடிகீர்த்திபொருத்தியவச்சொங்குதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்வந்ததினவே தன்னுடையபாவத்தை நீக்கினான்பெருமைபொருத்திய கலாதான் காதகசலிஇந்தயி நகரம் அந்தஸ்தைவலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தாராகள்-எ-று. (௪௬)

அழகோடியாசிரியனிருத்தம்

ஆதியாமிலர்கடொடங்கியின்றளவுக்கனேசுருண்டருணையரினைந்துங்-காதலானுரைத்துக்கேட்டுமுன்கண்மிங்காக்களால்வலமித்செய்யும்; நீதியாமிருந்துகெறியினுடைந்து கெடுக்கயம்படிந்தறம் புரிந்துஞ்சோதிதொடொழுது பணிவிடைசெய்துத் துளக்கிலசமுத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்-) சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றுமுதலினையவரைக்கும் அனேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையோடுமீள்தோத்திரஞ்செய்தும்கேள்விப்பட்டிம் தரிசனஞ்செய்து மகாக்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்கீதிபொருத்தியவேதமார்க்கத்தை அனுகூலத்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருத்திய தீர்த்தங்கரிலேமுழுதியும் தருங்களைச்செய்தும்கோதிசெரும்கிடிகினைத்தொழுதும திருப். ணிசெய்தும் கெடுதலில்லாதமோட்சத்தை பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (௪௭)

அப்பதிசயிழைத்தொடுக்கிடையெண்ணையாறுசெய்யாறுபிக்கலையாறு, செப்பியகமலைநதி சுழிமுனையாஞ்செய்த தொன்றாயிரம்பலயாமமுழ்ப்பத்துமுன்முகோடிதேவகருமுனிகுருத் தவஞ்செய்வாரதங்கோர்ஓய்ப்புவெறில்லையிப்பாட்டிடத்தமும்பாட்டிடத்தமென்றுரைத்தார்.

இ-ள். அந்த அருணாசலஸ்தலமானதுதமிழகாட்டின் கண்ணிருக்கிறது அந்தப்பக்கரு உலப்பக்கதிலவருகிறபெண்ணையாறுஇடையென்னும்நாடியாற இடப்பக்கதிலவருகிறசெய்யாறு பிக்கலையென்னும்நாடியாகும் கமலையென்கிறநதி சுழிமுனையென்னும் நாடியாகும் அந்தக்கடிகளில் ஸ்ரீராமஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பக்குபுகள்வரும்முப்பத்துமுகோடி தேவர்களும்புனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய்வார்கள் அதற்குச்சமானம் இந்தலோகத்திலும் மேலுலகத்திலும் இல்லையென்றுசொன்னார் நந்திகோர்-எ-று. (௪௮)

அற்றமிலவன்சொருணையின்கிறப்பாலகமகிழ்த்தருகியமுனிவன்மற்றுளதலத்திலுதிக்கென்றுரைத்தவாய்வமையமனங்கொளாதுரைப்பாள்; சிற்றறிவுடையேனாதலாலொருசொற் மெளரித்திலேனெனச்சொன்னார்.

னதற்குமுற் றுளமுணர்ந்தான்மொழியெனமொழித்தான்முனிவனு ம
வர்க்கிவைமொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாதந்திகேசுர் சொல்லப்பட்ட
அருணாசலத்தில் மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை
யுடைய நத மார்க்கண்டேயர் மறந்தென்தலங்களைப் பாடினும் அருணா
சலம அகிகமென் றுசொன்னதைமன தில்லுப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வா
ர் சுவாமியேன்கிறிய அறிவையுடையவனுபடியினாலேநீக்களித்திருவுள
ம்மற்றியதுஎன்றாயததோன்றவில்லையென் றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சக
லதையும உள்எத்திலுணர்ந்த ந்திகேசுர்உமக்குண்டான சந்தேகத்
தைசொல்லுமென்றுகேட்குமார்க்கண்டேயர்சொல்வார்-எ-று. (சுச)

தில்லையக்காணக்கூசியிலிறக்கச்சிறக்குமாறூர்தனிற் பிரக்காவெல்
லையிலெருகையருளைபை நினைக்கவெய்தலா முத்தியென் றுனாததீர்.
ரொல்லையினுதலங்களுந் தம்மினொக்குமென் றுனாத்திடாதடினேல்
லிகுற்றருளைபடுகமென் றுனாத்தருளைவருள்செய்வானவனும.

(இ-ள்.) சிவம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்
தனவிட்டாலுமொப்புள்ள சிவவாருரிலேபிரந்தாலும் அளவில்லாதபெ
ருகையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று
அருளிச்செய்தோ இத்தலா லுத்தலங் களைபுர ளுந்துக்கொன் றுசுமானமெ
ன்று திருவுளமபறாமல்சுவாமி அல்லிமலர்களை உடையதாக் குழும்
தஅருணாசலத்தைமாத் திரம்அதிகமென் றுகேட்டையிட்டதை அனுக்கி
ரகளுசெய்யவேண்டிமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தந்திகேசு
ரும அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (சுசு)

இறத்திடுத்தொழிலும்பிறத்திடுத்தொழிலு மெண்ணி பரடியவைமு
டியர், பறத்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலவெனு கரும்பாதவமுதவோருயிர்க்கு
நிறைந்தபுன்வீச ரன் கொடகமக்கு நிருதகமண்டபத்தொழிநோரதறத்தி
கமுடையனாசிலாசிலாக்கெளிநாமல்லவர்க்கியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரோ ஒருவன் இறக்குத்தொழிலும்
பிறக்குத்தொழிலும் நினைத்தபடியடியாது அது இருக்கட்டி மட்டுசா
நிகளுக கும, யிருக்ககளுக்கும் விநாட்சமுதவாசியொழியிருக்கும்புன்
மைநிறைந்த கீசருக்கு மருநடருக்கும், சபாபதியின துநிகு ததாபைய
ததரிசனமெண்ணக்கூடாது பூர்வசனை புண்ணியத்தினாலே அத்தச்ச
பைக்குப் போய்க்காணக்கருதவர்களைபிபிவர்க்குமாததிரத் திடைக்
கும் மறவர்களுக்கு அரிபதாரும் அந்தஸ்தலம்-எ-று. (சுசு)

குண்டகர்பதிருக்கோளகர்புலையாகொலைபினைநறுப்பினிற்குறைத்
தோர், கண்டகர்எனமித்தாரத்தினிலிருப்போர்களுணரோருணை-பூர்

நத எண்டகவொருகா லீனேத்திடமுத்தி யிவாஸால்லிலங்கு புன்மாங்
கன்-முண்டகமுதலாயினவுமுட்காணமுனைத்திடமுத்தியேபெறுமால்

(இ-ள்.)ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கென்றிவெறொருவனுக்குப்
பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும் விதவை பெறப்பட்
டகோளகருக்கும்-நீசருக்கும்-கொலைசெய்திறவர்களுக்கும் அவையவங்
ருறைந்தவர்களுக்கும்-நீமைசெய்தித் தவர்களுக்கும் - செடுநூரத்திலி
ருப்போர்களுக்கும்-கிருபைபொருதிய அருணாசலஸ்தலத்தை நன்றாக
ஒருதரமினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல்மிருகங்கள்- பட்
சிகள்-மாங்கள்-தாமரைமுதலாகிய கொடியுண்டுகளும் அந்தவூரில் மு
னைத்தாஸ்துத்தியையடையும்-எ-று. (சுஎ)

சிலையிஸ்யிசிலங்கமதுசிலலோகந்தேவர்பாதவங்கன்பாதவங்
களையுலாமபுனல்கள்கடையுலாங்கங்களையுலா முனைமாருண்ணமுதா
முலவியேவருதல்புவிவலம்வருதலுறாத்தகொல்சருகியாமுறாங்க
மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தைமானுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.)அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் விலங்கங்களான
படியிலுலே அதகிலோசமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விருட்ச
ங்களெல்லாம் கர்ப்பகவிருட்சங்களாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலை
பொருதியீசெல்லாம் சுவாமியின்சடையிலிருக்கிறகங்கையு-கும, அ
ந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர
தமாகும்-அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரிததால் பூமிபிரதட்சணஞ் செய்தவா
ரும்-அவ்வூரில்சொல்லும்கார்த்தைகள் வேதமாகும்- அந்தஸ்தலத்தில்
சித்தினைசெய்தால்விஷடைகூடி சமாதியிருதாலாம் ஆனபடியிலுலே
அதற்குமற்றொரு ஸ்தலம்சமானமாகுமோ-எ-று. (சஅ)

முத்தமுல்புரிந்தோர்கண்மறைதெளிந்தோனாவகைவேள்வியுமுடி
த்தோ, மொத்தவம்புரிந்தோ செவ்வறஞ்செய்தோ மென்ககை யோகிய
செனிணு மத்தலநினைபா தவர்க்கிணமுத்தியாதலா லமராவானிடத்து
ஞ்சுததமானிடாய்ப் பிறத்தலத்தினைத்தது துவக்கிலாமுத்திபெற்றிரு
ப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்திரம்-ஆகவன்னியும்-தட்சணாகிரக என்னிற
முன்மகிணிபைவளர்த்தவர்களும்-ருக்குயசர்-சாமம் அதாவணம் என்
னுள ன்ருவேதங்களை யுணர்ந்தவர்களுமபிரபயாகம்தெய்வவரகமபூதயா
கம்-பிரியாகம்-மாணுடையாகம்-என்கிறஐவகை யாகம்-நையும நிறை
வேற்றினவர்களும் இததன்னை யாகிய தகசெய்தவர்களுளா அப்படியப
ட்டதருளஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணாயாமம்
சத்தியாகாம்-தாபனை-நியானமசமாதி என்னப்படுகின்ற அ-று.

யோகம்செய்தவர்களுமாகிய அப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தைநினைக்கவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினால்தான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மாணிடராகப் பூமியிற் றோது அத அருணாசலத்தைத்தியானஞ்செய்துகொடுத்திலாதமுத்தியையடைந்திருப்பார்கள். (சு-க)

பொருவிலாகவர்க்கத் தயிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்தனிபுரப்போ, ருணைமாநகரிகிருமியாயப்பிறப்பதனிகமென்றதாங்கொள்வார். மருவுமப்பதியிற்றிப்பது நூறு மகம்புரித்தவர்க்கலாற்கிடையா, திருவருள்படைத்தார்க்கெளிதலான் மறந்ததேவர்களையாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நனா-நிறா-மூப்புடன் டாகாதபடி அமி தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும் போகத்தை யனுபவித்தறகுரிய அந்தச்சொற்கமுதலானலோகங்களை ததனித்தனியா னாகின்ற கேலேந்திரன் முதலாகிய திககுப்பாலகர்களும் அருணாசலத் தலத்தில் நிரமியாயப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்ததை அனுபவிப்பதைப்பாக்கிலும் அதிகமென்றபிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற் கிடையாது சுலாமியினுடையிருபைபெற்றவர்களுக்குக் கிடையாது அங்குள்ள மறந்தேவர்கள் முதலானமகத்துவமபொருந்தியவாங்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிற கிடையாமட்டாது-எ-று

வெற்றிரும்பிடத்திங் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்வெள்ளியபொன்னிற், சூற்றமொன்றில்லாக்குயிறியமணிபோற்குலவியசிலனிருந்திவன், மந்தையதலககிலருணையென்றாக்கும் வளம்பதித்தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுலாததான் புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளையொன்னிலும் பதக்கப்பட்ட யாதொருத்தொஷியில்லாத மாணிக்க ரத்தினமட்பால் மறந்தலங்களில் ன்குமரிசுமந்தபாரசிவன் எழந்தருளியிருப்பார்பொன்னிறைசெய்ததகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தாத்நம்போல அருணாசல மென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்திங் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றபரிசுத்தமாகிய நங்குகோர திருவுளம் பற்றினு ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இதுஅதிகைய-எ-று.

கண்ணினால் விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரிமகன் விளங்குமவ்வி
ரண்டிந், பண்ணினால் விளங்குமுட லெலாமனைபோற் பரமனில்விள
ங்குட வவருணை, யண்ணமுன் விளங்குமருணைமாநகராலமலனோடுருணை
மாநகர, லெண்ணிலாபபதிசெனைவகனும்விளங்கு மெவற்றினுஞ்சி
ந்ததென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரோ கண்களிருக்கிறதனால் முகம்பி
ராசிக்கிறதா முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதனால் அந்தக்கண்ணை விளங்கிக்
கொண்டிருக்கும் இந்த இரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினு லதேகமெ
ல்லாம்விளங்கும் இவை உட்பாலபாயசிவனுலே அருணாசலம் சிறப்படைந்
திருக்கும் அதே அருணாசலத்தால் சுவ மியும் அதே அமிசையுடையவராய்
விளங்குகிறார் அந்தஸ்தலத்தினாலும் அசீஷ்மந்தருளியிருக்கிறகவா
யியினாலும் எண்ணிக்கையிலலாத எல்லாசேகந்தகீரனாரும் சிறப்பாய்வி
ளங்கும் ஆனபடியினுலே எல்லாஸ்தலங்களிலும் அதுசிறந்த தென்று
திருவாயுமலந்தருளிஞா-எ-று. (ருஉ)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம்மு
கமாகவும் அதிசகவாயிதண்ணாவும் சொல்லப்பட்டது.

விசுவரீஸமெய் குளிர்ந்திடும் கோடியின் கேரிகோசொரிந்திடின
போற் பூசனைபருணைகரி லெசிறிதும்புனையறநடக்குமெயாநிறக்சிப
முதலெத்தலெல்லாம்பூசை கனம்பெறநடத்தகாமியே, வீசுவாழாத
ததலெல்லாம்பூசை யியற்றிலெனியற்றிடாதிருத்தென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினதுகேரில் கீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அ
திலிருக்கிறபணம விசுவின் தபுஷ்பங்களும் இவைகளும் குளிர்ச்சியை ய
டையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாயிக்குளவ்வள வாகிலு
ம்பூசைமுறையில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்
களிலும் மேன்மையாகப்பூசைகடந்ததற்கும் அந்த திருவண்ணாமலையில்
பூசைகடவாவிட்டால் மறஸ்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்
டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (ருங்)

சிலத்தொழுகருணாசலத்தனிலிருந்து கொஞ்சினிலையமாயப் பிரிக்
தோர், தலத்தனைவிருமயி நடந்தவர்முன்செய் சவகளு நங்களுந் சவ
முறு, குலத்தனினுதித்தோராயினும் புலைப் குணத்தவாயினுயகொடி
ய, குலத்தவருயிரோடிருக்கினுமதற்கோ குலமசொன்னவறமுயிற்சா
க்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்தி லிருந்து
இதைவிட உயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்றுமனதில் சத்தேகங்கொ
ண்டிப்பிரிந்தொருசேகந்திரத்தாராக நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள்

ற்குமுன் செய்யப்பட்டதவகளுள், அருடங்களுள், பிரயோசனப்பட்ட
அவர்கள் நல்லகுணத்திற்பிறந்தவர்களானாலும், அவர்கள் நல்ல
குணங்களை யடைபவர்களானாலும், கொடிய குணத்தாலாவர்கள் அவர்கள்
உயிரோடி ருந்தாலும் இறந்தவர்களாகார்கள் அந்த அருணாசலத்துக்கு
வேறொருஸ்தலங்களைச் சபாஸமாரச்சென்னாலும் இத்தா தாஷங்களை
ல்லாம உண்டாகும். எ-று. (இசு)

என்று தானே நனைச் சிறப்பெலாநுலிவாக்கேதுவோடெடுத்தினி
தியம்மிக், கன்றுமாண்புமுவுஞ் சரிகையுநதரித்த கடவுணன் கிருந்தன
னலினைச், சென்று சென்றதைஞ்சி நெகரு நெகருகிச் சென்னிமேற்
செங்கைவெறோட்டி, ஒன்றுமாண்புபெருங்கடலிடைப்புக்குணாச்சி
யாய்முனிவனினுணர்பான்.

(இ-ள்) இத்தபிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினது பெருமையை
அவையு முனிவர்களுக்கு இனிதான் எடுத்து அருளிச்செய்துமானகன்று
மழு உடைவான் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசரால் வர்களிப்புறறிஞ்
தான் அந்தநந்திகேசரணாப்பலதரம வந்தனஞ் செயது நெகருவிட்டுருகி
ச் சிபின்மேல் சிவந்தவைகளை நெடுமேலுங்கூடபி ஒன்றுபட்டவாய்
நாதசமுத்திரத்திலுமுமி தன்னையறந்தவாசிபயின்பு ஞாபகமவந்து
இதனைச்சொல்லுவார்மாக்கண்டேயர்-எ-று. (நகு)

முதலாவது.

திருநகராச்சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

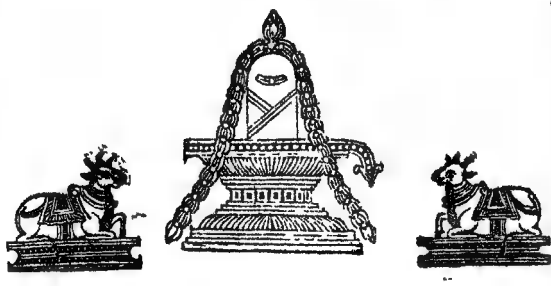
ஆக-திருவிருத்தம்-எக.

திருவண்ணாமலை,

1938-ம் ஆண்டு திருவண்ணாமலை மலிவதெனது அடிமுடிபைக்காணுதல்.

உ
சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலச்சிருக்கம்.

விநாயகபுராணம்.

சுந்தையேயரு ணந்தியேயடிவர்க்கென்யாய்
சுந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
ஸந்தமாநகரிடதகிலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுடனது மலையாகியவகையும்.

(இ-ள்) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமைகைக் கேள்வியுற்றமநீ
ர்க்கண்டேயர்சொலவாரும்முடையதுண்டவரே அடியேனுக்கு அரு
ள்செய்த நந்திகேசகவாயியே அடியார்க்கெளியவரே நீர் அருளிச்செ
ய்ததிருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினது மகிமையினுல்மனக்களி
ம்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பாமசிவனுன
வர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதுபின்பு மலையு
ருவமானதும்-எ-று. (ச)

அமமலைச்சுடரடி தலதெந்கிலாதயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்ததும் விளம்பரய்
கைமமலைக்கட கரியுரிபுணர்ந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனெயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்தஅக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடா
மல்பிரமாவும்விஷ்ணுவருத்தப்பட்டதும்பின்புசுவாமி அவர்களு
க்குஅனுக்கிரகஞ்செய்ததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருந்திய
மலைக்கு ஒந்ததாய் தந்ததைமுடைய யுனையினதுசர்மத்தைத்தரித்தரு

ளிய கைவாசகாசகராகியபாமசிவனைவணங்கும்படியான செல்வத்தை யுடையவரே டென்று சொல்ல அந்தந்தக்கேசரர் சொல்லத்தொடங்கி னார்-ஈ-று. (௨)

பஞ்சபாதகமொருவனப்பதியிலேபண்ண
நெஞ்சினானினைத்தடுகினு நினைத்ததேபாமாய்த
தஞ்சமாகியமுத்தியாமெனமறைசாற்று
மஞ்சொல்லதுமொழிந்தபேர்க் கென்னபேரறிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகந் தைச்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படியினைத்தே மேற் பட்டபுண்ணியமாகிஅதனுல்பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமெ ன்று வேதங்கள்முறையிலும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினு லேஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு என்னதேறுகிடைக்கமாட்டாது என்றவாறு. (௩)

ஆகையாலும்க் கன்நியேயெமக்குமுண்டதிகளு
சோமே கங்கள்தவிப்பவனொருபாஞ்சுடராய்
மாகமுடுறவளர்ந்ததுமாலயாககாகப்
போகவிவகமொன் றுனதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலேமார்க்கண்டேயரே இத்தமகான்மியத் தைக்கேட்கிறஉமக்கேயல்லாமல்எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் து க்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன்ஒப்பற்ற பெரிபசோ திசொருபாமாய்ப் பிரமாவிஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம்அளாவிவள ர்த்தும் சர்வத்திரர்க்கும் போகத்தைக்கொடுக்காநின்ற லிங்கமென் னுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்-ஈ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினிலயனரியுருத்திரன்மகேசு
னெடுஞ்சதாசிவன்விநதுநாதஞ்சுத்திரெறியே
யடவகிடுமபாசிவத்தினிற்பாமசிவமனைததுங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதுகருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிரமாவிடத்திலுமிக்கிப் பிரமாவிஷ்ணுவிடத்திலொடுங்குவார விநது நாமகேசுவிடத்தி லொடுங்குவார் மகேசுவன்சதாசிவனிடத்திலொ டுங்குவார சதாசிவம் வித்துவினிடத்திலொடுங்குவார விநதுநாதத்தினி டத்திலொடுங்கும் நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபாமசிவத் திலொடுங்கும் அந்தபாமசிவம் திருவுருக்கொண்டு எல்லாங்கடந்த த த்துவமுடிவிலேநின்றது-ஈ-று. (௫)

பாசிவத்தினில்வருபாசத்திபாற்குடிலை
விர்விதிமபா தத்துவமடைவிலேவிளித்த

மருவுமைவரு வொழிக்கியமுறையிலேவந்தா
 றரிமகன்படைத்திவெதுநீனந்தனைகததில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒதிக்கினகாலத்தில் தனியாகிச் சர
 பரமசிவமஉலகம்உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அன
 னில் அந்தச்சிவனிடத்திலேதோன்றிய பாசத்தியினிடத்தில் குழியை
 யெய்தும்சத்திதோன்றியது அதுதில்பெருமைபொருந்திய மஹாதத்
 துவகளை முறையே உண்டானதுகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கறியபி
 றம'விஷ்ணு ருத்திரன்மகேசான் சதாசிவன்முன்னே ஒதிக்கிய மு
 றையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரபு வசு
 னவா உலகத்தைச்சிருஷ்டிக்கிறதற்கு மனதில்எண்ணினார்-எ-று. (1)

மரிசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகனான் மறையோர்
 கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருவகினைத்தா
 ருரியதககனும வலப்பதமபெருவிரலுதித்தான்
 பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினுமபிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படியிராமாசினதகவுடனே மரிசி-அங்கிரன்- புலன்
 திரா-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சன பதியென்கிறவழிவிசுரும பிறந்தா
 ராகள தககனவலதுகால்பெருவிரலில்பிறந்தான் பிருகுமார்பேனிடத்தி
 ற பிறந்தான் திருமதேவதைமுகத்திறபிறந்தது-எ-று. (2)

உன்னுமைந்தரின் மரிசிபாற்காசிபனுதித்தான்
 பன்னுதக்கனா மைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா
 னன்னகாசிப னவர்பதின்மூவரையணைந்தான்
 முன்னளாகியவகிதிபாவிமையவ்முனைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவினிடத்திறபிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் ம
 ரிசிரிஷியினிடத்தில் காசி ரிஷிபிறந்தார் தக்கனென்பவன் ஐம்பது
 பெண்களைப்பெற்றான் அந்தஐம்பதுபெண்களில் பதின்மூன்று பெ
 ண்களைக் காசிபாவிவாளுக்குசெய்தார் மூத்தவளாகிய அத்திவயத்திலு மு
 ப்பததுமுககோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள்-எ-று. (3)

இருமைசேர்ந்திமி மிரணியவிரணியாக்கக்களைத்
 தெரிவனீன்மனள் சிறப்புறுத்தியெனுமினயான்
 தருணமைந்தரி விரணியன்பிரகலாதனனோ
 டருமைமைந்தர்க ளவரைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அகன்சென்பு அத்திக்கு இனயவளாகிய சிறப்புப்பொ
 ருந்திய ததிபெண்பவள இரணியன் இரணியாட்ச்செனென்கிற இரண்
 டிபேனையும் பிரசித்தாரகப்பெற்றான் இத்திருவரில் இரணியன் பிர
 கலாதனைமுதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்-எ-று.

பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூவரைப்பெற்ற
 ஞானஞ்ஞமந்தரில் விரோசனன் மாவலியளித்தான்
 'பாவுமாவலி வாணனென் றெருநுவனைப்பயந்தா'
 ஞானருச்சினைபுரித்தவன் யன்றெழுநிலிருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரகலாதனன் தவத்தினாலே மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான். அந்தமூவரில், விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப்பெற்றான். மாவலி ஞானனைப்பெற்றான். அந்தவாணனான்பா மசிவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழுப்படியாக வாழ்வு பெற்றிருந்தான். என்றவாறு. (10)

தனுவளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர்பதன்ம
 ரணையதானவர்ப் பெற்றனன் சிவகிகையண்கு
 பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தான்
 பிணையளாகுகொரு மூன்றுபேரகாரைப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குக் தேவேந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகிய ததிரிஷியென்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றான். அந்தப் பத்துப்பேரில் சிவகிகையென்பவள் இராகு முதல் நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள். அவளுக்கு இணையவள் மூன்றுபேர் அசுரரைப்பெற்றாள்-எ-று. (11)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலே
 காலநீள்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
 நாலுபாலகாரப் புதல்வரானினதையுடையத்தான்
 ஆலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தான்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள். மிகவும் நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள்பெற்றாள். விஷத்தையொத்த னைகையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள்-எ-று. (12)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலேயாம்பையே முதலாய்த
 திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கினமுனிவ
 னருட்டலத்திலென் னாரட்டிகத்தருவரையளித்தா
 றுருட்டிவாள்விழிக் கபிணையாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் ஆரம்பபணர்வசிமுதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள். இலங்கினையென்பவள் முனியினுடைய கிருணபதினாலேபதினாறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப்பெற்றாள். வாள்போன்ற கண்களையுடைய கபிணையிடத்தில் பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்-எ-று.

அங்கிராசனபதிகள் காங்கடுவரையளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிமதிபுலத்தியன் றனையா
பொங்கிராக்கதர் வாண்டர்கின்னராபுலக
னறகுமைந்தா கிம் புருடர்பின் விலங்கையுமளித்தான்.

(இ ள்.) அங்கிரா-சனபதிகள் இருவரும் காங்கடுவரைப்பெ
ற்றார்கள அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திராருவனாயும்பெற்றார் புலத்தி
யா-இராட்சதர்-வாண்டர்-கின்னார்-இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷியெ
ன்பவர்கிம்புருடனாயும் மிருகங்களையும்பெற்றார்-எ-று. (மச)

தருணராகிவகுககககச் சனபதித்தான்
பிருகுலென்பவன் கவியுடன்சவுனரைப்பெற்று
னிருவரோடுசெந் திருவையு பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிந் கவியுமோவெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர்பின்னும் தருணம்பொருந்திய அஷ்ட
வகக்களைப்பெற்றார் பிருகுலென்பவர் கவியென்பவனாயும்சவுனரை
யும்பெற்றார் இந்த இருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையு
மென்றோ அந்தப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவா க
க்களைப்பெற்றார்-எ று. (மரு)

பரியதானதன் நேவியூக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவா ண்பரி கிபிரதிநியததையுற
வரிசைபுறிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
வரி கசாசரம் பிரதனபலபலவிதம்..ய்.

(இ-ள்.) சூரியன் தன் மனைவியைச்சேருகிறதற்கு யத்னப்பட்டு
போது அவளதற்குப்பெருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினா சூரி
யன் ஆண்குதிரையாய்ததூரத்த அலள திருபிப்பார்த்தாள அபு
சூரிடன்தனது பெண்சாதிபி னிரண்டுமுககிலுப இந்கிரியதஃத னுறற
வரிசைபுறிய அகவிநிதேவர்களிருவாபிறந்தார்கள அதன்பின்பு வந்த
தசாமும் அசாமும் அனேகவிதபாயுண்டாபின-எ-று. (மரு)

கலிவிருததம்.

கண்மலகெலாரமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்தரிபுரத்தில்
தனடியெதிர்கொண்டுபடை தகவகிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வைதுனாவழங்கும்.

(இ ள்.) இப்படிச்சுலோம உண்டாக்கிய பிரமதேவானந்த உல
கெல்லாமும்முடையசிருஷ்டியினால்லவோ உண்டாபின்பெனது அ
கங்காங்கொண்டு அதனால்வைருத்தத்தில் வலுவிற்போயெதித்ததுப் ப
கைசொள்ளுமபடி சங்கீதம்பாடாநின்றவண்டிகள் குழந்த னுளபமாண
யைத்தரித்த லிஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவாததைகள்
சொல்லக்கொண்டகினா-எ-று. (மரு)

வழுநகைமுழில மேழுபுயலோரோ
முழிமுதலேமுசிரியமபகையிற்றி
வாமுமுயாய வயமவகுக்கிடமனத்தார்
பாழிகொணமீசிமுதன் பைதர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே பதினாலகக்களையும்சுறுத்தமேகக்
களையும்சுததசமுதகிரக்களையும், முதன்மைமாகிய சுததகுலபருவதன்
களையும் உண்டாகுமாபடிமனத்திலுட்படைத்து அப்பொழுதும்வாழ்கி
ன்ற எல்லாவுயிரினையும் உண்டாகவலிமைபெருந்திப மீசிமுதல்
ரிஷினைப்பெற்றேன-எ-று. (உஅ)

மைந்தரதுமைந்தர்கள் குருக்ருடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களுனோர்
கந்தருவாகிமபுருடா சித்தாகணநாத
ரிசிராமமுதற்றிசைக னெட்டிணுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்
னைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாதேவர்களும, சந்திரன
ரிபாகளும் அசுரர்களும், கந்தருவா-கிமபுருடா-சித்தர்- கணநாதா-நாம
தேவனாதிராமமுதலாகிய திககுப்பாலகா எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள
ள இவர்களுலேவோரு உன்னுலல்லவோர் உண்டானாகவென்று பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவா-எ-று. (உக)

சஞ்சரவிலாவிற்றைவ நென்றதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைதனை மறந்திடுகாதார்
லஞ்சலிப்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சவரிஸ்தெழுது சித்திரமுமுண்டோர்.

(இ-ள்.) குறையில்லாதசகலத்துக்கும்நானேமார்த்தனைப்பதை
யும், அனபிள்ளைநான் பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடு நன்கையினு
லேஉலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் அப்படிக்காப்ப நறுவாய் சவரிஸ
லாமலெழுதுகிறசித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்
பிரமதேவா-எ-று. (உஉ)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருந்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்றிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுகாததிர னுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவேசகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோமென்கி
றமத்ததைவிட்டுவிடுவிடாமற்போனால்உனததியோகத்தைநீக்கி ம
றொருத்தனையுண்டாக்கிஇரட்சிக்குமொழிவாகுகுடியிததுப்போடு
வேனையமுடையபுத்திரபெளத்திரர்களாகிய தேவகூட்டங்கள்வந்து
உன்னைக்கொல்லும்படிவனைத்துக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னே திருப்பா
ற்கடதுக்குள்ளே ஒளித்துப்போவென்றுசொன்னாபிரமதேவா-எ-று.

வித்தகூழ்நிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பததுருவெடுதனை பகுத்தறிவிலையே
வத்தனையுடற்கு மமைத்தபடியாலென்
கைததலமுமிப்படி கறுத்தபடியாராய்,

(இ-ள்.) ஞானசொருபியாகிய பிரிகுரிஷி யானவரிட்ட சாபத்தினு
லேபததுதாமசுமியிலேபிறந்தாய்நீ அதைப்பகுத்தறிய வில்லையே அ
ப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவு பெரியஉனது உடல்களையெவ்
லம்படைத்துப்படைத்து என்னைகள்காய்ப்பேறினப்படியுததுப்போ
வினபாரென்றுபின்னஞ்சொல்லுவார்—எ-று; உஉ

உத்திமலரோனென விசுழ்ச்சியுரையாதே
முநதவொருதூணிடை முனைத்தனையுனக்கு
தகையெனலோவலது தாயதெனவோசொல்
செந்தழல்பிரந்துகளை தீயப்பதறியாரோ

(இ-ள்.) வாய்விஷ்ணுவே நம்முடையாபிக்கமலத்திலே தானே
வந்தனென்றுநினைசொல்லாதே முன்னாலே நீஒருதூணினிடத்தி
லேபிறந்தாயே அந்தத்தானே உனக்குதகப்பனெனறுசொல்லட்டுமா
அல்லதுதாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தான் உனக்குதந்தையான
ல்லனக்குநீதந்தையாவாய் செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்புமுகிலினி
டத்திலேபிறந்து முச்சிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை யறிய
யோ அப்படியென்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும்தன்னையழித்ததுப்போ
டுகிறதெனென்றாபிரமதேவர்—எ-று; உஉ

வேதனிவைசொற்றன கொழிம்படைவெதுப்பிக்
காதிடைதுளைத்தனல்பு கட்டினகடுப்பக்
கோதமோடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்

(இ-ள்.) ராமாஜிப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இர
ண்டுவிடிலுமேலையுதத்தைப் பழகசுகாய்ச்சித துளைக்கவிட்டுஉள்
ளேசெலுத்தியநெருப்புப்போலதங்குகையிருந்த கோபக்கொண்டபுகை
யெழும்புப்படியாகக்கைத்து இவனுக்குஇந்த அகங்காரவந்ததாத
னித்ததினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னாவி
ஷ்ணு—எ-று; உஉ

வந்தவழிதன்னையு நினைத்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னை யென உன்னுதலையிலவாய்
தந்தைசிறுமைத்தர்பிழை தன்னையுணராரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிழைத்ததுடோதேனே

(இ-ள்.) வாராயிரமாலே தீவந்தவழியையும் நினைத்தாயிலைசன்
னுடையநாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லைதந்தைகள் உரு
க்கிறவாகனபிள்ளைகள்செய்தபிழையெழுகுருத்தமமாகநினையார்க்கென்று
நெதலாரகதைசொல்லினையோ இனிமேல இப்படிப்பொழக்கடியாட்டே
இனன்றுபின் னுஞ்சொல்லுவார்.

கன்றுமதுவுங்கயிட வப்பகதொனு
மென்றையாகவு மிகழ்த்துயிரகுடித்தேன்
மன்றவிவாருதிமைசெயின்மைத்தனெனவுண்டோ
புறையுடனோயையுமறத்தெறிவிலாரோ

(இ-ள்.) கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்றகைடவனுள்ள
ஊக்குப்பிள்ளைகளல்லவாஎன்றையிகழ்ந்துஎதிர்த்தாழியினாலேகொன்
றுவிட்டேன்நிலைபெற்றஒரு நிற்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூ
டாமோஅதுவல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதைஅறுத்தெ
றிந்துசொல்தபடுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள். (சு)

பித்தனுனதோர்தலைபிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைமகனென வமைக்கவிதியில்லா
ளத்தலைவனென்பதுனை பித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலைபாரமுடிகொள் பாரிடம்விதிததாய்,

(இ-ள்.) வாராய் பிரமாவே பரித்தியக்காரனாகிய சிவன்உன்னு
யதலைகளிலொன்றைப்பிடுகி எந்தகாலத்தில் அந்தத்தலைய
மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னுள்பபடித்தலைவனெ
ன்றுசொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டதொனோ படத்தையுடை
வ ஆகிசேடன் முடியிருக்கிறபூமியைப்படைத்தாவென்றாவிஷ்ணு

மச்சவுருவங்கொடு மறைததொருதித்தேன்
விச்சைபுளதானவரை வென்றுயிரகுடித்தே
னச்சுமராமெனினும் வைத்தமாமென்றே
யச்சமுறுகின் நன் னழிக்கவறிதன்றே,

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே சேமுகரூான் உன்னிடத்திலேத
ங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோதுநான்மச்சவதாரங்கொண்டு
அந்த அகரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாம
லசாமார்த்தியமுள்ள அநேக அகரனைக்கொன்றுதேவர்களோடு உ
ன்னையுங்காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானும் தான்வைத்தமாமாக
விருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிப்போல் பிள்ளையானஉன்
லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றாவிஷ்ணு—எ-று, (உஅ)

என்றொருவருக்கொருவ செத்தையுரைத்தார்
கன்றினப்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றலகுதித்தனர் கெருக்கினர்நிரந்தார்
துன்றியகனற்பொறிகருக்கெழுவீழிததார்

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தை
களைப்போ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டபுஜதகி
ன்மேல் கைகளிலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்ற பூனோகத்தில்
குதித்தார்கள் கொருங்கினங்கள் நிரந்தார்கள் கெருப்புப்பொறிநெருக்
கமாய்விழ்ச்சுறுக்கொண்டவைவிழித்தார்கள்—எ-று, (உஆ)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
மலைகளெல்லாப் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படரென்
றுவெடித்ததுபலபலகிணங்களைபுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள்
ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுககமாட்டாமல்உடலில்நொளித்து
க்கொண்டான் தற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்
கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று.

(இ-ள்.) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும்சண்டசெய்கிறபோது
மலைகளெல்லாப் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படரென்
றுவெடித்ததுபலபலகிணங்களைபுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள்
ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுககமாட்டாமல்உடலில்நொளித்து
க்கொண்டான் தற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்
கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (ந.உ)

உலக்கணமுகிறீர்நன முதிர்ந்தஉலகெல்லா
மிடுக்கணிலவிழுந்தன வெழுந்தனபாச
மடக்கின்பகீதிமுன் ஞானசதியெல்லார்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளே' ம்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டகனனும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்த
துகள் உலகமெல்லாந்துன்பக்களோடுஅடிகளுகுதுலா துவிழுந்து
ளெழும்பியதுகள்கண்ணமுதலானநதிகளெல்லாந தண்ணீரில்லாமல்
வறறிப்போனதுகள் அட்டதிடுகிலு மிருக்கிறயான்கள் திடுக்கிட்டு
ப்பயந்தன—எ-று (ந.க)

மேலினிதெறிதெறிவா வீழுவர்சடிக்கோடிக்
கோலியெதிராகுதுகென்றின்நிறிவர்குததீச்
சாலமடிதொட்டளவில சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டுமவல மாயவருதன்மான்.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவாமேலே யெறிதெறிவார்கள் கீழேவி
ழுவார்கள் மறுபடியுந்து வினாவில்ஓடிவனைந்து எதிராநின்றருத்
துளன்றசொல்லுவார்கள் அப்படிருத்திகொண்டு மிகவுரமடியைப்
பிடித்து குறைபோல அனேகவிசைசமுன்று திரிந்தார்கள் அநிகே
ரமும இருளும் வலமிடமாகவருகில யெத்கிருககுடபடி—எ-று. ()

ஊருவனத்ததுவன செல்வனவிண்ணோடு—
சேருவனநின்றென திரிந்தெனநிரட்டா
தாருவகையிற்றன கழைச்சதிருளெங்கு
மேருவனையுக்கதெழு வேலையளறாக.

(இ-ள்.) அரசவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துகொகின்ற சீவன்
களும், தவழுகின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளுமடங்குந்நீவாசி
களபோல ஆகாசத்திலேபறந்துகள் நிலையாகின்ற வீரு' சமலைகள்
திரிந்ததுகள் திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாய் தேவதருககள் பொ
டிப்பொடியாய்ப்போனதுகள் எவ்விடமும அந்தகாரம் நிறைந்ததும
காமேரு அசைந்தது சததசுபுத்திரங்களுஞ்சோனதுகள்—எ-று. ()

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியிமையோதா
பிறைநையொபுனின் ளெய்திபதுரைக்கு

முத்தியவனுற்றதாயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதென வகுத்துணர்செய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாரஸம்வத்தென்று சொல்லும்படி இருவ
ருஞ்சன்டைசெய்யும்போது 'அந்தவேளையில்தேவர்களெல்லாம்
பிபட்டுத் தேவேந்திரானித்திற்போயசசேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்
தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்னேதேவேந்திரான் தானப்பட்ட துன்பக
ளெல்லாஞ்சொல்லிப்பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத்
தேவர்கள்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௩௪)

ஆரணனுராரணனு மானவிருவோநுந்
தாரணியிலேயிரு சமர்த்தொழில்வினைத்தா
ரோணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்ம விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில்மிருந்தியுத்
தத்தைச்செய்கிறார்கள் என்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமாராககம் வே
றேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது
இதச்செய்தியைச்சொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்கள்தேவர்கள்

நாயகனிகைந்துபின் நாகவுலகத்தோர்
துயமலாபோலடி துதித்தரிவைபாகர்
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதிராய்
தாயலதுமைந்திதுணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரானு சமர்த்தித்துப்பின்பு
அவனோடு தேவர்களெல்லோருடைய சிவனுடைய பரிசுக்கமாகி
ய தாமரைமலாபோன்ற பாதத்தைத்தொழுது மனமே கனே ஒரு
சகக்கொண்டு விஷ்ணுவும் பிரமாவும் சன்டைசெய்வதனால் நூது
க்கத்தைத்திராககவேண்டும பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல்
நன்றிருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள்தேவர்கள்—(

உருப்படுசகட்டைநிக ருந்துலகின்மீதே
மிருப்படுபிறப்பினை பிறப்பிணையுருதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புகளளவல்லாவன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாரிந்தவண்டியினுடையசக்கர
ம்போல அருளுணம்பொருந்திய பிறப்பையுபிறப்பையு மாறிமாரி ய
டைந்து வருத்தத்தை யனுபவிபாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக க
டிமைபுகப்புருது உன்னுடைய அளவிலலாத சிறுபைக்கடலில் கு
ளித்த அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (௩௫)

புழுக்குடையுட்க்கமை பொறுத்தருடியாக
விழுக்குடையுட்க்கைசெட விச்சையருள்வோனே

முழுக்கடவிடத்தின் முழுக்கூறும்மாறு
வழுக்கமலமற்றிட வடைக்கலமதானேமும்.

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கன் குடைத்துக்கொண்டிருப்பதன் உடற் பார்த்துப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானகடெப்பிரிய ததினாலே கிருபைசெய்தின் றகவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தி ல் தினம்முழுஞ்ஞாலம் போகாதமுமலமாகிய அழுக்கற்றுப்போகி அண்டக் கலமாயுமமைசேர்த்தோமென்றார்கள்-எ-று. (ந-அ)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுநிலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணயென்றிந்தமவ னீதறிவிலானே.

(இ-ள்) இனிமேல்வேறேயுலோசனையில்லை எங்களுக்குக் கிரு பைசெய்யுமென்று சிவனேதேவர்களபுகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்யு மபோதில் சவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின்புலத்தை யறிந்தார எல்லவயிரர்களிடத்திலும் உள்ளினிடத்து என்னெயபோ ல்நிந்தம சவாமி இதுஅறியமாட்டாரோ அறிவாரா—எ-று. (க-க)

அறசேடியசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரோலா மமாரொலம்பயந்துவிர நாகரீது
படுகாபுரிநீரும் வும் பங்கயத்தி நறுமயனும் பகைமைநீர
வடுக்கிபிடுமபுலனமெலா மடுக்கழியாதிருக்கமனத் தருள்வதகி
நடுக்கரியதழலுவதுவ தொருவகையாயிருவையுந் தடுப்பதானன்.

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத் தைநீவரும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்தா மரைப்புஷ்பததில்வீற்றிருக்கின்றபிரமாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகை மையாகவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கு அண்டங்களெல்லாமாயிக்குரு லையாமலி நக்கும் கிருபைசெய்வத ய்த தடுத்ததகரிய அகினிசொரு பத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இத்தயிருவரையுந் தடுக்கும்படி சமுத்த ருள்ளி பரமசிவம்—எ-று. (ச-உ)

பாதலத்திற் பணிகளெல்லா லிழுகாவதன்கீழிற் பருகேரோடிப்
பூலத்திகினைத்திமையே ருலகெல்லாமலாந்துமலப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுடிடைத்துக் கடாகவெளிட்டுத்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துகிதுவுமொரு கணன்மேருவடித்ததென வளர்த்தமாதோ.

(இ-ள்) பாதாளலோகத்திலிருக்கிறபாப்புக்களெல்லாம்அந்தமலை க்குச்சுலலிவோராவும் அதன் கீழ்ப்பருத்தவேரோடி பூமிபிறபெரிதா ய் கினைத்துத் தேவலே கங்கொல்லாந்தாண்டிப் பிர்ம்மலோகத்துமு கை'டைபுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்குஅப்பாவி ருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அகினிசொ ருமாய்கிய மகாமேருஅடுத்ததெனறுசொல்லவளர்த்தது—எ-று. (ச-க)

முனைக்குகெடுஞ்சுடரிவி புரவியுலவாவலக முழுதுறோடித், க
னைகுமணியி நளகதறவேற்றவைத தவிளககெனவேகிளாககைபா லே
யளக்ககொலாமளபபரிய வளவையழல்பாரந்ததென வரததமானை, தி
னைக்குமெழுதிரிகளெல்லா மதுசொறிந்தசிறிபெற்றபோற் சிவந்தமா
தோ.

(இ-ள்.) உதயமாகினெடுத்தாரம் கிரணங்களை விசுசித்த குரியனு
டைய தேரிந்தட்டிய ருதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யககூடாதஉலககெ
ல்லாம் ஒழிக்கின்றதல் நீலமணிபோலுதகரிய இருளையோடகிறதற
கு ஏற்றிவைததன்ளக்குப்போல பிரகாசிப்பதனுலே சமுததாமெல
லாம சொல்லுதமகரிய உடவாழகாக்கினிபறந்ததுபோலச சிவப்புரி
றதகைப்பொருத சததகலாவதன்களெல்லாம் அநதப் பிரகாசத்தி
னுலே அநதஅக்கினிமலைசொறிந்த அககினிப்பொரிகள்பே லச்சிவ
ததுகள்-என்றவாறு. ம)து அசைகள். (சஉ)

கவிச்சுருத்தம்.

வானச்சண்ணமுலாளுது கண்டமலரே னுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகள்ளாக்கரைகாணா
ஞானகண்ணிகர் காணுமகல்லனவைசேரு
மீனக்கண்ணின ருக்கெளிபாளேவெமமாளே.

(இ-ள்.) இப்படிஞ்ஞாசபரியந்தம் அககினிசொறுத்ததைக்கண்ட
பிரமாவும் வேணுநாததைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும்
மயம்பட்டு ஒதுங்கிள்ளாரர்கள் ஞானகண்ணையுடையவாகா க
ணுவதல்லல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகதறிற் கண்ணுடை
யவாகாணுகிறதற்கு எளியகோ நமமுடையபாமசிவன்—எ-று.)
அதுசேரடிய சிறிய கிருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுட ரினைககண்டிருவருமாய்க் கவலைய னு,
கண்ணிலிதனடிமுடியை யறிபவபேபெரியவரென் திரைந்தாரிநச,ம
ண்ணின்டியறிவெனெப் பணிலிடைபிறறுக்கமிககோன்வர கம னு
ன். முண்ணின்முடியறிவெனெ வடிவெகினவெடுத்தபனுர் விதைது
பேரனா.

(இ-ள்.) கண்ணாலே இவ்வளவுனாம் இந்த மலைபோலிருக்கிற
தென்று அறிபககூடாத பிரக சமானமலையையாரதது இரண்டுபே
ருந்துன்பததையுடையவராய் இச்சமலையினது அடியையாவது முடி
யையபாவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்
லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுசாப்தத்தில்நீகதிரைசெய்கிறவராசி
ய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறித்துவருகிறேனென்று வராகரு
பமாறா இத்தமலையின் சிகரத்தைக்கண்ணுகிறேனெனது பிரமாவும்
அன்பப்பட்டசியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (சஉ)

மொத்துமரைக்கணத்தினுக்காயிரங்காதற்பறந்தயனார்வினாதுபோ
னார், அத்திராரவெடுத்தபுவி கணத்தினுக்காயிரங்காத துறாதுபோ
னார், தத்தையோசெயலுணுகிறகன சமணிகெடுபூட்டுக கருகிலா
தி, சித்திலயொற்றுண்டுகைபுரீலமணிகருன்றகைய நிகாததமாதோ

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அனாக்ஷணத்தில்பிரமா ஆயிரங்காதவழி பறந்துமேலாகப்போனார் படததையுடைய ஆகிசேஷன் சுமந்தபூமியை அனாக்ஷணியிலே ஆயிரங்காததாரம் துணைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகிழாகப்போனார் அதுளப்படியிருந்ததென்றால் அந்தமலைதங்கமய ஈரடியாரட்டணப்பூட்டைப்போலவும் அதிலியிறைககிறதற்குக்கட்டி ஷேட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டிப்போலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிப்போலவும்பிரகடத்து—எ-று. (சுதி)

பூவுலகையரிமகன்று கீழுலகின்முறையுறையே புரூத்துபாந்து காவலுறமாவலிதன்போகவதி யெனு புரமுத கடந்துமேவித் தேவாதெ மும்பாஞ்சுடர்வாளாடகேசாகசாதஞ் சிரத்தும்போற்றி மூவுலகைமுதலளந்தோனேழுலகமளந்துமதனமுடிபுயமாணம்.

(இ-ள்.) யாராவது அவதார எடுத்தது விஷ்ணுவானவர்பூலோகத்தை க்கடந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகையுமுறையே துணைத்துக்கட்டந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திகாவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவாகள வணக்கும் பிரமசொருபம்விளாகாநின்ற ஆடகேசாதத்தைக்கண்டு கைளினின்று சிரசினுலும்வணங்கி மும்மேமூன்றுலகத்தையுள்ளந்தவ இப்போதேழுலகக்களை அளந்து அந்தமலையினடியைக்கண்ணாம்போனார்—எ-று. (சுதி)

வளாப்புடையபிறைபோல வளாமருப்பு தேய்பிறைபோல்மழுங்கிப்போக, குளப்படியமுதலுனியு பிணைத்தேமோசைடைப்போற்குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரினவிழர் தொருதூறாண்டொழிந்த தம்பிணைவாழத்தி, யினைப்பதுவுஞ்சலிப்பதும் நெருதலமுமிடர்க்கடலு மேறினே.

(இ-ள்.) அப்படியும் விஷ்ணுவாரூபங்கொண்டு தேவிகிறபோது வள பிறைபோல நான்குகுறாசுவளாசடியுற இணைக்கொட்புகளும் தேய்பிறைபோல்குறைந்து மழுக்கிப்போகவும், குளப்புளும், முகத்தினுனியும்—தேமோரைபின்பு எப்படி குறைந்துபோயிரே அப்படித்தேயுதுகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்தில்விழந்துதுறுவருஷக் கலந்தேடியுங்கண்ணாமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிலனுடைய செயலென்றது அவகாதியானஞ்செயது இன்புஞ்சலிப்புமீகித தன்னுடையதுக்கசமுத்திரத்தையும், ஏழுலகத்தையும் தண்ணடிவந்தார்—எ-று. (சுதி)

தம்போரைமுதற்றிக்கத் தழற்பிறப்பாதவந்தத்தலத்தைச் சந்தாநமபோதனிதன்முடியினவறியா நெனமனத்திலையாதிரந்தாநமபோருக்கரியானைச் சேடானைதனதுவிறியனத்தோடே, எப்போதைப்புனைவானைப்பலகாலும்பணிந்துருகிப் பாவினின்றான்.

(இ-ள்.) தனக்கும்பிரமாவக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படிக்கே அக்கிரிசொருபமாகமுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூல் சிறுக்கிறபிரமா இத்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்றுநிச்சி.

ஞ்செய்துச்சென்மீ கம்பரதமனுஷர்களுக்கு அநியவனைப்பாடிப்பட்ட
டவர்களுக்கு தாமசமாகியிருக்கிறவரைத் தாமசுடைய கண்ணெய்புஷ்ப
ததோடு அழகியபுஷ்பங்களைத் தரிககாணின்வனைப்பலதாமும் வந்த
னஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பாவின விஷ்ணு—எ-று. (சுஅ)

கனிவிருத்தம்.

இன்னதமிழின்செய விருக்கவிக்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியையததேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னனைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிடுக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்.) இத்தப்பிரகாரம் இத்தவிஷ்ணுயிருக்க இசுத்தமுன்னே
அக்கினியலையின்முடியையததேட அன்னப்பட்சியாகிப் பறந்தபிரகார
அனாகுணத்திலே ஆயிரவகாதவழியாகத்தாண்டினான்—எ-று. (சுஅ)

கீறியேயண்ட கோளையுக்கீழுத
வேறிதாறாயிர மாண்டிமேவின
ஊமதாறாயிரக காதகோக்கின
மீறிலா திருத்ததவ் வெறியி றுணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளையுக்கிழிப்பட கிழித்துப்பறந்து தாறாயி
ரகவருந்ததேடினார் அப்படிஅனேகதாறாயிரக தந்த'ண்டிப்பியாய்
பாதத' ஊம்முதலபாதத்துபோலவேயிருத்தது அக்கினி தாண்-எ-று.)

கிதையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்க்கன
நிறைவத மிக்கணு முயிரப்புகீண்டன
குறையெலாம்வளந் திடந் தனிமைகூர்தலான்
புகையினுனிலையினை திலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படியிரக அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது கித
கெல்லாமுதிர்ந்துபோயின விசையும் அடக்கிப் குறைவில்லாததுக்கமு
ம்பெருமூச்சும்அதிகப்பட்டனமனகருணைகளா ஒருவருமில்லாமல்தா
ன்னுருவானபடியினாலே பிரகாசிலதை மனதிலெண்ணினார்—எ-று.

அரியமாவதனடி யறித்துமீளுமோ
தெரிவருதிடையிலே திருமபுமோவென
வரியதாகியதுய ருசலாடின
கெரியுதமெழுருபோ குஞ்சித்தையான்.

(இ-ள்.) அரியமாவிஷ்ணு இத்தஅக்கினியலையினுடைய அடியை
அறித்துதிரும்புவானோ கொஞ்சத்தாந்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடா
தெத்ததிரும்பிவருவானோ என்கிறதுக்கமாகிய ஊஞ்சலி விருத்தாடி
னார், கெருப்பிலேயிட்டமெழுருபோல யினடியை வைத்துடையவராகி
பிரமதேவர்—எ-று. (இஉ)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
ஹற்றரிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாள்வனாகருயிவ் விடாகருமுழுகினேன்
சிற்றறிவிடைமையோ செய்ததிமையோ

(இ-ள்.) இஃதமலைபைச்சிவனென்று அறியாமற்போனென்பகைத்து
க்கொளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனென அ
ன்றுமுதலின்நையவனாகரும்வெருக ஸமாய்த்துகசமுததிரததில்மு
ழுகினேன் என்னுடையசிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான்
செய்தபாவத்தினாலேயோவென்று விசனந்தையடைந்தார் பிர்ம்மதே
வா—எறு. (இரு.)

எயதினென் முடியறிந் தேகிலெனெனும்
பெயகனையுண் ககினும் பொருந்தவேயுளா
செய்துணைபிறிதிலு யென்முதேயினான்
கைதையின்மட ஸ்வரப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள்) இவ்வளவுதூராதேடிவந்துமுடியையறியாமற்போனென்று
கிலுமினிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்திற பார்த்தேனென்று பெய
சொன்னுங்கூட ஒத்தாசையாகப்பார்த்தேனென்றுபெய்சாட்சிசொ
ல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையென்றுவிசனப்பபட்டார் அந்தச
மயத்தில்தாழ்மபூரட ஸ்ஞன்றுமேலேயிருந்திறங்கப்பார்த்தார்பிரமா-எ-

இம்மடவெங்குந்து வருவதென்னுருண்
னம்மடலணைந்ததக் ககையெற்றனன்
செம்மறன் முடியிலவீழ் செம்மலர்க்கையான
மெடமைசெருயி ப்பதாய் விடுமினென்றதே

(இ-ள்.) இத்தத்தாழ்மமட ஸ்னங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோ
சிசுருமுன்னே தாழ்மபூபிரம்மாவுக்குச்சமீபத்திலுள அனதகையினு
லேபிடித்தான் அதுபாமசிவனுடையசிரசிலிருந்து தவறிவிழுநகதாழ்ம
பூவானபடியினாலே மெய்கையானபெருபுச்சோடு என்னைச் சீக்கித்
திலேவிட்டுவிடுவாயென்றுசொல்லியது—எறு. (ருரு.)

ஞாணிகையையே யிங்குரீவருந்
காரணமேதெனக் கமலன்குறிநான்
ஆனனான னளவிடாமுத
ஞாணிமுடியினுந் தவறிவிழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தத்தாழ்ப்பூசொல்லியதைக்கேட்டு அழகெடுருந்திய
தாழ்மபூவேனகையிருந்து விரகுவொடியென்றுபிரமாதேக் கப்பிரமாவ
னவாவிஷ்ணுவினான அறியக்கூடாதபாமசிவனுடைய சிரசிலிருந்
து தவறிவிழுந்தேனென்றுசொல்லியது—எறு. (ருரு.)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவிழுந்தபின்
ஞாற்பதினாயிரம் வருடண்ணினே

னேற்பதுவிடுவென் நிசைப்பவெந்தையப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பசர்வத யினுன்

(இ-ள்) கொன்றைமாலையிடுகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடி
மேலநின்றதுவிழுந்ததும் நார்பதினாயிரம் வருஷங்களுக்கவந்தேன இ
ன்னமகான் பூமிபிற்போகவில்லைவருததத்தோடுவருகிறேன எனனைப்
பிடிக்கவேண்டாம்விடென்று தாமம்பூசொல்லப்பிராமா சுவாமியைத்
தேகிறதைவெறுத்ததுச்சிலவாத்தை சொல்லதொடங்கினா - எ-று.

துன்னியகையை துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமகவுறு திமிக்கனீக்கினு
யுன்னிலு முயிர்த்துணை யுறவுவேறிகை
யன்னியல்லனா னனமுல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபததிலடைந்த தாமம்பூவேநீஎனக்கத்துணை பாபிரு
ந்து நாளின்னமுந் தேடிபலையாமல் எனவருத்ததைக்ககினையுன்னைப்
பாக்கிலுந்முயிர்போன்றதுணையுமஉறவுமவெறில்லை னும அன்னிய
னல்ல அன்னபட்சியுமல்லவென்றுசொன்னுந் பிரம்மதேவன்-எ-று.

நாமமோநான் முக னுனுமாலுமா
யோமாமிதற்கள விசைக்கவெண்ணினேன்
பூமிக்கிழிடந்தவன் பெயினுன்மனத
திமைவென்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரே பிரமாநானும விஷ்ணுவங்குடி அக்கினிசொரு
பமைய இத்தமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினேன
பூமியின்கிழிடத்தைப்பொந்துகொண்டு அடியை அவன் தேடப்போனான்
யபிரமபொன் முடியைக்காணவெருநாளே தேடியுக்காண்கிலேன்-எ-று

அநிலவாவிது வதுகொடென்பய
னெடியனின்வரவினா னினைத்ததெய்தினம்
படியுளாதவனுடன் பறவையாபிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்) ஆதியந்தமாக நடந்தசமாச்சரியது அனைக்குறித்துப்பேசு
வதனற்பயனென்னபெருமைபொருந்தியஉன்னுடையநலவா ளினாலே
நினைத்தசரியமுடிக்கால்தன்பயன்பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன்ப
கைக்கொண்டு பட்சியாயுறவேடுத்த இரத்திரம்மாசிவனுடைய முடி
யைவாறிந்தான்ென்றே சொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுரு சொல்லுவா
ன்பிரம்மதேவன்-எ-று.

(கூ.)

வஞ்சமென்றிகந்திடேல் வருந்தினுக்குயித்
தஞ்சமாமென்றிப்பெரும் பெரியும்சுற்றலா
மஞ்சியேதொலதநகர் மொழிபுமனறிது
சஞ்சமுண்டமைவகே நன்புவேண்டினுர்.

(இன்) தாழ்வுவேகேள் இதுவகுநீனத்தொழிலென நன்ன
தேயுத்தொழுதுபுதையடைகவாசுரு உயிர்ச்சதமலமுயின்
அதுபிழைத்ததகுப்பெரிநாகிட பொய்யையகூடச்சொல்லா இது
பயப்படமுச்சொல்லககூடகவார்த்தையுல்ல அன்பன்சொன்ன
சினேகதனைநிநுமினவாவிழைந்தையுந்தின்ன இனகவ-ச-து. சது

உண்ணா ணுமெய்கெனெச்சம்உண்டுஎனச்சொ தெனெச்சய
கத்திரிதது இயி சிறப்புமமைதொக்கிநின்றது- ஏகாரம்-தேறநதி
ன் கண்வந்தது

கனம் ஊழல் அமைச்சர் அவர்கள் : கைதையோடு
தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து விடுதலை செய்து
விண்ணொளி , தஞ்சை விரைந்துவருமாறு
மன்ற உறுப்பினர்களைத் தயவுசெய்து கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(இ-எ.) : மாசிலாதுடைபழையில்வாழ்கின்றதாழம்பூவேவேதே
 ஒருஆர்லாசனையுஞ்செய்யவேண்டாம் இகமகுடன படு ன்றமசாக்க
 லக தாழாடிதுதமனைசந்துவந்தது ஆக யததல்நிறறு தேகிரததில்பி
 ம:பூமியையளந்த வம்முணர்விடத்திலவாதுசேதலா-எ-று. (1)

தேராதோட்டியை வரவின் செய்கையைக்
காதுநாறுயின கணத்திலேகடந
தாதுயான பூடியந் தன்னுனென
வேதினன்கையு முள்ளதென மதே.

(இ-ள்.) அப்படியாவதேயாம் சீதாணைப்பார்த்து விண்ணிலே என்னுடைய பல்வரவைகளே ஒதுகொடியிலே நூழியார்க்காதமபறந்து எல்லாருக்கும் ஆதிய சிய சிவனுடைய சிரசைப்பார்த்து எந்தென்ற சொன்னான் மும்பூம அதுபோல் நிஜநான் பிரமா டாரத்தாரென்று சொல்லியது-எ-து. (சு. ௩)

எழுச்சி ரடியாசிரிய விருதம்.

அக்கணமழற்கிரிலே டுத்ததுவெழுத்தவர வத்தினி லாக்கிரிமை
யோருருட்கினா தினைக்கிரிவாகுகின வருகனாயருக்கியதெனக்குறு
திரீர், செக்கரொளிமடிகுடமுறுக்கிதழறுகருமெயசிவப்பொளிவெளு
ந்தவடிவிய, முகண்ணை தற்கிடை பூனைத்தனன் முகத்திலவன் முப்பி
ரெமிர்த்தாகையே

(இ-ஊ) அப்படிபிரமாணென்னதர்சணமே அகநிமிமலை யடி
 ரென்றுவெடித்தது வெடிக்கக்கத்திசாராட்சதாசா தேவர்கள்தி
 ககிட்யெயிசோநதார்தன திககில்இருக்கிற ஆணைகள்ருயிர்கணை
 ககிச்சய்தகாலெப்படியே அப்படிபுத்தகலகதைச்சககினைதுகள்செ
 க்வானததுப்பிரகாசமமழங்கி போருபபடிபாகவுய்முருகம்மபூமித
 ம்நருநாபடிபாசவும சிலகதமதுகிருவுருநின் ஒருநவுவெபாருகிய
 நிரமானதுவிபூதியினல் வெள்கதவழியயத்தோன்ற அகதவெடிப்பி
 ல்நிசாறுபாயிவிலுளழங்கருளிநூ முப்புரத்தைளிரிதகனைப்பு அ
 லுமுத்ததிலேவகதது-ஊ-று. (சுசு)

முண்டகனகத்தைநின்று மொழிந்தவுரைநன்மொழிந்தாளை
காண்டவளவே, அண்டபிழிண்டமுந்கதின் கொடுகின்வடகதி
நாறிடுங்கடரொலாக, கொண்டலுமறைந்தனசிமந்தனநிறந்தனசுலா
ந்தனநிறைந்தனசுலா, வென்முசைநிறிந்தனகரிந்தனபொரிந்தனவெ
நிந்தனவிநிந்தனருவே.

(இ-ள்.) பிரமாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்ன
சொல்லுந்முயிருந்ததென்று சொல்லினைத்தபோது அண்டபிழிண்ட
கங்களைலலாம் கிதிக்கென்று நுகுகியொடுகிப்போயினசூரியா சந்
திராருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள் மறைந்ததுகளசிமந்
துகியையிருக்கிறதுகொல்லாமலுறந்ததுகளநிறைந்தவைகொல்லா
மருறைந்துபோயின குறைந்தவைகொல்லாமலநிறைந்தன கூட்டமா
கியதிக்குகள் அலைந்ததுகள் மாங்கொல்லாமல் கரிதும்பொரிந்துமா
நிந்தும்போனதுகள்-உ-று.

(சு-இ)

கவிவிருத்தம்.

அழித்தனனயனென வமாரஞ்சினர்
சூழிந்ததுநிலமெனக்கொள்ளையாயமலர்
பொழிந்தனாநெடியனாசு குலகைபூகதது
கழிந்ததுமலரவந் கிடம்பைக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்கொல்லும்பிரமா இன்றே அழிந்துபோனா
னென்றுபயப்பட்டார்களபூமிபள்ளமாகும்படிக்கொள்ளைக்கொள்ளையா
கப்புந்பமாரிபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவருஞ்சக்தோஷம்வந்து பிரமா
வுக்குமுன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள்கீழ்க்கிப்போயிற்று-உ-று. ()

பாடினான்பாவினாள் பாவசத்தினு
லாடினாலோடினா னளவிடாமுதத்
கூடினெவ்வாக்கொள்ளுகேனெனத்
தேடினாள்சிவனாயத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போதுதெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கீ
ழ்மலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினா வந்தன
ஞ்செய்தார்பாடிசுக்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினாள் என்கிறகீழ்மல
டினாயாவா லும்அளவிடக்கூடாதஇந்தசகவாயியைத் தரிசித்துக்கூ
டினாள் இனிவானென்னவாக் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தா
ர்-உ-று.

-(சு-எ)

ஆசையாலுருகும் வரிதனன்புகண்
கசனம்பலகா மினிதாலகினான்
வசமாமலாவ வுனக்குமண்ணின்மேல்
பூசகடிக்கொடியும் பேசுவென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியினாலேதேய் உருகாரின்ற விஷ்
ணுவனுடைய அடிமையத்திறத்தையாராததுக் கேட்ட உரவகொள்

ஞ் சிவன் அருளிச்செய்த பிரமாவைப்பார்த்து உனக்கு பூமியிலே கோயிலுண்டாகுமென்று சொல்லுவதென்று திருவுணர்வத்தினால் வாமி-எ-று.

சைவதேவியெனெடு கரவுகீயுரை
செய்ததாற்றின்னடிவெ மென்றுதீர்த்தன
செய்தியருளிவாகண் டே மகிழ்வுமுகன்
மெய்தரையுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ ள்) வாராயதாமும்பூவேதிந்த பிரமாவின்னெடுசேர்ந்தபொய்ச சாட்சிவசான்னபடியினலே உன்னை இதுமுதற் கொண்மினென டென் னறுதள்ளினா தகனபிசுபு கவாமிக்கு இப் புப்பட்டகோபமவந்தனா தப்பாத்தது ஏககமெடுகதுப் பிரமாவாவன் சன்னுடையதேகம் பூமியி லேநன்றாயப்படியவிழாதுவந்தனஞ்செய்தான்-எ-று. (கக)

வேறு.

பொடிமுடியதழலேநிதா புலையாண்வமலமாஞ்
செடிமுடிக்கடலேபுழல சிறியெனெருபொருளோ
வடிவேபெருவெள்யேசது மனதேயேசதுமறைபிசு
முடிவேதனிழுகிலெயென முனியெலெனமுனியேல்.

(இ ள்) நீறுபுடிபெருப்பையெததகவாயியே சன், எனத்து வமாயிய புனாவ லெமென்கிறசெடிமுடிக்கொண்டிருப்பதினலே அவி வேதிய யசுதிரிடாநின்ற சிறியெனெருபொருளோ உருவமாண்வனோ கண்ட வெளி எனவனோ காணருவேதமாண்வனோநான்றோடுவேதத்தினைய ய அநதா பகன்நுகி தகரோபுபத்தமுதலாகியவனோகோபித்துககொ ளாவெண்டாம கோபித்துககொள்ளசென். ம-எ-று. (கம)

எகரீகனெமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறகி
வெந்நீரதுவானாதுடன் விளவப்புனலுண்டே
நின்னீரையிடுதென்றலுல குயிரொப்பகிறகமும
முந்நீவிடமுண்டோயென முனியெலெனமுனியேல்.

(இ-ள்) எல்லாத்களினீரும்விழுந்து ஒன்றாயி யமுசமுததிர முறையாகது வெந்நீராயசகட்டில அனதயாமறகிறதற்கு வேறேசல முண்டோ உமக்கேஇப்படிப்பட்டகோபமவந்தாலு ததிலிருக்கிடு சி வராகிகள் எப்படியிசைகரும முன்னேசமுததிரத்திலேபிறாத ஆல காலவிஷதகையுண்டமுத்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாமகோபஞ்செ யயவேண்டாம-எ-று. (கக)

பிறையேமுழுமுகியேயுரை பெண்ணேபிறவானே
நறையேநறுமலரேயென காணுவிதமாவை
பொறையேகிருவருளபொழி புயலேயியிவிசையே
முறையேபலமுறையேயென முனியெலெனமுனியேல்.

(இ ள்) முன்றும்பிறையாகியுட்பூண்சுந்திரனாகியும்பெண்ணு கியும்புணையுடையனாகியும் புஷ்பமாகியுமலைகளாகியும் கிருபாவை ஒத்ததைப்பெ ழிசென்றமேகமாகியும் சொல்லாகியும் நாதமாகியும்

தம்சுனாவிதரூபமாகி புமிருக்கின் மழுர்த்திய உமக்கு முனையே மு
கையேனையககே பிசையென்றாம் கோபகவேண்டாம்-எ-று.)

பெம்மை சசரமலராகிய வில்?வட னுவன்றே
கொழமைத்தலைமதவாதெழு கோய்க்ரளிமன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகெ லை செய்யுமந்தகனன்றே
முருமைப்புராமன் தோபொரு பெருளாயெனையு னியேல்.

(இ-ள்.) மிகுந்தவென் ததைக்கொடுக்காநின்ற புத்தப்பாணங்களை
யுடையமன்மதன்தோமல்?வ தருகாவனது த்விடின்னிட். எழு
க்பினதலைமையுந ஆறபோன்றமதததையுமுடைய கோபராகிய யு
ரைமலலவே அந்தரிஷிள்பின்புவிட்ட சிவப ராகிய அகசினியலலைய
கொலைசெய்யுதொழிலையுடையாமலலலவெகிரிபுரமலலலவெனான
வனவுமகருளன்னே ஒருபொருளாகககே பஞ்செய்யவேண்டாம்-எ-று
அரித்தகரிநாமுன டிடியுறிலேவெனா ளன்வ
பகவைப்படியவ்வே னினிமேலோவிடாபவேன்
சிறுமைப் பிமென்பால பளசெய்யென்றுனாசெய்களன்
மறுசுகருளி னனவோலிமைமகிழவாயினவமொழிவா-எ-று.

(இ-ள்.) யாவா லுமறியக்கூடாத உமமுடைய முடிமையறிக்கிறே
னென்றா சகிசத்திலபட சியுருவமாணென இனிமேலோ அககத்தை
அடைவேன் சிறுமையையடைந் தன்னிடத்தின கிருணசெய்யுடைய
தொகாஸிவியசுளபட்டபொது மறுசிக்காயதது குளிர்கதலுமடைய
லசகிவனா சகோஷமாயத்திருவாயமலநது சிலமொழிசனை அருளிச
செய்வா-எ-று (எசு)

அம்போருகவஞ்சேவினி யவனித்தலமறையார்
தமபுசனையுன்பூ னை யாகித்தமனியாரஞ்
சாபுருவவுலகெழையுமவியெனறருளசெய்தான்
சமபுரூபலவிடமுண்டருள் கருணைக்கட லுணை

(இ-ள். வாராயிரமாவே இனிமேல் நீபடப்பட்டுத் பூமியில்பிரா
யணாகருசாகுசொ சிறப்புகை உன்பூசையாககொணப்பொண னுருவ
மாயுண்டாகிய மகாமேதமலைகாகும் ஏழுரைத்தையும் எப்போது
பொலப்பாடயென்று அருளிச்செய்ததாசனருளகைழாநின்ற சமுத்
திரத்தின்விஷத்தையுண்ட கிருணைக்கட லாகிய சிவபெருமான-எ-று.

அறசோடிய சிரியசிருசகர.

இகதலத்திலுமகருவாய் கொடுத்தானுல்யே சனைமுன்றெல்லைதாரம்
சுத்தபவிதகிருளான த் தலமாகப்பொழிச்சிவதசசோதிதா லும
சிறுநாமமேயசிவா லுதவாகடவதிண்டருசிறுத்தான
முதநியனைத்தனையுமவதுவமிசைகருணைபுரிமெ ழியுராமம்.

(இ-ள்.) வானகன்கள்பிரம் விஷ்ணுகளே உங்களுக்கு இத்தலத்தி
லே அனுககாகஞ்செய்துவகைகொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தை
சுகந்தி மூன்றுயேசனை தாமலவரைசும சுத்தவித்திரமச இருக்க
புதுமையது இ ககொருகையானது சிறியருளத்தோடுககடிய
புதுபாசை வது பெரின்பஞ்சிறுத்த மெ டசசனத்த தடை மிலைமற்
புதுக்கும் இத்தலத்துக்கு அருணைபுரிமென்று பெயராம்-எ-று.

வாழைபடுமிந்திரனுமிமையவருநினைக்கவய்வருததெரிந்தோம்
ஆதலினித்தலதவத நினைப்பதாக்குப்பிறப்பிடுமபையதென்றுவாயிப்
புகலமுமித்தலமும்பிரளயதது பழியாதபொற்பதாதி

மோதியசாற்றடைததினைச் சாரசாங்கனெவையுமுதமுத்திசேர்க்கும

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவனொருமாம. தவர்களும, கம்
மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம். ஆனபடியினாலு
ந்ததலதைநினைக்கிறவர்களுக்குப் பிறந்துகொண்டிருக்கிறா மி
தப்பவ்வுமிகத்ததலமுமபிரளயகாலத்திலும் காசுடையாத இலக
ணத்தையுடையதாகிமோதுகின்ற வாயுச்சுச்சாளுசெய்கின்ற தகரு
ளிரிநுக்கின்ற சாரசாங்கனெல்லாவற்றையும் முததியிலேசேர்க்கும
எ-று. (எ-அ)

வையகததிலரியதவப் புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்வபடிக்கத்திரிககரிவதரிக்கவாருருவேஞ்செய்தத. என
மெப்பெற்றவொன்றிராமமவளருமிதற்கொம்பய யு வின்னயாததினத
வையமெனவுணர்வார்க்குப்பரக்கங்கிடாதுகாத்தாணைநானே.

(இ-ள்.) பூமியில்அரிதாய்தவதனைச் செய்தவர்களுக்கு இனி
மையால்மேட்சததைக்கொடுக்ககருமி. ஜேதிரொருபாடிய பூத
தத்தலதில அவதரிக்கவாருருக்கென்பே மதிவ்ஓருகாண்டெய்ய
தல்லுண்ட ஆயிரமாயுந்நித்யாகும இரத்தலத்திலபரவையுண்ட
காது இதைக்கொடுக்கவாருருக்கொடுக்ககிடக்கமாட்
டாதுகமமுனைய ஆணைப்படிசுருன்னரா மரிவா-எ-று. (எ-அ)

அண்ணல் வமொழியளவிலுதாணமதுகுறுகியசலமாகி- வண்ண
கெடுஞ்சுடாவ் டுவினாகருக்கண்டயன நிருமாவுணங்கிசெய்யவா
லின்னவாக்குமெவகளுக்குமிதன்சே-திக்கெதி-கருகிவிழிக் கப்பே
கா- கெண்ணியசுடாட்டுளெல்லமுட்கராதமலையாச விருக்கவென்றா.

(இ-ள்.) இக்காரிகாரசலாமிசொன்னவளவில் அககிரிநா
னதுகுறுகி ஒருசிற்பமலையாய நிரமபொருந்திய அண்ணாண (எ-அ)
கது பிரகாசித்தலைப்பாத்தக பிரமாவும்-விஷ்ணுவும்- சுவாமிநாயகன
கமிச்செல்லுவார்கள- தேவர்களுக்கும்- எகளுக்கு மிகத்தெயின்
சேக்கிக்கொடுப்போய கணவிழிக்கக்கூடவல்ல ஆனபடியினால்
ண்ணுத்தகரிய கிரணவகனெல்லாமற்றந்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்
டுமெனருக்க-எ-று. (எ-அ)

அண்ணலிசைவாநா னுன் கருடன்மிசைவருவா னு மமலபுராத்-
வன்னியெளிமன்றத்தமற்றை மலைவெருதியென மலையாசெய
தார்- சென்னியிலேயொருசோதியனுக்கெழு தெரியவருஞ்செய்வாயெ
ன்ற- ரொணுநதவடியவாககாவிதையனுமிதற்கியினை யியப்பலு
மறா.

(இ-ள்.) அன்னவாசனத்திலேயுதித்தபிம் வும்கருடவாகனத்தி
ல்வருகின்றவிஷ்ணுவும்-மலாதிராகிய சுவாமி அககிரிப்பிரசுத்ததை
மற்றத்து மதமலையுள்ளே-நிருக்கவேணுமென்றுசேட்க அப்படியே
மலையு கவாகச் செய்தா நிர்மலையினுச்செயிலே ஒருபிரசம் என்னு
தெரியும்படியாகக் கிருப்பசெய்யவேண்டு மென்றானே அப்படியு

தொன்ன தொன்புட்களுக்காக இங்கிச்சவாமியுந்திருவாய்மலர்ந்தரு
நினுர்-எ-று (அ1)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைகா, பொருளோகிமலைதனிபிற் காட்
கிழிப்போம்-வாயத்தவத்தச்சுடர்காணிப்பிபிணியில்லாதுலகை மண்
வரிவாழ்வார்- பாரத்திவந்த, மருந்தவாக்குமிடைபூறுதவமுமிதுபணிந்
தோர்கண்டோர்- கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவா
கொடுப்போமென்றார்

(இ-ள்.) வாருங்கன் விஷ்ணுபிரமாதாரே கார்த்திகைமாதத்தில்
ருத்துகைச்சத்திரத்தில்மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசககாண்பிப்போ
மஅப்படிப்பொருத்திய சுடர்காண்டால் தரித்திரமும் வியாதியு மில்
லாமல்லவகத்தில்கிழைபெற்றவாழ்வார்கள் இத்தசோதியைக்கண்ட அ
சைர்களுக்கும்- அரியதவகளுக்கும்- இடையூறுநீகரா இதைப்பணி
தவர்கள் தரித்தவர்களுடைய கோதிரத்தில் இப்பத்தொருதலை
முறைக்குமுத்திவாக் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேகா-எ-று
மாணபவமறுக்கல்லமருந்தாருமதற்குமலைமருத்தென்றோபே

நுண்ணவடிவாதலினு லருணாகிரியெனுமொருபே ததனையேர்பால்- தா
ணியிலேயுரைத்தவர்க்கு முககோடியுஞ்செழுததுச் சரித்ததாமென்-நி
ருணிலவுமிடத்திறை வனிசைசமேகிழ் நறைஞ்சியவரினசப்பதானார்

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீருவதற்குமருந்தான்படி
யினாகித் மலையுருமைமருத்தென்றுபெயர் இச்சமலையிவப்புரிமான்
படியினு லருணாகிரியென்று ஒருபெயர் அசைஒருநாள் பூமியிலெசொ
ன்னவர்களுகுப் பஞ்சக்கூடத்தை மூன்றுகோடிதாம்உச்சரித்ததற
குச் சமானமாகுமென்று நிலகண்டத்தையுடையசிவன் அநளிசசெப
யவிஷ்ணு பிரகாசன் சத்தோஷத்தையடைந்து கவாயியைவணங்கிச்
சொல்லுவார்-எ-று (அ2)

அசித்தருணாகிரியனேயுனக்குவிண்ணீரலதுபுனலுட்டுவாரார்
தொடுத்தவுத்தொள்ளாதுதிருமுடிக்குமணிமாலையுட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடத்திற்றினேகதி களன்றிமணித்திபங்காட்டுவாரார் (முந்
தடுத்தினைஞ்சிப்பூசை செய்வதின்கீழா சிலிங்கவடிவெடுப்பவென்

(இ-ள்.) அருணாசலேகாரே மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில்கின்று
பெய்யாரின்றமழையேயல்லாமல்கவகொண்டவென்று அபிஷேகஞ் செ
ய்கிறவர்களுக்கெத்தகொகட்டத்தாரே முத்துமாலையாவதலது வே
றேமுத்துமாலையுட்டுகிறவர்களார் சூரியகாணமேதிபமா தலலாமற்
திபகொண்டவென்றுவேறொட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாந்
களபிஷேகமுல்லானதுகள்செய்த பூசைசெய்வதற்கித்த மலையின்கிழ
ஒரு இலிக்கருபமாவெழுந்தருளவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்
கள்-எ-று (அ3)

அன்னதுவாயிருக்குதகீர் காமியத்திலருச்சியுமென் நசலம்புக்கா
டுக்கிலமபுகழவங்கோர்சிலனுருவமுனைத்ததுகண் டுறைஞ்சினத்தி
கண்ணியபூமணமுபொழிந்துபாரசமாய் கிழிந்ததுசுடிமயனைக்க வித்
கண்ணிதல்கோபுரமுண்டபமுமணிமதிவஞ்சமைப்பித்தாரர்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இலங்கைமன்னரும் பத்தியுடையபுயல்களை
 உதாமமையினுள்ளே மறைவுகொலருசெய்தார் ஈதத்தோமுடி புக்
 முமபடியவ்விடத்தில் ஒருஇலங்கைந்தோன்றிற்று அநைககண்ணுலகம்
 கித்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்த பாலசமாயச்சுநோ
 ஷத்தையடைநது ஆனந்தகூடதாடி மயன்ன் கிறதேவதர்சனைக்
 ப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்த
 மதிவஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அசு)

அழியாதவனாகருந்தீர்த்தமுந் துற்றபதுங்கண்டழகுசெய்தார்
 வழியாநீச்சுரத்தியஞ்சாதருவுக்கேனிகளுமாமுமான
 வெழியாமலிமையவருமிருடியருமனிதரெனவுருவங்கொண்டார்
 விழியாலவிடமன்னங்கணிகையா, வரம்பையருமெனினாரே.

(இ-ள்.) அப்பொழுதும் அழியாதவனமுள்ளாகாரமும்முந் துற்ற
 துபதுவகைய, கியதித்தமும்உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார் வழியா
 தசலதையுடைய ஆகாங்கங்களையும் கற்பகவிருட்சமும் கிணறுகளு
 மாமுமானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களுமீளிகளும் மனிதருபுகளோ
 ண்டெவந்துபிறந்தார்கள் விஷமபோன்றகண்களையுடைய சூகிகளாக அ
 ரம்பாஸ்திரிகள்-எ-று. (அந)

காலையிலேபு ரூசிமாவிரியுதித்துச் சிவந்தசடைசட்டியீறு (ன்)
 மேலணிந்துகண்டுகிழண்டனமுதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தசுநா
 மாலையினாசெவபூசைபுரிந்தன்னுமலையனைவலகொண்டேத்தி
 ளலவொருபதினலாயிரவாண்டிழிந்ததம்பின்னிற்றைவாராளு.

(இ-ள்.) பிரமாவின்னுக்கள இருவரும் காலமேழுமுகிமாவிரி
 தித்துகொண்டு சிவந்தசடைசட்டியுழியைஉடம்பெலலார் தரித்து
 ருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்
 தினாலும் மாலையினாலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையை பிரக
 ிசிணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினலாயிரவருஷம் ஆனபிறகு
 வாயினிடத்தில விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கப்பதிக்குப் போவத
 தகளைதிராரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அசு)

ஆசைதருந்திருவருணைசமைந்ததாபின் கயிலை மலையானசபையிற்
 றீசனுக்குகண்கமலையினாயின்னெள்ளரிமலையினிமேலென்னு
 ள்சிமுதலெழித்துணைக்குஞ்சிறப்புடையதலமேழுங்கண்காரி (நக)
 மாசகன் தகதித்தோன்றவொளியிழந்தவுகொணாமே பாண்டவன் மரேச

(இ-ள்.) சுவாமிக்குஆசைகொன்னுமபடி திருவருணைசலசைதலந
 சமைந்தபிறகு கயிலை மலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது தலைமே
 பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின் வெள்ளரிமலையினிமே ளாசையுடைய
 குமா கசிமுதலாகசொல்லப்பட்ட ஏழுந்தலங்களுமீதலெல்லாமு
 ம் குறந்தீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழ்ந்த எட்சத்திரவா
 யோல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (அசு)

அரியயனுமளவிடுத கரியமலை நிலையுணைக்கவரிதென்னுலக
 தெரியவுணக்கிற்ப்படிசிறிதுணைதகேனின் ஈரமாரக திறமே சென்னை
 உகிசபெய் கம. ரகண்டமனிமீழ்ந்து பண்ணுடையவன்ம

ற்றோம்பி-புரியசிவன் டங்கலந்தகதையுமுரைத் தருளுமெனவுரைப்ப
தானா.

(இ-ள்) நந்திசேகரர் மார்கண்டேயரீதியைப்பாராததுவிஷ்ணுவு
ம்பிமாவும் அறிதந்திரிநாகிப திருமலையினது சிறப்பை எனனாலசொ
ல்லுகறகரியதெனருமும் உணகருத்தெரிந்த அளவில்சிறிது உமகருத்
தீதரியுமபடிச்சொன்னேன் இனிச்சொல்லவேண்டிய தென்னவெ
ன்றாவரிசுபெற்றமாராககண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து உணககிகவ மி
வாராரோககித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகமபெற்றதுவும் சொல்ல
வேண்டுமென்றுகேட்டச் சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (அஅ)

இரண்டாவது திருமலைச்சருக்கமுற்றிறு.

ஆக-சிருவிருத்தம்-ககசு.

சிலமயம்.

முன்றாவது

பார்வதியார்திருவவதாரச்சருக்கம்.

அவசேடியாகிரியவிருத்தம்.

பகவதவர்பதினொருவ ரெழுபெண்கள் திசைக்கிறைவச் பணி
காட்டுள்ளோர், கிந்தாரகிமபுருட்சிதக ரியககரின பவாமுனிவாகினை
முன் னார், னன்னுமலரயன்றிருமால் கலை நதை மலர் மடந்
தைமகிழ்ந்துருழ, முன்னவையிகழ்ந்துநகன முடியாத பெருவே
ள்விழுடிக்கவாறான்.

பூருவகந்த.

கேள் மார்கண்டேயரே முன்றாளினே பிரமாவீனிடத்திற
நிதக்கெனப்பலன் அரியதபகசெய்து உயாதவராகனைப் பெறறு
நிதக்கெனப்பலன் அரியதபகசெய்து உயாதவராகனைப் பெறறு

ள் தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச்சுமைக்கு வலியாணஞ்செய்துகொடுத்த மாமனாளுக்கடிவாரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பு ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப் போனான் அவ்விடத்தில் சுவாமியுடன் குராமுரதுமரியாதை செய்யவில்லை என்கிறதோடகொண்டி தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையடையவேண்டுமென்று.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு ருரியர்கள் - பதினொருத்திரர்கள் - சததரிஷிகள் - அஷ்ட திக்குப்பாலகா-நாசலோகதார - கிள்ளார்-கம்புருடர் - சித்தர்-யட்சகா-தேவர்கள்-முனிவர்கள்-நிஃபெறமபி-மாவிஷ்ணு-ஸ்வதி இலட்சுமிமிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்து சுறறிக்கொள்ள என்னோருகடும்முதல்வாக்கிய பாமசிவனை நிதித்து முடியக்கூடாதபெரிய யாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான் - ஈ-று. (க)

என்றதெய்யுமசம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறைவித்தாளுந்தை, புத்தியிலாதிசுழந்தனென் றுரைதனைனீதென வேண்டிப்பெருப்பெயன்று வந்தனஞ்செய்தனளவா நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாபென்றான், கந்தமலாருழலாந் தந்தைமகத்தொடங்குகன தவத்தைச்சாரந்தான்.

(இ-ள்.) பாவதிதேவியானவள் தகப்பனாடிபதக்கன்யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமி என்னுடைய தகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பார்க்குவருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்ட அதற்குசுவாமியானவா உன்னுடையதகப்பன் புகழ்சிலலாமல் என்னைமிகவும் திதிகுருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அசுரக்கேட்டுசுவாமி எனதகப்பன்செய்த இந்தக்குரமரானை உன்னவெண்டிப்பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மனைப்பார்த்துநகைத்து நல்லதுநீபோய்ச்சீக்கிரத்திலவந்து செவ்வென்றுசொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடதுங்குப்போனா-ஈ-று ()

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா ளுடையவா திருத்தனன்றந்தையானன், சீயவனைப்பணிந்தனளவனுமிழைத்தானிகழந்த சொல்லேகேக்கிப்பேயிருக்குஞ்சுடையெனப்பிழைபிறந்துவிடுகவுக்கள்பெறுவாழ்வென்று வாய்பிறைக்குங்கொடுமைசொலி மறைத்தனளச் செயலறித்தான் மங்கைபாக்கன்.

(இ-ள்.) பார்ப்பதிபானவள் தக்கன்யாசாலைக்குப்போய்தன்னுடையதாயைவணங்கினான் அவள் இத்த அம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்செல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு திமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்யஅவனும்நிதித்தான் அதைப்பாத்துக்கேட்பங்கொண்டி உன்னுடையாசாலைலாழுவேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடையாகிப்போகக்கூடவென்றதுபிறகு இத்தப்பாவி வளர்த்ததேகம்புருக்ககூடாதென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடைய தேகத்தைவிட்டான் அந்தச்செய்கையை யுணர்ந்தாச்சாம்பவழாந்தி-ஈ-று. (ங)

(கவிவிருத்தம்) உண்ணிலாவுவஞ்செல்ல வெருவனையிய்யுமோ தண்ணிலாமுடிக்குணின் றுதழிவெமொண்டிமறக்கையறு

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனிஸ்
விண்ணெடுங்கமண்ணெடுங்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுதுமகூட யிருந்த பார்ப்புத்தேகத்தை விட்டவு
டனே ஒன்றியாகியிருந்த பாமசிவனுடைய உயிர்சவுகதியததையடை
யுமா குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரன் தசமுடையசிரசிலேதானேயிரு
ந்திருப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபததையடைந்து
ததச்சனைய பாவியினால்லவோ இந்தவகுத்தம் உண்டாச்சுகெ
னறுகோபித்துக்கொள்ளுமபோது அவருடையநெற்றிக உண்ணிவிரு
ந்துவிரபததிராராவா ஆகாயஉலகமும பூமியும் கடுங்கும்படியாகத்
தோன்றினார்-எ-று.

மஞ்சபற்றியுடல்குத்து மணிமயூமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன வீடிமுழுவகுதழுவின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கொழி முககொதிககமே
லஞ்சலிததையோடெங்க னையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும்உடம்புகுத்துமயின்ன துறிறம்
போன்ற மாகதாதினயிறைத்த கிரீடத்துடனேசஞ்சரிக்கின்றமேரு
வுக்குச்சமானாகி இடிபோல்முழங்குகின்றநெருப்பாகியசொற்களை
யுடையவாயானது நஞ்சைகொப்பளிக்க கொற்றிககன்கொடுக்கச்சி
சின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமதுஜயாகிய வீரபததிர்
வந்துதோன்றினார்-எ-று.

ஒழிததசிக்கவுரியுத்தி னுத்தரீயமாகவே
கழித்தேறிந்தவல்லியத்தி னதனிசைததச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனி
தழைத்ததென்னவென்னவென்றனையன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.) இரணியனைக்கொன்ற ராசிக்கத்தினுடையதோல்குதரீ
யமாகவும்தாருகாவன ததுரீவிகளால்விடப்பட்டிருக்கவாயிடுதல் மாண
ததையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுபுக்கசையைக் கவுமவிழித்து இ
ழைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாம்ஊறந்ததேந்ததுடனே என்
னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவிரபததிர்வந்
தார்-எ-று.

புக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கெடுக்குமுடுவென்
தகைன்வெள்ளியைத்தகர்த்தது மீள்தியென்றுசர்மறின
ணக்கணத்தினுவகைபொங்கி யழுவனாகியேயினான்
பக்கரின்மழ்தகாதார் பாரிடங்கள்குழுவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம்என்னவென்றுகேட்டவிரபதி
ரணப்பார்த்து முன்றுகண்ணையுடைய பாமசிவன் உலகதைப்பொழி
யாமல்நெருப்புக்கணக்காகும் மேகம்போற்போயததகனுடையயுகத
தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்யஅந்தச் சணமேவிரபத்திர அ
திக்கைதோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தெழுதுப
க்கத்தினின்மழ்தகக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ்குழப்போற்றார்-எ-று.)
நஞ்சுகொப்பளிக்கொக நாலிரண்டுமாலையா
நஞ்சாட்டிபூதலே வாலவட்டம்மீசவே

குஞ்சாங்கெட்டையுந் குதம்பையாகவிட்டவென்
கஞ்சகதநாலவந்தாய கவரிநின்றவீசவே.

(இ-ள்.) விஷததைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மனையாகத்
தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நிலவானமான ஆலவட்டம்
கொண்டுவரத்திங்கிருகுகின்ற யானைகெட்டையுந் திலேருண்
மகநதரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்க
கத்தமாய சாய்மாடவீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தியிருந்தவதாவெமமை விண்பிறந்திதீத்திடம்

பேயிரண்டுநூறுநூறு காகளம்பிடிக்கவே

வாயிரண்டுபோலுமலை மதியிடைந்தபூதமோ

வாயிரங்கவிக்கமுத்தி னூபததிராக்களே.

(இ-ள்.) வடவாழகநெருப்புக்குடிகொண்டிருந்தவயிறிறுடை
யபசியாமிகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்
டாயிம்பேய்கள் எககாளம்பிடிக்கவும் சுந்தரனை இரண்டாகப்பிளந்து
இரண்டு கடவாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள்
முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (க)

மாயுமாயாதந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே

தியின்வாயினூர்திந்த சிக்கராதமுதவே

சாயுமெண்ணில்காலாமேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே

யாயிரங்குளிர மெருத தண்ணத்தேரிலேறினான்.

(இ-ள்.) இறந்திதழையிறக்கி அனேககோடி விஷ்ணுகளுடை
யகையிலிந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்து வந்தவாவும்
இரக்க அக்கினிபகவான் வாயுபகவானே மகிழ்ந்த ஆட்கெட்டாகலைமா
னிதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேக பூதங்களுதவும்
இறந்துபோன யமராசாகளேறிய எருமைக்கிடாக்களுடைய கொம்பு
களை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களுதவும் ஆயிரம் யானைக்கட்டி
யிருக்கிற தேரில்லறினா வீரபத்திரர்-எ-று. (ங)

சிலகணங்களைடான சிலகணங்கடோதா

யுலவுகின்றசிலசணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்

மலைவகொணம்சிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின

வலகைதானுமனவிலா தனந்தலேடமானதே.

(இ-ள்.) அப்படியீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள்
யானைகெட்டையுந், சிலபூதங்கள் தேரிலுருவங்கொண்டதுகள்
சிலபூதங்கள்குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிதரூபமும் தேரு
மானதுகள், அளவிலாதபேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்ட
துகள்-எ-று. (ய)

வீரையேழடங்கவுண்டும் விடய்கெடாதுயிருமே

பாரவேழபாரமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே

கூரவேலெறிந்துகால னுடுகொள்ளுகொள்ளுமே

போரையேவிறுமபிழன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அ
வருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலும்குடி

தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சர்ப்பிட்டுப் சிபோகாமல் அலைந்துக்கொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்திய வேலுயுத்தத்தைஎழித்து யமனுடையகாட்டைக்கொள்ளுகொள்ளுமாறு ப்படிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள்-எ-று. (௧௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சியீதுசுற்றமே
புண்டரீகசுண்டமும் புடைகொளுத்தியீளுமே
யென்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டைவாயுவென்னவகை தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகங்களுக்கும்பிடித்துச் சிவந்ததலைமயிரிலேசுறறிக்கட்டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களுக்கும் புடையுண்ட. நெருப்பிலேகொளுத்தும் எட்டுத்திருக்குத்தேடி யாகசாலை யெங்கேயெனறுதேடும் பிரசண்டவ யுபோலக் கைகளைக்கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திராபின்னையோடுகி. ஶ்ரபூதங்கள்-எ-று. (௧௩)

வெள்ளவாழிமதுநாந்து வீறுகின்றசிலகணங்
துள்ளவந்துபுவனமுறறுஞ் சுற்றுகிறைசிலகணங்
தள்ளுகின்றபேர்களுள்ள சங்ககரின் றுநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டியூடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகியசமுத்திரமயோன்ற மிகுந்த மதுவவப்பாண்டிசெயது அரனுவீரூப்புக்கேண்டு சண்டைக்குளமுத்ததுகள் சிலபூதங்கள் நமமுடையகவ மியைத்தள்ளுகிறவர்கள்- யாரெனறுதேட்க அவர்களைச்சொல்லுகிறதற்காக நின்றுவீரநகைக்கொள்ளும் சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும் சிலபூதங்கள் உடனெனமுத்து அனபுகொண்டிசிவனைக்குறித்துப்பாடும-எ-று. (௧௪)

வெதாசிலம்புநாகசககம விருதுபம்பையதாவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதகமறுகன்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிதிமைந்தானபேசக ளையுமவாரிவீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாகுழல் லப்பு நாக-சங்கங்கள்விருதாகியஉடுகைகூதலான வாததியமுழங்கவும், பெரியமணிதவண்டை மிரதகம சத்திக்வும்வழிபுழுதுடயபோயததகனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூதகூடங்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் அககிவாரி வீசினதுகள்-எ-று. (௧௫)

காரிலேறிமையிலேறி கடாவிலேறியலகைமே
லேறிலேறிமகாமேறி யிலையேறியலகையாம
பாரிலேறிமானமேறி பசுவினேறியெண்மருந
தேறிலேறிவநவீரா சேனைமாளமோதினா.

(இ-ள்.) மேகவாகனஞ்சித்தேலேந்திரனுமஆட்டுக்கடாவிடலறுகின்றஅக்கினியும் கருமைக்கடாவாகனஞ்சிய யமனும பேர்வாகனஞ்சிய நிருதியும் மகாவாகனஞ்சிய வறுணனும் மாசகாகனஞ்சிய காயுபகவானும் அசாகப்புரியையாண்டு விமானத்திலுறுகிற குபேரனும் எருதுவாகனஞ்சிய ஈசானியனுமாகிய எட்டிப்போகளுதேறி

லேறி திர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திராருடைய பூதகணங்களை யெ
திர்த்தார்கள்-எ-று. (யக)

வ ளிருவரே லேனுலக்னீக வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினார்
கூளிணுவிண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மா ளியோடெடுத்தெரிந்த வம்மனைக்குறிக்கவே.

(இ-ள்-) திருப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-குலாயுதம்-
வ்-உலகை-வச்சிராயுதம்-பழுக்கத்தி - இதுகளை வீரபத்திராருடையசே
னை தலைவர்கள்வீழும்படி பியோகஞ்செய்தார்கள். அப்போது எட்டு
ப்பூதங்கள்புறப்பட்டுத் திருப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேநி
யவாகணங்கொட்டையும் அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெரிந்த
துகள்-எ-று. (யிச)

அலகைநீவிண்டுவிழ வமர்செய்யுதமோடலே
மலைவுகண்டுதிக்குபார் வெற்றிமாலையுமுனர்
நலிதல்கண்டுவிர்ன்வாளி நாவிரண்டையேயினு
னுலகையாலுடல்புகுந்து மாமுதமுண்டலையதே.

(இ-ள்-) முன்னே எட்டுபூதங்களாலே ஏறிப்பட்டுவிழுந்ததிக்குப்பா
லகொட்டுப்பேரும் அந்த எட்டிப்பூதக்களாகி மேலிழவும், மந்தைப்பூ
தகொல்லாம் ஒழிப்போகவுமாயுதத்தஞ்செய்து வெற்றிமாலையுட்கொ
ண்டார்கள் அதுகண்ட வீரபத்திராசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தை
விட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுட லைத்துனைத்து அவ்வுடல்
களுள் இருக்கிற அடூர்த்தத்தைப்புகித்துச்சூரகரித்ததுகள்-எ-று. (1)

மருங்கிழிதுருயிலதகி வச்சிரத்தனோகின
னெருகியிசனளையொளி சிருதிவாயுபருணனுஞ்
சுருங்கினர்கடாவினேரி துஞ்சினுழைப்பிரான்
பெருமகையேழுமீசனன்பர் பிரவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்-) தேவேந்திரானுவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்கு
பங்கொண்டு ஒழிஞன் நசானன்-குபேரன்-சிருதி-வாயுபருணன்-இவ
ர்கள் தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன் இறந்தான் அக்
கிண்பகவானுடைய ஏழுசனையையும் சுவாமி அன்பருடைய பாவக்களை
அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (யக)

சச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சன
செச்சகைவயிரவாரி யுடலுரித்தெரித்தனன்
பசசைவல்லியன் னையான பன்னிகர்துண்டையும்
வச்சிரத்தினுலறிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்-) அளவில்லாத பயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகிய கலைச்சோ
ட்டு ராகரிவிபிரானனுக்கேழும் வேறுக்கொன்று உடலை வுரித்து
யெறித்தார் பார்வதியின்தாயாகிய தகைனுடைய பெண்சாகியின் இரண்
கொதையும் அறுத்துத்தள்ளினார் மனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார்
வீரபத்திரர்-எ-று. (உவ)

* அம்மனை மகளிர் உமோர்வினையாட்டு.

யிச்சுருந்துசோம்பானம் வீரபானமாகவே
மெய்க்கரிந் தபாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருந்துபோத்
தக்கனொதிகத்தபோது தலையிந்துதள்ளினு
னகண்ணத்திலொன்றுசென் மறைக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடிச் சோம்பானஞ்செய்கிறதைக்கித்தன
வீரமேம்பானமாகும்படி யாகசாஸையிப்புருத்துயாசஸ்தமபத்தைபபி
புத்திக்கொண்டு எந்தததக்கனாடையதலையமலைபோல்கீழேஅதந்து
விழுமபடி அந்ததுததாளினு அப்போத்தப் பூதகணங்களிலொன்
றுஅனாபொடியிலேதாளை அந்தததலையத்தின் றுவிட்டது-எ-று. (1)

பசுக்களேறுருதிப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிதன்னையும் மறுத்ததேவாஸியும்
முசுக்களபொலொளித்திருந்த ரூனிவாவிதன்னையும்
மசுக்களான்விட்டருல மானியளளியுண்டதே.

(இ-ள்.) பாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திக் கூட்டங்
களபிராணனையும்-அவ்வுசுக்களையினையு மந்தேவாகள்உயிரையும்
சூதுகளு போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்தபூனியசுரகளுடைய
ராணனையும், பரிவாசமபண்ண வீரபத்திராவிட்ட ரூலாயுதம் எடுத்தது
எடுத்ததுததின் றுவிட்டது-எ-று. (உஉ)

வழியினோடுகுக்கர்பல்லை வேறுத்துகாணிமா
வெழில்படைத்ததுண்டார் விண்டதுண்டமாச்சினுள்
சமலமைத்தகன்குதிக்க வமிாதமுண்டகலைல
வமலவிக்குமாறுதாளி லப்புண்ணெனையொத்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனுடைய ல்லும்சண்ணும்தெறித்துக்கீழேமும்ப
டியடித்துசுராஸபதியைப்பிடித்து இரண்டாகக்காறுத்தாஜுலட்சுமி
யைபூக்காறுத்தா வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலினிலே சந்திரனை
மிதிக்க அணங்குகித்தன்னுடையயாகசாஸைநுப்பையித்தித்தபடியி
னாலே அந்தவெப்பந்தீர் அப்பியவெண்ணெயைப்போ லானுள்-எ-று.

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலையாய்
யாயம்கிழுண்ணையாகப் எந்துதோன்றியமாசெயத்
தாயசேனையாயபேர் தொடாந்துசாவாசெயதார்
பேயதாயிருக்கவுந் பிணக்ககன்றதில்லையே.

(இ-ள்.) பூதகணங்களிலேஇறந்துபோனதேவர்கள் கரிய உடம்பி
னையுடைய பசாசுகிமறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாயத்தோன்
றியுருந்துசண்டைபண்ண அவர்களைவீரபத்திரச்சேனை அடித்துக்கொ
ன்றார்கள் ஆனபடியினாலேபேயாய்ப்போகியுந்துகாரீரகவிலை-எ-று.

விதிபுனைந்தவோமருண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டமுன்
குதிக்கொணையக்கூடாமெடுத்தொழுதுபூதகனிதன
ணுதகருண்டமனலெழுந்த வோமருண்டமானதே.

தென் றுவிட்டதென்றது-இரண்டாம்பிளந்துகொன்றதுஎன்றுகொள்

(இ-ள்.) பிரம்மாவின் லவிதிக்கப்பட்டவாகச் சொசுத்தையடைந்தாலும் அதற்குப் பையோகமாகவததிருந்த சோறுமகளும் பெரியும் ஒருபுகழ் வாயிற் கொட்டிக் கொண்டு நெய்குடங்களை யெடுத்து மடமடவென்று விட்டுக் கொள்ளும் போது அது லுடைய வாய் ஒங்குண்டு மிகவும் உதாராகி நியெருகுபயிக்குமிருந்தது—எ-று. (உரு)

அட்ட திருப்பாலும் வசுக்களுகுருக்களும்
முட்டரான முப்பதேழ் மூன்று கோடித் தவநம்
பட்ட போது வரதமெய்களபழுதுறுது தன்னுள்ள

இட்ட புகழ் தரமுன்னையச் சொலையெடுத்ததே

(இ-ள்.) அஷ்ட திருப்பாலாரும் அஷ்ட வசுக்களும் தலைவராகலந்தருளுக்களும் முட்டுப்பட்ட ராகிய முப்பதது முக்கோடி தேவர்களும் இறந்த போது அவர்கள் தேகமவினாகப்பேராள விரபதாருசகு முன்னே அவருடைய சேனைகளாப்பிட்ட படியினாலே அந் ப்புகழ்க்களங்களுடைய விழியாகச் சொலையெடுத்தது—எ-று. (உரு)

கற்பகாலமுதலெகாதி கணமிதிக்கவமார்தர
மறபமாமுடம்பிரத்தமாவிகாரமொத்ததால
பற்பலவியக்கர்சித்தர்பண்டிசுந்துகுடர்சுளார்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்முதக்கன் செயதவாகமே

(இ-ள்.) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பில் பின்று பிரிட்டரத்தமானது வசுத்துக்கு நெய்யெடுத்துச் செறிதல் போலிருந்து பலலயட்ச்சிதகர்களோடையவிறுபிதுங்கப்பட்டி அவர்களுடைய சூட்சுமக் கொடிய்கசசிக் திசிடிக் கிறது சர்ப்பயாகம் செயதவெனத் தத்து அன்று தக்கன் வென்வி—எ-று. (உரு)

சிறத்திக்குபாலராதிர வசித்தர்முதலினோன்
ரிநந்திறுதுபோகவேதனிமையிலேயியமறின
பிறந்துவரதுவரதுபோபெருக்கினாபிறந்தபோர்
மறதுவிழுவீரன்மோதிமரினோமண்டி னான்

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திருப்பாலகர்முதலாகிய தேவர்கள் சித்தர்களும் இறக்கப்பிரம்மாவானவர் கொடிப்பொழுதிலே யவரைப்படைத்துக் கொண்டேந்தார் அவர்களும் படியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறவாபவிருசகு : படியிர்மாவையடுத்து யுத்தம்செய்யத் தொடங்கின விராத்திரர்—எ-று. (உரு)

செத்ததேவர்மீளவும் செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைத்தலங்களவீழாமாறு கமலனோமோதினான்
சுமுததலைக்கொள்படையெடுத்து முண்டகத்தர் சிந்தைசேர்
பததுமைந்தச் சென்னியுபபடிக்குளோபாப்பினான்

(இ-ள்.) இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடியும் சண்டைசெய்யப்படைக்கும் பிரம்மாவின் லுடைய கைகளை அறுத்துத் தள்ளினார் மூன்று

நையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத்துபிரமாக்க
ருடையதலைகளையும் குத்தி பூமியில்விழுத்தள்ளினா வீரபத்திரா.எ-று

அண்டகூடமுண்டுமிழ்தவாதிமாயனயர்செயத்
துண்டமேருவெனவிளவருநுடன்மீதுதோன்றியே
வண்டவாளிவருடமாகவீரன்மார்பில்விசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன்மையிலவாளியேவினான்

(இ-ள்.) அண்டங்களைவிழுங்கியமிழ்தமுதல்வாகியவிஷ்ணு அன்
டைசெய்யமுக்கையுடைய மேருநிகராக விளங்கிய கருடனின்மேலுந்
கொண்டுஅனேகபாணவருஷங்களவீரபத்திரா பாராதிப்படும்படியாகப்
பொழிந்தார் அப்படியிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத்தான்
கைப்பரணத்தினாலே அமுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரா ௩௮

வையமுண்டமால்வெகுண்டு வள்ளிதாத்துவிசின
நையனங்கொவாளியாலறுத்தெறிந்தோம்பினான்
பையராவருந்தியாவிருகினான்மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான்கனிந்தண்ணல்காஷிலே

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் எல்லயுத்தம் பண்ணுகிறதற்குச்சக்தியில்
லாமல்கொப்பகொண்டு ஒருகத்தியெய்மெய்துசக்தி வீரபத்
திரார்அந்தகத்தினைய ஒருபாணத்தைவிட்டு அமுத்தெறிந்துஒருபாணத்தி
னாலேபாமலைகொல்லுவின்றகருடனைக்கொன்று விட்டார்அதுகண்
டுதுக்கத்தினாலேவுடம்புகழப்பாயக் கையிலேயிருக்கிறசக்கரத்தை வீ
ரபத்திரர்மேல் பிரயோகமசெய்தார் அதுஒடியவந்து சவாமிகாலிலேவி
ழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௩௯)

என்கைமுன்னளித்தவழிபெந்தைதாளில்மீழவே
யந்தமெய்யொழிததுடனையிரியினலே மாகியே
வந்துவந்துபாராதொடங்குவாளின்வேலின்வவ்வின
னுந்திவேறோர்சேலதாவிவாளியீதொளித்தனன்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலேவிஷ்ணு ஆயிரம்தாமரை மலரைக்கொண்
டுபாமசிலனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைபரிசோதிக்கவே
ண்டிஆயிரம்பூவிலேஒதுபூவைச் சவாமிமறைத்துவைத்தார் விஷ்ணுபூ
வைசெய்துஅருச்சுணைபண்ணிக்கொண்டு வருமபோது ஒருபுட்பவரு
ளைய அத்தம்குப்பிலாகத்தம்முடைய தாமரைப்பூ ஒத்தகண்ணைப்பிடு
ங்கி அருச்சிக்கச்சவாமிக்குமனம் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடு
த்தார் அந்தசக்கரத்தைத்தானே சவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாஷில்
விழவேகினிமேலுந்தருபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமெ
ன்றுஅத்தருவத்தைஒழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவுருபமெடு
த்துவந்துயுத்தஞ்செய்ய அந்தவுருவத்தை வளையத்தாலும் வேலா
யுத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதனபின்பு மிகவும்பயந்து மீனு
ருவமெடுத்தாச்சமுத்தித்திலேவிழுந்துஒளிர்த்தார்—எ-று. (௪௦)

புவியுண் டெமொலுமபழையபடிபுவியுண்டுபோனுவேதன்
நவியுண்டுதலைநாலுந் தீனையுண்டாரிமையவாதன் தடியுனுண்டார்
அவியுண்ட கனகுண்டம்பேயிறைச்சியருந்தசனகலமேயான
தவியுண்டுமணமகிழ்ந்தன் கெய்தவமுனிவரெல்லா மவியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவந்தோற்று மண்ணைவாயிற்
ட்டுக்கொண்டுள்ளிததுக்கொண்டார் பிரமாதவிதது காங்குதே
றுபட்டுஇறந்தார் தேவர்களுத்தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள்
பூதகணங்கள் இறைமச்சிசாப்பிடுகிறதற்குஓமகுண்டம்பே ததிரமானது
அவிர்ப் பாகம்சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும்மீரபத்தி
சகவாயியினால் இறந்தார்கள்-எ-று. (௩௩)

இங்ஈதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறைபதர்பாவிபிசைந்தானெ
ல்லா, மங்கணனுமுனிமாயிருள்கூர்ந்து மகததிறச்சாக்காவியிடந்து,
மங்கரியபதங்கௌல்லாமபழையபடியுதவுதலுமவணங்கிப்போனார், ச
ங்கரியைமுன் பெற்றாருனென்பெற்றானுனனக்காட்டுததலைப் பெற்றானே

(இ-ள்) இவ்விடத்திலிவ்விதமாகயாகசாலையேடுசூவததிரபே
ரும் சாதவதயடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர் எனலாயத்துக்குப்போய்
சகவாயியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அனகேநடந்தசமாச்சாரமெ
ல்லாருசென்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுக்கேபமாநிதிருப
பிறந்து யாக்கத்திலிறந்தவர்க ளனைவரையும் பிழைப்பிததுக் கேடிலவா
ந் அவ்விடங்களையவாவர்க்குப்பழையபடியே அருளிச்செய்தலும் அ
வர்களுசவாயி நாங்களவிவேகமில்லாமையினாலே செய்த குறந்ததைப்
பொறுககவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்து உடையெற்றுக்கொண்டா
ர்கள் பாவதியைப்பெற்றதகநனுக்குமாதிரியும் நிகைசெய்ததற்கு அ
பாரத அடையாளமாக ஆட்டுதகலையை அவனுடயில் வைத்துப் பெ
ருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்-எ-று. (௩௪)

எந்தாதன்மனையிகழ்ந்தோன் செல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டா
தன்னாகந்தன்யோக சாதனத்தால்விடுத்தியென நவததினாறு (த்
முன்னாகமைநான் மனைப்பாயந்த மேனியது நுயற்சிவாலு
மின்னாகவவதரித்தா ளாரெல்லாவ் கற்பகப்பூவ்சினாரே.

(இ-ள்) எனக்குநாதாக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்தத்க
ணுடையகுமாரியென்றுபழிப்பாகஉலகஞ்சொல்லுமேநம்மையென்று
பார்வதி அந்தததுக்கந்திரத தன்னுடையதகததை யோகாரவினியி
னாலே நிவாத்திசெய்து இமவற்பருவதாராகத் தபோமகிமையினுடும்
முன்னேமைநானென்கிற பிள்ளைபைப்பெற்றமேனாதேவியினுதக
நுயற்சிபினாலும் அவர்களுக்குகுமாரியாக அவகாஞ்செய்தாள் தே
வாகதபகப்புஷ்பங்களைவருஷம் கப்பொழிந்தார்கள்-எ-று. (௩௫)

சிந்தாநதத்தோன்றுசுத்தி சிவத்திரண்டாய்நூர்னயிச்செயலின்
முன்று, கொத்தாங்கிக்குடிதைகு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குக் கொழு

கொம்பாகி, முத்தாகிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மாலயன் முதலா பூ
னைத்தமூல, வித்தாகிநிறவாளைப் பட்டவந்தவருமுடிந்தவன விளம்ப
லாமோ.

(இ-ள்.) சித்தார்த்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்று
யுடைய அருளுகலபுரையிற் பு அச்சிவத்திலிருந்து ம பி னுருகத்தி
ன்று வறுபட்டுப்பின்புளுருகத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென
முன்றுவகையாகக் குடியிலுண்டாகிய நாதவீரர்களுக்காக கொ
டுக்கொம்பாகியுமகவாய்க்குமுத்தாகியும பரமசிவனிடத்தில் உருத்திர
ன் விஷ்ணுபிரமா முதலானவர்களுடனாகிறததகுமூலமாகிய வித்தா
கியும எஞ்சுகிறந்தபார்வதியைப் பெற்றவாகுமுடிந்த தவப்பெரு
மையைச் சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (108)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனைவெல்லாதன்வளர்க்கும் கரும்பு
போன்றும், பருகியுச்செளிந்துயர்ந்து பந்துகழுவாசல்பறப்பயிலு
நாளில், மலைபாசனிடத்தின்மறை நாரதனாரொருநாளில் மகிழ்வா யெ
ய்தி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்கும் திருவயிற்றாளிலக்கணம்பாந்து
ரைக்கலுற்று.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் இமாசலராசனுக்கும் மேலானதேவிக்கும்
குழந்தையாகி ஊர்பிறைபோல நாளுகளுள்வளர்ந்து மன்மதனா
னவன் சிவனைவெல்லவில்வேண்டி அதற்குவளர்த்தகரும்பைபொருது
ப்பலசாஸ்திரங்களையுகற்றுப் பந்துகழுவா ஊசல்விளையாட்டு முத
லானதுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலைபாசனிடத்தில் வே
தமுணர்ந்தாராதர் ஒருநாளவந்து உலகங்களுல்லாம் வயிற்றிலேவை
த்திருந்த அமலனுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வா-எ-று. (1)

செற்றியிலோர்புறத்திலரை தேத்திரமுண்டாமொருகைகெடியருலம
மற்றுமொருதன்மறையு மொருபாகமாகதம்போய்ப் பவளாக்கும்
கற்றைகெடுக்குழற்பாதி சடையாகுமொருகைவளை கழன்றுபேரு
முற்றுவருமியைவகளை மலைபாசன்பனமுருகி யுவகையானான்.

(இ-ள்.) வாரும்பருவதாசனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச்சிவ
பொழுதிலேசெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அளர்க்கண்டுதோன்றும் ஒரு
கையிலேகுலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துள்ளதன்ம பறைந்துபேரும்பா
திசரிம் பசைசிறிம்போய்ப்பவளிறம் குமகூந்தலிறபாதிசை. என
ரும் ஒருகையிலேகையல்களில்லாமதபோகும் இதுகளைச் சம்பவிக்குமெ
ன்று நாரதர்சொல்ல வருவதாசன் உள்ளமுருகி சக்தேஷத்தைய
டைந்தான்-எ-று. (109)

வேறு-அதுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கைபாயும் பணிவரைமருங்கினர்ள்
யாய்விச்சடையான்வந்தக் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமவித்தாடசை வள்ளலைப்பணிகதுமானை
யையநின்றவததுக்கேவல் கோடியென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர் சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பாமசிவன்மருமகனாகி வேண்டிமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறநாளில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பர்வதத்திலே ரூபக்கததில் பாமசிவன்யாதோவொரு நீனைவினாலேயோகத்தி விருத்திரொன்சிறவார்த்தைகளேவியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையும் சில சேழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரம் செய்து என்னுடையபெண்ணை உமமுடையவசக்காக எவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதாரசன்-எ-று.

(௩௯)

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவய்புரிந்தால் தாகுபோலிப்பான்றானோர் கருத்தினுற்றவஞ்செய்யோதித் பூங்குதல்களியுட்போது முஞ்சியும்புனலுக்கொண்டு பாமசிவர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) எல்லாதேவரினும் முபார்த்திஷ்டு- பிரமா-மற்றவர்கள் பெருமையாயொழியில்லாத தவச்செயதால் அவர்களுக்கு வேண்டியவாததைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவா யாதோ ஒருகருத்தினாலே தவஞ் செய்கிறபோது, பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பை- திருமஞ்சன முதலானதுகளைக்கொடுத்தது தன்னுடையபாகிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்-எ-று.

(௪௦)

இக்கிவையிருக்கதேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும் பகையதவனையெய்திப் பணிந்தனர் பதுமத்தோனும் மங்கலாகிருக்கையிபந்தா னவாவரமுதத்திச்சேர்வுக் குங்குரக்குழம்புநீத்த புயங்களிற்குழைவுகண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில்-இந்தப்பிரகாரமாகவிருக்க எல்லாத் தேவர்களுந் தேவேந்திரனுக்கடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தெழுநதாரகள் அந்தப்பிரமாவும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடி அவர்களுடைய முகஞ்சேர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம் பூசி யிருக்கிற தேவர்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார்-எ-று.

(௪௧)

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சுவாய்மடிந்துகாலன் முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படைபெலா முநிந்துதேவர் மெச்சிரமகுடநீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்று னச்சார்தமக்குக்கோமான் றாசனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் அழுவாயுத்தின் வாயமழுங்கியும் யமனுடையரூபாயுதம்வளைந்தும் மற்றவர்கள் யுதமுநிந்தும் தேவர்கள் சிலையிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்கொண்டு கேட்கத் தேவேந்திரனுனவன் தாருகாசான் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொன்னான்-எ-று.

(௪௨)

காலையாப்புயத்தோன் சொல்வான் கர்லனற்கனலாற்காற்றான் மாவினாலென்னுனுன்னு லவன்வனிதொலைக்கலாமோ

வாஸமாபிடற்றுன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருங்கள் சிறையெலாமவிடப்பாரென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவ
ன்சொல்வான்-யமன்-அக்கிரி வாயு-விஷ்ணு-இவர்கள் லும்என்றால்
உன்னாலும், அத்தத்தாருகாருனைக் கொல்லக்கூடுமோ, சிவனுடை
ந்நீயாய இராசலபுத்திரிபான பாவதியினிடமாக சுப்பிரமணிய
ர் அவதரிப்பார் அகனைகொன்றுஉங்கள் சிறையைமீட்பாரென்று சொ
ன்னான்-எ-று. (சஉ)

யோகத்திலிருக்கவிச னுமைக்குநாணளிக்குமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யயனைவிடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலனுதித்தவர் மதனைநீனைத்தார்மாரன்
சோகதையொழிசுருந்தென்றமறேருடன்ரோன்றிசொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனவர்பார்க்கதிக்குமக்கலியதா
ரணஞ்செய்யும்படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்செய்யுங்கொன்று பிரமாச
ரவதநிர்பேருகதும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவாகளெல்லாருட அராச
பதிக்குவந்து மன்மதனைநீனைத்தார்கள் அவன விடாயதீர்க்கத் தருந
தென்றலாகிய தேரிநிலந்வந்துசொல்வான்-எ-று. (சச)

எனநவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயசுக்கீவி
கவனநதெத்துயராலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவனநனைபிறுகபுல்லி யமர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்நவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்.) மன்மதன்தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையதவத்தை அ
ழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களையக்கட்டும் நீங்கள் எந்தததுக்கநிமித்த
யார என்னையழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்ம
தனை இரண்டுகையினாலும் இறுக்கட்டி, கந்தமுவி உபசாரத்துடனே
பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்குமபடி உனனைவேண்டியளமுத்
ததென்று தெரியச்சொன்னான்-எ-று. (சரு)

விண்ணிலாரமகவான்சொல்ல வெகுண்டெவள்பயந்துகூறும்
பெண்ணலாரவியாணல்லா பிறப்பிலாரிதப்புயில்லார்
கண்ணினுளளவைதூலாம் கருத்தினுளளவாவநத
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந்தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலிருக்கும் இத்திரன் சொல்லக்கோபித்துச்
சுவாமிகுருபயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வானுமையாதேவேந்திரனே
வன் பெண்ணுமல்லார், ஆணுமல்லார் அசியுமல்லார் பிறப்புந் இறப்புயி
ல்லாதவர் காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகம்பிரமாணத்தினாலுமக
ருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிரசசி
பொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியுடைய அந்தச்சுவாமியின
தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (சக)

கண்ணிக்கொளிரிசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சநிதிமகிமையாலே யுயிரெலாநதழையாநிற்கு

மூன்னியவியிர்கள் போல மொடுங்கிமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுத்தோன்றி மனதிலேயோடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனோகன்னிகை சிவனோ ருற்றமில்லாதபிரமசாரி
மிவர்களிரண்டுபேர்களுடையசன்னிதிமகிமையினுலேசலையுடைய
உண்டாகிவித்ததியாகுமமூன் சுப்படிசுவாமியினிடத்திலிருந்
ளஉண்டாச்சதுகளோ அப்படியே அவரிடத்திலே ஒடுங்கும் ம
லேதோன்றிய அனேகவஸ்துகளாடுங்குவதுபோல-எ-று. (சஅ)

தாமதகுணத்தொன்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
வமமாமுயிர்கட்கெல்லா மினைப்பொழித்தருள்வதாக்கும்
மாமலகுணமூன்றில்லை வடிவமிக் கனலாமென்கைப
பூவலாசொரிந்தககாலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகத்திலேசனகாரகதொழில்செய்வதனாலே த
மோருணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று உயிர்
களுடைய நினைப்பையொழிப்பதாரும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயி
ருக்கின்ற மமாமலசம் பந்தரில்லை இவருடைய சொருபமிகவும் நெருப்
பாகும் அவர்மேல்நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அதுகள் புகையாகக்
கரிந்துபோகும-எ-று. (சஅ)

உருவெனத்தெரியாதானே யுருவினோடருவாவானே
யருவெனத்தெரியாக்கானே யமாசெயலரிதென்றஞ்சி
வெருவாப்புருந்தானகத வேனையிலவேனோக்கித்
தருவனத்திடையிலவாரும் சதமகனுல ப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவா லுத்தெரிமக்கூடாதவனாயுருவமாகி
யும் அருவமாகியும் இருக்கின்ற சிவனே அருவமென்று மத்தெரியாதவனை
மிசுவு யுதகம்செயதுசயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் த
ன்னுடையஸ்தானத்திற்குப்போகப்பிறப்பிட்டான் அந்தக்காலத்தில்
மன்மதனைப்பாத்ததுகதறபகத்தருவினிழவிலவாசஞ் செயயாபிற்றதே
வேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (சஅ)

மாயவனூர்தின்மீது மலாவனாவின்மீது
காயகன்சுரத்தின்மீதும் பொறுத்தது னலமேயன்றோ
காயுநத்திரிசுமேனிக கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிராயனந்தத்த செயலுமூன்றாணமையன்றோ.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதமமுடையமார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்
கொண்டது பிரமாசாஸ்வதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும், மகாத்
மாவாளவா தலையிலேகனையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண்
டதும் உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ ருரியனைச்சுனையிங்கடை
யச்செயததும் எனக்கு ஆபிரகணைவத்ததும், உன்னுடைய ஆன்மைய
யல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று. (சஅ)

செல்வதின்மேமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்லவதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்லுதமுறுக்கவேண்டா மெனச் சொலித்துணைச்செய்து
செய்யுதமுறுக்கவேண்டா மெனச் சொலித்துணைச்செய்து.

(இ-ள்.) பிள்ளைத்தேவந்திரன் சொல்லான் வாராய்மன்மதா
னக்காக அங்கே சென்று சிவனைச் சிவந்து அவருக்குக் காமலாகி யுண்
டாகும்படிச் செய்தால் அவருக்குப் புத்திர னுண்டாகும் அந்நிபுத்திர
சார்சனைக்கொன்று தேவர்களைப் பிழைக்கும்படிச் செய்வார் அதற்கு
காமலாரணமாயிருக்கிறப நான் சொன்ன வார்த்தையை மறுக்கவேண்
டாமென்று கையாண்டிருக்கிறதுக்கொண்டு எனக்கு இந்தச் சொல்லாததைத்
கொடுவென்று கேட்ட மனமான் அந்தேவித்துச் சொல்லான்-ஈ-று. (1)

அதன் சிலையையென்றாலு மென்கணையியென்றாலும

வாராய்மன்மதா னு வாகியாவென்றாலுந்

கருமபெணுஞ்சிலையாகித் துணையெறுபுலாரால் (போனான்
சென்றபெணுக்குத் தால்வெல்லவே நெனச்சொலித் தொழுது

(இ-ள்.) வாராய்மன்மதாசனே சிவனுக்கு வில்லானது மலை
யாகியிருந்தாலும விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும வாகியே கன்
ருக ஏறமுன் நின்றனியானாலும என்னுடைய கரும்பாகிய வில்லினு
லும் ஐந்து புட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீவரிதம்பொருந்திய
பென்மதா னினியினாலும அந்நிபுத்திரன்ச் செய்துப் போகிறதென
ன்றுவந்தனஞ்செய்து கவாயிடுததுக்குப் போனான் மனமான்-ஈ-று.

சங்கனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுக்கொண்டு

வந்ததுமலையதெனறல் வசந்தமந்திரியுஞ்சார்த்

திருநாவுரிலனாபவென்றே வலியினையெததென்கருந்

கொந்தலரினமாவெல்லாம் கோகிழமுழங்கிதாறாதே.

(இ-ள்.) மனமான் சிவனைச் சிவக்கும்படி புறப்படுமபோது பொ
தியமலையிருந்து அல்லித்தனத்தினைச் சந்தனவாசனையும் திவ்வியமா
ன தமிழவாசனையும் கொண்டு தென் தலைநாடுவந்தது வசந்தநாகிய மந
திரியுமவந்துசோந்தா ன்சந்திரன் கிரணமாகிய புன்னவலையினையுந்
பஞ்சமாமலையினுள் புட்பக்கொத்துக்கொண்டபுது இளமையுற்றமாத
திவெல்லாங்குயில்முழங்கியது-ஈ-று. (இரு.)

மல்லிகைமுனையாஞ்சந்த மதுகா முழங்குபெய்ய

முலகைசெய்யகமசோகு முளரியேழுதலையுள்ள

வெல்லையின் மலருநதேனு மிசைத் தன்னிறும்பைச் செம்பைக்

கல்லினையுநக்கும் சொல்லார் குறிஞ்சியாழகாததிற் சொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையுந்மேலசங்கமாகவும் அல்லார்பிழ்ச்சிக்கொ
ன்ற வணிகன் அச்சந்தனைவாயில்வந்துவந்து நிறுத்துவது விட
னமுல்லை சண்பகம் அசோகு-காமனாமுலாகி பணக்கில்லாத புஷ்ப
ங்கனையுந்தேனையுந் நான் குறிஞ்சியாழகாததின்கொண்டு அடிமையாகிய
கும்புசெய்ய இதுகள் கூடவுருகும்படி சொல்லுகிறவார்த்தையை
புதுபெண்கள்குறிஞ்சியாழகாததின்கொண்டு வந்தியத்தனைக்கையிலேகொ
(இரு.)

பெய்க்கியவும்கூலான புதாணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குஞ்சுதாரமாகும் தனியிருக்கியுங்கிளைப்
பைறகுததமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனும்பேர்வீர வடிக்கண்வான்விதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தநகரத்தினால் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக
செவ்வானமானது ஒருநிலைப்பொட்டாகவும்கிளைவருகின்ற ஒ
விருட்டாகியபாணையும் பசுமைபொருதிய கிளியாகியகுதிரையுடைய நட
க்கப்படுகதநிலையையும் பசுமைப்போன்றவாகையுமுடைய ஸ்திரீகளாக
சிய சுததவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய சுததிகளை அசைத்துக்
கொண்டு புறப்பட்டார்கள். - ௭-று. (இரு)

கோணியசுருப்புமைந்து குலமலச்ச்கூணையுங்கொண்டு
வாணுதலிதெல்ல மாரகேதனத்தினுமி
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் நவஞ்செய்வான் மனைக்கண்டஞ்சி
நாணிஞான நுகால்வண்டு நாணிஞானம்க்கிஞானே.

(இ-ள்.) வளைவாகியகரும்புவில்லையும் புட்பாகளாகியஐந்துபாண
ங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு ஒளிபெருந்திய நெற்றியையுமுடைய இ
திசேவியானவள் கூடவாழ்னகொடியுடனே பாம்பிவன்யோகத்தினி
ருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவனிடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாயி
யைப்பாந்து இவரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெளித்த
தையடைந்துநடுங்கிஞன் வண்டைநாணுவுமுடைய மன்மதன்-௭-று.
வெளிநகரத்தெதிரத்தாலென்னவிளையுமோதனசென்றெண்ணி
யொளிநனன்முன்னேபின்னையுமையவள்காவுகண்டு
சுந்தனமயக்கமோமோகணத்துகனிதைத்துவில்ல
வடோதனனளிநான் பூட்டிவழிக்கணைதொடுத்தான்மான்.

(இ-ள்) நேரேவெளியாகவந்துயுத்தஞ்செய்தால்என்னசேடுமக்கு
உண்டாகுமோவென்றுநினைத்துச் சுவாயியின்பிச்செரியாமல் ஒளித்
திருந்து சம்பாபார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதுபார்வதிஅக்கடவுள் மு
ன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்ணுணைமககிருக்கிறப
டியினிலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்தது மோகதனதயுண்டா
கரும் புத்தபாசத்தைஇதைத்து வில்லவனைத்து நானேற்றிப்பாணங்
களைநதொடுத்தான்மன்மதன்-௭-று. (இச)

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுபுலகயீன்றா
ளிருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருணைகொடுத்தானென்று புரளுசுதிகளையினு
மொருகண்ணித்தான்மார் ஸுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனுனவனதான திகச்சண்டைசெய்தால்ஒருகரும்புஉ
ருவமாகியவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின்

*ஒருகணையென்றமையால் நெற்றியென்றுவருவிசகப்பட்டது
ண்ணையென்றசொல்லமெய்கேட்டு கணையென்று சொல்லுணியென்றது.

இரண்டுகும்புருவமாகிய விடண்டாயிருக்கின்ற நமக்கியாதோரு குறையுயிலையென்கிறசெருகுகினுலேபோய் அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றபுரத்தையும் சரித்தகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அம்மாமதன்மேல் தன்னெற்றிக்கண்ணைச் செலுத்தினார் அக்கண்ணம்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது-எ-று. (104)

கூழங்குவெண்பஞ்சுபோலே யழற்கண்ணுலன்னாரான திருகஞ்ஞக்கணலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும் வெருகுகொளவொளித்தார்பூத கணததுடன் விடையினனும் பொருகுகெனமறைந்துள்ளிப் பொருப்பிடை புருத்தானன்றே.

(இ-ள்.) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனாகிய அந்நா படுபொருந்திய மனதையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவாக னார் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அ தன்பின்பு சுவாமியூதகணங்களுடன் சேக்கிரமாக அந்த விடம்விட்டுகளை லாடத்துக்கு எழுத்தருளினார்-எ-று. (105)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுற்றவமேசெய்தா ளங்கதுபுணருமரேழ் முனிவருகமலன்னசொன்னான் மங்கலவேழுஞ்செய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தித் துங்கவெற்பிறையாகித்ததைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்

(இ-ள்.) பரசிவனுள்வந்தனைக்கல்லியாணஞ்செய்துகொள்ளப்பா ற்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள்வந்துசேரச்சுபத்திரிஷ்டனாயழைத்து பரு வதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணை கலையாணஞ்செய துகொடுவென்று கேளுங்களைச் சொன்னாள் அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராசனிடத்தறகுப்போய் இதைச் சோபனசகைதி சொன்னார்கள்-எ-று. (106)

மலையிசைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளன் னுலமதுபயதோர்மங் குடிப்பெயரேதுவாமுற் தலமதுபுரலுமென்றான் தவததவர்ககைத்துச்சொல்வா ரலகியான் பிறப்புலல கிளையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) ரிஷிகம்பேய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷி த்தான் அவன்பிள்ளையாகியமைகான் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிலன்என்ன சாதி அவருக்குத்தாய்தகபரன் பெயரென்னகுடிப்பெயரென்ன அவ ரிருக்கும்ஊரெது சொல்லுங்களைன்றுகேட்டான் அதைமுனிவரே கேட்டுககைத்துச் சிவனே அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூங் கின்புயர்வல்லசக்தியென்று தெரிவித்தார்கள்-எ-று. (107)

பெருத்ததோருவகைய-கிப் பிறைமுடியவன்பேராளிற் பெருத்தபூசாராந்தோந்து புனிதவைபபுகழ்ந்துபோற்றி விருத்தியார்வாவுராளுஞ்ஞாந்தினைநினைத்தானன்றோர் பருத்தாங்கையினும்கிந்தப்படியெல்லம்மபணிந்துகொள்ளு

(இ-ள்.) அப்படிச் சத்திவிளக்கொன்னபிறகு பருவதாசன் முதலானவர்களெல்லாமும் சங்கதோஷத்தை யடைந்து சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவன் பிறந்தாட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குத் தகுந்த பொருத்தமுங் கவியாணஞ்செய்கிற காலமுமறிந்து ரிசசயமடண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்துவணங்கித் திபொருந்திய கலியாணமுகூர்த்தலையும் ஏழுதிக் கொடுத்த புவித்தான் அந்த ஏழரிஷிகளும் கணகையைத் தரித்த சுவாமிக்கு நமஸ்கவகதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள் -எ-று. (௬௨)

இமையவெற்பிறைவனோலை முகத்திலேழுகிர்க்குமேருச்
சிரையமாலவரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவனாகருமேழு
தமாவான் கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவஞ்சிமணத்தினையறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) இமையபருவதாசன் பார்வதியம்மன் கலியாணமுகூர்த்தலையை அனேகநூதர்களுக்கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்தகுலபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கு, சகலிவாளரிக்கும், ஐயையுடைய சத்திசமுத்திரத்திற்கும், சிவகா - சாரணர்-முனிவர்-தேவபுதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கலியாணத்தை மந்தரி வித்தார்கள் -எ-று. (௬௩)

ஒலைகண்டளவேசோந்த வுநிகளேழும்புரி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற பகிமைசோந்திகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியைலாநெருங்கிச் சென்ற
கோலமாமுனிவோரிடத்திலுமவாழ்ந்துகொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) ஒலையகண்டவுடனே ஏழாமுத்திரத்திற்கும்புரிதேவிக்கும், மாலையோலப்பிரகாசிசுந்தர மகிமைபொருதிய ஏழநிகளுக்கும், நீலநிரமாலாய சபதகுல பருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டானமாகிய தேவதைகளொருங்கிச் சோந்தார்கள்-முனிவர்களும், சித்தர்களும் தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சோந்துவந்தார்கள் -எ-று. (௬௪)

அட்ட திககளைத்துந்தேராத கொடிகளாலடைத்தாவினனை
மட்டறுவிமானந்தன்னான் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலேபாமபைபுக நிரைகளாய்நிறைத்தார்வெற்பிற
மட்டியபுழுதினிலே மெழுகினுர்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்.) எட்டித்திகையும்தேரினாலும் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மாலையினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் கீண்ட இலையையுடைய வாயைகளையும்-கழுத்துகளையும் நிரைநிரையாகநட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள்-மலையிலிருக்கிற புழுக்கைக் கரைத்துத்தரைகளெல்லாம் மெழுகினுர்தரைகள் -எ-று. (௬௫)

தோணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றெண்டையெலாந்தொடுத்தார் வி
பூணதும்படவைத்தார் புதுமணி யினக்குமிட்டார் (ண்ணித்

ஆரணனுல்குமந்தை யனைபுகழ்மமாநாடு
நாணனுல்குமவந்து காணவேநாணுமாதே.

(இ-ள்) தோணங்கட்டினான், அதில முததுமாலைகளைத்தொங்க விட்டார்கள் ஆகாயகங்கைசொண்டிலுந்துபூணகும்பமவைத்தார்கள். தனம சிப இரத்தினவிளக்குள் ஏறறினார்கள் பிரமலோகமும் கந்தாபுரியும்தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும பழச சிவகாசித்தார்கள்-எ-று. (௧௭)

மணிவிளக்கையினினை மலையாமகளிர்கூடித்
கணிமலாக்கங்கையாட்டிக் கலையினுன்மருங்கைகூட்டிப்
பணிமலையாமபூட்டிப் பரிமளத்தாபஞ்ஞாடி
யணிமுத்தறிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெயதாா.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண் களகூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினாலே வரணானு செயவித்து இரிப்புத்துவருமபடிசேலைகட்டி ஆபாணங்களுட, முத துமாலைபூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நாமலா மாலைகூட்டி அழகி யவெற்றியிலே நிலகப்பெட்டிலைவாது வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய் தார்கள்-எ-று. (௧௮)

பூபணககோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாரைத்
நாமணககோலஞ்செய்யச் சதுரபூ முத்தலோரிணைத்த
தாமணித்துசிலகளசாற்றிச் சாதருமாலைசாற்றி
மாமணிப்பணியைக்கி மாமணிப்பணிகளாபூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை எய்தமாலைவெற்றி க்கவண்ணலெறித்து அப்பலமத்தைப்பூசிய சுத்தமாகிய பாமசுண்டை ம ணககோலஞ்செய்யுமபடியாகப் பிரமா முத்தலானவாகளகூடிய பரிசுத் தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாதிக் கற்பகபூமாலைசரித் த முன்னேயிருந்த சாப்பாபாணத்தைக்கழறிப்போட்டு மாலைக்க ளத்தினங்களாகிய ஆபாணங்களைத்தரித்தார்கள்-எ-று. (௧௯)

யினம்பிறையைத்தக்க ளிறையெனத்தகைத்துமுழந்த
உடுகுலமெனமுத்தா லெளிவிதிமருடஞ்ஞாடி
அடைவுடன்விழியாந்திகை ளாதவாகி தின்மீது
குடியிருந்தனபோறசெய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினதுசடைமீலெதரித்த பிறைறைப்பார்த்துத் தம் முடைய புருஷனைன்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களை போல முத்துக்களபிரகாசியாகின்ற கிரீடஞ்ஞாடிப்பொருந்தியகண் களாயிருக்கிற சந்திராகுரியிருவருங்காதினிடத்திற குடியிருந்தாற்போ ல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச் சாததினில் கா-எ-று. (௨௦)

வரம்பெற்றதிருமாஸ்சாதது மலாவிழிக்கசிபசோதி
பாம்பியதன்யகீலப் பருமணிச்சிலம்புச்சாதி
விருடபியகோலஞ்செய்தா நிறையுமால்விடைமேறகொண்டா
நாமபையாருகித்தண்ணீ ராஞ்சுளங்கூட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வார்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சூத்தினோர் அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி கலைச்சுற்றிப்பாவினதுபோலே நீலமணிகளா லிழைந்த சிலம்பைத்தரித்தது சர்வதகிராளும் வீகுற்பத்தகுந்த அளவார நஞ்செய்கார்கள்-பாமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினான் -அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரிகள் மஞ்சளாலத்தி யெடுத்தார்கள்-எ-று.

குளவுமாலுணுகிப்போற்றக் குழுதவாய்ம்லந்தான்சஞ்ச மலரினா வணங்கச்சற்றே மணிமுடிவசைத்தான்விண்ணோர் தலைவனானதீர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்நேவர் பலருமவந்திறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாம்பார்வையிந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்புண்ணேவந்து வணங்கச் செ லாம்பரப்பூப்போலுந் திருவாய்மலந்து வாருமென்றார் - தாமரைப்பூ விநிருக்கிற பிரமாவந்து நாளசுரிக்கச்சற்றே இரத்தின கிரீடமிசைத்த திருமுடியையசைத்தார் - தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்பின்சி ரிப்புக்கொண்டார்-மற்றே ரேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபை க்கண்ணினாலே பாதசுருகினார்-எ-று.

(௪௧)

கவித்துறை:

முடிச்சுநகையாற்பிறைக்கே-மூச்செழுந்துமேன்முனைத்து வெறுந்தகாமெனத் சளவள்ளாவின்சுமேல்விளங்க வடிந்தசுநகையி னளவிபுமர்புவிசுகொழுந்துந் தொடுசுதுவிழமா நென் விருகவரிகடுகெனக.

(இ-ள்) சுவாமியிலைவாதகங்காசலத்தினால் பிறையானதுகொழுந் துவிட்டு அந்நாங்கிப்புஷ்பிசுதசென்றுசெல்லுந் படியாக வெள்ளைவா ட்க்குடை பிழகாவா, அலையடிக்கிற கங்கையினருவிபுர், சந்திரனா ட்செந்துவிழுந்ததுபோலும் இரண்டொசாமர்வீசவு-எ-று.

(௪௨)

திருவினுபகண்டப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத் தருளியைகள்களாஞ்சுகொண்டொருபுறஞ்சார லீரலிகள்கூக னுலவட்டங்கொடுவீசப் பரவீரரசர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பர்க்குவெற்றிலை ருதலான னாய்வைகதிருக்கிற அடப்பைபெடுத்துக்கொண்டு ஒருங்குமலாவு டர், சுற்பத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்காரனிடத்துக்கொ ண்டுவாவு, பிரமாசுமிபத்திலின்று ஆலவட்டாவிசவும், தும்புரு ளாகிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று நகை டுமபாடவார்-எ-று.

(௪௩)

கூற்றணைவன்களையுணுகுகொடுதுறகக் கூற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநதும்புகைகாட்ட வெற்றுவாசனக்கடவுளைஞ்சுரியலாளைப்பத் தோற்று நாசவர்க்குமதிவீரக்கொடுஞ்சூழ்.

(இ-ள்) யமராசனுடன் நங்கத்தினுள் செய்திருக்கிற பாதக்குறிகளைக் கையிலெடுத்ததுகொண்டு வரவும், வாய்புகவான் திசைகளெட்டிலும் அகித்புகை, சாம்பிராணிப்புகை; காண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேயுமிருந்து சசானன் உடைவாளெடுத்ததுகொண்டு வரவும், சூரியர் தளையேறும் சந்திரரோகரும் விளகடுகெடுத்துக்கொண்டு வரவும்-எ-று.)

(இ-ள்) சுரமடந்தையர் துலிவின்மஞ்சுகைபலசுமப்ப
வரவாமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பாவுகின்றார் முதலினோவியைப்பார்ப்பிரகபப்
பொருவினுள் மறை நடந்திறைதலைமறைப்புதழ்.

(இ-ள்) தேவசன்னிய ரநேகாவஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளினுள் திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்றாராகிப்புருடா வினைவாததியஞ்செய்யவும், காங்குலேதங்களுஞ்சமீபித்துசகவாழியெல்லாருக்கும் பெர்வவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. (1)

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருஞ்சிற
வர்காவிஞ்சையரிமையவாமகிழந்துகண்டுருக
விருகாக்களாலுருத்திரர்மலாமழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றவேறுகிரகங்களும், அவை வசுக்களும், முனியீசுரர்களுந் களிகூந்துவர நாகலோகத்தார் விதகி யாதாரகளை தேவர்கள்பார்த்துச்சந்தேஷத்தையடைந்து உருக எகர தசருத்திரர்களுந் இரண்டிகைகளாலும் புஷ்பங்களே வருஷமாகவிருந்து க-இலட்சுமியும், சாஸ்வதியும், பணிகோதெளிகவும்-எ-று. (2)

திக்குப்பாலகர் தெரிவையறிதொழந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ்சேபனவினம்ப
விக்குகோர்மொழிநீராமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையாமகளிர்வல்லாண்டுகைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளி னின்றுசேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சேபனம் பாடவும் கருப்பஞ்சாறு போல்மாதுரியம்பொருந்தியவாததைகருடைய நீராமகளிர்வாழ்த்துச் சொல்லவும், தருத்தவித்தியாதாமாதர்கள் பல்லாண்டுகழவும்-எ-று.

கண்டைபேரிகை குடமுழகாசனத்துளவப்ப
வண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிப்ப
வெண்டிசாமுகத் தனிலுமென்பிரம்பொலியிசைப்ப.

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாத்தியம்-மத்த னவாததியம்-காக்கள்-சப்திகவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்-கோஷ மிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலாபுகலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திசுக்கிலும் நந்திகேசுரானவரவருந்ருகட்டங்களைவிலக்க அடி க்கிற பிரப்பினதூரத்தம் பிரகாசிக்கவுந்-எ-று. (3)

எண்ணும்வெள்ளியாம் வண்ரயடிமிறங்கியதிடப
மண்ணல்சேனையின் கொழுஞ்செய்கிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெழிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோததிரஞ்செய்ப்பட்ட கைலாயகிரியடிநா
த்கில் ரிஷபவாகனமிறங்கியதுகவாமியினுடைய சேனையின் முன்
ணி இமையபாவதத்தை யடைந்தது-ஆகாயமுற்பூமியுள் எள்ளிந
விடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித் திருக்கின்ற
விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுக
டந்து இமயபாவதாசன் புட்டணசதில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. (1)

இமயகிரிப்பதியடைந்ததுமிமகிரிமடவார்
நிமலஞ் திருவழகெலம்பவழிகளானிராத்தா
ருனமதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புருநதுரைத்தா
மார்செய்காமனையழித்தசன்னொதுவெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) அப்படியேசிவன் இமயபாவதசுரிலே எழுந்தருளினபோ
து அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப்
பார்க்கிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல்பலன்சித்தியாச்சது
ன்றார்கள்- அவர்களில்சிலாயுத்தத்துகருவந்தமன்மகனையெரித்தகண்
னெனதுவோ அந்தக்குறாமானகண்ணைப் பாப்போமென்றார்கள்-எ-று.
ஆகமாரனிக்கிருக்கவுமுள்கெலாமயர்ந்த

பேகமீசுவரிநக்கையான் மரனுடலொழித்துப்
பேகமீதிவாவிநம்புறவுபிரகசனவபுணர்ந்த
மோகமாக்கிழைசுலவவானசலிலாமொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாபநகதபோது இவரையோ
கதிலே யிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களுெல்லாம் விரை
வில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும்இவர்போ
நகிலேவிருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் பேசுத்திலா
சயுண்டாசசது-ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இ
தசசிவனையன்றி வேறொருவருமில்லை யென்று ஸ்திரீசனங்கள்
...சென்றார்கள்-எ-று (அக)

மாயவிற்கைவேளழகிவரொழிந் மிருவடிவி
லாயிரகுகிலொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிறமே
யாயமுததமரழிப்பரோவெனச்சிலாஸைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்றகருப்புவில்லைககையிற் தரித்திருக்கின்
மன்மதன் அமுது இரதசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில் அயி
ரத்தி லொருபவகுளாணது-அதனாலே அவனையிழந்து தன்னைமதித்
துத்தீயினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தபோமகிளையினாலே
யே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்- ஆனால் அப்படிச்செய்வார்
களோவென்றுசிலமாதாகள்சென்றார்கள்-எ-று. (அஉ)

மாதுலன்பெருங்கிளைநகருகளுந் திராநம்
காதலன்பினுலெதிரொதிநழுவின்நகலந்தா

சாதி யந் கரும தனிசு யளவிட வரிபேரன்

வேதியன் கார்பிடித்தினி தழிந்தனன் விடை முன்

(இன்) மாமகனிய இமவற்பர்வதாஜன் சுற்றத்தார்முதலிய சேனைகளையும் அனுப்பிய பாமசிவனுடைய சேனாசூரபுமிசுந்த ஆசையோடு உட்குளவாகளாய் எதிரொதிர்வாந்து ஒருநாக்கொருவர்கத தழுவிக் கொண்டார்கள் முதலுயிரியில்லாத அளவிடப்படாதசிவனுனவா பிரமணாயைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்ற இரண்டாண்டுகள்-எ-று. (அரு)

இலகுமங்கையானேகர் கீராஞ்சனமெடுப்ப

வலசுபாலகரி நாமஞ்சுன்னு நடந்தே' துறகத்

திலகமாதவனிருக்கமேலாருகாஞ்சேர்ததிட்

டலகிலாமணி யிழைத்ததோமண்டபத்தனைத்தார்

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் நிஷ்பணாகனம் விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுபெருங்கிய அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அந்ததிக்குப்பாலக டெட்டுப்பரும் சுவாமியினிருப்புத்திலுமநா-கெதா துகிலாவும் எல்லாருக்குத் திலகமாகிய விஷ்ணுவின்மைய இரண்டுகைமேலும் தம்புடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக்கணக்கில்லாத எத்தினங்கனாவிறைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந்தசேர்த்தார்கள்-எ-று.

அரிபமண்டபக்திமைத்த பீடினையி ஸ்மீதமைந்தார்

வரையிடப்பித்தந்தைமவளர்முலைசொலவருவார்

குநமலாக்கையி லேங்கிவந்தருள்குடியிருக்கும்

திருமுகத்தியை யிறையலன்வலப்புறஞ்சோதத்'ர்.

(இ-ள்) சவாய் அருமையாகிய அத்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆணத்திலெழுந்தருளிஞர்-ஸ்தனங்களமலையோலே யிருப்பதினால் அத்தஸ்தனங்களே இவாள்மலையிலே பிறத்தார்களென்று காணபிக்குபடியாக வருகிற மாதர்களுடைய சிற்ம்பொருக்கிய புஷ்பம்போலும் கைகளிலேகிட்டுக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருத்திற்ற அழகிபுமுகத்தையுடையபார்வதினையச்சிவனுடையவஸம்புறத்திலேஉட்காருவதைத்தார்களு-எ-று. (அதி)

முன்னையாணன் வதுவையின்சடங்கொழுந்தது

வண்ணி கமற்பொரி யிறைததெய்சொரிந்து மந்திரத்தா

சென்னை யாளுடை யிதழவனுமேழுலகின்று

தன்னிச்செங்கசம்பிடித்துமுலவந்தெய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிபுரம் அம்மனுடைய கலியாண ஸ்ரீபத் திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமாவானவர் கலியாணச் ச டங்கைவிதிப்படிமுடிக்க எண்ணையாட்கொண்ட பரமசிவனுள்ளவா அக் கிலியிதம்பொரியிறைத்து செய்யாருகிப்பண்ணி மூன்னமே ஏழுகைத் தையுரபெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கிலியை மூன்றுதரமவ லமாகசுசுசுறிவந்தார் -எ-று. (அசு)

ஒற்றைவால்வளையொலித்தது சுருதியுமொலித்த

சுதந்திரம் வரவர நிகழும் சமயம்

பற்றியசுனத்திருத்தன னனைவருமபணிந்தார்
பெற்றதானையோடனனையைப் பணிந்தனன்பெறும்பை.

(இ-ள்) வெண்மைபொருந்தியதூப்பறச்சுருமுஞ்சுவும், சூருவேத
ங்கலும், சப்திக்ஷவும், நான்குபுறமும் சுற்றிகொண்டு தேவானை
ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தில்
எழுந்தருளினார். அப்போது சர்வதாரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்
பாவதியானவன் அவன் தானையுந் தகப்பனையும்வணங்கினான்-எ-று.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டொத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வளனால்
பெருத்தவன்பினுலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் மறமசாவத்திரபேரும்சு
வாமி எல்லாரிடத்திலுமவைத்தபிரியதனைப்பார்த்துச் சுவாமிகீர்ப்புண்
னே எரித்த மன்தமனைஎழுப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.
அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வாவழைத்துக்கொடுத்தக
ஞ்செய்தார். பாமசிவன்-பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு
போனார்கள்-எ-று.

(அ-அ)

அதம்பினண்ணுலக கவுரியுருகியொன்றுகி
மத்தவானையகருமானபபயந்தனாமசிபுவாய்
விதித்தவேலினையகருமானுகளித்திறமன்டுத்தான்
கொடுத்ததாருகனுயிரகுடித்துவந்தனனொருரன்.

(இ-ள்) அப்படியேதிருக்கலியாணம் நடக்கபின்புசுவாமியும் அம்ம
னுமிருத்த அனபுகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந்
திய யானைமுகத்தையுடைய விசுகினேஸ்வரனாயும் சுப்பிரமணி
யாயும் பெற்றார்கள்-அதன்பின்புசுவாமி-எனவா சுப்பிரமணியருசரு
ருவேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பினான்-எ-று. அவர்போய் அந்தத்
தாருகாரான வேலாயுதத்தால் விட்டெறித்து கொன்று சந்தோஷத்
தையடைந்தார்குமாரசுவாமி-எ-று.

(அ-ஆ)

மயிலெனத்திகழ் மலைமேள்பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசெவகரனுடனினமயவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பிவந்திமையவா முனிவர்கண்களிக்
வெயிலுடைப்புமெரித்தவனிருத்தனன்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்குகின்ற எருவதாரஜன்மகளாகிய பார்வதி
யானைமுத்தையுடைய பிள்ளையா, வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிர
மணணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித் தேவர்கள் முனிவர்களு
டைய கண்ணிகளாகலைவத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்-மூப்புதவத்
தரி தவாகிய பாமசிவன்-அதன்பின்பு-எ-று.

(அ-ஆ)

மூன்றாவது திருவவதாரச்சுருக்கம்-மூன்றாம்.

உகதிரு ௧. தம்ப-உகிசு

உ

சிவமயம்.

நா ன் கா வ து

திருக்கண்புதைத்தசுருகீ ம்.

அறுசீடடி யாசிரியவிருததம்.

மின்னையமுதிரவமு மிமகிரியின் றபோபலத்தான் மேனைய
ன, வன்னையிடத்தென்னன்னையவதரிததகதை சிரிதேயறைந்தேனிப்
பால், பொன்னைய சடையிறைவன நிருநயணமிருகாததாம் புதை
ததவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னவினை நீர்த்ததுவுஞ் செப்ட
லுமறேன்.

(இ ள்)மின்னல்பொருத்திய மேகங்கள்வழந்து போகாரின்ற இ ம
வறபருவத்தின் தபோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாக எந்தாயா
கியபாவதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சாதான் சொன்னேன் அந்
தப் பார்வதி பொன்பேலும சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை
நீர்ச்செக்களினம் பொந்தியதும அதனால் வரும்வினையைத் தெற
கென்கண்ணிருககிற அருணாசலத்தில் அமமைபூசைசெய்துநீர்த்ததும
கொல்லத்தொடக்கினேன்-எ-று.

(க)

அறுசீடடி ஆசிரியவிருததம்-வேற்றுலவண்ணம்.

ஊவெர்புலவிதிப்ப ரொருவருக்கொருவர்மலை
குவொமறை ஊல்கேட்பர்சொல்லுவாவினைநாதம்

பாநிவர் பலவிடேதம் பயிற்றுவர் பலகாறஞ்
ம முவர்வெல்லா தீர்ப் பணிகலம்புனைவான்பால்.

(இ-ள்) சிலனும்பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுபி
டிபும தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூழிக்
கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லத்
ட்டு, அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், வினைமுதலிய
தைவாசிததும் மற்றும் பலவினையாட்டுகள் செய்தும், பலதாம் சூத
மாடிபும, அதனால் வெற்றியையும் தேறபையு மடைந்தும் அழகிய
ஆப்ரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள்-எ-று. (2)

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென்னன்னையையனைபிறைஞ்சியையபா
வீதுவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளென்றதை
கந்தரககனிவாய்மின்னே சுடாகளெம்மிருசென்னென்றார்
கந்தனைப்பயந்த ளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் எந்தையாகியபார்வதி சுவாமியை வணங்
கிழை சந்திரசூரியாகளையாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய
கனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவருந் நமமுடைய
கண்களென்றுசொன்னா-சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயாவைள் கே
ட்டு வேடிகளையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால்
முடிஞ்-எ-று. (3)

கனிவிருத்தம்.

சசுனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்டிழம்புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன திசைகளும்புனியு
மாசினீலமால்லாரொணக்கருகியமனைகள்
காசலாவிய நதியெலாம்யமுனைபோறதேதத்.

(இ-ள்) பிரமசிவனுடையகண்ணைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்
கூட்டத்தை யருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியிரு
ண்டதுகள்-மாலைகளெல்லாங்குறழ்மற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுத்தது
கள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாதிபோல் கறுத்
துகள்-எ-று. (4)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுலண்ணம்.

மறையவனுக்காணனு முரிவர்களும் வசக்களுநான் மறையும்வா
னே, மறையவனும்விழியொளிபோய்ப் பிறவிடுமென் குருடொனவிரு
ந்தார்மறறைக, கறவைகிறைமுதல்லிலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த
கண்ணதான், துறவறமும்பிறவறமும் தொலைத்தனம் துறவொழிவ
ந்தொலைத்தன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், ஆஷ்டவசக்களும்,
நான்குவேதங்களும், சேவர்களும், இந்திரனும், கண்ணினது பிரகாச
மறறுப்பிறவிக்குருட்போலிருந்தார்கள், பக-காளைமுதலிய பிருகங்கு

னும் பட்சிகளும் எண்ணெளியற்றதுகள்-துறவறமில்லறமிரண்டும்
ழந்ததுகள்-மறறஸ்ஸாததொழில்களும் கெட்டதுகள்-எ-று. (ந)

கவிநிலைதுறை.

தேவர்மானிடிராக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்,
கேவலநிரன் வெண்கரிகருநிறவகொண்ட
நாவிலம்புயன் கொடிக்கொடியானதவ்வளவின்
மூவாதேவனுக் களவறுமுறைசெவிப்புணர்.

(இள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இரட்சதர் நிறம்போலக் கறுத்
தார் ஆகாயத்தில் இடநிரன்வாகனமாகிய வெள்ளையான கரிபோலக்
கறுத்தது, கெடுதலில்லாதபிரமாவின் கொடிய சியஅனனமகாகப போ
லகருகியது, அப்படி எல்லாப்பொருளுகறுத்தது மயகருகிறகாலத்தில்
மூமழாததிகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும் போய்மு
றையிட்டித் தவகளுகுறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று. (சு)

அறசோடியாகிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகாத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனி
யேழுந், துஞ்சுமிருளகன்றது பன்னிருகோடி ரூரியாதந் தோற்றம்
போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழிபுதைத்திருக்கார லரைவாங்கிரின்
றான், விஞ்சுமறையவாவளர்க்குந் கனல்போல விழிமூலமும் விளந்
திறறன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்பேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டு
கோடி ரூரியருதயம்போலத் தபமுடைய றெறிக்கணைத்திறகக-
முலகமும் அந்தகாரத்தைநீக்கியது, பாவதியானவன் பொருதிய
யைவாங்கிரின்றான், பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாகிரிபோல மூ
லகன்களும் விளங்கியதுகள்-எ-று. (சு)

பார்புதைத்த திருவயிற்றான் பணிந்துரைப்பாடுண்டுஞ்ஞலப் ப
டையசய்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதததா யார்புதைத்த சடாடவி
யாயவையமேமும், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்தொடும்பாவன்
சுழலுமாய், நார்புதைத்த பாரிடத்திற்றவம்புரிதற்கானவிட நிகழ்த்து
மென்றான்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவர்களையும் கருவாகவைத்துக் கொண்ட வயிற்
றையுடையபாவதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய குலத்தை யுடையவ
ரே, இயமனைமாரிடிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பாதகனை யுடையவ
ரே, ஆததிமாலைஷயவணிந்த சடைக்காட்டிலேயுடையவரே, கருவக
மும் மேகநிறத்தினும் அதிக்நிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகணை
மூடிய கொடியபாவமனது போகும்படியாகச் சமுத்திரஞ்குழந்தி
யிடுகிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு எல்ல இடஞ் சொல்லுமென்றுகேட்
திகள்-எ-று. (அ)

சுசனுமங்குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்தனுதே யெனினும்
யார்க்கும், மாசகலும்படிக்கரியதவாபுரிய விரும்பினையேன் மதுரை
மாலை, காசிபவத்தினுவாரகையேத்திமினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சி
மேயிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டான் புக
ழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிக்கேட்கச் சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்ப
ம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம் நீக்கும் பொருட்
தவஞ்செய்யஇச்சித்தவாகிலும் தூராபுரி-மாயாபுரி-காசி-அவந்தி-தவந
ரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சீபுரத்திபேய்யப் பூசை
யுடன் ஆரியதவச் செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கித் திரு
விடைபெற்றுக்கொண்டான்-எ-று. (க)

விசையமகன்குடையெடுப்பசசயமகன் பொன்னடப்பைகொடுவி
ரைந்துமேவ, வசையமுணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங் கமலினியு மருகி
ல்வீசத், திசையிலினில வெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற்
சென்றனோ தூசைபெருகுமறம்பெருகப் புனல்பெருகும புகழ்க்ககா
நதியைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) பாவவதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சுமி
பொன்னடப்பந்தாக்கிச் சீக்கிரததில்வா, 'இரத்தினவகளிழைத்தசாம
நாளால் அருந்ததியு மிலட்சுமியும் இரண்டபருகங்களில் நின்றும்
காற்றுக்கிளையிசைவதுகருஞ்சங்கிரைப்போலப் பிரகாசத்தைவீகம்முத்
துப்பல்ல' சிண்மேலேறியாவரும் விரும்புகின்றாரும் பெருகச்சல
ம்பெருகுகின்ற சீரத்தியினையுடையககாதி' ததத்தில்வந்துசேர்ந்தான்
என்றவாறு. (ய)

இறந்தவுயிரினிளப்பிறவாமலிவாமலிதைவனாந்தன், சிறந்ததிரு
வருவாகுந்திருக்காசுததலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழை
கருகுமுந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், ந
றுந்நாடையினாசன்விடை கொண்டுநிற்பத் தொண்டைவள நாட்
னாட்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இற
ச்சாமலும், பாம்பிவனுடைய திவ்வியசொருபமாகின்ற காசிப்பதியை
சேராது விஸ்வசுருடைய பாதம்போற்றி மழையிலலாமல் வருந்தா
நின்ற சிவந்திசை பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப்
பலவாள்வனாததுத் தேன்பொருந்திய மாலையைத் தரித்த அத்தேசத்
திராசன்விடைபெற்றுநிற்கத் தொண்டைமன்ன லத்தைச் சேர்ந்தான்
பாவதி-எ-று. (யக)

மறைதவழந்தலைப்பலவிப்பழமதுவாய்விரிந்தாலுமகாலாழைப்,
பழமதுவாய்விரிந்தாலும்புதுமதுவாய்விரிந்தெழுமும்பழனநீக்கிக்,
பழைபாவுடமாமெழியுமாதநடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப், பொழிவத
னின் மடமயில்கண்டமாடுந்திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) மேகங்கள் தவழாநின்றதலையையுடைய பலாவினது பழங்கள்
வையவிண்டாலும், மகாலாழையினுடையபழங்கள் அளிந்தாலும், புதிய

தேன்பெருக்கெடுத்தவாய்க்காஸ்வழியாகஒடிவிழாநின்றகழனிசுனைக்க
டந்து ருண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள் நா
ட்டியபஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில் இளமையாகிய
மயிலகனநடனஞ்செய்கின்றகாஞ்சீபுரத்தலத்தைச்சோநதான பார்வதி
என்றவாறு. (12)

தாவரத்தையழிவாக்கிமனிதரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர்,
தூபுரத்தம்புயசாணஞ் சிவபேரறிமழைமருக்குனுடகவேறு, தூபுர
த்தின்மணிமேடையாமையாக்குவினையாட மலைகளாகும், கோபுரத்தி
னெடுக்கொடிகள்காமலல்லியெனுக்கொடிக்குக் கொழுக்கொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும்மாங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடையஉ
ள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகியகண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்
பணிந்ததாமராமலர்போலுட்பாதஞ்சிவக்க னுல்போல மிடைவனைய
வதுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்ற இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகை
களாமபைமுதலாகியபெண்களுக்குவினையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிரு
க்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள்கம்பக் கி
ருகத்திற்படாந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக்
கொழுக்கொம்பாயிருக்கும்-எ-று. (13)

பாதநாடகமாடு வயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சூ
தநாடகமாடுநுடியிடையார்கண்கருடன் றுவளும்போது, மாதாநிக
ருறுத்த விழித்துமணிமேடையினுமலாரிவீச, வரதனாகமானதன் று
முதலின்றனவுமாழிகாளே

(இ-ள்) பாதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்று
வழியாகஆடுகிறசிக்காரமபொருத்தியபிரதமைபோலவுமசூதனினையாட்
டைச்செய்தின்றுஉடுகைகபோன்றஇடையினையுடையபெண்கள புரு
ஷாகளோடுபித்துப்புரளும்போதுமரகதமுதலிய இரத்தினபாணங்க
ளுறுத்தகோபித்து அவ்வுப்பரிகையிலின்று மட்டுத்துவீசியெறிவ அவ்
வாபாணங்கள் சமுதநாத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்தநாகமெ
ன்கிறபெயரென்றது-எ-று. (14)

அனையமருக்ககன் றுலஞ்சியொருமாவின்சீழிருக்கு மாணப்போ
ற்றிக், கனலனையவினைகளையுருக்குவிகக நடந்ததிருக் கம்பைமேலிப்,
புனைபுமணக்குவித்திலிங்கவடிவாகியுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ, தெ
னையுடையானவடவத்தினுறுதிநீணந்தரியகங்கையெனினுனே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடைய விதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்
தினைத் தழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாமபுரத்தாவணங்கி நெருப்பொத்
தபாவங்ககையித்தொழிப்போககருகின்றகம்பைநதியருகேபோய் அலங்
காரமாய் மணலுக்குவித்துஇலிங்கரூபமாகிப்பார்வதி பூசைசெய்யும்
போது எம்முடையசகலமியவந்ததைதினுடையஉறுதியையறிபககங்
கையுப்பிரவாகமாகவாசச்செய்தார்-எ-று. (15)

புதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டுகையிழைத்தவழித் துவரும்பொன் னி தானோ, ஆதியிலையந்தமுனியாசமிததேயுமிழ்ந்தவனையாழிதானோ, மறத்தவம்புரியுபகீரதற்குச்சன்னுமுனி யிரக்கததானோ, காதினவழி யொழுக்கிடப்பாவியகங்காதிபோகமபையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் சமண்டலங்கவிழ்த்தினாலே ன்றகாவேரியோ அத்தமுனிபானவா ஆதிநானையில் ஆசமனஞ்செய் மிழநதசமுத்திரத்தின் பெருக்கோருமறமற்றதவசெய்யும் பகீரதனா காகச்சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதினவழியாகவிடப் பெ ருக்கெடுத்தவந்தகங்காதியே வென்றுசந்தேகப்பா. விருத்ததுகம்பை

அறுசீடியாசிரிபவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம் (நதி-௪-று)

மங்காநதியின்மணிலிங்கமழியாதிருக்கும்வகையுமையாள் வெங்காதலினாலண்பவள் போல்வெற்பாரிமைப்பவெற்பாடன் சங்கார்க்காததாவிருதனதாவிறுகவிறுகத்தருவுதலும் கொண்கார்க்களபத்திருமார்புமுருகியுருகிகுருகிழைத்தானே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்குங் போதுமணலாலேசெய்தவிக்காதிற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயங் துகாமவகொண்ட ஆகையினாலே அணிகிறவன்போல் இமவத்பர்வதரா சருமாரிவனையணிந்தகைகளாலும், இரண்டுகொண்கைகளாலும், இதுக வியாததருவுதலும், வாசனைபொருநியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு உருவிக்குழைத்தாள்-எ-று. (பெ)

மனத்தானினைந்தபெருந்துயருமணக்கப்பிரிவுமுடன்றீரத் தனத்தானெருகிமுருகமுதத்திலே ட்போலததருவுதலும் மனத்தால்வினங்கும்கம்பைநதிடருணுசலததையொருபொழுது நினைத்தாவினைகளிரண்டுபோலிரண்டாயப்பகுத்துக்கையதே!

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப்பகைம்வாராமல் நினைத்திருந்ததுன் பராமுகவாய்கூடாமத்பிரித்ததுன்பமும, திரும்படி ஸதனகாளிலேநெ ருக்கெடுகமுதத்திமுன்னுள்ளபேல அணைதவுடனே அன்னநகன் குழங் தகம்பைநதியானது அருணுசலஸதலததை ஒருவேளை நினைத்தவாகரு டையகல்வினை நினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்துவிக்கதைச்சுற்றப்போ னது-எ-று. (யஅ)

அறுசீடியாசிரிபவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்காத்தைப்பார்க்கர் வினங்குமுடவர்க்குமுத தொத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவன தொழுதாளந்த வடுக்கணாநனதுகேள்வன்மார்பினைத்தொடாதுகாணித ததெதிமுகுறிகளபோலவினங்கியதழும்பாயமமா

(இ-ள்) பார்வதிகவாயியைத்தருவியகைகளைவிட்டாள் அருகில்பிரகா சிக்கின்ற ஆபாணததையுடைய அணைம்கு, ண்கள் குழப்புஷ்ப மாலை யுஞ் சந்தனமுத்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் பாவபேபே என்ற கணக

பொய்யுடைய அத்தனும்மைதன்னுடையசுவடியிமாம்பைமற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படிதடுக்க வைத்த குறிகள் போல் தழுமபுகள்விளங்கியதுகள்-எ-று. (10க)

அப்பொழுதானுமாத அடித்தழும்பிருக்குத்தோளு முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவா முடித்தழுமபிருக்குத் தாளு)மைப்பொலிமுலாள் கொண்கை வளைத்தழுமபிருக்குமாபு - மெய்ப்பொலிநிறமாசத் தேன்றினுர்விடைபின்மீது.

(இ-ள்) அத்தக்காலத்தின்பரமசிவனும்பாண்டியராசன் அடித்தழும்பிருந்ததிருத்தோள்களும், முன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர் களுடையகிரீடங்களின் தழுமபிருந்ததிருவடிகளும் மேகரபோல்விளங்குங் கூந்தலையுடையபாவதி முலைத்தழும்பும், வளைத்தழுமபு மிருக்கின்றமார்பும், தேவத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின் மேல் அமுத்தருளிஞா-எ-று. (உ0)

அந்தாதமாரொல்லா மலர்மழைசொரியவானிற் றாந்துபிழுமக்கத்தோடே சுருங்கிண் முழங்காநின்ற வித்திரான்றிருமாறேவ ரிறைவியைத்தொழுதுநின்றார் சுந்தரக்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றார்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழிய தேவதுத்துபி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கா நின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும் தேவர்களும், பாவதியைத் தொழுதார்கள்-அழகுபொருங்கிய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (உக)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைகோக்கிக் கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வாமெதுகழறுகென்று நெண்ணுதல்பிரிதொன்றிலலை யிடப்புறத்தருதியென்றார்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மன் ரிஷபவாசனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்தது மனமுருகிப் பூசை செய்தலமோல் புகழ்த்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பாவதியைப் பார்த்து உனக்குவேண்டியவாம் என்கொல்லென்றா-அதற்குஅம்ம னும் வேறெயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமதுஇடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (உஉ)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததிமை இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த மெய்த்தலத்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தேன்று முத்திமந்தகார்த்தனை நிறைத்தபேர்க்கனிக்குமுதா.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனுள்ளிச்செய்வார், கண்களை மூடியதன லுண்டிந்த பாவம் இத்தலத்தி லீனிமையானபூசை செய்தலி

இலேலீங்கியது- இஃதமெய்மையானஸ்தலத்துக்குத்தென்புரிசுத்திக்குருகாம்பிரகாசிகு ம்மைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும-எ-று.

ஆணன்றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துநாணப்
பூணவொளியாய்பேல்கி முலகெலாம்பொருந்திரிப்போன்
தாணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாணியுலையாய்பாகந் தருளுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்-'பிரம'வும், விஷ்ணுவும் தேடப்பாதமும், சிவமும், அவை
க்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூணமாகிய ஞானவொளியாகிய பேல
கீழுலங்களெல்லாம் ஒன்றாயநிற்போம்-பூயிகளிலிருப்போர்க்கு மலையு
ருவமாயிருப்போம்-அவ்விடத்தில்வந்தால் கசசுணிந்த தனத்தையு
டையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருமோம் வாவென்றார் பாமசி
வன்-எ-று.)

(2௪)

என்னலுமிறைவீசொல்வா ளினிமைசேர்க்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்திரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகாமேயதிகமென்றிர்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேரார்.

(இ-ள்-'பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிபு
மனை சொல்லுதான்-இனிமைசேர்த கையிலையம்காசி இவ்விரண்மனை
தலங்களிலும் இத்தக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்திர் அத்
தலத்துக்குச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்திஸ்தலம்வெருளுத
ன்னடோவென்றாள் பாலாதியமனை-எ-று.)

(25)

அவ்வுளமறுத்தெனகோமான ருருவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருத்துமந்திரும்பில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருண்போல
வெவ்வினைதவிர்க்குமுருமில்லையெனவுளம்பிப்போனார்.

(இ-ள்-)அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர்மறு
த்து நமக்குச்சமானமாகியதெய்வமும் பஞ்சாக்ஷரத்திற்கொப்பான ம
ந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், டொல்லாதபாவங்களைத் த
ற்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குச்சரியானஸ்தலமும், உலகத்திலில்லை
என்றுதிருவாய்மலர்ந்துகையாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-று. (26)

கொம்பனாள்பொறுப்பாய்தென்றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்களசூழச்
செம்பொனாள்வரீவீச சிவிகைமேற்சிந்துசென்றாள்.

(இ-ள்-)புஷ்பக்கோம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமியாண்டு
ரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இ
ரண்டுகைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபு
ரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி- சப்தகன்னிகள்- வயிரவர்-
சிவகணங்களசூழவும், இலட்சுமி கவரிவீசவும், மல்லக்கி லெழுந்தரு
ளினாள்-எ-று.)

(2௭)

மண்மகன்மகிழப்பட்ட மரங்களுத்தழைத்துவீறிச்
சண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுக்கணந்துசொர
வெண்மலாமடவாள்போற்றக் காவதாபிரண்டிவகி
விண்மதிமுத்தர்ண்மறஞ்சர் வெள்ளிடைபருவகிறசேந்தான்

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்
ளுத் தனி குண்டாகித்தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரிப
பாராககல்லுகளும் பெரியமலைகளும் கரைத்துருகிவெள்ளைதாாம
ரைப்புவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுக் தா
கப்போயச் சந்திரனையெதர் முகத்தையுடைய பார்வதொருவெளிபிட
த்தவிறங்கினுள்-ஈ-று. (12-அ)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானிலக்
கையவன்மரகத்தநீர் கரியவன்சுரமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினுள்ளென்றறிந்துயிரிசுழைப்பான்பேலப்
பையமேறகடலிப்பாய்த்தாங்குமாவேளபந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) குரியனுவன் தன்னையாரென்று பாமசிவனைகேட்டதனா
லே நீலமபோன்றனையும், மரகதம்போன்றவடிவமுமா தாமரைப்பூப
போன்ற உள்ளங்களையும், உள்ளங்காலுர்பொருந்திய அம்மன்சாபத்
தினால் வருந்தினுள்ளென்றறிந்து தன்னுபிராவிட்டுவிடுகிறவன்போல
மொள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தபித்தான்-ஈப்
பிரமணியர் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தலபோட்டுவைத்தான்-ஈ-று.

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழ
க்கிவருகின்றது

அன்னையுக்குகளைநோக்கி யாம்பையாற்பந்தல்செய்து
பன்னி தகாமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்றுமோசுருமஞ்சாந்தி முடிப்பதசகினியநன்னீர்
காந்திரைவேலையேயி யழைத்திடுகணத்திலென்றான்

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பார்வதியர்வன் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து
வாழைமாத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவரு
தத்தையடைந்தாயென்ற பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும்ஓர் யேய
யிருக்கின்றது அதென்னவென்று சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு
கல்லபரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன் கையிற் பிடித்திருக்கிற வேலா
புத்தையேவிடாழைப்பியென்று சொன்னான்-ஈ-று. (12-ஆ)

காதலாலிவறஞ்சிக்கந்த னேவினுள்ளகவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன்புகழ்புருகதன்போதன்
வாதிபாண்டங்கஞ்சோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
மீதிசெழ்விநியபலிட்டுக்கொணர்ந்ததுவேலைத்தம்.

(இ-ள்.) அப்யயத்சொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சப்பிரமணியர் வேலாயுதனாகையெனினும், அதுபோதவான் - புத்திராண்டன் - புருஷ தன் - பாதன் - பாண்டாங்கன் - சோமன் - வாமன் என றுசொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருத ஏழுமலையையும், உருவிரில்ல தண்ணீர் கட்டலுக்குப் பாய ஜலங்கொண்டெவந்தது-எ-று. (௩௧)

அதந்திக்குச் சேயாமென்றுபெயர்.

கக்கவேணழைதவம் மறித கடனெலாங்கழித்துவாழைப் பாதலிலிருந்தாள்போது துமைபதம்பணிதவாற்றித் திருநாசிவப்பதேதென் றுணாத்தலுஞ்சிறப்பதாக வாதவாறதனையாறுதிருநகற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியா வாவழைத்த ஆறறிலே கீர்க்கடனெல் லாமுடித்துக்கொண்டொழைப்பந்தலிலிருந்தான்-அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்த ஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகே ட்க்க அந்தவிவாதனைச்சிவசுப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகிறான்வார் தியானவன்-எ-று. (௩௨)

அனந்தமாபுரத்தினேழு மறையவாயியாக்காலத் தனந்தமான்னைகள்செயதா ததன்பினல்லறிவுதோன்றி யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்பதங்கருகிப்பன்னா ளனந்தமாலமதாயுட்கொண்டருந்தமம்புரிந்தாளந்தான்

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறப்பட்டணத்திலே ஏழுபிரமணிகள் அ றியாதகாலத்தில் அனந்ததிவினைகளைச்செய்து அதன்பின்புலல்ல வி வேகந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைத்தனக்குவாகனமாகக்கொ ண்டபிரமணைக்குறித்த இலைகளையே சேர்த்து உண்டபெலாந் தவகசெ யதார்கள், அக்காலதகில-எ-று. (௩௩)

பதமனுமவர்முன்சென்று ராவிசைவனாகளேழில் விசுமுறைதவஞ்செய்வோம் குமாவேள்விதிக்கும்வேலாற் பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று சதுரமுனுகாததுபோலு வைநுமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவ்வேழுபேர் முன்னேபோய்பாவிசை நீங்களேழு பேரும் ஏழுமலைகளிலே விதமுறையாகத் தவகசெய்வீர்களானால் அப் போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டியரிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணிய ர்வேல்விவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடு கூடிய சிவகளும்தாவ ன்நாற பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார் அவர்களு மஅப்போதவகசெய்தார்கள். (௩௪)

[சேறு.] எழுவனாயும்திவிதக்கு பெருவனாயும் பிணந்துகியெறித் தகூர்வே, வழியாவருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்ததுதான் னுணைவா லே, வழுவிலிங்குணக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ச்சிருந்தான் மலை மேற்பட்ட செழு முனிவர்குருதியினுச்செந்ததுபோற்சிவந்ததுவேசெ க்காவானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலையேழையும் பிணந்த து உன்னுடையகூர்மைபொருத்திய வேலாயுதமானது. அதுஞல்வழி

விதாமுகுகிரவுவர்களுடைய இமத்தத்தோடு ஐலங்கலத்த சிவந்துபோய்
விட்டது—உனக்கொரு குற்றமில்லையென்று சொல்ல அம்மன் பாசத்
தில் சுப்பிரமணியர்வணக்கிச சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே
தவகசெய்து கொண்டிருந்த பூனிவர்களுடைய இரத்ததீர்த்தம் 'சிவப
புரித்ததைவடைந்ததுபோல சிவநதனாகவ்வாறாயிற்று—எ-று. (௩௩)

வித்தகர்கன் புதைக்கமுனம் பார்த்தவிருண்மறையையிறு குழுவனை
போல, வத்தலத்திலுமையவளைப் பின்பிடித்தாலென்பபாசத்த தர்
தகாரமுத்தமியோகிமுகத்தலிப்பந்தலின் கீழிருப்பவளென் றும்பர்ட்டு,
மித்திலப்பந்தலாகிராயினவையிது தாரகையானெருக்குமகானம்.

(இ-ள்.) சுமாமியினுடைய கண்களை பூன்சேழுபுலத்திலேயே
மெல்லும் பாலியவருளானது ஒருவனுக்கு மறையிலவாகு பிடித்து
க்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல அத்தஸ்தலத்தில் பிரகுவந்த அம்ம
னைப்பிடித்ததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின் கீழிரு
ப்பாளென்று தேவாகன்போட்டுவைத்தமுதலும்பந்தலையொத்திருந்தது
நட்சத்திரங்களால்நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்—எ-று. (௩௪)

மாலையெனுங் குடியிருண் மகிட்டுமகமகம்நியத்தி வாணச்சோரி,
கோலமுடன் படிக்கலிங்கன் கொண்டதுபோன்மதிடமுதகுடபார்செ
ன்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவளைந்தவிரு ளனைத்து
கீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்ததுசெம்பரி
திதானே.

(இ-ள்.) மாலேக்காலமென்கிறதூர்க்கையானவளிருட்டாகிய மகிடை
சுரந்தலையையறுத்து அதனால்செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இர
க்ககோலத்தோடுபொருத்தியஸ்படிகலிங்கத்தைக்கொண்டதுபோ
லச் சந்திரனுதயமாகிமேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்ததுகீலகண்டாகிய பாம
சிவனது இரண்டுநெத்திரங்களையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்கு
திக்ரும்பாலியவல்லாவிருளும், போகும்படியாய்விழித்த அச்சுமாமியின
துநெற்றிக்கண்போலச் செமமைரிமபொருத்திய சூரியனகிழக்குத்திக்
கிலத்தயமாணன்—எ-று. (௩௫)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

கண்களிகராலுசேயாற்றிற்காலசந்திகடன்கழித்து, மண்ககனக
'சீவிகையின்மேன்மறையோலமிடவழிகொண்டாள், பங்கமலந்திர வ
ழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சுமலைக், கைகிமலையையினகதிடசீ ர
ண்ணமலைகண்டடித்தெழுதான்.

(இ-ள்.) பார்வதி கவனக்கருச் சமனமாகிய சேயாறுஎன்கிறதமிழி
காலக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி
வேதகோஷ்டமுதலகடந்து பகைப்படுத்திய பூம்மலக்களைத் தீர்க்கிற
'அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சுமலைக்குகொருப்புமலைய விளக்கி
ய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்த சச்சாஷ்டாகமமாகச் சேவித்துக்கொண்
டாள்—எ-று. (௩௬)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்— வேற்றுலண்ணம்

மென்றிதினாற்கார்த்தபெருப்புவித்திறைவிபவியாடும்வேனிற்பந்

லை, குன்றமெல்லாம்பெரியாடன் முல்லைபெலாம்பொதுவர் யின்னா
ஞாலைவாடன், மன்றல்கூழிந்தாற்குவிழாடுகெடுத்துக்கொண்டாடன்
மருடவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச்செய்யுழன் னுண்குபண்ககாடுமுந்
ககாண்.

(இ-ள்.) உல்லமயினுலேபாலைநிலத்தார் வழிசெல்லோனா அடித்
தப்பறிதத பொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற தாக்கைக
பலிப்போவார்கள் மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவ
ஆடு விகொடுக்கிற பூசைபோலவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சி
ள குரவைகூடத்தாடுவார்கள், கற்பமாலைவைத்தறித்த தேவேந்திர
க்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் கருமீன்களை
காயப்போடாதின்ற கடலதுகாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வரு
ணைகளுந் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (௩௩)

சோதிபெறுகார்க்கமறையவம்புசொரிக்கையினர் றாப்மைய
மாதனாவெல்லுங்கலந்தமகிழ்ச்சியினர் பொன்கலந்துமருவுகோல்
போதாரிசன்ககாண்டப்பெருகுறலான்மதுவுடையபொருதல லே
சீதானேநிதாராகத்திருநிறாறியை உலொலாடுகிறததன்மே.

(இ-ள்.) திருநிறாறியினுள்பொருந்தியதுதிக்கையையுடைய யானை
கள்மறையச் சலத்தைப்பெருகிற வருதலாலும், பரிசுத்தமாகியபெரிய
பூமிமெல்லாமபாவிசு கந்தோஷத்தினாலும், பொன்பொடிகளையுந் தாட்
டிகுகொண்டி வருதலாலும், மஞ்சளபொடிகளாயைப் பெருக்கிப்படி
யாலும், தேனானதுகூடுண்டத்துமோதுதலினாலும், என்ருங்குப்பொ
ருள்கொண்டுநிலைவகையால்காணுடையதேகமறையப்பாணங்களை
செசெரிதலாலும், தாய்மைபொருந்தியகோபிகாஸ்தீர்களைச் சோத்திருக்
கிறகிறாலும், வைஷ்ணவா உருகத்தையெய்திட, யினாலும், பதுவெ
லையே அச்சுச்சாகுபுத்தஞ்செய்தலாலும் விஷ்ணுவகருசகமானமாகா
லுந் தருகலினுஞ்சிறத்தது—எ-று. (௩௪)

இதுமுதலானபாடல் வயதசிறப்புக்கூறுதம்.

மேவுபுணல்பாத்தொழுக குளிர்த்துமயிர்பொடித்ததுபோலவித
த்திறேறும்பி, காவிலுறையகங்கிலியின் சிறகெனகேபசது தொண்
டைக்ககொயமுற்றி, கவுகிதறவாணத்தினிதம்போலநி நானெழுந்து
குறையிலகாதி, பாவையுமைதவம்புரியுத்தலமிதெனப்பொரித்தவபோத
பழந்தநாமே.

(இ-ள்.) அந்தத்திருநதியில்கந்த நீப்பாந்தழைத்தபடியி றுலேகுளிர்
ந்ப்பூம்பேதியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செய்ததுபோல குறை
விலலாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தேப்புகளின்வாசஞ்செய்தபச்சு
ககிலிகளின் துகிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்துதொண்டைககதி
ராய் முற்றிக்கவுகின்ற கோழிக்கழுத்தப்போலநிநின்று நான்வாண
வள தவகப ணனுநிறதிலம் இதுவென்றுவணங்கினதுபோல கனைக
கிடக்கின்றன—எ-று. (௩௫)

சத்தமுமேருழவர்பதம் அத்தந்த கரித்தவரிடத்திலுந் துளி, இத்தி
னருவகினுடையபாசெய்வாணமுடையவென்னைப்போக்சு, தந்தா

மேசுற்றிரவிபுவின்கன்போற் றடாவிடுமேயாற்றித்தாற்றி, மந்தாயாமெ
னகருவித்து வழங்குகிணுத் தொலையாநென மருதவேலி.

(இ-ள.) சப்பொழுதும் உழுவோர்க்கு பதம்பார்த்து அறுத்தஅரிக
னைச்சுமையாகவாரித் தேவோநிராணுகத்தோடுசண்டையென எழுத்த
மலையென்று சொல்லுமபடியாகப்போர்போட்டுஆயவழியாகவருகிற
நீற்றியனுடைய குதினாகள் போலும், கடாக்களைவிட்டு அடித்துக்கொண்டோ
விரித்தாற்றி மந்தாகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுகரு
கிகொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (௪௨)

உயலினமென்றுமுத்தியுர்தம் கண்ணிழலைக்கண்டுகருகவல்லந்தே
றும், அயலிலிளர்கொடும்புருவநிழலினைக்கண்டேசிலையென்றஞ்சுமீளும்,
யலுதலுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டிசேரும், இயலும்
வாநாசிநிழல் சண்பகப்போதெனவெருவியிரியல்போகும்.

(இ-ள.) வயலிற்கிளையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்க
ண்டேசெற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசேரும், சின்புஅருகில்
அவாகளுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்டோடும்ஆ
சையைக்கொடுக்கிற அவாகளுடையமுகத்தைத்தாமரைப்பூவென்று நி
னைத்துவண்டிகளவந்துசேரும்-அதன்சின்பு அவாகளுடைய நாசியினி
ழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௪௩)
வந்த பெரும்பழனத்துமுத்தியுர்தங்களைக்கலை வாலெனப்போய்ப் பி
டித்துப்பள்ளா, திருமபலுமங்கவாபுறவகால் கமடமெனப்பிடி. மருகத
தினைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண்முகத்தினுகும் விழி
யினுக்குக்குண்தோமென்று, சுரும்பினுடன்வலுமுனை போற்றாமரை
யுள் குவவையுதேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள.) பெரியவயல்களிற கிளையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடையகளை
க்கலைவாலல்லென்று பள்ளபிடித்து வெட்கத்தைவடைநதும்படி
யுட அகப்பெண்களுடைய புறங்கலைஆமைமொன்றுபிடிக்கு மருதநி
லுதோறும்மெதன்னகருரும்பைபோன்றமுலைகையுடைய பெண்களது
முகத்திரும், கண்ணுக்குத்தோற்றுப்போனெமென்று வண்டிடனே
சொல்லியமுதிருதேபோல்தாமரைப்பூவும், கீலோற்பலமும், தேனைச்சொ
ரியும்-எ-று. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிழையுஞ்சுளிக்ருமேதி றெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரமணிப்பூன்பள்ள ராரினைக்கியையலுதல்
குழலிசையறுகாண்மாதா குழலிசையறுகாற்குட்டம்.

(இ-ள.) எருமைகீரிலேபோய் விழுத்துகலக்க அன்னம் இளமையா
கிய நானையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடைய
சோலையில்துடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரதாபாணங்கையுடைய பன்
னர்கள் அடிக்கின்ற அரிதினையென்னும்வாதநிபத்திற்கு இசையுப்படி
யாகவாதுகின்ற புள்ளங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய
நுத்தலிற் பொருந்தியவண்டிகள் இசையுப்படியாகவாது-எ-று. (௪௫)

முகவண்டி ஊக்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகள் கக்
காசகெற்கதீர்களெல்லா கன்னசாமனாகள் ஈட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுச் சேறுகப்பாணை சிசி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதே.

(இ-ள்.) ஓழுங்காய்மொய்ததுக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டத்தி
சங்கிலியாகவும், இரதநம்போலு கெற்கதீர்கள்சாமனாபோன்றது
பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிறபொருளைச்சிலைடை
கொடுக்கும்-அழகியவாழிலுலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்
டதேனாகிய அமிரத்ததைச்சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தே
றித தன்னகண்ணிருக்கின்றபாகனைத் தள்ளிக்கொடுதலாலும், தேவே
ந்திரானேறுகின்ற அயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றி
ருந்தது-எ-று. (சௌ)

தேசவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்தநல்
ளப்பங்களைப்பெற்று என்றமயானைக்குப்பிரகாததையுடைய கவளம்
பெற்று எனப்பொருளகொள்க-தேறுகட்பாணைகின்றி என்றதை சிறு
ததேனாகிய அமிரத்ததைச்சிந்தியென்றுகொண்டு யானைக்கு தேறித்தன்,
கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளியென்றுகொள்க.

தாவு- கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணுர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணுடாபோற்றும் வடவீதியிற்றுகி
யண்ணாமையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணுக்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளினமேவினாள்.

(இ-ள்.) வண்டிகளின்சைபாடாநின்ற தாமனாப் பழங்கொண்டையமரு
தநிலசதுவாவி -நீங்கிப் பூலோகத்தாவணத்துநின்ற வடக்குவீதியி
லெழுந்தருளி அருணாசலேசகுடைய பாதாரவிசைததப்பாயவண்ணக
ஆகாயதையளாவிபகொழுகளைபுடைய தோளாபுகருங்கழுகு விதி
யிலவந்தாள் பார்வதி-எ-று. (சௌ)

விருத்தம்.

நச்சகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வசகிரத்தினான் மதியின்மாகபோர்
வச்சமாணிச்செம்மையால்தின்ன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

இ-ள். யாவரும்விருத்தப்பட்டுகோபுரத்தின துச்சிக்கினநிவ்சந்தி
ன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி விழைக்கப்பட்டிருக்கிறஒப்பந்த வசகி
ரங்களினுலே தனதுகளைக்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி
விழைத்திராநின்றபாணிக்கங்களுடையசிலந்தவொளியினால் தனருகி
ல்கரும்போது குரியன் இரத்ததிற்கட்டியபச்சைக்குதினாளேழும்பன்
ளக்குதினாளாகத்தோன் தம்-எ-று. (சௌ)

கேற்றமேறதேர் மேடையீதினும்
மேற்றுகார்மதிற் புரிவையீதினும்

தோற்றுலமா மணிபின்சோதியா

சேற்றாறாணியமுனையானதே.

(இ-ள்.) வேறுகவறுதி மேருவையொத்தமேடைகள்மேலும், மே
சங்கன்சஞ்சரிக்கின்ற மலைகள்மேலும், இழைதகிருகுகின்றகீலாதின்
தகிலுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்றகவையானது
புதிதானபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது-எ-று. (௪௯)

பாணையாமெனப் பனைமுழங்கலையினவமாதா

சாடகங்கின்மேல், விரவுபச்சையின்குணையெய்வன்

புனிசெளவிம புலவென்றுன்னிபே.

(இ-ள்.) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப்பெண்கள்காட்டிய
ஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிசையினிழைத்திராநின்றபச்சைத்தினங்களு
டையகிரணங்களைப் புலவென்றுநினைத்துச்சூரியன் இரத்தத்திற் சட்டிய
பச்சைக்குதினாகளேழுகளெளவும்-எ-று. (௫௦)

தாவு-கொச்சகககசிப்பா.

அத்தகையவிதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்ந்

துத்தமையெண்ணையாளுடையாண்ச்சோணகிரி

விதகனைக்கண்டு பணிந்துருமியின்மேல

சத்திகளதமமோடு தலேச்சாததைமேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவிதியைத்தாண்டி அழகு
பொருந்தியகோயிலுக்குளப்போய் உதகமனா என்னை யாட்கொண்டவ
ரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொருபரைத் தரிசித்துநாஸ்கரித்
துஉருகத்தையடைந்து இராமபிபலசத்திகளுடனே தலேச்சாடமன்
கிற மலைச்சாரையடைந்தாள் அமமன்-எ-று. (௫௧)

ஊசியிலோர்கால்விரை யூன்றிவொருகான்மடித்து

நாசியினைவிழிகளையு நாட்டியழன்முட்டித்

தேசினமுதுகுருக தெள்ளமுனையுயர்வுதவ

கோசிகளைப்பொலுயல்வாரா கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) ஊசியிலிருக்காலிணுடைய விரை யூன்றிவொருகான்மடித்து
மடித்துமுதுகுருகியியில கண்களைச் சோத்துப் பட்டிக்கினியைவளாத
திப்பிரகாசமாவ அமித்தகாரணசெய்துபிரமர்சொத்தவழிவழிகின்ற
அமித்ததைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தயமுசெய்வார் அ
னேகங்கோடிபேர்-எ-று. (௫௨)

நாமமலமுன்றகற்றி கல்வினையுத்தினை புஞ்

சாடிமனமிழந்து தானிழைத்துநம்மவனாய்

விடுபெறவிறுமபிவேட்கபிரிதில்லாம

கூடுகிகஞ்ஞனிய்கள கோடானகோடியே

(இ-ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிறமும்மலக்களையும் நீக்கிவ்வி
னையினைபொட்டிபுறந்துமனமென்பது இறுதுதாற் பாதகெட்டுஉலக
ம்சுவசொருபமாயமோட்சம்பெறம்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோர
வாய் மின்றிச்சொன்னம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபோகள் அந்தலைச்
சாரலில் இருப்பார்கள்-எ-று. (௫௩)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைமையத்
தண்டி முடிவுசெய்யாதியாய்ப்புகித்
தண்டர் பிரானருசெழுத்தையோதியகமகிழ்ந்து
கொண்ட கிரியையினா கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியாகனோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி குரீ
யன்முதல்சண்டேசுராஜந்தரமாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லா
வாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையோ திமனது மன
து கிரியைகளை உத்துகிறவர்களை கோடானகோடி-எ-று. (திசு)

நேருமியம் நியமாதனவகையும்
போபிராணுயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையன் சமாதிவகைதன்னிலுமெய்
கூருமுயலியோகியாள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயம-நியமம்-ஆதனம்-பிராணுயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தார
ணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களி
ல் உகைகளையறித்து அவைகளைத்தேசிரமமபட்டுமுயல்கின்றயோகிய
ர்கள் அனேககோடிப்பாகள்-எ-று. (திரு)

மாதவாகளின்னசெயல் செய்யுந்நகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்ஞமுத கனையஞ்சுனைஞமுத
சீதவருவிகளும் பாரததுசமிறப்புறக
கோதமனாசிரமந் தன்னிறகுறுகினுள்

(இ-ள்.) மகததாசிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கண்
மைப்பார்த்து மாதேபபுச்சூமுத கனையஞ் சீதவருவிகளையுடையோர்
சூதவனஞ்சுனைஞமுத கனையஞ்சுனைஞமுத சீதவருவிகளும் பாரததுசமிறப்புறக
கோதமனாசிரமந் தன்னிறகுறுகினுள். (திசு)

அந்தவிடத்தனையான செல்லவகையையு
மைந்தனுமவாதேசகினுள் காழ்த்தகிமறைகோதமனார்
முந்திமுனிமெவ்விடத்தே யென்றாள் முனிபுசல்வன்
சந்தைமலாதருபபைக் கெய்கியதுஞ்சாறறினாள்.

(இ-ள்.) அக்கௌரமநடை இடத்திறகுறுகினுள் அமமன் பேரேனவுடனே அ
வாறுபெண்ணாதி அகலிகையுபுத்திராகியசதானந்தரும்வந்துபணிந்தா
ர்கள் அம்மன் ஆசிரிசுதிதுவேதங்கனையுணர்ந்தருதன்னமபாணமாளந
மர்ஷிசுவகையேருக்கிறாரென்றுகேட்டிச் சதானந்தரானவாதருப்பைமொ
ண்டவருகிறதற்குப்போனாஞ்சொன்னா-எ-று. (திரு)

பிணனுமலனுபாபான் பேதமையென்புண்டிசில்
கன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
வன்னலனைக்கொணாவே நெனநேயடி நேருது
தன்னையளித்தவகையே சென்றாநானாதன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் பாரதினைய பார்த்துக்கருப்பஞ்சாற போன்ற பார்
வதியமமையே அறிவாமையையே என்னடிசையீட்டிக்குணப்போது
இருந்தால் எந்தப்பயனாகக் கொண்டுகொடுக்கிறதென்று பார
தனைக்கேட்டுதுதன்னையெப்பற்றுகளதாபித்ததீர்த்து போனாநானாதன்
தா-எ-று. (திரு)

இங்ஙனன் செல்போதி விளந்தருப்பைகொய்து முனி
புகைவாகன்குழுது அருமுனிவன் பூத்தலிந்து
அவகவனக்கற்பகம்போ றேன் றுதலாவிதவனந்
கக்களவனமல்லவென்றுசொலையுற்றுநோக்கினான்.

(இ-ள்) இத்தப்பிரகாரம்சதானந்தாபோகிறபோது இன்னமையாகிய த
யைகொண்ட அனேகமுனிவர்கள் குழக்கொளதமர் வருகிறதற்குமு
ர்பேன இவ்விடத்தில் எல்லாவிருக்கின்றும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட்
சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே ஈழமுடையவனமல்லவென்று - அரு
முடையவன் றுசுந்தேசப்பட்டிப்பார்த்தார்-ஈ-று. (நி-ள்)

இத்தலத்தில்வந்தவர் சென்றுரைத்துமாதவற்குப்
பததருவந்தத்த முனியும்பராசானு
மதநிரியம்புதுமை யாடியுமெல்லையிற்றன்
புகழைக்கண்டவர வென்னபுகலென்றான்.

(இ-ள்) இந்நிலத்தில்வந்த பெரியோர்கள்யாரென்றுவிஷ்ணுவுக்கு
பித்ததந்தாமபிறகாச் சாப்பன்கொடுத்திருநூறியியும்பராசனும், அத்திரி
யென்பவரும், அபபுதுமைவிசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை
தானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம்என்னவென்று
கேட்டார்களெனதார்-ஈ-று. கவியிருத்தம்.

தாஸதயிவைகேளினறவந்தங்கையளிக்ஞஞ
சோதியிவெனய்தின னெனத்தொழுதுசொன்னு
னாதமறைதேமியவணங்குடிசைமேவந்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்கப்பனாடியொளதமனைப்பார்த்து
ஐயாபிரம்மாமுதலாகிய ஐவையுத்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோ ம
யமாகியபராசத்தி இவ்விடத்திலவந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொ
ல்லாதசொருபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரிய அம்மைநமமுடையரு
துகையில்கா என்னதவம்செய்தோமென்றார்களெனதார்-ஈ-று. கவி

ஒடினனைநத்தமக னுச்சிலையமுந்தா
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மழகெடல்புருந்தான்
பாடினனெடுத்தருசை பார்யிசையெறிந்தான்
விடினதுகத்தம்வினை வேரினுடனென்றான்.

(இ-ள்) கொளதமர் இத்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டி
யினைத் தச்சிழுத்து ஒடினாதிருக்கத்தாடினாச்சந்தோஷமென்கிறசமு
தகோத்தியைழந்தார் பாடினாத்தருப்பையைப் பூயியிலேயெறித்துவிட்டார்
என்னுடையபாவம்போருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-

அத்திரிமுதற்நிலைமை யந்தணர்களைல்லாங்
கைத்தவமெடுத்தனர் நடித்தணர்களிப்பால்
வித்தியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிநிஷிமுதலாகத் நிலைமைபெற்ற ரிஷிகளைல்லாம்
ண்டினைக்கொடியுத் திரிமேல்வைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடய

னே பார்வதியிருக்கித இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையிலே அடிப்பட்டிகொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று

நின்னினைமைகண்ணியினை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுமையன்றுமுத லின் மலையெயில்லா
முன்னிடையுதித்துல ருயிரத்தொகைகளெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரநியவல்லார்

(இ-ள்) தாயேநீயோகன் னிகைகல மியோ நித்தியபிரமசாரியென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும யேதங்களுெல்லாரு சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற துகளா அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தயென்று சொல்லும் அப்படிப் படைபெருமைபை ஆரநியப்போகிறார்கள்-எ-று
நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனதிடத்தே
சத்தியென நீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டியிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரநியவல்லார்

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முகலில் உண்டாக் துவாய் அந்த சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை உண்டாகாண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாய் உன்னையாரநியப்போகிறார்கள்-எ-று

மெப்பபெருண்மகேசரன் வேதனரியானால்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுண்ணியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுன் யாரநியவல்லார்

(இ-ள்) பரமசிவனுனவர் மகேஸ்வரா உருத்திரர் - பிரமரூபிஷ்டு ஆனவரே மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சாஸ்வதி-லட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அநதச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொளவாய் உன்பெருமைபை ஆரநியவல்லவர்கள்-எ-று

நெஞ்சருகிமாதவர்க ணின் னிவைபுழந்தார்
வஞ்சியிடகோதமனும் வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேயின்
கஞ்சமலரொண்ணிறு கால்களில்விழுந்தான்

(இ-ள்) மகாதவத்தையுடையரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின்று இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அநதச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தில் ளைதமர்வருமபோதே இரண்டுகைகளைபுன் தலையிலேவைத்துச்சுட்டபித்தாமலைமலையொத்த அம்மனது இரண்டு பாதத்திலும் நமஸ்கரித்தான்-எ-று

அன்பிலுயர்கோதமனு மன்னையுணங்கி
யின்புறவரைப்பனய னெண்மகைசபரப்போர்

தன்சொமிதிக்கரிய தாளினைகளின்மேன்
புன்சுடிஸ்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்
(இ-ள்) பகதியினாலே உயர்ந்த கௌதப ரிஷியும் பார்வதியும் மனைவண்
றுக்கிச் சொல்வான் பிரமா அஷ்டதிக்ருப்பாலகா சிரசிலேவைத்தற்கு அரு
ணகபூரண பாசமிரண்டு மடியேனுடைய புண்மைபொருந்திய சிவனின்
வெள்ளம்மிதிகக என்னபுண்ணியம் செய்தேன-எ-று

இந்தமொழிசொற்றறு மிளக்கொடியுபவேலன்
றந்தியினடசென்றிடுவெனக்கதுதவிந்தால்
சின்தைமர்ஜமுன்னிடையில் வந்துகுறைநிலேன்
மைக்கவெனவோதினென் மறுத்துமிவைசொல்வான்

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன ஆளவில் இளமையாகியகொ
டிபோன்ற அம்மைபுடி பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கொரு
மைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று
தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரில் அன்பு வைத்த
உன்னிடத்திலவந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடி
யஞ்சொல்வான்-எ-று

நாயகன்மொழித்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தனளெவர்க்கு
தாயிவைமொழித்தளவினிற்சதமகற்கன்
ரூபிரம்விழித்திர ளளித்தமுனிசொல்வான்

(இ-ள்) பராசிவனுனவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானடத்தச
மாசாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்
து எவருக்குத்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில் நே
கெத்தான்கு ஆயிரக்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர்சொல்வார்
சுந்தரவாறு

இத்தலமுதற்மலமிதன்பெயர்தலேச்ச
முத்தமமிதிற்றரு மென்றுபலவாரும்
மெய்த்தவமியறறியிடில் வெள்ளிடைபின்மேல்வந்
தத்தவமிடப்புற மனித்தருளுமென்றார்

(இ-ள்) இத்தலத்தலம் முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர் த
லேச்சாம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செ
ய்தால் ஒருபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்து கொண்டு நீமெய்
மையாகிய தவச்செய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப வாகனத்தின்
மேலெழுந்தருளிப்பரமசிவன் உனக்குஇடப்பாகம் கொடுப்ப-சென்றார்
கௌதமர்-எ-று

மாலயன்வசுக்கன் மகவான்முனிக்ணத்தோர்
சாலைஞ்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடகன் றுசெயல் வகப்பலிபிதென்றான்
முலமுதல்வல்லியு முடிப்பனிதுவென்றான்

(இ-ள்) வரைய்யம்மையே விஷ்ணுபிரமா அஷ்டவசுக்கள் தேவே
ந்திரன் அணுகமுனிவர்கள் அவாவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒரு
பற்றதவஞ்செய்து நீனைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள் நீவந்த

காலமு மிட முநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்பலமாகி முடியுமென்று கொளதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கு மூலமாகிய அம்மனும் தவகசெய்து என்ருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று-எ-று

என்றோடி ஆசிரியவிறுத்தம்

கோதமனே முதலாய முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்த்தமொழி புதுவிடை கொடுத்துச்சோண, பூதாமாதன் குணபாற்பன்னசாலையினைத் திணைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதொழு வரையழைத்து நாலுபாஸின் வாயிலையெண் வபிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதாவின் திணைம்தர் மருங்கு காக்க வந்தரியுட்புறங்காக்க வமைத்தாளமன்னே

(இ-ள்) கொளதமா முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் பன்னசாலை புதிதாகச் செய்துவித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காலகாலவைத் து நான்குவாசலையும் எட்டுவபிரவர்களாக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரமணியா தன்னிரண்டுபக்கமுமாகவும் தூர்க்கை உட்பக்கம் காக்கவுஞ் செய்தாள் பாவதி-எ-று

கொந்தளகருசடை பிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்திற் கண்முகையின் குப்பைபூட்டி, யுந்துமாவிரிநிகர்பட்டாடை நீக்கியுரித்தமாவிரிசாத்தியுத்தாளத்தால், வித்தைதிருநீரணரிந்து நருட்காய்ந்துவிளங்குமுசியினெருகால்விரலையுன்றி, அந்திபகலிறைபத்தின் மனதைதூன்றியிரியபெருநவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றாள்

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்திரிகின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத் தோள்கழுத்து காதுகளில் ருத்திராட்ச மாலைகளைத்தரித்து ஆங்கின்று பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறாவிட்டு மாவிரிநித்து செயத்தைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமூர்த்தரித்து நெருப்பில்காய்த்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிரலையுன்றிகொண்டு இரூப்பகலாக மாத்திலே பாம்பிவளைத் தியானமாகியுத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியமன்-எ-று

இளைத்தகொடி மருங்குவளைத் தெரியிடுப்ப ணினியதவ மியம்முதலகண்டினை ததுவாடிக்க ளைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைத்துவானிகண்ணீரின் மூழ்கிவின்றாள் கமலத்தாரு, முனைத்துமனத் தளர்த்தமுதுவிழுந்தான்மறந்த யுயிர்களெல்லாககரைந்துகாந்துருகரிந்து, ளைத்துவளைத்துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிற்றினுள்ள கருப்பமெல்லாம் வநுந்திடாதோ

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து அககிணமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்துப் பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து ளைத்துமனதுடித்து இரண்டு கண்ணீரையு முடிக்கொண்டு சாஸ்வதியானவள் கண்ணீரால் முழுதினாள் இலட்சமியானவள் ளைத்துவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது விழுந்தாள் மற்றசேவராசிகளெல்லாம் மனங்ககலாது உருகியதுகள் நனைதைப்பிரித்துச் சொல்வதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்து

வாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சிவனெல்லாம் வருத்தத்தை வ
டையாதோ-எ-று

(இ-ள்) முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போல முகாதோன்றப் பனிகய
ந்துண் முழுகிநிற்கும், பின்பனியிலதிதவிடத்திற்சேரும்பெருமலை
க்குணமீனென்னப் பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிது
கூடால் வேண்டு மரியதவமபுரித்தனளவவிடத்துவேந்தன், வன்பணி
விறியுயினைமோன்முதலாந் தேவார்மறைபுகுத்ததவச சாலை மருங்கிற்
சார்ந்தார்

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போ
லமுசுமாத் திரந்தெரியக்குளிராசசிபொருந்திய தடாகங்களிலே நின்று
பின்பனிக்காலத்திலே அதிகசேதளம்பொருங்கிய இடத்திலேயிருந்து
ழைபெயகிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாது நின்று
பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டி
யதவததைச்செய்தார் அதவிடத்தில் பிரமதேவனும வலிய சர்ப்பத
தில நித்திரைசெய்தின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோ
ஷ்டம்பொருந்திய தவச்சாலையவந்து அடைந்தார்கள்-எ-று என

அத்தரியுமாயவனா முதலாந்தேவ ரனைவருக்கு முபசார மளித்
துகீங்கள், வந்தவரணியம்புமென மகிடனாலேவருத்தியதுங் தளாந்தது
வும் வருத்துச்செ ன்னா, சுந்தரியுக்குமரியுடன் கூடரும்வாளாற்றொ
டுகளத்தின் மகிடனாநோலைப்பாயென்றாள், விதையதுபுரிவனெ
னப் பணிந்தாளன்னை விளம்புதல்கண் டாமகிழந்து விடைகொண்
டாரோ

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு
முபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவகைசொல்லுவங்களென
றுகேட்க அவர்கள் மகிடாகாநாலே தாங்களதுன்பப்பட்டித் தளாசசி
வண்டந்தவகை விபரமாசச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள்
ஞர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீகத்தியினாலே யுத்தகளைத்திலே மகிடாகா
ன்வல்லமைகெட்க் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத் தாக
அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள் தாயாகியபாவதி இந்த
வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சாதோஷ
த்தையடைத்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று என

சுலிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தளாநிற்கோல்வனை

திதிலு ததவஞ் செயததுசெப்பினேன்

மேறிமா முசந் காய்ததும்வெள்விடைச்

சோதிபாகமடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் ருறை
வில்லாத தவததைச்செய்ததுசொன்னேன பிறபாடு மகிடாகாநைக்
கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடையஇடப்பாகத்தை
ப்பார்வதியார் அடைத்ததுஞ்சொல்வேன்-எ-று என

நாங்காவது-திருககண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-௩௩௨.

சுவாமிநாதர்

அர்த்தனாரீஸ்வரி.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசீடியாகிரியவீருத்தம்.

‘அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசூன்னுனர்க்குந்தீர
னஞ்சமேயனையானந்த நமனுக்குமனையவந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைத்திய்க்கும் தீமையானளகைகாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாநகவந்தவீரன்

(இ-ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனுனவன்
எல்லாரிலும் அதிகபராகிரியத்தையுடையவன் விஷத்தினுக்குச்சமா
னமானவன் அந்தயமனுக்கும் யமனுனவன்சிவப்பாகிமேலேயெழுதி
யுள்ள கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தருந்த தீமையையுடையவ
ன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையுடைய அங்கேயிருக்கிறவன்
நங்கெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன்-எ-து

தாமனாக்கண்ணன்றுங்கு மாவின்னத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவன்போற்கொள்வன் வாணிவாகச் சந்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்சிமைந்தாக் குதவுடனவ்மானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற பிழிந்துமுதருந்துஞ்ஞான்
(இ-ள்) விஷ்ணுசித்திரசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையுடும்,
செய்கிற ஒருகையினாலே சோதபுபிடித்து அதன் சோமணியைக் கவ
சுவல்லாகளறிந்து விளையாடுகின்ற அக்கணியைத் தோளினிட் டு அவனே
றுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரையுடைய தன்பி
ன்னைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான சந்தையனை அவனேயுகிறவிமானத்தோ
டே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தே
வாபிரத்ததைப்பானம்பண்ணுகிறஞ்ஞான்-எ-று

கருகியமகவான்வெள்ளைக் கண்ணில் மேற்றிவன்பின்னைப்
பரிதிதோதனிபசளைப் பச்செலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குறாபரி யேறுவனிணைக்கின்முழகிக் (வான்
குருதிக்கொப்பளிகளும் வாசன் நெடுததுயிரனைத்துக்கொல்

(இ-ள்) உயர்வாக நின்ககப்பட்ட கேவேந்திரனுடைய வெள்ளையா
னை மேல் திருவோலக்மேவருவான்குரிபுணுடைகேரிலேநில்கொண்டு
பச்சைககுதிரைக ளேழுமடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச்
சுமக்கின்ற ஆளினின்மேலேநில்கொளவான் நினங்களாலே முழுகப்
பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாணாயுதபெடுத்த சருவத்
திரசீவனகளையும் கொள்வான்-எ-று

அன்னவன்மகிடமான வாழினுலங்கிங்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காலினுமரிநிதானென்ற
வென்னவன் கொடுமைநமமா வியம்பலாமிலகருஞ்சேதி
மன்னவன் கிரியைச்சாயத்தான் மீனுககாவாரிதூரத்தான்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எந்நைமமாட்டு முத்ததை யுடையவ
னுபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற யானைவன் எந்நைக்
கடாவிடிலுமற் காலினுல்கருது திரிதானென்றால் அந்த மகிடஞ்
னுடைய கொடுமை நமமா வெப்படிச்சொல்லக்கூடிக் சோதிசொருப
மாகிய சிவனிருக்கிறகையத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன வேண்
டியத்தக்காகச் சமுத்திரத்தையுத் தூரத்தான்-எ-று

மயனெனுத்தச்சன்செய்த மகிடம்புரத்திலன் னு
னயனறுகரிசில்க் விருக்குளாளவனுக்காய
பயனுறுதூச்சகிலேண்டி யாயிரமபடைக்ககடாளர்
யமுதல்விலக்கைநாடி வேட்டையாக்க விறசென்றார்

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தன கசிகமாதச் செய்யப்
பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமாவானவா நிடதியம் அறுகு
ம் அட்சதையுங்கொடுக்க வாழ்த்துகொண்டிருக்கிறநாளில் அந்த அசு
ரன்தின்னுதிற மாபிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் போகன்
வானேமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்
குப்பேரான்கள்-எ-று

தானவர்கென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்காணகத்தைச்சமுத
வாணவர்பனியுட்டவயிரவாதொலைதகாராவ
போனவாழிந்தவாறுமபுரிமுதம்றவமுதாத
ராணவாவுணாகோவுக்கடிபணிநதரிவிததாராகன்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமகார்களுந்
ந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுதறிக்கொ
ளஅதைக்கொண்டு தேவர்கள் பணிகின்றகாவலாகவிருந்து அஷ்டவயிரவ
ர்களும் அந்தஆயிரம்பெரையுக்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோன
தும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கித்தாதர்கள் ம
கிடாருணுக்குத்தெரிவித்தார்கள். எ-று.

போற்றி பங்கவர்கள் சொல்லப் புகைகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவி நகண்ணட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுகியிதையோகூட்டங்
கூற்றமுங்கூந்ததால் காலமுக்குளிர்த்தன்றே

(இ-ள்) தூதர்கள் வணங்கித்தெரிவித்த அளவில் புகையும் சிரிப்புமு
ண்டானது இரண்டுகண்களும் நெருப்புக்களைப் பறக்கவிசியதுகள் அ
ண்டகோளமுமகிறுகிறென்றசுழன்றது அஷ்டதிக்கிவிருக்கிறயானைக
ளும் தலையைத்தொடக்கப் போட்டதுகூட தேவகூட்டம் நடுககத்தை
யடைந்தது யமனும்ஒளித்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிரச்
சியடைந்தது. எ-று

அப்படியமகிடச்சீறு மளவினினிகும்பனென்போன்
செப்பிமுழுதுகோபம் பொறுப்போசிறியயன்றே
முப்புடைபிளநீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனததுளாரைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வேனெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகி ஞான் கோபிக்குமானில் நிகும்பாரு
யென்கிற படைத்தலைவனவாருமையாரசனே உமமுடையகோபத்
தை அறமமாகியவர்களோ பொறுப்பாகன் என்றுசொல்லித் தென்னி
ளநீர் ஓதத்தனத்தையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்
போரைக கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று
பாததில் புறப்பட்ட பெப்போனான். எ-று

குடதிசைக்கடலைசேறித் குணதிசைக்கடல்சென்றான்
நெடியதேர்கரிமசேனை பெழுந்தனனிகுமபனென்போன்
வடகிரிதனக்குக்குடப மாமுனியைக்குநேரே
இடைபெயருகரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

(இ-ள்) மேற்குச்சமுத்திரத்தின் மேற்கோபித்துக் கிழகருக்கடல்ச
ண்டைசெய்யப் புறப்பட்ட துபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளு
குதிரைகளும் காலாண்களும் புறப்பட்டதுகள் 'நிகும்பாருணவன்
மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியிருக்கின்ற பெரியமாமலைக்கு மத்தியிலே
நிறைந்த ஒருபெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போ
னான். எ-று

அழகுசாயாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்

எழுந்தவனுமாகத் தோர் தூகதமாயிரம்புண்டவிரதமேறி, வழிந்த கசிமதக்கடலை யெழுந்ததுகளுடக்கவுமை வனததிற்சென்றான், கொழுந்துவிசிகளையணையாவரவுகண்பெல்கோடி குன்றம்விசித்தழைத்த மத்தத்தக்கணங்குறோக்கணத்தும் பொருதெதிரோ தமிசுதாரன்மே-

(இ-ள்) இங்கப்பிரகாரம் கிதும்பாசான் பச்சைக்குதினா ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறு அணுக்கள் முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவறச்செய்ய பாவதிதவஞ்செய்யும் வனததிறகுப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரியும் கெருப்பொத்த அகாப்படைகள் அநேகாலைகள் விட்டெறிப இவாகள்வருகிறதுகண்டு அம்மணித்திலிருக்கிற தாக்கணங்குறோக்கணங்கு எனனுமிருவரும் ஆபுசபாணிகளாகப்போய எதிரேதெய்தார்கள்-எ-று

சண்டனுருக்கிரன்சே மன் கபாலிகர்ச்சங்கரன் கோதண்டன் வீத, செண்டரியசித்திராந் நதனென்னும்வயிரவாகளிருநால்வோரு, மண்டமுக்குடையாகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்டவரிகளபோலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுத் தேருமன்றிச சேனையெல்லாம் கணத்திறச்சாய்தார்.

(இ-ள்) சண்டன்ருத்திரன்சோமன் கபாலினக்குத்தானே ஒத்தசங்கரன் கோதண்டன் வீதன் சித்திராந்தன் இவ்வெட்டுயிரவாகளுட அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிவகன்போலகநர்ச்சித்திரிதும்பாசானும் அவஞ்சாரதியுத்தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம் கொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். கக

அட்டவயிரவார்படையா லணங்குளாற்றனது படையழிதனோக்கி, வட்டெடுக்கேர் முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணிலவா னிரகோததான், விட்டனைகளையிலக்கித் தேரோட்டுஞ்சாரதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகாண்களைப்பிடிக்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமரதி.

(இ-ள்) எட்டவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து கிதும்பாசான் வட்டமாகிய செடியதேனைவிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகண்களில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தபாணங்களைவிலக்கித்தேர்நடத்துகிறசாரதியைக்கொன்று அப்புதெடுத்தகோணயறத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக் கொன்றான் தாக்கணங்கு-எ-று

ஒடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல, வாடினவெங்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருத்துகின்ற வலகைபோலச்-சூடினர்சன்வயிரவரும் தாக்கணங்கு றோக்கணங்குந் தும்பைவாகை, வீடினர்க ளவுனரென மகிட்டுகற் குரைத்தனப்போயவிரைந்துதாத்.

(இ-ள்.) வயிர்வர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறு பட்டிசைகிறதிறபேரூமசுராயிர்போல் இரத்தநதியானது ஓடியது திறமம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தட்டுகிறபேய்போல்கவந்தங்கள் கூத் தாடியதுகளவயிர்வர்களுக்காகியவர்கள் தும்பைவானகமாலே குழக்கொ ண்டார்கள் அகராகளிற் துபோனார்களென்ற மகிதாசுரனுக்குத் தாங்கள் சேகரித்திடுபோய்ச்சொன்னார்கள்—எ-று. (யசு)

கேட்டளவினபகிடமுகன் கயிடவன் தன் முகநோக்கித் திளத்த லானோர், காட்டிலுழைசிறுபெயுள் சணவாளுநமபெரும்படைபைக் கழி கதுவென்றால், காட்டநுக்கலயனரியும்கை திணிமேறறிதைகொடுக்க நா ணுவாரொன், திட்டினகைபுரிந்தெழுநா ணேறினனாயிரங்கிரி பூராத மீதில்.

(இ-ள்.) மகிதாசுரன் இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட அளவில் தன்னரு கிலிருநருங்கயிட வன் முகத்தைப்பாத்ததுசெல்லவா ன ஒருகாட்டிற்சுஞ் சரிகதின்றசிரிப்பேயகனும்சணவாகனும்நம்முடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றதுகளுள்ளால்சிவன்பிரமாவிய்ஷ்ணுமுதலானவர் ன் சொன்ன படியேதப்பார்களாவென்று அநிகமகியநகைகொண்டு எழுந்திருந்து வயிரம்யானைகளைக்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று. (யசு)

அறசேடியாசிரியவிருத்தம்.

பகிற்றொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்கார்தநீலன்
முதுகான்குருதியண்ட வீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன் திகுசண்ணன் புனைக்கண்ணன்மாவியென் றம்
துகுகொளாநிரண்டுபேருந் தோகளைத்தாண்டிச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மகிதாசுரன்தேரிலேறினவுடனே பகிற்றொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவராகியகார்த்தன்-நீலன்-முதுகான்-குருதி-அண்டன் - நீசன்-சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடவன்-திக்கண்ணன் - புனைக்கண் ணன்-மாவியென்று-துகிகப்பட்டபன்னிருவரும்தங்கள் தங்கள் இரத் த்களைநடத்திக்கொண்டுபோனார்—எ-று. (யரு)

சரிமுகத்தவநிலாத கவசாகன்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேறிப் பனைமுகத்தவர்கள்பற்றி
சரிமுகத்தவுணர்சீறி வெழுமபுலிமுகத்துக்களவ
சரிமுகத்தவுணாவெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்மே

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-நிலாகவசர்கள் காலகேயர் கள்-குகிரைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமாட்டிமுடித்தையுடைய வாகளகெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத் தையுடையவர்கள் சிவகமுகத்தையுடையவர்களாகிய அகராகடிய வயிர ம்வெள்ளம்நடந்துகள்—எ-று. (யசு)

மாய்பரியதனிந்தாதி பரிசுளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிந்தாதி கடும்பரிக்கொடுத்தோசெல்லப்
பேய்கருங்கொடி கண்டப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட்
வேயகளப்பதைகளார்ப்பக்குறுகிலென்னைகதைகானிங்

(இ-ள்.) இப்படி ஆயிரம்பெள்ளைக்காலர்கள் புறப்பட்டவுடனே ஐந்து தூறுவெள்ளங்களுக்கும் இருதூற்றைம்பதுவெள்ளம்யானையும் தூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளம் தேருகூடக்கப்பெய்களும்கூட்டுக்கூட்டமும்விருந்தகம்படுமென்றுகனித்துக்கூத்தாடவெள்ளைக்கொழிகளாடப்பள்ளாறுகுழிப்பேரிகைமுதலானதுகளமுழங்குகிடாகூன்அம்மனிருக்கிறகூல்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (10)

அடலவன்வாக்கண்டஞ்சியடைந்துமைக்கப்பெய்மென்
மடருதுமுனிவாகுறவுமையவள்பயங்கமாத்து
விடலுடனருகுநின்றவிந்தையைவிரும்பினோக்கி
கடககொண்டபிவாயென்றான்விடைகொடுபெயர்ந்தாள்கன்னி

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியமகிடாகூன்வருகிறகைப்பார்த்ததுபயப்பட்டுஐடிவந்துபாவதிக்குஅயமென்றுமுனிவர்கள்முறைபிடுசொல்லஅம்மனைவன்அவர்களுடையபயங்களைத்தீர்த்துத் தன்மீடத்திவீசின்றபெருமைபொருந்தியதுக்கையைப்பார்த்துஉன்னுடையகத்தியினுலேஅந்தஅசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்லஉத்தரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள்தூர்க்கை—எ-று. (11)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்லவருணையகிமுன்செல்லக்
கன்னிதூத்துமின்செல்லசுத்தரிணைகள்செல்ல
ஞானிமேல்வகொசெல்லநான்முதிமுதலாமாதர்
தாளிமேற்செல்லத்தங்கள்விடையின்மேற்றாசினிசன்றார்.

(இ-ள்.) தூர்க்கையானவன்ஆளிவாகுத்திலேநிக்கொண்டுபோகஅருணாயகியென்பவன்முன்னேபோகவும்கன்னிதூத்துமிளங்கிறஇருவரும்பின்னேபோகவும்பார்வதியினதுகண்ணாரும்சுவனவாகுத்தில்வயிராம்போகவும்அபிராமிமுதலாகியமாதாமுவுரும்தங்கள்தங்கள்வாகுணங்களைநிக்கொண்டுதுசிப்படையாகத்துகளெழும்பிப்போனார்—எ-று. (12)

சென்றிதோமாத்நிற்குன்றிற்சிலைகளிற்சென்றியிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப்பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத்தலைவரும்மகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்த்துஎன்னிபடைவெளர்தாதகிக்கொன்றார்.

(இ-ள்.) இப்படிதூர்க்கைசேனைகள்போனவுடனேஉலக்கையினுளும்மலைகளாலும்விழுதலாகியஆயுதங்களாலும்கைகளினாலும்கோபத்துடனேபோர்செய்கிறமகிடாருளுடையராதிகேனைவையொருகொடிப்பொழுதிலேகொன்றுவிட்டார்கள்மகிடாருளும்அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும்மலைபோலஎதிர்த்துதூர்க்கையின்சேனைகளைபெல்லாந்ததிக்கொன்றுகொன்றார்கள்—எ-று. (13)

தூத்துமிமுதலாகவநிடைந்தனர்ஞவியான
சுத்தரிவாகியாறுமுகத்தகடிவிரிக்கையா
ளிககிரியமறைபாளென்னுமெழுநருமறைத்தார்ஞானி
புத்திரபிரகடத்தார்தன்னிமுகத்தாள்தாமையெய்யென்றான்.

(இ-ள்.) அகரணதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துமி-நாளிமதங்கி-சண்டி-என் கிறகான் ருசத்திகளும் தோற்றாநள்-ருவி-கீலகண்டி-வாசி-சண்முகி-திக்கிரக்கையாள்-இத்திரையனையாளென்றித எழுமாதரும் புத்தஞ்செய்யமாட்டாமற்காட்டி லோனித்தார்கள் கவரணவாகதை தையுடையவியைவர்களும் தோற்றாநள் அர்க்கையானவர்களும் தளர்த்து உமாதேவியேயென்று தியானித்தார்கள்—எ-று.

உறுதுணையுமையெய்யென்னும் பொழுதில் யோகினிகள் வானிலுறபத்தாநாலுகோடி யநித்தெழுந்தழிவின்மாரி இறுதியாயருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகையாலே குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருக்கொதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) அர்க்கையானவன் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்தாநாலுகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து கெடுப்பும் மையையும் இடிமழையையும் செரிந்தபடியினாலே மகிடாகாணுடைய சேனைகளென்றதுபோனதுகள் அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள்கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்—எ-று.

(22)

கலிவிருத்தம்.

அருகிகள் தனைச் சென்றனளாரணி
மருவுகார்தனை மாய்த்தனளவாரணி
காணவென்றள வேலுடைக்காரணி
நகருருயி ருண்டனளாரணி.

(இ-ள்.) அப்படியிடிமகிடாகாணுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவன் அருகிகளென்பவனைக்கொன்றான் வாரணியென்பவன் கார்தனை என்பவனைக்கொன்றான் சண்முகியென்பவன் காரனை என்றும் அகரணைக்கொன்றான் நாரணிநகரென்றும் அகரணைக்கொன்றான்—எ-று.

(23)

சூலவாரணி தொலைத்தனம் மிண்டனைக்
கோலமாருகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலலுணி மதுவையழிதகன
னீலஞ்ஞயி ரித்திரைக்கிணுள்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவன் மிண்டனென்பவனையும் வாரகிச் சண்டனென்பவனையும் கீலகண்டிமதுவென்னுமகாரினையும் இரதிரை கீலனென்பவனையும் கொன்றார்கள்—எ-று.

(24)

அந்தயிக்கொடி சோணிதலுணை
தந்துயிக்கும் படிக்கரைசாட்டினார்
நந்துயிக்க நிகர்க்கருணை
வந்துயிக்கெரிச் சண்ணனைவாட்டினார்.

(இ-ள்.) அந்துயிக்கொடியை யுடையவன் சோணிதலுணென்பவனை ததலையறும்படி தண்டாயுத்தாலடித்தான் சக்கரத்தை கையிலேதரித்த அருணாசலையென்கிறதத்தி அத்தினிக்கண்ணனைக்கொன்றான்—எ-று.

கயிடவன்புலகக் கண்ணைருவருஞ்
செயிரின்மாரூர் சித்திரைச்சந்தரி

கெயிடுமிகக கிணமிடுகெவி நண்

யயி உவன்முநக கண்டெனாவந்தளன்.

(இ-ள்.) கந்தரியென்கிமசத்தி யிடவனையமுநகக்கண்ணையுந் யு
ந்ததனிலே கொன்றான். நெய் அப்பொழிநிற நிணமுள்ளபொருங்கிய
வெவாயுததையேநதிய தூகனையானவளமகிடாகாரணககண்டு னதிராத
வந்தான்—எ-று. (உ௯)

கெங்கடாமுகன் மேலுலுமாதர்க

டககளாயுதன் கொண்டுதித்தனர்

கிவகலுத்தி யவனென்றசென்முனைச்

சுவகையுதினன் மேருசலிககவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்தியருமைகடாமுகத்தையுடைய அகரன்
யுந்ததனுக்குளேிட்ட அளவிலசத்தமாரகாருந் தருகளாயுதகள்ளினுலே
அவன்விட்டஆயுதகளைவிலககினாக்கான் அவன் மேலேயில சிங்ககாகனத்தி
லேறிவந்து தூக்கனையானவளவனுக்கெதிரேபோயதன் கையிலிருக்கிற
சுவகத்தையுடையமேரு அகையுடையபடிவாயிலவைத்து னதிரான்—எ-று. ()

செருவிலங்கவன் சுவகொலியெய்திட

ஒருவரினையி யவுணருமகதினா

பெருவாங்குகிற பெற்றசுவகனை

இருவருஞ்சொரிந் தாராமழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லவன்பொருங்கியசிங்கவானத்தையுடைய தூக்கநக சுவ
கத்தொலிசெய்ய அசுவகனொருவராவது இல்லாமல்மயக்கத்தையுடைய
நதார்கள் அருமையாகியவரத்தினுலே பெற்றுக்கொண்டமாரணங்களை யிர
ண்டுபெருமமழைபோலசசொரிந்தான்—எ-று. (உ௯)

எந்தவெந்தக் கணையிலேயினும

அத்தவந்தக் கணையாலுதத்தனன்

வினைமீண்டிரு கெமபினறையுட்கணை

சிந்தினான்வன் சென்னியமுநகவே.

(இ-ள்.) எந்தெந்தப் பாணங்களை தூக்கனையானவன் விட்டாலுந் அ
துகளை அகத்தப்பாணங்களினுலேமகிடாகாரன் அமுததுததாளினுள் அ
தன்பிறகு இன்னும் அத்ததசத்திரபாணங்களை அவனுடைபசிரசில அமு
தும்படியாகவிட்டான்—எ-று. (உ௯)

கெம்புசெயுபுனல் வெள்ளமுறக்கிய

செம்புபோலச சுவகிடுங்கணை

யம்புபோல ருககினுமாய்க்கவன்

கொம்புபோல விளங்குகனகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருகினசெம்புபோல் சிதறிவிழ்ந்
ட்ட அத்ததசத்திரபாணங்கள் அம்பாககிருந்தாலும அகாந்தலையிலே ரு
கைத்திருந்தகொம்பிரண்டுபோல்தலையி லவைத்து அமுத்தலையினந்துசெ
ன்றினதுகள்—எ-று. (உ௯)

வெற்றிக்கொண்டவன் விடலைநூறித்தன
ஹறவமபிற் சிலைநுதனபோதினான்
கொற்றவனபின் குலனகள்விந்ததவ
வெற்றிநீருகண் ணழவினிமித்தததே.

(இ-ள்.) செயற்கொண்டவன் கியதூக்கைகையினிருந்தவில்
கமுறித்தான் அந்தவில்லினுலே அகரனுடையகெற்றியிலே
தான் அநேக உபலமபொருதிய அம்புகளை விட்டவனாகி அந்தபி
ன் கெற்றியிலேகொடியினுடையகண்ணகியின்போலசமூககென்று
கியது—எ-று. (௧௧)

சாபவெஞ்சலை போகத்தரிப்பனோ
கோபமிஞ்சிக கொடுத்தெழு கூற்றகதிற்
நீபமெனை த திகிரி யொன்றெவியே
பாபகாரி தலைவியுபபண் ணினானா.

(இ-ள்.) தூக்கையானவள்வில்கொடுத்தும்பொறுக்காமல் அதி
ககோபவகொண்டு கொடுத்தெழும்பாகி ஹறவமபோல பிராசுபகின்
றநூருககரையுத்ததைவிட்டுப்பாவிபாகி மகிடாகா னுடையதலைய உபப
முசெய்தான்—எ-று. (௧௨)

கன்னியாழி வெரிடக்கடாமுகம்
சின்னபின்னக ளாயுஞ்சிதைந்தினன்
முன்னைமாதவத் துண்டையிள மும்மதம்
துன்னுமால்தரி யாவெதிர்ந்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) தூக்கையானவன்சக்கராயுத்ததைவிட்டெரிய பகிடாகா
ன் தேகஞ்சின் னபின்னமகியுஞ்சாகாதவனாகி பூ நவகாலத்திலேசெய
ததபோபலத்தினுலேமுமமதவகளைப்பொழியாநில நபெரியயானையுருவ
வகொண்டிள திராகவகெடிகா தான்—எ-று. (௧௩)

ஆளியேயுடென் றங்கல னுச்சியின்
முனைவாரி நுகாததுமெய்ய பிடுன
மீளவுகதை கொண்டெடநாவினான்
குளிராயகி கூர்மைவேலேவினான்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவவகொண்டெதிர்க்க அளவில் தூக்
கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மு
னையைக்கையினுலேஅன்றாதுதோண்டி யெடுத்தததின் றதுஅதனா ன
யுஞ்சாகாமற் கையினுலேதிருப்பியுற் தண்டாயுதவகொண்டெதிர்ந்தான்
பேயகளுக்கதிகாரியாயிருக்கின்ற தூக்கைகொஹம்பொருதிய வேலையு
ததைவிட்டான்—எ-று. (௧௪)

விடந்ததும்பிய வேல்படவேஞ்சுமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமிந்தனை
ண்டந்ததும்பிக ளாயிரமாயிர
குடைந்ததும் பிரபமெனக்குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தகைக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலையுதம் பாய்ந்த
புடனேயுத்தததின் றயானைமுகன் துதைச்சுக்கமட்டாமல் இறந்
துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வன்ருடையவுள்ளேயென்று மீளவ

மத்தியேயோடுகூடியஅதிகமம்போல்—எ-று.

(௩௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமநாயெதிர்ப்
போந்துவன்கதை கொண்டபுடைத்தனன்
சோந்துவன்கதை யுமமவன்சென்னியு
நார்த்தன்கொண்டறுத்தனனாணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்தஇறந்துபோனவுடனேகுதிராமுகஅகி
தியெதிரேவந்துதண்டாயுத்ததினா?லஅடித்தான் அடித்ததண்டாயு
தத்தையும்அந்தஅசுரனுடையதலையையும்கத்தியினாலேஅறுத்துத்தன்
னினுனதூர்க்கையும்—எ-று.

(௩௬)

அங்கதன்பி னழகுறுவாயினன்
கவகையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கையாசனனாயினன் பங்கய
மங்கையாக னாயினன்மாயையாய்.

(இ-ள்.) அதன்பின்புஅசுரன்நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான்அ
தன்பின்புசுலப்பிரணயருபங்கொண்டும்அதகாரமாகியும்தாமரைப் புஷ்
பத்திரிசூக்கிறபிரம்மவாயு இலட்சுமிபுருஷராகியவிஷ்ணுவாகியும் எ
திர்ந்தான்மாயையினாலே—எ-று.

(௩௭)

ஈதுகண்டவ னென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
தோதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்மதே.

(இ-ள்.) அப்படிஅசுரன் பலபுருபங்கொண்டவுடனே பார்த்து
மாயையினாலேறுன்பப்படுத்திஹுன்னவபுரயஞ் செய்லாலும்சாகி
மதில்லஇதற்கென்னசெய்வேனென்றுதூர்க்கையானவன் பார்வதிதே
வியினுடையஇரண்டோரத்தையும்மனகிலேதியானித்தான் அப்படிதி
யானித்தவுடனேஆராயத்தினின்றும் அசுரரினருவாகியஞ் சொல்லிய
து—எ-று.

(௩௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
மாயபோதி லவன்றித்தள்ளியே
தாயதானின் மிதிக்கற்றோலைத்திடுந்
தியமாயையெனச்சொலத் தேறினான்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமானமாயவேடங்களால்லாமல்கபாலமான
ருமைமுருகுபங்கொண்டபோதுவன்தலையையறுத்துகடுமேகன்னி உ
ணனுடையபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் திரைபெருந்திய மா
யைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத் தூர்க்கையம்மன் தேறினான்—எ-று

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைத்துபின்
வெட்டிவைத்தவைச் சூலத்தினிக்குறான்
துட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டான்
வெட்டிவிழ்த்தி வடியின்மிதித்தனன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டவோ வெடுமைபொருந்
திய அவருடைய சூலத்தினாலேசூத்திக்கொன்றான் பின்பு அந்தத்த
வட்டன் மழையுருமைக்கடாமுகத்தை யுடையகுதியுயரங்களைப்பி

ரயோகஞ்செய்த அளவில் அதுகணிலெக்கி வானாயுத்தால் தலையை
வெட்டித்தள்ளிக் காலினாலேயிதித்துக்கொள்ளுள் தூக்காதேவி—எ-று

ஒப்பிலாபத மூன்றுமிதித்திடில்
தப்பிமாயை தவிப்பதுபாரமோ
வட்டத்ததை நினைக்கினுமானவஞ்
செப்புகாயிய மாயையுந்திக்குமே.

(இ-ள்.) தூர்க்கையம்மன்பாததைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தன
ருடைய ஆணவமாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும்
அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி ஊழறி மிதித்தால்
பொய்யாகிய மானவமாதநிர் தவிர்ப்பதுபெரிதோ—எ-று. (௪௧)

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிராமுகன் மெய்க்கதியுற்றனர்
திதிலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிவிற்கமிருத்ததுதோன்றலே.

(இ-ள்.) தேவர்களிடிலும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள்மகிடைக்க
ரனும் அம்மன்னையினிலிறந்ததினாலே மெயம்மையானமோட்சத்தைசு
சேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமுமில்லாத அவனை துசிவப்பாகிய கண்டத்தி
டே ஒருபடிசலிக்கமிருத்தது—எ-று. (௪௨)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்காரகவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமகன்
கண்டமட்டி லிருத்தகடவுளைத்
கண்டமட்டி செடுத்தனளகன்னியே

(இ-ள்.) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாகாணுடையமுத்தைவெ
க்காகவைத்துத் தூர்க்காதேவி அறுக்கஅத்தக்கமுத்தி லிருத்தமுகலின்
தத்தை கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள்—எ-று. (௪௩)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதம்
கண்டுபோற்றிக் கடவுளையியந்தனர்
வண்டுவார்முழல் வாகனினள்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டலனுக்கையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படிகளின்கதையைடுத்துக்கொண்டுபோய்
உமாதேவியின் துபாகங்களைத்தொழுதுகடந்தகாரிய மெல்லாம்சொலவி
ச்சுவாயியைக்கொடுத்தாள வண்டுசெனமுழ்த்திருக்கின்ற கூந்தலையுட
யவார்வதியம்மன் கையினாலேவாங்கினாளதேவர்களுக்கெல்லாம்நாதா
கலிருக்கின்றகவாயியும் அம்மன்னைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினு
லே சையைவிடாமற கெட்டியாகஇருந்தாள்—எ-று. (௪௪)

தாயுறந்து கண்டுமகிழ்ந்திறை
ஏயவென்காம பற்றியத்தென
வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக்
காயிரங்கன் னனித்தவன்கடவுவான்.

(இ-ள்.) பார்வதியாவை அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சி
யுடையதுசுவாயியின் உடன்கையைவிடாமலிருத்தது—எ-று. (௪௫)

முகேந்திரேசுவரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமாராவர்
வாயுவகாசுஸுலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச் சொல்லாததொ
டங்கிலா—எ-று. (சுரு)

அமசேடியாசிரியனிருத்தம்.

முன்னகத்தியனமுதலாமுனிவர்களை மபதின்மர்வாமுனிபாற்செ
யுன்னவனறன்னமதிப்பாலவாதிப்பாபிநுந்திடவுமவனேகேசி
பெயர்நனைபதவமுனிவாவெருண்டுரைப்பவெமையிழந்தபுன்ன
யாலே, இன்னாரியகருங்கடாவா யினிப்பிறக்கக்கடாவா யென்றுணைச்
சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்சியர்முதலான ஐம்பதுவிதக் கூ
டவாமுனியெனவருளைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்தவா
முனியானவா தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபா
ரஞ்செய்யாநிற்குதார் அப்போது-அவரைப்பார்த்து பொன்போலு
அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிகளையும்கோபித்து எங்களுகூ
அமரியாதை செய்வதடியினாலேயாவா னும குறைவுசொல்லப்பட்டாரி
யவருமைக்கடாவா கப்பிறப்பாபென னறுஅவர்களைவருத்தாபித்தார்கள்.)

அந்தளமைப்பதின்மருமன் னுனாதமொழிக் கொடுமைவைக்கண்
டச்சுமாயியிருந்தவனுமொழுதுபணந்தென துபிழைப்பொறுத்தருள வி
சென்றானந்தப் பெருந்தவான்புட னுரைப்பாரமகிடமுகத்தவண்ணென
பிறந்ததுபின்னர், திருந்தவாநிடமவெனவுத்தவம்புரியு முமைகணத்தி
ந்தீர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரியதவத்தினையுடைய ஐந்து முனிவர்களும் அன்றுசொ
ல்லியசபத்தின் குருததைக்கேட்டு, உபாதிப்பெருமைபொருந்த
உஞ்செய்த வாமுனியும் எழுந்த வந்தனஞ்சொது முனிவர்களே தெ
ரியாமல்நான்செய்தபிழையைபொறுத்துக்கொள்ளுங்கென்றார் அது
முனிவர்கள் நீ எருமைமுகம்பெரு சிய அகரணுஜாசாளுகா
ததில் கவாமியினது இடப்பாகத்தைப் பெறுப்படி தவஞ்செய்துகொ
ண்டிருக்கிற அம்மனுனவன் உமமுடையசபத்தை நொடிப்பொழுதில
தீர்ப்பாளென்றுசொன்னார்கள்—எ-று. (சுள)

ஆங்கவார்சொற்படியிலவ னசார்பெருங்குலத்திலுதித் தாசனாகி,
போங்கியபெரியகிடெனளக்கொடுக்கோணகாபுரித்தலுமொருநான்வே
ட்டைத், திக்குதெரியவனத்திலடைந்தழற்பசியாலிளைத்தோடித்திரிந்தா
னாக, நெகரியவருச்சீனசெயமன்னதனென் றொருமுனிகளென்ப
ட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வாமுனிவசார்குலத்
த்திற்பிறந்துஇராஜாக்கிமகிடந்தா னென்கிறபெயரையடைத்துக்கொடு
க்காலாகசெய்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநான்வேட்டையாடுப்படி
யாகவந்ததிலவந்து மிருத்தபசியினாலே இனாயொன்றும்அகப்படாமல்
ஒடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீருத்தமகரியதவகொய்
ன்றமன்னதரீதி யன்கிறவன் எதிர்ப்பான்—எ-று. (சுஅ)

மன்னதனமவ்வீனயிவன்காத்தி லிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்துபோனான், பின்னதனாலுன்மிடற்றிற்சிவனுருவமிந்ததந்தப்பெருமையானே, யுன்னதமாயினன்சிவனுமுறுததறித்தவுடனுமிறைபருவமென்றே, வன்னதனாலினையடைந்தததுவுருவதீர்த்தமாடினென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்டஅந்தமன்னதனென்கிறரிஷியைக் கையிலிழுத்து மீதுலங்கத்தேடேஇந்தமகிடாருரன்னஎடுத்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனான். பின்பு அவனைகண்டத்திற்சிக்குக்கொண்டி பழகலிவகமிருந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்தஇலீங்கமிருந்தகண்டத்தையுடைய என்னும் சிவசொருபமன்றே அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவமசம்பவித்ததுரீரவதீர்த்ததகளாடினாலஅந்தபாவமபோகுமென்றாகளையர்

அன்புமுனியுனாதளவிலொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரியதீர்த்தமொனபதுமவாயிட தலலருமவை வருமாரியற்று மெனவுமையுமீந் னை, தன்பதம முகநோக்கி யுனதுகைவாளெரிந்துகக்கைதருவாயென்றான், வன்பணிலமெயிததாளுந தொழுதுகைவாணிலத்தெறிந்துவாங்கும் போதில்.

(இ-ள்) மிகவுய்ப்பத்தியையுடையகளையமர்இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன அளவில் பாவந்தீர ஆமிதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமுந்தீவ்விடத்தின் வருமபடிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவாரத்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுபாராவதியும் தூக்கையினதுமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியைபிளந்துகைவரும்படிசெய்யென்று சொல்ல நாயகங்கையிராதித்த தூக்கையும்வணங்கிவாளாயுத்தாஸ்பூமியிலேவிசியெடுத்தபோது-எ-று.

(இய)

நவநகியுமபிறவுளநன்னதிகருமச சொகந்தீரநல்லதான

சுவையதிகமுதவுபலதனகனாமன கெழுந்தவந்தசசனையினுடே

பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந்தாள் கரத்தைப்பற்றிநீங்காச் [தி]

சிவவடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழுகது களாயில்வந்தாடேவர்போற்

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களுமற்றுமுள்ளதிகளும் விடாயாறும் படிஉதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்தடாகம்உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்குற்றம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லீங்கமுமரீங்கியது அப்போதுதேவர்களபோற்றும்படி மன்னதசந்தேகித்துஅம்மன்களாயில்வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று.

(இக)

அருவருவாமொருசிவனையதன்னைமேற்புறத்திருத்தியருச்சித்தானம் இருவினையுந்தவித்ப்பானுக்கென்பாவநீர்த்தானென்றியற்பேரிட்டாள் தீருமருவும்பெருஞ்சனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்தீரிப்பேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானத்தொழக்களக்கோயில் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும்உருவமாகியும்விளங்குகின்றஐப்பற்றசிவனை அந்தநதிக்களையிலேஎழுந்தருளச்செய்துஅச்சனைசெய்தாள்மும்முனை

யால்விதிக்கின்ற இரண்டாயிரத்தைக் குறைந்தவாறு கரு எண்பாலுந்தீர்த் தானென்றுபேசுத்தரித்த அழகுபொருத்திய அத்தச்சுக்குத் தட்டி தீர்த்தெழுந்துபெயரிட்டாள் நிறம்பொருத்தியமணியொத்தவரை அரு ணுதலுத்தில்லமுத்தளியிருக்கின்றபரமசிவனைவணங்கும்படியாகபொன் னாகியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (இஉ)

முருகுமலராயன்மடத்திற்படிந்துவெண்ணீரணிந்துசெங்ககழுமியிற் றுப்பி, யருகுவருங்கோதமன்சொற்படிதொழுதுட்புகுத்துகணனா மு னைக்கண்ணம், ஹருகிரிலமுறவிழுத்துபணிகதெழுத்துபரவசமாயப்பா டியாடி, பருகியுவந்தமுதயர்த்த வலமபுரித்து தனதுகுதையுரைத்துப் போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருத்தியதாமரைமலரிலிருக்கிறபிரமாவின்னடைய தீர்த்தத்தில்முழுகிவிழுகிறதரித்துச்சிவந்தகைகளைச்சுரசில்லைதகைகும் பிட்டுத்தண்ணருகேவருகிறகௌதமர்சொன்னபிரகாரம் உள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சிபொருத்தமலர்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவசமாகிப்பாடி யாடிஉருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணிபெருகிப்பெருமுகசெ றித்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைச்சொல்லிவணங்கினாள்-எ-று கார்த்திகைத்திங்குளிறிறுநாளாக மற்றின்படிநடத்திக்கனக்கண்ணினை தோத்திரம்பண்ணுதலுமொருகடர்மலைமேலெழுந்தச்சுடரினாடே [த வததரியபலகோடியிரவியெனவொருசேதி யெழுத்துமின்னே வாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடனே மறைத்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாசத்தில் ஆகம்பிரகாரத்திருநாள்செய்துநெ ருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலேநுபிரகா சமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி ரூபியப்பிரகாசமாயசு வாமியெழுத்துபெண்ணேனுத்தமலையவலமாகநடந்துவாவெனதுசொ ள்லிமறைந்துவிட்டாள்-எ-று. (இச)

நாரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப் படிவலமாகநடத்தியென்றான் வாரியெனமறைபுகழ்க் காரிகையுநடந்தன்மலர்க்கைகூப்பி பேரிகையுக்காள்முஞ் சல்லரியும்மல்லரியும்பெரியவாணி ஹாயமுகத்துத்துயியுமத்தளமுங் குடமுழுவதுவைத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகலிகையாகியபெண்ணைக்கல்லாகியகௌதமரிஷியும்அம் மைஅப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேத கோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில்பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி முது சுதாத்துமி மத்தளம் குடமுதிர முதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும்பா ள்விதிநூர்வகையுங்கூப்பிக்கொண்டிருந்தாள்-எ-று. (இசி)

அரம்பையுருப்பசிமுதலாமகபநிராட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக் குற்றம்பெனநெருக்குமுலை வரையரங்கையர்மலரின்குப்பைகொட் டதம்புகளீர்த்தையிழைப்புகளையகையரிசுட்டுங்கவரியாட்டிட் டிநூல்புகுகுகுகுபுரியு மரவயிறும்களியின்க்க மெடுத்துட்ட.

(இ-ள்) இதைப் பச்சாக்காரம்பார்வதிலும் வரும்போது இரம்பைப் பச்சா
முதலுயியதெய்கலோகத்துப்பெண்ணை நாட்டியமாடதென்னை
பையியொத்த தனத்தை யுடையமலையாமகளிர் ஆம்மன்கூந்து வரும்போது
தாபாதம்பூமிபிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்படுபவர்களை குப்பைப்
கொட்டக் கறுப்பஞ்சாறுபோலும் விராத்தையையுடைய கீராமன்னை
சீராமரம எடுத்தவிச இரும்புடையருகுமபடி நகைசெய்கிற
கத்துப்பெண்கள இரத்தில தீபம் கையிலே மிததுக்கொண்டுவர-என்பது

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்

முண்டகமண்டபமயிலும்புலேயிகசயமுறதுவளமுளரிமாண
கண்டகமும்வழிபரஹ்மெழித்தவரிலேகடன்கைகண்ட
அண்டர்குலமடந்தையருநுநிவாகுலகிதையருமருவீப்பூந்தேன்
வண்டலீஞ்சேகமறிமலரினருநதுகன்சொரிந்தவழிகளாக

(திரு-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகியமண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும் இ
ந்திராணியும் வெணசாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிறவழியி
லிருக்கிற பூஞ்சுருளையும் கல்லுகளையும் தள்ளிக்கொண்டேவரப் பூமிதேவி
கைகளை நீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தானாக தேவஸுதிகளும் முன்வந்திரு
டைபஸ்திகளும் புஷ்பத்திலிருக்கிற தேவருயிரினாலே கழிசேற்றை
நீக்கி புஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற பாரகபொழிகளைக்கொட்டி நல்ல
நீராகச் செய-எ-று. (திரு)

கண் பிணை து ஸ்ரீ ருசுரணம்பொருத்தருள்வாயெனவந்தகைகைகூப்ப
மன்றனத்திசையனுதிபழங்கி லையபெரிமுருகமாவனவகிபோற்றி [ள்
தென்விசையுநிருதிபெருநிசையினையுந்தடநதகுடதிசைகருச்சென்ற
சூன்வலிலாப்புமுதா னுமழவிடைமீநிள்காட்சிகொடுத்தப்போனை.

(இ-ள்) கங்கையானவள் ஆம்மாராவதி உன்பாதமிரண்டு பூமியிலே படக்கன்றிப்போயவிட்டது பொருக்கவேண்டாமென்று இரண்பிகைக ளையுஞ்சப்பயமு கியபுக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலைநீர்முகமா க்ததெழுதுதெற்குதிக்கும்நிருதமுலையுந்தாண்டிமேற்குதிக்கிற்போன ன்குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடையசுவாமியுமஇளமைமலகியிரிஷபவாக னதிலிவ எழுந்தருளிவந்துதரிசனங்கொடுத்தாடந்தார்-எ-று. (இ-ள்)

நாற்றிசையுட்போற்றிசையும்புகழ்மணியுண்ணுமலையா நடக்காஸ்போற்றி
நேற்றிசையுட்காற்றிசையுட்கடதுவடிகிசையணுகிவிரும்பியேத்தி [ந
எற்றிசையுமுறைகிசையும்கிழந்துருணகிசையடைந்தாவிளமையெழ்
சேற்றிசையுமணவழலைவலம்புரிந்தசெயல்போலவகெறிந்ததன்மே.

(இ-ள) நாலுதிக்கும்வணங்குதின்றித்தியையுடைய அருணாசேசுவர
ரதநடனபாதத்தைவணங்கிமேற்குதிக்கும் வாயுதிக்குந் தாண்டுவாதி
சையிவ்மறுபடியுந்தொழுதுவந்திலேறுகின்றசானனுடைய திக்கைக்
கடந்துகிழுகருகினைக்குவந்தான் அப்படியுங்கத்தது இமயப்பாதத்திற்
நூழிகலியாணஞ்செய்தபோதுநமர்ச்சிவையவலம்மந்தசுப்போலிருந்த

கவிநிலத்துறை.

பாணும்கம்பன்கள் சங்கொலிநெடியமாப்பணிலத்

நானகம்பலை நாரதர்வினையினரவம்

வானதுந்துமி கம்மலைதொடையெலாமறைத்த

தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவாசிதற.

(இ-ள்) பாணும்கம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்துவந்துகிறதொழியும் விஷ்ணுவானவர்தமதுசங்கத்தை வாயிலவைத்துவந்துகிற சத்தமும்நாரதர் வினையவாசிக்கிறசத்தமும்ஆகாயதுந்துமியினுடைய சததமும் திக்குகெல்லாந் செனிடெடச்செய்ததுகள் தேனிறைந்தபல நுஷங்களைத்தேவர்களசெரிய.-எ-று (கூ0)

இது முதல்முன்றுபாடல்களுக்குளகம்.

கற்றைவாரசடை யினம்பிறைமெநிலாக்கமழப்

பற்றாமணி யிளவெயிள்விரித்திடப்புலியைப்

பெற்றமானிக் கொருபுறமளித்திடப்பிடிதத

வெற்றதாலெனப் புரிபூணுண்மார்பகத்திலகக.

(இ-ள்) கற்றையாகியநீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிடபிறையினதுநெடுமைபொருந்தியசந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிவிருக்கின்றசர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும் உலகமாதாவாகியபாவதிக்குப்பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்தவறுதால்போலபுரியாகியபூணுலானது மார்பிறபிரகாசிக்கவும்.

பிறப்பிலாமதன்மறைசெயலரமளையிடாப்பெரியோ

னிறப்பிலாவிடையிறையினமேலின்கெழுந்தருள

வறத்திடுபகியடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துக்

துறைக்குமண்ணலுமவளுட லிவையிவைசொல்லும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்திஅநேகவேதகங்களாலும் அறியப்படாதவாறுப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத்தாய்வளர்க்கின்றபார்வதிஅந்தச்சுவாமிபாதத்தைத்தொழுதுகணங்களுள் எல்லாவற்றையும்நீக்கியகடவுளானவர் ஆந்தஆமரனோமி சொல்லா-எ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்ப்பொருளெலாம்பிரிந்தோ

மண்ணுதா கிய பீடமுமிலக்கமுமானோ

மெண்ணுமீயென நாமெனவிரண்டிலைமமு

முண்ணலா விய வயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்)வாராயுமையேநீயும்நானும்பெண்ணுமாணுமாகிடலகத்தின்புனேகம்கவாசிகளையேறுவேறுஉண்டாக்கினோம்சமீபமாய் ஆசிடையாரும்லீங்கமானோம்மீயென்றும்நாமென்றும்சேறுபேதமில்லைமாமும்அதற்குள்ளேயிருக்கிறவயிரமும்பொலுஷமுயசச்சேந்திருப்பாம்.கூ1)

அஞ்சம்பாவுநம்பொருட்டிவிட்டியமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாடு எனகொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மன்கையேநமதிடப்புறத்துறைஎனமகிழ்வுற்
றகையாலனைத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டுநம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்த
பிறகதாய் அவ்விடத்திலுளாமடமக்குறையாகக்கொடுப்பதுகபாவனையே
ணனே நம்முடையஇடப்பாகத்திறசேர்ந்திருவென்று சந்தேஷத்தையி
யடைந்துகையினாலே அனைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும உருகி
ஒருதேகமானார்கள் அம்மனுமகவாயியும்-ஐ-று. (௧௪)

அடுத்தசெஞ்சாடையொருபுறமொருபுறமளக
தொடுத்தகொன்றையொருபுறமொருபுறமலாகுவனே
உடித்தருலமோர்புறமொருபுறமலர்குவனே
திடத்திலாகழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ம்) அப்படியிருவரும்உருகிச்சுவாயியினுடையபாதியும் அம்ம
னுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோதுருயக்கத்திள்ளிவந்தசாடையுடைய
ருபக்கம்சுந்தலும்ஒருபக்கம்கொன்றையுமொருபக்கம் புஷ்பமொன்ற
யும்ஒருபக்கமருலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்புஷ்பமும் ஒருபக்கம்வீர
கண்டாமணியும்ஒருபக்கமசிலம்பும்தோன்றியதுகளை-று. (௧௫)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங்
கச்சலாடையொருபுறமொருபுறமவகவினமா
ரச்சரீக்கியவரமுமொன்றையொன்றை
இச்சையாயிவறுறுதல்கண்டிதைஒன்றினரிடையோர்.

(இ-ள்) ஒருபுறம்பச்சைநிறமும்ஒருபுறம்பவளநிறமும்ஒருபுறம்தீர
வினையெனின்தலதனமும்ஒருபுறமஅழகுபொருந்தியமொழும் ஒருபுறம
அபயமுட ஒருபுறமவரமுமாயிவ ஆசையோடு இருவரும்பொறுந்ததுத
பார்த்ததுதேவனுமவனாநகினார்கள்-று. (௧௬)

இந்தமாக்கதைபடித்தவாசெனிகளிற்கேட்டோ
சந்தனாஸமுநியிளேற்றமிக்கடல்கடப்பா
மைந்தகோமுதற்கிளையுடனுலகிலில்லாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

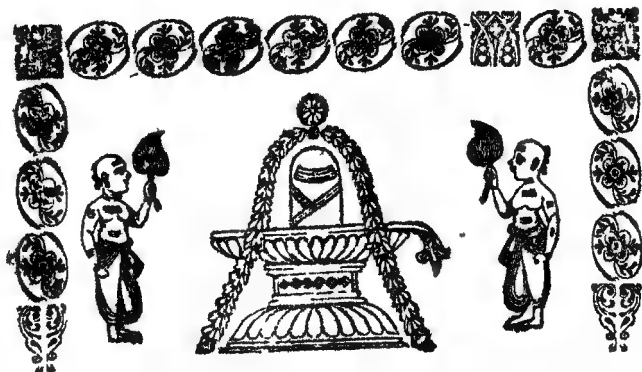
(இ-ள்) இந்தக்கதையைப்படித்தவர்களும் காநிலேகேட்டவர்களும்
சந்தனவிருஷ்டவகன்குழந்தையொதியமலையிலிருக்கிற அகஸ்தியாபேல
தமிழக்கடல்கடப்பார்களானபாக்கியத்தேயிஞ்சுற்றத்தாதோர்ப்
லகத்திலாழ்வார்கள் தங்களைப்பந்தமாக்குழந்தைகொண்டிருக்கிற
பையத்தாளிமோட்சம்பெறுவார்கள்-ஐ-று.

முனிவனையெனப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக
கனகவச்சிராங்ககனுயர்கதிபெறுங்கதையை
வினவினுமுனிவின அலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ஊ) கீழ்க்கண்டவாழ்க்கை யெல்லாம் பார்த்து வண்ணப்பெற்றப
ரமணன்சொன்னசரி கதிறத்தின்முறைஇதுகென்று அக்ருஞ்சொல்ல
அகத்தாழ்க்கண்டவாழ்க்கைமுறைதன்மையென்று பின்புசொல்லி லக்கொ
லகத்தின்மையுன் உயர்வாகியமோட்சம அடைத கதைபைச சொல்லக்
கூடக்கொள்கிறது. (அ. ௨)

ஐந்தாது இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திரு விருத்தம் சா.

உ

சிலமயம்.

ஆருவது.

வச்சிர ஸ்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

— (க) —

கலி-பி.ருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தனவனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழிசைவை யலைத்துகெடுகளா
யாழ்மலனன்னவாக ளன்னாடைமோலே
வாடமிசைதென்றல்புகும் வையையுளராடு.

(இ-ஊ) புஷ்பவிதழ்மணகருமசுந்தனவனத்தின்மத்தியிலேசஞ்சரித்
தகட்டியாகிய தமிழினதாதுரியத்தைஅலைத்துகெடுகளாக ஆடாநின்
றமயின்பேரென்றபெண்களுடையவைபோலவாடைக்காற்றில்சமயபதமா
பததென்சுற்றுவாராநின்றவையையரதுபொருந்தியபாண்டியருளாடு.

வெவ்விருந்தனரிடையின்னெனமருவ்டே
மீர்வெவ்விருந்தனகசெதிருந்தனருளாடு
மீர்வெவ்விருந்தனகசெதிருந்தனருளாடு

வித்திரிசுத்தபரணாயன்சுருக்கம்.

(இ-ம்) வெப்பத்தைச் செய்யும் கண்ணியுடையபெண்களிடையுள் பார்த்துமின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருத்தியதாழைகள்புஷ்பித்தனாக நாமோனபோன்றமாதர்கள் கூத்தலைப்பார்த்து இருளென்றாவினைத்தனது ஸ்லேச்செடிகள் காயிலேபுஷ்பிக்கும்வையைவளம்பொருத்தியநாடு-எ-று

அந்தவளர்நாட்பெரு மானாசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறித்தவளைவி
னிகையன்றுதென்கயிலைநெற்றியிழிபோலே
முத்தியதிரைக்கரிமுகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகியபாண்டியவளநாட்டாருக்கு இராசன் அரகர்த்தாசனாவன்தேவேந்திரன்முடிசெதும்படியாகவளையென்னும் ஆயுதத்தைபயிரியோகித்தவன்குற்றமற்றதன்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண் போல்அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக் கொடியையெழுதிவைத்தவன்-எ-று. (க)

கவி-விருத்தம்.

ஆகமாதி மதனிளமுதிரு
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினான்
பாகநாசியி பத்தியினுன்மொழிப்
பாகநாசியர் பற்றியதோளினான்.

(இ-ள்) தேகத்தினுதியந்தமாகமன்மதன்போலமுள்ளவன் ஆகிசேடனைப்போல் தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன்பாகத்திலேபார்வதிவையுடையசிவன்மேல்பக்தியுடையவன்பாருபோல்மத மாகியசொற்களையுடையஸ்திரீகளைவிருமபாரின்றதோலையுடையவன்-எ-று. (ச)

வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினான்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணீதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும்பூமியிலும்எண்ணம்பொருத்திய இவ்வபர்வத்தினிடத்திலும்தன்சீர்த்தையாரட்டினவன்கவாமிதரிக்கின்றசடைக்காட்டினிடத்திலுபிரகாசிக்கின்றஆத்திமாலையினது வாசனையைத்தன்மனதிலேநினைத்துக்கொண்டபூமியைக்காக்கின்றவன்-எ-று. (ரு)

தங்கனையக னைத்தலைருடிய
வெங்கனையாடித்தலையேத்தினான்
பொங்குநன்றியறிதேதுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்சூலத்துக்குதலைனாகியகந்திரானொசில்தரித்தவன்கநாதரதுபாதங்களைத்தலையிலேவணங்கினவன் மிகுந்தவன்றியைபறித்தருதைப்பாதுகாக்கின்றவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

பத்துவாரியை மீ தழபடர்புரம்

வித்துவாரியைக்கின்றமேன்மைபோ

னத்துவாரியிலவாரியின்மல்கிய

முத்துவாரியைக்கின்றமேன்மைபோ.

(இ-ள்) நீண்டபத்துத்திக்குலம்பரவக்கேத்தியாகியவிகாரைவாரியினைக்கின்றதன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்ற சமுத்திரதகில் குளித்துவாரியந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகள் இறைம்துடிக்காவின்ற முற்றக்கையுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறதவரசன்புகழ்க்கடல்—ஒடுகின்றகலங்கதிரோட்டுதேர்
கடமிசெக்காபவளகொழுகளே—நீடுதிகுனாரீரின்மல்கிறே.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரணதுகேத்தியாகியகடலுக்குள் ஒடுகின்றகப்பலானது சூரியனே -டுகிறதேர்கூடியசெக்காவானமே அக்கடலிற்படாதபவளகொழுகளீண்டளட்டுதிகுனிலுமுள்ள மலரிதாகோ அக்கடலிற்சஞ்சரிகுமரீாமணிதா-எ-று. (அ)

சசசராரமுனகளிப்பெயதவே

நசசராவலகாநுநலதனென்

கச்சரரவுமுறபொலிகாவினன்

வசசிராவகதனென்றெருமன்னவன்.

(இ-ள்) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகியஎதையும்சந்தேஷத்தையுடையவிஷதையுடைய ஆதிசேஷன் தாகியஅலகத்தைதாநனுகின்றபமையுடையவனகச்ச அராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்தகாலையுடையவன்வசசிராவகதபாண்டியனென்றெருவனிருந்தான-று.

படையிற்றேற்றவரசனாப்பல்கிறை

பிடையிற்போட்டனென்கையியப்பேரே

கொடையிற்றேற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை

பிடையிற்போட்டனென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன்புத்தத்திலேதோற்றரசாக்களைச்சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம்தன்கொடைக்குத்தோற்ற மேகத்தையுஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது-எ-று. (ஐ)

நாட்டுமல்வரசன்னொருநாளிலே—வேட்டையாடவிருமபினனாகியே
மூட்டுசேனகரிபரிமொய்ததிட—ஒட்டினுன்பரியுத்தாதிகிலே

(இ-ள்) இப்படியசெய்ததைநாட்டியவச்சிராங்கதபாண்டியனொருநாள் வேட்டையாடும்படியாகமனதிலெண்ணியான குதிரைசேனைகளமுத்குதிரையைநடத்திக்கொண்டிடத்தாதிகிலகடந்தான்-று. (க)

தங்கவாரியிதிவந்தோற்றலு

சங்கவாரியிதிவந்தோற்றலு

திங்களின்குலச் செல்வனன்றஞ்சியே
யெங்குமோடு மிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்றிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிவந்த ருதினை
பின்மிடேறினமாத்நிரத்தில்சந்திரனைக்கண்ட விருட்கூட்டம்போல
திக்கையபுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின-எ-று.

விநுமடபுலியின் குலமேன்மையான்
விநுமடபுலியின் குலவிட்டினான்
னாலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
னாலொன்று கடமைகொன்றானே.

(இ-ள்) பெருமைபெருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திர
குலத்திற்றிறந்த மேன்மையினாலே இந்நுமாப்படைந்த அழகியபுலிகளை
க்கொன்றான் ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆளகியவன் மார்ச்
சுததில நேரிட்டகடமை மிருகங்களைக்கொன்றான்-எ-று. (௨௧)

சேரமானின் தன்னைச்சிதைப்பவன்
சேரமானினைத்தன்னைச் சிதைத்தவன்
வரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
மரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) சேரமானென்னும் பெயரையுடையசேரனது சேனையைச்
செயிதவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்
கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களை
வளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (௨௨)

சோனைபொன்பத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானையின்னிடத் தான்றனிவாகிமேற்
கானரவியைக் கண்டுதொடர்ந்தவன்.

(இ-ள்) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைசெரிகின்றயானை தேர்குதி
ரை ஆள்இவர்கள்பின்னிட்டுப் போகத்தா னொருவனுடிக் குதிரைமேற்
கொண்டவனு கிறுபுனுருபுணையைத்தொடர்ந்தான்-எ-று. (௨௩)

அந்தனையி கன்றருணைசலத்—துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்தியிவாகி யதன்பின்முடுகிளுக்கத்தனுவிவிழுந்தது கண்முன்னே
(இ-ள்) அப்படியரசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுருபுணையானது
ரத்திலே அருணைசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடின அளவில்வேகத்தோ
டுக்குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புனுருபுணைவந்துகண் முன்னேவி
ழுந்தது-எ-று. (௨௪)

பச்சைநாவிப ருகினர்போல்விழுந்—தச்சனுவிதன் னுகம்விடுத்தெழில்
விச்சைவேந்தா துதிக்கவிமானமே—விச்சைமேனிகொண்டேயெழு
ந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகியவிஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் போல் விழுந்துய
யத்தையுடையபுனுருபுணைத்தந்தேகத்தையிட்மீத்தியாதார் முதலா
னவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்மேல்திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொ
ண்டெழுந்தது-எ-று

மேவுகனவு வரசன்னிழுவது
மாவும்விழந்து வடிவதனைத்தான்
தேவியர்க்கெழுந்தாவு நக்கொண்டொரு
பூமிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாய் வறினரரசன் விழக்குகினாயானதுதிடறிவி
யுத்ததன் தேகத்தை விட்டுச் சித்திரகாரருக்கும் எழுதக்கூடாத விவிய
ருபத்தைப் பெற்று ஒருபடிப்பகவீமானம் ஏறிப்பிரகாசித்தது-எ-று.

கைவிலங்களை யான்பரிக்காலின்னீழம்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க வடிவீற்றேம்பினான்
வெவ்விலங்குட னேழல்விழவார்களே

(இ-ள்) யானே போன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குகிணாக்காலினருகி
ல்விழந்து அத்திலுலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணைசலத்தினடியில்
வருத்தினான் மிருகத்தின்பின்வோடினால் யார்தான் விழவார்கள்-எ-று.

பாய்த்தகாவி பரிப்பெயாபேய்ப்பழன்
காழ்த்திசாலி கலாதர்ப்பேர்ப்படைத்
தாய்த்தகண்போ டருவிபகணணராய்
மோய்த்தனைகது மகிட்டுயிழமுதகினார்.

(இ-ள்) பாய்த்துசொல்லாநின்ற குகிணாநாயியென்றிற் பேர்போய்ப்
பழையகாந்திசாலி கலாதரென்கிறபேரையடைத்தவராகிமிஞ்சாதகிணை
ராய் அருவிபோலக்கண்ணிலிருந்துசலம்பர ஒருவர்க்கொருவர் கட்டிய
னைத்துஉச்சிமோந்துசுந்தோஷத்தில்முழுக்கினார்கள்-எ-று. (உய)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்தயநுற்றிமம்
மன்னர்மன்னவன் மறறிதுவந்தவா
மென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினான்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்திலுநின்றபோதுதன்சத்துருக்களுக்
குலத்ததுக்கத்திலும் அகிகமாய்வருந்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவ
னைன்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-று. (உக)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தாகியே
தஞ்சமில்லவன் நன்புடைகுழந்து
யஞ்சுவெஞ்சலன் நங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோமேம்பரநுவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொ
ண்டி தஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்திலவந்துநீயப்பயப்பவாதேயயப்பவா
தேனன்றிகையமர்த்தினார்கள் அப்போதுபாண்டியன்மிகவுஞ்சுந்தோஷ
த்தோடுசொல்லுவான்-எ-று. (உஉ)

நீதியாங்கு கீகோவெத்துயர்
காகிராணபாடில்வருத்துயர்
மோதுமாசேது பேயிழமென்தென்
கேதமோதக் கலாதரேனுதுவான்.

(இ-ள்) நீதிபொருந்திய நீங்கலிருவரும் யார்க்குஞ்சூழிப்படிவநா
துக்கத்திருக்காரணமென்ன அதுபோவதுவந்தவித்ததினலே சொல்லி
ங்களைன்றுகேட்க கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான்-எ-று. (௨௨)

வாய்த்தசாலிமதுவாயின்மன்னனே, ஏய்த்தவிஞ்சையர்யாக்களிலன்
யர், காந்திசாலிகலாதரனென்பெயர், ஆய்த்தணபினராய்வினாபாடினோ

(இ-ள்) நெல்வினையாநின்றமதுரைக்கு அரசனேநாங்கள் ஒப்பற்
த்தியாதரர்கள் இவன்பேர்க்கும்தொல்லின்பேர்கலாதரன்நாகளிரு
மயிருத்தசினேகராயினையாடிக்கொண்டிருந்தோம்-எ-று. (௨௩)

மாவேளும்வசந்தனுமபோலவே, யாவேபிரியாதுறைநாளிலே, சே
வூழ்வினெசென்றுதொடாந்திட, மேருமால்வரைச்சாரலினேமேயினேம்.

(இ-ள்) மன்மதனுமஅவன்சினேகனுகியவசந்தனுமபோல ஒருவர்க்
கொருவர்பிரியாமலவாசனசெய்கிறனையிலேமுன்செய்தனழ்வினவந்
தடையமகாமேருவிச்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. (௨௪)

கலிவிருத்தம் வேற்றுவண்ணம்.

மாச்சரியமிககதாந வா சமுனிவாழ

மாச்சிரம்மேலருகி லத்தமுனிலோனே

நீர்ச்சொரியநெருச நுகி நின்றமாமெல்லாம்

பூச்சொரியுந்தவன மீதினிடையுக்கோம்.

(இ-ள்) கோபயிருத்த தூருவாசரிஷிவாழானின்ற ஆச்சிரமத்தினருகி
லே அந்தரிஷிமனமுருகித்தண்ணீர்ச்சொரியவளர்ந்தவிருட்சக்களெல்லா
புஷ்பங்களைச்சொரிகின்ற கத்தவனத்திற்புகுந்தோம்-எ-று. (௨௫)

புக்கவனத்தின்று புதற்குளையிதிததான்

மிக்கவினையேனுமதின மென்மலாபறித்தென்

அக்கணபுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாளே

ககவொளியிக்கசடை கட்டவிழுவத்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்புகுத்தவனுகிய இநககாந்திசாலி அங்குள்ளிறுபு
ல்குளையிதிததான் மிருகத்தினையையுடைய நானும் அதுகளிலிருக்கிற
மென்மையாகியபுஷ்பங்களைப்பறித்தேன் அந்தட்சணத்திலேதூருவாச
ரிஷிஅறிந்துழிகளாலேநெருப்புக்களைக்கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்
ந்துவிழக்கோபித்தவந்தார்-எ-று. (௨௬)

முத்துமணியாமென முகத்தினிலியர்ப்ப

வித்துமயின்வைத்தனைய மெல்லிதழ்த்துப்ப

வுத்தரியமவிழுவதை யடிக்கடியுயர்த்திச்

சத்திரவமுற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்.

(இ-ள்) முத்துகள்போல் முகத்திலவோவையுண்டாகவும் பலளம்
போன்றமேன்மையாகிபுதுத்தழக்கவும்நழுவிப்போகின்ற வஸ்திரத்
தையடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டி சத்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறித்
கவிவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (௨௭)

செந்தபனர்தங்கதிர் வராதுகிதுகாலு

நந்துமருகாறுமொரு காலுயிருதகண்ணு

பூங்கிளையுகூர்தபுலாநாதுமுடிபெய்தா

திந்திவனங்கொருகையுத்தென்றமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபாதத்திலேவாக்
கூடாது தென்றற்காற்றமவலங்கேளும்ஒருபோதும் இந்தவனதைய
கூடயாதுகள்இஹையுதிராதுவாடாதுசத்தையடையாதுஇந்தவனத்திலு
ஒதுவ்வருகிறதற்குள்ளிதோ-எ-று (உ௯)

அறுசேடியாசிரியவிறுத்தம்.

சேவிலுர்க்கிரியபூசைக் கணினிலங்கெலுத்துங்காலில்
பாவிசாள்புருத்தென்கோபக் கணலிடபஞ்சதாரீ
மேயியதுங்கமாதென் நிவர்க்குணவிடத்தையிந்தா
னவிபாய்ப்பிறப்பாயென்றா னுணமலப்பறித்தவென்றே

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்குஇனிமையாகியபூசைக்குச்சாத்
தமவழிப்பங்களபொருளத்யசாஸிப்பாவிசேளேங்களபுருதுஎன்னுடை
யகோபமாகியநெருப்பினிடத்திலேஅகப்பட்டபஞ்சதாரீகள் குதிரையா
ய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்திசாலிக்குசாபத்தைக்கொடுத்
தார்புஷிப்பறித்தஎன்றைப்புனுருபூனையாய்ப்போவென்று சபித்தாரீ
தூருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

கோபமேதவமதாகப் பலத்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேலவர்கேளாக் கிறவருந்தளர்த்துநான
திபமேயருளேயுபவர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேலிடுமிச்சாப மொழியுநான்பகாதியென்றேம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்தபொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம் எங்க
ள்மேலவர்க்கெளிதவருந் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கேகிருநாப
யேபத்தருடையசெல்வமேயென்றுவணங்கிப்பாவமஉண்டானதினிலே
எங்களைமேலவந்தசாபம் ஒழியுந் என்வறைக்குச்சொல்லுமென்றுகேட
டொம-எ-று, (௩௧)

முனிவதுதவிர்த்தசாப முனிவலுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோண சலத்தினேவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சாரும்போறது மலைவலம்புரிசைகாணு
மினிமையாமபாணடிநாட்டி னிறைவனுலெய்துமென்றார்

(இ-ள்) தூருவவாசரிஷிக்குக்கோபமரீங்கிரானிட்டஇந்தஒப்பற்றசா
பமானது கிருவலர்ணுமலையையலமாகவந்தாற்போதும்மனிதருமதேவ
ருமவணங்குகிறஅந்தமலையைய பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்சிறந்தபாணடிய
தேசத்தூராசாவினிலே கிடைக்குமென்றார்-எ-று, (௩௨)

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா நெரியமுற்கிரியதாக
நின்றவென்மிறைவன்முன்னு னெடு * வனக்கடவிரீந்த
மன்றல்சேர்க்கனியைததன்சே யிறுவரும்வருந்திக்கேட்க
வின்றலகனைத்துஞ்சுழிதோர்களிப்பனன்றிறையுருசொன்னார்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்லுவாராஅக்கினிமலையா
கி நின்றஸ்வாமியானவர்முன்னேவனக்கடவுள் கொடுத்த வாசனைபொரு
ந்தியமாய்ப்புத்தை தம்முடைய பிள்ளைகளாகியவிராயகா சுப்பிரமணிய
ர்இருவரும்வருந்திக்கேட்கஇன்றைக்குள்ளலகமுமுதுஞ்சுற்றி வந்தவாக்
குஇந்தப்பழம் கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார்-எ-று. (௩௩)

கந்தனுமயிலேறிக் கடலுலகனைத்தஞ்சுழ
முருகநாங்கரிபலாளை முகத்தவனெழுந்தெவலோர்க்கும்
தந்தையாந்தளதுதாதை தனைவலமபுரியத்தந்தை
மைத்தனைததமுவிடுவண்டும் வரத்துடைகலையுமிந்தான்

(இ-ள்) சுப்பிரமணியாமயிலவாகனத்திலேறிககொண்க = தச்சுழந்து
நிஞ்சுழந்தபூமிமுழுஞ்சுற்றிவைத்தா யானைமுகத்தையுடையவர்க்கு
யகாளமுந்திநூதகவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் ஆவனச்சுற்றிவந
தாலஉலகத்தைச்சுற்றிவருதலோக்குமென்று எல்லார்க்குந்தகப்பலுயி
தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் வாரியமகன்ததபுவி
கொண்டி வேண்டியவரங்களும பழமுங்கொடுதகா எ-று. (௩௬)

மேவினாள் கழுதுமேவிக் கனிதரவினவத்கமமைக
காலினாவலமாயிந்தக் கரிமுகன்வநானேமு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும பலபலதவஞ்செய்காலும
பாலகாரணமசகும்பெய்வப் பலத்தனுக்கினையோபாக்கிப்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியாழிச்சிரததில்பூமியைச்சுற்றிவநதுபடக்கேட்க
ச்சுவாயிநம்மைவிக்கினேகரன் காலாலந் தவா தான்மேழுலகத்தையு
லஞ்செய்தாலுமபலபலவாகிவதவதைச்செய்தாலும மகனே பாலமச
கற்றிவருமபலனுக்குச் சமானமாகுமே பாகருமிடத்திடு-எ-று. (௩௭)
செமமலையருவனம்மைத தினமவலமபுரிநதோவேதன
தம்மிலுமதிகமாயோன் தனகருமேலதகமடாககி
லுமமிலுமதிகரித்த வமைபிலுமதிகாமநத
எம்மிலுமதகமென்றே நெவர்க்குமேவதிகமானேன்.

(இ-ள்) செவப்பாகியமலையுருகாகிபநமமைதினமவலமவாதவர்களுபி
ர்மானிலுமதிகராவா விண்ணிலுமநகராவாபாக்கில் உபமிடத்திலும
அதிகராவப்பாவதியிலுமதிகராகா மகனேஎமடைப்பாக்கிலுமதகா
வாளன்றாளலலாக்குமேலாகிபசுவன்-எ-று. (௩௮)

மாலையாமதுமேனி வனாதவகமார்தாமும்
பூசகோபுரியமாட்டா சமைவலமபுரிந்தபேருந்
காசையாயளிகுழ்ப்புசை நமக்கினிதனிக் குமபூசை
கூசுமாரிழைத்ததீயகு நமைச்செயுங்கொடுமையாகும.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதமதுஉருவமாகியஅநாதமலைக்குகைதலர்களு
ம்பூசைபண்ணமாட்டாக்கள அதைவலமாச்சுற்றிவந்தவருக்குநீசைய
வேசெய்திருப்பூசைநமக்குநினிதாகச்செய்கிறபூசையோசும் ஆயாக
க்குககூசுமபடியெய்ததீயமையோசுமென்றுசுவாமியுபிரமணியருந்
அருளிஞா-எ-று. (௩௯)

என்பதுமொழிந்தானத்த நெனைச்சொலிமுனிவன்போலுந்
பின்பகனபடியேநாவி புரளியாம்பிறகதோமென்று
தென்புளியுடையாய்நின்ற நிருமலவலமு மபெற்றே
மின்பொய்ப்பழையகோலம படைத்தொழில்விமானத்தானே.

(இ-ள்) இவ்வுபபிரகாரமசுவாமிகொன்னொன்றுதாருவாசரிவிச்சொ
ல்லுவிடப்போனா பின்புஅந்தபபடித்தினையாகவும்நாவியாகவுய்யந
ந்தோமனுமைக்குப்பாண்டியதேசத்தையுடையாசவேஉன்னுந்

இந்த உண்மையைக் கீழ்க்கண்டவர்களுக்குரிய அபாயம்
வந்ததென்பதும் விமர்சனத்திலுள்ளவர் களின்-து (100)
நீங்கள் தமையாதினும்பு விடுக்கணவந்தவருத்திந்த
பெருகணவரையமாவின் மிகைவுவருகையாலே
பொருகியததும்புது புரிந்திழம்போமெனறேத்திப்
தங்களுப்புருந்தாகாநதி சாலிருந்தானுமாக

(இ-ள்) எனக்குடையசரித்திரம் இது அக்கினிசொருபமாயிய தீத்தம
யெய்க்காளினுவிவலகுசெய்யாமலகுதிரையிலேவிவலகுசெய்யபடியி
னானககுத்துன்பமயத்துசம்பவத்ததுஅதவும் சவாயியப்புகை
செய்தாரேபோமென் டுசொல்லிக்காந்திசாலியுக்கலாதானுத் தங்களுக்கு
போனார்கள்-எ-று

வேறமும்பரியுடேறும் வீரகுஞ்சிவநொழிச்
குழமந்திரிகளேடுஞ் சூழ்தனத்துயரந்திரந்தான்
தானையிசுகுழங்காடு தவளவாங்கிதொத்தினமும்
வாகையுநகு டபிச்சாற்றின் வளாந்திமவையநாடான்

(இ-ள்) அதன்பின்புறையுக்குகிரையுத்தேறும்காலாக்களும் அடிப
ந்திக்கொண்டிருந்திருக்காடேன இராசாவைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள் அப்
பொழுதுவிசனாநீங்கினதென்னமரங்களும்குழுவளமு ம்சந்திரனை
ததவுமவாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றிலேவளாந்திம பாண்டிய
தேசத்துக்கரசனாகியவச்சிராண்டபாண்டியன்-எ-று (சஉ)

அரதனாகதனமைத்தன் யனைக்கடிதழைப்பித்தாகி
மரதனமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தாவிலே
விரதனாகநனைக்களா வதனமுனமவிடைபெற்றானே
விரதனமருக்குஞ்ஞழப் பதிபுருந்திறைமைசெய்தான்

(இ-ள்) உச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பின்னையாகியரத்தினுக்கதபாண்
டிபுறையிசுகாததில்வரவழைத்துமுன்னுலகமதுவயிசத்திற் பிரபலனாயி
ருத்தபாதன்போல இராசசியத்தைகப்பாற்றென் டுசொனனான் அந்தவா
ர்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கானவன்
ஆனதேப் புரவலாகியசேனைகள் முடிமதுரைக்குப்போயராச்சியப்பார்பால
னஞ்செய்தான்-எ-று (சக)

முறையிலுலகையின்வந்த களகமுழுத்துந்தெவ்வார்
திரையிலுலகைதெய்வானுந் தினந்தொறுக்கின்றின்பேமேலே
திறைவனந்தனதுகாதக் களிகடவிழைவன்வேனிப்
பிறையிலுந்தினியபுகை திருப்பணிபெறுதுஞ்செய்தான்

(இ-ள்) நியாயமாக ஆரிலொருகடமைகொண்டதிரையாமகட விற்கு
ளித்துயிரிவந்தமுத்தக்களமசத்துருக்களால் திறைவிட்டபொன்னுந்
திறைத்தோறும் ஆனபின்மேலேந்நிராசனாகியதன் தகப்பனுக்கு அனு
பயிக்கவச்சிராங்கதபாண்டியன்சடையில்கந்திரைத்தரித்தசுவாமக்குவி
னிகமயாகியபுகைதிருப்பணிபெரிதாகச்செய்தான்-எ-று (சஉ)

செய்தபின்மறுமுகித் கவுதமத்திரைத்தொட்பு
செய்தபின்மறுமுகித் கவுதமத்திரைத்தொட்பு

முதலுய்யவருநாண்டியம் மலைவலத்துச்செய்யுநாந்தக்
கைதவத்தெடுவோவந்தான் கைதவத்தெடுவோவான்.

(இ-ள்) அருளுசலேகாருக்குத்திருப்பணியும் பூசமுதலானவர்களை
களைநிறப்பாகடாதபின்பு தவகசெய்திறத்தற்குவினாது கௌதமருடைய
ஆசீர்மத்திலொருங்கத்திறசேர்த்த பன்னகசாலையுடைய
த்தைத்திரக்காநின்றமலைகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்ருஅன்பாகிரிப்பிற்
தட்சணஞ்செய்தின்றகாளிலகைதவஞ்சியபாண்டியனுக்கெதிரேதோன்றி
னாவஞ்சமபொருத்தியமனத்தையுடையவர்களுதிரே வாராதபாமின
ன்-எ-று.

(சஉ)

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்களாமிடறுநாறு புயங்களுமலாக்கைமானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீது விரும்பதுவாண்டென்பாவக்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றேவெனச்சொலிப்பெரிதூத்தாழ்தான்

(இ-ள்) அழகுபொருத்திய சிறிடசந்திரனாயுமிகவும்கருணைபொ
ழியாநின்றகண்களையும்மலைமணிபோல் பிரகாசியானின்ற கண்டத்தையு
ம்நான்குக்களுமபுஷ்பமபோன்றகையில் மாணுமமுதலையு முடையவர
கிரிஷ்பவாகனத்தின்மேலிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவப்பிணிப்பு
என்னைவிடுவதுஎன்றைக்கோவென்றுசொல்லிகவும்பாண்டியன் வண
ங்கினுன்-எ-று.

(சச)

வேறு-அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

அண்ணமலையுடையாழ்மழவிடையாயணிசடைசேர்
தண்ணமலையுடையா பெமையுடையாஸ்துதலதமுவுங்
கண்ணமலையுடையா வினாகடவாரதிலரிதற்
கொண்ணமலையுடையா புமையுண்ணமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணமலையென்னுமபெயரையுடையதுளமையாகி ரிஷ
பவாகனத்தையுடையவரோ அழகுபொருத்தியசடைசேரெனினிர்ச்சிபொ
ருத்தியகங்கையையுடையவரோ என்கையாட்கொள்ளுடையவரோநெறி
யிற்கண்ணுடையவரோபாவிசுற்றியப்படாதகலாபத்திலிருக்கின்றவரோ
உண்ணமுலையாகியபார்வதியினதுதலைவரோ-எ-று.

(சஊ)

மையாகியவினைதேனுனை பொருமாவின்னவலமாய்ச்
செய்யாததுரெய்தேனிதுதீதென்றுதாசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டையருள்பொழிவுந்
தையானனமுடையான்மழவிடையானிலையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையையுடையவஞ்சியகான்உம்மை ஒருகுதிகாபிலேந்
நிலலமாகவந்துநான்செய்யத்தகாதாரியம் செய்தபடியிலேபொறுத்
தருளவேண்டுமென்றுபொய்யில்லாதபாண்டியனசொல்ல அதைத்தேடி
டுகிறபையுண்டாகினைமைபொருத்தியரிஷ்பவாகனராகிய ஐங்குதிருமு
கத்தையுடையபரமசிவன் அருளிச்செய்தார்-எ-று.

(சக)

மன்னுமகபதிபெயமைமதியாதொருகுலிச்
மன்னுள்விடலுற்றுயினியதனவேகர்வடிவா
யின்னதனவெற்றியினியிமையோததிபதியாய்ப்

பொன்னடைகெய்தேவதமொழிந் தேவியைநடனத்தா.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே பூருவசென்மத்தில்தேவத்திராணியருந்தாய் அந்தநாள் வந்தமமை அலட்சியஞ்செய்துவச்சிராயுதத்தை நம் மேலாயிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்து நான் பக்தபடைந்நாய் அதன்பின் புந்மமைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே விளித்தேவர்களுக்கு அபிபூதமாகதேவலோகத்துக்குப்போவென்றுவரக்கொடுத்தாகவாமிமறைத்தார்-எ-று

அருணைப்பதியாளிப்படி யருணாபுரிநிலைவோ
மரணத்துகளடையாசுவன் வடிவாருவரென்றான்
கருணைகொருகடலேபா கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நம் மனைபாட்டியதவத் தோன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தின்வளமிப்படி இந்தந்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணா என்பதனைப்பொருட்தாமலெவனுடையநடமா பெறுவார்களென்ப உத்தமகேசுவரர் சொல்லியமன்வாழும்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கணடையாகேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமமாலேபாகதியிடைத்தேனென்றபாத்தத்திலவணங்கினார்-எ-று

இக்காதையின்பொருளானதோ முக்காகவிலுத்தெளித்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர் சிவசாயச்சியமபெறுவார்
முக்காலமுமிதகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்கவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே

(இ-ள்) இக்ககதையில் ஒருளமுத்தினைதபொருளாயினும் அறிந்தோர் ஒருமபெரியோர்களுடைய ததவர்களுமசிவசாயச்சியமடைத்தனர்
நிதலத்திலுமிதகற்றவர்கள் இதன் ஒருத்ததைக்கேட்டு முடிப்பார்
எனவகதையிற்சோவாக்கொளபது எ-று

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கமுற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-சசக

இகளுள்

சகலருக்குத் தெ

ரிவிப்பதியாதெனில்

இந்தவச்சிராங்கதபாண்டியன்

யன்சருக்கம்ஆனவுடன்வல்லா

ளமகாராசன்சருக்கம் இருக்கவேண்

டியதைஇதுவகையில்அச்சிடாமலிருந்த

மையான்இப்போதுமேற்படிவல்லாளமகாராஜ

ன்சருக்கத்தைபற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டிபி

தையறச்சீர்திருத்திஅச்சிட்டிருக்கின்றோமவே

ண்டியவாகமேற்படிவல்லாளமகாராசா

ன்சருக்கஞ்சேர்ந்தஅருணாசலபுரா

ணத்தைவாங்கிப்பார்வையிட்டி

புண்ணியவான்கள்மனக்க

ளித்துஆனந்திக்கும்ப

டிமிகவுக்கோரு

கின்றோம்.

ஏழாவது, தீர்த்தச்சுருக்கம்.

அறுசேடி ஆசிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுருகப் பிள்ளையாரு பகடபோற்றித் திறையா
ன்முத்தந், கருமலையுமொருமலையுந்தொலைத்தமலக்கிழவனிரு சாணம்
போற்றிப், பொருமலையு மிரகலையு மடியாருக் கொழிக்கவழற்பொரு
ப்பாயநின்றேன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடலதையபு
வகருததுடசோபபாம்.

(அ-ள்) யுககுஞ்செய்தத்தக்கயானையினதுருகத்தையுடையபிள்ளை
யாரது பிரணடபாததையுமவணங்கி அலைகளவே முத்துக்களைக்கொ
ழிக்குஞ்சமுரதிரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடக்கியசுப்
பிரமணியரது பாததளகவணங்கித் துன்பத்தையுஞ் சோதலையும் அடி
யார்களுக்குஞ்சுழிக்க அககிணியலையாகநின்ற என்னுடையபிறவியைக்கொ
டுக்குஞ்சிவனையும் மரகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியையும் மனநிறசேர்ப்பா

கவிவிருத்தம்.

[ம்]

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தன், லோங்குருத்திர சங்கிதையோதி
னேன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு, மீங்கடித்தபடியுயியம்புவேன்,

(இ-ள்) பெருகிய அனபினாலேசிவபுராணத்திலுயர்ந்திருக்கின்ற
ருத்திரசங்கிதையுமுற் சொன்னேன், பெருமையாகிய இலிங்கபுராண
ப்பரப்பிலேனாறித்ததன்மையுஞ்சொல்வேன் -ஈ-று.

(உ)

ஆதிவேதனருளச்சனகனும், வேதம்வல்லவியானுக்கீத்தனன், ருத
னுக்கவனசொல்லினன்குதனு, மேதமற்றவிருடியர்க்கீத்தனன்.

(இ-ள்) ஆதிபிலேபாமாஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியர்
சுருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் ருதரிஷிக்குச்சொன்னார் ருதருமருற்ற
ற்றைபிசாரணியத்தூரிஷிகளுக்குச்சொன்னார் -ஈ-று,

(ஈ)

வன்னிமாமலைகதோற்றமும்வான்மலைக், கன்னிமரகங்கலத்ததுமு
ன்னமே, சொன்னதாதலினுக்கொழித்தனன், பின்னருள்ள கதைசெ
பெருமேவும்,

-கங்

(இ-ள்) அக்கினியிலேயானது தோன்றினதமபெருமைபொருந்திய டில்பெண்ணுண்பார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகமபெற்றம் பூவ்ன மேசொன்னபடியினாலேயுதாரீக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலாரித்திரங்க ளைச்சொல்லுவோம்-எ-று.

தீர்த்தமுமகிற்செய்தருமங்களும், வார்த்தவெற்றேவலமுமீசீங் களும், மேததிடாதலெய்துமிழ்ச்சியும், பார்த்தான்பொருள் கொண் டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தர்மகளு ம்கிரிப்பிரதக்ஷணத்தின்மகிசையும் இலீங்கமகதவமும் சுவாமியா வணங்காதவர் அடையும் இகழும்அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்ச வாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருங் கன்றபாவமும். ௪-று பந்தமாயுறியாதுசெய்பாவமுஞ், சிந்தையாறவறிஞ்செய் திமையுமுமு ந்தையோர்களொழித்தமுறைமையு, மெந்தைநானம்மகிழ்வமியமபுலே

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்த பாவமும்மனதார அறிவ செய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்தபாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையுமசுவாமியினால்மகிழ்ச்சியடைந்தபுமுருபுனை யின்செய்கையுற்சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௯)

வேறு-அறுசேடி-ஆசிரியவிறுத்தம்.

விரும்பில்கோதமனுரீசன் றிருமுனேவேள்விரட்டத் திரும்பொலிசடையோன்றன்னுற் செனித்திருமலையோனற்ரு உருப்பொலிகளலோனென்ன வுத்தவனவனைநோக்கிப் பொருப்பிறையவனைப்பூசை புரியெனபுகழ்த்துச்சொன்னான்.

(இ-ள்) உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரீஷி சுவாமியின்சந்நிதிமு ன்னமேவேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்குயத்தனித்து அக்கிரிவளாக் அ முருபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால்முன் னமேமேதோன்றியிருக்கிறசிவபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரு பம்போலப்பிறந்தார் அவனைப்பார்த்துக்கிரிபுமகிளிகளாகிய அருணா சலேசுரைப்பூசைசெய்பென்றுபுகழ்ச்சியாகஉபசாரஞ்சொன்னார்.

மற்றமேழ்தருப்பைநீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக் கறையுக்குழன்மின்னுரு முதித்தணர்கணிகைமாராய் நிற்கலுமிறைவர்பூன்னை நிருத்தமேபுரியுமென்று னற்றடம்பல்வுக்கண்டி நகரபுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) அதன்பின்புகளதமர் ஏழுதருப்பைமெடுத்துக் குண்டத் தின் அக்கினியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சமிபோலக்கற்றையாயிருந் தின்றகூத்தலையுடைய ஏழுபெண்கள தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துநீங்களசுவாமியின்சந்நிதியிலேநாட்டியுஞ்செய்துவா ருக்கொன்றார் அவர்கள்நன்மையாகியதடாகங்கன்பலவுண்டாக்கிஊரை ச்சிறப்புசெய்தார்கள்-எ-று. (௧௦)

மந்திரம்பரவும்வேந்திலைதனக்கடுத்ததேம்பா; வீந்திரதசிமுண்டந் தவீந்திரன்முத்தலெகண்ட, தந்தரத்தமார்காழுமகிற்றின மூழ்கலாலே சத்தனக்குழம்புகாறு மணக்குறையத்தருவின்தலே

(௭-ள்) தேவர்க்குமந்திரங்கள், லேலோத்திரம்பண்ணப்பட்ட ஆயுஷிபலேக்கு அடுத்தகிழக்கு கதிக்கிவிட்டிரத்தடாகமென்றொன் றுண்டி நகதேவந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அநிலபித்திபம் பூமுருதலாலேவந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகபுஷ்பத்தின்மாலையிது டையவாசனமணக்கும் என-று. (௭௭)

பரமமாமதிற்றைப்பூசும் பருநகிழற்புருகிங்கோடி
பிரமபாதகம்போயென்ற லதினலமே பசலாமோ
காரபதிமூழ்கிழமுன்னே தொடர்ந்ததினினகமலர்த்தா
நிரலியுள்ளனவும்வாழ விமையவருலகமபெற்றான்.

(௮-ள்) மேன்மைபொருந்திய அந்தகதேவந்திரதீர்த்தத்திலேதைப் பூசுத தில்லநானருசெய்த ஓநகைலாசம் ஆஸமனஞ்செய்தாங்கோடிப் பரமருதகதிதோஷமபோமென்றால் அன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ தேவந்திரன் முன்பு அதிலமுழங்கித்தன்னைப்பற்றியதினினகளைத் தீர்த்தாகுகொண்டு சூரியனுள்ளனவும்வாழத்தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான் அங்கிதபெயரார்த்தீர்த்த திருணைமால்வரைதன்நீடுபால் பொறுகிபத்தனின்னத திவகட்பூரணைலின்முழ்கில் செவ்வாய்க்கருகை செவ்வாய திறந்திழையவாஸ்வந்து தகுகிபவினையுந்திருத் தருமமூர்கவமுஞளரும்.

(௯-ள்) அருணைசலகதுக்குத் தெக்கிழக்கில் அகவனி தீர்த்தமென் றொன்றுண்டு அகிலபங்குனிமாதம் பெள்ளையிலி ழுமுமுனால் செம் பொருந்தியமீன்போனற கரியகண்களையும்சிலப்பாகியவாடையுடையமர தாகளாலேவந்தபொருந்தியபாவமுந்தீரும தருமமும் தவகம்சேரும.

வன்னிமுனவெருகாளேழு மறைக்குலமுனிவர்க்காதர்
முன்னியமடந்தைமாரை அருப்பத்தின்சுவாயைத்த
பன்னியவழி வமரகப் புணர்ந்துமேற்பட ராதபாவந்
தன்னைததானகண்டவந்தத் கடத்தினின்புழிநுசாய்க்கான்

(௧௦-ள்) அக்கினிசேனமுன் ஒருநாளேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களு ளைய பகதினிகளைநிரும்ப அனதத்தனது பெணசாநியாகிப் சுவாகா ரேவிபெய்பவளறிது அந்தஸ்தீரிகள் எநபகதையெடுக்கப்புணர்ந்து மேலேவனைத்தபாவகளைத் தீர்க்கத்தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்த த் தடாகத்திலுள்ளானஞ்செய்தபாவத்தைபோக்கிக்கொண்டான்-எ-று

தென்றிசாதீர்த்த முளத்திறசெநிதமுழி, பொன்றிகள்வழுவமாரு முடற்புணியிடிபட்டோமீம் சென்றியிற்காலம் முன்னுள் விதிப்படை சொடாரோளி, குன்றியசாபர்த்தீர்த்த காதனிடையுளித்துமாதோ

(௧௧-ள்) புளையம் அகதமலேகருத் லென்பக்கத்தில் யாமதீர்த்தமொன் றொன்றுண்டு அகில் அடைந்துமுழிகுஞ் உடல்பொணைபுமாரும்மேற் ககையுள்ளவிராதிபாம் வெற்றிபொருந்திய பிரமாளினதுஆயுதந்தொ டாது சேவருளறினதை யமனுனவன் அகில்முழுகித் தீர்த்தக்கொ ண்டான்-எ-று (௧௧)

கக்கிருநிதித்த முளதுமேனிகுகோனத்
தாக்கதின்முழுகிதுருக் கும்புடையனைத்துத்தீறும்

தான் அந்தத் தந்தியை முன்பே யுருகியேறிருந்திருக்கி
விக்கியவனாகப் பெற்றவர் யல்கைகளைவிடச் சம்பந்தமுற்றுள்.

(இ-ள்) நீக்குதற்குரிய கியங்குந்தித் தந்தமென்று இருகிழைவிலிருக்கி
றந்து அதில் முழுக்கியவர்களுக்கு அரியபகைகளை எல்லாந்திரும் உயர்ந்த
அந்தத் தந்தத்தில் முன்னே முழுகின் பலத்தினால் நிருதியாவான். நெ
ருப்பிரிதம்போன்ற கண்ணையும் ஆழமங்கியவனாய் யுமுதையே பையத்த
வசம்மாக்கிக் கொண்டான்-எ-று. (கசு)

வசையதுமலைக்கு மேல்பால் வளம்பெருவருணதீர்க்க
கசைபெறவதனின் முழுகிறகி கமொன்பாணுவனும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுநிமவ்விடத்திலவாயு
திசையினறபவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரத்தீரு-.

(இ-ள்) சூற்றமற அருணகிரிக்கு மேற்குதிசைபில் வளம்பொருந்திய
வருணதீர்த்தமொன்றுண்டி ஆசையுண்டாக அதில் முழுக்கினால் பதகி
ரகங்களும கன்மைபை பக்கொக்கருமமுன அகக்ஞன்பையேருந் அதிலதக
களிஷ்டத்தையடைய முற்றுவராகள வாயுதித்த மொன்றொன றுண்டு
அதில் முழுக்கினல் எல்லாததுன்பமுத்தீரு-எ-று. (கசு)

வடதிசைக்குப் பேரதீர்த்த முழுக்கினாவறுமைபோகத்
தட்டமதிருகுணபாலீசன மருததுவாசமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறித்ததனின் முழுகிற் புலையநிக்கடையோனு
மடைவுடனவருணநானகி லதிகமாயரணச்சோவார்.

(இ-ள்) வடக்குதிக்கிலே ருபேரதீர்க்கமொன்றொன்றுண்டு அதில்
முழுக்கினவாகளுடைய நரித்திரம நீவகிப்போம அதற்குக் கிழக்கு
கானியத்திக்கிலே அகவனிதேவாகளாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்
கீருக்கின்றது அதில் முழுக்கினல் நீசனாபபாக்கிலும் இழிந்தவராயி
ருத்தாலும் பெருமையோ நான்குருணத்தினு மதிகமாய பரமசிவனை
ச்சேருவார்கள-எ-று. (கசு)

அந்தகத்தடத்திற் சென்பாலகத்தியத்தி முண்டவகே
முக்கியவன் ஸீமாத முழுகியுட்கொண்டதோர்கள
சந்திரவதனவகண்டா தமிழ்க்கவிக்கரசரவா
செந்திருமயிலுங்கலவிச் செல்வியுஞ்சேருமொன்றே

(இ-ள்) முனதெற்காகச் சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குக் கெற்காக அக
ஸ்தியத் தீர்த்தமொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்திலமுழுகி ஒருகை
சலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனை யொகதபுகதனைப்பார்த்வ
தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியும் சராவதியும் அவ
ரிடத்திற் சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று

தனபதிதடத்தைச்சேர வதிஷ்டனாத்தட முண்டந்த
முனிவரைப்பிவிடமுழுகி முனிவரிற்றலமைபொன்றா
சனபதின்முழுகினாகட் கய்குஞ்செங்கைகெல்ல
களியெனவெனவந்துபாவக் கெலதுங்கடப்புரணே

(இ-ள்) முனிசேனன ருபேரதீர்த்தத்துக்கூறிக வதிஷ்ட தீர்த்த
மொன்றொன்றுண்டு அதில் வதிஷ்ட தடப்பிவிடத்தின் முடிவ முடிவ

கருத்திதன்வாழ்ந்ததானையாவிரும்புப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட திருத்தத்தி
ஸ்ரீமுனிகளாகருக்குச்சாஸ்திரங்களெல்லாம் உள்ளவகை நெல்லித்த
பொலிவென்குமபாவமா கிபகடலைபுத்தாணடுவார்கள்-று. (ய)

கண்களேறகுமாணுனே அகத்தவன்கதிதோன்வெற்றின்
மங்கையோர்வயிதன்கன்னி மதியமென்வசுகள்வெள்ளைப்
பங்கயமடைந்ததேவா ருடைதடமபலவுஞ்ஞமு
மங்கையேதாதததினமேன்மை மறைகளுமறிவுறுதே.

(இ-ள்) கண்களேலாயுதகணதையெந்திபகபிரமணியர்விக்கிகேளவ
ராசுரியன்பார்வதிவயிரவாசத்தகன்னிகளசாதிர்வா அஷ்டவகக்களசாஸ்
வதிமறுமுள்ளதேவாகளமுமுகிபதித்ததங்கள் அனேகமுண்டு அதுகணி
ஸ்ஸவ்வொருதித்தததினபெருமையவேதங்களகூடசொல்லா அறிபா
றுகள்-எ-று. (ய)

ஒருநகிரானுமொவ்வாத்திருநதிவடபாலாக
வருநதிமுமுகிப்பூமான மாயவதுவாதகுச்சோந்தா
ணநுமதைபாவுஞ்சோணை நானகிதன்பாறேறென்று
சுரநதிபுபுண்பொன்னி பணிதொநதுபாநதிர்ந்தா.

(இ-ள்) ஒருநகியயுமஒப்புசொல்லகூடாததிருநதென்று
நதிஅருணாசலததுக்குவடக்குபக்கதரிஸஉண்டி அதில இலடசுமிமுதி
விஷ்ணுவினுடைமாரைபச்சோநதாள மீமதாநதி வணங்குஞ் சோணை
யென்றுஒருநதி அருணாசலததுக்குதென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதிலக
கையமுன்காசேரி முதலியாதினமுமுகித்தங்கள் தன்பதவைதப்பேரக
ககொண்டார்கள்-எ-று. (உ)

புண்ணியவாறுசெய்வமலைக்குமேற்றிசையிறுபாங்கு
நண்ணியபுண்ணியாபுறாரொன்றுபேர்நகரநதானு
ளண்ணியநதியிளமுபுகியுழவென்றாசன்றிவகாம
பெண்ணியலவறுவநதாநகடுவமுமபேறுமபெற்றான்.

(இ-ள்) தெயவிகம்பொருதியைஅந்தமலையினமேபாரிசத்திலபுண
ணியநதியென்றுஒன்றுண்டு அதனருகிலேபுண்ணியாபுறாவுளது ஒருந
கரபுணடி அதிலஇருநதாழனென்கிறாசன் தனக்குத்திவகாகவநடை
ந்சபெண்ணுநவந்தைஅகநதியிளமுமுகித்திநதாலலவடருவமுயகே
டியபேறுமபெற்றான்-எ-று. (உ)

திருந்தகேசாறுமுன்றோ நிருந்திவடபாற்றோன்றும்
பொருநதவேலெறிநதுசெவ்வேளமைததிடபுனிதரீரி
லருந்திமுயிலொனமுமுகியகாராத்தொலைக்குஞ்சுரு
மருந்திலமராதேன பதியெனுமவரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அமுகிபசேயாறுஎன்றுநதி முன்சொன்னதிருந்திக்குவடபா
ரிசத்திலிருக்கும் அதுமுன்கப்பிரமணியர்வேலெறிநது அழைத்ததிருத்தம
அதிலபிவடிப்பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடையஅந்தச்சபிரமணியோ மு
முகிபசேயாறுகொல்லும்வரமும அயிர்த்தபாணம்செய்யுத தேவா கரு
டைபயசேனைகியென்புறபேறுபெற்றான்-று.

ததாலயத்தி னுள்ளேசிவதடமுளதுநித்தல்
கருத்தினுள்ளினைத்தால்தெய்வக் கண்கையிப்படித்ததொக்கும்
உருத்திராபலும்சி மகத்திலேயுந் துழும்பி
எருத்தினிலிருந்துதேவ ரொவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்) கவாமியினைத ஆலயத்தில்கிவகண்கையென்று ஒருதீர்த்தமுள
— அனைத்தென்கே தோற்றத்தன்மனதிலேகினைத்தால் கண்கையிலமு புகினைப
னனுண்டாம் அனேகருத்திரர்கள்மாசமசுத்திலேஸ்ரான ஓசையுமரிஷ
பவர்களுடையரயல்லாத் தேவர்களிலும்மேன்மையெற்றார்கள்-எ-று. (1)

சக்கரதீர்த்தமகதத் தடத்தினிற்குண்பாற்றோன்றும்
மைம்கடலுனையமேனி வராகமால்படித்ததாசுர்
அககணை வலமாய்வந்தோர் முழுநிலைரகுந்தினோர்கள்
தாக்கராகரபுடையசன் றுணைபதம்பெறுவன்நன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றோருதீர்த்தமுமுன்சொன்னதீர்த்தத்தாக்கு
கிழங்கேயிருத்தின்றது அதுமுன்னேசமுததிரத்தினிரம்போன்றவிஷ்ணு
வராகஅவதாரத்திலு முழுநிலைபெறுபெற்றதாசுமஅந் தீர்த்தகணைகவல
வலமாகவசுவராகனும்அந்நிலைபுழுதினவாகனும்அந்நீரைஉட்கொண்ட
வராகரூபா துன்பச்சமுத்திரத்திலுந் துரீங்கிச்சிவனதுஇரண்டபாதத்தையு
புழங்குமிடமிடபெறுவாராள்-எ-று. (உ-ச)

நாபகனமருங்கேயுன்மருங்கின்னரிங்கேயிற்
யூபவன்பொராதேததே பிவன்றிசையிற்றோன்றன்
காயமத்தடத்திற்குயந்தாரபிறவாரங்கடலிறோயா
ராயிபுருசனளந்தோறு மகைநததீவினையந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசராளமுச்சுருளியிருக்கிறகேயிலுக்குப்பக்கத்தி
ள்அக்கினிதசையில்பிடியதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமென்று அகிலமு
கணவாகள நிறவிசைமுத்திரத்திலுமுழுக்கார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகளதோறு
ருத்தீர்த்ததீவினையந்தீர்ப்பார்கள்-எ-று. (உ-டு)

உகாண்டமுழுதிசைசொப்பன் னணுவளவளிப்பாராகிற்
சதபசாகுருமுநிறப்புவியொலந்தனதனிலு
புதமணியமணியினுலுநிறைந்த முழுதாமசன்
பததாபாலுளிக்குமந்தப பலத்திலுமதிகாராகும்.

(இ-ள்) அந்நதீர்த்தத்திலுமுழுநிறத்தகனமொரு அணுவளவு கொடுப்
பாராகுசத்தசமுத்திரத்திலுந் தஇரதப்பூமியெல்லாமசொனத்தினு
ம்முத்தா யுதலாகியரத்தினவகளினு லுமநிறைந்துஅனுவகளைஎல்லாப
கவாமியினுடையபததீர்த்தத்திலேகொடுக்குமபலனிலுமதிகாராகும்-எ-று.

தேனாகு கடத்தினுமுநிச செயயவான்கேதார்வெவோத்
தாணவாரணஞ்சூழ் செம்பொற்சயிவநெர்விமானத்தேறி
மேனையைரம்பைதூபகவரிவளிரட்டமேனி
யானிலேர்மயிர்கேதர்கதப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேனெருந்தியபுஷ்பங்கையுடையஅந்ததீர்த்தத்திலு
முதிச்சிவப்பு பசுவைத் தானஞ் செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட ரெவ்வா
யானைகளூழ்த்ததாங்கப்பட்ட மகாமேற்பேரலுஞ் செவான விமான
துதேறிக்கொண்டு மேககரம்பை திருவதாமவரிசுத்தமாபிடி கவரிவச

படுபாய அப்புகளினதுவிரோன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தின் இருப்பார்கள்-எ-று (உஅ)

காலமேயதனின்முழ்கிக் கரியலானளித்தோர்கோல
நீலமால்லனாபோனில நெருங்கியவிமானத்தேரி
சூலமேபிடித்துப்பூக கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலவேசனாவாளகின்ற புரபதத்திருப்பாரவ்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுதிக் கறுப்புப்பகலாவதகான
ஞ்செய்கவர்கள் அழகுபெருந்திய நீலமால்போல் நீலரத்தினமு நிறு
த்தவிமானத்துலேறிச் சூலாயுத்தத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு பூககணங்
கள்தோடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடையபரம
பதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (உஅ)

வெள்ளையானளித்தோவென்றே விடைகளாயிராருழ்முருகுவ
கொள்ளையாம்பிமானத்தேறி யிமையவாசுழாங்குண்டதத்
வள்ளார்பதத்திறசோவார மனமுக்குகூடசெருப்புக்கதோ
ரொள்ளருமபரிமாஸீதோ நிக்சிரபதத்திறசேர்வார

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்திமுழுதிக் வெள்ளைப்பசுடைக்கானவ் கொடுத்த
வாகனாயிரமவெள்ளைரிஷபங்கள் சூழநதமுத்திறுந் அலகாரிககபாட்
டவிமானத்திலேறிகொண்டி தேவர்கள் கூட்டமாய்சேரந்நவணங்கச்
சுடாமியில தபதத்திலேசேர்வார்கள் மனமுக்குகூடடையும் காலங்குரு
பாத்தலசையுக் கொடுத்தவாறுகத்தலிலலாதருமைகொடுத்தவாதேவே
ந்திரபதவியிறசோவார்கள்-எ-று (உஅ)

கண்ணையத்தானமாகக் கரைகனிலளித்தே ர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக ட்நியிலனைகநாட்டின
மின்னிக்மலரோநாட்டில விரும்பினதுகாந்த தேவர்
சென்னியாலவணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பாரவ்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதாஸந்த் செய்கவர்கள்தே
விலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்
டனாத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிவசிலகாடக
ளிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலையா
லேவணங்கஅதன்பினசிவபதவியிறசேர்வார்கள்-எ-று (உஅ)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவாக்குவடிமனம
நித்தமாவகாசிமீதோ ரவப்பலனைறனக்குநேரா
தந்ததலததனந்தவகோடி யருந்தவர்சூத்தவும்ன்னந்த்
சத்தியவருணைநாட்டி னவப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில கோடிஅருளையாகியதலசினு
க்குப்படைத்த அன்னத்தின பலநானதுர்த்தியமாயிருக்கிறகாசியிலே
ரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்திலுருஅன்னப்பலவசுகுமதவ்வா
து அப்படிப்பட்டகாசியில் அநேககோடிப்புகளாக்குப் படைத்த அன்
னத்தின்பலன் உண்ணமாயாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில்படைத்த அன்
நப்பலனுக்குப்படாகாது-எ-று (உஅ)

ஆவடியவடிபூமி யந்தனர்க்களித்தொரீசன்
சேவடிநிடலிறமங்கள் கிண்படன்சொக்கிரம்பவாள்

மீட்டாயர்க்கு கிட்டார் மற் றொரு விஷயமேல்
மேய்விஞ் சிலவேலாகத்திற் பங் ணிபோய் வடிப்பாண் றே.

(இ-எ) பகலின் றுளம்படியளவு பூமிபிசாமணர் களுக்குத் தர்ந்து
தெய்தவர்களபாமிவனதுபா தநிழலிலேதங்களுடையகற்றததோடுகளி
நுளாழ்வார்களவாயிக்குப்பெருமைபொருந்தயரிஷபாக்களைத் தானந்
தெய்தவர்கள் மற் றோரிஷபவாகனத்திலேறிககொண் டிவனது வேலாகத்
தெய்தவனியாகபபேய்ச்சந்தோஷித்திருப்பார்களெ-று. (உஉ)

சாலைகள்சனாததோர்ந்த வானஞ்சனமப்பித்தோர்கேணி
தூலமாந்தடக்களகண்டோர் குலசனாற்பதத்திறசேர்வார்
ஆலமமெழுதித்தூர்த்து விலக்கிடோலாககரித்தோர்
வேலையினிவிற்பாந்தன் மெததையிறுயிலுவாணே

(இ-எ) அருஞ்சலத்திலேசாலேவைததவாகனமகந்தவனம் வைத்த
வர்களுமகிணறுளமணற்குன்றுபொறுநதியுளவ்கள்வெட்டிவைகளு
ம்தேவேதிரபதவியை அடைவார்கள் ஆலமபதியுளளடளளமிரிவிமெ
முதிளிக்கேற்றிவைத்தவாகனம அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷணு
வாயத்திருப்பார்கடல்நதியிலசருபபசயனத்திலயோகரித்தினைசெய்வா
ர்களெ-று. (உஉ)

மழைப்புனலரிதாநாளின்மருவநீர்ப்பங்கல்வைத்தோர்
செழிகருமேற்பதவிசன்னிற்றேவருத்ததிககவழ்வார்
புழைககைமாவிரியரன்பர்க்கணிசெயுனைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறாககாலமிறைபதத்திருப்பார்களே

(இ-எ) ஜலம்அரிதாகியகோடைகாலததில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்
தவாகனசெழுமைபொருதியமேலாகிபபவியில தேவாசனம் வணங்க
வழ்வார்களபாணையிரிபோததிலவனுடையஅவ்பருக்குவளதிரவ கொடுத்த
தவாகனஒருஇழைக்குஅனவிறந்தகாலம் சிவபதத்தில இருப்பார்களெறு

மருஞ்சமைத்தவர்களத்தமத்திலோர்துகைகோற்பற்ப
மிடமபிடித்தழியாவிட்டிலிருப்பாவேறந்தபோகரும்
விடங்குடித்திறத்தேர்க்குமவிதியினுறுறுதிவேளவிக்
கடன்கழித்தனலோலந்தக் குலமெலாக்கியிற்சேரும்.

(இ-எ) தூந்தஸ்தலத்திலொருமடக்கட்டினவாகன அகதமடத்திலிருக்கி
றகருதுகளுக்குநுருகற்பகாலமகெடுதலில்லாதமோடசத்திலினை பெற்றி
ருப்பார்களபின்னும் அவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும்விஷங்குடித்திறந்தவ
ர்களுக்கும்விதிராகவருதிபொருத்தியபிதிராகம்அந்கஸ்தலத்தில்செய்தா
ல்அவர்கள்குலத்தாலெலாருவகதியில்சேர்வார்களெ-று. (உஉ)

தரகமுன்பலிபிடத்திற்பலிதனைக்கெருமபோதி
ஸ்கமாரினைவையக்கீழேபுடைத்தகாலயத்தினுடே
லுக்ககடாநமதுகோயில்விளக்கியதெனவுட்கொண்டி
பாகசாதனனூர்வாமும்பலயினைப்பாமகீர்தான.

(இ-எ) ஒருகூடையானது அந்தஸ்தலத்துக் கோழும் சலியிடத்தி
ல்வாக்கிக் கிடப்பலியன்னத்தைவாயினம் கக்கிமேபாதுகன்

உடயசிறையால் மேழையகத்தது அதைச்சவாயிபார்த்து ஆலயத்தினுள்
பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்றுநினைத்துத்தேயு
ந்திரன்வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தகாகத்துக்குக்கெடுத்தருளினார். ||

மூழ்கமொன்றுகோயின் முழையினைக்கொள்ளும்போது
தேயருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமன்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
விடையர்செறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீத்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருசாசனியானது கோயிலில்வையுண்டாக்கும்போ
து தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சங்கிதியிலேவி
ளக்குபோலக்காண்பிக்க நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்
கொடுத்ததென்று அந்தருளுமானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோக
பதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௬௪)

சிலந்தியொன்றொருகாளந்தத் திருமலையிடத்துநூல்க்
கலத்துடனினுழக்கவிது கலைநமக்களித்ததென்று
நலத்திழாசனாக்கியதற்குநல்லநிலவுநல்கி
புலாந்தபின்பெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருகால் ஒருசிலந்திவாயினாலாலே பின்ன
லே இதுவஸ்திரம்செய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜா
வாகப்பிறப்பித்து நல்லநூனத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோக்கமானபிற
பாடுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௬௫)

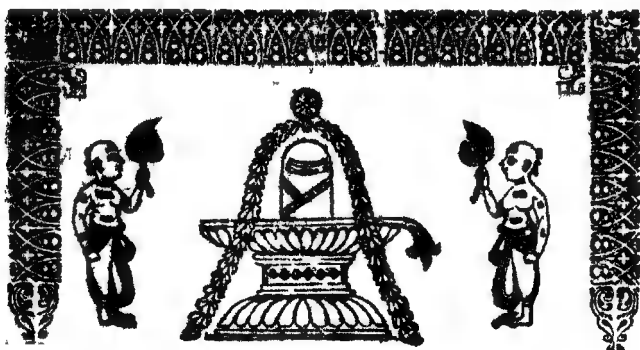
அறுசேடியாசிரியவிறுத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தல் விடத்தலுவைத்தா ஒருவ
ன்பின்னைப், பாககிபுக்கடைந்துசிவனென்ன வேற்றுமை யகன்றபதவி
சேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்புண்ட
ரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தேயிருந்தனனான் மறைபுகன்ற செல்வன்
ருனே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச்சிவனுருவமெ
ன்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனெ
ன்னும் இவனென்னும்பேதமில்லாமல் ||ருக்கிரசாருபியபதவியைப்பெ
ற்றான் ஒப்பிக்கலாதஅருணாசலத்தின்வளம இதுவென்று தாமதாமலர்
போல் முகமலர்ந்துசொல்லியிருந்தார்நான்குபேதங்களைபுஞ்சொன்ன
பீர்மா-எ-று. (௬௬)

சுழாவது-தீர்த்தச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

|| திருவிருத்தம் || (௬௭)

சிவமயம்.

எட்டாவது,

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்-

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்களு பெருமையினுக்களித்தேனந்த
கனகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையும் தெரியவுதாத்தருளவாயென்று
சன்னமுனிஎழுத்துபணிக் துணாக்குதலுமனமகிழ்ந்துகிரணக்கோலிற்
நினகரனாத்திரத்தடைக்குத் திருக்கோயிற்கடவுளிலைசெப்பலானான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருத்திப்பிரமாவே பொன்போன்ற நிறத்தை
புடைபதாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைசொ
ல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன்பாபரதிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும்
மெருமையுத்தெரிய அருள்செய்வாயென்று ஜனகரிஷ்யானவர்எழுது
வணங்கிச்சொன்ன அளவில் மனதுசந்தோஷித்துச்சூரியன் தனதுகிரண
மாகிய நிறவுகோலாலே நிறத்துமுடிந்தாமரைமலராகிய கோயிலிள்வா
சஞ்செய்திப் பிரமா சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (க)

அற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ
நித்தான்நன்புகழ்கேட்கும்விருப்புடையர்எனவுன்குச் செப்பாநின்றே
அற்பதவிக்கையமுதச்செவியழியேபுராட்டின்பமருத்துகென்றான்.

(இ-ள்) அற்பகாலம்அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெரு
மையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அ
ருளுகாததை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடுமோ பாம
வலையுடையபுருஷனேட்கும் அனாதையென நினைந்து அனாதையென

யுலந்தொடக்கிலேயும் அறபுதமபாருதைய இத்தகையதையி அந்நி
தத்தை உன்காதைய வாய்வழியேபுகட்டி இன்பமாக அருந்துவென்ற
சொன்னுபீர்மா-ஏ-று.

சே ணாகிரிவலம்புரி சன்பிறவிபெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
மேணாகக்குழிபுகா தரியமுத்திவழிக் கேரவேணியாகும்
காளரியதவத்தினுக்குமறத்தினுக்குமருமபொருட்டுமகாணியாகும்
வாணுதன் மின் லிடத்திருக்குக்கண்ணுக்கலைபனமுருக்கமகிழ்ச்சியாகும்

(இ ள்) அருணாசலத்தவலஞ்செய்கிறதபிறப்பென்கிறபெரியக
டலைததாணதேதருநதோணியாகும் ஏழுக்கருழியிலுமபுகுதாமன்
அருமையாகியமுத்திவழிக்கு ஏறுகிறதரு ஏணியாகும்காணியாகிந
க்கும ஒளிபொருநதிய கெறியையுடைய பாவதியை இடப்பாகத்தில்
வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமறைதபுருக்குருசுத்தோஷமாகும்-ஏ-று.

காசிமுதம்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருநதிறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெயுமொருபலமுருகென்கால மரியதவம்புரிக்கொணுக
கேசிக்ருணாதத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருகுசுத்திதானு
கேசமுடனருணாகிரிவலம்புருகென் றுரைப்பதருநிகாதாமே.

(இ-ள்) காசிமுதலாகசு சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்க்
ளிலேயிருநதசுவாமியைக் கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேககால
நதவசுசெய்தலும் குருசொல்லியமுறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து
அடைகின்றசித்தஞ்ஞமஅருணாசலத்தவலம்பாவலென்கெனறு
லையபலனுக்கு சிகராகுமோவென்றுசொன்னார்-ஏ-று. (ச)

அருணாகிரிவலம்புருகென் றுரைப்பன விஸ்திரிசிரமத்தி க்கு
நருமதையினவலம்புருக்துபவம்புருத்தாடுகென்கையோம் [கும்
பருவுபெ நுமபொருளவாரதபழவினையுனகாங்குவித்தவழிகொண்டே
குருபரங்குத்தவரிசுதத கொடுவினையுமபயரதுருக்குலையுநானே.

(இ ள்) அருணாசலத்தவலஞ்செய்யென்றுசொல்லும் அளவில்பி
ரமதத்தபாதகம்போயவிம நருமறைபாறறுளவு மதவைப்பானம்ப
ண்ணியபாவமுமவருத்தமுற்றுகென்கையோகிப்போகும் பிறகுடைய
அனேகம்பொருள்கள்களவுசெய்த பழமையாகியபாவமும் கைகுவித்
துக்கொண்டே ஒடிப்போகும் குருவாகியசுவாமிகுத் தவறு செய்தபாவ
முமபடகத கருப்பங்குலைது ஒடிப்போகும்-ஏ-று. (ச)

அநதவினையுடன்படலும்பொருககாற்றினெறிகடாபோலவியாநிற்குந
ததையனைக்கடித்தவினைகருடவிற்றவாவெனதேதனர்க்குமாயு
மைத்தொயுமகளினாபுத்தொலைதவினைகடல்கவறிவறியவாகு
மெனதைபொருள் கவார்த்தவினை தனக்கெழுத்து மிடமெதென்றிசைக்குந்
தானே

■ ஏழுக்கருழியென்பது = ஏனாக்கருழியெனத்திரிந்ததுதேன்
மொழிவழக்கு.

(இ-ள்) இறுதியைக்கொடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று கிளைத்த அளவில் குரைக்காறறி எனிராக இருக்குந் தீபம் யோந் அவித்துபோகும் தகப்பனாக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்ட பரம்புபோலவிக்கத்தையடைந்து ஒடிப்போகும்பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையும் கொன்றபாவமாகிய கடலும்வற்றிப்போகும்எம்முடைய கலையினைது திரவியத்தை திருடினபாவமும்நாளிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஒடிப்போகும்-எ-று.

(சு)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம் லேற்றுவண்ணம்.

ஒடிக்கிபாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவானிற்று
மீரடியிராசுரைய பலத்தநுமினியமூன்று
சேரடியரிமேதத்தின் பலத்தினைகளைக்கூறாது
பாரடியிவொக்கிபாகப் பலனெலாமபலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டிமென்று நினைந்து இரண்டிதழைத்தவைத்தவாருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும் இரண்டடிக்கு ராஜகுமாராக பலன்சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு எஸ்வமேதபலன்உண்டாகும் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ் சித்திக்கும்-எ-று.

(1)

வளங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செய்யும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களியுந்
தலங்கொண்மூரடிகளிரொண்டானததன்பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநாலடிகளேயாகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்தஒரடியின் பலன் பூமியைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்த பலனை உண்டாக்கும் இரண்டடியின்பலன் சர்வஜீர்த்தமாடிய பலன்களைக்கொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன் சோக்ஷதானப்பலனைக்கொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கேயாகஞ்செய்தபலனைக்கொடுக்கும்-எ-று.

(அ)

வைத்தவேரடியேபூசைப் பலனெலாம்மழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலீங்கத் தாபிதவறுதிகல்கு
மெயத்தவேயடிமூன்றிட்ட பலனெனொலின்விமானங்கோடி
மெயத்தனைதூபிக்கோயில் சமைத்தபேரெல்லாநல்கு

(இ-ள்) அறுவல்லாமலும் வலமாகவைத்தஒரடிக்குப் பூசாபலன்களைல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானஸ்தூபிகளையுடைய கோயில்தனைக்கட்டியபேறுகொடுக்கும்-எ-று.

(சு)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்-லேற்றுவண்ணம்.

கீட்டுணகிரிவலத்தோரடியிட்டொரு நுத்திரர் வாணிகைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசரீர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சுடி, குடாவம்புணர்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன்றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமூன்றையவனாச்சிவலோகத்தனிந்நொண்டிபோய்க்குடிவைத்தாரே.

(இ-ள்) நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று தாழ்வரைத்தவர்கள், உருத்திரபதவியையடைவார்கள் இரண்டாழ்வரைத்தவர்கள் மகேசரபதவியையடைவார்கள் முறைமையைத்தவர்கள் கோழிமுறைமையிலுள்ள மனிதனையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எ-று. (இ)

நன்றிதருமருணாகிரிவலமாகச்சிறிதுவழிகடந்தபேர்க்குத்.

துன்றிசெடுக்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகெடுத்தொலையாநிற்குமன்றியுமம்மலைவலமாயநடத்தவழிப்பாறுறுத்துமழற்சியாலே கன்றியகாலகாக்காணிந்கன்றியகாலகாப்போலக்காணும்பாகம்.

(இ-ள்) நன்றிபைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக்கொண்டு சந்திரம்நடத்தவர்களுக்குக்ருகொருங்கியகிரணத்தைவிசுகின்றவெள்ளியினை கிப கலையத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் அலையாமலும் அத்தமையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலைபுடையவரைக்கண்டால் யமனென்றுபயத்த பாவங்கள்ஒழிப்போகும்-எ-று. (உக)

வன்னுமலைவலம்புரிந்தோர்பசுத்துகளொன்றொருவாயுவசத்தினாலே யுன்னகரமனையவிடம்புகுவினதுகயிலையெனப்புகுந்தமாரும் மின்னுமவர்பதத்துகளொர்மனிதருடறசெறியிலவரிதப்புகீங்குத்வேமே துன்னுமவர்பிறப் பொழிபும்வலம் புரிந்தோர்பெருமைகளென்சொல்லு

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம் வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஓடிவந்து கொன்றுகாற்றினாலேசகரத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்த்தால் அது வுங்கலையம்போலபரிசுத்தமாகும் இன்னுமவலமவந்தவர்களபாதத்து களிலேஊன்றுமனிதரதுதேகத்தலேபட்டால்இறப்பும்அவர்களை பின்பற்றிவருகிறதற்புகீங்கும்அப்படியாரும்போதுபிரதட்சணஞ் செய்தவர் களுடையபெருமைகளையென்னசொல்லுவோம்-எ-று. (உஉ)

இந்தமலைவலம்புரிந்தோரளவனிருக்குங்கயிலையினேகும்போதிற்,சந்திரன்வெண்குடைபெயடுக்குமிரவிவிளக்கெடுக்கு மங்கைதருமந்தாங்கும்,மந்திரமேலிந்திரனாவழிகருமலர்ப்பரப்பிவினானகைக்கோமா ன்,வந்தனைசெய்தருகுவருங்கந்தமலாமழைசொரிவார்வக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தைவஞ்செய்தவர்கள்பாபசிலவ்வுசஞ் செய்கின்றகாலையமலையைச்சேரும்போதுசந்திரன் வெண்ணக்குடையி டிப்பான்குரியன்னிளக்கெடுப்பான் தருமநேயதை கைதாங்கிவரும் தே வேந்திரன்வருகிறவழியில் புஷ்பகண்ணைப்படிப்புகளான்குபேரன்சண்டஞ் செய்துசமீபத்திலவருவான்அஷ்ட வகைகள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (உ௩)

மேனகையுமரம்பையுடனுறுப்பசியுத்திலோத்தமையுந் வினிவாக்கும் காணநடம்புந்வாக்கவா நதியுடையபுனைநதி கவழிவிசும். போது

மன்னாளுமுதுவதித்துமுன்கெடுத்தேபோகும்போதும், காணமு
கெட்டுவதற்குரியதந்தரணமுட்கொண்டபுகழ்த்துடங்குத்தானே,

மேனையும அம்மையும் வரவையுத் திரேபத் தமையும
தீர்ந்தியத்தாடனே சலிதம்பாடிக்கடங்குசெய்துக்கொண்டிருவா
ர்கள் கங்கையம்மயுமையும் சாமனாவதிக்கொண்டே வருவார்கள் சாப்பி
டத்தருந்த அமிர்ததையும மலையளவுவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்த
துக்கொண்டு எதிரேகரும் இலட்சுமி பூவுக்கன்தாரியுங் கொண்டிருவா
ன் மூலேனேசுதர்வேதகனரும் புகழ்த்துகொண்டிரும்கு-எ-று. (௧௪)

மேலு அறுசேடியாசிரியவிரும்பம்.

மேசர்பொதித்துகன்கங்கை படிவதுஞ்சிறத்ததானம்

பார்ப்பதாமியேகததசனே வருவும்பலமொவ்வாதால்

ஆப்பெரலிகமையான்சோணு சலத்திரைவலமாய்ச்சுழல்

காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபபலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேநகண்டைருதித்துவினையகின்றகங்கைமு-லாகியதோத்
தவளையுபலனும சிறக்க சிலந்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும்
யோகஞ்செய்யலினுக்கெவந்தபனனும்பாபகாது ஆத்திமலையைத்தரித்
தசடையையுடையசிகெசொருபமாயிய அருணாசலத்தை உலகுசெய்தால்
காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபபலம்குமரினைக்குட்போது-எ-று. (1)

நிரதராமியையோபோற் கொடியமால்வகையைச்சுழுவோர்

பாசுதிமெவழிற்றோன் தமபாலினுக்கினர்தபாதம

வரங்கொளவணங்குமகோர் மருடகோடிகளிற்பிறைத்து

விரிந்தசெம்மணிகடக்கி மீளவுஞ்சிவங்குமகோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தேவர்கள் வணங்கும்பெருமை பொருந்திய
அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யோர்களுகைய வழியிடுகிடக்கின்றபாற்கல்
லுகளை மிதித்துச்சிவந்தவாதமபின்பு வரத்தைப்பெருகிறதற்கு வணங்கு
மிதேவர்களுடையமருடகோடிகளிற்பிறைத்துப்பிரகாசிக்கின்றதிரத்தினக்
கனதாககிமறுபுபுஞ்சிவங்கும-எ-று. (மக)

காணகடகொக்ககப்பெற்றன் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்

காணிடபபிழையுற்றென்மலைவலம்புரியாமாந்த

ருணுடைப்புழுக்கடேறிசெகிடபூசலாடி

தாணிடர்ப்படுததல்லர் னுயகிலர்சனகவென்றார்

(இ-ள்) அப்பாற்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ் செய்பாதவர்கள்
காணகடையுண்டாய்நீந்து திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் உறுத்தக
னகன் கண்ணகத்தெரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம் உறியமானிடப்
பொபாகப் பிறகென்ன பிரயோசனம் மாயிசர் திரண்ட புழுக்களையு

கூட்டியதேகத்திலேசேர்ந்து காகத்திலேவிழ்ந்து ஆலைந்து துன்பப்பட்டு
வதல்லாமல் விவாதிக்கமாட்டார்கள் என்கணையுள்ளிருப்போமா-எ-று

வஞ்சியப்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னவர்கைவசமாகவேண்டி
வஞ்சியபகைகூடியுல்லா மக்கணத்தையேவெண்டி
பிஞ்சிலமதிபேரனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டி
சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுத்தவிரக்கவேண்டி

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும்துன்புநலன்திரிகளுடைய போகம்வேண்டினால்
அரசர்கள்வைவசமாக வேண்டிமாளுல் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம்
அகத்தசனத்திலேக்கவேண்டுமானால் பாஸகந்திரன்போல நல்ல
பபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமானால் ஆகாமியாஞ்சிதபிரார்த்தவமா
கியமும்மலக்கையுக்கவேண்டுமானால்-எ-று. (உஅ)

முயல்களவைகையிழ்ந கணக்கிழ்முனியவேண்டி
முயறுகுணியுமாகச் சோக யகதவிர்க்கவேண்டி
வியல்சையறியவேண்டி மலையயம்புரிவா வல்லவர்
மயலறுபுகழவேண்டி மலையளம்புரிவாரவல்லவர்

(இ-ள்) முயல்கள்போன்ற இரட்சதனையும் பசாக்களையும் நூசுக்
டவகளையும் கோபிக்கவேண்டினால் துன்பத்தைச்செய்யும் வியாநைய
யும் தேகத்திலுறும் சோக்கத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமு
தலாகிய கல்விமையேவெண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்றமற்றகேகதி
யைவேண்டினால் ஆந்தமலைபவலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள்-எ-று.

வரத்தருமருக்கவாச மலைவழிப்புரிதோயெய்யான
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கிறிச் சிவகந்தியாசசேர்வார்
திராதருஞ்சோமவாரக் திருமலைவலமாய்வாதோ
புராதானெனவேழ்பாரும் புரந்தரன்மறைமயூணபார்

(இ-ள்) திரேஷ்டாகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையவலஞ்செய்த
வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபகதைச்சேர்வார்கள் என்றி
ராமாகியசோமவாரத்தில் வலமாயவந்தவர்கள் தேவேந்திரன்போல ஏ
முலகத்தையுமாண்டு சிவசாருதியத்தடடைவாரகள்-எ-று. (உப)

மங்களநினைத்திருந்தவோர் கடனுடன்வருமைநீக்கி
சங்கிசித்தொடராமேழு பிறம்பெயுத்தவிர்ப்பாபுநிக்
கெவகணுபகரைச்சூழுவோ ரிருக்கலைமறைகணு
நங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகரையமராவா

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்தவோர் தற்களுக்குண்
டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையும்நீக்கிச் சங்கிவிக்கடம்போல தம்
மைவிடாதவமுபிறப்பைபு நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் கவாமியைப்பி
தத்தசனஞ்செய்தவோர் நாலுவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு
பத்துநாலுகளையும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தெவாக
வாரவர்கள்-எ-று. (உச)

மாணியாழத்திற்செய்ய மணிவகைவலமாய்ச்சூழ்நோர்
மூவரும்புகழத்தேவர். முனிவர்நஞ்சுவாராவார்,
தாமிலாவென்னிவாரத்தணி வலம்புரிந்நோர்கஞ்சப்
புனைவையப்புணரும்புனைப் புணருமாஸ்புரத்திற்சேர்வாழ்

(இ-ள்) பெருமைபொருத்திய குருவாசத்திலே அத்தமனைபயவல
மாய்ந்தவர்கள் திருமுர்த்திகளும்புகழும்படிபாகத் தேவர்கள் முனிவ
ர்களுஞ்சூசமாணராவார்கள் குறைவிடலாத சுக்கிரவாசத்தில்வலஞ்செ
ய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இடைக்கரியைச்சேரும் காயாமல
னப்போதத விஷ்ணுபுத்ததைச்சேர்வார்கள்-எ-று. (உஉ)

உதயமேபனிகாட்குழ்வோர்க் கொன்பதுகிரகனன்றாய்
பதினோராயிடத்திற்றாய பலன்களைப்பனியாநிற்கும்
மதியனிவனிராயும் ருடம்பந்துதிக்குகளும
அதிகமாமஹிமாரு கைப்பசிமுதலாமுன்மம்

(இ-ள்) சனிவாசஉதயத்தில்பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுஞ்சூலத்தி
ககஞ்சும்பதினோராயிடத்திலிருத்தபலன்க்கொடுப்பார்களிவராதிரி
யிலுமவருஷப்பிறப்பினென்றும்ஐப்பசிமுதலாகமுன்மாதமும் வல
ஞ்செய்தவர்களுக்குமேற்சொன்னபலன்களிலும்அதிகபலன்செய்திக்கும்

அயனசங்கிராமமாசமகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாமபு விழுநகுளவிதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிர்கோடியாகும்
அயர்வறத்தனமுஞ்சூழ்வா பேரறையாரிபவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும் தட்சணாயணத்திலும் மாசி மகத்தி
லும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரண காலத்திலும் விதி பாதத்தி
லும் இஷ்ட சித்தியைஅடைவதற்கும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குகோடி
பஞ்சுஅதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறு
மவலஞ்செய்தவர்களுக்குஉண்டாகும்பலனையார் அறிந்துசொல்லுவதற்
குவல்லவர்-எ-று. (உ௩)

காரிகையவளையற்றைக் களவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்கிந்துய னுடுத்தவெண்ணீறுசாத்தி
வாநிடைமுறையேதான மனித்துதாமவைகொள்ளாமப்
பாரிடைநடத்துருழ்த்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அதிகபலனைத் தாப்படாசின் அருணாசலத்
தைவலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனில்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றை
க்குப்பெண்களைச்சொற்பணத்திலுணையாமல்சலத்தில்ஸ்கானாஞ் செய்து
பரிசுத்தமாகியவஸந்திரங்கையுடுத்திக்கொண்டு விபூநதரித்து அத்தவிட
த்திலே தாணக்கிரமமாகக்கொடுத்து தாப்புகுபரிடத்தில்தாணம்வாகா
க பூமிபிகைகாணிகுலேகாடத்து கிரியைச்சுமறியிருக்கிற தேவர்களைப்ப
ணித்துவணங்கி-எ-று. (உ௪)

கஞ்சைம்போர்வைத்துக் கவிவைபுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெருளிசோக மக்ணத்தகற்வின்கி
குஞ்சாமுதலாயுள்ள வாகனக்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாகி.

(இ-ள்) அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வைபையும் நீக்கிக்கு
டைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்
ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரையான முதலாகி
ய வாகனங்களிலேராமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும் வெ
றுத்து-எ-று. (உக)

செங்கைவிசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மகையாற்பதிதர்சீச நுறுப்பிலாவழிவுநோக்கா
தங்குறுமடியேனோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
திங்களையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் சோர்வில்லாமல்சந்தேர்
ஷத்தொடு சிசிறகையைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு, ஸ்திரீகளையும்வாவி
களையும் நீசனையும் அவயவ நனளையும் பாராமல்நடக்கிறபோது அடி
யினுடையசததம் காதிர்கேட்காமல் மெள்ள இராஜஸ்திரீகள் பத்துமா
தத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்து-எ-று. (உஎ)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண் டிசையுமவீழ்ந்து
பாவிவங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த சமரணாமனத்தார்போற்று
யுருகியங்கவழ்மேற்கையாற் படுமெனவொடுங்கிச்சென்று

(இ-ள்) நலவினைதீவினை இரண்டையும்நீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்
திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கின்ற சுவாமிகளையும்வணங்கிஉருவ
ந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிறசித்தர்களையும்தேவர்களையு
ம் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகாலைகள் படு
மென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று-எ-று. (உஅ)

வானமார்மலையம்பொள்ளிற் பழக்கன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலபத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றோப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படி
கம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நீண்டது மவுனமாய்நடக்கவேண்
டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்

மட்டி - தன்னைவாகவல்லவர்து போயினுட்சென்றவர்களுவாகிப் பன்
நியறியாத சுவாமியை வாய்க்கவந்த வணக்கித் தங்கினிருக்குமிடத்து
சுருஷி - ஐ-று. (௨௯)

நுன்றெனுக்குணத்தஞ்சுழி விருந்துகின் கவரிநூல்கொள்க
வன்றியேபுலவுநீத்த ஸுசிஸையுண்கீதி
நின்றவததலததோ"செய்யு நிலைமையீத்திதூரத்திற்
சென்றவரவருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சோம்.

(இ-ள்) மலைபோலுயர்ந்தருணத்தையுடையவராகிய செவபத்தர்கள் கு
ழிநுந்து மதுமாயியபழங்களும்த் பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர்ப்படிபில
லாவிட்டால் மாயிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப்படுக்கக்கடவா
னுப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அநத ஸ்தலத்திலிருக்கிற
வர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்திலநின்றம வந்தவர்கள் தநக்
ளுடையவருதத்தினுலேவவிதமாகவலஞ்செய்தாலும்கண்மையாகும்
தணிதலிலாதனான் சனகவிசையிலஞ்சுழி
வெண்டிசைபுரப்போர்தமபே ரின்றசெவருகெக்கண்டார்
வணமுசைபெருகுமோ மலைமகண்மலையின்மேற்பால
கண்டளன்பவளவெறபிற கயிலைவெற்பிறைவள்காட்சி

(இ-ள்) கெடுதலிலலாத் ஞானத்தையுடைய தனகரிஷ்யே இம்மலையி
னெட்டுத்தகிக்விதம் திகருப்பாலகா எட்பெபேரும தங்களபேரினாலே
இலிக்கக்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள வணிகளினது ஒலி
பொருந்திய கூந்தலையுடைய பாலவதியானவள கிரியின் கிழகருதக்கி
ல் பவளமலைபொல் ஒருலிக்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தாள்-ஐ-று.

மணிவரைபரிபிறகுழ்த்துவிச்சிரா வகதனப்போது
புணர்பவந்தவிக்கத்தென்பாய புருகணியிறையைக்கண்டான்
தனியிலாவிலைகணிகத் தயியனென்மலையின்மேறமால்
அணியண்ணுமலையானென்னு மருவரு விறையைக்கண்டேன்

(இ-ள்) அருஞ்சலத்தினிடத்தில் குகினாயி வேறிகொண்டு வ
ந்த வச்சிராங்கதயாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையுடைய பாவத்
தைத்தாக்கத் தென்கிலை புருகணியிறைவரெனது ஒருலிக்கத்தைஸ்
தாபித்துப் பூசித்தான் தனியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் அ
நதமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணுமலையானென்கிற பேரிட்டு
ஒருலிக்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்-ஐ-று. (௩௦)

வாலவெங்குதிமேற்சேனை வகாகட்டுறாருநாப்பாய்து
சாலுமத்துயர்த்திரத் தனதுபேரிதையைக்கண்டா
னுலயமுழுதுத்தேனீ நாகர்நாட்டுறவோர்த்தித்
லேமாமுளியாகண்ட சிவனுருத்தெரிக்கொனாதோ

திருமலை வலம்புரிச்சுருக்கம்.

௩௪௭

(இ-ள்) குரியனானவன் அருளுசலத்தைத் தாண்டிப்போகதினால் வந்தபாவந்திரத் தன்பேரிட்டு ஒருவிற்கத்தந்த ஸ்தாபித்தப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அத்த மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள் நாகலோகத்தார்கள் முகிவர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது.

நசுனார்வழவமான விவிக்மவ்வெவலையுழ

யோசனையுன்றுஞ்சே நெருங்கும்வாறுடுக்கள்போலப்.

பேசுவதெவனோவந்தத தலத்தினிற்பெருமைவேலன்

மேசுறுங்கவுரியான முகத்தனுர் தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவருபமான அனேக லிங்கங்கள் அவ்வெல்லையிச்சுற்றி மூன்றுகாதலிமட்டும் ஆகாயத்து நகரத்திற்களபோல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர் பாவதி வினாயகர் இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ-எ-று. (௩௪)

தாதவிழமலரோனிலவா றுனாத்தலுஞ்சனகன்போற்றி

வேதனேபிறவிதோகரும் விமலனேவிமலனான

வாதியைப்பழித்தோனசெம்பொன் கவார்தபேரடையுந்தீங்கும்

பாதகந்தவிறுமாமும் பகரெனப்பதுமன்கூறும்.

(இ-ள்) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமமா இந்தப்பி காரஞ்சொன்னதும், ஜனகரினியானவாவணவகி வேதமுழுதுங்கர் ணார்தவரோ, பிறப்பைபகீஞ்ஞமபரிசுத்தரோ மலரதொன சிவனைப் பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும் பாவமும் அவைகள்கூறும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமாசொல்லுகிறார்-எ-று. (௩௫)

ஒன்பதாவது திருமலை வலம்புரிச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௫௮௪

செவ்வெழுத்துக்களால்

ப த த வ து

ஆ தி த் த ச் ச ரு க் க ம்.

எழுதிக்கழிநெழுவது சிறியவீரத்தம்

அற்றமற்றமுனிவாரூமு மருணபூதரத்தாடன்

மற்றவெறபுமொருஞ்ஞென் நிகழ்ந்துவாத்தமனிதர்வாய்

புற்றெழுந்த புளையெழுந்த புழுநெளிந்துபுழுவுநீர்

சுற்றெழுந்தபெருகுமண்டி சோரிமாரிசொரியுமே

(இ-ள்) குற்றம்சீங்கிய மூனிலர்கள் குழ்த்துவருகின்ற அருணாசல மென்னு மனையோடு மற்ற மனைகளைப் பொக்குமென்று நிந்தை சொன்ன மனிதருடைய வாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புளையுமென்று புழுக்கள் நெளிந்து புலால்சாற்றம் காறுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்த மாரி சொரியும்-எ-று (க)

அந்தஸுமந்தர்தம்மையேற்றி யத்தகன்றனெவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட டனாத்தனாதெயிம்பர்வாய்
வெந்தவாளினுறறுப்ப றெந்தைசோனவெந்தையே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்நிலைவகைவப்போ.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களைப் பின்புடமணம் ஏவலாய் வந்த தூதர்கள் செக்கில் அநேகதரமபோட்டு அனாத் து எடுப்பார்கள் அவர்களுடைய வாய்களை நெருப்பிற் போட்டுக் காய்ச்சியகத்தியினுலறுப்பார்களென்களாண்டவன்மலையையோநிந்தைசெய்வாயென்று அடித்துநெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.-எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்ப்பாப்பியே
நஞ்சினிப்பு கட்டிவெய்ய நாகிலேகிடத்துவார்
அஞ்சியத்தராகுதா னுமருவருத்தலேறிமே
நெஞ்சகத்திலெண்ணினார் தமக்குமீது நிகழுமே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்த அருணாசலத்தை சிந்தித்தவர்களுையமதுதர்கள் பஞ்சுசுத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குழப் பித்துத்திமையாகியநாகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நாகமோவென்றால் பயப்பட்டுஇவர்களைத்தாங்குகிறதற்குச்சாகிக்காமல மிகவும்வருத்தம இப்படிப்பட்டதுன்பம்மனதிலேஇந்தமலையைக் குறைவாக வெண்ணினவாக னுக்குமண்டாம்-எ-று. (க)

குருக்கடைந்தையாவி கொன்றதீயர்முதலீனே
நிருக்கும்வெய்யநாகின்மீது விட்டபோதிலவர்களும்
பெருக்கெடுத்தபாவிபென்று பேசுவார்கடம்புடன்
சரிக் கொணுதுள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்போ.

(இ-ள்) ஆசாசிகளையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடிதாசியநாகத்திலேஇந்த அருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோதுஇவர்களைமுன்னமேயிருக்கும் பாவிகள்மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமிபயநிததித்தபடியி னாலேநமமிதுமபாவிக்கொன்று சொல்லிக்மோடேயிவாகளசரியாயிரு

க்கக்கூடாதுதள்ளிவிடுமென்று தங்கள்கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளு
வார்கள்-ஈ-று.

(ச)

என்றுலறத்துவானும்வைய மேழுமுண்டமாலுமா

யன்றுயின்மளவிடாதவருணபூதத்தையோர்

ருன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று ருன்றிமெய்குறைந்துமுன்

கன்றினொருததென்று கதைவிளம்பலாயினன்.

(இ-ள்) பிரம்மாவானவர்இப்படியென்றுசனகரிஷிக்குச்சொல்லிப்பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார்நானும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ்
சோகது'அன்றுமுதலின்றையவனாக்கு மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள
அருணாசலத்தைஒருவன்ஒருமலையென்றிகழ்ச்சிசெய்துபோய்க் ருன்று
தலடைந்து தேக்கருறைத்துக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று
'அக்கதையைசொல்லத்தொடங்கினார்-ஈ-று.

உலவுகின்றசோதியாவு முளளின்வைத்திவ்வுலகிலோர்

மலையதாகிநின்றதெய்வமலையைமறமலையெனபோல

அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே

ழிந்தோம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினான்

(இ-ள்) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்றபிரகாசங்களெல்ல
லாம் தனதுளளத்திலவைத்துக்கொண்டு இத்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற்
றமலையுருவங்கொண்ட தெயவிகமாகிய அருணாசலத்தை மறமலையென
போலினைத்த ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதியாயும்பூண்ட தேனாஅந்தஅரு
ணாசலமலையிதுச்சிவழியின் எல்லையாகநடத்தினான்சூரியன்-ஈ-று. (ச)

முருந்தர்தேமிகந்தவெறபின்முடியின்மேவுமுன்னமே

மிருந்தசோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்

புகைத்துசொல்லவிர கழுவர்புரமெனப்பொரித்ததே

புகைத்துபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே,

(இ-ள்) சூரியன்விஷ்ணுவால்தேடப்பட்டஅந்தமலையினது உச்சிவி
லே போகிறதற்குமுன்னே மிருந்தபிரகாசமான மலையெடித்து அந்தவு
ள்ளிடத்திலின்றுஎழுந்துவெப்பங்கொண்டுபுகைத்துவரத் தோனது
திரிபுரமொரித்த பரவசிவன் துளையாகிய நெருப்பிலேபொரித்ததுபோ
லப் பொரிந்துபோய்விட்டதுடத்தப்பட்டகுதிரைகளோ சீவனில்லாத
குதிரைகளானதுகள்-ஈ-று.

(எ)

அறுசோடி-பாசிரிய-விருத்தம்.

குநிரையுக்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தோராய்க்

கதியாயுந்தனதுபாகன் காலெனவிழ்த்தடாறு

மதியழிந்திருந்தானாத மலைவலஞ்செய்துநானக்

கதிபெறச்செல்லேன்கண்டு கதிரவறகிவையுனாததேன்.

(இ-ள்) அந்தமலைபிண்டத்திலுள்ள மெழுகுதவாணையப்பத்தினாலே குகைகளிலும், கரிகளில் போய்க் கொடிநாடியுடைய தோ காளல் போலத்தோன்றிய முருகிலலாத தாழ்த்தன்னுடைய பாகவயவன் கா லைமீழ்த்தபேரலக் கிரணம் னெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியன் மறிக்கெட்டிருந்தான் அந்தமலையையல்கூடுசெய்துகொண்டு மேலாகியகதி ன் அடையும்படியாகப்போகாநின்ற காண்பார்த்து அந்தச்சூரியனுக்கு இத்தவார்த்தைகளைச் சொன்னேன்-எ-று. (அ)

ஐயமையென்பெண்ணி யகந்தையாலி கழ்ந்துவிழ்ந்த
கையகையொருகாலத்தங் கதியிலையுணக்கென்றாலு
செய்யுமோர்கொழிலினாலே தீர்க்காலத்தெளிவுளாகரு
மெய்யினையருணையான வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசாரை ஒருமலையென்றுநினைத்து அகங்காரத் தினால் நிகழித்தது கிழேவிழுந்துகி -ககின்ற ஆயிரவ கிரணங்களைபுடைய சூரியனே உனக்குளாதவகையிலும் ஒருகாலத்தவகதிடைகோது அப் படியிருக்காதும ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அது யாதென்றால் தெளிவுளவருக்கு மெய்யமையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொண்வோவென்று சொல்லத்திறம்பினேனென்றா பிம்மா-எ-று. (க)

கோதித்தபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கனசொ ணு சலத்தினவலமாய்வந்தான
வாதிக்குமுழுவிலுனு யழவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தவெனவேதோன்றி யாதித்தக்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிம்மாவர்னவா அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே ன் மேருகி ரியை முன்னேவலமாக்கவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய் துகொண்டே ந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரோ வாதித்துசைத்துருக்கோ ககெ ஸ்லுவிசை மமுனையேயெனிய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷிபத்தி லே கோடிசூரியாபோலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாபத்துக் குளமுத்தருளிஞர்-எ-று. (இ)

பன்னிருமாதத்தோறும் பரிதிமும்புயத்தினாலே
வன்னியின்வழுவதான மலையினவகமாயச்செல்வான்
சென்னியினெக்தெசெல்லா னிடப்பறஞ்செல்வானறன்றோர்
அங்கிலைவரும்போதெததி யலாசொரிந்தகலுமென்றான்.

(இ-ள்) செத்திகாழுதல்பங்குளியிருக்கச்செல்லப்பட்ட பன்னிரண் டொகாமமகூரியன் முன்னேதனக் கண்டான்யயத்தினாலே அக்கிளியசொ

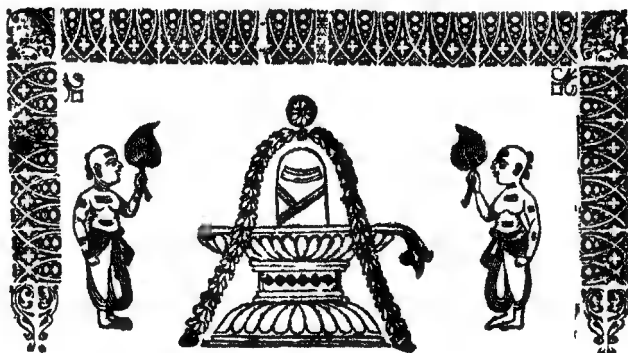
ஆதித்தச்சுருக்கம்.

சுரு

சூரியபம்பைபுலங்குச்செத்துகொண்டுபோவான் அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்தமலைக்குச் சரிபக்கில்வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ் செய்துபுஷ்பமாரிபொழிந்து செலவா னென்றுசொன்னார்பிரம்மா-எ-று.

பத்தாவது-ஆதித்தச்-சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-சுருகு.

உ

பதினேராவது.

பிரதத்தச்சுருக்கம்.

எழுசூக்கழிகெழில்விருத்தம்.

அருணைவாழிழைவன்றிரவியமணுமட்டாய்னுங்கரத்தபேருடனே மாணமாய்கமனுடடமுலிலேகுளிப்பர் வசசிரவுலக்கையான்மறிவு, ரிரு ணிழைநகமிருபத்தென்கோடியிடத்திலுமடைவிலேயிருப்பார, தாணி யிப்புவாய்பெறப்பர்களகளவுதனக்கியைத்தவருமத்தவகவர்.

(இ-ள்) அருணைசேகரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடி னவர்கள் உடனேமாணமடைந்த யமலோகத்திருகுப் போய்அக்கினிக் குழியிலேவிழுந்து அவஸ்கைப்படுவார்கள் வசசிரத்தினுமசெய்தஉல க்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்ளினறத்த இருபதெட்டுகோடிநக களிலும் அடைவாகவிருத்த கிடப்பார்கள் மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பெறப்பார்கள் அத்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருத்தவர்களும் அ ப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-று.

(அ)

ஒவ்வியதரையுனிசைத்தபொன்னெதிரோ புற்றபேருடையு மொறு
க்குத், தேவியகருணையருணையாயகர்பொற்செய்கையைப்படியினிற்கா
ந்து, வாகியபெயரைக்கிளையுடன் சிதைக்கும்மையினங்கடலினுமொளித்
து, கீவியபொழுதுத்தொடர்ந்திடும் விடுமோநிழலெனத்தொடருமெம்
கிலத்தும்.

(இ-ள்) திருமுடியியினுள்ளுளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னுளது அந்த
விடத்தின்மேல் தந்தவருடையதேகத்தையுங் கண்டிக்கும் அப்படிசெ
ய்வது மிருந்தகிருபையை யுடைய அருணாசலேசாருடையதிரவியத்
தினது செய்தியாம் அந்தப்படியியில்ஒளித்துவைத்துளதிதுக்கொண்ட
வையோவென்றால் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும் மலையிலுங் கடலிலு
மொளித்துக்கொண்டபொழுதுத் தொடர்ந்தவருத்தம் விடுகாட்டாது
எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலதொடரும-எ-று, (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழக்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழை
த்தெடுத்தக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கெடுமபாறகொள்ளலாமரு
நதினற்றினத்தால், முடிக்கலாம்பகையை யருணையகர்பொன்விழுவ
கினுல்பிடற்றிலேபிடிக்கும், உயற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வு
யிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரம்மா கல்லைக்கடிக்கலாம்பெருப்பை
பெடுத்தவிழுகினிடலாம் விஷத்தோடுகொல்லும்படியான வஸ்துக்க
ளைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம் இரும்பைப் புசிக்கலு
ம் கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ்
செய்யவொட்டாமல்நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலா
ம் அருணாசலேசார் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனேதொண்டையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும்தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகக்கனற்றும்புகையுண்
டாக்கும்வவளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்க ளுயிரையுங்கொன
று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௩)

முக்கணுப்பொருளைக்கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபேர்
முதலா, யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்கவடியவர்பொருட்கவர்ந்தலைக்கத்
தக்கதுநினைத்தாரகெடுவென்றுளாத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்
கருங்கருகவொளியிடுமணிப்பூண்டிசைமுகனெருகதைசெப்பும்.

(இ-ள்) மூன்று கண்களை யுடைய அருணாசலேசாரு திரவிய
த்தைத் திருமுன வர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது அது
துருக்கட்டிம் அந்தப்பொருளைத் திருநெற தற்கு முயற்சி செய்த
வர்கள் திருநினைத்தவர்கள் இவர்க ளுத்தக் கணத்திலே பழிவார்கள்

அவர்களுடையிருக்கடும் சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருடியவர்களைத் துன்பப்படுத்த விரைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபலசத்தியத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமும் கருகும்படி ஒளிவிடிகின்ற அருகிருபாணகளைத்தரித்த பிரமாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினார்-எ-து. (சு)

முன்னமேயொருநாள்! வடதிசைக்கிறவன் முழுமணிக்கங்கைகீர்த்துறைவன், இந்நிலத்திழிந்தவித்திரணையானான்மையில் முருகவேணிகர்வான், மன்னவநிறைந்த மருடிகோடிகளின் வயிரநாயகங்களாற்றேய்கத, பொன்னவிர்க்கமுள்ளற்றமுழுமழலான்புகழ்பெயர் பிரத்தனென்பான்.

(இ-ள்) பிரமசொல்லுகிறார் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விழையுயர்ந்தமுத்துக்களைக் கிருப்பிடமர்சியககாகாதித்துறைபயபுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலேறங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன் ஆன்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன் இராஜாக்களபணியம்போது அவர்களாலே விரைவிரையாக தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளிலுழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையத்தரித்தவன் தமமென்பதை இடைவிடாது செய்கிறவன் கீத்திபொருத்திபிரத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-து.

காலனே! விழியார்முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத் தொழுக்கியங்கி போல், கீமாமணிககாமபிபைத்தவெண்கவிகைகெடுநிலம்பரப்பெலாநிகழ்த்தச், சாலவேபணிகாவரசர்களிவன்பொற்சரணமே படித்துயிர்பெறுமென், தேலவேபழைக்குத் தருமதேவதைபோலீரவர்கே சாமனாகளர்த்திடவே.

(இ-ள்) யமன்சோலக்கொடுமையச் செய்கின்றகண்ணையுடைய பெண்களதுமுடிப்போல விளங்கிக்களங்கத்தைபுகுடதது ஒழுகவிட்ட சந்திரன்போல வீரத்தினயிழைத்திருக்கே காமபையுடைய கெண்ண்குளுடையானது கீண்டசத்திரிகைகைப் பூமிபிண்பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மீறுத்தகரிவாகையோடு பணியாத சத்துரு ராஜாக்களையார்ந்த இத்திரணுடைய அழகியவாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் உயறறுக்கொள்ளுங்கென்று பொருத்த அழைக்குகதருகதேவதையைப்போல இரண்டொகையகவீசவும்-எ-து, (சு)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோந்திடத்தமரகதத்தஞ்சுரகதம்வயங்க, வருணமண்டலத்தை யனயிடுங்கொடித்தே ரடவிகள்புகவிசயயடைப்பக், கிரணசுந்தரத்துப்புறங்குகிருப்பிற்றிம்புரிக்கநிரிசைவெளரத், தரணிமாதவிக மத்திரிகணத்தோ கெழுநதவன்றண்டயாத்திராபே.

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள் போல் உயர்வாக மரத்திறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும் சூரிய மண்டலத் தையளவிய கொடிகள் கட்டிய தேர்க்காடுகள் பூமியைப் படைக்கவும் கிரணம்பொருதிய சிவதூரத்திடிய புள்ளிகளையுடைய மூத்ததையும் பூண்கட்டிய தத்தக்கையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் மத்தருமன்னர் பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடு சேனையுடைய பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தாஜன்-எ-று. (௭)

அங்கு புத்தேற யவனர் வெற்படைய வவந்தியர் வில்லி னுன்கள வச் சவலித்தொடக்காய மற்ற மண்டலீகர் தம்மிறை தாங்களே மமக்க சிங்கவேறெனவே சோழநாட்டினவான் நிருகிக் கட்டித் தென்னுந் கங்கைவாரசடையாங்கோ விலீறபுருத்தாங்கங்கையும் காசியும் புறப்பான்

(இ-ள்) இத்தேசத்தாசன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்கே சத்தகாசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும் யவனதேசத்து இராசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும் அவந்திதேசத்தாசர் விலிலிருக்கிற காணியைக்கொளிக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்து இராசர்கள் சவலிலீயோலத் தொகூர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும் ஆண்கிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போரும்படியாக புறப்பட்டுத் திருநதியைக்காண்டி அழகிய அருணாசலத்தலத்துக்கு வந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலம்புருத்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தாசன்.

அரும்புவிழ்மலர்கொண்டருச்சினைபுரியவருணைநாயக்திருக்கோயில் விரும்பியுட்புருத்த வணியும்வலிடத்தில்கூத்தினுள் கொடியகூர்வழியாள், இரும்பையு முருக்கையு மிசையினொருத்தியிலக்கிழையாருட னிறைமால், அரும்பெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்டனன்வரை த்தவேள்களும்பை.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்த்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சினைபண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும் போது அவ்விடத்தில் விஷத்தினுள்கொடுமை செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்ணையுடையவன் இரும்புகூட உருகும்படிச்செய்யும் சந்தேவித் தையையுடையவனாக ஒருதாசிப்பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவாமிறைத்தபாலும் கரும்பிளர்சம் போன்ற மொழிவினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தச்சனத்தில்தா னெம்மதன் வளைத்தகருப்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண் ட பிரதத்தாஜன்-எ-று. (௯)

‘ஆன்னமோகினியோ வயிர்தமோதிருவே வயிர்தமோவமருக்களித்த வன்னமோகினியோயிர்தியோபிரமன்மனத்தினுள்வருத்தமேனகையோ என்னமோகமதாய்தனதுகாட்டினிற்கொண்டேருவனினிந்தனைதற்கு முன்னமேருங்கு முகமதாயிருந்தான் முறவலாயினதேவரீழுகடும்.

(இ-ள்) கசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனுவன் அந்ததாசிப்பெண் ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் ஆன்னமோகினியோ தேவாயிர்த மோ இலட்சுமியோ அகரகாக்கொன்று அயிர்த்ததை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ இரதிதேவியோ பிரம தேவன்மனத்தினுள் செருஷ்டித்தமேனகையோ ஏன்றுநினைந்து மோகத் தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிற தற்கு நினைந்தான் அந்தநினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்கு முகத்தையுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டி எல்லாரும் கதைதபார் கள் ள-று.

(௨)

மத்திரிக்கிழவராசனை வினவி மன்னவயினைத்தவராசனால் வந்தவித்துயர்த்தயிராதிடமலைமேன மருநினைப்பணியெவ்வனுந் சித்தாசுருவடுக்கணவாமபரியுஞ் செழுமணிசகிலிகையுத்தேரும

■ தனமணியுத் தனத்தினூர்பலருத் தமனியக்கோயின்முன்விசிறத்தான்,

(இ-ள்) மத்திரிமார்க்கள பிரதத்தராசனைப் பார்த்த குரங்குமுகம் வதைதரு காணவ கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனை தீமையாகிய உமது நினைப்பினால் அடைந்த இத்துன்பம் தீங்குமபடி மலை மேல்மருந்தாகிய அருணாசனேசராவணக்கென்றுசொல்ல அந்தஇரா ஜனும்மலையையொத்தயானைநுமவேகமாய்தாவுகின்றகுதிரைகளையும் நல்லிரகதினங்களாலீழைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளையும் தேவர்க ளையும் சந்தனக்குழம்பப்பூசுகின்றஸ்தனங்களையுடையபெண்களையும் பெர்பிரகாசம்பொருந்திய அத்தக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான்-ள-று.

(௩)

பன்னருமத்தபூசனைபுரிந்தான்பரமனுமவற்குள்புரிந்தான், கின்ன ரமொழியான் விருப்பினுடைத்த கிலேசவானரமுகமொழிந்தான், நன் னாமுகம்பெற்றிறையுரடாணைகதாதுதலாலான்பொருட்கவா, உன்னிய பாவம்பதின்மடவகும்பொன்னுதவிற்றவிறுமென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுதற்கரியஅகந்தமருமை யான பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுதுகணமியும் அந்தஇராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தார் விண்ணினிசையோலும் வார்த்தையைபுடைய பெண் கெற்கொண்ட ஆசையினுடைந்த துன்பம்பொருந்தியுருவாகு முகத் தையொழிந்தான் நல்லமானிடமுக்கதையடைந்து அந்தஇராஜன் தன்

நாடு

அருணாசலபுராணம்.

ஹுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் ஆனபடியினாலே அருணாசலே
சுருடைய பொருளைத் திருடநின்றதனு லுண்டாகிய பாவம் அப்பொரு
ளுக்கும் பதின்மடங்குதிரவியுங்கொடுத்ததாஸ்திருநெழி அசொன்னு பிர்
ம்மா.

அருசர்க்கழிநெழிலாகிரியிருத்தம்.

(உஉ)

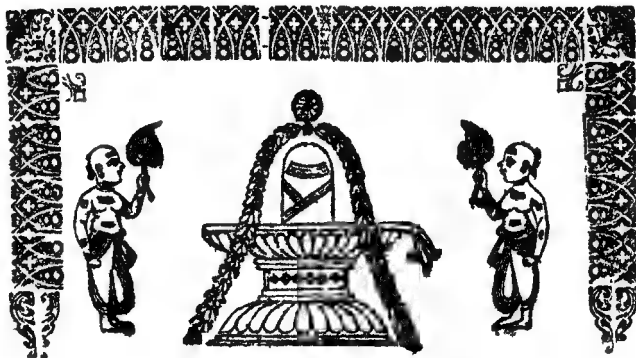
முதலுனையருணகிரிவளமிதுதானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானத்தப
போதனையக்கடிபணிந்துன்போதனையா ள்மகிழ்த்தளமீப்புவிவின்தே,
கோதமுடனறித்தசெய்தபவந்தவிருக்கைதவினியுந் கூறுகென்றான், மூ
தறிவாயினனாமுகத்தினுமாயிரமுகமாய்மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணாசலத்தி
னதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தப் பிரம்மாவை அவ்விடத்
திலசனகரிஷியானவர் வந்தனஞ்செய்து உம்புடைய போதனையினாலே
ஆநந்ததையடைந்தேன் இத்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபா
வமிகுக்கும்படியானகதைபயிபு அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் போதி
வுகொண்ட பிரம்மாவானவர்தம்முடையவாய்காரனும் ஆவிரம்வாயாக
ச்சொல்லத்தொடங்கினான்-ஈ-று.

(மரு)

பதினோராவதுபிரதந்தச்சருக்கம்முற்றிய

கூறுகிருக்கம்-கூறு.

உ

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்திர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால்வடிவிலுள் மகத்தினுலபவம்

காக்கினாராணைமா சயிலனாகினு

ஸீக்கிஸூரென்பது ரிகழ்த்தினுன்மறை
தேககினுன்ஸுகதை செப்பலாழிளன்.

(இ-ன்) வாக்கிலுள்ள தேகத்தினுதும்மனத்தினுதும் தூவிநீர்,ங்ங
 னைச்சொல்லியும் செய்துமறிநீந்தும் பாலத்தையடைந்தபுரம், ௧௫௫
 ண்ணுமனைபுத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தகைபாபுருகூட
 நீக்குவார்கள ன்ந்துவொல்லநாண்குவேதங்கனையுத் தன்னிடத்தி லுடை
 யுபரம்மாவானவாசிலகதைசனைச்சொல்லத்தொடங்கிலா-௩-மு, (க)

அறநெய்யாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிலுத்தி வீடுநாளுகுவதென்றமனம் இருந்ததாயினும்
 னே, தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்தனாகையால் நூ
 ள்கி, ரும்பமுதிமுதலவர்களிடையிலுமுறை வீயந்துரைத்தனொருமனாக
 னே, அம்புலியிலிழைத்ததவமனத்தினையும் வலமாகிய தருமென்றேன்

(இ-ள்) என்னுடைய பெரிய சபையினிடத்திலு அஷ்டபங்கம் கருமமு
 ன்னொருகாலத்திலவந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடை
 யதபசின்பெருமையையும் அதனுல்வந்ததீர்த்தியையும் கொண்டு அம்ச
 ந்தோஷித்தார்கள் அநாதப்பாத்தனாகஸ்தியா பூதலானிஷ்டகாபுதய
 லேவகனேகிவகனே புகழுகதுசொல்லிய கர்வத்தினால் அவருடைய பூமி
 யிற்செய்ததவமெல்லாம் அவமாகச்செய்துவிட்டுமென்று சொன்னான்.)

உற்ப்பேருத்தவத்தினையுத்தமதத்தினலததினையு பூலுநததபேரு
மற்றொருவர்தமைபிகழ்த்தவருத்தயரககடன்முழுகிய விரிவென்புறா, அ
ற்றறிவாகியவககளைவர்களுக்கிகியிதுதிருககாலத்தொசாற்றருளுக
னவனாததரரினருளாதநீருபுக்ககியாதானென்பதன்

[illegible]

கொத்துதலுமவசுக்கெனவா பெணையகன்றுநெடிய கங்கைத்துறை
யிலேதி, எல்லையிலாகெய்காலயிறையநினைத்தரியதவமியர், லுதல
வல்லபகனொருநாளின்மழநிடைமேலடைந்து தவமவாமேமெதவாள்
ஆல்லிமலரவன் கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெடுத்தருளுகென்றா.

(இ-ள்) அப்படிச் சொன்னவுடனே வகக்களெல்லாம் என்னடை யசையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது தவறுபி

சுதி ௮

அருணகதீபராணம்.

தப்பாய அளவில்லாதகாலம்பரமசிவனினின்று அரிநாகியதவத்தைச் செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச் சுவாமியானவா ஒருநாளினுள்ளமையும்நரிஷ்டபவாகனத்திசெழுந்தருளியவ் து நாமங்களுசகுக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அஞ்செய்தாஅந்தவசுக்கள இதுழிவ யுடையதாமரைமலரிடருக்கின்றபி ர்ம்மாவானவாகொடுத்தகொடியசாபமாயியகடலிலினின்றும் எவகளைஎதி ததருளவேண்டிமென்றார் எ-று.

(௬)

கருணாமுகின் முகமலாந்துவசுக்களுட னுமதுபவங்கடக்கவேண்டில, தாணியிலேயொருநகரந்தலேசகரமென்றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே, அருணகிரியனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதியனுமி யசலஞ்சூழ்ந்த,வரு ணாகிசைதொடங்கியெட்டுத் திசைகளினுமிருத்தவ யியற்றுமென்றார்

(இ-ள்) கிருபாவருஷத்தைப்பொழிந்தமேகமாகிய பரமசிவனுனவர் திருமுகமலாந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உககளுடையபாவத்தைநீங் களகடக்கவேண்டினால்பூமியிலதலேசகரமென்று ஒருதவியியஸ்தலமவி ளவருகின்றது அந்தஸ்தைதில் அருணசலமென்று ஒருமலையி லிருக்கு மஅந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்தமலையைகூழ்ந்த பிழக்குத திக்குத தொடங்கிஎட்டுத் திக்குகளிலுமிருத்தவசுசெய்யுககளைன்றருளிச்செ ய்தார்-எ-று.

(௭)

அன்னவயலஞ்சையிலசோரியதவமியற்றி மவ்வளபெயுங்கள்.முன் னைழற்கிரியுமெட்டிடுகமாகிளவகியட்டமூர்த்தியான, மன்னுமுகன் றுமபவமூர்த்தவிருமெனவுடாத்துவெள்ளிமலையிற்சோகநான், தனைய டைநதவர்களைல்லாத்நின்போலவருக்கவரத்தருவானே.

(இ-ள்) அன்னபடசிகள்தங்கிய வயல்கூழ்த்தஅருணசல ஸ்தலத்தி ற்குப்போய் கீவகன அரியதவத்தைசெய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவி லே அக்கிளிசொருபரமாய் வினவிய ஒப்பற்றஅந்தமலையானதுஉக்களு கருமுன்பாக எட்டுபு கமாயககாட்சிக்கொடுக்கும் அப்போது நிலபெறம உக்களுடையபாவமுய கீவகுமென்றுதிருவாய்மலர்த்து கைலாயத் திற ருயெழுந்தருளினார் தமமிடத்திலடைத்தவர்க ளெல்லாநாயுத் தம்மை ப்போல உருவத்தையடைந்தருக்க வரமருளிச்செய்கிறபரமசிவன்-று.

முத்தவசுநாயுமலர்த்துநினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாமே

அந்தவசுவனைவருஞ்சென் லுனையிலேயரியதவமியற்றினார்க ளிந்தவசுமதிதழைக்கவழங்கிரியெட்டுருவாகிரிசூத்ததங்கே தந்தவசுநிலேபூழ்த்துகொடுஞ்சாபகிரிகளைலாதசன்னினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் கையத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்த பிரகாசமே அந்த எட்டுவகைகளும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைசெய்தார்கள் இந்தப் பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுமாய் விளங்கி யிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லி யதனால் அந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் -ஈ-று. (௭)

பூதவஞ்சுழிசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்தினைப்பூசித்தார்களாத சினுப்பழயபடிதமதுபதவினையடைந்தருள்பெற்றார்களேதமதுமபடிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ் சீதாஸும்பதகிராமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்மே.

(இ-ள்) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்கிலு மிருந்தவகைகள் அஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடிபேரமதுபதவினைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும பெற்றார்கள் குறமங்கீம்குமபடி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டுமுகமாயிருந்தமோதும் விஷ்ணுவும் திருமயபைக்கிரமத்துடனே அறிபாமற்போனான் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-ஈ-று. (௮)

சண்முகனையளித்துவைத்துமுகத்தவனெண்வகைகள்செயுந்தவத்தினாலே எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையவரவாழ் தெடுத்தொன்று, தண்முகநான்குடையிரான்சனகமுனிக்குரைத்தருளச்சலிவத்தூயே, பண்முகமாழ்னையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையிளையும்கரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனுனவர் எட்டுவகைக்குஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவாகளெல்லாம் ஒன்றுய்க் கூடிவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருத்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரினின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழியினது இசையோன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமை யென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினாள்-ஈ-று. (௯)

கலீயிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிகுத்திற்சேர்ந்துதன் பாவமதிலாப்பெரும்பதவிவேண்டியே யாவருமருத்தவ மியற்றினாதற் காவதுசெய்யென வரைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பிரம்மசொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடையபரிசுத்தமான பதவியைச் சீர்தித்து எல்லாரும் அருமையான தலத்தைச் செய்யுகிறார்கள் அத்தவகி கிறைவேறுதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிகினைத் தைச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிப்போனான்-எ-று. (கௌ)

இந்திரன்போனபின் வியக்கமங்கைய

மந்தாமங்கைய ராவராட்டவர்

சுகாச்சுடற்புவித தோனகமார்வரை

மந்தரமுச்சிய ரமுகுவாரிமே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப்பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகுபொருந்தி கடல்குழங்கியுலோகத்திலுள்ளபெண்கள் மந்தாகிரிபோல நூலையுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகுமேத்துகொண்டு.

வருத்தமில்லிலோத் தமையென்னுமவஞ்சியை

புருத்தனவலியன் மதியையோட்டினன்

மீருத்ததோவிஞ்சையிற் புலியின்வேட்டுவ

னகத்துடவழிததட லனிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்தியங்கேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைக்கெடுத்து அதற்குவேறொருதேகத்தை கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும் செண்ணை உண்டாக்கி நேன் அப்பொழுதே அதனமேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வலலமையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியைப் பூர்த்திவிட்டேன்-எ-று. (கௌ)

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்

நன்மையையறிந்தான் நனக்குத்தாதையென்

நென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுறான்

முன்பினினைகளி ககான் முகபூந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடையபாணத்தினாலே மயக்கத்தைபடைத்து வரிகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்துகான் தனக்குத்தப்படுவென்று என்ருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான் பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னினும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளிததுக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவனைத்தேடினேன்-எ-று. (கௌ)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானாகச்சென்றான் கனையதாய்த்தொடர்த்தேன்பேட்டு

வன்னியாய்ப்பறந்தாளே சவல் வடிவமாய்த்தொடர்த்தேனமங்கை

பிண்ணையோர் கதியுங்காணன் பிறவல்லாமருணாகாதன்
நண்ணையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுறைத்துசார்த்தாள்.

(இ-ள்) அப்படியான்தேடி அவனைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறத
ற்குமுன்னே பெண்மாதிரி ஒடினாள் நான் கலைமாதாகத்தொடர்க்தேன்
அதன்பின் பெண்ணிரியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிரியாய்ப்பறந்து
தொடர்க்தேன் அத்தத்திலோத்தமையானவள் பிற்பாடு என் கையிலைப்
படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணமல் வருத்தம்போது மலை
யுநவாகி அருளுசலேசுராகக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு கீரோதஞ்ச
மென்று சொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (௨௪)

மாயஸ்ரிகையின்புரகர் விடிவிலாபுடையின்பாகர்
காயமுலானமெயயர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றானையர்
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிகாற்றினுளே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற வீஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வந்தி
ன்றவரோ தோற்றாத துடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்தில்கை
த்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ தகிக்கின்ற அக்கினிசொருபமானவரோ திரு
வாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்த்து தேடுகிற
வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளு
கின்ற பாமசிவனது திருச்செவியிற்சொல்லும்படி குழந்தையினது இள
மையாகிய குதலைச் சொல்லிப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (௨௫)

முருகலர்குழலினுடன் முறையிடுமுறைக்கெவனையன்
திருவுருவானத்தூத்தாய செவிகளாயிருந்தபோது
விறைவின்மால்வகையைக்கீறி வேட்டுவனாகினுள்
சுறுதியுருமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வரண்பொருத்திய புஷ்பமாலையணிந்த கூத்தலை யுடைய
திலோர்த்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உ
ருவமெல்லாம் செவிகளாலருந்தன அதனால் கேட்காததில் மலையைக்கீறி
அதில்லின்றும் தாம் வேடநுபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாங்களாகவு
ம் தோன்றினார் பார்வதியை விடதுபாகத்தில் கைத்துக்கொண்டபாமசி
வன்-எ-று. (௨௬)

குடகச்செக்கைபாகன் சிலையொழிதோன்றும்போதில்
வாடியமருந்துலாண்மென் மயக்கமும்வகுத்தத்தீர்த்தே
னடியவெருமானம்மை முனிபுமென்றஞ்சித்தாழாதேன்
மேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறுதே.

(இ-ள்) வீணாயிப்பணிந்த கையைபுடைய பூதநிலையை நுகர்ப்பதத்தில் வைத்துக்கொண்டிருத்திற் பரமசிவன்பேவடனாகி விநிலைநிலையிலேத்திக் கொண்டு தோன்றியபோது முன்னே நடனஞ்செய்து தவாயியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயந்து கிணைநின்ற இரப்பிரியையுடைய திலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்ததையுர்தீர்த்து அந்தச் சுவாமியைப்புகழ்க்கினேன் வேடனைப்படுத்திகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ-எ-து. (௧௨)

வெறவெனுமுலையாடவ்வினை விதித்தநீவிரும்புர்தீமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தம்பராமலைகண்டாயே யாதலாற்றிவிர்த்தோமயோவென்
றம்புகள்மொழிந்தமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குகிகராகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப்புகு
டையது நீபே விநம்புசலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகால
ததிலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் தானேபரமாகியும்
உள்ள இவ்மலையைபகரிசிக்காயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத்தீ
ர்த்தவிட்டோம உன்னிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அ
ம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைத்து விட்டார்--எ-து. (1௨)

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடருணுக்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுகிண்ண
மின்னல்வினையறதனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுனொன்றபன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவமானது அலுள்
அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தை யடைந்தால் தீரும் அது நிச்சயமே
முற்காலத்திலும் அநேகர் தவகளுடைய வினையை எவ்வளவு அந்தஸ்தலத்
தில் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமா
வானவர்சனகரிஷீக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார்-எ-து (௧௩)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்த்துபுலர்காலத்
தற்பவீருணின்றதுமுன் னாளிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண் ராதுதயிர்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவினையாட்டினாலே கற்
பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது சங்கிவெளிச்ச
முண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்கால
த்தில் இதனைப்பரியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்திராசெய்

துக்கிராஜன்முதலாக மேன்மைபொருந்திப் சின்மயமாகிய யோகியான
பாமசிவன் நினைத்தார்கள்-எ-று. (உ௫)

அத்தன்முயர்கடம தாணவமறுக்குந்
சுத்தனநலாநகொஞ்ஞ சோதிவழவானே
வெந்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியனே
ஊபத்தபெரிதமயினுள் வாயவுலகெல்லாம்

(இ-ள்) எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும் தமதடியாகளு
டைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராபு மீருக்கின்ற பாமசிவன்
நெடுப்புமயமாகிய ஒருசோதிருபத்தையடைந்தார் ஈந்தல்தலங்களிலு
ம் எகத்ததிக்குகளிலுமற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகையமேதமக்குருவ
மாகிய அந்த சுவாமியானவர் அப்போது சிந்திய பொறிகளாலே உலகமெ
ல்லாம் உண்டானதுகளை-எ-று, (௨௬)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழியிசையிற்றுயிலுமச்சுத்தனெயெய்தி
வாழிபெனயோகிய ரெழுப்புநலுமாயன்
பாழியிலுவின்றி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியா
மல் சமுத்திரத்தில் நித்தினைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்திலவந்து பா
ழிபென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புநலும அந்த விஷ்ணுவானவர்
சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்-எ-று. ()

வைபகமனிக்கமல ரோணையுதவாதே
பையாவிண்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைததெழல் விளைத்தனவெனத்துன்
றையுணர்வுமருசியென தையனைநினைந்தான்

(இ-ள்) உலகத்தையுண்டாக்குமபொருட்டி பிர்மாவைச் சிருஷ்டிக்
காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்தினைசெய்த தன்மையினு
லே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்ததுக கொண்டேனென்று
ஐம்பொறிகளுக்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநி
னைத்தார்-எ-று. (௨௭)

அன்பாகருதிற்கமெ யாகிபெதாவாதே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதெழிலானான்
வனபடிகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள் விடையில்வந்தான்

(இ-ள்) அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு
எதுநாகத்தேற்றிக் துன்பத்தைநீக்குவதேதமக்குப்பரிசுத்தமாகிபொ
ழிலாகக் கொண்ட பாமசிவனானவானமையாகிய எப்படிதமலையினமே

ஸ் வினந்துகின்ற சோதிபோல வெண்மைபாகிய நிஷபத்தின்மேல் மி
ன்போன்ற நிறத்தோடு எழுந்தருளிவந்தார்-ஊ-று, (உ௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
புருக்கியென்னினைத்தொட ரொருத்தருள்தியென்று
னெருக்கணிசுவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்

(இ-ள்) அப்படி பரமசிவன் நிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவு
டனே விஷ்ணுவானவா சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு
வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்
கு அாகிய முதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்
தை இளகசெய்து எனக்கு ரிததிராயினால் வந்த வினையைக்கீழ்ந்து
செய்யவேண்டினென்றா எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியா
னவர் இவைகளைச் சொல்லாததொடங்கினார்-ஊ-று. (உ௫)

வாகிமகதேமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பறந்துதலெண்ணித்
தேசமிருதென்யிசை செறித்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போருமுனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன்தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக
னைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகா
து ஆனபடியிலுலே சோதிமயமாகிய தெறகுத்திசையில் வினையாகி
அருணாசலதரிசுருபபோய பூசைசெய்தால் உனனை விட்டுவினையானது
போகும்என்றா பரமசிவன்-ஊ-று. (உ௬)

நாறுபொழிலன்னகரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதல்
நீறுபுனை யோகியாக ணீவிடபலதொண்ணூர்
ருறுபிரமாவதி லருசனையுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடைய சோலைகளும்பந்த அந்த அருணாசலததிற்கு
ம் எனக்கும் வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமென்று அதனுடையபெருமை
யையவேதங்கள்உடைய அறியாதிகள் விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கின்ற
யோகியாகளும் விஷ்ணுக்களாகிய நீக்கபலரும் தொண்ணூற்றாறுபி
ரமாக்களும் அநதஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள்-ஊ-று. (உ௭)

முறறிழையுரோகினி முலைககிடையின்முற்றகா
மற்றவிருபத்தாவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கறறைமதிக்கனுட்கன் றுறாபித்தான்
அற்றமநுபப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனைவன் நன்றாகவேலை தீர்த்த ஆபரணங்களுடைய
ரோகினியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிருட்டி மஹைநி
பத்தாறு நாயகிகளுடைய பொகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட்டான் அதை
முன்சொன்ன இந்நூல்தோழு பெண்களுக்கு, தகப்பலுடைய தகவ்கே

ள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீதமவிரூப்பம் வைக்காது ஒருத்தின் மேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் சூன்றிபோகக்கூலாதென்று சபித்தான் இத்தச்சுரபத்தை யடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில் வந்து அந்தத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (உஅ)

நினைப்பாளவின்முத்திரை நீணகாமூற்றே
மங்குறையவிரத்திடுதி யென்றிறைமறைந்தார்
எனறகிரியைநாடி யறி யுத்திசையினன்னிச்
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசல மெனகிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய் மங்குறையைநீக்கிக்கொள்ளொன்று சுவாமியைமறைந்தார் விஷ்ணுவானவர் அக்கிவிவடிவாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளக்குத் தெற்குத்திசையையடைந்து சுனையிலிருக்கிற தாமரைபுஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டான்-எ-று. (உ௯)

சுசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசமிருகன்னகர் செறிந்துமகிழ்வா கி
வாசவதடத்திடை மழந்துலலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானை

(இ-ள்) மலையுருவாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபுணரித்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தேஷத்தையடைந்து இத்திரிதாதத்தில் முழுதிக் கிரிப்பிரதட்சணமவந்து பூசையெய்துகொண்டிவரத் தம்முடைய வினைநீவிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தஞ்ஞர்,

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவிபுகழைபுகழுகை சோணகிரிநாத
னுவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முடிவடைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்ருச்சொல்லிப் பார்வதியானவன் ஒருபுரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுவரர் புழுகுழியினிலே அடைந்த சந்தேஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (௩௧)

பன்னிரண்டாவதுபாவத்தீர்த்தச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௨௩.

பதினமூன்றாவது

புளகாதிபச்சுருக்கம்.

புளகாதிபச்சுருக்கம்.

(*)

எழுசுடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபலவேறுபுனைபுனகனெனு மேராகாரொருபொழுதநாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவியாரிபுமுடேகிதறியகிபலமாயவனியேரா, யெ

நுவலியையோர்முனிவ ரொருவெதொழியாதழியவினைப்புகையாலொ லால், கருணமலையோலிமய மலையகையாகுநாதநினைப்புகையினொழிவாரா.

(இ-ள்) நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்கள் கொண்டு நிற்கக்கொள்ள வல்லமைபொருளைய புளகனென்னும் ஓரசான் இருசான் புழுகுழியை உருவத்தை அடைந்து வெவ்விதநிற்குதலுடைய அந்தமலையின் மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுதைச்சிதறியபடியால் கவராமையினாலே அதிகபலத்தைப் பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள் கவரப்படும் தேவர்கள் முனிவர்க ளெல்லாரும் துன்பப்படவும் தகுதிருத்தியம்செய்வதினாலே அவர்களெ ள்லாம் இவ்வாறாவதாசனுடைய புத்திரியாகிடபார்க்கதியைஒருபாகத் தலையைத்தருளிப் கருணமலையோன்ற பழமகிவன் எழுந்தருளியிருக்கி ன்ற கைலாயகிரிகுப்போய்ச்சொல்லுவார்கள்-எ-து. (க)

புளகனெனுமோரசான் மிருகவடிவாகியதை புரியவுல கேழுமுறை யோய், வினையதாமா யினாக னெனவுரை செய்தாரவர்கள் விமலனவீ ரோடுபுக்ல்வா, னளவீமணமானபுழுகருணைகிரிமீதுதலையதிகபலமா யமருவின, னெளிதிடபிரயானவது மினியததியேறவுமைபிடரலையிலே நயிடுகோம.

(இ-ள்) புளகனெனும ஓராசனுனவன் புழுகுழியை வடிவங்கொ ண்டி எழுலகங்கனிலும் முறையேபுகுந்து சிவராசிகளையும்வதைசெய்ய உதனாலே யெல்லாரும் துன்பத்தை படைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளப் பரமசிகந்தனவா அவர்களோடுதிருவாயமலாந்தரு ளுவா மணமவிசுதின்ற அளவிலலாதபுழுகை நமதுருவமாகிய அருணா சனத்திசைத்தறியானாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப் பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோகத் ததில் அடைவித்து உலகனைதுக்கசமுததிரத்தில் நின்றும் களையேற்று கோம-எ-து. (உ)

மேவுமெனவேசாநிபுருளோடுபுளகாதிபன்வேதமுதல்கூடவியவுணு காவிரவாகியபுகுவிவிடுவாயெனதுநாவிலவடிவான்மொழிசுவான் பாணியொருபாககருணையபுராதனபராபரவிலேசனருள் [தே வவலெனியேன்மொழியுமாறுதா வெனவிசைவ ஸீரடியின்மீதுதொழு

(இ-ள்) கீடகா உன்களிடத்திற்குப் போய்ச்சேருங்கென்றுவிடை கொடுக்கருளியிருக்கிறருபயோடுபுளகனென்னும்அந்த அசுரனைவே தமுதலாகிட பரமகிவன் அழைத்தது அசுரனேபுழுகுழியை வடிவத்தைக் கொண்ட உன்பிராணனை விடவென்றுசொல்லியஅளவில்அந்த அசுரன் சொல்லுவான்பார்க்கதியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவர்கிறுநப கரு இடமாயிருக்கின்றவபோபமுமையாலவபோபராபரமாகியவகேடுநெந் திகண்ணையுடையவகேடமக்குவலசெய்தற்குரியளவியேன்கேட்டுக்கொ ளனுகிறவாததைக்கொடுத்தருளுமென்றுசுவாமியினுடையஇசண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்துசொல்லுவான்-எ-து. (ஈ)

எனது கிள்ளாயமிருக முனதுதிருமேளிகுவினியபுழுக்கையோருபே டனைகவெனவேபாவி யுயிர்விடதுநாவிக்கி புகுதவியுறையோ னருளி

னார், மனமுதுகியேமுனிவரினாமயலர்கண்மான்டாசன் மகிழ்ந்தபின்
மெலனியுறையுந், அனவரதமாண்மதமுமிசைமுமாலயமதருளியெனவே
பெருகுமே.

(இ-ள்) கள்ளேத்தெருவமாகிய புழுதுணைகினை மாபினுல்கண்
டாகின்ற புழுதுணைதும்முடைய திருமேனி ஏறறுக் கொள்ளவும் அ
தனல் புழுகணிகிறைகென்று ஒருகாமக்கை நீர்சரித்துநொஞ்ஞவு
ள் அருளசெய்யவேண்டிமென்றுவணங்கி வலியுபி விட்டவுடனே அந்த
அசான்களேசரும்படி சுவாமியனுக்காகஞ்செய்கா அப்படி அந்நை
யிரட்டித்தகட்கண்டு முனிவர்களும் தேவாகளும் மனிதர்களும் மலவரு
த்தகடையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சிசில் புழுதுகாப்
புச்சாத்த எப்போதும் அக்கபுழுதுகொன்று பனிநீரோடு சுவாமியினு
டைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப்பெருகியோமே-எ-று. (1)

புழுதுபனிகீர்களப மணுவளவதேதனுமிறை புனையுக்கையாலுதலி
னோ, விழிதுளிராநாடியானினையழகனேபரளி வினவினாகளவிடுபெறு
வா, குழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவகையுடனேயுரை
செய்தான், மொழியுமலாலயனை முனிவருடனேசனை முனிபுகழவி
னோடுகொழுதான்.

(இ-ள்) புழுது, பனிரும், கூட்டுவர்க்கச்சக்கனமுமாகிய இவை
களில அணுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புக்கொள்ளதும்படி செய்தல
ர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினதுகி
ருவழிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக்கேட்டவாகளுமேமோட்சத்தை
யடைவார்கள் மாணக்காத்நிலவைத்தருளிய பாமசிவனுடைய திவ்ய
சரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அந்தபொமாவானவாசொ
ன்னார், அப்படிச்சொல்லியபிர்மாவைச்சனகரிஷ்யானவா முனிவர்களே
டுதோத்திரஞ்செய்துவணங்கினார்-எ-று. (இ)

கவிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழிபருணைவாழிபருணையான்
கஞ்சமுதறசாணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுமெற்றவானம்வாழி வையமவாழிகவாமேற
றஞ்சமுதறமீதும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றபஞ்
சாக்ஷமானது வாழ்கவாழ்க, அருணஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசர
ருடைய தாமரைமலர்போன்றதிருவழிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடைய
கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷ
ம்வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகி
ய திருமீதுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-று. (க)

ஞானம்வாழிகன்மைவாழி நாமிராஜநீதிசீர்
தாளம்வாழிதர்மம்வாழி சாதகேதமாகமங்
கானம்வாழிகலவிவாழி கற்றறிந்தகேள்வியுள்
பானபேர்களவாழியிசையாவாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாமும் இராசனும்
 உலகனுக்குரியகீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமமும்வாழ்க,
 உன்மையாகியவேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவி
 கதைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றரித்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரி
 -தும் அன்புபுணர்வானவர்கள்வாழ்க, பாமசிவனது அடியார்கள்வாழ்
 க வாக-எ-று. (௭)

அறுசீடியாகிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோமொழுதினோமொழிகலைத்தோர்
 மைக்கடங்கூழ்த்தவிர்த வையகமுமுதுங்காத்துத்
 தக்கசந்தானபோக செளக்கியத்தழையவாழ்த்து
 திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்பெதுவந்தாமே.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும்
 கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிகலைத்துக் கொண்டவர்களும்
 கரியகடல்கூழ்த்த பூமிமுமுதும காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும்
 போகசெளக்கியமும் தகையும்படியாக வாழ்த்து யாவருக்கும் ஆதார
 மாகியஅருணாசலேசார்கிருபையினாலேசிவபதம்புடைவார்கள்-எ-று.)

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபசசருக்கம்—முற்றிற்று.

—0—

அருணாசலபுராணம் மூலமும் - உரையும்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம்

—(*)—

பாயிரம்உன்பட ஆசருக்கம் பதிகாங்குக்கும்;

கூடிய திருவிருத்தம்—௭௪௭.

திருசசிற்றம்பலம்.

—

